

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ARISTOTELIS

OPERA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS VIII.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.
MDCCCXXXVII.

Clar. Press

50. a. 14.

ARISTOTELIS

METAPHYSICA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

E. Parisiensis Regius 1853.	D ^b . Ambrosianus F. 113.
Q. Marcianus 200.	E ^b . Marcianus 211.
S. Laurentianus 81 1.	F ^b . Parisiensis 1876.
T. Vaticanus 256.	G ^b . Parisiensis 1896.
H ^a . Marcianus 214.	H ^b . Parisiensis 1901.
A ^b . Laurentianus 87 12.	I ^b . Coislinianus 161.
B ^b . Laurentianus 87 18.	f. Marcianus 206.
C ^b . Laurentianus 87 26.	

ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ αΑ.

ΠΑΝΤΕΣ ἄνθρωποι τοῦ εἶδέναι ὀρέγονται φύσει. Σημείον δ' ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· καὶ γὰρ χωρὶς τῆς χρείας ἀγαπῶνται δι' ^b αὐτάς, καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ἢ διὰ τῶν ὁμμάτων. Οὐ γὰρ μόνον ἵνα πράττωμεν, ἀλλὰ καὶ μηθὲν ^c μέλλοντες πράττειν τὸ ὁρᾶν αἰρούμεθα ἀντὶ πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν ἄλλων. Αἷτιον δ' ὅτι μάλιστα ποιεῖ γνωρί-² ζειν ^d τι ἡμᾶς αὕτη τῶν αἰσθήσεων, καὶ πολλὰς δηλοῖ διαφοράς. Φύσει μὲν οὖν αἰσθησιν ἔχοντα γίνεται τὰ ζῶα, ἐκ δὲ ^e τῆς αἰσθήσεως τοῖς μὲν αὐτῶν οὐκ ἐγγίγνεται μνήμη, τοῖς ^f δ' ἐγγίγνεται. Καὶ διὰ τοῦτο ^g ταῦτα φρονιμώτερα ^h καὶ μαθητικώτερα τῶν ⁱ μὴ δυναμένων μνημονεύειν ἐστίν. Φρόνιμα ^k μὲν ἄνευ τοῦ μαθάνειν, ὅσα μὴ ^l δύναται τῶν ψό-³ φων ἀκούειν, οἷον μέλιττα, καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἄλλο γένος ζῶων ἐστίν· μαθάνει δ' ^m ὅσα πρὸς τῇ μνήμῃ καὶ ταύτην ἔχει τὴν αἰσθησιν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ταῖς φαντασίαις ζῇ καὶ ταῖς μνήμαις, ἐμπειρίας δὲ μετέχει μικρόν· τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ τέχνη καὶ λογισμοῖς. Γίγνεται δ' ἐκ τῆς ⁴ μνήμης ἐμπειρία τοῖς ἀνθρώποις· αἱ γὰρ πολλαὶ μνήμαι τοῦ αὐτοῦ πράγματος μιᾶς ἐμπειρίας δύνανται ἀποτελοῦσιν. Καὶ δοκεῖ σχεδὸν ἐπιστήμη καὶ τέχνη ⁿ ὅμοιον εἶναι ἢ ἐμπειρία.

Codices E.Q.S.T.H^a.A^b.B^b.C^b.D^b.E^b.F^b.G^b.H^b.I^b.f. ^a α E.A^b, α τὸ μείζον plerique, α μείζον Q.T, μείζον α f, α μέγα E^b.
^b ἐαυτὰς H^a.E^b.f. ^c θέλοντες H^a.E^b.f. ^d τι om. E.A^b.E^b.f. ^e τῆς αἰσθήσεως] ταύτης A^b.D^b. ^f δ' ἐγγίγνεται A^b.D^b. et rc. E^b: ceteri δὲ γίγνεται. ^g ταῦτα φρονιμώτερα A^b.D^b: ceteri τὰ μὲν φρόνιμα. ^h καὶ μαθητικώτερα A^b.D^b, τὰ δὲ μαθητικώτερα E.B^b.E^b.F^b: ceteri τὰ δὲ μαθηματικώτερα. ⁱ μὴ om. S. ^k μὲν] μὲν οὖν T. ^l δύναται A^b.D^b.E^b: ceteri δυνατὰ. ^m ὅσα] δ A^b.D^b. ⁿ ὅμοιον εἶναι ἐμπειρία H^a.f, ὅμοιον εἶναι καὶ ἐμπειρία A^b.D^b, καὶ ἐμπειρία ὅμοιον εἶναι H^b.

5 Ἀποβαίνει δ' ἐπιστήμη καὶ τέχνη ὁδία τῆς ἐμπειρίας τοῖς
 ἀνθρώποις· ἡ μὲν γὰρ ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ὡς φησὶ
 Πῶλος, Ῥόρθῳ λέγων, ἡ δ' ἀπειρία τέχνην. Γίνεται δὲ τέχνη,
 9 ὅταν ἐκ πολλῶν τῆς ἐμπειρίας ἐννοημάτων ἓ μία καθόλου γέ-
 νηται περὶ τῶν ὁμοίων ὑπόληψις. Τὸ μὲν γὰρ ἔχειν ὑπό-
 ληψιν ὅτι Καλλία ^α κάμνουντι ^β τήνδ' τὴν νόσον ^γ τοδὶ συν-
 ἤνεγκε καὶ ^δ Σωκράτει καὶ καθ' ἕκαστον οὕτω ^ε πολλοῖς, ἐμ-
 πειρίας ἐστίν· τὸ ^ς δ' ὅτι πᾶσι τοῖς τοιοῖσδε κατ' εἶδος ἐν
 ἀφορισθεῖσι, κάμνουσι τήνδ' τὴν νόσον, συνήνεγκεν, ^ζ οἷον
 τοῖς φλεγματώδεσιν ἢ χολώδεσιν ἢ ^η πυρέττουσι καύσφ, τέ-
 7 χνης. Πρὸς μὲν οὖν τὸ πράττειν ἐμπειρία τέχνης οὐδὲν ^θ δο-
 κεῖ διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ^ι ἐπιτυγχάνοντας ὁρῶμεν τοὺς
 8 ἐμπείρους τῶν ἄνευ τῆς ἐμπειρίας λόγον ἐχόντων. Αἴτιον
 δ' ὅτι ἡ μὲν ἐμπειρία τῶν καθ' ^κ ἕκαστόν ἐστι γνῶσις, ἡ δὲ
 τέχνη τῶν καθόλου, αἱ δὲ πράξεις καὶ αἱ γενέσεις πᾶσαι περὶ
 τὸ καθ' ἕκαστόν εἰσιν· οὐ γὰρ ἄνθρωπον ὑγιάζει ὁ ἰατρεύων,
^λ πλὴν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός, ^μ ἀλλὰ Καλλίαν ἢ ^ν Σωκρά-
 την ἢ ^ξ τῶν ἄλλων τινὰ ^ο τῶν οὕτω λεγομένων, ^π συμβέβηκε
 9 ^κ καὶ ἀνθρώπῳ εἶναι. Ἐὰν οὖν ἄνευ τῆς ἐμπειρίας ^ρ ἔχῃ τις
^σ τὸν λόγον, καὶ ^τ τὸ ^θ μὲν καθόλου ^ι γγνωρίζῃ, τὸ δ' ἐν τούτῳ
 καθ' ἕκαστον ἀγνοῇ, πολλάκις διαμαρτῆσεται τῆς θεραπείας·
 10 θεραπευτὸν γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον ^κ μᾶλλον. Ἀλλ' ὅμως τὸ
 γε εἰδέναι καὶ ^ρ τὸ ἐπαίειν τῇ τέχνῃ τῆς ἐμπειρίας ὑπάρχειν
 οἰόμεθα μᾶλλον, καὶ σοφωτέρους τοὺς τεχνίτας τῶν ^σ ἐμπεί-
 ρων ὑπολαμβάνομεν, ὡς κατὰ τὸ εἰδέναι μᾶλλον ἀκολουθοῦ-

ο δι' ἐμπειρίας Q. ρ ὁρθῶς λέγων om. A^b.D^b. q ἡνίκα ἐκ πολλῶν
 νοημάτων τῆς ἐμπειρίας H^b. r μία καθόλου A^b.D^b: ceteri καθόλου μία,
 H^b. quidem post ὁμοίων, περὶ τῶν ὁμοίων καθόλου μία ὑπόληψις γένηται.
 s νοσοῦντι H^b. t τήνδε H^a.F^b. v τόδε A^b.D^b. w σωκράτη E^b.
 x πολλῆς D^b. y δέ τι E^b. z οἷον—καύσφ om. A^b.D^b. a πυρώδεσι T.
 b δοκεῖ διαφέρειν] διήνεγκεν A^b.D^b.F^b, om. H^b. c ἐπιτυγχάνουσιν οἱ
 ἔμπειροι A^b.D^b. d ἕκαστα H^a.E^b. e πλὴν om. A^b.D^b.H^b. f ἀλλὰ]
 ἀλλ' ἢ D^b. g σωκράτη E. h τινὰ τῶν ἄλλων T. i τῶν ante οὕτω
 add. E.Q.T.A^b.D^b. k καὶ add. A^b.D^b. et rc. E^b. l ἔχοι H^a, ἔχει E^b.
 m τὸν om. H^b. n τὸ om. Q. o μὲν καθόλου H^b: ceteri καθόλου μὲν.
 p γγνωρίζει H^a.E^b. q μᾶλλον om. A^b. r τὸ om. H^b. s ἐμπειρικῶν E.

σαν τὴν σοφίαν πᾶσιν. Τοῦτο δ', ὅτι οἱ μὲν τὴν αἰτίαν ¹¹ ἴσασιν, οἱ δ' οὐ. Οἱ μὲν γὰρ ἔμπειροι [†] τὸ ὅτι μὲν ἴσασι, διότι δ' οὐκ ἴσασιν· οἱ δὲ τὸ διότι καὶ τὴν αἰτίαν γνωρίζουσιν. Διὸ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας περὶ ἕκαστον [‡] τιμωτέρους καὶ μᾶλλον εἶδέναι νομίζομεν τῶν χειροτεχνῶν καὶ σοφωτέρους, ὅτι τὰς αἰτίας τῶν ποιουμένων ἴσασιν, [¶] τοὺς δ' ὥσπερ καὶ τῶν ἀψύχων ἕνια, [×] ποιεῖν μὲν, οὐκ εἰδότα δὲ [×] ποιεῖν ^Υ ^α ποιεῖ, οἷον καίει τὸ πῦρ. Τὰ μὲν οὖν ἄψυχα ¹² φύσει τινὶ ^Ζ ποιεῖν τούτων ἕκαστον, τοὺς δὲ χειροτέχνας δι' ἔθος, ὥς οὐ κατὰ τὸ πρακτικὸν εἶναι σοφωτέρους ὄντας, ἀλλὰ κατὰ ^Α τὸ λόγον ^Β ἔχειν αὐτοὺς καὶ τὰς αἰτίας γνωρίζειν. Ὅλως ^Ε τε σημεῖον τοῦ ^Δ εἰδότος τὸ δύνασθαι διδάσκειν ^Ε ἐστίν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τέχνην τῆς ἐμπειρίας ^Ε οἰόμεθα μᾶλλον ἐπιστήμην εἶναι· δύνανται γάρ, οἱ δὲ οὐ δύνανται διδάσκειν. Ἔτι δὲ τῶν αἰσθήσεων οὐδεμίαν ἡγούμεθα εἶναι ¹³ σοφίαν· καίτοι κυριώταταί γ' εἰσὶν αὗται τῶν καθ' ἕκαστα γνώσεις· ἀλλ' οὐ ^Σ λέγουσι τὸ διὰ τί περὶ οὐδενός, οἷον διὰ τί θερμὸν τὸ πῦρ, ^Η ἀλλὰ μόνον ὅτι θερμόν. ^Ι Τὸν μὲν οὖν ¹⁴ πρῶτον εἰκὸς τὸν ὅποιαν οὖν ^Κ εὐρόντα τέχνην ^Ι παρὰ τὰς κοινὰς αἰσθήσεις θαυμάζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μὴ μόνον διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι τι τῶν εὐρεθέντων, ἀλλ' ὥς σοφὸν καὶ διαφέροντα τῶν ἄλλων. Πλειόνων δ' εὐρίσκομένων τεχνῶν, καὶ ¹⁵ τῶν μὲν πρὸς τὰναγκαῖα τῶν δὲ πρὸς διαγωγὴν οὐσῶν, αἰεὶ σοφωτέρους ^Μ τοὺς τοιοῦτους ἐκείνων ^Ν ὑπολαμβάνομεν, διὰ τὸ μὴ πρὸς χρῆσιν εἶναι τὰς ἐπιστήμας αὐτῶν. Ὅθεν ἤδη ¹⁶ πάντων τῶν τοιούτων κατεσκευασμένων ^Ο αἱ μὴ πρὸς ἡδονήν

[†] τὸ ante ὅτι om. E. [‡] τιμωτέρους μᾶλλον καὶ μ. T. [¶] τοὺς E.T. H^a.E^b. et rc. A^b. (pr. enim cum D^b. hæc τοὺς—δι' ἔθος om.): ceteri οἱ. [×] utrobique ποιεῖν E.T.H^a.A^b.E^b: ceteri ποιεῖ. ^Υ ^α ποιεῖ add. E.Q. H^a.E^b. et rc. A^b. ^Ζ ποιεῖ E. ^Α τὸ] τὸ τὸν D^b, τὸ τινὰ H^b. ^Β αὐτοὺς ἔχειν A^b.D^b. ^Ε τε] δὲ A^b. ^Δ εἰδότος] εἰδότος καὶ μὴ εἰδότος E: ceteri (præter Q.T.A^b.D^b.) εἰδότος καὶ. ^Ε ἐστίν· καὶ διὰ τοῦτο] νομίζομεν· διὸ A^b.D^b. ^Ε ἡγούμεθα A^b.D^b. ^Σ λέγει H^a.E^b. ^Η ἀλλὰ—θερμὸν om. A^b. ^Ι τὸν μὲν] τὸ μὲν F^b. ^Κ εὐρίσκοντα F^b. ^Ι παρὰ E.Q.T.A^b.F^b.H^b: ceteri περὶ. ^Μ ἐκείνων τοὺς τοιοῦτους H^a.E^b. ^Ν ὑπολαμβάνεσθαι E.H^a. ^Ο αἱ] ὅσαι A^b.

μηδὲ πρὸς τὰναγκαῖα τῶν ἐπιστημῶν εὐρέθησαν, καὶ πρῶτον
 P ἐν τούτοις τοῖς τόποις ^q οὐπερ ἐσχόλασαν. Διὸ περὶ Αἴ-
 γυπτον αἱ μαθηματικαὶ πρῶτον ^r τέχνηαι συνέστησαν· ἐκεῖ
 17 γὰρ ^s ἀφείθη σχολάζειν τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος. Εἴρηται μὲν
 οὖν ἐν τοῖς Ἑθικοῖς τίς διαφορὰ τέχνης καὶ ἐπιστήμης καὶ
 τῶν ἄλλων ^t τῶν ὁμογενῶν· ^v οὐ δ' ἕνεκα ^w νῦν ποιούμεθα τὸν
 λόγον, τοῦτ' ἐστίν, ὅτι τὴν ὀνομαζομένην σοφίαν περὶ τὰ
 πρῶτα αἷτια καὶ τὰς ἀρχὰς ὑπολαμβάνουσι πάντες, ^x ὥστε,
 καθάπερ εἴρηται πρότερον, ^y ὁ μὲν ἔμπειρος τῶν ^z ὁποιανοῦν
 ἐχόντων αἰσθησιν εἶναι δοκεῖ σοφώτερος, ὁ δὲ τεχνίτης τῶν
 ἐμπείρων, χειροτέχων ^a δὲ ἀρχιτέκτων, αἱ δὲ θεωρητικαὶ τῶν
 ποιητικῶν μᾶλλον. ^v Ὅτι μὲν οὖν ἡ σοφία περὶ τινὰς ^b αἰ-
 τίας καὶ ἀρχὰς ἐστὶν ἐπιστήμη, δῆλον.

- 2 Ἐπεὶ ^c δὲ ταύτην τὴν ἐπιστήμην ζητοῦμεν, τοῦτ' ἂν εἴη
 σκεπτέον, ^d ἡ περὶ ^e ποίας αἰτίας καὶ περὶ ποίας ἀρχὰς ἐπι-
 στήμη ^f σοφία ἐστίν. Εἰ ^g δὴ λάβοι τις τὰς ὑπολήψεις ^h αἷ
 ἔχομεν περὶ ⁱ τοῦ σοφοῦ, τάχ' ἂν ἐκ ^k τούτου φανερόν ^l γέ-
 2 νοιτο μᾶλλον. Ἐπολαμβάνομεν δὴ πρῶτον ^m μὲν ἐπίστα-
 σθαι ⁿ πάντα τὸν σοφὸν ὡς ἐνδέχεται, μὴ καθ' ἕκαστον ἔχοντα
 ἐπιστήμην αὐτῶν· εἴτα ^o τὸν ^p τὰ χαλεπὰ γινῶναι δυνάμενον
 καὶ μὴ ῥάδια ἀνθρώπῳ γινώσκειν, τοῦτον σοφόν (^q τὸ γὰρ
 αἰσθάνεσθαι πάντων κοινόν, διὸ ῥάδιον, καὶ οὐδὲν σοφόν)·
 ἔτι τὸν ἀκριβέστερον καὶ ^r τὸν διδασκαλικώτερον τῶν αἰτίων
 3 σοφώτερον εἶναι περὶ πᾶσαν ἐπιστήμην. Καὶ τῶν ἐπιστη-
 μῶν δὲ τὴν ^s αὐτῆς ἕνεκεν καὶ τοῦ εἰδέναι χάριν αἰρετὴν οὖσαν

P ἐν add. E.Q.H^a.A^b.E^b. ^q οὐπερ] οὐ πρῶτον A^b. et rc. E^b. ^r τέ-
 χναι om. H^a.E^b. ^s ἀφείθη E.T.H^a.A^b.E^b: vulgo ἡφείθη. ^t τῶν post
 ἄλλων om. H^a. ^v οὐ δ'] ὡν οὖν F^b. ^w νῦν] καὶ νῦν H^a.E^b, om. F^b.
^x ὥστε] δι' A^b. ^y ὅ] ὅτι ὁ codices præter E.Q.T.A^b. ^z ὁποιατινοῦν
 E.T.H^a.E^b. ^a δὲ ὁ ἀρχ. A^b. et rc. E^b. ^b ἀρχὰς καὶ αἰτίας A^b.H^b.
^c δὲ] δὲ καὶ T. ^d ἡ add. E.T.H^a.A^b.E^b. ^e ποίας αἰτίας καὶ ποίας ἀρχὰς
 E^b, ποίας ἀρχὰς καὶ ποίας αἰτίας H^a, ποίας ἀρχὰς A^b. ^f ἐστὶ σοφία A^b.
^g δὲ H^a. ^h ἔχομεν T.A^b.E^b.H^b: ceteri εἴχομεν. ⁱ τοὺς σοφοὺς A^b.
^k τούτων H^a.E^b. ^l γένηται H^b. ^m μὲν om. H^a.E^b. ⁿ πάντα A^b.F^b:
 ceteri μάλιστα πάντα. ^o τὸν om. H^a. ^p τὰ om. A^b. ^q τὸ—σοφόν
 om. T.H^a. et pr. E^b. ^r τὸν om. H^a.A^b.F^b. ^s αὐτῆς A^b.

ἡ μάλλον εἶναι σοφίαν ἢ τὴν τῶν ἀποβαινόντων ἕνεκεν, καὶ τὴν ἀρχικωτέραν τῆς ὑπηρετούσης μάλλον ὦναι σοφίαν· οὐ γὰρ δεῖν ἐπιτάττεσθαι ὡ τὸν σοφὸν ἀλλ' ἐπιτάττειν, καὶ οὐ τοῦτον ἐτέρῳ ὑπέθεσθαι, ἀλλὰ τούτῳ τὸν ἦττον σοφόν. Τὰς 4 μὲν οὖν ὑπολήψεις ἑτοιμάσας καὶ τοσαύτας ἔχομεν περὶ α τῆς σοφίας καὶ τῶν σοφῶν, τούτων δὲ τὸ μὲν β πάντα ἐπίστασθαι τῷ μάλιστα ἔχοντι τὴν γ καθόλου ἐπιστήμην ἀναγκαῖον ὑπάρχειν· οὗτος γὰρ οἶδέ δ πως ε πάντα τὰ ὑποκείμενα. Σχεδὸν δὲ καὶ χαλεπώτατα ς ταῦτα γνωρίζειν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ μάλιστα καθόλου· πορρωτάτῳ γὰρ τῶν αἰσθήσεων ἐστίν. Ἀκριβέσταται δὲ τῶν ἐπιστημῶν αἱ μάλιστα τῶν πρώτων 5 εἰσίν· αἱ γὰρ ἐξ ἐλαττόνων ἀκριβέστεραι τῶν ἐκ ι προσθέσεως κ λαμβανομένων, οἷον ἀριθμητικὴ γεωμετρίας. Ἀλλὰ μὴν καὶ διδασκαλική γε ἡ τῶν αἰτιῶν θεωρητικὴ μάλλον· οὗτοι γὰρ διδάσκουσιν οἱ τὰς αἰτίας λέγοντες περὶ ἑκάστον. 6 τὸ δ' εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι αὐτῶν ἕνεκα μάλισθ' ὑπάρχει τῇ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ ἐπιστήμῃ. Ὁ γὰρ τὸ ἐπίστασθαι δι' ν ἑαυτὸ αἰρούμενος τὴν μάλιστα ἐπιστήμην ο μά- λιστα αἰρήσεται, τοιαύτη δ' ἐστὶν ἡ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ, μάλιστα δ' ἐπιστητὰ τὰ πρῶτα καὶ ρ τὰ αἷτια· διὰ γὰρ ταῦτα καὶ ἐκ τούτων τὰλλα γνωρίζεται, ἀλλ' οὐ ταῦτα διὰ τῶν ὑποκειμένων. Ἀρχικωτάτη δὲ τῶν ἐπιστημῶν, καὶ μάλ- 7 λον ἀρχικὴ τῆς ὑπηρετούσης, ἡ γνωρίζουσα τίνος 9 ἕνεκεν ἔστι πρακτέον ἕκαστον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὰγαθὸν 8 ἐν ἐκάστοις, ὅλως 4 δὲ τὸ ἄριστον ἐν τῇ φύσει πάσῃ. Ἐξ ἀπάν- 8 των οὖν τῶν εἰρημένων ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην πίπτει τὸ

τ μάλλον om. H^a. et pr. E^b. ν εἶναι om. A^b. ω τὸν om. pr. E.
 x οὐκ αὐτὸν A^b. et rc. E^b. y τίθεσθαι pr. A^b. z τοσαύτας καὶ τοιαύτας
 H^a. om. καὶ τοσαύτας A^b. a τῆς om. A^b. b ἅπαντα A^b, om. F^b.
 c καθόλου] κατὰ πάντων F^b. d πως] πῶς ἔχει A^b. e ἅπαντα E. H^a. E^b.
 f δέ] γὰρ T. g ταῦτα add. E. T. H^a. A^b. E^b. cum iisdem omisi ἐστὶ
 ante τὰ. h τε A^b. F^b. i προσθέσεως codices. k λαμβανομένων A^b.
 ceteri λεγομένων. l ἐκάστου E. H^a. m τὸ δ'] τότε A^b. n αὐτὸ A^b. F^b.
 o μάλλον αἰρ. T. p τὰ post καὶ om. A^b. q ἕνεκα E. F^b. r πρακτέον
 ἕκαστόν ἐστι F^b, ἐστὶ πρακτέον ἕκαστον H^a. A^b. E^b. s ἐν ἐκάστοις A^b. et
 rc. E^b: ceteri ἐκάστου. t δὲ om. H^a.

ζητούμενον ὄνομα· δεῖ γὰρ ^ν ταύτην τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν εἶναι θεωρητικὴν· καὶ γὰρ τὰ γαθὸν καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ^ω ἐν τῶν αἰτίων ἐστίν. ^υ Ὅτι δ' οὐ ^χ ποιητικὴ, δηλον ^γ καὶ ἐκ 9 τῶν πρώτων φιλοσοφησάντων. Διὰ γὰρ τὸ θαυμάζειν οἱ ἄνθρωποι καὶ νῦν καὶ τὸ πρῶτον ἤρξαντο φιλοσοφεῖν, ἐξ ἀρχῆς μὲν τὰ πρόχειρα τῶν ^α ἀπόρων θαυμάσαντες, εἶτα κατὰ μικρὸν οὕτω ^β προϊόντες καὶ περὶ τῶν ^γ μειζόνων διαπορήσαντες, οἷον περὶ ^δ τε τῶν τῆς σελήνης παθημάτων καὶ τῶν περὶ τὸν ἥλιον καὶ ^ε περὶ ἄστρον καὶ περὶ τῆς τοῦ παντός 10 γενέσεως. ^ς Ὁ δ' ἀπορῶν καὶ θαυμάζων οἴεται ἀγνοεῖν. Διὸ καὶ φιλόμυθος ^θ ὁ φιλόσοφος πῶς ἐστίν· ὁ γὰρ μῦθος σύγκειται ἐκ θαυμασιῶν. ^ζ Ὡστ' εἴπερ διὰ τὸ φεύγειν τὴν ἀγνοίαν ἐφιλοσόφησαν, φανερόν ὅτι διὰ τὸ εἰδέναι τὸ ἐπίστασθαι 11 ἐδίδωκεν, καὶ οὐ χρήσεώς τινος ἔνεκεν. Μαρτυρεῖ ^η δὲ αὐτὸ τὸ συμβεβηκός· σχεδὸν γὰρ πάντων ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων καὶ πρὸς ῥαστώνην καὶ διαγωγὴν ἢ τοιαύτη φρόνησις ἤρξατο ζητεῖσθαι. Δηλον οὖν ὡς δι' οὐδεμίαν αὐτὴν ζητούμεν χρεῖαν ἐτέραν, ἀλλ' ὥσπερ ἄνθρωπός φαμεν ἐλεύθερος ὁ 12 ^θ αὐτοῦ ἔνεκα καὶ μὴ ἄλλου ^ι ὧν, οὕτω καὶ ^κ αὕτη μόνῃ ἐλευθέρα οὖσα τῶν ἐπιστημῶν· μόνῃ γὰρ αὕτῃ ^λ αὐτῆς ἔνεκέν 12 ἐστίν. Διὸ καὶ δικαίως ^μ ἂν οὐκ ἀνθρωπίνῃ νομίζοιτο αὐτῆς ἢ κτήσις· πολλαχῇ γὰρ ἢ φύσις δούλη τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, ὥστε κατὰ Σιμωνίδην θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ^ν ἔχοι γέρας, ἀνδρα δ' οὐκ ἄξιον ^ξ μὴ οὐ ζητεῖν τὴν καθ' αὐτὸν ἐπιστήμην. 13 Εἰ ^ο δὴ λέγουσιν ^π τι οἱ ποιηταὶ καὶ πέφυκε φθονεῖν τὸ θεῖον, ἐπὶ ^ρ τούτου ^ς συμβαίνειν μάλιστα εἰκὸς καὶ δυστυχεῖς εἶναι πάντας τοὺς περιττοῦς. Ἀλλ' οὔτε τὸ θεῖον ^τ φθονερόν ἐν-

^ν αὐτὴν Ab. ^ω ἐν om. Fb. ^χ ποιητικὴν Ha. ^γ καὶ om. T. ^α ἀπόρων Ab. ^β προϊόντες Ha. ^γ μειζόνων οὕτω διαπορήσαντες Ha. ^δ τε et τῆς om. Ha. ^ε περὶ ἄστρον Ab: ceteri ἄστρο. ^ς ὁ om. Ab. ^η δὲ] δὲ καὶ T. ^θ αὐτοῦ Ab. ^ι ὧν om. T. ^κ αὕτῃ ἐλευθέρα μόνῃ οὖσα Ha, αὐτὴν ὡς μόνῃ οὖσαν ἐλευθέραν Ab. ^λ αὐτῆς Ab. ^μ ἂν] μὴ E, om. Ha, Fb. ^ν ἔχοι τὸ γέρας omnes præter Ab. ^ξ μὴ] τὸ μὴ Ab. idem add. οὐ. ^ο δὴ Ab: ceteri δὲ. ^π τι οἱ] πη E. ^ρ τούτω Ha. ^ς συμβαίνειν Ab: ceteri συμβῆναι. ^τ ἐνδέχεται φθονερόν Fb.

δέχεται εἶναι, ἀλλὰ ^τκαὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ^νπολλὰ ψεύ-
δονται ἀοιδοί, οὔτε τῆς τοιαύτης ἄλλην χρὴ νομίζειν τιμιω-
τέραν. Ἡ γὰρ θειοτάτη καὶ τιμιωτάτη. Τοιαύτη δὲ διχῶς ¹⁴
ἂν εἴη ^ωμόνον ἦν ^χτε γὰρ μάλιστ' ἂν ^υὁ θεὸς ^zἔχοι, θεία
τῶν ἐπιστημῶν ἐστί, καὶ ^αεἴ τις τῶν θείων ^βεἴη. ^εΜόνῃ δ'
αὕτη τούτων ἀμφοτέρων τετύχηκεν· ὃ τε γὰρ θεὸς δοκεῖ τῶν
αἰτίων ^δπᾶσιν εἶναι καὶ ἀρχή τις, καὶ τὴν τοιαύτην ἢ μόνος
ἢ μάλιστ' ^εἂν ἔχοι ^ςὁ θεός. Ἀναγκαιότεραι μὲν οὖν πᾶσαι
^εταύτης, ἀμείνων δ' οὐδεμία. Δεῖ μέντοι ^βπὼς καταστήναι ¹⁵
τὴν ^ικτῆσιν αὐτῆς εἰς τὸνναντίον ἡμῖν τῶν ἐξ ἀρχῆς ^κζητή-
σεων. Ἀρχονται μὲν γάρ, ὥσπερ εἴπομεν, ἀπὸ τοῦ θαυμά-
ζειν ¹πάντες εἰ οὕτως ἔχει, καθάπερ τῶν θαυμάτων ταυτό-
ματα τοῖς μήπω τεθεωρηκόσι τὴν αἰτίαν, ἢ περὶ τὰς τοῦ
ἡλίου τροπὰς ^μἢ τὴν τῆς διαμέτρου ἀσυμμετρίαν θαυμα-
στὸν γὰρ εἶναι δοκεῖ πᾶσιν, εἴ τι ^ητῷ ἐλαχίστῳ ^ομὴ με-
τρέιται. Δεῖ ^ρδὲ εἰς τὸνναντίον καὶ τὸ ἄμεινον κατὰ τὴν ¹⁶
παροιμίαν ἀποτελεσθῆναι, καθάπερ καὶ ἐν τούτοις ὅταν μά-
θωσιν· οὐθὲν γὰρ ^ιἂν ^ροὕτω θαυμάσειεν ἀνὴρ γεωμετρικὸς
ὥς ^ςεἰ γένοιτο ἡ διάμετρος μετρητή. Τίς μὲν οὖν ἡ φύσις
^ττῆς ἐπιστήμης τῆς ζητουμένης, εἴρηται, καὶ τίς ὁ σκοπὸς οὐ
δεῖ τυγχάνειν τὴν ζήτησιν καὶ τὴν ὅλην μέθοδον.

Ἐπεὶ δὲ φανερόν ὅτι τῶν ἐξ ἀρχῆς αἰτίων δεῖ λαβεῖν ³
ἐπιστήμην (τότε γὰρ εἰδέναι φαμὲν ἕκαστον, ὅταν τὴν πρῶ-
την αἰτίαν οἰώμεθα γνωρίζειν), τὰ δ' αἷτια λέγεται τετρα-
χῶς, ὧν μίαν μὲν αἰτίαν φαμὲν εἶναι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τί
ἦν εἶναι (ἀνάγεται γὰρ τὸ διὰ τί ^νεἰς τὸν λόγον ἔσχατον,

^τ καὶ add. Ab. ^ν πολλοὶ Ha. ^ω μόνῃ Ab. ^χ τε] τινα T. ^υ ὁ
om. Ab. ^z ἔχει Ha. ^α ἥτις E. ^β ἐστὶ Ab. ^ε μόνον Eb. ^δ πάν-
των Ha. ^ε ἂν ἔχοι] ἔχει Ha. ^ς ὁ om. T. Ab. ^ε ταύτης Ab: ceteri
αὐτῆς. ^β πὼς post καταστήναι Ha, om. Ab. ^ι τάξιν T. Ha. Eb. ^κ κτῆ-
σεων E. ¹ πάντως Ha. ^μ ἢ τὴν] ἢ περὶ τὴν Ab. ^η τῶν ἐλαχίστων Ha,
τῶν οὐκ ἐλαχίστων E. T. Eb, quorum E in margine γρ. τῷ ἐλαχίστῳ, καὶ
ταύτην μᾶλλον τὴν γραφὴν οἶδεν Ἀλέξανδρος. ^ο μὴ] οὐ Ha. ^ρ δὴ Ab.
^ι ἂν om. Ha. ^ρ θαυμάσειεν οὕτως E. T. Ha. Eb. ^ς εἰ] εἰ μὴ T. ^τ τῆς
ἐπ. τῆς ζητ. Ab. Fb: ceteri τῆς ζητουμένης ἐπιστήμης. ^ν εἰς] πρῶτον εἰς
omnes præter Ab.

αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴ τὸ διὰ τί πρῶτον), ^ω ἐτέραν δὲ τὴν ὕλην
καὶ τὸ ὑποκείμενον, τρίτην ^χ δὲ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως,
τετάρτην δὲ τὴν ἀντικειμένην αἰτίαν ταύτην, ^γ τὸ οὐ ^z ἕνεκα
καὶ τὰγαθόν· τέλος γὰρ γενέσεως καὶ κινήσεως πάσης τοῦτ'
² ἐστίν. ^α Τεθεώρηται μὲν ^β οὖν ἱκανῶς περὶ αὐτῶν ^γ ἡμῖν ἐν
τοῖς περὶ φύσεως, ὅμως ^δ δὲ παραλάβωμεν καὶ τοὺς πρότερον
ἡμῶν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ^ε ὄντων ἐλθόντας καὶ φιλοσοφήσαν-
τας περὶ τῆς ἀληθείας. Δῆλον γὰρ ὅτι κακέينوι λέγουσιν
ἀρχὰς τινὰς καὶ αἰτίας· ἐπελθοῦσιν οὖν ἔσται τι προὔργου
τῇ μεθόδῳ τῇ νῦν· ἡ γὰρ ἑτερόν ^ι τι γένος εὐρήσομεν αἰτίας,
³ ἡ ταῖς νῦν λεγομέναις μᾶλλον πιστεύσομεν. Τῶν δὲ ^ε πρῶ-
των φιλοσοφησάντων οἱ πλείστοι τὰς ἐν ὕλης ^β εἶδει μόνας
ψήθησαν ἀρχὰς εἶναι πάντων· ἐξ οὗ γὰρ ἔστιν ἅπαντα τὰ
ὄντα, καὶ ἐξ οὗ γίγνεται ^ι πρώτου καὶ εἰς ὃ φθίρεται τελευ-
ταῖον, τῆς μὲν οὐσίας ὑπομενούσης, τοῖς δὲ πάθεσι μεταβαλ-
λούσης, τοῦτο στοιχεῖον καὶ ^κ ταύτην ἀρχὴν φασιν εἶναι τῶν
ὄντων, καὶ διὰ τοῦτο ^λ οὔτε γίγνεσθαι οὔθ' οἶονται οὔτε
ἀπόλλυσθαι, ὡς τῆς τοιαύτης φύσεως αἰεὶ σωζομένης, ὥσπερ
οὐδὲ τὸν ^μ Σωκράτην φάμεν οὔτε γίγνεσθαι ἀπλῶς, ὅταν
γίγνηται καλὸς ἢ μουσικός, οὔτε ἀπόλλυσθαι, ὅταν ^ν ἀπο-
βάλλῃ ταύτας τὰς ἑξεις, διὰ τὸ ὑπομένειν τὸ ὑποκείμενον
⁴ τὸν ^μ Σωκράτην αὐτόν. Οὕτως οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδέν· δεῖ
γὰρ εἶναι τινα φύσιν ^ο μίαν ἢ πλείους μιᾶς, ἐξ ὧν γίγνεται
⁵ τὰλλα σωζομένης ἐκείνης. Τὸ μέντοι πλῆθος καὶ τὸ εἶδος
τῆς τοιαύτης ἀρχῆς οὐ τὸ αὐτὸ πάντες λέγουσιν, ἀλλὰ
Θαλῆς ^ρ μὲν ὁ τῆς τοιαύτης ἀρχηγὸς φιλοσοφίας ὕδωρ
⁹ εἶναι φησιν (διὸ καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ^ρ ἀπεφάνητο εἶναι),
λαβὼν ἴσως τὴν ὑπόληψιν ἐκ τοῦ πάντων ὁρᾶν τὴν τροφὴν

^ω ἐτέραν Ab: ceteri μίαν. ^χ δὲ] δὲ τὴν T. ^γ τὸ] καὶ τὸ E.T.Ha.Eb.
^z ἕνεκεν T. ^α τεθεώρηται μὲν Ab. et γρ. E, τεθεωρημένον T.Ha: ceteri
τεθεωρημένων. ^β οὖν om. Ha. ^γ ἡμῖν add. Ab. ^δ δὲ add. Ab.Eb.
et γρ. E. ^ε ὄντων] αὐτῶν Ha. ^ι τι om. T.Ha. ^ε πρῶτον E.Ha.Eb.
^β μόνον εἶδει Ha.Eb. ^ι πρώτον Ha. ^κ ταῦτα τὴν Eb, ταύτην τὴν T.Ha.
^λ οὔτε om. T. ^μ utrobique σωκράτη E.T.Ha. ^ν ἀποβάλλῃ Ab. ^ο μίαν
Ab: ceteri ἢ μίαν. ^ρ μὲν om. T. ⁹ εἶναι φησιν Ab: ceteri φησὶν
εἶναι. ^ρ ἀπεφαίνετο Ab.

ὕγραν οὖσαν καὶ αὐτὸ τὸ θερμὸν ἐκ τούτου γιγνόμενον ^α καὶ
 τούτῃ ^ι ζῶν (τὸ δ' ἐξ οὗ ^ν γίγνεται, τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πάν-
 τῶν), διὰ τε δὴ τοῦτο τὴν ὑπόληψιν λαβὼν ταύτην, καὶ διὰ
 τὸ πάντων τὰ σπέρματα τὴν φύσιν ὑγραν ἔχειν, τὸ δ' ὕδωρ
^ω ἀρχὴν τῆς φύσεως εἶναι ^χ τοῖς ὑγροῖς. Εἰσὶ δέ τινες οἱ ⁶
 καὶ τοὺς ^ι παμπαλαίους καὶ πολὺ πρὸ τῆς νῦν γενέσεως καὶ
 πρώτους θεολογήσαντας οὕτως οἰοῦνται περὶ τῆς φύσεως
^z ὑπολαβεῖν· Ὡκεανόν ^α τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γε-
 νέσεως πατέρας, καὶ ^β τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ὕδωρ, τὴν καλου-
 μένην ^γ ὑπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν· τιμιώτατον ^δ μὲν γὰρ
 τὸ πρεσβύτατον, ὄρκος δὲ τὸ τιμιώτατόν ἐστιν. Εἰ μὲν οὖν ⁷
 ἀρχαία τις αὕτη καὶ παλαιὰ ^ε τετύχηκεν οὕσα περὶ τῆς φύ-
 σεως ἡ δόξα, τάχ' ἂν ἄδηλον εἴη, Θαλῆς μέντοι λέγεται
^ι οὕτως ἀποφῆναι περὶ τῆς πρώτης αἰτίας· Ἰππωνά ^ε γὰρ
 οὐκ ἂν τις ἀξιόσειε θεῖναι μετὰ τούτων διὰ τὴν εὐτέλειαν
 αὐτοῦ τῆς διανοίας. Ἀναξιμένης δὲ ἀέρα καὶ Διογένης πρό- ⁸
 τερον ὕδατος καὶ μάλιστα ἀρχὴν τιθέασι τῶν ^h ἀπλῶν σω-
 μάτων, Ἰππασος δὲ πῦρ ὁ Μεταποντίνος καὶ Ἡράκλειτος
^ι ὁ Ἐφέσιος, Ἐμπεδοκλῆς δὲ τὰ τέτταρα, πρὸς τοῖς εἰρημέ-
 νοις γῆν ^k προστιθεὶς τέταρτον· ταῦτα γὰρ αἰεὶ διαμένειν καὶ
 οὐ γίγνεσθαι ἀλλ' ^l ἡ πλήθει καὶ ὀλιγότῃ συγκρινόμενα καὶ
 διακρινόμενα εἰς ἓν τε καὶ ἐξ ἑνός. Ἀναξαγόρας δὲ ὁ Κλα- ⁹
 ζομένιος τῇ μὲν ἡλικίᾳ πρότερος ὢν ^m τούτου, τοῖς δ' ἔργοις
 ὕστερος, ἀπείρους εἶναι ⁿ φησι τὰς ἀρχάς· σχεδὸν γὰρ ἅπαντα
 τὰ ὁμοιομερῆ, καθάπερ ὕδωρ ἢ πῦρ, οὕτω γίγνεσθαι καὶ
 ἀπόλλυσθαι φησι συγκρίσει καὶ διακρίσει μόνον, ἄλλως δ'
 οὔτε γίγνεσθαι οὔτ' ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ ^ο διαμένειν αἰετῶς. Ἐκ ¹⁰

^α καὶ] καὶ τὸ ζῶιον E.T.H^a.Eb. ^ι ζῆν Fb. ^ν γίγνεται τι τοῦτ' H^a.
^ω ἀρχὴ τ. φ. ἐστὶ E.T.H^a.Eb. ^χ τῶν ὑγρῶν T. ^γ πάνυ παλαιούς Eb,
 παλαι παλαιούς T, παλαιούς Ab. ^z διαλαβεῖν T. ^α τε om. T. ^β τῶν
 ὄρκων Eb. ^γ στύγα ὑπ' αὐτῶν H^a.Eb. ^δ μὲν om. T. ^ε ἐτύγχανεν H^a.
^ι οὕτως Ab.Fb: ceteri τούτον τὸν τρόπον. ^ε γὰρ] μὲν γὰρ E.T.H^a.Eb,
 δ' οὖν Fb. ^h πρώτων H^a.Eb. ^ι ὁ alterum om. Ab. ^k προσθεῖς
 E.T.H^a.Eb.Fb. ^l ἢ om. Ab. ^m τούτων H^a. ⁿ φησι om. Fb.
^ο μένειν Ab.

μὲν οὖν τούτων ^p μόνην τις αἰτίαν ^q νομίσκειν ^r ἂν τὴν ἐν ὕλης
 εἶδει ^s λεγομένην. Προϊόντων δ' οὕτως, αὐτὸ τὸ πρῶγμα ὠδο-
 ποίησεν αὐτοῖς καὶ συνηγάγκασε ζητεῖν· εἰ γὰρ ὅτι μάλιστα
^t πᾶσα ^v φθορὰ καὶ ^w γένεσις ^x ἐκ τινος ἐνὸς ἢ καὶ πλείονων ἐστίν,
¹¹ διὰ τί τοῦτο συμβαίνει καὶ τί τὸ αἴτιον; Οὐ γὰρ δὴ τό-
^y γε ὑποκείμενον αὐτὸ ποιεῖ μεταβάλλειν ἑαυτό· λέγω δ' οἶον
 οὔτε τὸ ξύλον οὔτε ὁ χαλκὸς ^z αἴτιος τοῦ μεταβάλλειν ἐκάτε-
 ρον αὐτῶν, οὐδὲ ποιεῖ τὸ μὲν ξύλον κλίνην ὁ δὲ χαλκὸς ἀν-
 δριάντα, ἀλλ' ἑτερόν τι τῆς μεταβολῆς ^a αἴτιον. Τὸ δὲ
 τοῦτο ζητεῖν ἐστὶ τὸ τὴν ἑτέραν ἀρχὴν ζητεῖν, ὡς ἂν ἡμεῖς
¹² φαίμεν, ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. Οἱ μὲν οὖν πᾶμπαν ἐξ
 ἀρχῆς ἀψάμενοι ^b τῆς μεθόδου τῆς τοιαύτης καὶ ἐν φάσκοντες
 εἶναι τὸ ὑποκείμενον οὐθέν ^c ἐδυσχέραναν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐνοι-
^d ὄν γε τῶν ἐν λεγόντων, ὥσπερ ἡττηθέντες ^e ὑπὸ ταύτης τῆς
 ζητήσεως, τὸ ἐν ἀκίνητόν φασιν εἶναι καὶ τὴν φύσιν ὅλην οὐ
 μόνον κατὰ γένεσιν καὶ φθοράν (τοῦτο μὲν γὰρ ἀρχαῖόν ^f τε
 καὶ πάντες ὠμολόγησαν), ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ^g ἄλλην μετα-
¹³βολὴν ^h πᾶσαν· ⁱ καὶ τοῦτο αὐτῶν ἰδίον ἐστίν. Τῶν μὲν οὖν
^j ἐν φασκόντων εἶναι τὸ πᾶν οὐθενὶ συνέβη τὴν τοιαύτην
^k συνιδεῖν αἰτίαν, πλὴν ^l εἰ ἄρα Παρμενίδη, καὶ τούτῳ κατὰ
 τοσοῦτον ὅσον οὐ μόνον ἐν ἀλλὰ καὶ δύο πῶς τίθησιν αἰτίας
¹⁴ εἶναι. Τοῖς δὲ ^m δὴ πλείω ποιοῦσι ⁿ μᾶλλον ἐνδέχεται λέγειν,
 οἶον ^o τοῖς θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἢ πῦρ καὶ γῆν· χρῶνται γὰρ
 ὡς κινητικὴν ἔχοντι τῷ πυρὶ τὴν φύσιν, ὕδατι δὲ καὶ γῇ καὶ
 τοῖς τοιούτοις ^p οὐνναντίον. Μετὰ δὲ τούτους καὶ τὰς τοιαύ-
 τας ἀρχάς, ὡς οὐχ ἱκανῶν ^q οὐσῶν γεννηῖσαι τὴν τῶν ὄντων

^p μόνον H^a. ^q νοήσειεν H^a. E^b, εἶναι νομίσκειεν T. ^r ἂν ante αἰτίαν
 F^b, om. A^b. ^s λεγ.] προαγομένην H^a. ^t γένεσις καὶ φθορὰ A^b.
^v τε A^b. ^w αἴτιον H^a. E^b. ^x ἰδίον H^a. ^y τῆς τοιαύτης μεθόδου
 H^a. γρ. καὶ ταύτης, ἥτοι τῆς φυσικῆς margo E. ^z ἐδυσχ. ἐν ἑαυτοῖς
 A^b. F^b. ^a γε om. H^b. ^b ὑπ' αὐτῆς F^b. ^c τοῦτο—ὠμολόγησαν
 om. A^b. F^b. ^d τε om. T. ^e ἄλλην om. H^a. E^b. ^f ἀπασαν A^b.
^g καὶ—ἐστίν om. A^b. ^h ἐν] ἐν μόνον E. T. H^a. E^b. ⁱ ἰδεῖν A^b. F^b.
^k εἰ ἄρα] ἐνὶ H^a, ἐνὶ παρὰ E^b. ^l δὴ add. A^b. C^b. F^b. ^m ἐνδέχε-
 ται μᾶλλον H^a. ⁿ τοῖς] τὸ T. ^o ἐναντίον H^a. ^p οὐσῶν
 om. T.

φύσιν, ^q πάλιν ¹ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ὥσπερ εἶπομεν, ἀναγκαζόμενοι τὴν ἐχομένην ἐζήτησαν ^a ἀρχήν. Τοῦ ^t γὰρ ¹⁵ εὖ καὶ καλῶς τὰ μὲν ἔχειν τὰ δὲ γίγνεσθαι τῶν ὄντων ἴσως οὔτε πῦρ οὔτε γῆν οὔτ' ^v ἄλλο τῶν τοιούτων οὐθὲν οὔτ' εἰκὸς αἴτιον εἶναι οὔτ' ^w ἐκείνους οἰηθῆναι· οὐδ' αὖ τῷ αὐτομάτῳ καὶ ^x τῇ τύχῃ τοσοῦτον ἐπιτρέψαι πρᾶγμα καλῶς ^y εἶχεν. Νοῦν ^z δὴ τις εἰπὼν ^a ἐνεῖναι, καθάπερ ἐν ^b τοῖς ζώοις, καὶ ἐν ¹⁶ τῇ φύσει ^c τὸν αἴτιον ^d τοῦ κόσμου καὶ τῆς τάξεως ^e πάσης οἶον νήφων ἐφάνη παρ' ^f εἰκῇ λέγοντας τοὺς πρότερον. Φα- ¹⁷ νερῶς ^g μὲν οὖν Ἀναξαγόραν ἴσμεν ἀψάμενον τούτων τῶν λόγων, ^h αἰτίαν ⁱ δ' ἔχει πρότερον ^k Ἐρμότιμος ὁ Κλαζομένιος εἰπεῖν. Οἱ μὲν οὖν οὕτως ὑπολαμβάνοντες ἅμα ¹ τοῦ καλῶς ⁿ τὴν αἰτίαν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων ^o ἔθεσαν, καὶ τὴν τοιαύτην ὅθεν ἡ κίνησις ὑπάρχει τοῖς οὖσιν. Ὑποπτεύσεις ⁴ δ' ἂν τις Ἡσίοδον πρῶτον ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον, καὶ εἴ τις ἄλλος ἔρωτα ἢ ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς οὖσιν ἔθηκεν ὡς ἀρχήν, οἶον καὶ Παρμενίδης· ^p οὗτος γὰρ κατασκευάζων τὴν τοῦ παντὸς γένεσιν

^q πρώτιστον μὲν φησιν ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων,

¹ Ἡσίοδος ^r δὲ

πάντων μὲν πρώτιστα χάος γένετ', ^s αὐτὰρ ἔπειτα

^t γαῖ' εὐρύστερνος,—

ἢ δ' ^v ἔρος, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν,

ὡς δέον ἐν τοῖς οὖσιν ὑπάρχειν ^w τιν' αἰτίαν ἥτις κινήσει καὶ ^x συνάξει τὰ πρᾶγματα. ^y Τούτους μὲν οὖν πῶς χρὴ δια- ²

^q πάλιν] πάντες Eb. ^r ἐπ' Ha. ^s post ἀρχήν Ab: τουτέστι τὴν ποιητικὴν τούτων εὖ ἔχειν καὶ καλῶς. ^t γὰρ] μὲν Ha. ^v ἄλλο τι τῶν Ab. ^w ἐκείνους εἰκὸς οἰηθῆναι E.T.Ha.Eb. ^x τῇ add. Ab. ^y ἔχειν E.S.T. Ha.Bb.Cb. ^z δ' εἴ τις Eb. γρ. καὶ νοῦν δ' εἴ τις margo E. ^a ἐνεῖναι E.T.Ab, ἐν εἶναι rc. Eb: ceteri εἶναι. ^b τοῖς om. E.S.Bb.Cb. ^c τὸ Ab. ^d τοῦ Ab: ceteri καὶ τοῦ. ^e πάσης om. Ha. ^f οἰκῇ S. ^g μὲν om. T. ^h αἴτιον E. ⁱ δ' ἂν ἔχη Ha.Eb ^k ὁ κλαζομένιος ἐρμότιμος S. ^l τῷ Ha. ⁿ τὴν om. Ha. ^o γρ. καὶ ἔθεσαν τὴν τοιαύτην, εἴτα ὅθεν ἡ κίνησις margo E. ^p οὗτος γὰρ Ab, καὶ γὰρ οὕτως Eb: ceteri καὶ γὰρ οὗτος. ^q πρῶτον E.Ha.Ab.Eb. ^r δὲ] μὲν Ha. ^s αὐτὸ Ha. ^t γαῖα γαῖα E. ^v ἔρως Ha.Ab. ^w τὴν Ha.Ab. ^x συνέξει E.T. ^y τούτοις Ab.

νείμαι ^z περὶ τοῦ τίς πρῶτος, ἐξέστω κρίνειν ὕστερον· ^a ἐπεὶ δὲ καὶ τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς ἐνόντα ἐφαίνετο ἐν τῇ φύσει, καὶ οὐ μόνον τάξις καὶ τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ ἀταξία καὶ τὸ αἰσχρόν, καὶ πλείω τὰ κακὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ τὰ φαῦλα τῶν καλῶν, οὕτως ἄλλος τις φιλίαν εἰσήνεγκε ^b καὶ νείκος, ἐκάτερον ³ ἐκατέρων αἴτιον τούτων. Εἰ γὰρ τις ἀκολουθοίη καὶ ^c λαμβάνοι πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ μὴ πρὸς ^d ψελλίζεται λέγων Ἐμπεδοκλῆς, εὐρήσει τὴν μὲν φιλίαν αἰτίαν ^d οὖσαν τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ νείκος τῶν κακῶν· ^e ὥστ' εἴ τις φαίη τρόπον τινα ^f καὶ λέγειν καὶ πρῶτον λέγειν τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀρχὰς Ἐμπεδοκλέα, τάχ' ἂν λέγοι καλῶς, εἴπερ τὸ τῶν ἀγαθῶν ^g ἀπάντων αἴτιον ^h αὐτὸ τὰγαθὸν ἐστὶ ⁱ καὶ τῶν κακῶν τὸ κακόν. Οὗτοι μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, καὶ μέχρι τούτου ^k δυοῖν αἰτίαι ^l ἐφήψαντο ^m ὧν ἡμεῖς διωρίσαμεν ἐν τοῖς περὶ φύσεως, τῆς τε ὕλης καὶ τοῦ ὄθεν ἡ κίνησις, ἀμυδρῶς μέντοι καὶ οὐθὲν σαφῶς, ἀλλ' οἷον ἐν ταῖς μάχαις οἱ ἀγύμναστοι ποιοῦσιν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι περιφερόμενοι τύπτουσι πολλάκις καλὰς πληγὰς, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι ἀπὸ ἐπιστήμης οὔτε ⁿ οὗτοι εἰκόασιν ^o εἰδόσι λέγειν ^p ὅ τι λέγουσιν· σχεδὸν γὰρ οὐθὲν χρώμενοι φαίνονται τούτοις ἀλλ' ^q ἢ κατὰ ⁵ μικρόν. Ἀναξαγόρας τε ^r γὰρ μηχανῇ χρῆται τῷ νῷ πρὸς τὴν κοσμοποιίαν, ^s καὶ ὅταν ἀπορήσῃ ^t διὰ τίν' αἰτίαν ἐξ ἀνάγκης ἐστί, τότε ^v παρέλκει αὐτόν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις πάντα μᾶλλον αἰτιάται τῶν γιγνομένων ἢ νοῦν. Καὶ Ἐμπεδοκλῆς ^w ἐπὶ πλεόν μὲν ^x τούτου χρῆται τοῖς αἰτίοις, οὐ μὴν οὔθ' ἰκανῶς, οὔτ' ἐν τούτοις ^y εὐρίσκει τὸ ὁμολογούμενον.

⁶ Πολλαχού γοῦν αὐτῷ ἡ μὲν φιλία διακρίνει, τὸ δὲ νείκος

^z παρὰ H^a. ^a ἐπειδὴ H^b. ^b καὶ τὸ νείκος ἐκάτερον ἐκάτερον H^a.
^c λαμβάνει H^a.A^b. ^d οὖσαν om. H^a.E^b. ^e ὥς H^a. ^f καὶ λέγειν καὶ om. H^a. ^g πάντων A^b. ^h αὐτῷ T. ⁱ καὶ—κακόν om. A^b. ^k δυοῖν A^b: vulgo δυεῖν. ^l ἐφήψαντο om. A^b, qui ἡμένοι φαίνονται post φύσεως. ^m ὥς T. ⁿ αὐτοῖ T. ^o εἰδέναι, omisso λέγειν, A^b. ^p ὅ τι] δ H^a. ^q ἢ om. F^b. ^r γὰρ om. H^a. ^s καὶ ὅταν ἀπορήσῃ] ὅταν γὰρ ἀπορήσῃ H^a, ὅταν ἀπορήσῃ γὰρ E.T. ^t διὰ—ἐστί om. A^b. et margo E. ^v ἔλκει T.H^a.E^b; et pr. E. ^w ἐπὶ] δὲ ἐπὶ T, μὲν πρὸς H^a. ^x χρῆται τούτου A^b, τούτω χρῆται H^a. ^y εὐρίσκει A^b.

συγκρίνει. Ὅταν μὲν γὰρ εἰς τὰ στοιχεῖα ²διίστηται τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦ νείκουσ, ³τό τε πῦρ ^bεἰς ἓν συγκρίνεται καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἕκαστον· ὅταν δὲ ^cπάλιν ^dπάντα ὑπὸ τῆς φιλίας συνίωσιν εἰς τὸ ἓν, ἀναγκαῖον ^eἐξ ἑκάστου τὰ μόρια διακρίνεσθαι πάλιν. Ἐμπεδοκλῆς μὲν οὖν παρὰ ^fτοὺς πρό-7 τερον πρῶτος ταύτην τὴν αἰτίαν διελὼν εἰσήνεγκεν, οὐ μίαν ποιήσας τὴν ἑτῆς κινήσεως ἀρχὴν ἀλλ' ἐτέρας τε καὶ ἐναντίας. Ἔτι δὲ τὰ ὡς ἐν ὕλης εἶδει λεγόμενα στοιχεῖα τέτταρα ⁸πρῶτος εἶπεν· οὐ μὴν χρῆταί γε τέτταρσιν, ἀλλ' ὡς δυσὶν οὖσι ^hμόνοις, πυρὶ μὲν καθ' αὐτό, τοῖς δ' ἀντικειμένοις ὡς μιᾷ φύσει, γῇ τε ⁱκαὶ ἀέρι καὶ ὕδατι. Λάβοι δ' ἂν τις αὐτὸ θεωρῶν ἐκ τῶν ἐπῶν. Οὗτος μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, ^kοὕτως ⁹τε καὶ ^lτοσαύτας εἴρηκεν ἀρχάς· Λεύκιππος δὲ καὶ ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ Δημόκριτος στοιχεῖα μὲν τὸ πλήρες καὶ τὸ κενὸν εἶναι φασι, ^mλέγοντες τὸ μὲν ὄν τὸ δὲ μὴ ὄν, τούτων δὲ τὸ μὲν πλήρες καὶ στερεὸν τὸ ὄν, τὸ δὲ κενόν ⁿγε ^oκαὶ μανὸν τὸ μὴ ὄν (διὸ καὶ οὐθὲν μᾶλλον τὸ ὄν τοῦ μὴ ὄντος εἶναι φασιν, ὅτι οὐδὲ τὸ κενὸν τοῦ σώματος), αἷτια δὲ τῶν ὄντων ^pταῦτα ὡς ^qὕλην. Καὶ καθάπερ οἱ ἐν ποιοῦντες τὴν ὑποκειμένην οὐ- ¹⁰σίαν τᾶλλα τοῖς πάθεσιν ^rαὐτῆς γεννῶσι, τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν ἀρχάς ^sτιθέμενοι ^tτῶν παθημάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οὗτοι τὰς διαφορὰς αἰτίας τῶν ἄλλων εἶναι φασιν. Ταύ- ¹¹τας μέντοι τρεῖς εἶναι λέγουσι, σχῆμά τε καὶ τάξιν καὶ θέσιν· ^vδιαφέρειν γάρ ^wφασι τὸ ὄν ^xρύσμῳ καὶ ^yδιαθιγῇ καὶ τροπῇ μόνον. Τούτων δὲ ὁ μὲν ^zρύσμος σχῆμά ἐστιν, ἡ δὲ διαθιγὴ τάξις, ἡ δὲ τροπὴ θέσις· διαφέρει ^aγὰρ τὸ μὲν Α τοῦ Ν σχήματι, τὸ δὲ Α Ν τοῦ Ν Α τάξει, τὸ δὲ Ζ τοῦ Ν θέσει. Περὶ δὲ κινήσεως, ὅθεν ἡ πῶς ὑπάρχει τοῖς οὖσι, καὶ ¹²

^z διίσταται H^a. ^a τότε τὸ E.T. ^b εἰς ἓν om. T. ^c πάλιν om. H^a. ^d πάντα om. E.E^b. ^e ἐξ om. H^a. ^f τοὺς] τὸ Α^b. ^g τῆς] τε T. ^h μόνον H^a.E^b. ⁱ καὶ post τε om. H^a.E^b. ^k οὕτως T. ^l τοιαύτας H^a. ^m λέγοντες τὸ Α^b: ceteri λέγοντες οἶον τὸ. ⁿ τε E, om. H^a.A^b.E^b. ^o καὶ μανὸν om. Α^b. ^p ταῦτά γε ὡς Α^b, ταῦτά ante τῶν T. ^q ὕλη H^a.E^b. ^r αὐτοῖς E^b. ^s ποιοῦμενοι H^a. ^t τῶν παθημάτων ante ἀρχάς Α^b. ^v διαφέρει E.H^a.E^b. ^w φησι E.H^a. ^x ροισμῷ Α^b. ^y διαθιγῇ E.T.E^b. ^z ροισμός Α^b. ^a γὰρ om. H^a.

οὔτοι παραπλησίως τοῖς ἄλλοις ῥαθύμως ὁ ἀφείσαν. Περὶ μὲν ^ε οὖν τῶν δύο αἰτιῶν, ὥσπερ λέγομεν, ἐπὶ τοσοῦτον ἔοικεν ἐξηγήσθαι ^δ παρὰ τῶν πρότερον.

- 5 Ἐν δὲ τούτοις καὶ πρὸ τούτων οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι τῶν μαθημάτων ἀψάμενοι ^ε πρῶτοι ^ι ταῦτα ^ε προήγαγον, καὶ ἐντραφέντες ἐν αὐτοῖς τὰς τούτων ἀρχὰς ^β τῶν ὄντων ἀρχὰς ² φήθησαν εἶναι πάντων. Ἐπεὶ δὲ τούτων οἱ ἀριθμοὶ φύσει πρῶτοι, ἐν δὲ ^ι τοῖς ἀριθμοῖς ἐδόκουν θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς οὐσι καὶ γιγνομένοις, μᾶλλον ἢ ἐν πυρὶ καὶ γῇ καὶ ὕδατι, ὅτι τὸ μὲν τοιονδὶ τῶν ἀριθμῶν πάθος δικαιοσύνη, τὸ δὲ τοιονδὶ ^κ ψυχὴ καὶ νοῦς, ἕτερον δὲ καιρὸς καὶ τῶν ἄλλων ὡς εἰπεῖν ἕκαστον ὁμοίως· ἔτι δὲ τῶν ^ι ἀρμονικῶν ἐν ἀριθμοῖς ὁρῶντες ^μ τὰ πάθη καὶ τοὺς λόγους, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς ^ν ἐφαίνετο ^ο τὴν φύσιν ^ρ ἀφομοιωθῆναι ⁹ πᾶσαν, οἱ δ' ἀριθμοὶ πάσης τῆς φύσεως πρῶτοι, τὰ τῶν ἀριθμῶν στοιχεῖα τῶν ὄντων στοιχεῖα πάντων ^ι εἶναι ὑπέλαβον, καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν ἀρμονίαν εἶναι καὶ ἀριθμόν· καὶ ὅσα ^ε εἶχον ὁμολογούμενα ^τ δεικνύναι ἔν τε τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ἀρμονίαις πρὸς τὰ τοῦ οὐρανοῦ πάθη καὶ μέρη καὶ πρὸς τὴν ^ν ὅλην ³ διακόσμησιν, ταῦτα συνάγοντες ἐφήρμοττον. Κἂν εἴ τί ^ω που ^χ διέλειπε, ^γ προσεγλίχοντο τοῦ ^z συνειρομένην ^α πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν. Λέγω δ' ^β οἶον, ἐπειδὴ τέλειον ἢ δεκάς ^ε εἶναι δοκεῖ καὶ πᾶσαν περιειληφέναι τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν, ^δ καὶ τὰ φερόμενα κατὰ τὸν οὐρανὸν δέκα μὲν εἶναι φασιν, ὄντων δὲ ἐννέα ^ε μόνον τῶν φανερῶν διὰ τοῦτο δεκάτην

^β ἀφῆσαν E^b. ^ε οὖν τούτων τῶν F^b. ^δ παρὰ τῶν add. A^b. ^ε πρῶτον T. H^a. A^b. ^ι ταῦτα τε πρ. A^b. C^b. ^ε προήγον E. T. H^a. E^b. ^β τῶν] τὰς S. τῶν ὄντων ἀρχὰς om. A^b. ^ι τοῖς ἀριθμοῖς] τούτοις A^b. ^κ ψυχὴ τε καὶ A^b. ^ι ἀρμονικῶν S. H^a. B^b. C^b. E^b. ^μ τὰ πάθη] καὶ τὰ πάθη H^a. ^ν ἐφαίνοντο A^b. ^ο τὴν φύσιν om. S. B^b. C^b. ^ρ ἀφομοιωθῆναι A^b, ἀφομοιωθῆναι E. S. B^b. C^b. ⁹ πᾶσιν E. S. H^a. B^b. ^ι ὑπέλαβον εἶναι A^b. ^ε εἶχεν S. A^b. C^b. ^τ δεικνύναι om. A^b. ^ν ἄλλην T. H^a. E^b. ^ω που om. A^b. ^χ διέλειπε S. C^b. E^b, διέλιπον T. ^γ προσεγλίχοντο E. ^z συνειρομένην S. B^b. C^b, συνηρμοσμένην E^b. ^α εἶναι πᾶσαν αὐτοῖς T, αὐτοῖς πᾶσαν εἶναι H^a. ^β οἶον om. H^a. ^ε εἶναι—φύσιν om. A^b. ^δ καὶ τὰ φ.] καταφερόμενα S. ^ε μόνων E. H^a. A^b, μὲν μόνων C^b.

τὴν ἀντίχθονα ποιοῦσιν. Διόρισται δὲ περὶ τούτων ἐν ἐτέ-
 ροις ἡμῖν ἀκριβέστερον. Ἄλλ' οὐ δὴ χάριν ἐπερχόμεθα,
 τοῦτο ἐστίν, ὅπως λάβωμεν καὶ παρὰ τούτων τίνες εἶναι τι-
 θέασι τὰς ἀρχὰς καὶ πῶς εἰς τὰς εἰρημένας ἐμπίπτουσιν αι-
 τίας. Φαίνονται ἴδῃ καὶ οὗτοι τὸν ἀριθμὸν νομίζοντες ἀρχὴν 5
 εἶναι καὶ ὡς ὕλην τοῖς οὐσι καὶ ὡς πάθη τε καὶ ἔξεις, τοῦ δὲ
 ἀριθμοῦ στοιχεῖα τό τε ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν, τούτων δὲ
 τὸ μὲν ^h πεπερασμένον τὸ δὲ ἄπειρον, τὸ δ' ἐν ἑξ ἄμφοτέρων
 εἶναι τούτων (ⁱ καὶ γὰρ ἄρτιον εἶναι καὶ περιττόν), τὸν δ'
 ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἐνός, ^k ἀριθμοὺς δέ, καθάπερ εἴρηται, τὸν ὅλον
 οὐρανόν. Ἔτεροι δὲ τῶν αὐτῶν τούτων τὰς ἀρχὰς δέκα λέ- 6
 γουσιν εἶναι τὰς κατὰ ^l συστοιχίαν λεγομένας, πέρας ^m καὶ
 ἄπειρον, περιττόν ^m καὶ ἄρτιον, ἐν ^m καὶ πλήθος, δεξιὸν ^m καὶ
 ἀριστερόν, ἄρρεν ^m καὶ θῆλυ, ἡρεμοῦν ^m καὶ κινούμενον, εὐθὺ
^m καὶ καμπύλον, φῶς ^m καὶ σκότος, ἀγαθόν ^m καὶ κακόν, τε-
 τράγωνον ^m καὶ ἐτερόμηκες. Ὅνπερ τρόπον ἔοικε καὶ Ἀλ- 7
 κμαίων ὁ Κροτωνιάτης ὑπολαβεῖν, καὶ ἦτοι οὗτος παρ' ἐκεί-
 νων ἢ ἐκείνοι παρὰ τούτου παρέλαβον τὸν λόγον τούτου·
 καὶ γὰρ ⁿ ἐγένετο τὴν ἡλικίαν Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθα-
 γόρᾳ, ἀπεφάνητο δὲ παμπλησίως τούτοις· φησὶ γὰρ εἶναι
 δύο τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων, ^o λέγων τὰς ἐναντιότητας οὐχ
 ὥσπερ οὗτοι ^p διωρισμένας ἀλλὰ τὰς τυχούσας, οἷον λευκὸν
 μέλαν, γλυκὺ πικρόν, ἀγαθὸν κακόν, ^q μικρὸν μέγα. Ὅστος 8
 μὲν ^s οὖν ἀδιορίστως ^t ἐπέρριψε περὶ τῶν λοιπῶν, οἱ δὲ Πυθα-
 γόρειοι καὶ πόσαι καὶ τίνες αἱ ἐναντιώσεις ἀπεφάνητο.
 Παρὰ μὲν οὖν τούτων ^v ἀμφοῖν τοσοῦτον ἔστι λαβεῖν, ὅτι
 τὰναντία ἀρχαὶ τῶν ὄντων· ^w τὸ δ' ὅσαι ^x παρὰ τῶν ἐτέρων,
 καὶ τίνες αὐταὶ εἰσιν. Πῶς μέντοι πρὸς τὰς εἰρημένας αἰτίας 9
 ἐνδέχεται συναγαγεῖν, σαφῶς μὲν οὐ διήρθρωται παρ' ἐκεί-

^f δὲ Ab.Eb. ^g τε add. Ab. ^h ἄπειρον τὸ δὲ πεπερασμένον Ab.
ⁱ καὶ—περιττόν om. Ab. ^k ἀριθμὸν S. ^l συστοιχίαν T.Ab. ^m πέρας—
 ἐτερόμηκες] καὶ add. Ab. ⁿ ἐγένετο Cb. ἐγένετο τὴν ἡλικίαν et mox ἐπὶ
 γέροντι Πυθαγόρᾳ et δὲ om. Ab. ^o λέγω Cb. ^p διωρισμένως S.Bb.
^q μέγα μικρόν Ab. ^r οὕτως Eb. ^s οὖν om. Eb. ^t ἀπέρριψε Cb.Eb.
^v ἀμφοῖν μὲν τοσοῦτον Ab. ^w τὸ—ἐτέρων om. Ab. ^x περὶ Eb.
^y συναγαγεῖν Ab: ceteri συνάγειν.

νων, εοίκασι δ' ὡς ἐν ὕλης εἶδει τὰ στοιχεῖα τάττειν· ἐκ τού-
των γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων συνεστάναι καὶ πεπλάσθαι ^zφασὶ
10 τὴν οὐσίαν. Τῶν μὲν οὖν παλαιῶν καὶ πλείω ^aλεγόντων τὰ
στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐκ τούτων ἱκανόν ἐστι θεωρῆσαι τὴν
διάνοιαν· εἰσὶ δέ τινες οἱ περὶ τοῦ παντὸς ὡς ἂν μιᾶς οὐσῆς
^bφύσεως ἀπεφῆναντο, τρόπον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν πάντες οὔτε
11 τοῦ καλῶς οὔτε τοῦ κατὰ ^cτὴν φύσιν. Εἰς μὲν οὖν τὴν νῦν
σκέψιν τῶν αἰτίων οὐδαμῶς συναρμόττει περὶ αὐτῶν ὁ λόγος·
οὐ γὰρ ὥσπερ ἔνιοι τῶν φυσιολόγων ἐν ὑποθέμενοι τὸ ὄν
ὁμῶς γεννῶσιν ὡς ἐξ ὕλης τοῦ ενός, ἀλλ' ἕτερον τρόπον οὗτοι
λέγουσιν· ἐκείνοι μὲν γὰρ προστιθέασι κίνησιν, γεννῶντές
^dγε τὸ πᾶν, οὗτοι δὲ ἀκίνητον εἶναι φασιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ
12 τοσοῦτόν γε οἰκείον ἐστὶ τῇ νῦν σκέψει. Παρμενίδης μὲν
^eγὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ ^fτὸν λόγον ἐνὸς ἄπτεσθαι, Μέλισσος δὲ
τοῦ κατὰ τὴν ὕλην· διὸ καὶ ὁ μὲν πεπερασμένον, ὁ δ' ἄπειρόν
φησιν εἶναι αὐτό· Ξενοφάνης δὲ πρῶτος τούτων ἐνίσας (ὁ
γὰρ ^gΠαρμενίδης τούτου λέγεται μαθητής) οὐθὲν ^hδιεσαφῆ-
νισεν, ⁱοὐδὲ τῆς φύσεως ^kτούτων οὐδετέρας ἔοικε ^lθιγεῖν, ἀλλ'
εἰς ^mτὸν ὅλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι ⁿτὸν
13 θεόν. ^oΟὗτοι μὲν οὖν, καθάπερ εἵπομεν, ^pἀφετέοι πρὸς τὴν
νῦν ^qπαρούσαν ζήτησιν, οἱ μὲν δύο καὶ πάμπαν ὡς ὄντες μι-
κρόν ἀγροικότεροι, Ξενοφάνης καὶ Μέλισσος· Παρμενίδης
δὲ μάλλον ^rβλέπων ^sἔοικέ που λέγειν· παρὰ γὰρ τὸ ὄν τὸ
μὴ ὄν οὐθὲν ἀξιῶν εἶναι, ἐξ ἀνάγκης ἐν οἴεται εἶναι τὸ ὄν καὶ
ἄλλο οὐθὲν (περὶ οὗ ^tσαφεστέρως ἐν τοῖς περὶ φύσεως εἰρή-
καμεν), ἀναγκαζόμενος δ' ἀκολουθεῖν τοῖς φαινομένοις, καὶ τὸ
ἐν μὲν κατὰ ^vτὸν λόγον, πλείω δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν ^wὑπο-
λαμβάνων εἶναι, δύο τὰς αἰτίας καὶ δύο ^xτὰς ἀρχὰς ^yπάλιν

^z φησὶ T.Cb. ^a τὰ στοιχεῖα λεγόντων E.S.T.H^a.Eb. ^b φύσεως om. S, τῆς φύσεως T. ^c τὴν om. H^a.Eb. ^d γε om. S.T.Ab. ^e γὰρ om. S. ^f τὸν om. T.H^a.Ab.Eb. ^g παρμενίδης δὲ τούτου E.T.Eb. ^h διεσαφῆ-
σεν T. ⁱ οὔτε Ab. ^k τούτων post ἔοικε Ab. ^l θιγεῖν ante ἔοικε S.Bb.Cb. ^m ὅλον τὸν Eb. ⁿ τὸν θεόν om. Ab. ^o οὕτω T. ^p ἀφετείναντο S.Bb, ἀπεφῆναντο Cb. ^q παρούσαν add. Ab. ^r βλέπων om. E. ^s που λέγειν ἔοικε Eb. ^t σαφέστερον T.Ab. ^v τὸν om. T. ^w ὑπολαβὼν Ab. ^x τὰς ante ἀρχὰς om. Ab. ^y τίθησι πάλιν S.Bb.Cb.

τίθησι, θερμὸν καὶ ψυχρόν, οἷον πῦρ καὶ γῆν λέγων· τούτων δὲ ^ακατὰ μὲν τὸ ὄν τὸ θερμὸν τάττει, θάτερον δὲ κατὰ τὸ μὴ ὄν. Ἐκ μὲν οὖν τῶν εἰρημένων καὶ ^απαρὰ τῶν ^βσυνη-
 14 δρευκόντων ἤδη τῷ λόγῳ σοφῶν ^γτοσαῦτα παρειλήφαμεν, παρὰ μὲν τῶν πρώτων σωματικὴν τε τὴν ἀρχὴν (ὑδὼρ γὰρ καὶ πῦρ καὶ τὰ τοιαῦτα σώματά ἐστιν), καὶ τῶν μὲν μίαν τῶν δὲ ^δπλείους ἀρχὰς τὰς σωματικὰς, ἀμφοτέρων μέντοι ταύτας ^εὡς ἐν ὕλης εἶδει τιθέντων, παρὰ δὲ τινων ταύτην τε ^ςτὴν αἰτίαν τιθέντων καὶ πρὸς ταύτη τὴν ὅθεν ἡ κίνησις, καὶ ταύτην ^επαρὰ τῶν μὲν μίαν παρὰ τῶν δὲ δύο. Μέχρι μὲν ¹⁵ οὖν τῶν Ἰταλικῶν καὶ χωρὶς ἐκείνων ^ημετριώτερον εἰρήκασιν οἱ ἄλλοι ^ιπερὶ αὐτῶν, πλὴν ὥσπερ εἶπομεν, ^κδυοῖν ^ιτε αἰτίαιν τυγχάνουσι κεχρημένοι, καὶ τούτων τὴν ἑτέραν οἱ μὲν μίαν οἱ δὲ δύο ποιοῦσι, τὴν ὅθεν ἡ κίνησις· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι δύο μὲν τὰς ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν εἰρήκασιν τρόπον, τοσοῦτον ^μδὲ προσεπέθεσαν, ὃ καὶ ἰδιόν ^νἐστὶν αὐτῶν, ὅτι τὸ πεπε-
 ρασμένον καὶ τὸ ἄπειρον ^οκαὶ τὸ ἐν οὐχ ἑτέρας τινὰς φήθη-
 σαν ^ρεἶναι φύσεις, οἷον πῦρ ἢ γῆν ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἄπειρον καὶ αὐτὸ τὸ ἐν οὐσίαν εἶναι τούτων ὧν κατη-
 γοροῦνται, διὸ καὶ ἀριθμὸν εἶναι τὴν οὐσίαν ^ρπάντων. Περί ¹⁶ τε τούτων οὖν ^ςτούτον ἀπεφάναντο τὸν τρόπον, καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἤρξαντο μὲν λέγειν καὶ ὀρίζεσθαι, λίαν δ' ἀπλῶς ἐπραγματεύθησαν. Ὀρίζοντό ^ατε γὰρ ἐπιπολαίως, καὶ ^βπρώτῳ ^γὑπάρξειεν ὁ λεχθεὶς ὅρος, τοῦτ' εἶναι τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ^δἐνόμιζον, ὥσπερ εἴ τις οἴοιτο ταῦτόν εἶναι διπλάσιον καὶ τὴν δυνάδα, ^εδιότι πρῶτον ὑπάρχει τοῖς ^ςδυοῖς τὸ διπλάσιον. Ἀλλ' οὐ ταῦτόν ἴσως ^ζἐστὶ τὸ εἶναι διπλα-
 17

^α κατὰ μὲν Ab: ceteri τὸ μὲν κατὰ. ^α περὶ Eb. ^β συνεδρευκόντων Ab.
^γ τοσαῦτα Ab: vulgo ταῦτα. ^δ πλ. τὰς ἀρχὰς τὰς Ab.Eb. ^ε ὥσπερ ὕλης εἶδη T. ^ς τὴν ante αἰτίαν om. T. ^ε παρ' ὧν μὲν μίαν παρ' ὧν Ab.
^η μαλακώτερον Ab.Fb. et γρ. E. ^ι περὶ τῶν αὐτῶν E.S.T.Bb.Cb.
^κ δυοῖν T. ^ι τε om. Fb. ^μ δὲ om. T. ^ν ἐστὶν αὐτῶν Ab: vulgo αὐτῶν ἐστίν.
^ο καὶ τὸ ἐν om. E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^ρ φύσεις εἶναι Eb.
^ρ πάντων Ab. ^ς ἀπεφάναντο τούτον Ab. ^α τε om. T. ^β πρώτως Ab.
^γ ὑπάρξειεν T. ^δ ἐνόμιζον Ab: ceteri ἐνόμισαν. ^ε ὅτι S. ^ς δύο Ab.
^ζ ἐστὶ om. Eb, ante ἴσως posit Ab.

σίῳ καὶ δυνάδι· εἰ δὲ μή, πολλὰ τὸ ἐν ἔσται, ὃ κακείοις συνέβαινε. Παρὰ μὲν οὖν τῶν ^απρότερον καὶ τῶν ἄλλων τοσαῦτα ἔστι λαβεῖν.

- 6 Μετὰ δὲ τὰς εἰρημένας φιλοσοφίας ἡ Πλάτωνος ^βἐγένετο πραγματεία, τὰ μὲν πολλὰ τούτοις ἀκολουθοῦσα, τὰ δὲ καὶ ἴδια παρὰ τὴν τῶν Ἱταλικῶν ἔχουσα φιλοσοφίαν.
- 2 Ἐκ νέου ^γτε γὰρ ^δσυνήθης γενόμενος πρῶτον Κρατύλῳ καὶ ταῖς Ἡρακλειτείοις δόξαις, ὡς ἀπάντων τῶν αἰσθητῶν αἰεὶ ῥεόντων καὶ ἐπιστήμης περὶ αὐτῶν οὐκ οὔσης, ταῦτα μὲν καὶ ὕστερον ^εοὕτως ὑπέλαβεν· Σωκράτους δὲ περὶ μὲν τὰ ἠθικὰ πραγματευομένου, περὶ δὲ τῆς ὅλης φύσεως οὐθέν, ἐν ^ςμέντοι τούτοις τὸ καθόλου ζητοῦντος καὶ περὶ ὀρισμῶν ἐπιστήσαντος πρώτου τὴν διάνοιαν, ^εἐκείνον ἀποδεξάμενος διὰ τὸ τοιοῦτον ὑπέλαβεν ὡς περὶ ἐτέρων τοῦτο ^ηγινόμενον καὶ οὐ τῶν αἰσθητῶν τινός· ἀδύνατον γὰρ εἶναι τὸν κοινὸν ^ιὄρον τῶν ³αἰσθητῶν τινός, αἰεὶ γε μεταβαλλόντων. ^κΟὗτος ^λμὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ἰδέας προσηγόρευσε, τὰ ^δαἰσθητὰ παρὰ ταῦτα καὶ κατὰ ταῦτα λέγεσθαι πάντα· κατὰ μέθεξιν γὰρ εἶναι τὰ πολλὰ τῶν ^μσυνωνύμων τοῖς εἶδεσιν. Τὴν δὲ μέθεξιν τοῦνομα μόνον ^νμετέβαλεν· οἱ μὲν γὰρ Πυθαγόρειοι ^ομίμησι τὰ ὄντα φασὶν εἶναι τῶν ἀριθμῶν, Πλάτων δὲ ⁴μέθεξι, ^ρτοῦνομα μεταβαλὼν. Τὴν μέντοι ^ςγε μέθεξιν ^ητὴν μίμησιν, ^ρἥτις αὖν εἴη τῶν εἰδῶν, ^σἀφείσαν ^τἐν κοινῷ ζητεῖν. ^υἘτι δὲ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ εἶδη τὰ μαθηματικά τῶν πραγμάτων εἶναι ^νφῃσι μεταξύ, διαφέροντα τῶν μὲν αἰσθητῶν τῷ αἰδία καὶ ἀκίνητα εἶναι, τῶν ^δεἰδῶν τῷ τὰ μὲν πόλλ' ⁵ἅττα ὅμοια εἶναι τὸ δὲ εἶδος αὐτὸ ἐν ἑκαστῶν μόνον. Ἐπεὶ

^α προτέρων Eb.Fb. ^β ἐγένετο S. ^γ τε om. Ab. ^δ συνήθης γενόμενος Ab: ceteri συγγενόμενος. ^ε οὗτος E, οὔτε Bb. ^ς μέντοι] δὲ Ab. ^ε ἐκείνων Eb. ^η γινόμενων καὶ οὐ περὶ τῶν αἰσθητῶν. ἀδύνατον Ab. ^ι ὄρον] λόγον E.S.Bb.Cb.Eb. ^κ οὕτως S.Ab.Cb.Eb. ^λ τὰ μὲν οὖν Ab. ^μ συνωνύμων τοῖς Ab.Fb. et γρ. E: ceteri συνωνύμων ὁμώνυμα τοῖς. ^ν μετέβαλεν T, μετέλαβεν Ab.Fb. μεταβάλλων Eb. ^ο μίμησιν T. ^ρ τοῦνομα μεταβαλὼν om. Ab. ^ς γε om. Ab. ^η ἥτις] τίς Eb. ^σ ἀφείσαν Ab. ^τ ἐκ κοινῶν S.Bb.Cb. ^ν φασι Eb. ^ω ἅττα] τὰ Ab, om. Fb.

δ' αἷτια τὰ εἶδη τοῖς ἄλλοις, τὰ κείνων στοιχεῖα ^α πάντων
 φήθη τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα. Ὡς μὲν οὖν ὕλην τὸ μέγα
 καὶ τὸ μικρὸν εἶναι ἀρχάς, ὡς δ' οὐσίαν τὸ ἓν ἐξ ἐκείνων
 Ὡς γὰρ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἐνὸς τὰ εἶδη εἶναι τοὺς ἀριθμούς.
 Τὸ μέντοι γε ἓν οὐσίαν εἶναι, καὶ μὴ ἕτερόν ^α γέ τι ^β ὄν λέ-
 γεσθαι ^β ἓν, παραπλησίως τοῖς Πυθαγορείοις ἔλεγε, καὶ τὸ
 τοὺς ἀριθμούς αἰτίους εἶναι τοῖς ^γ ἄλλοις τῇ οὐσίας ὡσαύτως
 ἐκείνοις· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπείρου ὡς ἐνὸς δυνάδα ποιῆσαι ^δ καὶ
 τὸ ἄπειρον ἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ, τοῦτ' ἴδιον· καὶ ^ε ὅτι ὁ
 μὲν τοὺς ἀριθμούς παρὰ τὰ αἰσθητά, οἱ δ' ἀριθμούς εἰναί
 φασιν αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τού-
 των οὐ τιθέασιν. Τὸ μὲν οὖν τὸ ἓν καὶ ^ς τοὺς ἀριθμούς παρὰ
 τὰ πράγματα ποιῆσαι, καὶ μὴ ὥσπερ οἱ ^ζ Πυθαγόρειοι, καὶ
 ἡ τῶν εἰδῶν εἰσαγωγή διὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἐγένετο σκέψιν
 (οἱ γὰρ πρότεροι διαλεκτικῆς οὐ μετείχον), τὸ δὲ δυνάδα
 ποιῆσαι ^η τὴν ἑτέραν φύσιν διὰ τὸ τοὺς ἀριθμούς ἔξω τῶν
 πρώτων εὐφυῶς ἐξ αὐτῆς γεννᾶσθαι, ὥσπερ ἐκ τινος ἐκμα-
 γείου. Καίτοι ^ι συμβαίνει γ' ἐναντίως· οὐ γὰρ εὐλογον οὐ-
 τως. ^κ Οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῆς ὕλης πολλὰ ποιούσιν, τὸ δ' εἶδος
 ἅπαξ γεννᾷ μόνον, φαίνεται δ' ἐκ μιᾶς ὕλης μία τράπεζα, ὁ
 δὲ τὸ εἶδος ἐπιφέρειν εἰς ὧν πολλὰς ποιεῖ. Ὁμοίως δ' ἔχει
 καὶ τὸ ἄρρεν πρὸς τὸ θῆλυ· τὸ μὲν γὰρ ^λ θῆλυ ὑπὸ μιᾶς πλη-
 ροῦται ὀχείας, τὸ δ' ἄρρεν πολλὰ πληροῖ· καίτοι ταῦτα μι-
 μήματα τῶν ἀρχῶν ἐκείνων ἐστίν. Πλάτων μὲν οὖν περὶ
 τῶν ζητούμενων οὕτω ^μ διώρισεν· φανερόν δ' ἐκ τῶν εἰρημένων
 ὅτι δυοῖν αἰτίαιν μόνον ^ν κέχρηται, τῇ τε τοῦ τί ἐστι καὶ τῇ
 κατὰ τὴν ὕλην· τὰ γὰρ εἶδη τοῦ τί ἐστίν αἷτια τοῖς ἄλλοις,
 τοῖς δ' εἶδεσι τὸ ἓν. Καὶ τίς ἡ ὕλη ἡ ὑποκειμένη, καθ' ἧς τὰ
 εἶδη ^ο μὲν ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν τὸ δ' ἓν ἐν τοῖς εἶδεσι λέγεται,

^α ἀπάντων τῶν ὄντων φήθη Αβ. γ γὰρ τὰ κατὰ Τ. ζ γε add. Αβ. Fb.
^β ὄν] τὸ ὄν Ε. ^β ἓν Αβ. Eb. Fb, om. Τ: ceteri εἶναι. ^γ ὅλοις Τ.
 γρ. τῆς ὅλης οὐσίας Ε. ^δ καὶ τὸ Αβ: ceteri τὸ δ'. ^ε ὅτι Αβ: ceteri ἔτι.
^ς τὸν ἀριθμὸν Αβ. Hb. ^ζ πυθαγορικοὶ Fb. ^η τὴν] καὶ τὴν S. ^ι γε συμ-
 βαίνει Τ. ^κ οἱ Αβ: ceteri νῦν. ^λ θῆλυ add. Αβ. ^μ διώριξε Αβ.
^ν κέχρηται Αβ, κεκλημένος Τ. et, addito ἐστι ante μόνον, ceteri. ^ο μὲν]
 τὰ μὲν omnes præter Αβ.

ῥῥτι ἡ αὐτὴ δυνάς ἐστὶ, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν. Ἔτι ὁ δὲ τὴν τοῦ εἶ καὶ τοῦ κακῶς αἰτίαν τοῖς στοιχείοις ἀπέδωκεν ἑκατέροισι ἑκατέραν, ὥσπερ φαμέν καὶ τῶν προτέρων ἐπιζητῆσαί τινας φιλοσόφων, οἷον Ἐμπεδοκλέα καὶ Ἀναξαγόραν.

- 7 Συντόμως μὲν οὖν καὶ κεφαλαιωδῶς ἐπεληλύθαμεν τίνες τε καὶ πῶς τυγχάνουσιν εἰρηκότες περί τε τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἀληθείας· ὁμῶς δὲ τοσούτον γ' ἔχομεν ἐξ αὐτῶν, ὅτι τῶν λεγόντων περὶ ἀρχῆς καὶ αἰτίας οὐθεὶς ἔξω τῶν ἐν τοῖς περὶ φύσεως ἡμῖν διωρισμένων εἴρηκεν, ἀλλὰ πάντες ἀμυδρῶς μὲν ἐκείνων δὲ πῶς φαίνονται θιγγάνοντες. Οἱ μὲν γὰρ ὡς ὕλην τὴν ἀρχὴν λέγουσιν, ἂν τε μίαν ἂν τε πλείους ὑποθῶσι, καὶ ἂν τε σῶμα ἂν τε ἀσώματον τιθῶσιν, οἷον Πλάτων μὲν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν λέγων, οἱ δ' Ἰταλικοὶ τὸ ἄπειρον, Ἐμπεδοκλῆς δὲ πῦρ καὶ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ 3 αἶρα, Ἀναξαγόρας δὲ τὴν τῶν ὁμοιομερῶν ἀπειρίαν. Οὗτοί τε δὴ πάντες τῆς τοιαύτης αἰτίας ἡμμένοι εἰσὶ, καὶ ἔτι ὅσοι αἶρα ἢ πῦρ ἢ ὕδωρ ἢ πυρὸς μὲν πυκνότερον αἶρος δὲ λεπτότερον· καὶ γὰρ τοιοῦτόν τινες εἰρήκασιν εἶναι τὸ πρῶτον στοιχεῖον. Οὗτοι μὲν οὖν ταύτης τῆς αἰτίας ἤψαντο μόνον, ἕτεροι δὲ τινες ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον ὅσοι φιλίαν 4 καὶ νεῖκος ἢ νοῦν ἢ ἔρωτα ποιοῦσιν ἀρχήν. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν σαφῶς μὲν οὐθεὶς ἀπέδωκε, μάλιστα δ' οἱ τὰ εἶδη τιθέντες λέγουσιν· οὔτε γὰρ ὡς ὕλην τοῖς αἰσθητοῖς τὰ εἶδη καὶ τὰ ἐν τοῖς εἶδεσιν, οὔθ' ὡς ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως γιγνομένην ὑπολαμβάνουσιν (ἀκινήσιος γὰρ αἴτια μᾶλλον καὶ τοῦ ἐν ἡρεμίᾳ εἶναι φασιν), ἀλλὰ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ τῶν ἄλλων τὰ εἶδη παρέχονται, τοῖς δ' εἶδεσι τὸ 5 ἔν. Τὸ δ' οὐ ἔνεκα αἱ πράξεις καὶ αἱ μεταβολαὶ καὶ αἱ κινή-

ῥ ὅτι—μικρόν om. A^b. ἡ δυνάς αὐτὴ T. ὁ δὲ] τε καὶ F^b. ὥσπερ A^b F^b: ceteri ὅπερ μᾶλλον. ἡ φιλοσόφων A^b F^b: vulgo φιλοσόφους. τῶν ἀρχῶν om. S. τούτων S. γ' om. F^b. H^b. ὡς περὶ τῆς φύσεως S. B^b. C^b. ἂν—ἂν T. ἀσώματος E. T., ἀσωμάτως S. C^b. ἡ αἶρα καὶ ὕδωρ E^b. ὁ μόνον om. E^b. ἡ νοῦν] καὶ νοῦν E. S. B^b. C^b. ἀποδεδωκε E. S. B^b. C^b. ὕλη A^b. αἴτια E, αἰτία E^b: ceteri αἰτίαν, T. post μᾶλλον.

σεις, τρόπον μὲν τινα λέγουσιν αἴτιον, οὕτω δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδ' ὅνπερ ^hπέφυκεν. Οἱ μὲν γὰρ νοῦν λέγοντες ⁱἢ φιλίαν ὡς ἀγαθὸν μὲν ^kτι ^lταύτας τὰς αἰτίας τιθέασιν, οὐ μὴν ὡς ἔνεκά γε τούτων ^h ὃν ^h γιγνόμενόν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τούτων τὰς κινήσεις ^m οὐσας λέγουσιν. Ὡς δ' αὐτως καὶ 6 οἱ τὸ ⁿἐν ^h τὸ ὄν φάσκοντες εἶναι τὴν τοιαύτην φύσιν, τῆς ^oμὲν οὐσίας ^pαἰτιόν φασιν εἶναι, οὐ μὴν τούτου γε ἔνεκα ^qἢ εἶναι ^h γίγνεσθαι. Ὡστε λέγειν ^rτε καὶ μὴ λέγειν πως συμβαίνει αὐτοῖς τὰγαθὸν ^sαἴτιον· οὐ γὰρ ἀπλῶς ἀλλὰ κατὰ ^vσυμβεβηκὸς λέγουσιν. Ὅτι μὲν οὖν ὀρθῶς διώρισται περὶ 7 τῶν αἰτίων, καὶ ^wπόσα καὶ ποῖα, μαρτυρεῖν εἰκόσιν ἡμῖν καὶ οὗτοι πάντες, οὐ δυνάμενοι θιγεῖν ἄλλης αἰτίας. Πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι ζητῆται αἱ ἀρχαὶ ^h οὕτως ἅπασαι ^h τινὰ τρόπον ^xτούτων, δῆλον. Πῶς δὲ τούτων ἕκαστος εἴρηκε, καὶ πῶς ἔχει περὶ τῶν ἀρχῶν, τὰς ἐνδεχομένας ἀπορίας μετὰ τοῦτο διέλθωμεν περὶ αὐτῶν.

^yΟσοι μὲν οὖν ἐν ^yτε τὸ πᾶν καὶ ^zμίαν τινὰ φύσιν ὡς ὅλην 8 τιθέασιν, καὶ ταύτην σωματικὴν καὶ μέγεθος ἔχουσαν, δῆλον ὅτι πολλαχῶς ἀμαρτάνουσιν. Τῶν γὰρ σωμάτων τὰ στοιχεῖα τιθέασιν μόνον, τῶν δ' ἀσωμάτων οὐ, ^aὄντων καὶ ἀσωμάτων. Καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐπιχειροῦντες τὰς αἰτίας λέγειν, καὶ περὶ ^bπάντων φυσιολογοῦντες, τὸ τῆς κινήσεως αἴτιον ἀναιροῦσιν. Ἔτι δὲ τὸ τὴν οὐσίαν μηθενὸς αἰ- ^zτίαν τιθέναι, μηδὲ τὸ τί ἐστὶ, καὶ πρὸς τούτοις τὸ ῥαδίως τῶν ἀπλῶν σωμάτων ^cλέγειν ἀρχὴν ὅτιοῦν πλὴν γῆς, οὐκ ἐπισκεψάμενοι τὴν ἐξ ἀλλήλων γένεσιν πῶς ποιοῦνται, λέγω δὲ πῦρ ^dκαὶ ^eὔδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα· τὰ μὲν γὰρ συγκρί-

^h πέφυκε τρόπον. οἱ E. ⁱ ἢ] καὶ Ab. ^k τι] τοι Eb, om. Ab. ^l τὰς αἰτίας ταύτας S.Bb.Cb. ^m οὐσας Ab, τούτων εἶναι S.Bb.Cb, ceteri εἶναι τούτων. ⁿ ὃν ἢ τὸ ἐν Ab. ^o οὐσίας μὲν E.S.Bb.Cb.Eb. ^p φασιν αἴτιον Eb. ^q ἢ ante εἶναι om. Ab. ^r τε om. T. ^s αἴτιον] τοιοῦτον S.Bb.Cb. ^t ἀλλὰ καὶ κατὰ Cb. ^v συμβεβηκὸς εἶναι λέγουσιν rc. Eb. ^w πόσαι καὶ ποῖα Eb. ^x τούτων S. ^y τι Hb. ^z μίαν εἶναι τινα E.S.T.Ha.Bb.Cb.Eb. ^a ὄντων καὶ ἀσωμάτων om. Ab. ^b ἀπάντων Ab. ^c λέγειν] εἶναι Eb. ^d καὶ post πῦρ om. Bb. ^e γῆν καὶ ὔδωρ Ab.

3 σει, τὰ δὲ διακρίσει ἐξ ἀλλήλων γίγνεται. Τοῦτο δὲ πρὸς
τὸ πρότερον εἶναι καὶ ὕστερον διαφέρει πλείστον[†] τῇ μὲν
γὰρ ἂν δόξειε στοιχειωδέστατον εἶναι πάντων ἐξ οὗ γίνονται
συγκρίσει πρώτου, τοιοῦτον δὲ τὸ μικρομερέστατον καὶ λε-
4 πτότατον ἂν εἴη τῶν σωμάτων. Διόπερ ὅσοι πῦρ ἀρχὴν τι-
θέασι, μάλιστα ὁμολογουμένως ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ λέγοιεν.
Τοιοῦτον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ὁμολογεῖ τὸ στοιχείον
εἶναι^h τὸ τῶν σωμάτων. Οὐθεὶς ἰγούν^k τῶν ὕστερον ἠξίωσε
καὶ ἐν λεγόντων γῆν εἶναι στοιχείον, δηλονότι διὰ τὴν μεγα-
5 λομέρειαν. Τῶν δὲ τριῶν^l στοιχείων ἕκαστον εἴληφε κριτὴν
^mτινα· οἱ μὲνⁿ γὰρ πῦρ, οἱ δ' ὕδωρ, οἱ δ' ἀέρα τοῦτ' εἶναι
φασιν. Καίτοι διὰ τί ποτ' οὐ^o καὶ τὴν γῆν λέγουσιν, ὥσ-
περ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων; Πάντα γὰρ εἶναι^p φασὶ γῆν.
6 Φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος τὴν γῆν πρώτην^q γενέσθαι τῶν σωμά-
των· οὕτως ἀρχαίαν καὶ δημοτικὴν^r συμβέβηκεν εἶναι τὴν
ὑπόληψιν. Κατὰ μὲν οὖν τοῦτον τὸν λόγον οὐτ' εἴ τις τού-
των^s τι λέγει πλὴν πυρός, οὐτ' εἴ τις ἀέρος μὲν πυκνότερον
τοῦτο τίθησιν ὕδατος δὲ λεπτότερον, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοι.
7 Εἰ δ' ἔστι τὸ τῇ γενέσει^t ὕστερον τῇ φύσει πρότερον, τὸ
δὲ^v πεπεμμένον καὶ συγκεκριμένον ὕστερον τῇ γενέσει, τὸν-
αντίον ἂν εἴη τούτων, ὕδωρ μὲν ἀέρος πρότερον, γῆ δὲ ὕδα-
τος. Περὶ μὲν οὖν τῶν μίαν τιθεμένων αἰτίαν οἷαν εἵπομεν,
ἔστω ταῦτ' εἰρημένα· τὸ δ' αὐτὸ καὶ εἴ τις^w ταῦτα πλείω
τίθησιν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς τέτταρά φησιν εἶναι σώματα τὴν
8 ὕλην. Καὶ γὰρ τούτῳ τὰ μὲν ταῦτα τὰ δ' ἴδια συμβαίνειν
ἀνάγκη. Γιγνόμενά τε γὰρ ἐξ ἀλλήλων ὁρῶμεν ὡς οὐκ αἰεὶ
διαμένοντος πυρὸς καὶ γῆς τοῦ αὐτοῦ σώματος (εἴρηται δὲ ἐν

[†] τῇ A^b, πῇ E, γῇ S.B^b.C^b, πῦρ T.E^b: vulgo deest. margo E. γρ. τί
μὲν καὶ νῦν μὲν, ἔστιν ὅτε καὶ τῇ μὲν. ^g ἕκαστον ὁμολογεῖτο A^b. ^h τὸ
alterum om. A^b. ⁱ γὰρ B^b.E^b. ^k τῶν ὕστ. ἠξίωσε καὶ] ἠξίωσε τῶν A^b.
^l ἕκαστον στοιχείων E.T.C^b, ἕκαστον στοιχείον S.B^b.E^b. ^m τινα om. A^b.
ⁿ γὰρ τὸ πῦρ E^b. ^o καὶ] δὲ A^b. ^p φασὶ τὴν γῆν T.B^b.E^b. ^q γεγενῆ-
σθαι A^b. ^r συμβέβηκεν εἶναι] εἶχε A^b. ^s τι post λέγει A^b, om. E^b.
^t πρότερον τῇ φύσει ὕστερον A^b.F^b.H^b. ^v πεπεμμένον T. ^w πλείω
ταῦτα S.

τοῖς περὶ φύσεως περὶ αὐτῶν)· καὶ περὶ τῆς τῶν ^ακινουμένων αἰτίας, πότερον ἐν ἡ δύο θετέον, ὧ οὐτ' ὀρθῶς οὔτε ^βεὐλόγως οἰητέον εἰρησθαι παντελῶς. ^γὩς τε ἀλλοιώσιν ἀναιρεῖ-9 σθαι ἀνάγκη τοῖς οὕτω λέγουσιν· οὐ γὰρ ἐκ θερμοῦ ψυχρὸν οὐδὲ ἐκ ψυχροῦ θερμὸν ^δἔσται. Τί γὰρ ^εἂν αὐτὰ πάσχοι τὰναντία, καὶ τίς ^ςἂν εἴη μία φύσις ἡ γιγνομένη πῦρ καὶ ὕδωρ; ^ζὉ ἐκεῖνος οὐ φησιν. Ἀναξαγόραν δ' εἴ τις ^ηὑπο-10 λάβοι δύο λέγειν στοιχεῖα, μάλιστ' ἂν ὑπολάβοι κατὰ λόγον, ὃν ἐκεῖνος αὐτὸς μὲν ^θοὐ ^ιε διήρθρωσεν, ἠκολούθησε μέντ' ἂν ἐξ ἀνάγκης τοῖς ^κἐπάγουσιν αὐτόν. Ἀτόπου γὰρ ὄντος ^λκαὶ ἄλλως τοῦ φάσκειν μεμῖχθαι τὴν ἀρχὴν πάντα, καὶ διὰ τὸ συμβαίνειν ἄμικτα δεῖν προϋπάρχειν, καὶ διὰ τὸ μὴ πεφυκέναι τῷ τυχόντι μίγνυσθαι τὸ τυχόν, πρὸς δὲ τούτοις ^μὅτι τὰ πάθη καὶ τὰ συμβεβηκότα χωρίζοιτ' ἂν τῶν οὐσιῶν (τῶν γὰρ αὐτῶν μίξις ἐστὶ καὶ χωρισμός), ὅμως εἴ τις ἀκολουθήσειε συνδιαρθρῶν ^νἀ βούλεται λέγειν, ἴσως ἂν φανείη καινοπρεπεστέρως λέγων. ^ξΟτε γὰρ οὐθέν ἦν ^οἀποκεκριμέ-12 νον, δῆλον ὡς οὐθέν ἦν ἀληθὲς εἰπεῖν κατὰ τῆς οὐσίας ^πἐκεῖνης, λέγω δ' ^ροἶον ὅτι οὔτε λευκὸν οὔτε μέλαν ἢ φαιὸν ^ςἢ ἄλλο χρῶμα, ἀλλ' ^τἄχρων ^θἦν ἐξ ἀνάγκης· εἶχε γὰρ ἂν τι ^ιΡ τούτων τῶν χρωμάτων. Ὅμοίως δὲ καὶ ἄχυμον, ^κκαὶ τῷ ^λαὐτῷ λόγῳ ^μτούτῳ οὐδὲ ^νἄλλο ^ξτι τῶν ὁμοίων οὐθέν· οὔτε γὰρ ποιόν τι οἶόν τε αὐτὸ εἶναι οὔτε ποσὸν οὔτε τί. Τῶν ^ογὰρ ἐν μέρει ^πτι λεγομένων εἰδῶν ὑπῆρχεν ἂν ^ραὐτῷ, ^ςτούτο δὲ ἀδύνατον μεμιγμένων γε πάντων· ἥδη γὰρ ἂν ἀπεκέκριτο, φησὶ δ' εἶναι μεμιγμένα πάντα πλὴν τοῦ νοῦ, τούτον δὲ ἀμιγῆ μόνον καὶ καθαρὸν. Ἐκ ^τδὴ τούτων συμβαίνει λε-14

^α κινούντων Ab: ceteri κινουμένων. γ οὐτ' δ οὐτ' Ab. ^β εὐλόγως S.T.Bb.Cb.Eb. et pr. E. ^γ ὡς—φησιν om. Ab. ^δ ἐστὶ S.T.Bb. ^ε αὐτὰ ἂν E.T.Eb. ^ς εἴη ἂν E.S.Bb.Cb. ^ζ ὑπολαμβάνει Fb. ^η οὐ σαφῶς Ab. ^θ διήρθρωκεν T. ^ι ἐπάγουσιν Ab: ceteri λέγουσιν. ^κ ἀποκεκρυμμένον S. ^λ ἐκείνοις Cb. ^μ οἶον add. Ab. ^ν ἢ ἄλλο χρῶμα om. Ab. ^ξ ἀχροον S.T.Bb.Cb, ἀχρων Eb, ἀχρώματον Ab. ^ο ἦν om. Ab. ^π τῶν χρωμάτων τούτων Ab. ^ρ καὶ ante τῷ add. Ab. ^ς τούτο T. ^τ ἄλλο om. T. ^ι τι ante τῶν add. Ab. ^κ γὰρ δέ Eb. ^λ τι λεγομένων om. T. ^μ αὐτὸ Eb. ^ν τούτῳ Cb. ^ξ δὴ δέ Hb, μὲν δὴ Fb.

γειν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς τό τε ἐν (τοῦτο γὰρ ἀπλοῦν καὶ ἀμι-
 γές) καὶ ^a θάτερον, οἷον τίθεμεν τὸ ἀόριστον πρὶν ὀρίσθῃναι
 καὶ μετασχεῖν εἶδους τινός. Ὡστε λέγεται μὲν οὐτ' ὀρθῶς
 οὔτε σαφῶς, βούλεται μέντοι ^bτι παραπλήσιον τοῖς τε ὕστε-
 15 ρον λέγουσι καὶ τοῖς ^bνῦν φαινομένοις μᾶλλον. Ἄλλα γὰρ
 οὗτοι μὲν τοῖς περὶ γένεσιν λόγοις καὶ φθορὰν καὶ κίνησιν
 οἰκείοι τυγχάνουσι μόνον· σχεδὸν γὰρ περὶ ^cτῆς τοιαύτης
 16 οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας ζητοῦσι ^dμόνον. Ὅσοι
 δὲ περὶ μὲν ἀπάντων τῶν ὄντων ^eποιοῦνται τὴν θεωρίαν, τῶν
 δ' ὄντων τὰ μὲν αἰσθητὰ τὰ δ' οὐκ αἰσθητὰ τιθέασι, δηλον
 ὡς περὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ποιοῦνται τὴν ἐπίσκεψιν· διὸ
 μᾶλλον ἂν τις ἐνδιατρίψειε περὶ αὐτῶν, τί καλῶς ἢ μὴ καλῶς
 17 λέγουσιν εἰς τὴν τῶν νῦν ἡμῖν προκειμένων σκέψιν. Οἱ μὲν
 οὖν καλούμενοι Πυθαγόρειοι ταῖς μὲν ἀρχαῖς καὶ τοῖς στοι-
 χείοις ἐκτοπωτέως χρῶνται ^fτῶν φυσιολόγων. Τὸ δ' αἷ-
 τιον ὅτι παρέλαβον αὐτὰς οὐκ ἐξ αἰσθητῶν· τὰ γὰρ μαθη-
 ματικά τῶν ὄντων ἄνευ κινήσεώς ἐστιν, ἔξω τῶν περὶ τὴν
 18 ἀστρολογίαν. Διαλέγονται μέντοι καὶ πραγματεύονται ^gπερὶ
 φύσεως πάντα· γεννῶσί ^hτε γὰρ τὸν οὐρανόν, καὶ περὶ τὰ
 τούτου μέρη καὶ τὰ πάθη καὶ ⁱτὰ ἔργα διατηροῦσι τὸ συμ-
 βαῖνον, καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ αἷτια εἰς ταῦτα καταναλίσκου-
 σιν, ὡς ὁμολογοῦντες τοῖς ἄλλοις φυσιολόγοις ὅτι τό γε ὄν
 τοῦτ' ἐστὶν ὅσον αἰσθητόν ἐστι καὶ περιείληφεν ὁ καλούμενος
 19 οὐρανός. Τὰς δ' αἰτίας καὶ τὰς ἀρχάς, ὥσπερ εἵπομεν, ^kίκα-
 νὰς λέγουσιν ἐπαναβῆναι καὶ ἐπὶ τὰ ^lἀνωτέρω τῶν ὄντων,
 20 καὶ μᾶλλον ἢ τοῖς περὶ φύσεως λόγοις ἀρμοττοῦσας. Ἐκ
 τίνος μέντοι τρόπου κίνησις ἔσται πέρατος καὶ ἀπείρου ^mμό-
 νον ὑποκειμένων καὶ περιττοῦ καὶ ἀρπύου, οὐθὲν λέγουσιν, ἢ
 πῶς δυνατὸν ἄνευ κινήσεως καὶ μεταβολῆς γένεσιν εἶναι καὶ
 21 φθορὰν ἢ τὰ τῶν φερομένων ἔργα κατὰ τὸν οὐρανόν. Ἔτι

^a θάτερον, καθάπερ ὄν, οἷον E.S.Bb.Cb. ^b τι et nūn om. F^b. ^c τῆς] τε Eb, τε τῆς T.Cb. ^d μόνος Ab. ^e ποιῶσι E.S.T. ^f τὴν φυσιολο-
 γίαν Eb. ^g πάντα περὶ φύσεως Ab. ^h τε om. T. ⁱ τὰ ante ἔργα
 om. Ab. ^k ἱκανὰς ὡς λέγουσι καὶ ἐπ. S.Cb. ^l ἀνώτερα T. ^m μόνων E.

δὲ ^π εἴτε δόξη τις αὐτοῖς ἐκ τούτων εἶναι ^ο τὸ μέγεθος ^ρ εἴτε
 δειχθείη τοῦτο, ^q ὅμως τίνα τρόπον ἔσται τὰ μὲν κοῦφα τὰ
 δὲ βάρος ἔχοντα τῶν σωμάτων; Ἐξ ὧν γὰρ ὑποτίθενται
 καὶ λέγουσιν, οὐθὲν μᾶλλον περὶ τῶν μαθηματικῶν λέγουσι
 σωμάτων ἢ ^τ περὶ τῶν αἰσθητῶν· διὸ περὶ πυρὸς ἢ γῆς ἢ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων σωμάτων οὐδ' ὅτι οὐκ εἰρήκασιν, ἅτε οὐ-
 θὲν περὶ τῶν αἰσθητῶν οἶμαι λέγοντες ἴδιον. Ἐτι ^ς δὲ πῶς ²²
 δεῖ λαβεῖν αἴτια μὲν ^ι εἶναι τὰ τοῦ ἀριθμοῦ πάθη καὶ τὸν
 ἀριθμὸν τῶν κατὰ ^ν τὸν οὐρανὸν ὄντων καὶ γιγνομένων καὶ
 ἐξ ἀρχῆς καὶ νῦν, ἀριθμὸν ^δ ἄλλον μηθένα εἶναι παρὰ τὸν
 ἀριθμὸν τοῦτον ἐξ οὗ συνέστηκεν ὁ κόσμος; Ὅταν γὰρ ἐν ²³
 τῷδὲ μὲν τῷ μέρει δόξα καὶ καιρὸς ^ω αὐτοῖς ^η, μικρὸν δὲ ἄνω-
 θεν ἢ κάτωθεν ^κ ἀδικία καὶ ^γ κρίσις ἢ μίξις, ἀπόδειξιν δὲ λέ-
 γουσιν ὅτι τούτων ^ζ μὲν ^α ἐν ἑκαστῷ ἀριθμὸς ἐστίν, συμβαίνει
 δὲ κατὰ ^β τὸν τόπον τοῦτον ἤδη πλῆθος εἶναι τῶν συνιστα-
 μένων μεγεθῶν διὰ τὸ τὰ πάθη ταῦτα ἀκολουθεῖν τοῖς τόποις
 ἐκάστοις, ^ε πότερον οὗτος ^δ ὁ αὐτός ^ε ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἐν τῷ
 οὐρανῷ, ὃν δεῖ λαβεῖν ὅτι τούτων ἑκαστὸν ἐστίν, ἢ παρὰ
 τοῦτον ἄλλος; Ὁ μὲν γὰρ Πλάτων ἕτερον εἶναί φησιν· ²⁴
 καίτοι κακείνος ἀριθμοὺς οἶεται καὶ ταῦτα εἶναι καὶ τὰς τού-
 των αἰτίας, ἀλλὰ τοὺς μὲν νοητοὺς αἰτίους, τούτους δὲ αἰ-
 σθητούς.

^ι Περὶ μὲν οὖν τῶν Πυθαγορείων ἀφείσθω ^ς τὰ νῦν· ἰκα- 9
 νὸν γὰρ αὐτῶν ἄψασθαι ^h τοσοῦτον. Οἱ δὲ τὰς ἰδέας ^ι αἰ-
 τίας τιθέμενοι πρῶτον μὲν ζητοῦντες ^κ τῶνδὲ τῶν ὄντων λα-
 βεῖν τὰς αἰτίας ἕτερα τούτοις ἴσα τὸν ἀριθμὸν ἐκόμισαν,
 ὥσπερ εἴ τις ἀριθμῆσαι βουλόμενος ἐλαττόνων μὲν ὄντων
 οἶοιτο μὴ δυνήσεσθαι, πλείω δὲ ποιήσας ἀριθμοίη· σχεδὸν

^π εἴτε S.T. ^ο τὸ add. Ab.Fb. ^ρ εἴτα S. ^q ὁμοίως S.Bb.Cb.Eb.
^τ περὶ post ἢ om. Ab. ^ς δε] καὶ Fb. ^ι εἶναι om. T. ^ν τῶν οὐρανῶν
 S.Eb. ^ω ἢ αὐτοῖς T. ^κ ἀδικία Eb.Hb. ^γ διάκρισις E.S.T.Bb.Cb.
^ζ μὲν om. Ab. ^α ἐν om. S.T. ^β τὸν τρόπον τοῦτον S.T., τοῦτον τὸν
 τόπον Ab.Fb. ^ε πότερον] πότερον δὲ Ab, πότερον οὖν Eb. ^δ ὁ αὐτός
 post ἐστὶν Bb.Cb., om. Eb. ^ε ἀριθμὸς ἐστὶν Ab. ^ς περὶ μὲν οὖν] καὶ
 περὶ μὲν Fb. ^ω τὸ E.S.T.Bb.Cb. ^h τοσοῦτον] μόνον Fb. ^ι αἰτίας om.
 E.S.Bb.Cb.Eb.Hb. ^κ τῶν διὰ τῶν S.

γὰρ ἴσα ἢ οὐκ ἐλάττω ¹ τὰ εἶδη ἐστὶ τούτων περὶ ὧν ζητοῦν-
 τες τὰς αἰτίας ἐκ τούτων ^μ ἐπ' ἐκεῖνα προῆλθον· καθ' ἕκα-
 στον γὰρ ὁμώνυμόν τί ἐστι, καὶ παρὰ τὰς οὐσίας τῶν ^ν τε
 ἄλλων ^ν ὧν ἐστὶν ^ο ἐν ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἐπὶ τοῖς
² αἰδίοις. Ἔτι ^ρ καθ' οὓς ^q τρόπους δείκνυμεν ^ρ ὅτι ^ς ἔστι τὰ
 εἶδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων· ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ
 ἀνάγκη γίγνεσθαι συλλογισμόν, ἐξ ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἰό-
³ μεθα τούτων εἶδη γίγνεται. Κατὰ ^τ τε γὰρ τοὺς λόγους
 τοὺς ^ν ἐκ τῶν ἐπιστημῶν εἶδη ἔσται πάντων ὧν ἐπιστῆμαί
 εἰσι, καὶ κατὰ τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, κατὰ
 δὲ τὸ νοεῖν ^ν τι ^ω φθαρέντος τῶν φθαρτῶν φάντασμα γάρ
 τι ^χ τούτων ἐστίν. Ἔτι δὲ ^υ οἱ ^z ἀκριβέστεροι τῶν λόγων
 οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιοῦσιν ιδέας, ὧν οὐ ^α φαμεν εἶναι καθ'
⁴ αὐτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν. Ὅλως τε
 ἀναιροῦσιν οἱ περὶ τῶν ^β εἰδῶν λόγοι ^δ μᾶλλον εἶναι ^ε βου-
 λονται οἱ λέγοντες εἶδη τοῦ τὰς ιδέας εἶναι· συμβαίνει γὰρ
 μὴ εἶναι τὴν δυάδα πρώτην ἀλλὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ τὸ πρὸς
 τι ^δ τοῦ καθ' αὐτό, καὶ πάνθ' ὅσα τινὲς ἀκολουθήσαντες ταῖς
⁵ περὶ τῶν ^ε ιδεῶν δόξαις ἡναντιώθησαν ταῖς ἀρχαῖς. Ἔτι ^φ δὲ
 κατὰ ^ε μὲν τὴν ὑπόληψιν καθ' ἣν εἶναι φαμεν τὰς ιδέας, οὐ
 μόνον τῶν οὐσιῶν ^h ἔσται εἶδη ἀλλὰ πολλῶν καὶ ἐτέρων (καὶ
 γὰρ τὸ νόημα ἐν οὐ μόνον περὶ ^ι τὰς οὐσίας ἀλλὰ καὶ ^κ κατὰ
 τῶν ἄλλων ἐστὶ, ¹ καὶ ἐπιστῆμαι οὐ μόνον τῆς οὐσίας εἰσὶν
 ἀλλὰ καὶ ἐτέρων, καὶ ἄλλα δὲ μυρία συμβαίνει τοιαῦτα)· κατὰ
 δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰς δόξας τὰς περὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι με-
 θεκτὰ ^μ τὰ εἶδη, τῶν οὐσιῶν ἀναγκαῖον ιδέας εἶναι μόνον· οὐ

¹ ἐστὶ τὰ εἶδη τούτοις Ab. ^μ ἐπ' et mox τε om. Ab. ^ν ὧν Ab, α
 Fb. et margo E: ceteri om. ^ο ἐπὶ πολλῶν ἐν E.S.T.Bb.Cb.Eb.
 ρ καθ' δὲ καθ' S.Bb.Cb, δὲ καὶ καθ' E.T.Eb. ^q τρόπους δείκνυται Ab,
 δείκνυμεν τρόπους S.Bb.Cb. ^ρ ὅτι om. Fb. ^ς ἔστι om. T.Cb.Eb.
^τ τε] γε Ab. ^υ ἐκ et mox τι om. Ab. ^ω φθαρέντος] φθαρέντων
 S.T.Bb.Cb.Eb.Hb. ^χ τοῦτ' T.Bb. ^υ οἱ om. Eb. ^z ἀκριβέστατοι
 E.S.Bb.Cb.Eb. ^α φασιν Eb. ^β ιδεῶν Fb. ^ε βουλόμεθα E.S.T.Bb.
 Cb.Eb. ^δ τοῦ] τῶν Ab. ^ε ιδεῶν E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^φ δὲ om. Ab.
^ε μὲν om. Eb. ^h ἔσονται Ab.Eb. ^ι τῶν οὐσιῶν S.Bb.Cb. ^κ κατὰ
 om. S.Bb.Cb. ¹ καὶ αἱ ἐπιστ. T.Ab. ^μ τὰ add. S.T.Ab.

γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς μετέχονται, ἀλλὰ ^α δεῖ ταύτη ^ο ἐκάστου μετέχειν, ^ρ ἢ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεται. Λέγω δ' ⁶ οἶον, εἴ τι ^ι αὐτοδιπλασίον μετέχει, τοῦτο καὶ αἰδίου μετέχει, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς· ^ι συμβέβηκε γὰρ τῷ διπλασίῳ αἰδίῳ εἶναι. Ὡστ' ἔσται οὐσία τὰ εἶδη· ^ς ταῦτα δὲ ^ι ἐνταῦθα ^γ οὐσίαν σημαίνει κακεῖ· ἢ ^ν τί ἔσται τὸ εἶναι φάναι τι παρὰ ταῦτα, τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν; Καὶ εἰ μὲν ταυτό εἶδος τῶν ἰδεῶν ⁸ καὶ τῶν μετεχόντων, ἔσται τι κοινόν· τί γὰρ ^ω μᾶλλον ἐπὶ τῶν φθαρτῶν δυάδων, καὶ ^χ τῶν πολλῶν μὲν αἰδίων δέ, τὸ δυάς ^ν εἶναι ἐν καὶ ταυτόν, ἢ ἐπὶ ταύτης καὶ τῆς τινός; Εἰ δὲ μὴ τὸ αὐτὸ εἶδος, ^ζ ὁμώνυμα ἂν εἴη, καὶ ὅμοιον ὥσπερ ἂν εἴ τις ^α καλοῖ ἄνθρωπον τόν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον, ^β μηδεμίαν κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν. Πάντων δὲ μάλιστα ⁹ διαπορήσειεν ^ε ἂν τις, τί ^δ ποτε συμβάλλεται τὰ ^ε εἶδη τοῖς αἰδίοις τῶν αἰσθητῶν ἢ τοῖς γιγνομένοις ^ι καὶ φθειρομένοις· οὔτε γὰρ κινήσεως οὔτε μεταβολῆς οὐδεμιᾶς ἐστὶν αἷτια αὐτοῖς. Ἄλλὰ μὴν ⁸ οὔτε πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὐθὲν βοηθεῖ ¹⁰ τὴν τῶν ἄλλων (8 οὐδὲ γὰρ ^η οὐσία ἐκεῖνα τούτων· ἐν τούτοις γὰρ ἂν ἦν), οὔτε εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐνυπάρχοντά ^ι γε τοῖς μετέχουσιν· οὕτω ^κ μὲν γὰρ ἂν ἴσως ^λ αἷτια δόξειεν εἶναι ^μ ὥς τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ. Ἄλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος ¹¹ λῖαν ἐκίνητος, ὃν Ἀναξαγόρας μὲν πρῶτος Εὐδοξος δ' ^ν ὕστερον καὶ ἄλλοι τινὲς ^ο ἔλεγον· ῥάδιον γὰρ συναγαγεῖν πολλὰ καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν τοιαύτην δόξαν. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ τῶν ^ρ εἰδῶν ἔστι τᾶλλα κατ' οὐθένα τρόπον τῶν εἰωθότων λέγεσθαι. Τὸ δὲ λέγειν παραδείγματα ^ι αὐτὰ εἶναι ¹²

^α δὴ E^b. ^ο ἕκαστον H^b. ^ρ εἰ H^b. et rc. B^b.C^b. ^ι αὐτοῦ τοῦ διπλασίου S.T.B^b.C^b. ^ι συμβέβηκε—εἶναι om. A^b. ^ς ταῦτα F^b: vulgo ταῦτα. ^ι δὲ ἐνταῦθα] γὰρ ἐνταῦθά τε F^b. ^ν τί] ἔτι H^b. ^ω μᾶλλον om. S. ^χ τῶν π.] τῶν δυάδων τῶν π. F^b, δυάδων τῶν π. T.A^b.E^b. ^ν εἶναι om. T.E.E^b. ^ζ ὁμώνυμία S.B^b.C^b.E^b. ^α καλοῖ E: ceteri καλοῖσι. ^β μὴδ. δὲ κ. B^b.C^b. ^ε ἂν om. A^b. ^δ ποτε om. T. ^ε εἶδη ἢ τοῖς F^b. ^ι καὶ τοῖς φθ. E.S.T.B^b.C^b.E^b. ^ς οὔτε] οὐδέ et mox οὐδέ] οὔτε codices. ^η οὐσίαν ἐκεῖνα C^b, ἐκεῖνα οὐσία E^b. ^ι γε om. E.S.T. B^b.C^b. ^κ μὲν om. E^b. ^λ αἷτιον V. ^μ ὥς om. E.T. ^ν ὕστερον] δεύτερος H^b. ^ο ἔλεγον om. S.B^b.C^b. ^ρ ἰδεῶν F^b. ^ι ταῦτα H^b, om. A^b.

καὶ μετέχειν αὐτῶν τὰλλα κενολογεῖν ἐστὶ καὶ μεταφορὰς
λέγειν ποιητικὰς. Τί γάρ ἐστι τὸ ἐργαζόμενον ^Γ πρὸς τὰς
ιδέας ἀποβλέπον; Ἐνδέχεται ^δ τε καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι
ὁμοιον ^ε ὅτιοῦν καὶ μὴ εἰκαζόμενον πρὸς ἐκεῖνο, ὥστε καὶ
ὄντος Σωκράτους καὶ μὴ ὄντος ^ν γένοιτ' ἂν οἷόσπερ Σωκρά-
13 της. Ὅμοίως δὲ δῆλον ὅτι καὶ ^ω εἰ ἦν ὁ Σωκράτης ἀτῆδος,
ἔσται ^κ τε πλείω παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἶδη,
οἶον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἅμα δὲ καὶ ^γ τὸ
^ζ αὐτοάνθρωπος. ^α Ἐτι οὐ μόνον τῶν ^β αἰσθητῶν παραδεί-
γματα ^ε τὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ^δ τῶν ἰδεῶν, οἶον τὸ γέ-
νος, ^ε ὡς γένος εἰδῶν· ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ
14 εἰκόν. Ἐτι δόξειεν ἂν ἀδύνατον εἶναι χωρὶς τὴν οὐσίαν καὶ
οὐ ἡ οὐσία· ὥστε πῶς ἂν αἱ ιδέαι οὐσίαι τῶν πραγμάτων
οὔσαι χωρὶς εἶεν; Ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι οὕτως ^ι λέγεται, ὡς καὶ
15 τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι ^ε αἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. Καίτοι
τῶν εἰδῶν ὄντων ὁμως οὐ γίγνεται τὰ μετέχοντα, ^η ἀν μὴ ἦ
τὸ κινήσον, καὶ πολλὰ γίγνεται ἕτερα, οἶον οἰκία καὶ δακτύ-
λιος, ὧν οὐ φαμεν εἶδη εἶναι· ὥστε δῆλον ὅτι ἐνδέχεται καὶ
τὰλλα καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ^ι διὰ τοιαύτας αἰτίας οἷας καὶ
16 τὰ ῥηθέντα νῦν. Ἐτι εἴπερ ^κ εἰσὶν ἀριθμοὶ τὰ εἶδη, πῶς
αἷτιοι ἔσονται; Πότερον ὅτι ἕτεροι ^λ ἀριθμοὶ εἰσὶ τὰ ὄντα,
οἶον ὁδὶ μὲν ^μ ἀριθμὸς ἄνθρωπος, ὁδὶ δὲ Σωκράτης, ὁδὶ δὲ
Καλλίας; Τί οὖν ἐκείνοι τούτοις αἷτιοί εἰσιν; Οὐδὲ γὰρ εἰ
17 οἱ μὲν αἰτῆδοι οἱ δὲ μὴ, ^ν οὐθὲν διοίσει. Εἰ δ' ὅτι λόγοι
ἀριθμῶν τάνταῦθα, οἶον ἡ συμφωνία, δῆλον ὅτι ^ο ἔστιν ἓν
^ρ γέ τι ὧν ^α εἰσὶ λόγοι. Εἰ δὲ ^τ τι τοῦτο, ἡ ὕλη, φανερόν
ὅτι καὶ αὐτοὶ ^σ οἱ ἀριθμοὶ λόγοι τινὲς ἔσονται ἐτέρου πρὸς

^Γ ἀποβλέπον πρὸς τὰς ιδέας H^b, πρὸς τὰς ιδέας ἀποβλέπειν T. ^δ τε
A^b, δὲ F^b: ceteri γάρ. ^ε ὅτιοῦν ante ὁμοιον H^b, om. F^b. ^ν γίγνοιτ'
E.S.B^b.C^b. ^ω εἰ om. E^b. ^κ τε om. H^b. ^γ τοῦ A^b, ὁ H^b. ^ζ αὐτο-
ανθρώπου A^b. ^α ἔτι δὲ οὐ H^b. ^β αἰσθ. ἔσονται παρ. H^b. ^ε τὰ εἶδη]
αἱ ιδέαι H^b, εἶδη (omisso τὰ) S.B^b.C^b. ^δ τῶν ἰδεῶν add. F^b.H^b.
^ε ὡς T. ^ι λέγομεν F^b.H^b. ^ε τὰ εἶδη αἷτια F^b. ^η ἐὰν E.T.E^b. ^ι διὰ]
διὰ τὰς T, καὶ διὰ S.B^b.C^b. ^κ εἰσὶν] εἶεν F^b. ^λ εἰσιν ἀριθμοὶ T.
^μ ἄνθρωπος ἀριθμὸς A^b. ^ν οὐθὲν om. T. ^ο ἔσται S.B^b.C^b. ^ρ δὲ
B^b.C^b. ^α εἰσὶν οἱ λόγοι S.E^b. ^τ τι om. S.T.A^b. ^σ οἱ om. T.

ἕτερον. Λέγω δ' οἶον, εἰ ἔστιν ὁ Καλλίας λόγος ἐν ἀριθμοῖς 18
 πυρὸς καὶ γῆς καὶ ὕδατος ^τκαὶ ἀέρος, ^ν ἄλλων τινῶν ὑποκει-
 μένων ἔσται, καὶ ἡ ἰδέα ἀριθμός· καὶ ^ω αὐτοάνθρωπος, εἴτ'
 ἀριθμός τις ὧν εἴτε μή, ὅμως ἔσται λόγος ἐν ἀριθμοῖς τινῶν,
 καὶ οὐκ ἀριθμός, ^κ οὐδ' ἔσται τις διὰ ^γ ταῦτα ἀριθμός. ^ζ Ἐπι 19
 ἐκ πολλῶν ἀριθμῶν εἰς ἀριθμὸς γίνεται, ἐξ εἰδῶν δὲ ἐν εἶδος
 πῶς; Εἰ δὲ ^α μὴ ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ^β ἐκ τῶν ^γ ἐναρίθμων, οἶον ἐν
 τῇ μυριάδι, πῶς ἔχουσιν αἱ μονάδες; ^δ Εἴτε γὰρ ὁμοειδεῖς,
 πολλὰ ^ε συμβήσεται ἄτοπα, εἴτε μὴ ὁμοειδεῖς, ^ς μήτε αἱ
 αὐταὶ ἀλλήλαις μήτε ^β αἱ ἄλλαι πᾶσαι πάσαι· τίνι γὰρ
 διοίσουσιν ἀπαθεῖς οὐσαι; Οὔτε γὰρ εὐλογα ταῦτα οὔτε
 ὁμολογούμενα τῇ νοήσει. Ἐτι ^η δ' ἀναγκαῖον ἕτερόν ^ι τι 20
 γένος ἀριθμοῦ κατασκευάζειν, περὶ ^κ δ' ἡ ἀριθμητικὴ καὶ
 πάντα τὰ μεταξὺ λεγόμενα ὑπὸ τινων ^λ ἀπλῶς· ἢ ἐκ τίνων
 ἐστὶν ἀρχῶν; Ἡ διὰ τί ^μ τὰ μεταξὺ τῶν ^ν δευρό ^ο τ' ἔσται
 καὶ αὐτῶν; Ἐτι αἱ μονάδες αἱ ἐν τῇ δυάδι ^ρ ἑκατέρω ἐκ
^σ τινος προτέρας διάδος· ^τ καίτοι ἀδύνατον. Ἐτι διὰ τί ^θ ἐν 21
 ὁ ἀριθμὸς συλλαμβανόμενος; Ἐτι δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις,
 εἴπερ εἰσὶν αἱ μονάδες ^ι διάφοροι, ἐχρῆν οὕτω λέγειν ὥσπερ
 καὶ ὅσοι τὰ στοιχεῖα τέτταρα ἢ δύο λέγουσιν· ^ν καὶ γὰρ
 τούτων ἕκαστος οὐ τὸ κοινὸν λέγει στοιχείον, οἶον τὸ σῶμα,
 ἀλλὰ πῦρ καὶ γῆν, εἴτ' ἔστι ^ω τι κοινὸν τὸ σῶμα εἴτε μή.
 Νῦν δὲ λέγεται ὡς ὄντος τοῦ ἐνὸς ὥσπερ πυρὸς ἢ ὕδατος 22
 ὁμοιομεροῦς· εἰ δ' οὕτως, οὐκ ἔσονται οὐσίαι οἱ ἀριθμοί, ἀλλὰ
 δῆλον ὅτι, ^κ εἴπερ ἐστὶ τι ἐν αὐτὸ καὶ τοῦτό ἐστιν ἀρχή,

^τ καὶ ἀέρος om. E.S.Bb.Cb.Eb. ^ν ἄλλων—ἀριθμὸς καὶ om. S.T.Bb.
 Cb.Eb. ^ω ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος T.Cb.Eb. ^κ οὐδ' Ab.Fb.Hb; ceteri καὶ
 οὐκ. ^γ ταῦτα ὁ ἀριθμός T. ^ζ ἔτι δ' ἐκ E.S.Bb.Cb. ^α μὴδ' S.T.Bb.Cb.
^β ἐκ om. Ab. ^γ ἀριθμῶν Hb, ἐν τῷ ἀριθμῷ Ab. γρ. ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀριθμῶν.
 τὸ δὲ ἐναρίθμον ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἀριθμοῦ margo E. ^δ εἰ Eb.
^ε ἄτοπα συμβήσεται E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^ς μὴδὲ αἱ αὐταὶ Ab.Fb.Hb, μήτε
 αὐταὶ S. ^β ἄλλαι αἱ πᾶσαι E.Eb. ^η δ'] γε Ab. ^ι τι om. Ab.
^κ θν Ab. ^λ ἀπλῶς] ἀ πῶς Ab. ^μ τὰ om. Ab. ^ν δευρό] δέ Ab.
^ο τ' om. Cb. ^ρ ἑκατέρων Ab. ^σ τινος ἔτι προτέρας τῆς διάδος Ab.
^τ καίτοι ἀδύνατον om. T. ^θ ὁ ἀριθμὸς ἐν Eb. ^ι γρ. ἀδιάφοροι Fb.
^ν καὶ γὰρ καὶ τούτων T. ^ω τι om. T.Ab.Eb. ^κ εἴπερ] εἰπείν S.Bb.Cb.

23 πλεοναχῶς λέγεται τὸ ἓν ἄλλως γὰρ ἀδύνατον. Βουλόμενοι
 δὲ τὰς οὐσίας ἀνάγειν εἰς τὰς ἀρχὰς μήκη μὲν ^γ τίθεμεν ἐκ
^z μακροῦ καὶ βραχέος, ἐκ τίνος μικροῦ καὶ μεγάλου, καὶ ἐπί-
 πεδον ἐκ πλατέος καὶ στενοῦ, σῶμα δ' ἐκ βαθέος καὶ ταπει-
 νοῦ. ^a Καίτοι πῶς ἔξει ^b ἢ τὸ ἐπίπεδον γραμμὴν ἢ τὸ στε-
 24 ρεὸν γραμμὴν καὶ ἐπίπεδον; Ἄλλο γὰρ γένος ^c τὸ πλατὺ
 καὶ ^d τὸ στενὸν καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν· ὥσπερ οὖν οὐδ'
 ἀριθμὸς ὑπάρχει ^e ἐν αὐτοῖς, ὅτι τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον ἕτερον
 τούτων, δηλονότι οὐδ' ἄλλο οὐθέν τῶν ἄνω ὑπάρξει τοῖς
 κάτω. Ἄλλα μὴν οὐδὲ γένος τὸ πλατὺ τοῦ βαθέος· ἦν γὰρ
 25 ^ε ἂν ἐπίπεδόν τι τὸ σῶμα. Ἔτι αἱ στιγμαὶ ἐκ τίνος ^h ἐνυ-
 πάρχουσιν; Τούτῳ μὲν οὖν τῷ γένει καὶ διεμάχετο Πλάτων
 ὡς ὄντι γεωμετρικῷ δόγματι, ἀλλ' ἐκάλει ἀρχὴν γραμμῆς,
 τοῦτο δὲ πολλάκις ἐτίθει τὰς ἀτόμους γραμμάς. Καίτοι
 ἀνάγκη τούτων εἶναι τι πέρασ· ὥστ' ἐξ οὗ λόγου γραμμῇ
 26 ἐστὶ, καὶ στιγμῇ ἐστίν. Ὡς δὲ ζητούσης τῆς ⁱ σοφίας
 περὶ τῶν φανερῶν τὸ αἷτιον, τοῦτο μὲν εἰάκαμεν (οὐθέν γὰρ
 λέγομεν περὶ τῆς αἰτίας ^k ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς), τὴν
 δ' οὐσίαν οἰόμενοι λέγειν αὐτῶν ἐτέρας ^l μὲν οὐσίας εἶναι
 φαμέν, ὅπως δ' ἐκείναι τούτων οὐσίαι, διὰ κενῆς λέγομεν τὸ
 γὰρ μετέχειν, ὥσπερ ^m καὶ πρότερον εἶπομεν, οὐθέν ἐστίν.
 27 Οὐδὲ δὴ ⁿ ὅπερ ταῖς ἐπιστήμας ὁρῶμεν ὄν αἷτιον, διὸ καὶ
 πᾶς νοῦς καὶ πᾶσα φύσις ποιεῖ, ^o οὐδὲ ταύτης τῆς αἰτίας ἦν
 φαμεν εἶναι μίαν τῶν ἀρχῶν, οὐθέν ἄπτεται τὰ εἶδη, ἀλλὰ
 γέγονε τὰ μαθήματα ^p τοῖς νῦν ἡ φιλοσοφία, φασκόντων
 28 ^q τῶν ἄλλων χάριν αὐτὰ δεῖν πραγματεύεσθαι. Ἔτι δὲ τὴν
 ὑποκειμένην οὐσίαν ὡς ὕλην μαθηματικωτέραν ἢ τις ὑπολά-
 βοι, καὶ μᾶλλον κατηγορεῖσθαι καὶ διαφορὰν εἶναι τῆς οὐ-
 σίας καὶ τῆς ὕλης ^r ἢ ὕλην, οἶον τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν,

^γ τίθενται S.Bb.Cb. ^z βραχέος καὶ μακροῦ Ab. ^a τοι om. Fb. ^b ἢ
 om. Ab. ^c τὸ πλ.] καὶ τὸ πλ. T.Eb. ^d τὸ post καὶ om. Ab. ^e ἐν
 om. Ab. ^f ὅτι om. Eb. ^g ἂν om. T. ^h ἐνυπάρχουσι E.S.T.Bb.
 Cb.Hb. ⁱ φιλοσοφίας Ab. ^k πόθεν Ab. ^l μὲν add. E.Ab.Hb. ^m καὶ
 τὸ πρότερον S.T.Bb.Cb. ⁿ δ περὶ τὰς ἐπιστήμας Ab. ^o οὐδὲ] τὸ δὲ Ab.
 p τῆς S. ^q τῶν add. Ab. ^r ἢ ὕλην add. Ab.Fb.

ὥσπερ ^ς καὶ οἱ φυσιολόγοι φασὶ ^τ τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνόν, πρώτας ^ν τοῦ ὑποκειμένου φάσκοντες εἶναι διαφορὰς ^ω ταύτας· ταῦτα ^χ γὰρ ἐστὶν ὑπεροχὴ τις ^γ καὶ ἑλλειψις. Περί 29 ^ς τε κινήσεως, εἰ μὲν ^α ἔσται ταῦτα κίνησις, δῆλον ὅτι κινῆσεται τὰ εἶδη· εἰ δὲ μή, πόθεν ἦλθεν; ^ν Ὀλη γὰρ ἡ περὶ φύσεως ^β ἀνήρηται σκέψις. ^ς Ὁ τε δοκεῖ ῥάδιον εἶναι, τὸ δείξαι ὅτι ^δ ἐν ἅπαντα, ^ε οὐ γίγνεται· τῇ γὰρ ἐκθέσει οὐ ^ς γίγνεται πάντα. ἐν ἀλλ' αὐτό τι ἐν, ἂν διδῶ τις πάντα. Καὶ οὐδὲ τοῦτο, ^ς εἰ μὴ γένος ^ς δώσει τὸ καθόλου εἶναι· 30 τοῦτο δ' ^η ἐν ^ι ἐνίοις ἀδύνατον. Οὐθένα δ' ἔχει λόγον οὐδὲ ^κ τὰ μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ^ι μήκη καὶ ἐπίπεδα καὶ στερεά, ^μ οὔτε ὅπως ἔστιν ἢ ἔσται, οὐτ' ^ν εἴ τιν' ἔχει δύναμιν· ταῦτα γὰρ οὔτε εἶδη οἷόν τε εἶναι (οὐ γὰρ εἰσιν ἀριθμοί) οὔτε τὰ μεταξύ (^ο μαθηματικὰ γὰρ ἐκείνα) οὔτε τὰ φθαρτά, ἀλλὰ ^ρ πάλιν ^ι τέταρτον ἄλλο ^ς φαίνεται τοῦτό τι γένος. ^ν Ὀλως 31 τε τὸ τῶν ^ς ὄντων ζητεῖν στοιχεῖα μὴ ^τ διελόντας, πολλαχῶς ^ν λεγομένων, ἀδύνατον εὑρεῖν, ἄλλως τε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ζητοῦντας ἐξ ^ω οἷων ἐστὶ στοιχείων. Ἐκ τίνων γὰρ τὸ ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἢ τὸ ^χ εὐθύ, οὐκ ἔστι δήπου λαβεῖν, ἀλλ' εἴπερ, τῶν οὐσιῶν μόνον ἐνδέχεται· ὥστε τὸ τῶν ^γ ὄντων ἀπάντων τὰ στοιχεῖα ^ς ἢ ζητεῖν ἢ οἶεσθαι ἔχειν οὐκ ἀληθές. Πῶς δ' ἂν τις καὶ μάθοι τὰ τῶν πάντων στοιχεῖα; Δῆλον 32 γὰρ ὡς οὐθὲν οἷόν τε προϋπάρχειν γνωρίζοντα πρότερον. ^ν Ὡσπερ γὰρ ^α τῷ ^β γεωμετρεῖν μανθάνοντι ἄλλα μὲν ἐνδέχεται προειδέναι, ὧν δὲ ἡ ἐπιστήμη καὶ περὶ ὧν μέλλει μανθά-

^ς καὶ ante φ. om. S.B^b.C^b. ^τ τὸ μανόν] καὶ μανόν S. ^ν τῆς ὑποκειμένης E^b. ^ω ταύτας om. A^b. ^χ γάρ] δέ S.T.H^b. ^γ καὶ ἑλλειψις om. A^b. ^ς δὲ A^b. ^α ἔστι E^b.H^b. ^β σκέψις ἀνήρηται A^b. ^ς ὁ δὲ T, καὶ ὁ E.H^b. ^δ ἐν τὰ πάντα H^b. ^ε οὐ] ἐκ τῆς ἐκθέσεως οὐ A^b, omisiss τῇ γὰρ ἐκθέσει οὐ γίγνεται. ^ς γ. τὰ πάντα H^b. ^ς εἰ et δώσει A^b.F^b: ceteri ἐὰν et δῶ. ^η ἐν om. A^b. ^ι ἐνίοις τε ἀδ. H^b. ^κ τὰ om. S. ^ι μήκη τε καὶ ἐπίπεδα A^b. ^μ οὐδὲ A^b. ^ν εἴ om. A^b. ^ο μαθ.] τὰ μαθ. E.S.T.B^b.C^b. ^ρ πάλιν γε τ. B^b. ^ι ἄλλο τέταρτον E^b. ^ς τοῦτο φαίνεται γένος A^b. ^ς ὄντων] ὄλων T. ^τ διελόντα E^b. ^ν λεγόμενα A^b. ^ω ὧν A^b. ^χ εὐθύ] εὐ A^b. ^γ ὄντων om. T.A^b. ^ς ἢ ante ζητεῖν om. A^b. ^α τὸ T. ^β γεωμέτρῃ γεωμετρῇ A^b.

33 νειν οὐθὲν προγιγνώσκει, οὕτω ἔδῃ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὡστ'
^d εἴ τις τῶν ^e πάντων ἐστὶν ἐπιστήμη, ^f ὥς τινὲς φασιν, οὐθὲν
 ἂν προϋπάρχοι γνωρίζων οὗτος. Καίτοι πᾶσα μάθησις διὰ
 προγιγνώσκομένων ἢ πάντων ἢ τινῶν ἐστί, καὶ ἡ δι' ἀποδεί-
 ξεως ἡ δι' ὀρισμῶν· δεῖ γὰρ ἐξ ὧν ὁ ὀρισμὸς προειδέναι καὶ
 34 ^g εἶναι γνώριμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ δι' ἐπαγωγῆς. Ἀλλὰ μὴν
^h καὶ εἰ τυγχάνει σύμφυτος οὕσα, θαυμαστὸν πῶς λανθάνο-
 μεν ἔχοντες τὴν κρατίστην τῶν ἐπιστημῶν. Ἔτι πῶς τις
 35 ⁱ γνωριεῖ ἐκ τίνων ἐστί, καὶ πῶς ἔσται δῆλον; Καὶ γὰρ τοῦτ'
 ἔχει ἀπορίαν· ἀμφισβητήσῃς γὰρ ἂν τις, ὥσπερ καὶ ^k περὶ
 ἐνίας συλλαβάς· ^l οἱ μὲν γὰρ τὸ ^m σμα ἐκ τοῦ σ καὶ μ καὶ α
 φασὶν εἶναι, οἱ ⁿ δὲ τινες ἕτερον φθόγγον φασὶν εἶναι καὶ
 36 οὐθέν· τῶν γνωρίμων. Ἔτι ^o δὲ ὧν ἐστὶν Ραῖσθησις, ταῦτα
 πῶς ἂν τις μὴ ἔχων τὴν αἴσθησιν ^p γνοίῃ; Καίτοι ^r ἔδει, εἴγε
 πάντων ταῦτα στοιχεῖά ἐστιν ἐξ ὧν, ὥσπερ αἱ σύνθετοι φω-
 ναὶ εἰσιν ἐκ τῶν οἰκείων στοιχείων.

! ο Ὅτι μὲν οὖν τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς φυσικοῖς αἰτίας ζητεῖν
 εἰκάσι πάντες, καὶ τούτων ἐκτὸς οὐδεμίαν ^s ἔχομεν ἂν εἰπεῖν,
 δῆλον καὶ ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων. Ἀλλ' ἀμυνδρῶς ταύ-
 τας· καὶ τρόπον μὲν τινα ^t πᾶσαι πρότερον εἴρηνται, τρόπον
 2 ^u δὲ τινα οὐδαμῶς. Ψελλιζομένη γὰρ ἔοικεν ἡ πρώτη φιλο-
 σοφία περὶ ^v πάντων, ἅτε νέα ^w τε κατ' ἀρχὰς οὕσα καὶ τὸ
 πρῶτον, ἐπεὶ καὶ Ἑμπεδοκλῆς ὅσπου τῷ λόγῳ φησὶν εἶναι,
 τοῦτο ^x ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος.
 3 Ἀλλὰ μὴν ^y ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ Ὑσαρκὸς καὶ τῶν ἄλλων
^z ἐκάστου εἶναι τὸν λόγον, ἢ ^a μηθενός· διὰ ^b τοῦτο γὰρ καὶ σὰρξ
 καὶ ὅσπου ^c ἔσται καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, καὶ οὐ διὰ τὴν

c δὲ Eb, δὲ E.S.Bb.Cb. d εἴ] ἡ S.Bb.Cb. e ἀπάντων Ab.Eb.
 f οἶαν δὲ τινες Ab. g εἶναι] εἶδε Eb. h εἰ καὶ τυγχάνοι Bb.Fb. i γνω-
 ρίσει Fb, γνωρίσειεν E.S.T.Bb.Cb. k ἐπὶ S. l ὁ T. m σῶμα Eb.
 n δὲ τὸν ἕτερον τρόπον ἴδιον εἶναι Ab. o δὲ et ἐστὶν om. Fb. p κ' αἰ-
 σθησις Eb. q γνοίῃ] ἔχοι Fb. r δὲ Ab. s ἔχομεν Ab.Eb.Fb, Ab.Fb.
 omisso ἂν. t ἅπασαι S.Bb.Cb, αἱ πᾶσαι T. v ἀπάντων Ab. w τε] τε
 καὶ S, om. Ab.Fb. x ἀναγκαῖον ὁμοίως T. y σάρκα T.Eb, σάρκας Ab.
 z ἕκαστον codices. a μηδὲ ἐν E.S.T.Bb.Cb.Fb. b τοῦτο ἄρα καὶ ἡ
 σὰρξ Ab. c ἔστι S.T.Bb.Cb.Fb.

ὔλην, ἣν ἐκεῖνος ^dλέγει πῦρ ^eκαὶ γῆν ^fκαὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα.
[†] Ἀλλὰ ταῦτα ἄλλου ^fμὲν λέγοντος συνέφησεν ἄν ἐξ ἀνάγκης, σαφῶς δὲ ^εοὐκ εἴρηκεν. Περὶ μὲν ^hοὖν τῶν ⁱτοιούτων δεδήλωται καὶ πρότερον· ὅσα ^kδὲ περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἀπορήσειεν ἂν τις, ἐπανέλθωμεν πάλιν· τάχα γὰρ ἂν ἐξ αὐτῶν ^lεὐπορήσαιμεν ^mτι πρὸς τὰς ὕστερον ἀπορίας.

Ἡ ΕΛΑΤΤΟΝ.

ο[†] Ἡ περὶ τῆς ἀληθείας θεωρία τῇ μὲν χαλεπῇ, τῇ δὲ ῥαδία. Σημεῖον δὲ τὸ μήτ' ἀξίως ^pμηδὲνα δύνασθαι ^qτυχεῖν αὐτῆς, μήτε πάντας ἀποτυγχάνειν, ἀλλ' ἕκαστον λέγειν τι περὶ ^rτῆς φύσεως, καὶ καθ' ἓνα ^sμὲν μηθὲν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν αὐτῇ, ἐκ πάντων δὲ συναθροιζομένων γίνεσθαι τι μέγεθος. Ὡστ' εἴπερ ἔοικεν ἔχειν καθάπερ τυγχάνομεν παροί-
²μιαζόμενοι, τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι; Ταύτῃ μὲν ἂν εἴη ῥαδία· τὸ δ' ὅλον ^tτι ἔχειν καὶ μέρος μὴ δύνασθαι δηλοῖ τὸ χαλεπὸν αὐτῆς. Ὡς δὲ καὶ τῆς χαλεπότητος οὔσης κατὰ δύο τρόπους, οὐκ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλλ' ἐν ἡμῖν τὸ αἰτιὸν ^vἐστὶν αὐτῆς. Ὡσπερ γὰρ ^wκαὶ τὰ τῶν νυκτερίδων ὄμματα πρὸς ³τὸ φέγγος ἔχει ^xτὸ μεθ' ἡμέραν, οὕτω καὶ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὁ νοῦς πρὸς τὰ τῇ φύσει φανερώτατα πάντων. Οὐ μόνον δὲ χάριν ἔχειν δίκαιον τούτοις ^yὧν ἂν τις ^zκοινώσαιοτο ταῖς δόξαις, ἀλλὰ καὶ ^aτοῖς ^bἐπιπολαιοτέρως ἀποφνηαμένοις· καὶ γὰρ οὗτοι ^cσυνεβάλλοντό τι· τὴν γὰρ ἔξιν ^dπροήσκησαν

^d λέγει om. T. ^e καὶ ante γῆν om. S. ^f καὶ post γῆν et mox μὲν om. S.B^b.C^b. ^g οὐκ om. S. ^h οὖν om. F^b. ⁱ τούτων Ab. ^k δέ] δὲ καὶ S. ^l εὐπορήσωμεν S.C^b. ^m τι] τοι Eb, om. Ab.F^b. ⁿ α τὸ ἐλαττον S.T, ἐλαττον α f, β E, βιβλίον β Q. addunt E.Q.S.B^b.C^b: τοῦτο τὸ βιβλίον οἱ πλείους φασὶν εἶναι Πασικλέους τοῦ Ῥοδίου, ὃς ἦν ἀκροατὴς Ἀριστοτέλους, υἱὸς δὲ Βοηθοῦ τοῦ Εὐδήμου ἀδελφοῦ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀφροδισιεύς φησιν εἶναι αὐτὸ τοῦ Ἀριστοτέλους. ^o ἢ] στὶ ἢ rc. H^b. ^p μηδὲνα om. T. ^q θιγεῖν Ab. ^r τῆς om. T. ^s μὲν] μὲν ἢ E. ^t τι Ab.E^b.F^b: ceteri τ'. ^v ἐστὶν add. Ab. ^w καὶ om. E.Q.E^b. ^x τὸ μεθ' πρὸς Q. ^y ὧν] καὶ οὕτως ὧν Eb. ^z κοινώσαιοτο Eb, κοινωνήσαιο E.T.Ab, κινήσαιο F^b: ceteri κοινωνῆσαι. ^a τοῖς] τοῖς ἔτι omnes præter Ab. ^b ἐπιπολαιοτέρον Ab.E^b. ^c συνεβάλοντό Ab: ceteri συμβάλλονται. ^d ἥσκησαν Ab.

4 ἡμῶν. Εἰ μὲν γὰρ Τιμόθεος μὴ ἐγένετο, πολλὴν ἂν μελο-
 ποιῶν οὐκ εἶχομεν· εἰ δὲ μὴ ^eΦρῦνις, Τιμόθεος οὐκ ἂν ἐγέ-
 νετο. Τὸν αὐτὸν ^fδὲ τρόπον καὶ ^gτῶν περὶ τῆς ἀληθείας
 ἀποφνημαμένων· παρὰ μὲν γὰρ ἐνίων παρειλήφμεν τινας
 5 δόξας, οἱ δὲ τοῦ γενέσθαι ^hτούτους αἵτιοι γεγόνασιν. Ὀρ-
 θῶς ⁱδ' ^kἔχει καὶ τὸ ^lκαλεῖσθαι ^mτὴν φιλοσοφίαν ἐπιστήμην
 τῆς ἀληθείας. Θεωρητικῆς μὲν γὰρ τέλος ἀλήθεια, πρακτι-
 κῆς δ' ἔργον· καὶ γὰρ ⁿἐὰν τὸ πῶς ^oἔχει· σκοπῶσιν, ^pοὐ τὸ
 6 αἰδίδιον ἀλλὰ πρὸς τι καὶ νῦν θεωροῦσιν οἱ πρακτικοί. Οὐκ
 ἴσμεν δὲ τὸ ἀληθές ἄνευ τῆς αἰτίας. Ἐκαστον δὲ μάλιστα
 αὐτὸ τῶν ἄλλων, ^qκαθ' ὃ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τὸ συνῶ-
 νυμον, οἷον τὸ πῦρ θερμότετον· καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ αἵ-
 τιον τοῦτο τῆς θερμότητος· ὥστε καὶ ἀληθέστατον τὸ τοῖς
 7 ὑστέροις αἴτιον τοῦ ἀληθέσιν εἶναι. Διὸ τὰς τῶν ^rαἰετῶν
 ἀρχὰς ἀναγκαῖον αἰετῶν εἶναι ἀληθεστάτας· οὐ γὰρ ποτε ἀλη-
 θεῖς, οὐδ' ^sἐκείναις αἰτίον τί ^tἐστι τοῦ εἶναι, ἀλλ' ἐκείναι τοῖς
 ἄλλοις, ὥσθ' ἕκαστον ὡς ἔχει τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ τῆς ἀλη-
 θείας.

- 2 Ἀλλὰ μὴν ὅτι γ' ἐστὶν ἀρχὴ τις καὶ οὐκ ἄπειρα τὰ αἴτια
 τῶν ὄντων, οὗτ' ^uεἰς ^xεὐθυωρίαν οὔτε κατ' εἶδος, δηλόν. Οὔτε
 γὰρ ὡς ἐξ ὕλης τόδ' ἐκ τοῦδε δυνατόν ^yἵεναι εἰς ἄπειρον, οἷον
 σάρκα μὲν ἐκ γῆς, γῆν δ' ἐξ ἀέρος, ἀέρα δ' ἐκ πυρός, καὶ
 τοῦτο μὴ ἴστασθαι· οὔτε ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον τὸν
 μὲν ἄνθρωπον ὑπὸ τοῦ ἀέρος κινήθηναι, τοῦτον δ' ὑπὸ τοῦ
 ἡλίου, τὸν δὲ ἡλίον ὑπὸ τοῦ νείκου, καὶ τούτου μηδὲν εἶναι
 2 πέρας. Ὅμοιως δὲ ^zοὐδὲ τὸ οὐ ἔνεκα εἰς ^aἄπειρον οἷόν τε
 ἵεναι, βάδισιν μὲν ὑγείας ^bἔνεκεν, ταύτην ^cδ' εὐδαιμονίας,

^e φρένις Eb. ^f δὲ om. S. ^g τῶν περὶ τῆς] περὶ τῶν Ab.Eb. ^h τού-
 τοις rc. Eb. ⁱ δὴ E.T. ^k ἔχει om. Ab.Fb. ^l καλέσαι E.S.T.Bb.Cb.
^m τὴν κατὰ φ. Ab. idem post ἀληθείας addit θεωρητικὴν. ⁿ ἂν Ab.Eb.
^o ἔχη E.Q.S. ^p οὐ τὸ αἴτιον E.Q.S. οὐ γὰρ αἴτιον T, οὐ τὸ αἴτιον οὐ
 Eb. addunt omnes καθ' αὐτό, præter Ab. ^q καθὼς S. ^r αἰετῶν Q.T.
^s ἐκείνων Ab.Eb. ^t ἐστὶ om. Ab. ^v τις ἀρχὴ Fb. ^w ἐπ' Ab.Eb.
^x εὐθυωρίαν Eb. ^y εἶναι ἐπ' E.Q.S.T.Eb. ^z οὐδέ] καὶ Ab. ^a ἄπ. οὐχ
 οἷόν τε εἶναι Ab. ^b ἔνεκεν Ab: ceteri ἔνεκα. ^c δ'] δι' T.

τὴν δ' εὐδαιμονίαν ^d ἄλλον, καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλο ἄλλου ἔνεκεν εἶναι. Καὶ ἐπὶ τῶν τί ἦν εἶναι δ' ὡσαύτως. Τῶν γὰρ μέ-³σων, ὧν ἐστὶν ^e ἔξω τι ἔσχατον καὶ πρότερον, ἀναγκαῖον εἶναι τὸ πρότερον αἴτιον ^f τῶν ^g μετ' αὐτό. Εἰ γὰρ ^h εἰπεῖν ἡμᾶς δεοί τι τῶν τριῶν αἴτιον, τὸ πρῶτον ἐρούμεν· οὐ γὰρ δὴ ⁱ τόγ' ἔσχατον, οὐδενὸς γὰρ ^k τὸ τελευταῖον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ μέσον, ἐνὸς γάρ. Οὐθὲν δὲ διαφέρει ἐν ἡ πλείω εἶναι,⁴ οὐδ' ἄπειρα ^l ἡ πεπερασμένα· τῶν δ' ἀπείρων τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ^m ὅλως τοῦ ἀπείρου πάντα τὰ μόρια μέσα ⁿ ὁμοίως μέχρι τοῦ νῦν· ὥστ' εἴπερ μηθέν ^o ἐστὶ πρῶτον, ὅλως αἴτιον οὐθέν ἐστίν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπὶ τὸ κάτω οἶόν τ'⁵ ^p εἰς ἄπειρον ^q ἰέναι, ^r τοῦ ἄνω ἔχοντος ἀρχήν, ὥστ' ἐκ πυρὸς μὲν ὕδωρ, ἐκ δὲ ^s τούτου γῆν, καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλο τι γίγνεσθαι γένος. Διχῶς γὰρ ^t γίγνεται τόδε ἐκ τούδε, ^v ἡ ὡς τόδε λέγεται μετὰ τόδε, οἶον ἐξ Ἰσθμίων Ὀλύμπια, ^w ἡ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς ἐκ παιδὸς ^x ἀνὴρ μεταβάλλοντος, ^y ἡ ἐξ ὕδατος ἀήρ. Ὡς ^z μὲν οὖν ἐκ παιδὸς ^a ἄνδρα ^b γίγνεσθαι φαμεν, ὡς ⁶ ἐκ τοῦ γιγνομένου τὸ γεγονὸς ^h ἡ ἐκ τοῦ ἐπιτελουμένου τὸ τετελεσμένον· αἰεὶ γάρ ἐστὶ ^d μεταξύ, ὥσπερ τοῦ εἶναι καὶ μὴ εἶναι γένεσις, οὕτω καὶ τὸ γιγνόμενον τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. Ἔστι ^e δ' ὁ μανθάνων γιγνόμενος ἐπιστήμων, ^f καὶ τοῦτ' ἐστὶν ^g δὲ λέγεται, ^g ὅτι γίγνεται ἐκ μανθάνοντος ἐπιστήμων. Τὸ δ' ὡς ἐξ ἀέρος ὕδωρ, φθειρομένου θατέρου.⁷ Διὸ ^h ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἀνακάμπει ⁱ εἰς ἀλλήλα, οὐδὲ γίγνεται ἐξ ἀνδρὸς παῖς· οὐ ^k γὰρ γίγνεται ἐκ τῆς γενέσεως τὸ γιγνό-

^d ἄλλου ἔνεκεν καὶ A^b. ^e ἔξω τι om. A^b.F^b. τι ἔξω T. ^f τῶ E.T. ^g μεθ' αὐτό A^b, μέσων F^b. ^h ἡμᾶς εἰπεῖν A^b. ⁱ γε τὸ A^b. ^k τὸ] τότε Q, τόγε E.B^b.C^b. ^l ἡ πεπ.] οὐδὲ πεπ. E^b. ^m ὅλως] ἄλλως τε δὴ H^b. ⁿ ὁμοίως om. H^b. ^o ἐστὶ τὸ πρῶτον S.T.B^b.C^b.E^b. ^p εἰς A^b, ἐπ' F^b: ceteri ἐστὶν ἐπ'. ^q ἀπέναι A^b, προῖναι F^b. ^r ἔχοντος τοῦ ἄνω F^b. ^s τούτου] τοῦ ὕδατος H^b. ^t γίγνεται] λέγεται μετὰ Q. ^v ἡ E.T.A^b.E^b: vulgo μὴ. ^w ἡ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς A^b, οὐτ' ἀλλ' ὡς S, ἄλλως E^b: ceteri ἡ. ^x μεταβάλλοντος ἀνὴρ E^b. ^y ἡ ὡς ἐξ A^b. ^z μὲν—φαμεν om. E. ^a ἀνὴρ Q.S.C^b.E^b. ^b γενέσθαι F^b. ^c ἐκ om. F^b. ^d μεταξύ] τι μεταξύ H^b, μεταξύ τι S.T.B^b.C^b. ^e δ'] γὰρ A^b. ^f καὶ—ἐπιστήμων om. A^b. ^g ὅτι γίγνεται om. T. ^h οὐκ ἀνακάμπει μὲν ἐκεῖνα Q. ⁱ εἰς] πρὸς S.B^b.C^b. ^k γὰρ] δὲ A^b.

μενον, ἀλλ' ¹ἔστι μετὰ τὴν γένεσιν. Οὕτω γὰρ ^mκαὶ ἡμέρα ἐκ τοῦ πρωῒ, ὅτι μετὰ τοῦτο· διὸ οὐδὲ ⁿτὸ πρωῒ ἐξ ἡμέρας. 8^ο Θάτερα δὲ ἀνακάμπτει. ^pἈμφοτέρως δὲ ἀδύνατον εἰς ἄπειρον ἰέναι. Τῶν μὲν ^qγὰρ ὄντων μεταξὺ ἀνάγκη τέλος εἶναι, τὰ δ' εἰς ἄλληλα ^rἀνακάμπτει· ἡ γὰρ θατέρου φθορὰ θατέρου ^sἐστὶ γένεσις. Ὑποθέτει δὲ καὶ ἀδύνατον τὸ ^tπρῶτον αἰδίων ὄν φθαρῆναι· ^vἐπεὶ γὰρ οὐκ ἄπειρος ^wἡ γένεσις ἐπὶ τὸ ἄνω, ἀνάγκη, ἐξ οὗ φθαρέντος πρώτου τι ἐγένετο, μὴ αἰδίων εἶναι. 9^x Ἔτι δὲ τὸ οὐ ἕνεκα τέλος, τοιοῦτον δὲ ὁ μὴ ἄλλου ἕνεκα, ἀλλὰ τᾶλλα ἐκείνου· ὥστ' εἰ μὲν ἔσται τοιοῦτον τὸ ἔσχατον, οὐκ ἔσται ἄπειρον, εἰ δὲ μηθὲν τοιοῦτον, οὐκ ἔσται τὸ οὐ ἕνεκα. Ἄλλ' οἱ τὸ ἄπειρον ποιοῦντες λανθάνουσιν ἐξαιρούν-
τες τὴν τοῦ ἀγαθοῦ φύσιν. Καίτοι οὐθεὶς ἂν ^yἐγχειρήσειεν 10 οὐθὲν ^zπράττειν μὴ μέλλων ἐπὶ πέρας ἥξειν. Οὐδ' ἂν εἴη νοῦς ἐν ^aταῖς ^bτοιούτοις· ἕνεκα γὰρ τινος αἰεὶ πράττει ὁ γε νοῦν ἔχων· τοῦτο γὰρ ἐστὶ πέρας· τὸ γὰρ ^cτέλος πέρας ἐστίν. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ τί ἦν ^dεἶναι ἐνδέχεται ἀνάγεσθαι 11 εἰς ἄλλον ὀρισμὸν πλεονάζοντα τῷ λόγῳ. Ἀεὶ ^eτε γὰρ ἐστὶν ὁ ἔμπροσθεν μᾶλλον, ὁ δ' ὕστερος οὐκ ἔστιν· οὐ δὲ τὸ πρῶτον μὴ ἔστιν, οὐδὲ τὸ ἐχόμενόν ^fἐστίν. Ἔτι τὸ ἐπί-
στασθαι ἀναιρούσιν οἱ οὕτως λέγοντες· οὐ γὰρ οἷόν τε εἰ- 12 δέναι πρὶν ^gἢ εἰς τὰ ἄτομα ^hἐλθεῖν. Καὶ τὸ γινώσκειν οὐκ ἔστιν· τὰ γὰρ οὕτως ἄπειρα πῶς ἐνδέχεται νοεῖν; Οὐ γὰρ ὁμοιον ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ⁱἢ κατὰ τὰς διαιρέσεις μὲν οὐχ ἴσταται· νοῆσαι δ' οὐκ ἔστι μὴ στήσαντα· διόπερ οὐκ ^kἀρι- 13 θμῆσει τὰς τομὰς ὁ τὴν ἄπειρον διεξιὼν. Ἄλλὰ καὶ τὴν ὕλην ἐν κινουμένῳ νοεῖν ἀνάγκη, καὶ ἀπείρῳ ^lοὐθενὶ ἔστιν εἶ-
ναι· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἄπειρόν ^mγ' ἐστὶν ⁿτὸ ἀπείρῳ εἶναι.

¹ ἔστι om. F^b.H^b. ^m καὶ ἡ ἡμέρα T. ⁿ τὸ om. A^b. ^o θάτερον A^b.
P ἀμφοτέρας E^b. ^q γὰρ om. E^b. ^r ἀνακάμπτειν A^b. ^s γένεσις
ἐστίν ^t πρῶτον αἴτιον αἰδίων F^b. ^v ἐπεὶ—εἶναι om. pr. E^b:
ἐπειδὴ rc. E^b. ^w ἡ om. A^b. ^x ἔτι] ἐπεὶ A^b.F^b. ^y ἐγχειρίσειεν S.
^z πράσσειεν E.E^b. ^a τοῖς om. E. ^b τοιούτοις] οὐσιν A^b. ^c πέρας
τέλος S.A^b. ^d εἶναι Q. ^e τε om. T. ^f ἐστίν om. A^b. ^g ἢ om.
T.A^b. ^h ἐλθῇ A^b. ⁱ ἢ S.E^b. ^k ἀριθμεῖ A^b. ^l οὐδὲν S.T.A^b.B^b.
C^b.E^b. ^m γ'] δ' A^b. ⁿ τοῦ E^b.

Ἀλλὰ μὴν καὶ ^ο εἰ ἄπειρά γ' ἦσαν πλήθει τὰ εἶδη τῶν αἰ-
τιῶν, οὐκ ἂν ἦν οὐδ' οὕτω τὸ γιγνώσκειν· τότε γὰρ εἰδέναι
οἰόμεθα, ὅταν τὰ αἷτια γνωρίσωμεν· τὸ δ' ἄπειρον κατὰ τὴν
P πρόσθεσιν οὐκ ἔστιν ἐν πεπερασμένῳ διεξελθῆναι.

Αἱ δ' ἀκροάσεις κατὰ τὰ ἔθνη ^q συμβαίνουσιν· ὥς γὰρ εἰώ- 3
θαμεν, οὕτως ^r ἀξιούμεν λέγεσθαι, καὶ τὰ παρὰ ταῦτα οὐχ
ὅμοια φαίνεται ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσυνήθειαν ^s ἀγνωστότερα καὶ
ξενικώτερα· τὸ γὰρ σὺνήθες ^t γνωριμώτερον. Ἡλικὴν δὲ
ἰσχὺν ἔχει τὸ σὺνήθες οἱ νόμοι δηλοῦσιν, ἐν οἷς ^v τὰ μυθώδη
καὶ παιδαριώδη μείζον ἰσχύει τοῦ γινώσκειν περὶ αὐτῶν ^w διὰ
τὸ ἔθος. Οἱ μὲν οὖν, ἐὰν μὴ μαθηματικῶς λέγῃ τις, οὐκ ἀπο- 2
δέχονται τῶν λεγόντων, οἱ δ', ἂν μὴ παραδειγματικῶς, οἱ
δὲ μάρτυρα ἀξιούσιν ^x ἐπάγεσθαι ποιητὴν. Καὶ οἱ μὲν πάντα
ἀκριβῶς, τοὺς δὲ λυπεῖ τὸ ἀκριβὲς ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
συνεῖρειν ἢ διὰ τὴν μικρολογίαν· ἔχει γάρ τι τὸ ἀκριβὲς
τοιούτου, ὥστε καθάπερ ἐπὶ τῶν ^y συμβολαίων, καὶ ἐπὶ τῶν
λόγων ἀνελεύθερον εἶναι ^z τισι δοκεῖ. Διὸ δεῖ ^a πεπαιδεῦσθαι 3
πῶς ἕκαστα ἀποδεκτέον, ὥς ἄτοπον ἅμα ζητεῖν ἐπιστήμην
καὶ τρόπον ἐπιστήμης· ἔστι ^b δ' οὐδέτερον ῥάδιον λαβεῖν.
Τὴν δ' ἀκριβολογίαν τὴν μαθηματικὴν οὐκ ἐν ἅπασιν ἀπαι-
τητέον, ἀλλ' ἐν τοῖς μὴ ἔχουσιν ὕλην. Διόπερ οὐ φυσικὸς ὁ 4
^c τρόπος· ἅπαντα γὰρ ἴσως ἢ φύσις ἔχει ὕλην. Διὸ σκεπτέον
πρῶτον τί ἐστὶν ^d ἡ φύσις· οὕτω γὰρ καὶ περὶ ^e τίνος ἢ φυ-
σικὴ δῆλον ἔσται, καὶ εἰ μιᾶς ἐπιστήμης ἢ πλειόνων τὰ αἷτια
καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρῆσαί ἐστιν.

B.

Ἀνάγκη πρὸς τὴν ^f ζητουμένην ἐπιστήμην βέβηλθαι ἡμᾶς
^h πρῶτον, περὶ ὧν ἀπορῆσαι δεῖ πρῶτον· ταῦτα δ' ἐστὶν ὅσα

^ο εἰ om. S. ^p πρόσθεσιν S.A^b. ^q συμβαίνουσιν F^b. ^r ἀξιούμεν ἔτι
τὸ λ. F^b. ^s ἀγνωριστότερα T. ^t γνώριμον A^b. ^v τὰ] περὶ τὰ A^b.
^w διὰ om. A^b. ^x μετὰγεσθαι Q. ^y συμβόλων E^b. ^z δοκεῖ τισι A^b.
^a πεπαιδεῦσθαι E. ^b δὲ θάτερον A^b.F^b. ^c λόγος F^b. ^d ἡ om. E.Q.S.
^e τίνων A^b.F^b. ^f ζητουμένην A^b: ceteri ἐπιζητουμένην. ^g ἀβέβηλθαι F^b.
^h πρῶτον ante περὶ om. A^b.F^b.

τε περὶ αὐτῶν ἄλλως ὑπειλήφασί τινες, κἀν εἴ τι χωρὶς τού-
 2 των ¹ τυγχάνοι παρεωραμένοι. "Ἔστι δὲ τοῖς εὐπορῆσαι
 βουλομένοις προὔργου τὸ διαπορῆσαι καλῶς· ἡ γὰρ ὕστερον
 εὐπορία λύσις τῶν ^k πρότερον ἀπορουμένων ἐστὶ, λύειν ¹ δ'
 οὐκ ἔστιν ^m ἀγνοοῦντας τὸν δεσμόν. 'Αλλ' ἡ τῆς διανοίας
 ἀπορία δηλοῖ τοῦτο περὶ τοῦ πράγματος· ⁿ ἡ γὰρ ἀπορεῖ,
 ταύτη παραπλήσιον πέπονθε τοῖς δεδεμένοις· ἀδύνατον γὰρ
 3 ἀμφοτέρως προελθεῖν εἰς τὸ πρόσθεν. Διὸ δὲ τὰς δυσχε-
 ρείας τεθεωρηκέναι πάσας πρότερον, τούτων τε χάριν καὶ διὰ
 τὸ τοὺς ζητοῦντας ἄνευ τοῦ διαπορῆσαι πρῶτον ὁμοίους εἶναι
 τοῖς ποῖ δεῖ βαδίζειν ἀγνοοῦσι, καὶ πρὸς τούτοις ^o οὐδ' εἴ
 ποτε τὸ ζητούμενον εὔρηκεν ἢ μὴ γινώσκειν· τὸ γὰρ τέλος
 4 τούτῳ μὲν οὐ δῆλον, τῷ ^p δὲ προηπορηκότι δῆλον. "Ἔτι ^q δὲ
 βέλτιον ἀνάγκη ἔχειν πρὸς τὸ κρίναι τὸν ὥσπερ ἀντιδίκων
 5 καὶ τῶν ἀμφισβητούντων λόγων ἀκκοῦτα πάντων. "Ἔστι
 δ' ἀπορία πρώτη μὲν περὶ ὧν ἐν τοῖς ^r πεφροισμασμένοις
 διηπορήσαμεν, πότερον μιᾶς ἢ ^s πολλῶν ἐπιστημῶν θεωρῆσαι
 τὰς αἰτίας, καὶ πότερον τὰς τῆς οὐσίας ἀρχὰς τὰς πρώτας
 ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης ἰδεῖν μόνον, ἢ καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐξ ὧν
 δεικνύουσιν ^t ἅπαντες, οἷον πότερον ἐνδέχεται ταῦτό καὶ ἐν
 ἅμα φάναι ^v καὶ ἀποφάναι ἢ οὐ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν
 6 τοιούτων. Εἴτ' ἔστι περὶ τὴν οὐσίαν, πότερον μία περὶ
 πάσας ἢ πλείονες ^w εἰσι, ^x καὶ εἰ πλείονες, πότερον ἅσαι
 συγγενεῖς, ἢ τὰς μὲν σοφίας τὰς δ' ἄλλο τι λεκτέον αὐτῶν.
 7 Καὶ τοῦτο δ' αὐτὸ τῶν ἀναγκαίων ἐστὶ ζητῆσαι, πότερον
 τὰς αἰσθητὰς οὐσίας εἶναι μόνον φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας
 ἄλλας, καὶ πότερον μοναχῶς ἢ ^y πλείονα γένη τῶν οὐσιῶν,
 οἷον οἱ ποιοῦντες τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τού-
 8 των τε καὶ τῶν αἰσθητῶν. Περί τε τούτων οὖν, καθάπερ

¹ τυγχάνη E.S.T.A^b.B^b.C^b. ^k προειρημένων ἀπόρων F^b. ¹ δ' γὰρ F^b. ^m ἀγνοοῦντα E.S.T.B^b.C^b. ⁿ ἡ γὰρ ἀπορία A^b. ^o οὐδέποτε τὸ ζητούμενον εἰ εὔρηκεν A^b. ^p δὲ καλῶς προηπορηκότι S.B^b.C^b. ^q δὲ post ἔτι om. A^b. ^r πεφροισμασμένοις E. ^s πολλῶν ἐστὶν ἐπιστ. S.T. B^b.C^b. ^t πάντες A^b.G^b.I^b. ^v καὶ ἀποφάναι om. E. ^w εἰσι om. F^b. ^x καὶ G^b.I^b: ceteri κἀν. ^y πλεοναχῶς τὰ γ. A^b.

φαμέν, ἐπισκεπτέον, καὶ πότερον ^zπερὶ τὰς οὐσίας ^aἢ θεωρία
μόνον ἐστὶν ἢ καὶ περὶ τὰ συμβεβηκότα καθ' αὐτὰ ταῖς
οὐσίαις. Πρὸς δὲ τούτοις περὶ ταύτου καὶ ἐτέρου καὶ ὁμοίου ⁹
καὶ ἀνομοίου ^b καὶ ταυτότητος καὶ ἐναντιότητος, καὶ περὶ
προτέρου καὶ ὑστέρου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν τοιούτων,
περὶ ὧν οἱ διαλεκτικοὶ πειρῶνται σκοπεῖν ἐκ τῶν ἐνδόξων
^cμόνον ποιοῦμενοι τὴν σκέψιν, τίνας ἐστὶ θεωρῆσαι περὶ
πάντων. Ἔτι δὲ τούτοις αὐτοῖς ὅσα καθ' αὐτὰ συμβεβηκεν ¹⁰
καὶ μὴ μόνον τί ἐστὶ τούτων ἕκαστον, ἀλλὰ καὶ ^dἄρα ἐν ἐνὶ
ἐναντίον· καὶ πότερον αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα ^eτὰ γένη
ἐστὶν ἢ εἰς ^a διαιρεῖται ἐνυπάρχοντα ἕκαστον· καὶ ^fεἰ τὰ
γένη, πότερον ὅσα ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις λέγεται τελευταῖα ἢ
τὰ πρῶτα, οἷον πότερον ζῶον ἢ ἄνθρωπος ἀρχή τε καὶ μάλ-
λόν ἐστι παρὰ ^gτὸ καθ' ἕκαστον. ^hΜάλιστα δὲ ζητητέον ¹¹
καὶ πραγματευτέον, πότερον ἔστι ⁱτι παρὰ τὴν ὕλην ^kαἷτιον
^lκαθ' αὐτὸ ἢ οὐ, ^mκαὶ τοῦτο χωριστὸν ἢ οὐ, καὶ πότερον ἐν
ἢ πλείω τὸν ἀριθμόν. Καὶ πότερον ἔστι τι παρὰ τὸ σύνο-
λον (λέγω δὲ τὸ σύνολον, ὅταν κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης) ἢ
οὐθέν, ἢ τῶν μὲν τῶν δ' οὐ, καὶ ποῖα ⁿταῦτα τῶν ὄντων.
¹²Ἔτι ^oαἱ ἀρχαὶ πότερον ἀριθμῶ ἢ εἶδει ὠρισμέναι, καὶ αἱ ἐν ¹²
τοῖς λόγοις καὶ ^pαἱ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ· καὶ πότερον τῶν
φθαρτῶν καὶ ἀφθάρτων ^qαἱ αὐταὶ ἢ ἕτεραι· καὶ πότερον
ἄφθαρτοι πᾶσαι, ἢ τῶν φθαρτῶν φθαρταί. ¹³Ἔτι δὲ ^sτὸ ¹³
πάντων χαλεπώτατον καὶ πλείστην ἀπορίαν ἔχον, ^tπότερον
^vτὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων
^wἔλεγον, οὐχ ἕτερόν ^xτί ἐστὶν ἀλλ' οὐσία τῶν ὄντων, ἢ οὐ,
ἀλλ' ἕτερόν τι ^yτὸ ὑποκείμενον, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς ^zφησὶ

^z περὶ] ἐπὶ G^b.I^b. ^a μόνον ἢ θεωρία F^b. ^b καὶ ταυτότητος] καὶ ἐναν-
τίου T.F^b, om. E.A^b.G^b.I^b. ^c μόνων A^b. ^d ἄρα E.A^b: ceteri εἰ ἄρα.
^e τὰ ante γένη om. G^b.I^b. ^f εἰ om. E. ^g τὸν G^b.I^b. ^h μᾶλλον A^b.
ⁱ τι om. G^b.I^b. ^k αἷτια F^b. ^l καθ' αὐτὸ ἢ οὐ om. A^b. ^m καὶ τοῦτο
χωριστὸν om. E. ⁿ ταῦτα G^b.I^b: ceteri τοιαῦτα. ^o αἱ post ἔτι
om. A^b. ^p αἱ add. E.B^b.C^b.G^b.I^b. ^q αἱ om. S. ^r ἔστι G^b.I^b.
^s τὸ] τῶν I^b. ^t πότερον om. F^b. ^v τὸ] καὶ τὸ G^b. ^w ἔλεγον G^b.I^b,
om. F^b. ^x τι ante ἐστὶν om. I^b. ^y τὸ om. B^b.C^b. ^z φησὶ om. I^b.

¹⁴ φιλιαν, ἄλλος δέ τις πῦρ, ὁ δὲ ὕδωρ, ^a ὁ δὲ ἀέρα. Καὶ πό-
 τερον αἱ ἀρχαὶ καθόλου εἰσὶν ἢ ὡς τὰ καθ' ἕκαστα τῶν
 πραγμάτων, ^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. Ἔτι πότερον ἄλλως
 ἢ κατὰ κίνησιν· καὶ γὰρ ταῦτα ἀπορίαν ^c ἂν παράσχοι πολ-
¹⁵ λήν. Πρὸς δὲ τούτοις πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ μήκη καὶ
 τὰ σχήματα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινὲς εἰσιν ἢ οὐ, καὶ ^d εἰ
 οὐσίαι, πότερον κεχωρισμέναι τῶν αἰσθητῶν ἢ ^e ἐννύαρχου-
 σαι ἐν τούτοις. Περὶ γὰρ τούτων ἀπάντων οὐ μόνον χαλε-
 πὸν τὸ εὐπορῆσαι τῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὐδὲ τὸ διαπορῆσαι τῷ
 λόγῳ ῥᾶδιον καλῶς.

- 2 Πρῶτον μὲν οὖν περὶ ὧν πρῶτον εἵπομεν, πότερον μιᾶς
 ἢ πλειόνων ἐστὶν ^f ἐπιστημῶν θεωρῆσαι πάντα τὰ γένη τῶν
 αἰτίων. Μιᾶς μὲν γὰρ ἐπιστήμης πῶς ἂν εἴη μὴ ἐναντίας
^g οὐσας τὰς ἀρχὰς γνωρίζειν; Ἔτι δὲ πολλοῖς τῶν ὄντων
² οὐχ ^k ὑπάρχουσι πάσαι. Τίνα γὰρ ¹ τρόπον οἶόν τε κινή-
 σεως ἀρχὴν εἶναι τοῖς ἀκινήτοις ἢ τὴν ^m τὰγαθοῦ φύσιν, ⁿ εἴ-
 περ ἅπαν, ^o ὃ ἂν ἢ ἀγαθὸν καθ' αὐτὸ καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ
 φύσιν, τέλος ἐστὶν καὶ οὕτως αἴτιον, ὅτι ἐκείνου ἕνεκα καὶ
 γίγνεται καὶ ^p ἔστι τᾶλλα, τὸ δὲ τέλος καὶ τὸ οὐ ἕνεκα
 πράξεώς τινός ἐστι τέλος, αἱ δὲ πράξεις πάσαι μετὰ κινή-
 σεως· ὥστ' ἐν τοῖς ἀκινήτοις οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο ταύτην εἶναι
³ τὴν ἀρχὴν οὐδ' εἶναι τι αὐτοαγαθόν. Διὸ καὶ ἐν τοῖς μαθή-
 μασιν οὐθὲν δείκνυται διὰ ταύτης τῆς αἰτίας, οὐδ' ἔστιν ἀπό-
 δεξις οὐδεμία διότι βέλτιον ἢ χεῖρον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ παράπαν
⁴ μέμνηται οὐθείς ^q οὐθενὸς τῶν τοιούτων. Ὡστε διὰ ταῦτα
 τῶν σοφιστῶν τινὲς οἶον Ἀρίστιππος προεπηλάκιζεν αὐτάς·
 ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις τέχναις, καὶ ταῖς ^r βαναύσοις, οἶον
 ἐν τεκτονικῇ καὶ σκυτικῇ, διότι βέλτιον ἢ χεῖρον λέγεσθαι
 πάντα, τὰς δὲ μαθηματικὰς οὐθένα ποιεῖσθαι λόγον περὶ

^a ὁ δὲ ἀέρα Ab: ceteri ἢ ἀέρα.

^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ om. Ab.

^c ἂν om. Fb.

^d εἰ οὐσίαι] εἰ οὐσία Ab.

^e ἐννύαρχουσαι add. Ab.

^f ἐπιστήμης Ab.

^g οὐσης Gb.

^k ὑπ. πασι

πάσαι E.S.

¹ οἶόν τε

τρόπον

Gb.Ib.

^m ἀγαθοῦ

S.Ab.

ⁿ ἔπερ S.

^o ὃ] ἢ T.

^p ἔστι καὶ τᾶλλα Ab.

^q οὐθενὸς om. T.

^r βαναύσοις αὐταῖς οἶον S.Ab.Bb.Cb.

ἀγαθῶν καὶ ^α κακῶν. Ἄλλὰ μὴν ^ι εἴ γε πλείους ἐπιστήμαις τῶν αἰτίων εἰσὶ καὶ ^ν ἕτεραι ἐτέρας ἀρχῆς, τίνα τούτων φαι-
τέον εἶναι τὴν ζητουμένην, ἢ τίνα μάλιστα τοῦ πράγματος
^ω τοῦ ζητουμένου ἐπιστήμονα τῶν ἐχόντων αὐτάς; Ἐνδέχε-
ται γὰρ τῷ αὐτῷ πάντας τοὺς τρόπους ^χ τοὺς τῶν αἰτίων
ὑπάρχειν, οἷον οἰκίας, ὅθεν μὲν ἡ κίνησις, ἡ τέχνη καὶ ὁ οἰκο-
δόμος, οὗ ^δ ἕνεκα, τὸ ἔργον, ὕλη δὲ γῆ καὶ λίθοι, τὸ ^δ εἶδος
ὁ λόγος. Ἐκ μὲν οὖν τῶν πάσαι διωρισμένων, τίνα χρὴ
καλεῖν τῶν ἐπιστημῶν σοφίαν, ^υ ἔχει λόγον ἐκάστην προσα-
γορεύειν. ^z Ἡ μὲν γὰρ ἀρχικωτάτη καὶ ^α ἡγεμονικωτάτη, ^γ
καὶ ἡ ὥσπερ ^β δούλας οὐδ' ^ε ἀντειπεῖν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας
δίκαιον, ^δ ἡ τοῦ τέλους καὶ ^ε τὰγαθοῦ τοιαύτη (^ι τούτου γὰρ
ἕνεκα τὰλλα). ^ς Ἡ δὲ τῶν πρώτων αἰτίων καὶ τοῦ μάλιστα
ἐπιστητοῦ διωρίσθη εἶναι, ἡ τῆς οὐσίας ^α ἂν εἴη τοιαύτη. Πολ-
λαχῶς γὰρ ἐπισταμένων τὸ αὐτὸ μᾶλλον ^h μὲν εἰδέναι φαι-
νὸν τῷ εἶναι γνωρίζοντα τί τὸ πρᾶγμα ἢ τῷ μὴ εἶναι, αὐ-
τῶν δὲ τούτων ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον, καὶ μάλιστα ^ι τὸν τί
ἐστίν, ἀλλ' οὐ ^κ τὸν πόσον ἢ ποῖον ἢ τί ποιεῖν ἢ πάσχειν
πέφυκεν. Ἔτι δὲ ¹ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ εἰδέναι ἕκαστον, ⁹
καὶ ὧν ἀποδείξεις εἰσὶ, τότ' οἰόμεθα ὑπάρχειν, ὅταν εἰδῶμεν
τί ἐστίν, ^π οἷον τί ἐστὶ τὸ τετραγωνίζειν, ὅτι μέσης εὗρεσις·
ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Περὶ δὲ τὰς γενέσεις καὶ τὰς
πράξεις καὶ περὶ ^π ἅπασαν μεταβολήν, ὅταν εἰδῶμεν τὴν
ἀρχὴν τῆς κινήσεως. Τοῦτο ^δ ἕτερον καὶ ἀντικείμενον τῷ ¹⁰
τέλει· ὥστ' ^ο ἄλλης ^α δόξειεν ἐπιστήμης εἶναι τὸ θεωρῆσαι
τῶν αἰτίων τούτων ἕκαστον. Ἄλλὰ μὴν καὶ ^ρ περὶ τῶν
ἀποδεικτικῶν ἀρχῶν, πότερον μιᾶς ἐστὶν ἐπιστήμης ἢ πλει-
όνων, ἀμφισβητήσιμόν ἐστιν. Λέγω δὲ ἀποδεικτικὰς ⁹ τὰς ¹¹

^α καλῶν Ab. ^ι πλείους εἶγε Fb. ^ν ἕτεραι] ἐτέρα E.T. ^ω τοῦ ζη-
τουμένου om. Ab. ^χ τοὺς ante τῶν add. E.Ab. ^υ ἔχει E.T.Gb.Ib :
ceteri οὐδαμῶς ἔχει. ^z ἡ E.Gb : vulgo ἡ. ^α ἡ ἡγεμονικωτάτη Ab. ^β δού-
λας om. Gb.Ib. ^ε ἀντεινείναι Ib. ^δ ἡ Gb. ^ε ἀγαθοῦ Ab. ^ι τούτου
E.Ab.Gb.Ib : ceteri τούτων. ^ς ἡ E.Gb.Ib : ceteri ἡ. ^h μὲν om. Fb.
^ι τὸν E, τὸ Gb, τὸν τὸ Ib : vulgo τῶν. ^κ τὸν E.Gb.Ib : ceteri τῶν.
¹ καὶ ἐν] κἂν ἐν Gb.Ib. ^π οἷον τί ἐστὶ om. T. ^π ἅπασαν Ab.Gb.Ib.
^ο ἂν ἄλλης T. ^ρ περὶ om. Fb. ⁹ τὰς E.Ab.Ib : ceteri καὶ τὰς.

κοινὰς δόξας, ἐξ ὧν ἅπαντες δεικνύουσιν, οἷον ὅτι ^τ πᾶν ἀναγκαῖον ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι, καὶ ἀδύνατον ἅμα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται προτάσεις, πότερον μία τούτων ἐπιστήμη καὶ τῆς οὐσίας ἢ ἐτέρα, ^α καὶ εἰ μὴ μία, ποτέ-
¹² ραν χρὴ προσαγορεύειν τὴν ζητούμενην ἵνῃ. Μιᾶς μὲν οὖν οὐκ εὐλογον εἶναι· τί γὰρ μάλλον γεωμετρίας ἢ ὁποιασοῦν ^ν περὶ τούτων ^ω ἐστὶν ἴδιον τὸ ἐπαίειν; Εἴπερ οὖν ὁμοίως μὲν ὁποιασοῦν ἐστίν, ἀπασῶν δὲ ^κ μὴ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων ^υ οὕτως οὐδὲ τῆς γνωριζούσης τὰς οὐσίας ἴδιον
¹³ ἐστὶ τὸ γινώσκειν περὶ αὐτῶν. Ὑποκείμενον δὲ καὶ τίνα τρόπον ἔσται αὐτῶν ἐπιστήμη; Τί μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων τυγχάνει ὃν καὶ νῦν γνωρίζομεν· χρώνται ^ζ γοῦν ὡς γιγνωσκόμενοις αὐτοῖς καὶ ἄλλαι τέχναι. ^α Εἰ δὲ ἀποδεικτική περὶ αὐτῶν ἐστί, δεήσει τι γένος εἶναι ὑποκείμενον, καὶ τὰ μὲν
¹⁴ πάθη τὰ δ' ἀξιώματ' αὐτῶν. Περὶ πάντων γὰρ ^β ἀδύνατον ἀπόδειξιν εἶναι· ἀνάγκη γὰρ ἕκ τινων εἶναι καὶ περὶ τι καὶ τινῶν τὴν ἀπόδειξιν· ὥστε συμβαίνει πάντων εἶναι γένος ^ε ἐν τι τῶν δεικνυμένων· πᾶσαι γὰρ αἱ ἀποδεικτικαὶ χρώνται τοῖς ἀξιώμασιν. Ἀλλὰ μὴν εἰ ἐτέρα ἢ τῆς οὐσίας καὶ ἢ περὶ
¹⁵ τούτων, ποτέρα κυριωτέρα καὶ προτέρα πέφυκεν αὐτῶν; Καθόλου γὰρ μάλιστα καὶ πάντων ἀρχαὶ τὰ ἀξιώματά ἐστιν. Εἴτ' ἐστὶ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίνος ἔσται περὶ αὐτῶν ἄλλου τὸ θεωρῆσαι τὸ ἀληθές καὶ ^δ τὸ ψεῦδος; Ὅλως τε τῶν οὐσιῶν πότερον μία πασῶν ἐστὶν ἢ πλείους ἐπιστήμαι; Εἰ μὲν οὖν μὴ μία, ποίας οὐσίας ^ε θετέον τὴν ἐπιστήμην ταύτην;
¹⁶ Τὸ δὲ μίαν πασῶν οὐκ εὐλογον· καὶ γὰρ ἂν ἀποδεικτικὴ μία περὶ ^ε πάντων εἴη ^ε τῶν συμβεβηκότων, εἴπερ πᾶσα ἀποδεικτικὴ περὶ τι ὑποκείμενον ^β θεωρεῖ τὰ καθ' αὐτὰ συμβεβηκότα
¹⁷ ἐκ τῶν κοινῶν δοξῶν. Περὶ οὖν τὸ αὐτὸ γένος τὰ συμβεβη-

^τ πᾶν] τὸ G^b. ^α καὶ εἰ] καὶ ἂν εἴη A^b. ^ν περὶ] τῶν περὶ A^b. ^ω ἴδιον ἐστὶ G^b.I^b. ^κ μὴ] μὴδὲ G^b. ^υ οὕτως] ὥσπερ T. ^ζ γοῦν E.T.A^b.I^b: ceteri οὖν. ^α εἰ] ἢ T. ^β ἀπόδειξιν εἶναι ἀδύνατον G^b.I^b. ^ε ἐν om. A^b. ^δ τὸ post καὶ om. E.B^b.C^b.I^b. ^ε ῥητέον G^b.I^b. ^ε πάντων ἂν εἴη A^b. ^ε τῶν καθ' αὐτὸ συμβ. S.B^b.C^b. ^β θεωρεῖται καθ' T.

κότα καθ' αὐτὰ τῆς αὐτῆς ¹ἐστὶ θεωρῆσαι ἐκ τῶν αὐτῶν δοξῶν.
Περὶ τε γὰρ ^kτὸ ὅτι μιᾶς, καὶ ἐξ ὧν μιᾶς, εἴτε τῆς αὐτῆς
εἴτε ^lἄλλης· ὥστε καὶ τὰ συμβεβηκότα, εἴτ' αὐταὶ ^mθεωρή-
σουσιν, εἴτ' ἐκ τούτων μία. Ἔτι δὲ πότερον περὶ τὰς οὐ-
σίας ⁿμόνον ἢ θεωρία ἐστὶν ἢ ^oκαὶ ^pπερὶ τὰ συμβεβηκότα
ταύταις· λέγω δ' οἶον, εἰ τὸ στερεὸν ^qοὐσία τίς ἐστὶ καὶ
γραμμαὶ καὶ ἐπίπεδα, πότερον τῆς αὐτῆς ταῦτα ^rγνωρίζειν
ἐπιστήμης καὶ τὰ συμβεβηκότα περὶ ἕκαστον γένος, περὶ ὧν
αἱ μαθηματικαὶ δεικνύουσιν, ἢ ἄλλης. Εἰ μὲν γὰρ τῆς αὐ-
τῆς, ἀποδεικτική τις αὖν εἴη καὶ ἡ τῆς οὐσίας· οὐ δοκεῖ δὲ τοῦ
τί ἐστὶν ἀπόδειξις εἶναι. Εἰ δ' ἐτέρας, τίς ^sἔσται ἡ θεω-
ροῦσα περὶ τὴν οὐσίαν τὰ συμβεβηκότα; Τοῦτο γὰρ ἀπο-
δοῦναι ^tπαγχάλεπον. Ἔτι ^vδὲ πότερον τὰς αἰσθητὰς οὐ-
σίας μόνας εἶναι φάτέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας ἄλλας· καὶ πό-
τερον μοναχῶς ἢ πλείω γένη τετύχηκεν ὄντα τῶν οὐσιῶν,
οἶον οἱ λέγοντες τά τε εἶδη καὶ τὰ μεταξύ, περὶ ^wἃ τὰς μα-
θηματικὰς εἶναι φασιν ἐπιστήμας. Ὡς μὲν οὖν λέγομεν τὰ ^zαἰ-
εἶδη αἰτία τε ^xκαὶ οὐσίας εἶναι καθ' αὐτὰς εἴρηται ἐν τοῖς
πρώτοις λόγοις περὶ αὐτῶν· ^yπολλαχῇ δ' ἐχόντων δυσκο-
λίαν, οὐθενὸς ἦττον ἄτοπον τὸ φάναι μὲν εἶναι τινας φύσεις
παρὰ τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ, ταύτας δὲ τὰς αὐτὰς φάναι τοῖς αἰ-
σθητοῖς πλὴν ^zὅτι τὰ μὲν αἰδία τὰ δὲ φθαρτά. Αὐτὸ γὰρ ^z
ἄνθρωπόν φασιν εἶναι ^aκαὶ ἵππον καὶ ὑγίειαν, ἄλλο δ' οὐδέν,
^b παραπλήσιον ποιοῦντες τοῖς θεοῖς μὲν εἶναι φάσκουσιν, ἀν-
θρωποειδείς ^cδέ· οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι οὐθέν ἄλλο ^dἐποιοῦν ἢ
ἀνθρώπους αἰδίοις, οὔθ' οὗτοι τὰ εἶδη ἀλλ' ἢ αἰσθητὰ αἰδία.
^eἜτι δὲ εἴ τις παρὰ τὰ εἶδη καὶ τὰ αἰσθητὰ ^eτὰ μεταξύ
^fθήσεται, πολλὰς ἀπορίας ἔξει. Δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ^z

ⁱ θεωρῆσαι ἐστὶ Αβ. ^k τὸ ὅτι] δ Αβ. Fb. ^l ἄλλοις Cb, τῆς ἄλλης Fb. Gb. ^m θεωροῦσιν Αβ. Fb. ⁿ ἢ θεωρία μόνον omnes præter Αβ. ^o καὶ om. Cb. ^p περὶ om. Fb. ^q οὐσία τι T. ^r γνωρίζειν ἐστὶν ἐπιστ. Αβ. ^s ἐστὶν S. ^t χαλεπὸν Gb. ^v δὲ om. Gb. ^w ἃ om. Αβ. ^x καὶ] τῆς Gb. ^y πολλὰς δ' ἐχόντων δυσκολίας Fb. ^z ὅτι] τί Αβ. ^a καὶ αὐτὸ ἵππον T. ^b παραπλήσιον μὲν ποιοῦντες T. ^c δέ] δ' εἶναι Αβ. ^d ποιοῦσιν Ib. ^e τὰ post αἰσθητὰ om. Fb. ^f τίθεται Fb.

γραμμαί τε ^ε παρ' αὐτὰς καὶ τὰς αἰσθητὰς ἔσονται καὶ ἕκα-
 στον τῶν ἄλλων γενῶν ὥστ' ἐπείπερ ἡ ἀστρολογία μία
 τούτων ἐστίν, ἔσται τις καὶ οὐρανὸς παρὰ τὸν αἰσθητὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ ἡλιός ^η τε καὶ σελήνη καὶ τὰλλα ὁμοίως τὰ κατὰ
 24 τὸν οὐρανόν. Καίτοι πῶς δεῖ πιστεῦσαι τούτοις; Οὐδὲ γὰρ
 ἀκίνητον εὐλογον εἶναι, κινούμενον δὲ καὶ παντελῶς ἀδύνατον.
 Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ ὧν ἡ ὀπτική πραγματεύεται καὶ ἡ ἐν τοῖς
^ι μαθήμασιν ἀρμονική· καὶ γὰρ ταῦτα ^κ ἀδύνατον εἶναι ^ι παρὰ
 τὰ αἰσθητὰ διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· εἰ γὰρ ἐστὶν αἰσθητὰ με-
 ταξὺ καὶ αἰσθήσεις, δῆλον ὅτι καὶ ζῶα ἔσονται μεταξὺ αὐτῶν
 25 τε καὶ τῶν φθαρτῶν. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ ^μ περὶ ποία
 τῶν ὄντων δεῖ ζητεῖν ταύτας τὰς ἐπιστήμας. Εἰ γὰρ τούτῳ
 διοίσει τῆς ^ν γεωδαισίας ἢ γεωμετρίας μόνον, ὅτι ἡ μὲν τού-
 των ἐστὶν ὧν αἰσθανόμεθα ἢ δ' οὐκ αἰσθητῶν, ῥῆλον ὅτι καὶ
 παρ' ἱατρικὴν ^ρ ἔσται τις ἐπιστήμη καὶ παρ' ^ς ἐκάστην τῶν
 ἄλλων μεταξὺ ^σ αὐτῆς τε ἱατρικῆς καὶ ^τ τῆσδε ^υ τῆς ἱατρικῆς.
 26 Καίτοι πῶς τοῦτο δυνατόν; Καὶ γὰρ ^ω ἂν ὑγιεῖν ^x ἅττα εἴη
^υ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὑγιεινόν. Ἄμα δὲ ^z οὐδὲ
 τοῦτο ἀληθές, ὥς ^α ἡ γεωδαισία τῶν αἰσθητῶν ἐστὶ μεγεθῶν
 καὶ φθαρτῶν· ἐφθείρετο γὰρ ἂν φθειρομένων. Ἀλλὰ μὴν
^β οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν ἂν εἴη μεγεθῶν ^ε οὐδὲ περὶ τὸν οὐρανόν
 27 ἡ ἀστρολογία τόνδε. Οὔτε γὰρ ^δ αἰ αἰσθηταὶ γραμμαὶ
 τοιαῦταί εἰσιν οἷας λέγει ὁ γεωμέτρης· οὐθὲν γὰρ εὐθὺ τῶν
 αἰσθητῶν οὕτως ^ε οὐδὲ στρογγύλον· ἄπτεται γὰρ τοῦ κα-
 νόνος οὐ κατὰ στιγμὴν ὁ κύκλος, ἀλλ' ὥσπερ Πρωταγόρας
 ἔλεγεν ^ς ἐλέγχων τοὺς γεωμέτρους, οὐθ' αἰ κινήσεις ^ε καὶ ἔλικες
^η τοῦ οὐρανοῦ ^ι ὅμοιαι, περὶ ὧν ^ι ἡ ἀστρολογία ποιεῖται τοὺς

^ε παρὰ ταύτας Ab. ^η τε add. E.Ab. ^ι μαθηματικοῖς T. ^κ ἀδύ-
 νατα S. ^ι περὶ Gb. ^μ παρὰ E. ^ν γεωδαισίας Gb. ^ο δ E.S.T.Bb.Cb.
 Gb.Ib. ^ρ δῆλον οὖν ὅτι καὶ S.Bb, δῆλον καὶ Gb. ^ς ἔσται] οὐκ ἔσται Gb.
^τ ἐκάστης Gb. ^σ αὐτῆς] τῆς Gb.Ib. ^τ τῆσδε] τῆς τε Gb. ^υ τῆς om. S.
^ω ἂν om. T. ^x ἅττα] τὰ Ab. ^υ περὶ Gb. ^z οὐδὲ add. E.S.T.Ab.Fb.Gb.
^α ἡ om. T. ^β οὐδ' αἰσθητῶν Ab. ^ε οὐδ' ἡ περὶ τὸν οὐρανὸν ἀστρολογία
 Ab.Gb. ^δ αἰ om. Ab. ^ε οὔτε Gb. ^ς τοὺς γεωμέτρους ἐλέγχων T.
^ε καὶ] καὶ αἰ E.S. ^η τοῦ οὐρανοῦ om. S. ^ι ὅμοιαι et ἡ om. Ab.

λόγους, οὔτε ^kτὰ σημεῖα τοῖς ἄστροις τὴν αὐτὴν ^lἔχει φύσιν. Εἰσὶ δέ τινες οἱ φασιν εἶναι μὲν τὰ μεταξὺ ^mταῦτα λεγόμενα τῶν τε εἰδῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν, οὐ μὴν ⁿχωρὶς γε τῶν αἰσθητῶν ἀλλ' ἐν τούτοις· ^oοἷς τὰ ^pσυμβαίνοντα ἀδύνατα πάντα μὲν πλείονος λόγου διελθεῖν, ἱκανὸν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα θεωρῆσαι. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τούτων εὐλογον ἔχειν ^qοὔτω ^rμό- 28 νον, ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ τὰ εἶδη ἐνδέχονται· ἂν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου ἀμφοτέρωτα ταῦτά ἐστιν. Ὑπὲρ ^sδὲ δύο στερεὰ ^tἐν τῷ αὐτῷ ἀναγκαῖον εἶναι τόπων, καὶ μὴ εἶναι ἀκίνητα ἐν κινουμένοις ^vγε ὄντα τοῖς αἰσθητοῖς. Ὅλως ^wδὲ τίνος ἕνεκ' ἂν τις θεῖη εἶναι μὲν αὐτά, εἶναι δ' ἐν 30 τοῖς αἰσθητοῖς; Ταῦτα ^xγὰρ συμβήσεται ὧς ἅτοπα τοῖς ^yπρῶτοις· ἔσται ^aγὰρ οὐρανός τις παρὰ τὸν οὐρανόν, πλήν γ' οὐ χωρὶς ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· ὁ ^bπερ ἐστὶν ἀδυνατώτερον.

Περὶ τε τούτων ^cοὐδ' ἀπορία πολλὴ πῶς δεῖ θέμενον τυ- 3 χεῖν τῆς ἀληθείας, καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ^dπότερον δεῖ τὰ γένη στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς ὑπολαμβάνειν ἢ μᾶλλον ἐξ ὧν ^eἐνυπαρχόντων ἐστὶν ^fἕκαστον ^gπρῶτον, οἷον φωνῆς στοιχεῖα καὶ ἀρχαὶ δοκοῦσιν εἶναι ^hταῦτ' ἐξ ὧν ⁱσύγκεινται αἱ φωναὶ ^kπάσαι ^lπρῶτον, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν ἢ φωνή· καὶ τῶν διαγραμμάτων ^mταῦτα στοιχεῖα λέγομεν, ὧν αἱ ἀποδείξεις ⁿἐνυπάρχουσιν ἐν ταῖς ^oτούτων ἀποδείξεσιν ἢ πάντων ἢ τῶν πλείστων. Ὑπὲρ ^pδὲ τῶν σωμάτων καὶ οἱ πλείω λέγοντες εἶναι ^qστοιχεῖα καὶ οἱ ἔν, ἐξ ὧν ^rσύγκειται καὶ ἐξ ὧν συνέστηκεν ἀρχὰς λέγουσιν εἶναι, οἷον Ἐμπεδοκλῆς πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ

^k τὰ om. G^b. ^l φύσιν ἔχει S. ^m ταῦτα τὰ λεγόμενα S. ⁿ γε χωρὶς F^b. ^o οἷς] οἱ pr. E. ^p συμβεβηκότα T. ^q οὔτω om. S.B^b.C^b. ^r μόνων G^b.I^b. ^s τε E. ^t ἀναγκαῖον ἐν τῷ αὐτῷ G^b.I^b. ^v γε] τε T. ^w δὲ] δὲ καὶ T. ^x γὰρ καὶ συμβήσεται G^b. ^y ἅτοπον S.B^b. ^z εἰρημένοις G^b. ^a γὰρ] γοῦν T. ^b περ om. A^b. ^c οὐν om. A^b. ^d πό- 28 τερα E. ^e ἐνυπαρχόντων A^b. ^f ἕκαστα F^b. ^g πρῶτων rc. I^b. ^h ταῦτ' om. G^b.I^b. ⁱ σύγκειται G^b. ^k πάσαι om. A^b.G^b. ^l πρῶτον T.A^b. αὐτῶν G^b. ^m τοιαῦτα G^b. ⁿ ἐνυπάρχοντα A^b. ^o τούτων A^b: ceteri τῶν ἄλλων. ^p δὲ καὶ τῶν G^b. ^q σύγκειται G^b.I^b: ceteri σύγκεινται.

¹ μετὰ τούτων στοιχειά φησιν εἶναι ἐξ ὧν ἔστι τὰ ὄντα ἐν-
 παρχόντων, ἀλλ' οὐχ ὡς γένη ² λέγει ταῦτα τῶν ὄντων.
³ Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἄλλων εἴ τις ⁴ ἐθέλει τὴν φύσιν
 ἀθρεῖν, οἶον κλίνην ἐξ ὧν μορίων ⁵ συνέστηκε καὶ πῶς ⁶ συγ-
 κειμένων, τότε γνωρίζει τὴν φύσιν αὐτῆς. Ἐκ μὲν οὖν τού-
 των τῶν λόγων οὐκ ἂν εἴησαν αἱ ἀρχαὶ τὰ γένη τῶν ὄντων
⁷ ἢ δ' ἕκαστον μὲν γνωρίζομεν διὰ τῶν ὀρισμῶν, ἀρχαὶ δὲ τὰ
 γένη τῶν ὀρισμῶν εἰσίν, ἀνάγκη καὶ τῶν ὀριστῶν ἀρχὰς εἶναι
⁸ τὰ γένη. Ὑκᾶν εἰ ἔστι ⁹ τὴν τῶν ὄντων λαβεῖν ἐπιστήμην
¹⁰ τὸ τῶν εἰδῶν λαβεῖν ¹¹ καθ' ἃ λέγονται τὰ ὄντα, τῶν γε
 εἰδῶν ¹² τὰ γένη ἀρχαὶ εἰσιν. Φαίνονται δὲ τινες καὶ τῶν
 λεγόντων στοιχεῖα τῶν ὄντων τὸ ¹³ ἐν ἢ τὸ ὄν ἢ τὸ μέγα καὶ
¹⁴ τὸ μικρὸν ὡς γένεσιν αὐτοῖς χρῆσθαι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
¹⁵ ἀμφοτέρως ¹⁶ γε οἶόν τε λέγειν τὰς ἀρχὰς. Ὁ μὲν ¹⁷ γὰρ
 λόγος τῆς οὐσίας εἰς ἕτερος δ' ¹⁸ ἔσται ὁ διὰ τῶν ¹⁹ γενῶν
 ὀρισμὸς καὶ ὁ λέγων ἐξ ὧν ἔστιν ἐνπαρχόντων. Πρὸς δὲ
 τούτοις εἰ ²⁰ καὶ ὅτι μάλιστα ἀρχαὶ τὰ γένη εἰσὶ, ²¹ πότερον
 δεῖ νομίζειν τὰ πρῶτα τῶν γενῶν ἀρχὰς ἢ τὰ ἔσχατα κατη-
 γορούμενα ²² ἐπὶ τῶν ἀτόμων; Καὶ γὰρ τοῦτο ἔχει ἀμφι-
²³ σβήτησιν. ²⁴ Εἰ μὲν γὰρ ²⁵ ὅτι τὰ καθόλου μᾶλλον ²⁶ ἀρχαί,
 φανερόν ὅτι τὰ ἀνωτάτω τῶν γενῶν ταῦτα γὰρ λέγεται
 κατὰ πάντων. Τοσαῦται οὖν ²⁷ ἔσσονται ἀρχαὶ τῶν ὄντων
 ὅσαπερ τὰ πρῶτα γένη, ὥστ' ἔσται τό τε ²⁸ ὄν καὶ τὸ ἐν
 ἀρχαὶ καὶ οὐσία· ταῦτα γὰρ ²⁹ κατὰ πάντων μάλιστα λέ-
³⁰ γεται τῶν ὄντων. Οὐχ οἶόν τε δὲ ³¹ τῶν ὄντων ³² οὔτε τὸ ἐν

¹ μετὰ τούτων] μεταξὺ A^b, τοιαῦτα S. ² ταῦτα λέγει T. ³ ἐθέλοι
 T.G^b.I^b, θέλει A^b. ⁴ συνέστηκε A^b: ceteri ἔστι. ⁵ συγκεκλιμένων καὶ
 τότε A^b. ⁶ ἢ] εἰ A^b.G^b. ⁷ Ὑκᾶν] καὶ F^b.G^b.I^b. ⁸ τὴν om. F^b.G^b.
⁹ τὸ] τῷ F^b. ¹⁰ καθὼς λέγονται S.A^b. ¹¹ τὰ γένη ἀρχαὶ A^b: ceteri
 ἀρχαὶ τὰ γένη. ¹² ἐν ἢ] ἐν καὶ T.A^b. ¹³ τὸ post καὶ om. E.S.A^b.G^b.I^b.
¹⁴ γε om. F^b. ¹⁵ γὰρ] γὰρ ὁ I^b. ¹⁶ ἔστιν pr. I^b. ¹⁷ γενῶν ὁ ὀρισμὸς
 E.T.A^b. ¹⁸ καὶ ὅτι] ἔτι καὶ F^b. ¹⁹ πότερον A^b.G^b.I^b: vulgo πότερα.
²⁰ ἐπὶ om. G^b. ²¹ εἰ] ἢ E. ²² ὅτι] δεῖ A^b. ²³ ἀρχὰς A^b. ²⁴ ἀρχαὶ
 ἔσσονται G^b.I^b. ²⁵ ἐν καὶ τὸ ὄν F^b. ²⁶ μάλιστα λέγεται κατὰ πάντων F^b.
²⁷ τῶν ὄντων om. A^b. ²⁸ οὔτε τὸ ἐν—γένος A^b: ceteri ἐν εἶναι γένος οὔτε
 τὸ ἐν οὔτε τὸ ὄν.

οὔτε τὸ ὄν εἶναι γένος· ἀνάγκη μὲν γὰρ τὰς διαφορὰς ἐκά-
στου γένους καὶ εἶναι καὶ μίαν ^ωεἶναι ἐκάστην, ἀδύνατον ^κδὲ
κατηγορεῖσθαι ἢ τὰ ^γεἶδη τοῦ γένους ^κἐπὶ τῶν οἰκείων δια-
φορῶν, ἢ τὸ γένος ^αἄνευ τῶν αὐτοῦ εἰδῶν· ^βὥστ' εἴπερ τὸ
ἐν γένος ἢ τὸ ὄν, οὐδεμία διαφορὰ ^εοὔτε ὄν οὔτε ἐν ἔσται.
Ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ γένη, ^δοὐδ' ἀρχαὶ ἔσονται, εἴπερ ἀρχαὶ τὰ ⁸
γένη. Ἔτι καὶ ^ετὰ μεταξὺ συλλαμβανόμενα μετὰ τῶν δια-
φορῶν ἔσται γένη μέχρι τῶν ἀτόμων· νῦν δὲ τὰ μὲν δοκεῖ
τὰ δ' οὐ δοκεῖ. Πρὸς δὲ τούτοις ἔτι μᾶλλον αἱ διαφοραὶ
ἀρχαὶ ἢ τὰ γένη· εἰ δὲ καὶ ^εαὗται ἀρχαί, ἀπειροὶ ὡς εἰπεῖν
ἀρχαὶ γίγνονται, ἄλλως τε κἂν τις τὸ πρῶτον γένος ^εἀρχὴν
τιθῇ. Ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ μᾶλλον ^ηγε ἀρχοειδὲς τὸ ἐν ἔστιν, ⁹
ἐν δὲ τὸ ἀδιαίρετον, ἀδιαίρετον δὲ ἅπαν ἢ κατὰ ^ιτὸ ποσὸν
ἢ ^κκατὰ τὸ εἶδος, πρότερον δὲ τὸ κατ' εἶδος, τὰ δὲ γένη
^λδιαίρετὰ εἰς εἶδη, μᾶλλον ^μἂν ἐν τὸ ἔσχατον εἴη κατηγο-
ρούμενον· οὐ γὰρ ^νἔστι γένος ^οὁ ἄνθρωπος τῶν τινῶν ἀν-
θρώπων. Ἔτι ἐν οἷς ^ρτὸ πρότερον καὶ ὕστερόν ^εἔστιν, ¹⁰
οὐχ οἷόν τε τὸ ἐπὶ τούτων εἶναι τι παρὰ ταῦτα· οἷον εἰ
πρώτη τῶν ἀριθμῶν ἡ δυνάς, οὐκ ^εἔσται τις ἀριθμὸς παρὰ
τὰ εἶδη ^στῶν ἀριθμῶν· ὁμοίως δὲ ^τοὐδὲ ^υσχῆμα παρὰ τὰ εἶδη
τῶν σχημάτων. Εἰ δὲ μὴ τούτων, σχολῇ τῶν γε ἄλλων
ἔσται τὰ γένη παρὰ τὰ εἶδη· τούτων γὰρ δοκεῖ μάλιστα
εἶναι γένη. Ἐν δὲ τοῖς ἀτόμοις οὐκ ἔστι τὸ μὲν πρότερον ¹¹
τὸ δ' ὕστερον. Ἔτι ὅπου τὸ μὲν βέλτιον τὸ δὲ χεῖρον,
^ωαὖτε τὸ βέλτιον πρότερον· ὥστ' ^κοὐδὲν τούτων ἂν εἴη γένος.
Ἐκ μὲν οὖν τούτων μᾶλλον φαίνεται τὰ ἐπὶ τῶν ἀτόμων
κατηγορούμενα ^γἀρχαὶ εἶναι τῶν γενῶν. Πάλιν δὲ πῶς αὖ

^ω ἐκάστην εἶναι T. ^κ δε] γὰρ Gb.Ib. ^γ εἶδη ἄνευ τοῦ E.Gb.Ib. ^κ ἐπὶ
Ab, καὶ E.Gb.Ib. ^α ἄνευ τούτων τῶν Ab.Ib. ^β ὡς Ib. ^ε οὔτε ἐν
οὔτε ὄν E.S.T.Bb.Cb. ^δ οὐκ Fb. ^ε τὰ post καὶ om. T. ^ε αὗται E.
^ε τιθῇ ὡς ἀρχὴν Gb.Ib. ^η γε om. Fb. ^ι τὸ om. Ib. ^κ κατ' εἶδος Ab.
^λ διαίρεται Ib. ^μ ἐν ἂν εἴη τὸ ἔσχατον T. ἐν τὸ om. Gb. ^ν ἔστι
ἔστι τὸ E, om. Fb. ^ο δ add. Ab.Gb.Ib. ^ρ τὸ om. Cb. ^ε ἔστι ante
τὸ πρότερον Fb. ^ε ἔστι S. ^σ τῶν] τὰ τῶν Ab, τούτων τῶν Gb. ^τ οὐδὲ
om. Ab. ^υ σχήματα T. ^ω τὸ βέλτιον αὖτε S. ^κ οὐδὲ E.S.Ab.
^γ ἀρχὰς Fb.

12 δεῖ ^z ταύτας ^a ἀρχὰς ὑπολαβεῖν οὐ ῥάδιον ^b εἰπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν δεῖ καὶ τὴν αἰτίαν ^c εἶναι παρὰ τὰ πράγματα ὧν ἀρχή, καὶ δύνασθαι εἶναι χωρίζομένην αὐτῶν· τοιοῦτον δέ τι παρὰ τὸ καθ' ἕκαστον εἶναι ^d διὰ τί ἂν τις ὑπολάβοι, πλὴν ὅτι καθόλου κατηγορεῖται καὶ κατὰ πάντων; Ἀλλὰ μὴν εἰ διὰ τοῦτο, τὰ μᾶλλον καθόλου μᾶλλον θετέον ἀρχάς· ὥστε ἀρχαί τὰ πρῶτ' ἂν εἴσαν γένη.

- 4 Ἔστι δ' ἐχομένη ^e τε τούτων ἀπορία καὶ πασῶν χαλεπωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη θεωρῆσαι, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφέστηκε νῦν. ^f Εἴτε γὰρ μὴ ἔστι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ^g τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἄπειρα, τῶν δ' ἀπείρων πῶς ἐνδέχεται λαβεῖν ἐπιστήμην; ^h Ἡ γὰρ ἓν τι καὶ ^h ταυτόν, καὶ ⁱ ἡ καθόλου τι ὑπάρχει, ταύτη πάντα γνωρίζομεν. Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ δεῖ τι εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ἥτοι τὰ ἔσχατα ἢ τὰ πρῶτα· τοῦτο δ' ὅτι ἀδύνατον ἄρτι διηπορήσαμεν. Ἔτι ^l εἰ ὅτι μάλιστα ἔστι ^m τι παρὰ τὸ σύνολον, ὅταν ⁿ κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης, πότερον, εἰ ἔστιν ^o εἶδος ^p τι, παρὰ πάντα δεῖ εἶναι τι, ἢ παρὰ μὲν ἓν εἶναι ^q παρὰ δ' ἓν μὴ εἶναι, ἢ παρ' οὐθέν; Εἰ μὲν οὖν μηθέν ἐστι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, οὐθέν ἂν εἴη νοητὸν ἀλλὰ πάντα αἰσθητὰ καὶ ἐπιστήμη οὐθενός, εἰ μὴ τις εἶναι ^r λέγει τὴν αἰσθησιν ἐπιστήμην. Ἔτι ^r δ' οὐδ' αἰτίδιον οὐθέν οὐδ' ἀκίνητον· τὰ γὰρ αἰσθητὰ πάντα φθείρεται καὶ ἐν κινήσει ἐστίν. Ἀλλὰ μὴν εἴ γε αἰτίδιον ^s οὐθέν ἐστίν, οὐδὲ γένεσιν εἶναι δυνατόν· ἀνάγκη γὰρ εἶναι τι τὸ γιγνόμενον καὶ ἐξ οὗ γίγνεται καὶ ^t τούτων τὸ ἔσχατον ἀγέννητον, εἴπερ ἴσταται τε καὶ ἐκ ^u μὴ ὄντος ^v γενέσθαι ἀδύνατον. Ἔτι δὲ γενέσεως οὔσης καὶ κινήσεως ἀνάγκη ^x καὶ πέρας εἶναι· οὔτε γὰρ ἄπειρός ἐστιν

^z ταῦτα Cb.Gb. ^a ὑπολαβεῖν ἀρχὰς Ab. ^b εἰπεῖν om. Ab. ^c εἶναι ante δεῖ Ab. ^d διὸ Cb.Gb.Ib. ^e τε om. Fb. ^f εἰ Ab. ^g τὰ δέ— ἄπειρα om. S. ^h ταυτό Ab. ⁱ ἡ om. S. ^k ἕκαστα] addunt vulgo ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὰ γένη εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. ^l εἰ] δ' Ab, om. Fb. ^m τι om. Ab. ⁿ κατηγορηθῆσης τῆς Gb. ^o εἶδος om. E. ^p τι om. S. ^q λέγει Ib. ^r δ' add. Ab. ^s μηθέν E.Ib. ^t τοῦτο Gb. ^v γίγνεσθαι Fb. ^w ὅτι δὲ ἐκ γενέσεως S. ^x καὶ ante πέρας om. S.

οὐδεμία κίνησις ἀλλὰ πάσης ἐστὶ τέλος, γίγνεσθαι τε οὐχ οἷόν τε τὸ ἀδύνατον γενέσθαι· τὸ δὲ γεγονὸς ἀνάγκη εἶναι ὅτε πρῶτον γέγονεν. Ἔτι δ' εἴπερ ἡ ὕλη ἐστὶ διὰ τὸ 6 ἀγέννητος εἶναι, πολὺ ἔτι μᾶλλον εὐλογον εἶναι τὴν οὐσίαν ὁπόποτε ἐκείνη γίγνεται· εἰ γὰρ μήτε τοῦτο ἔσται μήτε ἐκείνη, οὐθὲν ἔσται τὸ παράπαν. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀνάγκη ὅτι εἶναι παρὰ τὸ σύνολον τὴν μορφήν καὶ τὸ εἶδος. Εἰ δ' αὖ τις τοῦτο θήσει, ἀπορία ἐπὶ τίνων τε θήσει τοῦτο 7 καὶ ἐπὶ τίνων οὐ. Ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ πάντων οὐχ οἷόν τε, φανερόν· οὐ γὰρ ἂν θείημεν εἶναι τινα οἰκίαν παρὰ τὰς τινὰς οἰκίας. Πρὸς δὲ τούτοις πότερον ἡ οὐσία μία πάντων ἔσται, οἷον τῶν ἀνθρώπων; Ἄλλ' ἀποπον· ἱὲν γὰρ ἅπαντα ὦν ἡ οὐσία μία. Ἀλλὰ πολλὰ καὶ διάφορα; Ἀλλὰ καὶ τοῦτο 8 ἄλογον. Ἀμα δὲ καὶ πῶς γίγνεται ἡ ὕλη οὐτῶν ἑκάστον καὶ ἔστι τὸ σύνολον ἅμφω ταῦτα; Ἔτι δὲ περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τόδε ἀπορήσειεν ἄν τις. Εἰ μὲν γὰρ εἶδει εἰσὶν ἓν, οὐθὲν ἔσται ἀριθμῶ ἓν, οὐδ' αὐτὸ τὸ ἓν καὶ τὸ ὄν. Καὶ τὸ ἐπίστασθαι πῶς ἔσται, εἰ μὴ τι ἔσται ἓν ἐπὶ πάντων; Ἀλλὰ μὴν εἰ ἀριθμῶ ἓν καὶ μία ἐκάστη τῶν ἀρχῶν, καὶ μὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ἄλλαι ἄλλων, οἷον τῆσδε τῆς συλλαβῆς τῷ εἶδει τῆς αὐτῆς οὔσης καὶ αἱ ἀρχαὶ εἶδει αἱ αὐταί· καὶ γὰρ αὐταὶ ὑπάρχουσιν ἀριθμῶ ἕτεραι· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ' αἱ τῶν ὄντων ἀρχαὶ ἀριθμῶ ἓν εἰσιν, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα οὐθὲν ἕτερον· τὸ γὰρ ἀριθμῶ ἓν ἡ τὸ καθ' ἑκάστον λέγειν διαφέρει οὐθέν· οὕτω γὰρ λέγομεν τὸ καθ' ἑκάστον ἀπὸ ἀριθμῶ ἓν, καθόλου δὲ τὸ ἐπὶ τούτων.

ὅτε τὸ πρῶτον G^b.I^b. ἔτι S.B^b.C^b. ἂν ποτε E. γί-
γνεται] γίνεσθαι εἶναι T.A^b.G^b. εἰ—παράπαν om. S. ἐκείνο G^b.
εἰ om. T.F^b. τὴν] τι τὴν T. αὐτὸς T.G^b. τοῦτο
θήσει T. ἱὲν γὰρ G^b.I^b: ceteri οὐ γὰρ ἓν. ἅπαντα I^b. ἡ om. A^b.
τούτοις A^b. ἡ] ποτε ἡ A^b. οὐτῶν] τούτων ἓν G^b.I^b. ἑκά-
στον T. περὶ—τόδε om. A^b. τόδε] τοῦτο F^b. εἶδη F^b.
αὐτὸ] αὐτὸ I^b. τὸ om. E.G^b. τὸ ante ὄν om. S.T. ὥπως F^b.
ἐπὶ add. E.S.A^b. αἱ add. A^b. αἱ om. T. ἀρχαὶ add. A^b.
εἰ om. E.S.A^b. τὸ ἀρ.] τῷ ἀρ. S.T.

- ¹⁰ Ὡσπερ οὖν εἰ τὰ τῆς ^eφωνῆς ἀριθμῶ ἦν στοιχεῖα ^fῶρισμένα, ἀναγκαῖον ἔην τοσαῦτα εἶναι τὰ πάντα γράμματα ^hὅσαπερ ⁱτὰ στοιχεῖα, μὴ ὄντων γε δύο τῶν αὐτῶν μηδὲ πλείονων.
- ¹¹ Οὐθενὸς δ' ἐλάττων ἀπορία παραλείπεται καὶ τοῖς νῦν καὶ τοῖς πρότερον, πότερον αἱ αὐταὶ τῶν φθαρτῶν καὶ τῶν ἀφθάρτων ἀρχαὶ εἰσιν ἢ ἕτεραι. Εἰ μὲν γὰρ αἱ αὐταὶ ^kεἰσι, πῶς τὰ μὲν ^lφθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν;
- ¹² Οἱ μὲν οὖν περὶ Ἡσίοδον καὶ πάντες ὅσοι θεολόγοι μόνον ἐφρόντισαν τοῦ πιθανοῦ ^mτοῦ πρὸς αὐτούς, ἡμῶν δ' ὠλιγώρησαν· θεοὺς γὰρ ποιοῦντες τὰς ἀρχὰς καὶ ⁿἐκ θεῶν γεγονέναι, τὰ μὴ γευσάμενα τοῦ νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας θνητὰ γενέσθαι φασίν, δηλὸν ^oὥς ταῦτα τὰ ὀνόματα γνῶριμα λέγοντες αὐτοῖς.
- ¹³ Καίτοι περὶ αὐτῆς τῆς ^qπροσφορᾶς τῶν αἰτίων τούτων ὑπὲρ ἡμᾶς εἰρήκασιν. Εἰ μὲν γὰρ χάριν ^rἡδονῆς αὐτῶν ^sἐριγγάνουσιν, οὐθὲν αἷτια τοῦ εἶναι τὸ νέκταρ καὶ ἡ ἀμβροσία· εἰ δὲ τοῦ εἶναι, πῶς ἂν εἶεν ^tαἰδίοι ^vδεόμενοι ¹⁴τροφῆς; Ἀλλὰ περὶ ^wμὲν τῶν ^xμυθικῶς σοφισζομένων οὐκ ἄξιον μετὰ σπουδῆς σκοπεῖν· ^yπαρὰ δὲ τῶν δι' ἀποδείξεως λεγόντων δεῖ πυνθάνεσθαι διερωτώντας τί ^zδὴ ποτ' ἐκ τῶν αὐτῶν ὄντα τὰ μὲν αἰδία τὴν φύσιν ἐστὶ τὰ δὲ φθείρεται τῶν ὄντων. Ἐπεὶ δ' οὔτε αἰτίαν λέγουσιν οὔτε εὐλογον οὕτως ἔχειν, δηλὸν ὥς οὐχ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ^aοὐδὲ αἰτίαι ^bαὐτῶν ^cἂν εἶεν.
- ¹⁵ Καὶ γὰρ ὅνπερ οἰηθεὶς λέγειν ἂν τις μάλιστα ὁμολογουμένως αὐτῷ, Ἐμπεδοκλῆς, καὶ οὗτος ^cταυτὸν πέπονθεν· τίθησι μὲν γὰρ ἀρχὴν τινα αἰτίαν τῆς φθορᾶς τὸ νεῖκος, ^dδόξει δ' ἂν οὐθὲν ἦπτον καὶ τοῦτο ^eγενεῶν ^fἔξω τοῦ

^e φωνῆς ἐν ἀριθμῷ E.S.T.G^b.Ib. ^f ῶρισμένω Ab. ^g ἦν ἂν τ. E.S.
^h ὅσαπερ—πλείονων om. T. ⁱ τὰ om. Ab. ^k εἰσι om. Ab. ^l ἀφθαρτα
τὰ δὲ φθαρτὰ E.T.G^b. ^m τοῦ ante πρὸς om. G^b.Ib. ⁿ ἐκ τῶν θεῶν
E.G^b. ^o ὥς] δὲ ὥς S. ^p καίτοι καὶ περὶ E. ^q προσφορᾶς E.S.T.Ab.
^r ἡδονῆς περὶ αὐτῶν E.S.T. ^s ἐριγγάνουσιν G^b. ^t αἰδίων T, αἰδία Ib.
^v δεόμενα Ib. ^w μὲν om. S. ^x μυθικῶν Ab. ^y περὶ S.T. ^z δὴ om. T.
^a οὐδὲ αἱ αἰτίαι S. ^b αὐτῶν ἂν Ab: ceteri ἂν αὐτῶν. ^c ταυτὸν Ab:
ceteri ταυτὸ. ^d δόξει δ' ἂν οὐθὲν] ὥς δόξειεν ἂν, οὐθὲν δὲ Ab. ^e γενεῶν
Ab. ^f ἔξω] ἐξ αὐτοῦ G^b.

ένός· ἅπαντα γὰρ ἐκ τούτου ἑτάλλα ἐστὶ πλὴν ὁ θεός. Λέ- 16
γει γούν

ἐξ ὧν πάνθ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔσθ' ἢ ὅσα τ' ἔσται ἰ ὀπίσσω,
δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ κ' ἄνδρες ἤδ' ἑ γυναῖκες,
θῆρες τ' οἰωνοὶ τε καὶ ὕδατοθρέμμοι ἰχθύς,
ἰ καὶ τε θεοὶ δολιχαῖωνες.

Καὶ χωρὶς δὲ τούτων δῆλον· ^m εἰ γὰρ ⁿ μὴ ἦν τὸ νεῖκος ἐν 17
τοῖς πράγμασιν, ἐν ᾗ ἦν ἅπαντα, ὡς φησὶν· ὅταν γὰρ ^o συν-
έλθῃ, τότε ^p δ' ἔσχατον ^q ἴστατο νεῖκος. ^r Διὸ καὶ συμβαί-
νει αὐτῷ τὸν εὐδαιμονέστατον ^s θεὸν ἦττον φρόνιμον εἶναι
τῶν ἄλλων· οὐ γὰρ γνωρίζει ^t τὰ στοιχεῖα ^v πάντα· τὸ γὰρ
νεῖκος οὐκ ἔχει, ἡ δὲ γνῶσις τοῦ ὁμοίου τῷ ὁμοίῳ.

Γαίῃ μὲν γάρ, φησί, γαῖαν ὀπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ, 18
ἠ αἰθέρι δ' αἰθέρα ^x δῖον, ὕ ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον,
^z στοργὴν δὲ στοργῇ, νεῖκος δὲ ^a τε νεῖκεῖ λυγρῶ.

Ἄλλ' ὅθεν δὴ ὁ λόγος, τοῦτό γε φανερόν, ὅτι συμβαίνει
αὐτῷ τὸ νεῖκος μὴθὲν μᾶλλον φθορᾶς ἢ τοῦ εἶναι ^b αἴτιον.
Ὅμοιως δ' οὐδ' ἡ φιλότης τοῦ εἶναι· συνάγουσα γὰρ εἰς τὸ
ἐν φθείρει τᾶλλα. Καὶ ἅμα δὲ αὐτῆς τῆς ^c μεταβολῆς αἰ- 19
τιον οὐθὲν λέγει, ἀλλ' ^d ἡ ^e ὅτι οὕτως πέφυκεν·

ἀλλ' ὅτε δὴ μέγα νεῖκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐθρέφθη,
^f εἰς τιμὰς τ' ἀνόρουσε ^g τελειομένοιο χρόνοι,
ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος ^h παρελήλαται ἔρκου,

ὡς ἀναγκαῖον μὲν ὄν μεταβάλλειν· αἰτίαν δὲ ⁱ τῆς ἀνάγκης
οὐδεμίαν δηλοῖ. Ἄλλ' ὅμως τοσοῦτόν γε μόνον λέγει ὁμο- 20
λογουμένους· οὐ γὰρ τὰ μὲν φθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα ποιεῖ

^g τᾶλλα om. T. ^h ὅσα τ' ἔστιν Ab. et margo E, om. S.Bb.Cb. et
pr. E. ⁱ ὀπίσσω om. Ab. ^k ἄνδρες τ' ἠδὲ Ab. ^l καὶ] κἄν S.T.Ab.
^m εἰ] εἰ μὲν T. ⁿ μὴ ἦν τὸ νεῖκος Fb, μὴ ἐν ἦν τὸ νεῖκος Gb, μὴ ἐν ἦν
E.S.Bb.Cb, μὴ ἦν Ab, ἐνῆν T. ^o συνέλθωσι Ab. ^p δ' add. Ab.
^q ἴστατο Ab: ceteri ἴστα τὸ. ^r διὸ] ὃ Ab. ^s θεὸν] βίον Gb. ^t τὰ
στοιχεῖα om. Ab. ^v ἅπαντα Ab.Cb. ^w αἰθέρι—αἰδηλον om. E.S.T.Bb.
^x θεῖον Ab. ^y ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον om. Ab. ^z στοργῇ τε στοργῇ
S.T.Bb.Cb. ^a τι Bb.Cb. ^b αἴτιον om. Ab. ^c μεταβολῆς τὸ αἴτιον Ab.
^d ἡ add. E.T.Ab.Bb.Cb. ^e ὅτι om. T. ^f εἰς] ἐπὶ Gb.Ib. ^g τε-
λειομένοις χρόνοις Gb. ^h παρελήλατο E.T.Cb, παρήλατο S.Bb. ⁱ τῆς
T.Ab: ceteri ἐξ.

τῶν ὄντων, ἀλλὰ πάντα φθαρτὰ πλὴν τῶν στοιχείων. Ἡ δὲ νῦν λεγομένη ἀπορία ἐστὶ διὰ τί τὰ μὲν τὰ δ' οὐ, εἴπερ ἐκ τῶν αὐτῶν ἐστίν. Ὅτι μὲν κ' οὐκ οὐκ ἂν εἴσαν αἱ αὐταὶ
 21 ἀρχαί, τοσαῦτα εἰρήσθω. Εἰ δὲ ἕτεραι ἀρχαί, μία μὲν ἀπορία πότερον ἀφθαρτοὶ καὶ ¹ αὐταὶ ἔσονται ἢ φθαρταί. Εἰ μὲν γὰρ φθαρταί, ὄλοντο ὡς ἀναγκαῖον καὶ ταύτας ἐκ τινῶν εἶναι. ² ἅπαντα γὰρ φθείρεται εἰς ταῦτ' ἐξ ὧν ἔστιν ὥστε
 22 συμβαίνει τῶν ἀρχῶν ἐτέρας ἀρχὰς εἶναι προτέρας. Τοῦτο δ' ἀδύνατον, καὶ εἰ ἴσταται καὶ εἰ βαδίζει εἰς ἀπειρον. Ἐτι δὲ πῶς ἔσται ³ τὰ φθαρτά, εἰ αἱ ἀρχαὶ ἀναιρεθῇσονται; Εἰ δὲ ἀφθαρτοὶ, διὰ τί ἐκ ⁴ μὲν τούτων ἀφθάρτων οὐσῶν φθαρτὰ ἔσται, ἐκ δὲ τῶν ἐτέρων ἀφθαρτα; Τοῦτο γὰρ οὐκ
 23 εὐλογον, ἀλλ' ἢ ἀδύνατον ⁵ ἢ πολλοῦ λόγου δεῖται. Ἐτι δὲ οὐδ' ἐγκεχείρηκεν οὐδεὶς ἐτέρας ⁶ λέγειν, ἀλλὰ τὰς αὐτὰς ⁷ ἀπάντων λέγουσιν ἀρχάς. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἀπορηθὲν ἀποτρώγουσιν ὥσπερ τοῦτο μικρόν τι λαμβάνοντες.
 24 Πάντων δὲ καὶ ⁸ θεωρῆσαι χαλεπώτατον καὶ πρὸς τὸ γινώ- ναι τάληθές ἀναγκαιότατον, πότερόν ⁹ ποτε τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν οὐσίαι τῶν ὄντων εἰσί, καὶ ἐκάτερον αὐτῶν οὐχ ἕτερόν τι ὄν ¹⁰ τὸ μὲν ἐν τὸ δὲ ὄν ἐστίν, ἢ δεῖ ζητεῖν τί ποτ' ἔστι τὸ ¹¹ ὄν
 25 καὶ τὸ ἐν ὡς ὑποκειμένης ἄλλης φύσεως. Οἱ μὲν γὰρ ἐκεί- νως, οἱ δ' οὕτως οἴονται τὴν φύσιν ἔχειν. Πλάτων μὲν γὰρ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι οὐχ ἕτερόν τι τὸ ὄν οὐδὲ τὸ ἐν, ἀλλὰ τοῦτο αὐτῶν τὴν φύσιν εἶναι, ὡς οὕσης τῆς οὐσίας ¹² αὐτὸ τὸ
 26 εἶναι καὶ ¹³ ὄν τι. Οἱ δὲ περὶ φύσεως, οἷον Ἐμπεδοκλῆς, ὡς εἰς γνωριμώτερον ἀνάγων λέγει ὅτι ¹⁴ τὸ ἐν ὄν ἐστίν· δό- ξει γὰρ ἂν λέγειν ¹⁵ αὐτοῦ τὴν φιλίαν εἶναι· αἰτία γοῦν ἐστὶν αὕτη τοῦ ἐν εἶναι πάσιν. Ἐτεροὶ δὲ πῦρ, οἱ δ' ἀέρα φασὶν εἶναι τὸ ἐν τοῦτο καὶ τὸ ὄν, ἐξ οὗ τὰ ὄντα εἶναι τε καὶ γε-
 27 γονέναι. Ὡς δ' αὕτως καὶ οἱ πλείω τὰ στοιχεῖα τιθέμενοι·

κ' οὐκ om. S. ¹ αὐταὶ E. ² πάντα Ab. ³ τὰ om. T. Ab. ⁴ μὲν] μὲν οὐκ S. ⁵ ἢ om. T. ⁶ λέγειν add. Ab. ⁷ λέγουσιν ἀπάντων Ab. ⁸ καὶ post δὲ om. G^b. Ib. ⁹ ποτε] τε G^b. ¹⁰ τὸ μὲν ἐν om. S. ¹¹ ὄν καὶ τὸ ὄν F^b. ¹² αὐτὸ τὸ F^b, αὐτοῦ τὸ Ab; ceteri tantum. ¹³ ὄν] ἐν F^b. ¹⁴ τὸ ἐν ὄν] ποτε τὸ ἐν Ab. ¹⁵ αὐτοῦ] ὅτι τοῦτο S, τοῦτο τί Ab.

ἀνάγκη γὰρ καὶ τούτοις τοσαῦτα λέγειν τὸ ^bἐν καὶ τὸ ὄν
 ὅσας περ ἀρχὰς εἶναί φασιν. Συμβαίνει δέ, εἰ μὲν τις μὴ
 θήσεται εἶναί ^cτινα οὐσίαν τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, μηδὲ τῶν ἄλλων
 εἶναι τῶν καθόλου μηθέν· ταῦτα γὰρ ἐστὶ καθόλου μάλιστα
 πάντων. Εἰ ^dδὲ μὴ ἔστι τι ἐν αὐτὸ μηδ' αὐτὸ ὄν, σχολεῖται ²⁸
 τῶν γε ἄλλων τι ἂν εἴη παρὰ τὰ λεγόμενα καθ' ἕκαστα.
^eἜτι δὲ μὴ ὄντος τοῦ ἐνὸς οὐσίας, δηλον ^fὅτι οὐδ' ἂν ἀρι-
 θμὸς εἴη ὡς ^gκεχωρισμένη ^hτις φύσις τῶν ὄντων· ὁ μὲν γὰρ
 ἀριθμὸς μονάδες, ἡ δὲ μονὰς ὅπερ ἐν τί ἐστιν. Εἰ ^{δ'} ἔστι ²⁹
ⁱτι αὐτὸ ἐν ^kκαὶ ὄν, ἀναγκαῖον οὐσίαν ^lαὐτῶν εἶναι τὸ ^mἐν
 καὶ τὸ ὄν· οὐ γὰρ ἕτερόν τι ⁿκαθόλου ^oκατηγορεῖται, ἀλλὰ
^pταῦτα αὐτά. Ἀλλὰ μὴν εἴ ^{γ'} ἔσται τι αὐτὸ ^qὄν καὶ αὐτὸ
 ἐν, πολλὴ ἀπορία πῶς ^rἔσται τι παρὰ ταῦτα ἕτερον, λέγω
 δὲ πῶς ἔσται πλείω ἐνὸς τὰ ὄντα. Τὸ γὰρ ἕτερον τοῦ ὄντος ³⁰
 οὐκ ἔστιν, ὥστε κατὰ τὸν Παρμενίδου ^sλόγον συμβαίνειν
 ἀνάγκη ἐν ἅπαντα εἶναι τὰ ὄντα καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄν. Ἀμ-
 φοτέρως δὲ ^tδύσκολον· ^vἂν τε γὰρ μὴ ^hτὸ ἐν οὐσία ἂν ^wτε
^hἢ ^xτι αὐτὸ ^yἐν, ἀδύνατον τὸν ἀριθμὸν οὐσίαν εἶναι. Ἐὰν ³¹
 μὲν ^zοὐκ μὴ ^hἢ, εἴρηται πρότερον δι' ^{o'} ἐὰν δὲ ^hἢ, ἡ αὐτὴ ἀπο-
 ρία καὶ περὶ τοῦ ὄντος. Ἐκ τίνος ^aγὰρ παρὰ τὸ ἐν ἔσται
 αὐτὸ ἄλλο ἐν; Ἀνάγκη ^bγὰρ ^cμὴ ἐν εἶναι· ἅπαντα δὲ τὰ
 ὄντα ^hἐν ^hπολλά, ὧν ^dἐν ἕκαστον. Ἔτι εἰ ἀδιαιρέτον
 αὐτὸ τὸ ἐν, κατὰ ^eμὲν τὸ Ζήνωνος ἀξίωμα οὐθέν ἂν εἴη. ³²
 γὰρ μήτε προστιθέμενον μήτε ἀφαιρούμενον ^fποιεῖ μεῖζον

^b ἐν καὶ τὸ ὄν A^b: ceteri ὄν καὶ τὸ ἐν. ^c τινος οὐσίας S.A^b. ^d δέ] γὰρ A^b. ^e ὅτι G^b.I^b. ^f ὅτι om. G^b. ^g συγκεχωρισμένη S, omisso ὡς. ^h τις φύσις A^b: vulgo φύσις τις. ⁱ τι αὐτὸ] τὸ αὐτὸ G^b. ^k καὶ] καὶ αὐτὸ T.I^b. ^l εἶναι αὐτῶν G^b. ^m ὄν καὶ τὸ ἐν E.S.T. ⁿ καθόλου om. G^b.I^b. ^o κατηγορεῖται om. F^b. ^p αὐτὰ ταῦτα F^b. ^q ἐν καὶ αὐτὸ ὄν F^b. ^r ἔστι παρὰ ταῦτα ἕτερα F^b. ^s λόγον συμβαίνειν ἀνάγκη G^b.I^b, ἀνάγκη συμβαίνειν λόγον A^b: vulgo συμβαίνειν ἀνάγκη λόγον. ^t δύσκα- λον E. ^v ἐάν A^b.G^b.I^b. ^w τε ^h] τε μὴ ^h G^b, τις θη F^b. ^x τι A^b.G^b. I^b, om. F^b: ceteri τὸ. ^y ἐν om. F^b. ^z οὐκ et ^h om. G^b. ^a γὰρ παρὰ A^b.F^b: vulgo γὰρ καὶ παρὰ. ^b γὰρ] δὲ G^b.I^b. ^c μὴ ἐν A^b: ceteri μηδέν. ^d ἕκαστον ἐν G^b. ^e μὲν οὐκ τὸ T. ^f ποιεῖ μ. E.A: ceteri ποιεῖ τι μ.

ε μηδὲ ἔλαττον, οὐ^h φησιν εἶναι τοῦτο τῶν ὄντων, ὡς δῆλον ὅτι ὄντος μεγέθους τοῦ ὄντος. Καὶ εἰ μέγεθος, σωματικόν· τοῦτο γὰρ πάντῃ ὄν. Τὰ δὲ ἄλλα πῶς μὲν ⁱ προστιθέμενα ποιήσει μείζον, πῶς δ' οὐθέν, οἷον ἐπίπεδον καὶ γραμμὴ· στι-
 33 γμὴ δὲ καὶ μονὰς οὐδαμῶς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ^k οὗτος θεωρεῖ φορτικῶς, ^l καὶ ἐνδέχεται εἶναι ἀδιαίρετόν ^m τι ὥστε καὶ οὕτως καὶ πρὸς ἐκείνον τιν' ⁿ ἀπολογίαν ἔχει (μείζον μὲν ^o γὰρ οὐ ποιήσει, πλείον δὲ προστιθέμενον τὸ τοιούτου)· ἀλλὰ πῶς ῥδὴ ἐξ ἐνός ^q τοιούτου ἢ πλειόνων ^r τοιούτων ἔσται μέγεθος;
^v Ομοίον γὰρ καὶ τὴν γραμμὴν ἐκ στιγμαῶν εἶναι φάσκειν.
 34 Ἄλλὰ μὴν καὶ εἴ τις οὕτως ὑπολαμβάνει ὥστε ^s γενέσθαι, καθάπερ λέγουσί τινες, ἐκ τοῦ ἐνός αὐτοῦ καὶ ἄλλον μὴ ἐνός τινος τὸν ἀριθμόν, οὐθέν ἦττον ζητητέον διὰ τί καὶ πῶς ὅτε μὲν ἀριθμὸς ὅτε δὲ μέγεθος ἔσται τὸ γενόμενον, εἴπερ τὸ μὴ ἐν ^t ἢ ἀνισότης, καὶ ἡ αὐτὴ φύσις ἦν. Οὔτε γὰρ ὅπως ἐξ ἐνός καὶ ταύτης, ^v οὔτε ὅπως ἐξ ἀριθμοῦ τινὸς καὶ ταύτης γένοιτ' ἂν τὰ μεγέθη, δῆλον.

5 Τούτων δ' ἐχομένη ἀπορία, πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ σώματα ^w καὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινὲς εἰσιν ἢ οὐ. Εἰ ^x γὰρ μὴ εἰσιν, διαφεύγει τί τὸ ὄν καὶ τίνες αἱ οὐσίαι τῶν ὄντων. Τὰ μὲν γὰρ πάθη καὶ αἱ κινήσεις καὶ τὰ πρὸς τι καὶ αἱ διαθέσεις καὶ οἱ λόγοι οὐθενὸς δοκοῦσιν οὐσίαν σημαίνειν· λέγονται γὰρ πάντα καθ' ὑποκειμένου τινός, καὶ
 2 οὐθέν τόδε τι. Ἄ δὲ ^y μάλιστα' ἂν δόξειε σημαίνειν οὐσίαν, ὕδωρ καὶ γῆ καὶ πῦρ ^z καὶ ἀήρ, ἐξ ὧν τὰ σύνθετα σώματα συνέστηκε, ^a τούτων θερμότητες μὲν καὶ ψυχρότητες καὶ τὰ τοιαῦτα πάθη, οὐκ οὐσίαι, τὸ δὲ σῶμα τὸ ταῦτα πεπονθὸς
 3 μόνον ὑπομένει ὡς ὄν τι καὶ οὐσία τις οὔσα. Ἄλλὰ μὴν τό

ε μηδὲ ἔλαττον add. Ab. ^h φησιν E.S.Ab: vulgo φασιν. ⁱ προστι-
 θεμένων Ab. ^k οὗτος E.T: ceteri οὕτως. ^l καὶ οὐκ ἐνδέχεται E.S.Gb.
^m τι om. E.S. ⁿ ἀπολογίαν ἔχει Ab, ἔχειν ἀπολογίαν S: ceteri ἔχει
 ἀπολογίαν. ^o γὰρ add. E.S.T.Ab. ^p δεῖ Gb. ^q τούτου Gb. ^r τοιού-
 των add. Ab. ^s γίνεσθαι T. ^t ἢ post ἐν om. Fb. ^v οὔτε ὅπως—
 ταύτης om. T. ^w καὶ τὰ ἐπίπεδα om. Fb. ^x μὴ γάρ Gb.Ib. ^y ἂν μά-
 λιστα Gb. ^z καὶ ἀήρ add. Ab. ^a τούτων δὲ θ. Gb.

^b γε σῶμα ^c ἦττον οὐσία τῆς ἐπιφανείας, καὶ αὕτη τῆς γραμ-
μῆς, καὶ ^d ἡ γραμμὴ τῆς μονάδος καὶ τῆς στιγμῆς· τούτοις
γὰρ ὄριστα τὸ σῶμα. Καὶ τὰ μὲν ἄνευ σώματος ἐνδέχεται
δοκεῖ εἶναι, τὸ δὲ σῶμα ἄνευ τούτων ^e εἶναι ἀδύνατον. Διόπερ ⁴
οἱ μὲν πολλοὶ καὶ οἱ πρότερον τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ὄν ᾤοντο
^f τὸ σῶμα εἶναι, ^g τὰ δὲ ἄλλα τούτου πάθη, ὥστε καὶ τὰς
ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων ^h τῶν ὄντων εἶναι ἀρχάς· οἱ δ' ὕστε-
ρον ⁱ καὶ σοφώτεροι τούτων εἶναι δόξαντες ἀριθμούς. Καθά- ⁵
περ οὖν εἵπομεν, εἰ μὴ ἔστιν οὐσία ταῦτα, ὅλως ^k οὐδεμία
ἐστὶν οὐσία οὐδὲ ὄν οὐθέν· οὐ γὰρ ^l δὴ τὰ ^m γε συμβεβηκότα
τούτοις ἄξιον ὄντα καλεῖν. Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο μὲν ὁμολο-
γεῖται, ὅτι ⁿ μᾶλλον ^o οὐσία ^p τὰ μήκη τῶν σωμάτων καὶ αἱ
στιγμαί, ταῦτα δὲ μὴ ὁρῶμεν ποίων ἂν εἴεν σωμάτων (ἐν γὰρ
τοῖς αἰσθητοῖς ἀδύνατον εἶναι), οὐκ ἂν εἴη οὐσία οὐδεμία.
^q Ἐτι ^r δὲ φαίνεται ταῦτα πάντα διαιρέσεις ὄντα ^s τοῦ σώ- ⁶
ματος, τὸ μὲν εἰς πλάτος, τὸ ^t εἰς βάθος, τὸ ^u εἰς μήκος.
Πρὸς δὲ τούτοις ὁμοίως ^v ἐν ἔστιν ἐν τῷ στερεῷ ὅποιον οὖν
σχῆμα ^w ἡ οὐθέν· ὥστ' εἰ μὴδ' ἐν τῷ ^x λίθῳ ^y Ἐρμῆς, οὐδὲ τὸ
ἡμισυ τοῦ κύβου ἐν τῷ κύβῳ οὕτως ὡς ἀφωρισμένον. Οὐκ ⁷
ἄρα οὐδ' ἐπιφάνεια· εἰ γὰρ ὅποιον οὖν, καὶ ^z αὕτη ἂν ^{aa} ἦν ἡ
ἀφορίζουσα τὸ ἡμισυ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ γραμμῆς
^{bb} καὶ στιγμῆς καὶ μονάδος. Ὡστ' εἰ μάλιστα μὲν οὐσία τὸ
σῶμα, τούτου δὲ μᾶλλον ταῦτα, μή ἐστι δὲ ταῦτα μὴδ' οὐσίαι
τινές, διαφεύγει τί τὸ ὄν καὶ τίς ἡ οὐσία τῶν ὄντων. Πρὸς ⁸
γὰρ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν
συμβαίνει ἄλογα. Δοκεῖ ^{cc} μὲν γὰρ ἡ οὐσία, ^{dd} ἐὰν μὴ ^{ee} οὐσα
πρότερον ^{ff} νῦν ἢ ^{gg} πρότερον οὐσα ὕστερον μὴ ^{hh} ᾗ, μετὰ τοῦ

^b τε Ab.Gb. ^c ἦττων E. ^d ἡ γραμμὴ Ab: vulgo αὕτη. ^e εἶναι
om. E.S. ^f τὸ ante σῶμα add. E.Ab. ^g τὰ δὲ ἄλλα Ab: vulgo
τάλλα δέ. ^h τῶν om. Fb. ⁱ καὶ οἱ σ. Ab. ^k οὐδεμία] οὐδὲν Ab.
^l δὴ] ἂν Ab. ^m γε om. S. ⁿ μᾶλλον] μᾶλλον ἐστὶν T.Gb. ^o οὐσίαι S.
^p τῶν σωμάτων τὰ μήκη Gb.Ib. ^q δὲ add. Ab.Gb.Ib. ^r τοῦ om. Gb.Ib.
^s ἐν om. Fb. ^t ἡ οὐθέν add. Ab.Gb.Ib. ^u λίθῳ ὁ ἔρμης Ib. ^v αὕτη
ἂν] αὕτη Gb. ^w ἦν] εἴη Gb.Ib. ^x καὶ ἐπὶ γ. E.S.T.Gb. ^y μὲν om.
Ab. ^z ἐὰν add. Ab. ^{aa} οὐσα τὸ πρ. Ab. ^{bb} νῦν ἢ Brandis, om. Ab:
ceteri νῦν εἶναι. ^{cc} ᾗ add. Ab.

γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι ^ο ταῦτα πάσχειν· τὰς δὲ στιγμὰς καὶ τὰς γραμμὰς καὶ τὰς ἐπιφανείας οὐκ ἐνδέχεται οὔτε γίγνεσθαι οὔτε φθείρεσθαι, ὅτε μὲν οὐσας ὅτε δὲ οὐκ οὐσας.

9 Ὅταν γὰρ ἄπτηται ἢ διαιρῇται τὰ σώματα, ἅμα ὅτε μὲν μία ἀπτομένων, ὅτε δὲ δύο διαιρουμένων ^ι γίγνονται· ὥστ' οὔτε ^ς συγκειμένων ἐστὶν ἀλλ' ^η ἔφθαρται, διηρημένων τέ εἰσιν αἱ πρότερον οὐκ οὔσαι. Οὐ γὰρ δὴ ἢ ^ι γ' ἀδιαίρετος στιγμή διηρέθη εἰς δύο. Εἴ τε γίγνονται καὶ φθείρονται, 10 ἔκ τινος γίγνονται. Παραπλησίως δ' ἔχει καὶ περὶ τὸ νῦν τὸ ἐν ^κ τῷ χρόνῳ· οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἐνδέχεται γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι, ἀλλ' ὁμως ἕτερον αἰεὶ ^ι δοκεῖ ^μ εἶναι, οὐκ οὐσία τις οὔσα. Ὅμοιως δὲ δῆλον ὅτι ἔχει ^ν καὶ περὶ τὰς ^ο στιγμὰς καὶ τὰς γραμμὰς ^ρ καὶ τὰ ἐπίπεδα· ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος· ἅπαντα γὰρ ὁμοίως ἢ πέρατα ἢ ^ι διαιρέσεις εἰσὶν.

6 Ὅλως δ' ἀπορήσειεν ἂν τις διὰ τί καὶ δεῖ ζητεῖν ^ι ἄλλ' ἅττα παρὰ ^ς τε τὰ αἰσθητὰ καὶ ^ι τὰ μεταξύ, οἷον ^α ^ν τίθεμεν ² εἶδη. Εἰ γὰρ διὰ τοῦτο, ὅτι τὰ μὲν μαθηματικὰ τῶν δεῦρο ἄλλῳ μὲν τινι διαφέρει, τῷ δὲ ^ς πολλ' ἅττα ὁμοειδῆ εἶναι οὐθὲν διαφέρει· ὥστ' οὐκ ἔσονται αὐτῶν αἱ ἀρχαὶ ὕαριθμῳ ἀφωρισμένοι, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἐνταῦθα γραμμάτων ^ς ἀριθμῳ μὲν ^α πάντων οὐκ εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ ὠρισμένοι, εἶδει δέ, ἐὰν μὴ λαμβάνῃ τις τησδὶ τῆς συλλαβῆς ἢ τησδὶ τῆς φωνῆς· τού- 3 των δ' ἔσονται καὶ ἀριθμῳ ὠρισμένοι. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταξύ· ἅπειρα γὰρ κακεῖ τὰ ὁμοειδῆ. Ὡστ' εἰ μὴ ἐστὶ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ ἕτερ' ἅττα, οἷα λέγουσι τὰ εἶδη τινές, οὐκ ἔσται μία ἀριθμῳ ^β καὶ εἶδει οὐσία, οὐδ' αἱ ἀρχαὶ τῶν ὄντων ^ς ἀριθμῳ ἔσονται ποσαὶ τινες ἀλλὰ 4 εἶδει. Εἰ οὖν τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ τὰ εἶδη ἀναγκαῖον διὰ

^ε τοῦτο T.Gb. ^ι γίγνεται Fb. ^ς συγκειμένου Ab. ^η ἔφθαρτο E. ^ι δ' S. ^κ τῷ om. Gb.Ib. ^ι δοκεῖ ante αἰεὶ Gb, post εἶναι S. ^μ εἶναι om. Ab. ^ν καὶ τὰ περὶ Gb. ^ο γραμμὰς καὶ στιγμὰς T. τὰς add. Ab. ^ρ καὶ περὶ τὰ Gb. ^ι διαίρεσις E. ^ι ἄλλα τοιαῦτα Ab.Ib, ἄλλα τὰ τοιαῦτα Fb, ἄλλα τοιαῦτα ἄλλ' ἅττα Gb. ^ς τε add. Ab.Gb.Ib. ^ι τὰ post καὶ om. E. ^ν τίθεται μὲν Gb. ^ω ἦδη Fb. ^ς πολλὰ τὰ Ab. ^υ ἀφωρισμένοι ἀριθμῳ S. ^ς ἀριθμῳ Ab. ^α πάντων om. Fb. ^β καὶ] καὶ τῷ Fb. ^ς ἀριθμῳ ἐν ἔσ. Ab.

τοῦτο εἶναι ^dτιθέναι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ καλῶς διαθροῦσιν οἱ λέγοντες, ἀλλ' ἔστι ^eγε τοῦθ' ὃ βούλονται, καὶ ἀνάγκη ^fταῦτα λέγειν ^gαὐτοῖς, ὅτι τῶν εἰδῶν οὐσία τις ^hἑκαστὸν ἔστι, καὶ οὐθὲν κατὰ συμβεβηκός. Ἀλλὰ μὴν εἴ γε θήσομεν ⁵τά ⁱτε εἶδη εἶναι, καὶ ^kἐν ἀριθμῷ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ εἶδει, εἰρήκαμεν ^lσυμβαίνειν ἀναγκαῖον ¹ἀδύνατα. Σύνεγγυς δὲ ^mτούτων ἔστι τὸ διαπορῆσαι πότερον δυνάμει ἔστι τὰ στοιχεῖα ἢ τίν' ἕτερον τρόπον. Εἰ μὲν γὰρ ἄλλως, πῶς πρό- ⁶τερόν τι ἔσται τῶν ἀρχῶν ἄλλο; Πρότερον γὰρ ἢ δύναις ἐκείνης τῆς αἰτίας, τὸ δὲ ⁿδυνατὸν οὐκ ἀναγκαῖον ἐκείνως πᾶν ἔχειν. Εἰ δ' ἔστι δυνάμει τὰ στοιχεῖα, ἐνδέχεται μὴθὲν εἶναι τῶν ὄντων· δυνατὸν γὰρ εἶναι καὶ τὸ μήπω ὄν· γίγνεται μὲν γὰρ τὸ μὴ ὄν, οὐθὲν δὲ γίγνεται τῶν εἶναι ἀδυνάτων. Ταύτας ^oτε οὖν τὰς ἀπορίας ἀναγκαῖον ἀπορῆσαι περὶ τῶν ⁷ἀρχῶν, καὶ πότερον καθόλου εἰσὶν ἢ ὡς λέγομεν τὰ καθ' ἑκαστα. Εἰ μὲν γὰρ καθόλου, οὐκ ἔσονται οὐσίαι· οὐθὲν γὰρ τῶν κοινῶν τόδε τι σημαίνει, ἀλλὰ τοιόνδε, ἢ δ' οὐσία τόδε τι. Εἰ δ' ^pἔσται τόδε τι καὶ ἐκθέσθαι τὸ κοινὴ κατηγο- ⁸ρούμενον, πολλὰ ἔσται ζῶα ὁ Σωκράτης αὐτός τε καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον, εἴπερ σημαίνει ἑκαστὸν τόδε τι καὶ ἔν. Εἰ μὲν οὖν καθόλου αἱ ἀρχαί, ταῦτα συμβαίνει· εἰ δὲ μὴ ⁹καθόλου ἀλλ' ὡς τὰ καθ' ἑκαστα, οὐκ ἔσονται ^qἐπιστηταί· καθόλου γὰρ ^rαἱ ἐπιστήμαι πάντων. Ὡστ' ἔσονται ἀρχαὶ ἕτεραι πρότεραι τῶν ἀρχῶν ^sαἱ ^tκαθόλου κατηγορούμεναι, ἄνπερ μέλλη ἔσεσθαι αὐτῶν ἐπιστήμη.

Γ.

Ἔστιν ἐπιστήμη τις ἣ θεωρεῖ τὸ ὄν ἢ ὄν καὶ τὰ ^vτούτῳ ὑπάρχοντα καθ' ^vαὐτό. Αὕτη δ' ἔστιν οὐδεμιᾷ τῶν ἐν μέρει λεγομένων ἢ αὐτῇ· οὐδεμίᾳ γὰρ τῶν ἄλλων ἐπισκοπεῖ καθό-

^d τιθέναι add. Ab. ^e γε add. Ab. ^f ταῦτα om. S. ^g αὐτοῦς Ab. ^h ἐκάστων T.Gb. ⁱ τε add. Ab. ^k ἐν om. E.S. ^l ἀδύνατα πρότερον. ^m σύνεγγυς Ab. ⁿ τούτῳ T. ^o ἀδύνατον Fb. ^p τε om. S. ^q ἐστὶ T.Gb. ^r ἐπιστήμαι Ab. ^s αἱ add. Ab. ^t καθόλοι ante ἀρχῶν T. ^v αὐτῷ et μοχ αὐτά Fb.

λου περὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν, ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ τι ἀποτεμό-
 μенаи ^w περὶ τούτου θεωροῦσι τὸ συμβεβηκός, οἷον αἱ μαθη-
 2 ματικάι τῶν ἐπιστημῶν. Ἐπεὶ δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀκρο-
 τάτας αἰτίας ζητοῦμεν, δῆλον ὡς φύσεώς τινος αὐτὰς ἀναγ-
 καῖον εἶναι καθ' αὐτήν. Εἰ οὖν καὶ οἱ τὰ στοιχεῖα τῶν
 ὄντων ζητοῦντες ταύτας τὰς ἀρχὰς ἐζήτουν, ἀνάγκη καὶ τὰ
 στοιχεῖα τοῦ ὄντος εἶναι μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ' ἢ
 3 ὄντα· διὸ καὶ ἡμῖν τοῦ ὄντος ἢ ὄν τὰς πρώτας αἰτίας λη-
 πτέον.

- 2 Τὸ δὲ ὄν λέγεται ^y μὲν πολλαχῶς, ἀλλὰ πρὸς ἓν καὶ μίαν
 τινὰ φύσιν, ^z καὶ οὐχ ὁμωνύμως ^a ἀλλ' ὥσπερ καὶ τὸ ὑγιεινὸν
 ἅπαν πρὸς ὑγίειαν, τὸ μὲν τῷ φυλάττειν, τὸ δὲ τῷ ποιεῖν,
 τὸ δὲ τῷ σημεῖον εἶναι τῆς ὑγείας, τὸ δ' ὅτι δεκτικὸν αὐτῆς.
 2 Καὶ τὸ ἱατρικὸν πρὸς ἱατρικὴν· τὸ μὲν γὰρ τῷ ἔχειν ^b τὴν
 ἱατρικὴν λέγεται ἱατρικόν, τὸ δὲ τῷ εὐφυνὲς εἶναι πρὸς αὐτήν,
 τὸ δὲ τῷ ἔργον εἶναι ^c τῆς ἱατρικῆς. ^d Ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ
 3 ἄλλα ληψόμεθα λεγόμενα τούτοις. Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὄν λέ-
 γεται πολλαχῶς μὲν, ^e ἀλλ' ἅπαν πρὸς μίαν ἀρχήν· τὰ μὲν
 γὰρ ὅτι ^f οὐσίαι, ὄντα λέγεται, τὰ δ' ὅτι πάθη οὐσίας, τὰ δ'
 ὅτι ὁδὸς εἰς οὐσίαν, ἢ ^g φθοραὶ ἢ στερήσεις ἢ ποιότητες ἢ
 ποιητικὰ ἢ γεννητικὰ οὐσίας, ἢ τῶν πρὸς τὴν οὐσίαν λεγο-
 μένων, ἢ τούτων ^h τινὸς ⁱ ἀποφάσεις ἢ οὐσίας· διὸ καὶ τὸ μὴ
 4 ὄν εἶναι μὴ ὄν φαμέν. Καθάπερ οὖν καὶ τῶν ὑγιεινῶν ἀπάν-
 των μία ἐπιστήμη ἐστίν, ὁμοίως τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
 Οὐ γὰρ μόνον τῶν καθ' ἓν λεγομένων ἐπιστήμης ἐστὶ θεωρή-
 σαι μιᾶς, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς μίαν λεγομένων φύσιν· καὶ γὰρ
 ταῦτα τρόπον τινὰ ^k λέγεται καθ' ἓν. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ
 5 τὰ ὄντα μιᾶς θεωρῆσαι ἢ ὄντα. Πανταχοῦ δὲ κυρίως τοῦ
 πρώτου ἢ ἐπιστήμη, καὶ ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἡρτῆται, καὶ δι' ὃ
 λέγονται. Εἰ οὖν τούτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, τῶν οὐσιῶν ἂν δέοι

^w περὶ τοῦτο θεωροῦσι E.T., θεωροῦσι περὶ τοῦτο S.G^b. ^x ὄντας A^b,
 omissis διὸ—τάς. ^y μὲν om. F^b. ^z καὶ add. E.T.A^b. ^a ἀλλ'
 om. A^b. ^b τὴν add. A^b. ^c τὴν ἱατρικὴν A^b. ^d ὁμοίως S.T.G^b.
^e ἀλλ' ἅπαν A^b: vulgo ἀλλὰ πάν. ^f οὐσία S.A^b.G^b. ^g φθορὰ ἢ στερή-
 σεις A^b. ^h τινῶν T. ⁱ ἀπόφασις A^b. ^k λέγονται A^b.

τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας ἔχειν τὸν φιλόσοφον. Ὁ ἅπαντος δὲ γένους καὶ ¹ αἰσθησις μία ἐνὸς καὶ ἐπιστήμη, οἷον ^m ἡ γραμματικὴ μία οὖσα πάσας θεωρεῖ τὰς φωνάς. Διὸ καὶ 6 τοῦ ὄντος ⁿ ὅσα εἶδη θεωρῆσαι μιᾶς ἐστὶν ἐπιστήμης τῷ γένει, τὰ ^o τε εἶδη τῶν εἰδῶν. Εἰ δὲ τὸ ^p ἐν καὶ τὸ ὄν ταυτὸν καὶ μία φύσις, τῷ ἀκολουθεῖν ἀλλήλοις ὥσπερ ἀρχὴ καὶ αἷτιον, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐνὶ λόγῳ δηλούμενα. Διαφέρει δ' οὐθὲν οὐδ' ἂν ὁμοίως ὑπολάβωμεν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου μάλ- 7 λον. Ταῦτό γὰρ εἰς ἄνθρωπος καὶ ὦν ἄνθρωπος καὶ ἄν- 8 θρωπος, καὶ οὐχ ἕτερόν τι δηλοῖ κατὰ τὴν ^q λέξιν ἐπανα- διπλούμενον ^r τὸ ^s εἰς ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἔστιν ἄνθρωπος· δηλὸν δ' ὅτι ^t οὐ χωρίζεται οὐτ' ἐπὶ γενέσεως οὐτ' ἐπὶ φθο- ρᾶς. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνός. Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ πρόσθεσις ἐν τούτοις ταῦτό δηλοῖ, καὶ ^v οὐθὲν ἕτερον τὸ ἐν παρὰ τὸ ὄν. Ἐτι δ' ἡ ἐκάστου οὐσία ἐν ἐστὶν οὐ κατὰ συμ- 8 βεβηκός, ὁμοίως δὲ καὶ ὅπερ ὄν τι ὥσθ' ὅσα ^w περ τοῦ ἐνός εἶδη, τοσαῦτα καὶ τοῦ ὄντος ἐστίν· περὶ ὧν τὸ τί ἐστι τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης τῷ γένει θεωρῆσαι, λέγω δ' οἷον περὶ ταυ- 9 τοῦ ^x καὶ ὁμοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ^y τοιούτων. Σχεδὸν δὲ 9 πάντα ἀνάγεται τὰναντία εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην. ^z Τεθεω- ρήσθω ^a δ' ἡμῖν ταῦτα ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐναντίων. Καὶ τοσαῦτα μέρη φιλοσοφίας ^b ἐστὶν ὅσα περ αἱ οὐσίαι· ὥστε ἀναγκαῖον εἶναι ^d πρώτην τινὰ καὶ ἐχομένην αὐτῶν. Ὑπάρ- 10 χει γὰρ εὐθὺς γένει ^e ἔχοντα τὸ ^f ἐν καὶ τὸ ὄν· διὸ καὶ ^g αἱ ἐπιστήμαι ἀκολουθήσουσι τούτοις. Ἔστι γὰρ ὁ ^h φιλόσο- φος ὥσπερ ὁ μαθηματικὸς λεγόμενος· καὶ γὰρ αὕτη ἔχει μέρη, καὶ πρώτη τις καὶ δευτέρα ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ⁱ ἄλλα

¹ ἐνὸς αἰσθησις μία Fb. ^m ἡ add. Ab. ⁿ ὅσα] ἡ ὄν ὅσα Ab, τὰ Fb. ^o τε] δὲ Fb. ^p ἐν καὶ τὸ ὄν Ab, Fb: vulgo ὄν καὶ τὸ ἐν. ^q τάξιν Cb. ^r τὸ] τί E. ^s εἰς—δηλὸν Ab: vulgo ἔστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος, καὶ εἰς ἄνθρωπος· δηλὸν. ^t οὐχ ὀρίζεται S.T.Gb. ^v οὐδὲν ἔτι ἕτερον Ab. ^w περὶ τοῦ T. ^x καὶ τοῦ ὁμοίου S.Gb. ^y post τοιούτων S.Gb. καὶ τῶν τούτοις ἀντικειμένων. ^z τεθεωρήσθω Ab, θεωρεῖσθω Fb, ceteri τε- θεώρηται. sed T. hæc τεθ.—ἐναντίων om. ^a δὲ τοῦτο ἡμῖν Fb. ^b εἰ- σὼν Fb. ^c ὅσα T.Fb. ^d τινὰ πρώτην E.S.T. ^e ἔχον Ab. ^f ὄν καὶ τὸ ἐν E.S.T.Gb. ^g αἱ add. Ab. ^h φιλ. οὕτως ὥσπερ Ab. ⁱ ἄλλα S.Gb.

- 11 ἐφεξῆς ἐν τοῖς μαθήμασιν. Ἐπεὶ δὲ μιᾶς τάντικείμενα θεω-
ρῆσαι, τῷ δ' ἐνὶ ἀντίκειται πλήθος, ἀπόφασιν δὲ καὶ στέρη-
σιν μιᾶς ἐστὶ θεωρῆσαι διὰ τὸ ἀμφοτέρως θεωρεῖσθαι τὸ ἐν,
οὗ ἢ ἀπόφασις ἢ ^k ἢ στέρησις ^l ἢ ἀπλῶς λεγομένη ὅτι οὐχ
^m ὑπάρχει ⁿ ἐκείνῳ ἢ τινι γένει· ἔνθα μὲν οὖν τῷ ἐνὶ ἢ δια-
φορὰ πρόσεστι παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει (ἀπουσία γὰρ ἢ
ἀπόφασις ἐκείνου ἐστίν), ἐν δὲ τῇ στερήσει καὶ ὑποκειμένη
12 τις φύσις γίγνεται, καθ' ἣς λέγεται ἢ στέρησις. Τῷ ο' δ'
ἐνὶ πλήθος ἀντίκειται, ὥστε καὶ τάντικείμενα τοῖς εἰρημένοις,
τό τε ἕτερον ^p καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον, καὶ ὅσα ἄλλα λέ-
γεται ἢ κατὰ ^q ταῦτα ἢ ^r κατὰ πλήθος καὶ τὸ ἐν, ^s τῆς εἰρη-
μένης γνωρίζειν ἐπιστήμης· ὧν ^t ἐστὶ καὶ ἡ ἐναντιότης· δια-
13 φορὰ γὰρ τις ἢ ἐναντιότης, ἢ ^v δὲ διαφορὰ ἐτερότης. Ὡστ'
ἐπειδὴ ^w πολλαχῶς τὸ ἐν λέγεται, καὶ ταῦτα πολλαχῶς μὲν
λεχθήσεται, ὅμως δὲ μιᾶς ἅπαντά ^x ἐστὶ γνωρίζειν· οὐ γὰρ
εἰ πολλαχῶς, ἐτέρας, ἀλλ' εἰ μήτε καθ' ἐν μήτε πρὸς ἐν οἱ
14 λόγοι ^y ἀναφέρονται. ^z Ἐπεὶ δὲ πάντα πρὸς τὸ πρῶτον
^a ἀναφέρεται, οἷον ὅσα ἐν λέγεται πρὸς τὸ ^b πρῶτον ἐν,
ὡσαύτως φατέον καὶ περὶ ταυτοῦ καὶ ἐτέρου καὶ τῶν ἐναν-
τίων ἔχειν· ὥστε διελόμενον ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον οὕτως
ἀποδοτέον πρὸς τὸ πρῶτον ἐν ἐκάστη κατηγορίᾳ, πῶς πρὸς
ἐκεῖνο λέγεται· τὰ μὲν γὰρ τῷ ἔχειν ἐκεῖνα, τὰ δὲ τῷ ποιεῖν,
15 τὰ δὲ κατ' ἄλλους λεχθήσεται τοιοῦτους τρόπους. Φανερόν
οὖν, ^d ὅπερ ἐν ταῖς ἀπορίαις ἐλέχθη, ὅτι μιᾶς περὶ τούτων
καὶ τῆς οὐσίας ἐστὶ λόγον ἔχειν. Τοῦτο δ' ἦν ἐν τῶν ἐν
τοῖς ἀπορήμασιν. Καὶ ἐστὶ τοῦ φιλοσόφου περὶ πάντων

^k ἢ post ἢ om. S. ^l ἢ T.Ab: vulgo ἢ. ^m ὑπάρξει S.Gb. ⁿ ἐκεῖνο Gb. ^o δ' om. Fb. ^p καὶ τὸ ἀνόμοιον S.Gb. ^q ταῦτα T.Fb, ταυτὰ E.Ab: vulgo αὐτὰ. ^r κατὰ τὸ πλ. Fb. ^s τοῖς εἰρημένοις E. ^t ἐστὶ] ἐν τι E.S.T.Gb, E.S.Gb. addito ἐστὶ post ἐναντιότης. ^v δὲ διαφορὰ] δὲ ἐναντιότης Ab. ^w τὸ ἐν πολλαχῶς T. ^x γνωρίζειν ἐστὶ E.S.T.Gb. ^y post ἀναφέρονται E.S.Gb. τότε ἐτέρας. ^z ἐπεὶ—ἀναφέρεται om. T. ^a ἀναφέρετε E, ἀναφέρονται Ab. ^b πρώτως Ab. ^c ἐκεῖνο T.Ab. ^d ὅπερ—ἐλέχθη om. Ab. ἐν τισι λείπει τὸ ὅπερ ἐν ταῖς ἀπορίαις ἐλέχθη margo E.

δύνασθαι θεωρεῖν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίς ὁ ἔσται ὁ ἐπισκεψόμενος εἰ ταὐτὸ Σωκράτης καὶ Σωκράτης καθή-
 μενος, ἢ εἰ ἐν ἐναντίον, ἢ τί ἐστὶ τὸ ἐναντίον, ἢ ποσαχῶς
 λέγεται; Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων.
 Ἐπεὶ οὖν τοῦ ἐνὸς ἢ ἐν καὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν ταῦτα καθ' αὐτά 17
 ἐστὶ πάθη, ἀλλ' οὐχ ἢ ἀριθμοὶ ἢ γραμμαὶ ἢ πῦρ, δῆλον
 ὡς ἐκείνης τῆς ἐπιστήμης καὶ τί ἐστὶ γνωρίσαι καὶ τὰ συμ-
 βεβηκότ' αὐτοῖς. Καὶ οὐ ταύτῃ ἀμαρτάνουσιν οἱ περὶ αὐτῶν 18
 σκοπούμενοι ὡς οὐ φιλοσοφούντες, ἀλλ' ὅτι πρότερον ἢ οὐ-
 σία, περὶ ἧς οὐθὲν ἐπαΐουσιν, ἐπεὶ ὥσπερ ἐστὶ καὶ ἀριθμοῦ ἢ
 ἀριθμὸς ἴδια πάθη, οἷον περιττότης ἀρτιότης, συμμετρία
 ἰσότης, ὑπεροχὴ ἑλλειψις, καὶ ταῦτα καὶ καθ' αὐτοὺς
 καὶ πρὸς ἀλλήλους ὑπάρχει τοῖς ἀριθμοῖς· ὁμοίως δὲ καὶ
 στερεῶ καὶ ἀκινήτῳ καὶ κινουμένῳ ἄβαρεϊ τε καὶ βάρος
 ἔχοντι ἔστιν ἕτερα ἴδια· οὕτω καὶ τῷ ὄντι ἢ ὄν ἐστὶ τινὰ
 ἴδια, καὶ ταῦτ' ἐστὶ περὶ ὄν τοῦ φιλοσόφου ἐπισκέψασθαι
 τὰληθές. Σημεῖον δέ· οἱ γὰρ διαλεκτικοὶ καὶ σοφισταὶ 19
 ταὐτὸν μὲν ὑποδύονται σχῆμα τῷ φιλοσόφῳ (ἢ γὰρ σο-
 φιστικὴ φαινομένη μόνον σοφία ἐστί, καὶ οἱ διαλεκτικοὶ δια-
 λέγονται περὶ ἀπάντων), κοινὸν δὲ πᾶσι τὸ ὄν ἐστίν. Δια-
 λέγονται δὲ περὶ τούτων δῆλον ὅτι διὰ τὸ τῆς φιλοσοφίας
 εἶναι αὐτὰ οἰκεία. Περὶ μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ γένος στρέ- 20
 φεται ἡ σοφιστικὴ καὶ ἡ διαλεκτικὴ τῇ φιλοσοφίᾳ, ἀλλὰ
 διαφέρει τῆς μὲν τῷ τρόπῳ τῆς δυνάμεως, τῆς δὲ τοῦ βίου
 τῇ προαιρέσει. Ἐστὶ δὲ ἡ διαλεκτικὴ πειραστικὴ περὶ
 ὧν ἡ φιλοσοφία γνωριστικὴ, ἡ δὲ σοφιστικὴ φαινομένη, οὐσα
 ὅ οὐ. Ἐτι τῶν ἐναντίων ἡ ἑτέρα συστοιχία στέρησις, καὶ 21
 πάντα ἀνάγεται εἰς τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν, καὶ ἓν καὶ πλῆ-
 θος, οἷον στάσις τοῦ ἐνός, κίνησις δὲ τοῦ πλήθους. Τὰ δ'

εἰστιν et mox ταὐτὸν F^b. f ἢ ἀριθμὸς A^b. F^b, οἱ ἀριθμοὶ T. g γραμμὴ
 A^b. h ἐαυτοὺς plerique. i ἀβαρεῖ τε] καὶ ἀβαρεῖ A^b. k οὕτω—
 ἴδια om. A^b. l καὶ οἱ σοφ. F^b. m ταῦτα εἶναι A^b. n στρ. καὶ
 ἢ F^b. o ἢ post καὶ om. E. p τῇ om. A^b. q περ.] ἢ περ. T.
 r πάντα F^b. s τὸ post καὶ om. F^b. t ἐν] εἰς ἐν E.S.G^b, εἰς τὸ
 ἐν T.

- ὄντα καὶ τὴν οὐσίαν ὁμολογοῦσιν ^ν ἐξ ἐναντίων σχεδὸν ἅπαν-
 τες συγκείσθαι· πάντες ^ω γοῦν τὰς ἀρχὰς ἐναντίας λέγουσιν.
 22 Οἱ μὲν γὰρ περιττὸν καὶ ἄρτιον, οἱ δὲ θερμὸν καὶ ψυχρόν,
 οἱ δὲ πέρας καὶ ἄπειρον, οἱ δὲ φιλίαν καὶ νεῖκος. ^χ Πάντα
 δὲ καὶ τᾶλλα ^υ ἀναγόμενα φαίνεται εἰς τὸ ἐν ^z καὶ πλῆθος·
 εἰλήφθω γὰρ ἡ ἀναγωγὴ ^α ἡμῖν. Αἱ δ' ἀρχαὶ καὶ παντελῶς
 23 ^β αἰ παρὰ τῶν ἄλλων ὡς ^ε εἰς γένη ταῦτα πίπτουσιν. Φανε-
 ρὸν οὖν καὶ ἐκ τούτων ὅτι μιᾶς ἐπιστήμης τὸ ὄν ^δ ἢ ὄν θεω-
 ρῆσαι. Πάντα γὰρ ἡ ἐναντία ἡ ἐξ ἐναντίων, ἀρχαὶ δὲ τῶν
 ἐναντίων ^δ τὸ ἐν ^ε καὶ πλῆθος. Ταῦτα ^ε δὲ μιᾶς ἐπιστήμης,
 εἴτε καθ' ἐν λέγεται εἴτε μή, ὥσπερ ἴσως ἔχει ^ε καὶ τὰληθές.
 Ἄλλ' ὁμως εἰ καὶ πολλαχῶς ^η λέγεται τὸ ἔν, πρὸς τὸ πρῶ-
 24 ^{τον} ^ι τᾶλλα ^κ λεχθήσεται καὶ τὰ ἐναντία ὁμοίως. ^ι Καὶ διὰ
 τοῦτο ^μ καὶ εἰ μή ἐστι τὸ ὄν ^ν ἢ τὸ ἐν καθόλου καὶ ταῦτὸ
 ἐπὶ πάντων ἢ χωριστόν, ὥσπερ ἴσως οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ^ο τὰ
 μὲν πρὸς ἐν τὰ δὲ ^ρ τῷ ἐφεξῆς, καὶ διὰ τοῦτο οὐ τοῦ γεωμέ-
 τρου θεωρῆσαι τί τὸ ἐναντίον ἢ τέλειον ἢ ^α ὄν ἢ ἐν ἢ ταῦτόν
 25 ἢ ἕτερον, ἀλλ' ἢ ἐξ ὑποθέσεως. Ὅτι μὲν οὖν μιᾶς ἐπιστή-
 μης τὸ ὄν ἢ ὄν θεωρῆσαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἢ ὄν, δη-
 λον, καὶ ὅτι οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων
 ἢ αὐτῇ θεωρητικῇ, τῶν τε εἰρημένων καὶ περὶ προτέρου καὶ
 ὑστέρου, καὶ γένους ^ε καὶ εἶδους, καὶ ὅλου καὶ μέρους καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων.
- 3 Δεκτέον δὲ πότερον μιᾶς ἢ ἐτέρας ἐπιστήμης περὶ τε τῶν
 ἐν τοῖς μαθήμασι καλουμένων ἀξιωματίων καὶ περὶ τῆς οὐσίας.
 Φανερόν δὲ ὅτι μιᾶς τε καὶ τῆς ^σ τοῦ φιλοσόφου καὶ ἡ περὶ
 τούτων ^ε ἐστὶ σκέψις· ἅπασι γὰρ ^ν ὑπάρχει τοῖς οὐσιν, ἀλλ'
 οὐ γένει τινὶ χωρὶς ἰδίᾳ τῶν ἄλλων. Καὶ χρῶνται μὲν πάν-

^ν σχεδὸν ἅπαντες ἐξ ἐναντίων Fb. ^ω γοῦν om. T. ^χ ἅπαντα Ab.
^υ φαίνεται ἀναγόμενα Ab. ^z καὶ τὸ πλῆθος T. ^α ἡμῖν] ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ
 περὶ ἀγαθοῦ T. ^β αἰ παρὰ] καὶ παρὰ T. ^ε εἰς γένη εἰς τ. Ab. ^δ ἢ ὄν
 et τὸ ἐν om. T. ^ε καὶ τὸ πλῆθος T. ^ε δὲ καὶ μιᾶς Ab. ^ε καὶ add. Ab.
^η τὸ ἐν λέγεται Ab. ^ι ἄλλο S. ^κ ἀναχθήσεται T. ^ι καὶ διὰ τοῦτο om.
 Ab. ^μ καὶ om. S. ^ν ἢ καὶ τὸ Ab. ^ο τὸ μὲν—τὸ δὲ E. ^ρ τῷ om.
 S.T. ^α ἐν ἢ ὄν E.S. ^ε καὶ ὅλου καὶ εἶδους S. ^σ τοῦ] τούτου S. ^ε ἐστὶ
 σκέψις] ἐπίσκεψις Ab. ^ν τοῖς οὐσιν ὑπάρχει S.

τες, ὅτι τοῦ ^ω ὄντος ἐστὶν ἡ ὄν, ἕκαστον δὲ τὸ γένος ^κ ὄν.
 Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ χρῶνται, ἐφ' ὅσον αὐτοῖς ἰκανόν· τοῦτο δ' ²
 ἔστιν, ὅσον ἐπέχει τὸ γένος περὶ οὗ φέρουσι τὰς ἀποδείξεις.
 Ὡστ' ἐπεὶ δηλον ^γ ὅτι ἡ ὄντα ὑπάρχει πάσι (τοῦτο γὰρ αὐ-
 τοῖς τὸ κοινόν), τοῦ περὶ ² τὸ ὄν ἡ ὄν γνωρίζοντος καὶ περὶ
 τούτων ἐστὶν ἡ θεωρία. Διόπερ οὐθεὶς τῶν κατὰ μέρος ἐπι-³
 σκοπούντων ἐγχειρεῖ λέγειν τι περὶ αὐτῶν, ^α εἰ ἀληθὴ ^β ἡ μὴ,
 οὔτε γεωμέτρης οὔτ' ἀριθμητικός, ἀλλὰ τῶν φυσικῶν ἐνίοι,
 εἰκότως τοῦτο δρῶντες· μόνοι γὰρ ᾤοντο περὶ ^ε τε τῆς ὅλης
 φύσεως σκοπεῖν καὶ περὶ τοῦ ὄντος. Ἐπεὶ δ' ἔστιν ^δ ἔτι ⁴
 τοῦ φυσικοῦ ^ε τις ἀνωτέρω (ἐν γάρ τι γένος τοῦ ὄντος ^ε ἡ
 φύσις), τοῦ καθόλου καὶ ^ε τοῦ περὶ τὴν πρώτην οὐσίαν θεω-
 ρητικοῦ καὶ ἡ περὶ τούτων ^h αὖ εἴη σκέψις. Ἔστι δὲ ^ι σοφία
 τις καὶ ἡ φυσική, ἀλλ' οὐ πρώτη. Ὅσα δ' ἐγχειροῦσι τῶν ⁵
 λεγόντων τινὲς περὶ τῆς ἀληθείας, ὃν τρόπον δεῖ ἀποδέ-
 χεσθαι, δι' ἀπαιδευσίαν τῶν ἀναλντικῶν τοῦτο δρῶσιν· δεῖ
 γὰρ περὶ τούτων ἡκεῖν προεπισταμένους, ἀλλὰ μὴ ἀκούοντας
 ζητεῖν. Ὅτι μὲν οὖν τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ περὶ πάσης ⁶
 τῆς οὐσίας θεωροῦντος ἡ πέφυκεν, καὶ περὶ τῶν συλλογιστι-
 κῶν ἀρχῶν ἐστὶν ἐπισκέψασθαι, δηλον. Προσθήκει δὲ τὸν
 μάλιστα γνωρίζοντα περὶ ἕκαστον γένος ἔχειν λέγειν τὰς
 βεβαιωτάτας ἀρχὰς τοῦ πράγματος, ὥστε καὶ τὸν περὶ τῶν
 ὄντων ἡ ὄντα ^κ τὰς πάντων βεβαιωτάτας. Ἔστι δ' οὗτος ὁ ^γ
 φιλόσοφος. Βεβαιωτάτη δ' ἀρχὴ πασῶν περὶ ἣν διαψευ-
 σθῆναι ἀδύνατον· γνωριμωτάτην ^l τε γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι
 τὴν τοιαύτην (περὶ γὰρ ^h μὴ γνωρίζουσιν, ἀπατῶνται πάν-
 τες) καὶ ἀνυπόθετον. Ἦν ^m γὰρ ἀναγκαῖον ἔχειν τὸν ὅτι-⁸
 οὖν ⁿ ξυνιέντα τῶν ὄντων, τοῦτο οὐχ ^ο ὑπόθεσις· ^p ὃ δὲ γνω-
 ρίζειν ἀναγκαῖον τῷ ὅτι οὖν γνωρίζοντι, καὶ ἡκεῖν ^q ἔχοντα

^ω ὄντως E. ^κ οὐ T, ἐν Ab. ^γ ὅτι om. T. ² τὸ ὄν] τοῦ ὄν S.
^α εἰ S.Ab, εἰ ἡ E: vulgo εἰ ἡ. ^β ἡ [εἴτε T. ^ε τε om. Ab. ^δ ἔτι
 om. S. ^ε τις E.T.Ab: ceteri τι. ^ε ἡ φύσις τοῦ ὄντος S. ^ε τοῦ post
 καὶ om. T. ^h εἴη ἂν S. ^ι τις σοφία S.Ab. ^κ τὰς περὶ πάντων Ab.
^l τε om. T. ^m γὰρ ἂν ἀναγκαῖον T. ⁿ ξυνιέντα Ab. ^ο ὑποθέσει Ab.
^p ὃ] οὐ S. ^q ἔχοντι E.S.T.

ἀναγκαῖον. Ὅτι μὲν οὖν ^Γ ἡ τοιαύτη πασῶν βεβαιοτάτη
 9 ἀρχή, δηλονότι τίς δ' ἔστιν αὕτη, μετὰ ταῦτα ^Δ λέγομεν. Τὸ
 γὰρ αὐτὸ ἅμα ὑπάρχειν ^Ε τε καὶ μὴ ὑπάρχειν ἀδύνατον ^Ζ τῷ
 αὐτῷ καὶ κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ὅσα ἄλλα ^Η προσδιορισαίμεθ'
 ἂν, ^Θ ἔστω προσδιωρισμένα πρὸς τὰς λογικὰς δυσχερείας.
 Αὕτη ^Ι δὴ πασῶν ἐστὶ βεβαιοτάτη τῶν ἀρχῶν· ἔχει γὰρ
 10 τὸν εἰρημένον διορισμόν. Ἀδύνατον γὰρ ὄντινούν ταυτὸν
 ὑπολαμβάνειν εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καθάπερ τινὲς οἴονται λέ-
 γειν Ἡράκλειτον· οὐκ ἔστι γὰρ ἀναγκαῖον, ἃ τις λέγει,
 11 ταῦτα καὶ ὑπολαμβάνειν. Εἰ δὲ ^Κ μὴ ἐνδέχεται ἅμα ^Λ ὑπάρ-
 χειν τῷ αὐτῷ τὰναντία (^Β προσδιωρίσθω δ' ἡμῖν καὶ ^Μ ταύτῃ
 τῇ προτάσει τὰ εἰωθότα), ἐναντία δ' ἐστὶ δόξα δόξη ἢ τῆς
 ἀντιφάσεως, φανερόν ὅτι ^Ν ἀδύνατον ἅμα ὑπολαμβάνειν τὸν
 αὐτὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ αὐτό· ἅμα γὰρ ἂν ἔχοι τὰς ἐναν-
 12 τίας δόξας ὁ ^Ξ διεψευσμένος περὶ τούτου. Διὸ πάντες ^Ο οἱ
 ἀποδεικνύοντες εἰς ταύτην ἀνάγουσιν ἐσχάτην δόξαν· φύσει
 γὰρ ἀρχὴ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματῶν αὕτη πάντων.
 4 Εἰσὶ δὲ τινες οἷ, καθάπερ εἵπομεν, αὐτοὶ τε ἐνδέχεσθαι
 φασὶ τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ^Π καὶ ὑπολαμβάνειν οὕτως.
 Χρῶνται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλοὶ καὶ τῶν περὶ φύσεως.
 Ἡμεῖς δὲ νῦν εἰλήφαμεν ^Ρ ὡς ἀδυνάτου ὄντος ἅμα εἶναι καὶ
 μὴ εἶναι, καὶ διὰ ^Σ τούτου ἐδείξαμεν ὅτι βεβαιοτάτη αὕτη τῶν
 2 ἀρχῶν ^Τ πασῶν. Ἀξιούσι ^Υ δὴ καὶ τούτο ἀποδεικνύναι τινὲς
 δι' ἀπαιδευσίαν· ἔστι γὰρ ἀπαιδευσία τὸ μὴ γινώσκειν τί-
 νων δεῖ ζητεῖν ἀπόδειξιν καὶ τίνων οὐ δεῖ. Ὅλως μὲν γὰρ
 3 ^Φ ἀπάντων ^Χ ἀδύνατον ἀπόδειξιν εἶναι· εἰς ἄπειρον γὰρ ἂν
 βαδίζοι, ὥστε μὴδ' οὕτως εἶναι ἀπόδειξιν. Εἰ δὲ τινων μὴ
 δεῖ ζητεῖν ^Ψ ἀπόδειξιν, τίνα ἀξιούσιν φεῖναι μᾶλλον τοιαύτην

^Γ βεβαιοτάτη ἢ τοιαύτη πασῶν ἀρχὴ Α^Β, ἢ τοιαύτη ἀρχὴ πασῶν βεβαιο-
 τάτη S.T. ^Δ λέγομεν S.T. ^Ε τε add. Α^Β.F^Β. ^Ζ τῷ αὐτῷ καὶ κατὰ om.
 C^Β, καὶ om. S. ^Η προσδιωρισάμεθα, omisso ἂν, Α^Β.F^Β. ^Θ ἔστω] οὕτω
 τὰ Α^Β. ^Ι δ' ἀπασῶν E.S.T. ^Κ μὴ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν ἅμα S. ^Λ τῷ
 αὐτῷ ὑπάρχειν Α^Β. ^Μ προσδιωρίσθω ἡμῖν Α^Β. ^Ν ταῦτα S.T.A^Β. ^Ξ ἅμα
 ἀδύνατον Α^Β. ^Ο διεψευσάμενος E. ^Π οἱ add. Α^Β.F^Β. ^Ρ καὶ μὴ ὑπ. T.
^Σ ὡς add. E.S.A^Β.F^Β. ^Τ τούτο S. ^Υ ἀπασῶν Α^Β. ^Φ δὲ T. ^Χ πάν-
 των Α^Β. ^Ψ ἀπόδειξιν ἀδύνατον S. ^Ω ἀπόδειξιν om. T. ^Ρ μᾶλλον εἶναι T.

ἀρχὴν οὐκ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν. Ὑποτίθεται δ' ἀποδείξαι ἐλεγκτικῶς καὶ περὶ τοῦτου ὅτι ἡ ἀδύνατον, ἂν μόνον τι λέγῃ ὁ ἀμφοσβητῶν ἂν δὲ μηθέν, γελοῖον τὸ ζητεῖν λόγον πρὸς τὸν μηθενὸς ἔχοντα λόγον, ἢ ἢ μὴ ἔχει· ὁμοίως γὰρ φυτῷ ὁ τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος ἦδη. Τὸ δ' ἐλεγκτικῶς ἀποδείξαι λέγω διαφέρειν καὶ τὸ ἀποδείξαι, ὅτι ὁ ἀποδεικνύων μὲν ἂν δόξειεν αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ, ἄλλου δὲ τοῦ τοιοῦτου αἰτίου ὄντος ἐλεγχος ἂν εἴη καὶ οὐκ ἀπόδειξις. Ἀρχὴ δὲ πρὸς ἅπαντα τὰ τοιαῦτα οὐ τὸ ἀξιούν ἢ εἶναι τι λέγειν ἢ μὴ εἶναι (τοῦτο μὲν γὰρ τάχ' ἂν τις ὑπολάβοι τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖν), ἀλλὰ τὸ σημαίνειν γέ τι καὶ αὐτῷ καὶ ἄλλῳ· τοῦτο γὰρ ἀνάγκη, εἴπερ λέγοι τι. Εἰ γὰρ μή, οὐκ ἂν εἴη τῷ τοιούτῳ λόγος, οὐτ' αὐτῷ πρὸς αὐτὸν οὔτε πρὸς ἄλλον. Ἄν δὲ τις τοῦτο διδῷ, ἔσται ἀπόδειξις· ἦδη γάρ τι ἔσται ὠρισμένον. Ἀλλ' αἴτιος οὐχ ὁ ἀποδεικνύς ἀλλ' ὁ ὑπομένων· ἀναιρῶν γὰρ λόγον ὑπομένει λόγον. Ἐτι δὲ ὁ τοῦτο συγχωρήσας συγκεχώρηκε τι ἀληθὲς εἶναι χωρὶς ἀποδείξεως, ὥστε οὐκ ἂν πᾶν οὕτως καὶ οὐχ οὕτως ἔχοι. Πρῶτον μὲν οὖν δῆλον ὡς τοῦτό γ' αὐτὸ ἀληθές, ὅτι σημαίνει τὸ ὄνομα τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι τοδί· ὥστ' οὐκ ἂν πᾶν οὕτως καὶ οὐχ οὕτως ἔχοι. Ἐτι εἰ τὸ ἄνθρωπος σημαίνει ἔν, ἔστω τοῦτο τὸ ζῷον δίπουν. Λέγω δὲ τὸ ἐν σημαίνειν τοῦτο· εἰ τοῦτ' ἔστιν ἄνθρωπος, ἂν ὅτι τι ἄνθρωπος, τοῦτ' ἔσται τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι. Διαφέρει δ' οὐθεν οὐδ' εἰ πλείω τις φαίη σημαίνειν, μόνον δὲ ὠρισμένα· τεθείη γὰρ ἂν ἐφ' ἐκάστῳ τῷ λόγῳ ἕτερον ὄνομα. Λέγω δ' οἶον, εἰ μὴ φαίη τὸ ἄνθρωπος ἐν σημαίνειν, πολλὰ δέ, ὧν ἑνὸς μὲν εἰς λό-

ἡ ἀδύνατον om. S. ἡ ζητεῖν τὸν λ. C^b. ἡ μὴ ἔχει A^b.F^b: ceteri μηθένε εἶναι (ἔχειν B^b.) λόγον. ἡ ἦδη A^b, ἡ ἦδη ἐστίν T: ceteri om. ὁ om. A^b. αἰτεῖσθαι S.A^b. x τοῦ om. T. γ αἰτίου om. A^b. z εἴη om. S.B^b.C^b. α οὐχί A^b. b ἀξίωμα οὖν ἢ S.B^b.C^b. c τάχ' om. T. d τι om. A^b. e ἐαυτῷ A^b. f εἰ] οὐ S.B^b.C^b. g οὐτ' αὐτῷ A^b: ceteri οὐθ' αὐτῷ. h ἐάν A^b. i ἐτι—ἔχει add. A^b. k ἅπαν A^b. l τοῦτο om. T. m εἰ] τὸ εἰ A^b. n ἄνθρωπος om. A^b. o ἢ] εἰ A^b. p ἔσται A^b.F^b: ceteri ἐστι. q εἰ ἐπὶ πλείω A^b. r τῷ add. A^b. s τὸν ἀνθρώπον E.S.T. t ὧν εἰς μὲν εἴη λόγος A^b.

γος, τὸ ζῶον ^νδίπουν. ^ωΕἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι πλείους, ὠρισμένοι
 δὲ τὸν ἀριθμόν· τεθείη γὰρ ἂν ἴδιον ὄνομα καθ' ἕκαστον ^κτῶν
¹⁰λόγων. Εἰ δὲ μὴ τεθείη ἀλλ' ἄπειρα σημαίνειν φαίη, φανε-
 ρὸν ὅτι οὐκ ἂν εἴη λόγος· τὸ γὰρ μὴ ἔν ^γτι σημαίνειν οὐθέν
 σημαίνειν ἐστίν, μὴ σημαινόντων δὲ τῶν ὀνομάτων ἀνήρηται τὸ
 διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς
 αὐτόν· οὐθέν γὰρ ἐνδέχεται νοεῖν ^κμὴ νοοῦντα ἔν. Εἰ δ' ἐν-
¹¹δέχεται, τεθείη ἂν ὄνομα τούτῳ τῷ πράγματι ἔν. ^αἘστω
^βδὴ, ὥσπερ ^εἐλέχθη κατ' ἀρχάς, ^δσημαῖνόν τι τὸ ὄνομα καὶ
 σημαῖνον ἔν. Οὐ δὴ ἐνδέχεται τὸ ^εἄνθρωπῳ εἶναι ^ςσημαί-
¹²νειν ὅπερ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, εἰ τὸ ἄνθρωπος σημαίνει ^ςμὴ
 μόνον καθ' ἑνὸς ἀλλὰ καὶ ἔν. Οὐ γὰρ τοῦτο ἀξιούμεν τὸ
 ἔν σημαίνειν τὸ καθ' ἑνός, ἐπεὶ οὕτω γε καὶ τὸ μουσικὸν καὶ
^hτὸ λευκὸν καὶ ^ιτὸ ἄνθρωπος ἐν ἐσήμαινεν, ὥστε ἔν ἅπαντα
 ἔσται· συνώνυμα γάρ. Καὶ οὐκ ἔσται εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ
 αὐτὸ ἀλλ' ἢ καθ' ὁμωνυμίαν, ὥσπερ ^κἂν εἰ ὃν ἡμεῖς ἄνθρωπον
¹³καλοῦμεν, ἄλλοι μὴ ἄνθρωπον καλοῖεν. Τὸ δ' ἀπορούμενον
 οὐ τοῦτό ἐστιν, εἰ ἐνδέχεται ^ιτὸ αὐτὸ ἅμα ^μεἶναι καὶ μὴ
 εἶναι ἄνθρωπον τὸ ὄνομα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα. Εἰ δὲ μὴ ση-
 μαίνει ἕτερον τὸ ἄνθρωπος καὶ τὸ μὴ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι
 καὶ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ τοῦ εἶναι ἀνθρώπῳ· ὥστ' ἔσται τὸ
¹⁴ἀνθρώπῳ εἶναι ^νμὴ ἀνθρώπῳ εἶναι· ἔν γὰρ ἔσται. Τοῦτο
 γὰρ σημαίνει ^οτὸ εἶναι ἔν, ὡς λώπιον καὶ ἰμάτιον, εἰ ὁ λόγος
 εἷς. Εἰ δ' ἔσται ἔν, ἔν σημαίνει τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι καὶ μὴ
 ἀνθρώπῳ. Ἀλλ' ἐδέδεικτο ὅτι ἕτερον σημαίνει. Ἀνάγκη
 τοίνυν, εἴ τι ἔστιν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅτι ἄνθρωπος ζῶον εἶναι
¹⁵δίπουν· τοῦτο γὰρ ἦν ὃ ἐσήμαινε τὸ ἄνθρωπος. Εἰ δ' ἀνάγκη
 Ρ τοῦτο, οὐκ ἐνδέχεται μὴ εἶναι ^ιτὸ αὐτὸ ζῶον δίπουν· τοῦτο

^ν δίπουν om. E. ^ω εἰεν Ab. ^κ τὸν λόγον T. Ab. ^γ τι om. E. S. T. Ab.
^z μὴ Ab: ceteri μηθέν. ^α ἔσται Fb. ^β δὴ] ἄρα δὴ T, δὲ Fb. ^ε ἐλέχθη
 καὶ κατ' E. ^δ σημαίνειν τι Ab. ^ε ἄνθρωπος S. ^ς σημαίνειν—εἶναι]
 σημαίνειν ἀνθρώπῳ μὴ εἶναι Ab. ^ς μὴ om. S. ^h τὸ post καὶ add. Ab.
^ι τὸ om. E. S. T. ^κ ἂν om. T. ^ι ἅμα τὸ αὐτὸ E. S. T. ^μ εἶναι καὶ]
 καὶ εἶναι καὶ S. ^ν μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι] τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ S. ^ο τὸ εἶναι
 ἔν] ἔν τὸ Ab. Ρ τοῦτο E. Ab: ceteri τότε. ^ι τὸ Ab: ceteri τότε.

γὰρ σημαίνει τὸ ἀνάγκη εἶναι, τὸ ἀδύνατον εἶναι μὴ εἶναι ἄνθρωπον. Οὐκ ἄρα ἐνδέχεται ἅμα ἀληθὲς εἶναι εἰπεῖν τὸ αὐτὸ ἄνθρωπον εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἄνθρωπον. Ὁ ὁ αὐτὸς λόγος 16 καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ εἶναι ἄνθρωπον· τὸ γὰρ ἀνθρώπῳ εἶναι καὶ τὸ μὴ ἄνθρώπῳ εἶναι ἕτερον σημαίνει, εἴπερ καὶ τὸ λευκὸν εἶναι καὶ τὸ ἄνθρωπον εἶναι ἕτερον· πολὺ γὰρ ἀντίκειται ἐκεῖνο μᾶλλον, ὥστε ἑ σημαίνειν ἕτερον. Εἰ δὲ καὶ τὸ λευ- 17 κὸν φήσῃ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν σημαίνειν, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐροῦμεν ὅπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη, ὅτι ἕν πάντα ἐστὶ καὶ οὐ μόνον τὰ ἀντικείμενα. Εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται τοῦτο, συμβαίνει τὸ λεχθέν, ἂν ἀποκρίνηται τὸ ἐρωτώμενον. Ἐὰν δὲ προστιθῇ ἔρωτωντος ἀπλῶς καὶ τὰς ἀποφάσεις, οὐκ ἀποκρίνεται τὸ ἐρωτώμενον. Οὐθέν γὰρ κωλύει εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἄνθρω- 18 πον καὶ λευκὸν καὶ ἄλλα μυρία τὸ πλῆθος· ἀλλ' ὅμως ἔρο- μένου εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν ἄνθρωπον τοῦτο εἶναι ἢ οὐ, ἀποκρι- τέον τὸ ἐν σημαῖνον, καὶ οὐ προσθετέον ὅτι καὶ λευκὸν καὶ μέγα. Καὶ γὰρ ἀδύνατον ἄπειρά ἄ γ' ὄντα τὰ συμβεβη- κότα διελθεῖν ἢ ὅν ἅπαντα διελθέτω ἢ μηθέν. Ὁμοίως 19 τοῖνυν εἰ καὶ μυριάκις ἐστὶ τὸ αὐτὸ ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄν- θρωπος, οὐ προσαποκριτέον τῷ ἔρομένῳ εἰ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἔστιν ἅμα καὶ οὐκ ἄνθρωπος, εἰ μὴ καὶ τᾶλλα ὅσα συμβέβηκε προσαποκριτέον, ὅσα ἐστὶν ἢ μὴ ἐστίν· ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇ, οὐ διαλέγεται. Ὅλως δ' ἀναιροῦσιν οἱ τοῦτο λέγοντες οὐσίαν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι. Πάντα γὰρ ἀνάγκη 20 συμβεβηκέναι φάσκειν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ ζῳῳ εἶναι, ἢ μὴ εἶναι. Εἰ γὰρ ἔσται τι ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι, τοῦτο οὐκ ἔσται μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, καί- τοι αὐταὶ ἀποφάσεις τούτου· ἐν γὰρ ἦν δ' ἐσήμηνε, καὶ ἦν τοῦτο τινὸς οὐσία. Τὸ δ' οὐσίαν σημαίνειν ἐστὶν ὅτι οὐκ 21

γ αὐτὸς δὲ Αβ. ἂ εἶναι ἀνθρώπῳ Τ. τ σημαίνει Αβ. ν φησι Αβ. w ἐν τὰ πάντα S. x ἐρωτωντός τινος ἀπλῶς S.T. y τὸ αὐτὸ εἶναι Αβ. z ἐρωμένου E. a γ' om. S. b οὐν τὰ ἅπαντα πάντα διελθετέον Αβ. c ἐρωμένῳ E. d ἅμα] ἀλλὰ Αβ. e μὴ καὶ] καὶ μὴ S. f εἶναι μὴ εἶναι πάντα Αβ. g ἢ] τὸ μὴ ἢ Cb. h—ἀνθρώπῳ εἶναι om. E. h μὴ εἶναι τι ἦν εἶναι τινός. ei Αβ. i ἐσήμανε T.Αβ. k οὐσία τῇδ' οὐσία S. l ση- μαίνειν δ' αὐτῆς ἐστὶν Αβ.

ἄλλο τι τὸ εἶναι αὐτῷ. Εἰ δ' ἔσται ^μ αὐτῷ τὸ ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι ^η ἢ ὅπερ ^ο μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ ὅπερ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, ἄλλο ^ρ τι ἔσται. Ὡστ' ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγειν ὅτι οὐθενὸς ἔσται τοιοῦτος λόγος, ἀλλὰ πάντα κατὰ συμβεβηκός· ^ι τούτῳ γὰρ διώρισται οὐσία καὶ τὸ συμβεβηκός· τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν, ὅτι ^ι ἔστι μὲν λευκός ἀλλ' οὐχ ὅπερ λευκόν. Εἰ δὲ πάντα κατὰ συμβεβηκός λέγεται, οὐθὲν ἔσται πρῶτον τὸ καθόλου, ^ς εἰ αἰεὶ τὸ συμβεβηκός καθ' ὑποκειμένου τινὸς σημαίνει τὴν κατηγορίαν. Ἀνάγκη ἄρα εἰς ἀπειρον ἵεναι. Ἀλλ' ἀδύνατον ^ι οὐδὲ γὰρ ^ν πλείω συμπλέκεται δυοῖν· τὸ γὰρ συμβεβηκός οὐ συμβεβηκότε συμβεβηκός, εἰ μὴ ὅτι ἄμφω συμβέβηκε ταύτῳ.

24 Δέγω δ' οἶον τὸ λευκὸν ^ω μουσικόν, καὶ τοῦτο λευκόν, ὅτι ἄμφω τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν. Ἀλλ' οὐχ ὁ Σωκράτης μουσικός ^χ οὕτως, ὅτι ἄμφω συμβέβηκεν ἐτέρῳ τινί. Ἐπεὶ τοίνυν τὰ μὲν οὕτως τὰ δ' ^υ ἐκείνως λέγεται συμβεβηκότα, ὅσα οὕτως λέγεται ὡς τὸ λευκὸν τῷ Σωκράτει, οὐκ ἐνδέχεται ἀπειρα εἶναι ἐπὶ τὸ ^ζ ἄνω, οἶον τῷ Σωκράτει τῷ ^α λευκῷ ἕτερόν τι συμβεβηκός· οὐ γὰρ γίγνεται τι ἐν ἐξ ἀπάντων.

25 Οὐδὲ δὴ τῷ λευκῷ ^β ἕτερόν τι ἔσται συμβεβηκός, οἶον τὸ μουσικόν· οὐθέν τε ^γ γὰρ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνῳ ἢ ἐκείνῳ τούτῳ συμβέβηκεν, καὶ ἅμα διώρισται ὅτι τὰ μὲν ^δ οὕτω συμβέβηκε, τὰ δ' ὡς τὸ μουσικόν Σωκράτει· ὅσα δ' οὕτως, οὐ συμβεβηκότε συμβέβηκε ^ε τὸ συμβεβηκός, ἀλλ' ὅσα ^ι ἐκείνως, ὥστ' οὐ πάντα κατὰ συμβεβηκός λεχθήσεται. Ἔσται ἄρα τι καὶ ὡς οὐσίαν σημαῖνον. Εἰ δὲ τοῦτο, δέδεικται ὅτι ἀδύνατον ἅμα κατηγορεῖσθαι τὰς ἀντιφάσεις. Ἐτι εἰ ἀληθεῖς αἱ ἀντιφάσεις ἅμα ^ς κατὰ τοῦ αὐτοῦ πᾶσαι, δῆλον ὡς

27 ἅπαντα ἔσται ἐν. Ἔσται γὰρ τὸ αὐτὸ καὶ τριήρης καὶ τοῖ-

^μ αὐτῷ τῷ] τί Ab. ^η ἢ add. Ab. ^ο ἀνθρώπῳ μὴ Ab. ^ρ τι add. Ab. ^ι τοῦτο S.T. τούτῳ—συμβεβηκός om. E. ^ι ἔσται S. ^ς εἰ δ' αἰεὶ E.S.T. ^ι οὐ S.T. ^ν πλείω] δύο Ab. ^ω μουσικόν] καὶ μ. T. ^χ οὕτως S. ^υ ἐκείνως] ἄλλως T. ^ζ ἄνω] ἀνθρώπῳ T. ^α λευκῷ καὶ ἑτ. T. ^β ἔσται ἕτερόν τι S. ^γ γὰρ om. T. ^δ τούτῳ Ab. ^ε τὸ om. E.S. ^ι ἐκείνως S. ^ς κατὰ] καὶ S.

χος καὶ ἄνθρωπος, εἰ κατὰ ^h παντός ⁱ τι ἢ καταφῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἐνδέχεται, καθάπερ ἀνάγκη τοῖς τὸν Πρωταγόρου ^k λέγουσι λόγον. Εἰ γὰρ τῷ ^l δοκεῖ μὴ εἶναι τριήρης ὁ ἄνθρωπος, δῆλον ^m ὅτι οὐκ ⁿ ἔστι τριήρης· ὥστε καὶ ἔστιν, εἴπερ ^o ἡ ἀντίφασις ἀληθής. Καὶ γίγνεται δὴ τὸ τοῦ Ἀναξ-²⁸ αγόρου, ὁμοῦ πάντα χρήματα· ὥστε μηθὲν ἀληθῶς ^p ὑπάρχειν. Τὸ ἀόριστον οὖν ^q εἰοίκασι λέγειν, καὶ οἰόμενοι ^r τὸ ὄν λέγειν περὶ τοῦ μὴ ὄντος λέγουσιν· τὸ γὰρ δυνάμει ὄν καὶ μὴ ἐντελεχείᾳ ^s τὸ ἀόριστόν ἐστιν. Ἀλλὰ μὲν λεκτέον γ' ²⁹ ^t αὐτοῖς κατὰ παντός τὴν κατάφασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν· ἄτοπον γὰρ εἰ ἐκάστῳ ἢ μὲν αὐτοῦ ἀπόφασις ὑπάρξει, ἢ δ' ἐτέρου ὃ μὴ ὑπάρχει αὐτῷ οὐχ ὑπάρξει. Λέγω δ' οἶον εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον ὅτι οὐκ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι καὶ ^v οὐ τριήρης. Εἰ μὲν οὖν ἡ κατάφασις, ἀνάγκη καὶ τὴν ³⁰ ἀπόφασιν· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει ἡ κατάφασις, ^w ἢ γε ἀπόφασις ὑπάρξει μᾶλλον ^x ἢ ^y αὐτοῦ. Εἰ οὖν κακείνη ὑπάρχει, ὑπάρξει καὶ ἡ τῆς τριήρους· εἰ δ' αὕτη, καὶ ἡ κατάφασις. Ταῦτά τε οὖν συμβαίνει τοῖς λέγουσι τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ὅτι οὐκ ἀνάγκη ^z ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι. Εἰ γὰρ ἀληθές ^a ἐστίν ³¹ ὅτι ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι καὶ οὗτ' ἄνθρωπος οὗτ' οὐκ ἄνθρωπος ἔσται· τοῖν γὰρ δυοῖν δύο ἀποφάσεις. Εἰ δὲ μία ἐξ ^b ἀμφοῖν ἐκείνη, καὶ αὕτη μία ἂν εἴη ἀντικειμένη. ^c Ἔτι ἦτοι περὶ ἅπαντα οὕτως ἔχει, καὶ ἔστι ^d καὶ ³² λευκὸν καὶ ^e οὐ λευκὸν καὶ ὄν καὶ οὐκ ὄν, καὶ περὶ τὰς ἄλλας φάσεις καὶ ἀποφάσεις ὁμοιοτρόπως, ἢ οὐ ἀλλὰ ^f περὶ μὲν τινας, περὶ τινας δ' οὐ. Καὶ εἰ μὲν μὴ περὶ πάσας, αὐταὶ ³³ ἂν εἶεν ὁμολογούμεναι· εἰ δὲ περὶ πάσας, πάλιν ^g ἦτοι καθ' ὅσων τὸ φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι καὶ καθ' ὅσων ἀποφῆσαι καὶ

^h πάντα S. ⁱ τι om. Ab. ^k λόγον λέγουσιν Ab. ^l δοκεῖν S.Ab.
^m ὅτι] ὡς Ab. ⁿ ἔστι] ἔσται T. ^o ἢ] ἢ ἢ Ab. ^p ἐνυπάρχειν E,
ἐν ὑπάρχειν S.T. ^q εἰοίκασι τῆς ὕλης λέγειν T. ^r λέγειν τὸ ὄν Ab.
^s τοῦ T. ^t αὐτὸς S. ^v οὐ] ἢ τριήρης ἢ οὐ Ab. ^w ἢ] εἰ ἢ E.
^x ἢ] ἢ S, ἢ ἢ E.T, om. Ab. ^y post αὐτοῦ T. ἢ τῆς τριήρους.
^z ἢ ante φάναι om. S.T. ^a ἐστίν add. Ab. ^b ἀμφοτέρων E.S.T. ^c ἔτι] ^{ti} Ab, ^{ἔτι} εἴτι T. ^d καὶ post ἔστι om. T. ^e οὐ om. S. ^f μὲν περὶ Ab.
^g ἦτοι] εἴτι T.

φῆσαι, ἢ κατὰ μὲν ὦν φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι, ^h καθ' ὅσων δὲ
 34 ἀποφῆσαι οὐ ¹ πάντων φῆσαι. Καὶ εἰ μὲν οὕτως, εἴη ἂν τι
 παγίως οὐκ ὦν, καὶ αὕτη βεβαία δόξα· καὶ εἰ τὸ μὴ εἶναι,
 βέβαιόν τι καὶ γνώριμον· γνωριμωτέρα ^k γὰρ ἂν εἴη ¹ ἢ φά-
 σις ^m ἢ ἀντικειμένη. Εἰ δὲ ὁμοίως καὶ ⁿ ὦν ἔστιν ἀποφῆσαι
 κατὰ τούτων ἔστι φάναι, ἀνάγκη ἦτοι ἀληθὲς διαιρῶντα λέ-
 35 γειν, οἷον ὅτι λευκὸν καὶ πάλιν ὅτι οὐ λευκόν, ἢ οὐ. Καὶ
 εἰ μὲν μὴ ἀληθὲς διαιρῶντα ^o λέγειν, οὐ λέγει τε ταῦτα
 καὶ οὐκ ἔστιν οὐθέν· τὰ δὲ μὴ ὄντα πῶς ἂν φθέγγαιτο ἢ
 ῤηοῖσιν; Καὶ ^a πάντα δ' ἂν εἴη ἓν, ὥσπερ καὶ πρότερον
 εἴρηται, καὶ ταυτόν ἐσται ^r καὶ ἄνθρωπος καὶ θεὸς καὶ τριή-
 36 ρης καὶ αἱ ἀντιφάσεις αὐτῶν. Εἰ ^s γὰρ ὁμοίως καθ' ἑκάστου,
 ὡς οὐθέν διοίσει ἕτερον ἑτέρον· εἰ γὰρ διοίσει, τοῦτ' ἔσται
 ἀληθὲς καὶ ἴδιον. Ὅμοιως δὲ ^w καὶ εἰ διαιρῶντα ἐνδέχεται
 ἀληθεύειν, συμβαίνει τὸ λεχθέν. Πρὸς δὲ τούτῳ ὅτι πάντες
 ἂν ^x ἀληθεύοιεν καὶ πάντες ἂν ψεύδοιντο, καὶ αὐτὸς αὐτὸν
 ὁμολογεῖ ψεύδεσθαι. Ἄμα δὲ φανερόν ὅτι περὶ οὐθενός
 37 ἐστί πρὸς τοῦτον ἡ σκέψις· οὐθέν γὰρ λέγει. Οὔτε γὰρ
 οὕτως οὐτ' οὐχ οὕτως λέγει, ἀλλ' οὕτως τε καὶ οὐχ οὕτως.
 Καὶ πάλιν γε ταῦτα ^y ἀπόφησιν ἄμφω, ὅτι οὐθ' οὕτως οὔτε
^z οὐχ οὕτως· εἰ γὰρ μή, ἤδη ἂν τι ^a εἴη ὠρισμένον. Ἔτι εἰ
 ὅταν ἡ φάσις ἀληθὲς ᾖ, ἡ ἀπόφασις ψευδὴς, καὶ αὕτη ἀλη-
 θὲς ^b ᾖ, ἡ κατάφασις ψευδὴς, οὐκ ἂν εἴη ^c τὸ αὐτὸ ἅμα φάναι
 38 καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς. Ἄλλ' ἴσως φαίεν ἂν τοῦτ' εἶναι τὸ
 ἐξ ἀρχῆς κείμενον. Ἔτι ἄρα ὁ μὲν ἢ ἔχειν πως ὑπολαμβάνει
 ἢ μὴ ἔχειν διέφυσται, ὁ δὲ ἄμφω ἀληθεύει; Εἰ ^d γὰρ
 ἀληθεύει, τί ἂν εἴη τὸ λεγόμενον ὅτι τοιαύτη τῶν ὄντων ἢ
^e φύσις; Εἰ δὲ μὴ ἀληθεύει, ἀλλὰ μάλλον ἀληθεύει ^f ὁ ἐκεί-

^h καθ'] καὶ καθ' T. ⁱ πάντως E.S. ^k γὰρ add. Ab. ¹ ἢ om. T.
^m ἢ ἀντικειμένη] ἢ ἡ ἀντικειμένη ἀπόφασις Ab. ⁿ ὦν—φάναι Ab: ceteri
 ὅσα ἀποφῆσαι φάναι. ^o λέγειν] λέγει Ab. ^p ῤηοῖσι Ab: ceteri βαδί-
 σαιεν. ^a ἅπαντα Ab. ^r καὶ post ἐσται om. T. ^s γὰρ Ab: ceteri δ'.
^t ἑκάστου S.T. ^v οὐδενί Ab. ^w εἰ καὶ T. ^x ἀληθεύοιεν Ab. ^y ἀπό-
 φασιν T. ^z post οὐχ οὕτως S. λέγει, ἀλλ' οὕτως τε καὶ οὐχ οὕτως.
^a εἴη] πω Ab. ^b ἢ alterum om. Ab. ^c ἅμα τὸ αὐτὸ E.S.T. ^d γὰρ]
 γὰρ μὴ Ab. ^e φύσις] φύσις ἀληθεύει S. ^f ὁ] ἢ ὁ Ab.

νως ὑπολαμβάνων, ἤδη πως ἔχοι ἂν τὰ ὄντα, καὶ τοῦτ' ἀλη-
 θές ἂν εἴη, καὶ οὐχ ἅμα καὶ οὐκ ἀληθές. Εἰ δὲ ὁμοίως 39
 ἅπαντες καὶ ψεύδονται ἔκαστος ἀληθῆ λέγουσιν, οὔτε ἡ φθέγγεσθαι οὔτ' εἰπεῖν τῷ τοιούτῳ ἵ ἐστιν ἅμα γὰρ ἡ ταυτά τε καὶ
 οὐ ταυτά λέγει. Εἰ δὲ μηθὲν ὑπολαμβάνει ἀλλ' ὁμοίως
 οἶται καὶ οὐκ οἶται, τί ἂν διαφερόντως ἔχοι ἡ τῶν πεφυκό-
 των; Ὅθεν καὶ μάλιστα φανερόν ἐστιν ὅτι οὐθεὶς οὕτω διά-
 κεῖται οὔτε τῶν ἄλλων οὔτε τῶν λεγόντων τὸν λόγον τοῦτον.
 Διὰ τί γὰρ βαδίζει Μέγαράδῃ ἀλλ' οὐχ ἡσυχάζει οἰόμε- 40
 νος βαδίζειν; Οὐδ' ἐκείνῳ ἔωθεν πορεύεται εἰς φρέαρ ἢ εἰς
 φάραγγα, εἰς τύχην, ἀλλὰ φαίνεται εὐλαβούμενος, ὥς οὐχ
 ὁμοίως οἰόμενος μὴ ἀγαθὸν εἶναι ὁ τὸ ἐμπεσεῖν καὶ ἀγαθόν;
 Δῆλον ἄρα ὅτι τὸ μὲν βέλτιον ὑπολαμβάνει τὸ δ' οὐ βέλ-
 τιον. Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὸ μὲν ἄνθρωπον τὸ δ' οὐκ ἄνθρωπον 41
 καὶ τὸ μὲν γλυκὺ τὸ δ' οὐ γλυκὺ ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν.
 Οὐ γὰρ ἐξ ἴσου ἅπαντα ζητεῖ καὶ ὑπολαμβάνει, ὅταν Ροιη-
 θεὶς βέλτιον εἶναι τὸ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἰδεῖν ἄνθρωπον εἶτα
 ἡ ζητῇ αὐτά· καίτοι ἡ γ' ἔδει, εἰ ταῦτόν ἦν ὁμοίως καὶ ἄν-
 θρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' ὅπερ ἐλέχθη, οὐθεὶς δὲ οὐ 42
 φαίνεται τὰ μὲν εὐλαβούμενος τὰ δ' οὐ. Ὡστε, ὥς ἔοικε,
 πάντες ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν ἀπλῶς, εἰ μὴ περὶ ἅπαντα,
 ἀλλὰ περὶ τὸ ἅμεινον καὶ χεῖρον. Εἰ δὲ μὴ ἐπιστάμενοι 43
 ἀλλὰ δοξάζοντες, πολὺ μᾶλλον ἐπιμελητέον ἂν εἴη τῆς ἀλη-
 θείας, ὥσπερ καὶ νοσῶδει ὄντι ἡ ὑγιεινῇ τῆς ὑγείας· καὶ
 γὰρ ὁ δοξάζων πρὸς ἡ τὸν ἐπιστάμενον οὐχ ὑγιεινῶς διάκει-
 ται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἔτι ἡ εἰ ὅτι μάλιστα πάντα οὕτως 44
 ἔχει καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τό γε μᾶλλον καὶ ἥττον ἐνεστὶν
 ἐν τῇ φύσει τῶν ὄντων· οὐ γὰρ ἂν ὁμοίως φῆσαιμεν εἶναι
 τὰ ἡ δύο ἄρτια καὶ τὰ τρία, οὐδ' ὁμοίως διέψευσται ὁ τὰ
 τέτταρα ἡ πέντε οἰόμενος καὶ ὁ χίλια. Εἰ οὖν μὴ ὁμοίως,

ε καὶ οὐκ ἀλ. E. ἡ φθέγγεσθαι S. ἡ ἐστὶν Ab. ἡ ταυτά τε καὶ οὐ
 ταυτά plerique. ἡ τῶν] τί τῶν T. ἡ εὐθύς Ab. ἡ εἰς post ἡ om. E.
 ὁ τὸ om. E. Ρ οἰηθῆς Ab. ἡ ζητεῖ S.T.Ab. ἡ γε δεῖ T, ἔδει γ' E.S.
 ἡ ὥς om. T. ἡ τὸν om. S. ἡ εἰ] ἡ T. ἡ δύο] δύο εἶναι Ab. ἡ πέντε]
 πάντα E.

- 45 δῆλον ὅτι ἄτερος ἦττον, ὥστε μᾶλλον ἀληθεύει. Εἰ οὖν τὸ μᾶλλον ἐγγύτερον, εἴη γε ἂν ὅτι ἀληθές οὐ ἐγγύτερον τὸ μᾶλλον ἀληθές. Κἂν εἰ μὴ ἔστω, ἀλλ' ἤδη γέ τι ἐστὶ βεβαιότερον καὶ ἀληθινώτερον, καὶ τοῦ λόγου ἀπηλλαγμένοι ἂν εἴημεν τοῦ ἀκράτου καὶ κωλύοντος τι τῇ διανοίᾳ ὀρίσαι.
- 5 Ἔστι δ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς δόξης καὶ ὁ Πρωταγόρου λόγος, καὶ ἀνάγκη ὁμοίως ἄμφω αὐτοὺς ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. Εἴτε γὰρ τὰ δοκοῦντα πάντα ἐστὶν ἀληθῆ καὶ τὰ φαινόμενα, ἀνάγκη πάντα ἅμα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ἃ εἶναι. Πολλοὶ γὰρ τάναντία ὑπολαμβάνουσιν ἀλλήλοις, καὶ τοὺς μὴ ταῦτα δοξάζοντας ἑαυτοῖς διεψεύσθαι νομίζουσιν· ὥστ' ἀνάγκη τὸ αὐτὸ 2 εἶναι τε καὶ μὴ εἶναι. Καὶ εἰ τοῦτ' ἐστίν, ἀνάγκη τὰ δοκοῦντα ἃ εἶναι πάντ' ἀληθῆ· τὰ ἀντικείμενα γὰρ δοξάζουσιν ἀλλήλοις οἱ διεψευσμένοι καὶ ἀληθεύοντες. Εἰ οὖν ἔχει τὰ ὄντα οὕτως, ἃ ἀληθεύουσιν πάντες. Ὅτι μὲν οὖν ἃ ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰς διανοίας ἀμφοτέρω οἱ λόγοι, δῆλον. Ἔστι δ' οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος πρὸς ἃ πάντας τῆς ἐντεύξεως· οἱ μὲν γὰρ 3 πειθοῦς δέονται, οἱ δὲ βίας. Ὅσοι μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἀπορῆσαι ὑπέλαβον οὕτως, τούτων εὐίατος ἡ ἄγνοια· οὐ γὰρ πρὸς τὸν λόγον ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν ἡ ἀπάντησις αὐτῶν· ὅσοι δὲ λόγου χάριν λέγουσι, τούτων δ' ἑλεγχος ἴσσις τοῦ ἴτ' ἐν 4 τῇ φωνῇ λόγου καὶ τοῦ ἐν τοῖς ὀνόμασιν. Ἐλήλυθε δὲ τοῖς διαποροῦσιν αὕτη ἡ δόξα ἐκ τῶν αἰσθητῶν, ἡ μὲν τοῦ ἅμα τὰς ἀντιφάσεις καὶ τάναντία ἃ ὑπάρχειν ὀρώσιν ἐκ ταύτου 5 γινόμενα τάναντία. Εἰ οὖν μὴ ἐνδέχεται ἢ γενέσθαι τὸ μὴ ὄν, προϋπῆρχεν ὁμοίως τὸ πρᾶγμα ἢ ἄμφω ὄν, ὥσπερ καὶ Ἀναξαγόρας μεμῖχθαι πᾶν ἐν παντί φησι καὶ Δημόκριτος· καὶ γὰρ οὗτος τὸ κενὸν καὶ τὸ πλῆρες ὁμοίως καθ' ὅτι οὖν ὑπάρχειν μέρος, καίτοι τὸ μὲν ὄν τούτων εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν. 6 Πρὸς μὲν ἃ οὖν τοὺς ἐκ τούτων ὑπολαμβάνοντας ἐροῦμεν ὅτι

γ τι om. Ab. 2 αὐτοὺς ἀμφω Ab. 3 εἶναι post ἀνάγκη Ab. b πάντα εἶναι T. c ἀληθεύουσιν E.S.T. d εἰσὶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δ. οἱ τοιοῦτοι λόγοι Ab. e ἀπαντας E.S.T. f τ' om. Ab. g ὑπάρχειν E.T. h γίνεσθαι Ab. i post ἀμφω ὄν Ab. τουτέστιν ὄν καὶ μὴ ὄν. k οὖν add. E.Ab.

τρόπον μὲν τινα ¹ ὁρθῶς λέγουσι, τρόπον δὲ τινα ἀγνοοῦσιν. Τὸ γὰρ ὃν λέγεται διχῶς, ὥστ' ἔστιν ὃν τρόπον ἐνδέχεται γίγνεσθαι τι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἔστι δ' ² ὃν οὐ, καὶ ἅμα τὸ αὐτὸ εἶναι ³ καὶ ὃν καὶ μὴ ὄν, ἀλλ' οὐ ⁴ κατὰ ⁵ ταυτὸ ὄν· δύναμει μὲν γὰρ ἐνδέχεται ἅμα ταυτὸ εἶναι τὰ ἐναντία, ἐντελεχεία δ' οὐ. Ἔτι δ' ἀξιόσομεν αὐτοὺς ὑπολαμβάνειν καὶ ἄλ- λην ⁶ τινὰ οὐσίαν εἶναι τῶν ὄντων, ἥ οὔτε κίνησις ὑπάρχει οὔτε φθορὰ οὔτε γένεσις τὸ παράπαν. Ὅμοιος δὲ καὶ ἡ περὶ τὰ φαινόμενα ἀλήθεια ἐνίοις ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἐλήλυθεν. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθές οὐ πλήθει κρίνεσθαι οἴονται προσήκειν ⁸ οὐδὲ ὀλιγότητι, τὸ δ' αὐτὸ τοῖς μὲν γλυκὺ γενομένοις ⁹ δοκεῖν εἶναι, τοῖς δὲ πικρόν· ὥστ' εἰ πάντες ἕκαμνον ἢ πάντες παρεφρόνουν, δύο δ' ἢ τρεῖς ὑγίαινον ἢ νοῦν εἶχον, δοκεῖν ἂν τούτους κάμνειν καὶ παραφρονεῖν, τοὺς δ' ἄλλους οὐ. Ἔτι ¹⁰ πολλοῖς τῶν ¹¹ ἄλλων ¹² ζῶων τὰναντία ¹³ περὶ τῶν αὐτῶν φαίνεσθαι καὶ ἡμῖν, καὶ αὐτῷ δὲ ἐκάστω πρὸς αὐτὸν οὐ ταυτὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν αἰεὶ δοκεῖν. Ποῖα οὖν τούτων ¹⁴ ἀληθῆ ἢ ψευδῆ, ἄδηλον· οὐθὲν γὰρ μᾶλλον τάδε ἢ τάδε ἀληθῆ, ἀλλ' ὁμοίως. Διὸ Δημόκριτός γέ φησιν ἥτοι οὐθὲν εἶναι ἀληθές ἢ ἡμῖν γ' ἄδηλον. ¹⁵ Ὅλως δὲ διὰ τὸ ὑπολαμβάνειν φρόνησιν ¹⁶ μὲν τὴν αἴσθησιν, ταύτην δ' εἶναι ἀλλοιώσιν, τὸ φαινόμενον κατὰ τὴν αἴσθησιν ἐξ ἀνάγκης ἀληθές εἶναι φασιν· ἐκ τούτων γὰρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἕκαστος τοιαύταις δόξαις γεγέννηται ἔνοχοι. Καὶ ¹⁷ γὰρ Ἐμπεδοκλῆς μεταβάλλοντας τὴν ἔξιν μεταβάλλειν φησὶ τὴν φρόνησιν·

πρὸς παρεὸν γὰρ μῆτις ¹⁸ ἐναύζεται ἀνθρώποισιν.

Καὶ ἐν ἑτέροις δὲ λέγει ὅτι

ὅσον . . . ἄλλοιοι ¹⁹ μετέφυν, ²⁰ τόσον ἄρ σφισιν αἰεὶ
καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοια περίστατο.

¹ ἀληθῶς T. ² ὃν] ὅπως Ab. ³ καὶ ante ὃν add. Ab. ⁴ κατὰ om. Ab. ⁵ αὐτὸ T. ⁶ τινὰ add. Ab. ⁷ δοκεῖ E.S.T. ⁸ δὲ καὶ π. Ab. ⁹ ἄλλων om. Ab. ¹⁰ ζῶων ὑγίαινουσι τάν. Ab.Fb. ¹¹ περὶ τῶν αὐτῶν add. Ab. ¹² ψευδῆ ἢ ἀληθῆ T. ¹³ ὁμοίως Ab. ¹⁴ ἀέξεται S.Bb.Cb. ¹⁵ μετέφην S.T.Ab. ¹⁶ τόσον E.

12 Καὶ Παρμενίδης δὲ ἀποφαίνεται τὸν αὐτὸν τρόπον

ὥς γὰρ ^εἐκάστος ^δἔχει κρᾶσιν μελέων πολυκάμπτων,
^ετὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται. . . . Τὸ γὰρ αὐτὸ
 ἔστιν ὕπερ φρονέει μελέων ^εφύσις ἀνθρώποισιν
 καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλέον ἐστὶ νόημα.

13 Ἀναξαγόρου δὲ ^εκαὶ ἀπόφθεγμα μνημονεύεται πρὸς τῶν
 ἐταίρων ^ητινάς, ὅτι τοιαῦτ' αὐτοῖς ἔσται τὰ ὄντα οἷα ἂν

14 ὑπολάβωσιν. Φασὶ δὲ καὶ τὸν Ὅμηρον ^ιταύτην ἔχοντα φαί-
 νεσθαι τὴν δόξαν, ὅτι ἐποίησε τὸν Ἑκτορα, ὥς ἐξέστη ὑπὸ
 τῆς πληγῆς, κείσθαι ἄλλοφρονέοντα, ὥς φρονούντας μὲν καὶ
 τοὺς παραφρονούντας ἀλλ' οὐ ταυτά. Δῆλον οὖν ὅτι, ^κεἰ
 ἀμφοτέραι φρονήσεις, καὶ τὰ ὄντα ἅμα οὕτω τε καὶ οὐχ

15 οὕτως ^λἔχει. ^μἩ καὶ χαλεπώτατον τὸ συμβαῖνον ἐστίν·
 εἰ γὰρ οἱ μάλιστα τὸ ἐνδεχόμενον ἀληθὲς ἑωρακότες (οὗτοι
 δ' εἰσὶν οἱ μάλιστα ζητοῦντες αὐτὸ καὶ φιλοῦντες) οὗτοι τοι-
 αύτας ἔχουσι τὰς δόξας καὶ ταῦτα ἀποφαίνονται περὶ τῆς
 ἀληθείας, πῶς οὐκ ἄξιον ^νἀθυμῆσαι τοὺς φιλοσοφεῖν ἐγχει-
 ροῦντας; Τὸ γὰρ τὰ ^οπετόμενα διώκειν τὸ ζητεῖν ἂν εἴη

16 τὴν ἀλήθειαν. Αἴτιον δὲ τῆς δόξης τούτοις ὅτι περὶ τῶν
 ὄντων μὲν τὴν ἀλήθειαν ἐσκόπουν, τὰ δ' ὄντα ὑπέλαβον εἶναι
 τὰ αἰσθητὰ μόνον· ἐν δὲ τούτοις πολλὴ ἡ τοῦ ἀορίστου φύ-
 σις ἐνυπάρχει, καὶ ἡ τοῦ ὄντος οὕτως ὥσπερ εἵπομεν· διὸ εἰ-

17 κότες μὲν λέγουσιν, οὐκ ἀληθὴ δὲ λέγουσιν. Οὕτω γὰρ
 ἀρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὥσπερ Ἐπίχαρμος ^ρεἰς Ξενοφά-
 νην. Ἐτι δὲ πᾶσαν ὀρῶντες ταύτην κινουμένην τὴν φύσιν,
 κατὰ δὲ τοῦ μεταβάλλοντος οὐθὲν ἀληθεύμενον, περὶ γε τὸ

18 ^απάντη πάντως μεταβάλλον οὐκ ἐνδέχασθαι ἀληθεύειν. Ἐκ
 γὰρ ταύτης τῆς ὑπολήψεως ἐξήνθησεν ἡ ἀκροτάτη δόξα τῶν
 εἰρημένων, ἡ τῶν φασκόντων ἡρακλειτίζειν, καὶ οἷαν Κρα-
 τύλος εἶχεν, ὅς τὸ τελευταῖον οὐθὲν ᾤετο ^ρδεῖν λέγειν ἀλλὰ

^ε ἐκάστω Αβ, ἐκάστοι' S.Bb.Cb. ^δ ἔχη S.Bb. ^ε ὥς E. ^ε φύσις
 ἀνθρώποισιν om. Αβ. ^ε καὶ om. T. ^η τινός E.T.Ab. ^ι τοιαύτην S.T.
^κ εἰ om. Αβ. ^λ ἔχη E. ^μ ἡ] ἡ T.Ab. ^ν ἀθυμῆν E. ^ο πετόμενα E.
^ρ ἡ ξενοφάνης T. ^α πάντως πάντη S.T. ^ρ λέγειν δεῖν T.

τὸν δάκτυλον ἐκίνει μόνον, καὶ Ἡρακλείτῳ ἐπετίμα εἰπόντι
^a ὅτι δις τῷ αὐτῷ ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι· αὐτὸς γὰρ
 ᾤετο οὐδ' ἅπαξ. Ἡμεῖς δὲ καὶ πρὸς ^t τοῦτον τὸν λόγον ¹⁹
 ἐροῦμεν ὅτι τὸ μὲν μεταβάλλον ὅτε μεταβάλλει ἔχει τινὰ
 αὐτοῖς ἀληθῆ λόγον μὴ οἶσθαι εἶναι. Καίτοι ἔστι γε ἀμ-
 φισβητήσιμον· τό τε γὰρ ἀποβάλλον ἔχει τι τοῦ ἀποβαλ-
 λομένου, καὶ τοῦ γιγνομένου ἤδη ἀνάγκη τι εἶναι. Ὅλως τε ²⁰
 εἰ φθείρεται, ὑπάρξει τι ὄν· καὶ εἰ γίγνεται, ἐξ οὗ γίγνεται
 καὶ ὑφ' οὗ γεννᾶται, ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ τοῦτο μὴ ^v εἶναι εἰς
 ἄπειρον. Ἀλλὰ ταῦτα παρέντες ἐκεῖνα ^w λέγωμεν, ὅτι οὐ
 ταυτὸν ἔστι τὸ μεταβάλλειν κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ
 ποιόν. Κατὰ μὲν οὖν τὸ ποσὸν ἔστω μὴ μένον· ἀλλὰ κατὰ ²¹
 τὸ εἶδος ἅπαντα γιγνώσκουμεν. Ἔτι δ' ἄξιον ἐπιτιμῆσαι
 τοῖς οὕτως ὑπολαμβάνουσιν, ὅτι καὶ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ
 τῶν ἐλαττόνων τὸν ἀριθμὸν ^x ἰδόντες οὕτως ἔχοντα περὶ ὅλου
 τοῦ οὐρανοῦ ὁμοίως ἀπεφάναντο. Ὁ γὰρ περὶ ἡμᾶς τοῦ ²²
 αἰσθητοῦ τόπος ἐν ὕφθορᾳ καὶ γενέσει διατελεῖ μόνος ὢν·
 ἀλλ' οὗτος ^z οὐθὲν ὡς εἰπεῖν ^a μόνιον τοῦ παντός ἐστιν, ὥστε
 δικαιότερον ^b ἂν δι' ἐκεῖνα ^c τούτων ἀπεψηφίσαντο ^d ἢ διὰ
 ταῦτα ἐκεῖνων κατεψηφίσαντο. Ἔτι δὲ δῆλον ὅτι καὶ πρὸς
 τούτους ταῦτα τοῖς πάλαι λεχθεῖσιν ἐροῦμεν· ὅτι γὰρ ἔστιν
 ἀκίνητός τις φύσις δεικτέον αὐτοῖς καὶ πειστέον αὐτούς. Καί- ²³
 τοι ^e συμβαίνει γε τοῖς ἅμα φάσκουσιν εἶναι καὶ μὴ εἶναι
 ἡρεμεῖν μᾶλλον φάναι ^f πάντα ἢ κινεῖσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν εἰς
 ὃ τι ^g μεταβάλλει· ἅπαντα γὰρ ὑπάρχει πᾶσιν. Περὶ δὲ
 τῆς ἀληθείας, ὡς οὐ πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές, πρῶτον μὲν
^h γε ⁱ ὅτι οὐδ' ἡ αἰσθησις ψευδὴς τοῦ ἰδίου ἐστίν, ἀλλ' ἡ φαν-
 τασία οὐ ταυτὸν τῇ αἰσθήσει. Εἴτ' ἄξιον θαυμάσαι εἰ τοῦτ' ²⁴
 ἀποροῦσι, πότερον τηλικαῦτα ἐστὶ τὰ μεγέθη καὶ τὰ χρώ-
 ματα τοιαῦτα οἷα τοῖς ἄποθεν φαίνεται ^k ἢ οἷα τοῖς ἐγγύθεν,

^a ὅτι add. Ab. ^t τούτων E. ^v εἶναι] εἶναι codices. ^w λέγομεν S.
^x εἰδότες S.T. ^y φορᾶ E. ^z ὡς εἰπεῖν οὐδὲν Ab. ^a τοῦ παντός μόνιον
 S.Bb.Cb. ^b ἂν] εἰ Ab. ^c τούτων E.Ab. ^d ἢ] ἢ E, εἰ Ab. ^e γε συμ-
 βαίνει E.S.T. ^f ἢ κινεῖσθαι πάντα Ab. ^g μεταβάλλειν Ab. ^h γε add.
 Ab. ⁱ ὅτι om. T.Ab. ^k ἢ om. S.

καὶ ¹ πότερον οἶα τοῖς ^m ὑγιαίνουσιν ⁿ ἢ οἶα τοῖς ^o κάμνουσιν,
 P καὶ βαρύτερα πότερον ^q αὖ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἢ ^q αὖ τοῖς ἰσχύ-
 ουσιν, καὶ ἀληθῆ πότερον ^q αὖ τοῖς καθεύδουσιν ἢ ^q αὖ τοῖς
 25 ^s ἐγρηγοροῦσιν. Ὅτι μὲν γὰρ ^t οὐκ οἶονταί γε, φανερόν
 οὐθεὶς γοῦν ^v ἐὰν ὑπολάβῃ νύκτωρ Ἀθήνησιν εἶναι ὦν ἐν Λι-
 βύῃ, πορεύεται εἰς τὸ ὠδεῖον. Ἔτι δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος,
 ὥσπερ καὶ Πλάτων λέγει, οὐ δῆπου ὁμοίως κυρία ἡ τοῦ ἱα-
 τροῦ δόξα καὶ ἡ τοῦ ἀγνοοῦντος, οἷον περὶ τοῦ μέλλοντος
 26 ἔσεσθαι ὑγιούς ἢ μὴ μέλλοντος. Ἔτι δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν αἰ-
 σθήσεων οὐχ ὁμοίως κυρία ἡ τοῦ ἀλλοτρίου καὶ ἰδίου ἢ τοῦ
 πλησίον καὶ τοῦ αὐτῆς, ἀλλὰ ^w περὶ μὲν χρώματος ὄψις, οὐ
 γεῦσις, περὶ δὲ χυμοῦ γεῦσις, ^x οὐκ ὄψις. ^y ὦν ἐκάστη ἐν τῷ
 αὐτῷ χρόνῳ περὶ τὸ αὐτὸ ^z οὐδέ ποτέ φησιν ἅμα οὕτω καὶ
 27 οὐχ οὕτως ἔχειν. Ἀλλ' οὐδ' ἐν ἐτέρῳ χρόνῳ περὶ ^a γε τὸ
 πάθος ^b ἡμφισβήτησεν, ἀλλὰ περὶ τὸ ^φ συμβέβηκε τὸ πά-
 θος. Λέγω δ' οἷον ὁ μὲν αὐτὸς οἶνος δόξειεν ἂν ἢ ^c μετα-
 βαλὼν ἢ τοῦ σώματος ^c μεταβαλόντος ὅτε μὲν εἶναι γλυκὺς
 ὅτε δὲ οὐ γλυκὺς· ἀλλ' οὐ τό ^d γε γλυκὺ οἶον ἐστιν ὅταν
 ἦ, οὐδεπώποτε ^e μετέβαλεν, ἀλλ' αἰεὶ ἀληθεύει περὶ αὐτοῦ, καὶ
 28 ἐστιν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἐσόμενον γλυκὺ τοιοῦτον. Καίτοι τοῦτο
 ἀναιροῦσιν οὗτοι οἱ λόγοι ^f ἅπαντες, ὥσπερ καὶ οὐσίαν μὴ
 εἶναι μηθενός, οὕτω μὴδ' ἐξ ἀνάγκης μὴέν· τὸ γὰρ ἀναγ-
 καῖον οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως καὶ ἄλλως ἔχειν, ὥστ' εἴ τι ἐστιν
 ἐξ ἀνάγκης, οὐχ ^g ἔξει οὕτω τε καὶ οὐχ οὕτως. Ὅλως τ' εἴ
 πέρ ἐστι τὸ αἰσθητὸν μόνον, οὐθὲν ἂν εἴη μὴ ὄντων τῶν
 29 ἐμψύχων· αἰσθησις γὰρ οὐκ ἂν εἴη. Τὸ μὲν οὖν ^h μήτε τὰ
 αἰσθητὰ εἶναι μήτε τὰ αἰσθήματα ἴσως ἀληθές (τοῦ γὰρ αἰ-
 σθανομένου πάθος τοῦτό ἐστι), τὸ δὲ τὰ ὑποκείμενα μὴ εἶναι,

¹ πότερον ἢ οἶα T. ^m ἰσχύουσιν T. ⁿ ἢ om. S. ^o νοσοῦσι Ab.
 P καὶ β.—ισχύουσιν om. T. ^q αὖ Ab: ceteri οἶα. ^r ἰσχυροῖς Ab.
^s ἐγρηγόρων E. ^t οὐχ οἶον τε Ab. ^v ἐὰν ὑπολάβῃ] ὑπολαβὼν Ab.
^w μὲν περὶ T. ^x οὐκ] ἀλλ' οὐκ E.S. ^y ὦν καὶ ἐκάστη Ab. ^z οὐδεπώ-
 ποτε Ab. ^a γε] δὲ Ab. ^b ἡμφισβήτησαν S. ^c μεταβάλλον et μετα-
 βάλλοντος Ab. ^d γε] τε T.Ab. ^e μεταβάλλει Ab. ^f πάντες Ab.
^g ἔξει om. T. ^h μὴδὲ Ab, omissis μοx μήτε τὰ αἰσθήματα.

ἃ ποιεῖ τὴν αἰσθησιν, καὶ ἄνευ αἰσθήσεως ¹ ἀδύνατον. Οὐ γὰρ ³⁰
δὴ ἢ γ' αἰσθησις ^k αὐτῇ ἐαυτῆς ἐστίν, ἀλλ' ἐστὶ τι καὶ ἕτε-
ρον παρὰ τὴν αἰσθησιν, ὃ ἀνάγκη πρότερον εἶναι τῆς αἰσθή-
σεως· τὸ γὰρ κινεῖν τοῦ κινουμένου φύσει πρότερόν ἐστι· καὶ
εἰ ¹ λέγεται πρὸς ^m ἄλλα ⁿ ταῦτα, οὐθὲν ἦττον.

Εἰσὶ δέ τινες οἱ ἀποροῦσι καὶ τῶν ταῦτα πεπεισμένων καὶ 6
τῶν τοὺς λόγους τούτους μόνον λεγόντων· ζητοῦσι γὰρ τίς
ὁ κρίνων τὸν ὑγιαίνοντα καὶ ὅλως τὸν περὶ ἕκαστα ^o κρι-
νούντα ὀρθῶς. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἀπορήματα ὁμοιά ἐστὶ τῷ
ἀπορεῖν πότερον καθεύδομεν νῦν ἢ ἐγρηγόραμεν. Δύνανται ²
δ' αἱ ἀπορίαι. ^p αἱ τοιαῦται πάσαι τὸ αὐτό· πάντων γὰρ
^q λόγον ἀξιούσιν· οὗτοι εἶναι· ἀρχὴν γὰρ ζητοῦσι, καὶ ταύ-
την δι' ἀποδείξεως λαμβάνειν, ἐπεὶ ^s ὅτι γε ^t οὐ πεπεισμένοι
εἰσὶ, φανεροὶ εἰσιν ἐν ταῖς πράξεσιν. Ἀλλ' ὅπερ εἵπομεν,
τοῦτο αὐτῶν τὸ πάθος ἐστίν· λόγον γὰρ ζητοῦσιν ὧν οὐκ
ἔστι λόγος· ἀποδείξεως γὰρ ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξις ἐστίν. Οὐ- ³
τοι μὲν οὖν ῥαδίως ἂν τοῦτο πεισθεῖεν· ἐστὶ γὰρ οὐ χαλεπὸν
λαβεῖν. Οἱ δ' ἐν τῷ λόγῳ τὴν βίαν ^v μόνον ζητοῦντες ἀδύ-
νατον ζητοῦσιν· ^w ἐναντία γὰρ εἰπεῖν ἀξιούσιν, εὐθὺς ἐναντία
λέγοντες. Εἰ δὲ μὴ ἐστὶ πάντα πρὸς τι, ἀλλ' ἐνιά ^x ἐστὶ ⁴
καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτά, οὐκ ἂν εἴη ^z πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές·
τὸ γὰρ φαινόμενον τινὶ ἐστὶ φαινόμενον· ὥστε ὁ λέγων
ἅπαντα τὰ φαινόμενα ^a εἶναι ἀληθῆ, ἅπαντα ποιεῖ τὰ ὄντα
πρὸς τι. Διὸ καὶ φυλακτέον τοῖς τὴν βίαν ἐν τῷ λόγῳ ζη- ⁵
τοῦσιν, ἅμα δὲ καὶ ὑπέχειν λόγον ἀξιούσιν, ὅτι οὐ τὸ φαινό-
μενόν ἐστίν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ^φ φαίνεται καὶ ὅτε φαί-
νεται καὶ ἢ καὶ ὧς. ^b Ἄν δ' ὑπέχωσι μὲν λόγον, μὴ οὕτω
δ' ὑπέχωσι, συμβήσεται ^c αὐτοῖς τὰναντία ταχὺ λέγειν. Ἐν- ⁶
δέχεται γὰρ ^d τῷ αὐτῷ κατὰ μὲν τὴν ὄψιν μέλι φαίνεσθαι,

ⁱ δυνατον Ab. ^k αὐτῇ E, om. Ab. ^l λέγεται S. ^m ἄλλα Ab.
ⁿ ταυτὰ Ab, ταῦτα αὐτὰ E.T. ^o κρίνοντα Ab. ^p αἱ τοιαῦται] αὐται Ab.
^q λόγων S. ^r εἶναι οὗτοι E.S. ^s ὅτι γε Ab: ceteri γε ὅτι. ^t πεπει-
σμένοι οὐκ Ab. ^v μόνον Ab. ^w ἐναντία γὰρ] ἐναντίον γὰρ S. ^x ἐστὶ
καὶ] εἰσὶ καὶ T. ^y ἐαυτά S.T. ^z ἅπαν E. ^a ἀληθῆ εἶναι T. ^b ἐὰν Ab.
^c ἐαυτοῖς idem. ^d τὸ αὐτὸ S.

^οτῇ δὲ γέυσει μὴ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ^φδυνῶν ὄντοι μὴ ^εταυτὰ
ἐκατέρᾳ τῇ ὄψει, ^h ἂν ὧσιν ^ιἀνόμοιαι, ἐπεὶ πρὸς γε τοὺς διὰ
τὰς πάλαι εἰρημένας αἰτίας τὸ φαινόμενον φάσκοντας ^kἀλη-
θὲς εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο πάνθ' ὁμοίως εἶναι ψευδῇ καὶ ἀληθῇ·
οὔτε γὰρ ἅπανσι ταυτὰ φαίνεσθαι οὔτε ^lαὐτῷ αἰεὶ ταυτά,
⁷ ἀλλὰ πολλάκις τάναντία κατὰ τὸν αὐτὸν ^mχρόνον. ⁿ Ἡ
μὲν γὰρ ἀφή δύο λέγει ἐν τῇ ^οἐπαλλάξει τῶν δακτύλων, ἡ
δ' ὄψις ἓν. Ἀλλ' ῥοῦτε τῇ αὐτῇ γε καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ αἰ-
σθήσει καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ὥστε τοῦτ' ἂν
εἴη ἀληθές. Ἀλλ' ἴσως διὰ τοῦτ' ἀνάγκη ^qλέγειν τοῖς μὴ
δι' ἀπορίαν ἀλλὰ λόγου χάριν λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλη-
⁸ θὲς τοῦτο, ἀλλὰ τούτῳ ἀληθές. Καὶ ὥσπερ δὴ πρότερον
εἴρηται, ἀνάγκη ^rκαὶ πρὸς τι ποιεῖν ἅπαντα καὶ πρὸς δόξαν
καὶ αἰσθησιν, ὥστ' οὔτε γέγονεν οὔτ' ἔσται οὐθέν μηθενὸς
προδοξάσαντος. Εἰ δὲ γέγονεν ἡ ἔσται, δηλὸν ὅτι οὐκ ἂν
εἴη ἅπαντα πρὸς δόξαν. Ἐτι εἰ ἓν, πρὸς ἓν ^sἢ πρὸς ὠρι-
σμένον· καὶ εἰ ταὐτὸ καὶ ἡμισυ καὶ ἴσον, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ
⁹ διπλάσιόν γε τὸ ἴσον. Πρὸς δὴ τὸ ^tδοξάζον εἰ ταὐτὸ ἄν-
θρωπος καὶ τὸ δοξαζόμενον, οὐκ ^vἔσται ἄνθρωπος τὸ δοξά-
ζον, ἀλλὰ τὸ δοξαζόμενον. Εἰ ^wδ' ἕκαστον ἔσται πρὸς τὸ
¹⁰ δοξάζον, ^xἄπειρα ἔσται τῷ εἶδει τὸ δοξάζον. Ὅτι μὲν οὖν
βεβαιοτάτη δόξα πασῶν τὸ μὴ εἶναι ἀληθεῖς ἅμα τὰς ἀντι-
κειμένας φάσεις, καὶ τί συμβαίνει τοῖς οὕτω λέγουσι, καὶ ^yδιὰ
τί οὕτω λέγουσι, τοσαῦτα εἰρήσθω. Ἐπεὶ δ' ἀδύνατον τὴν
ἀντίφασιν ἀληθεύεσθαι ^zἅμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, φανερόν ὅτι
¹¹ οὐδὲ τάναντία ἅμα ὑπάρχειν ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ. Τῶν μὲν
γὰρ ἐναντίων θάτερον στέρησις ἐστὶν οὐχ ^aἥττον, οὐσίας δὲ
στέρησις ἀπόφασίς ἐστὶν ἀπὸ τινος ὠρισμένου γένους. Εἰ

^ο τῇ—φαίνεσθαι om. pr. S. ^f δυνῶν T. ^ε ταύθ' E. ^h ἂν E.T.
ⁱ ἀνόμοια T. ^k ἀληθεῖς, omisso εἶναι, S. ^l ἐαυτῷ Ab, ταυτῷ T. ^m λό-
γον T. ⁿ ἡ μὲν—οὔτε om. pr. S. ^ο ἀπαλλάξει Ab. ^p οὐ τί Ab.
^q λέγειν om. T. ^r καὶ ante πρὸς om. Ab. ^s ἢ] ἡ Ab. ^t δοξάζειν S.T.
^v ἔστιν E.S.T. ^w δὲ καθ' ἕκαστον Ab. ^x ἀπειρα] πρὸς ἀπειρα Ab.
^y διὰ τί] ἂν Ab. ^z ἅμα ἀληθεύεσθαι Ab. ^a ἥττον] οὐσίας στέρησις. ἡ δὲ
στέρησις ἀπ. Ab.

οὖν ἀδύνατον ἅμα καταφάναι καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς, ἀδύνατον καὶ τὰναντία ὑπάρχειν ἅμα, ἀλλ' ἢ πῇ ἄμφω, ἢ θάτερον ἢ μὲν πῇ θάτερον δὲ ἀπλῶς.

Ἄλλα μὴν οὐδὲ μεταξὺ ἀντιφάσεως ἐνδέχεται εἶναι οὐθέν, 7 ἀλλ' ἀνάγκη ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι ^c ἐν καθ' ἐνὸς ὁτιοῦν. Δηλον δὲ πρῶτον μὲν ὀρισμένοις τί τὸ ἀληθές καὶ ψεῦδος. Τὸ μὲν γὰρ λέγειν τὸ ὄν μὴ εἶναι ἢ ^d τὸ μὴ ὄν εἶναι ψεῦδος, τὸ δὲ ^e τὸ ὄν εἶναι ^f καὶ τὸ μὴ ὄν μὴ εἶναι ἀληθές, ὥστε ^g καὶ ὁ λέγων εἶναι ἢ ^h μὴ ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται. Ἄλλ' οὔτε τὸ ⁱ ὄν ¹ λέγεται μὴ εἶναι ἢ εἶναι οὔτε τὸ μὴ ὄν. Ἔτι ^k ἦτοι ^l τὸ μεταξὺ ^m ἔσται τῆς ἀντιφάσεως, ὥσπερ τὸ φαῖον μέλανος καὶ λευκοῦ, ἢ ὡς τὸ μηδέτερον ἀνθρώπου καὶ ἵππου. Εἰ μὲν οὖν οὕτως, οὐκ ἂν μεταβάλλοι (ἐκ μὴ ἀγαθοῦ γὰρ εἰς ἀγαθὸν μεταβάλλει, ἢ ἐκ τούτου εἰς μὴ ἀγαθόν)· νῦν δ' ⁿ ἀεὶ φαίνεται. Οὐ γάρ ἐστι μεταβολὴ ἀλλ' ἢ εἰς τὰ ἀντικείμενα ³ καὶ μεταξύ. Εἰ δ' ἔστι μεταξύ, καὶ οὕτως ^o εἴη ἂν τις εἰς λευκὸν οὐκ ἐκ ^p μὴ λευκοῦ γένεσις· νῦν δ' οὐχ ὁράται. Ἔτι πᾶν τὸ διανοητὸν καὶ νοητὸν ἢ διάνοια ἢ κατάφησιν ἢ ἀπόφησιν· τοῦτο δ' ἐξ ὀρισμοῦ δηλον ὅταν ^q ἀληθεύῃ ἢ ψεύδῃται. Ὅταν μὲν ὡδὶ συνθῇ φᾶσα ἢ ἀποφᾶσα, ἀληθεύει, ὅταν ⁴ δὲ ὡδί, ψεύδεται. Ἔτι παρὰ πάσας δεῖ εἶναι τὰς ἀντιφάσεις, εἰ μὴ λόγου ἕνεκα ^r λέγεται· ὥστε καὶ οὔτε ἀληθεύσει τις οὔτ' οὐκ ἀληθεύσει. Καὶ παρὰ τὸ ὄν καὶ ^s τὸ μὴ ὄν ἔσται, ὥστε καὶ παρὰ γένεσιν καὶ φθορὰν μεταβολὴ τις ἔσται. Ἔτι ἐν ὅσοις ^t γένεσιν ἢ ἀπόφασιν τὸ ἐναντίον ἐπι- ⁵ φέρει, καὶ ἐν τούτοις ἔσται, οἷον ἐν ἀριθμοῖς οὔτε περιττὸς οὔτε οὐ περιττὸς ἀριθμός. Ἄλλ' ἀδύνατον· ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ δὲ δηλον. Ἔτι εἰς ἄπειρον βαδιεῖται, καὶ οὐ μόνον ἡμιόλια

^b μὲν om. Ab. ^c ἐν om. Ab. ^d τὸ μὴ ὄν] τοῦτο E.S.T. ^e τὸ post δὲ om. E. ^f καὶ τὸ] τὸ δὲ E.T. ^g καὶ ὁ] ἐκεῖνο Ab. ^h μὴ] μὴ εἶναι S. ⁱ λέγει E. ^k ἦτοι] εἴ τι S. ^l τὸ post ἦτοι add. Ab. ^m ἔσται Ab. ⁿ ἀεὶ om. Ab. ^o εἴη ἂν τις] ἢ ἡ ἀντίφασιν Ab, et omisso ἢ Fb. ^p μὴ] μὴ οὐ S.T. ^q ἀληθεύει ἢ ψεύδεται S. ^r λέγεται Ab. ^s τὸ ante μὴ om. T. ^t γένεσις rc. T.

- 6^v τὰ ὄντα ἔσται ^w ἀλλὰ πλείω. Πάλιν γὰρ ἔσται ἀποφῆσαι τοῦτο πρὸς τὴν φάσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν, καὶ τοῦτ' ἔσται τι· ἡ γὰρ οὐσία ^x ἐστὶ τις αὐτοῦ ἄλλη. ^y Ἐτι ὅταν ὑερόμενου ^z εἰ λευκὸν ἔστιν εἴπη ^a ὅτι οὐ, οὐθὲν ^b ἄλλο ^c ἀποπέφυκεν ἢ τὸ εἶναι· ἀπόφασις δὲ τὸ μὴ εἶναι. ^d Ἐλήλυθε δ' ἐνίοις αὕτη ἡ δόξα ὥσπερ ^e καὶ ἄλλαι τῶν παραδόξων· ὅταν ^f γὰρ λύειν μὴ δύνωνται λόγους ἐριστικούς, ἐνδόντες τῷ λόγῳ σύμφασιν ἀληθὲς εἶναι τὸ συλλογισθέν. Οἱ μὲν οὖν διὰ τοιαύτην αἰτίαν λέγουσιν, οἱ δὲ διὰ τὸ πάντων ^g ζητεῖν λόγον. ^h Ἀρχὴ δὲ πρὸς ἅπαντας τούτους ἐξ ὀρισμοῦ. ⁱ Ὀρισμὸς δὲ γίνεται ἐκ τοῦ σημαίνειν τι ἀναγκαῖον ^j εἶναι αὐτοῦ· ὁ γὰρ λόγος, οὗ τὸ ὄνομα σημείον, ὀρισμὸς ^k γίνεται. ^l Ἔοικε δ' ὁ μὲν Ἡρακλείτου λόγος, λέγων πάντα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἅπαντα ἀληθῆ ποιεῖν, ὁ δ' Ἀναξαγόρου εἶναί τι μεταξὺ τῆς ἀντιφάσεως, ^m ὥστε πάντα ψευδῆ· ὅταν γὰρ μιχθῇ, οὗτ' ἀγαθὸν οὗτ' οὐκ ἀγαθὸν τὸ μίγμα, ὥστ' οὐθὲν εἰπεῖν ἀληθές.
- 8 Διωρισμένων δὲ τούτων φανερόν ὅτι καὶ τὰ μοναχῶς λεγόμενα καὶ ⁿ τὰ κατὰ πάντων ἀδύνατον ὑπάρχειν, ὥσπερ τινὲς λέγουσιν, οἱ μὲν οὐθὲν φάσκοντες ἀληθὲς εἶναι (οὐθὲν γὰρ ^o κωλύειν φασὶν οὕτως ἅπαντα εἶναι ὥσπερ τὸ τὴν διάμετρον σύμμετρον εἶναι), οἱ δὲ πάντ' ἀληθῆ. Σχεδὸν γὰρ ^p οὗτοι οἱ λόγοι οἱ αὐτοὶ ^q τῷ Ἡρακλείτου· ὁ γὰρ λέγων ὅτι πάντ' ἀληθῆ καὶ πάντα ψευδῆ, καὶ χωρὶς λέγει τῶν λόγων ἐκάτερον τούτων, ὥστ' εἴπερ ἀδύνατα ἐκείνα, καὶ ταῦτα ἀδύνατον εἶναι. ^r Ἐτι δὲ φανερώς ἀντιφάσεις εἰσὶν ἃς οὐχ οἶόν τε ἅμα ἀληθεῖς εἶναι. Οὐδὲ ^s δὴ ψευδεῖς ^t πάσας· καί-
3 ^u τοι δόξειέ ^v γ' ἂν μᾶλλον ἐνδέχεσθαι ἐκ τῶν εἰρημένων. ^w Ἀλλὰ

^v τὰ ὄντα] ταῦτα Ab. ^w ἀλλὰ καὶ πλείω S.T. ^x ἔσται S. ^y ἐρομένου E. ^z εἰ om. Ab. ^a ὅτι om. T. ^b ἄλλο om. Ab. ^c ἀπέφηνεν S. ^d καὶ αἱ ἄλλαι E.S.T. ^e γὰρ om. Ab. ^f λόγον ζητεῖν E.S.T. ^g αὐτοὺς εἶναι T. ^h ἔσται Ab, γίνεται τοῦ πράγματος S. ⁱ ὥστε om. Ab. ^k τὰ om. E.T.Ab. ^l κωλύει Ab. ^m οὗτοι] αὐτοῖς E.S.T. ⁿ τῷ τοῦ Ἡρακλείτου Ab. ^o δὴ] δεῖ E. ^p πάσας om. T. ^q γ' om. S.Ab.

πρὸς ἅπαντας τοὺς τοιοῦτους λόγους αἰτεῖσθαι δεῖ, καθάπερ ἐλέχθη καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω λόγοις, ^α οὐκ εἶναι τι ἢ μὴ εἶναι ἀλλὰ σημαίνειν τι, ὥστε ἐξ ὀρισμοῦ ^τ διαλεκτέον ^ν λαβόντας τί ^ω σημαίνει τὸ ψεῦδος ^χ ἢ τὸ ἀληθές. Εἰ δὲ μὴθεν ἄλλο ^γ ἢ τὸ ἀληθές φάναι ἢ ^z ἀποφάναι ψεῦδος ἐστίν, ἀδύνατον πάντα ψευδῇ εἶναι· ἀνάγκη γὰρ τῆς ἀντιφάσεως θάτερον εἶναι μῶριον ἀληθές. Ἔτι εἰ πᾶν ^α ἢ φάναι ^β ἢ ἀποφάναι ⁴ ἀναγκαῖον, ἀδύνατον ἀμφοτέρω ψευδῇ εἶναι· θάτερον γὰρ ^ε μέρος τῆς ἀντιφάσεως ψεῦδος ἐστίν. Συμβαίνει δὲ καὶ τὸ θρυλλούμενον πᾶσι τοῖς τοιοῦτοις λόγοις, αὐτοὺς ἑαυτοὺς ἀναιρεῖν. Ὁ μὲν γὰρ πάντα ἀληθῇ λέγων καὶ ^d τὸν ἐναντίον ⁵ αὐτοῦ λόγον ἀληθῇ ποιεῖ, ὥστε τὸν ^ε αὐτοῦ οὐκ ἀληθῇ (ὁ γὰρ ἐναντίος ^f οὗ φησιν αὐτὸν ἀληθῇ), ὁ δὲ πάντα ψευδῇ καὶ ⁸ αὐτὸς ^h αὐτόν. Ἐὰν δ' ἐξαιρῶνται ὁ μὲν τὸν ἐναντίον ὡς ⁶ ⁱ οὐκ ἀληθὴς μόνος ^k ἐστίν, ὁ δὲ τὸν ^l αὐτὸς ^m αὐτοῦ ὡς ⁿ οὐ ψευδὴς, οὐθὲν ἦττον ^ο ἀπείρους συμβαίνει αὐτοῖς αἰτεῖσθαι λόγους ἀληθεῖς καὶ ψευδεῖς· ὁ γὰρ λέγων τὸν ἀληθῇ λόγον ^p ἀληθῇ ἀληθὴς, τοῦτο δ' εἰς ἄπειρον βαδιεῖται. Φανερόν δ' ⁷ ὅτι οὐδ' οἱ πάντα ἡρεμεῖν λέγοντες ἀληθῇ λέγουσιν, οὐδ' οἱ πάντα κινεῖσθαι. Εἰ μὲν γὰρ ἡρεμεῖ ^q πάντα, αἰεὶ ταῦτα ἀληθῇ καὶ ψευδῇ ἔσται, φαίνεται δὲ τοῦτο μεταβάλλον· ὁ γὰρ λέγων ποτὲ αὐτὸς οὐκ ἦν καὶ πάλιν οὐκ ἔσται. Εἰ δὲ πάντα κινεῖται, οὐθὲν ἔσται ἀληθές· πάντα ἄρα ψευδῇ. Ἀλλὰ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον. Ἔτι ^r τὸ ὃν ἀνάγκη μεταβάλλειν· ⁸ ^{εκ} τινος γὰρ ^s εἷς τι ἢ μεταβολή. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ πάντα ἡρεμεῖ ^η κινεῖται, ποτὲ ^t δέ, αἰεὶ δ' οὐθέν· ἔστι γὰρ ^v τι

^r πάντας A^b. ^s οὐχὶ E.S.T. ^t δεῖ λεκτέον T. ^v λαβόντα A^b.
^w σημαίνειν T. ^x ἢ] καὶ B^b. ^y ἢ ante τὸ om. A^b. ^z ἀποφάναι om.
C^b. ^a ἢ φάναι om. T. ^b ἢ ἀποφάναι om. C^b. ^c μῶριον A^b. ^d τὸ A^b.
^e ἑαυτοῦ οὐκ S.T. ^f οὗ φησιν εἶναι αὐτὸν ἀληθῇ T, ὃν φησιν αὐτὸς εἶναι
ἀληθῇ ἐκείνους φησι μὴ εἶναι ἀληθῇ A^b. ^g αὐτοῖς S. ^h αὐτόν A^b. ⁱ οὐκ
om. T. ^k ἐστίν om. A^b. ^l αὐτός] αὐτόν codices. ^m αὐτοῦ om. A^b.
ⁿ οὐ om. T. ^ο ἀπείρου A^b. ^p ἀληθῇ om. A^b. ^q πάντα καὶ αἰεὶ A^b.
^r ἀνάγκη τὸ ὃν E.S.T. ^s εἷς τι] ἐστίν A^b. ^t δέ add. E.A^b. ^v τι ὅτι
T, τιν' ἂ A^b.

ὁ αἰὶ ^ωκινεῖ τὰ κινούμενα, καὶ τὸ πρῶτον κινεῖ ἀκίνητον
^καὐτό.

Δ.

Ἦ Ἀρχὴ ²λέγεται ἡ μὲν ὅθεν ἂν ^ατις τοῦ πράγματος κινηθῇ πρῶτον, οἷον τοῦ μήκους καὶ ὁδοῦ ἐντεῦθεν μὲν αὕτη ἀρχή, ἐξ ἐναντίας ^βδ' ἑτέρα· ἡ δὲ ὅθεν ἂν κάλλιστα ^γγένοιτο ἕκαστον, οἷον καὶ μαθήσεως οὐκ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ τῆς τοῦ πράγματος ἀρχῆς ἐνίοτε ἀρκτέον, ἀλλ' ὅθεν ῥᾶστ' ἂν μάθοι· ἡ δὲ ὅθεν πρῶτον γίνεται ἐνυπάρχοντος, οἷον ὡς πλοίου τρόπις καὶ οἰκίας θεμέλιος, καὶ τῶν ζῶων οἱ μὲν καρδίαν οἱ δὲ ἐγκέφαλον οἱ δ' ὅ τι ἂν τύχῃσι τοιοῦτον ὑπολαμβάνουσιν· ἡ δὲ ὅθεν γίνεται ^δπρῶτον μὴ ἐνυπάρχοντος, καὶ ὅθεν ^επρῶτον ἡ κίνησις πέφυκεν ἄρχεσθαι καὶ ^εἡ μεταβολή, οἷον τὸ τέκνον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ ἡ μάχη ἐκ τῆς λοιδορίας· ἡ δὲ ^ςοὐ κατὰ προαίρεσιν κινεῖται τὰ κινούμενα καὶ μεταβάλλει τὰ μεταβάλλοντα, ὥσπερ αἱ τε κατὰ πόλεις ἀρχαὶ καὶ αἱ δυναστεῖαι καὶ αἱ βασιλεῖαι καὶ τυραννίδες. Ἀρχαὶ λέγονται καὶ αἱ τέχναι, καὶ τούτων αἱ ἀρχιτεκτονικαὶ μάλιστα. ^hἜτι ὅθεν γνωστὸν τὸ πρᾶγμα πρῶτον· καὶ ἰγὰρ αὕτη ἀρχὴ λέγεται τοῦ πράγματος, οἷον τῶν ἀποδείξεων αἱ ὑποθέσεις. Ἰσαχῶς δὲ καὶ τὰ αἷτια λέγεται ³πάντα γὰρ τὰ αἷτια ἀρχαί. Πασῶν μὲν οὖν ^κκοινὸν τῶν ἀρχῶν τὸ πρῶτον εἶναι ὅθεν ἢ ἔστιν ἢ γίγνεται ἢ γιγνώσκεται· τούτων δὲ αἱ μὲν ἐνυπάρχουσαι εἰσιν αἱ δὲ ἐκτός. Διὸ ἢ τε φύσις ἀρχὴ καὶ ¹τὸ στοιχεῖον καὶ ^μἡ διάνοια καὶ ^νἡ προαίρεσις καὶ οὐσία καὶ τὸ οὐ ἔνεκα· πολλῶν γὰρ καὶ τοῦ γινῶναι καὶ τῆς κινήσεως ἀρχὴ τὰ γαθὸν καὶ τὸ ^οκαλόν.

2 Ρ Αἷτιον λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἐξ οὗ γίγνεται ^ιτι ἐνυ-

^ω κινεῖται κ. Α^b. ^κ αὐτό] αὐτὸ ἀρχὴ λέγεται Α^b. ^γ ἀρχὴ δὲ λ. Η^b.
² ἡ μὲν λέγεται Τ. ^α τι Α^b. ^β δ' ἡ ἑτέρα Η^b. ^γ γένοιτο ἕκαστον Α^b:
ceteri ἕκαστον γένοιτο. ^δ πρώτου Η^b. ^ε ἡ κίνησις πρῶτον Τ. ^ε ἡ
om. Α^b. ^ς οὐ Τ. ^h ἔτι] ἀρχὴ λέγεται ἔτι Α^b. ^ι γὰρ add. Α^b. ^κ τῶν
ἀρχῶν κοινὸν Α^b. ¹ τὸ om. Η^b. ^μ ἡ add. Ε.Α^b.Η^b. ^ν ἡ om. Ε.
^ο καλόν F^b: vulgo κακόν. Ρ αἷτιον δὲ λέγεται Ε.Τ. ^ι τι om. Τ.

πάρχοντος, οἶον ^Γὁ χαλκὸς τοῦ ἀνδριάντος καὶ ὁ ἄργυρος
 τῆς φιάλης καὶ τὰ τούτων γένη, ἄλλον δὲ τὸ εἶδος καὶ τὸ
 παράδειγμα· τοῦτο ^Δἔστιν ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ
 τὰ ^Ετούτων γένη, οἶον τοῦ διὰ πασῶν τὰ δύο πρὸς ἓν καὶ
 ὅλως ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ. Ἔτι ὅθεν ἡ ^Ζ
 ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς ἢ πρώτη ἢ τῆς ἡρεμήσεως, οἶον ὁ βου-
 λεύσας αἴτιος, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ τέκνου, καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν
 τοῦ ποιουμένου καὶ τὸ μεταβλητικὸν τοῦ μεταβάλλοντος.
 Ἔτι ὡς τὸ τέλος· τοῦτο ^Ηἔστι τὸ οὐ ἔνεκα, οἶον τοῦ περι-
 πατεῖν ἢ ὑγίεια. Διὰ τί γὰρ περιπατεῖ; Φαμέν, ἵνα ὑγιαίνη, ^Θ
 καὶ εἰπόντες οὕτως οἰόμεθα ἀποδεδωκέναι τὸ αἴτιον. Καὶ
 ὅσα δὴ κινήσαντος ^Ιἄλλου μεταξὺ γίγνεται τοῦ τέλους, οἶον
 τῆς ὑγείας ἢ ἰσχυασίας ἢ ἡ κάθαρσις ἢ τὰ φάρμακα ἢ τὰ
 ὄργανα· πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ τέλους ἔνεκά ἐστι, διαφέρει
 δὲ ἀλλήλων ὡς ὄντα τὰ ^Κμὲν ὄργανα τὰ ^Λἔργα. Τὰ μὲν ^Μ
 οὖν αἴτια σχεδὸν τοσαυταχῶς λέγεται, ^Νσυμβαίνει δὲ πολ-
 λαχῶς λεγομένων τῶν αἰτίων καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ αἴτια
 εἶναι ^Ξοὐ κατὰ συμβεβηκός, οἶον τοῦ ἀνδριάντος καὶ ἡ ^Οἀν-
 δριαντοποιικὴ καὶ ὁ ^Πχαλκὸς οὐ καθ' ἑτερόν τι ἀλλ' ^Ρἡ ἀν-
 δριάς· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς ὕλη τὸ
 δ' ὡς ὅθεν ἡ κίνησις. Καὶ ἀλλήλων αἴτια, οἶον τὸ ^Σπονεῖν ^Τ
 τῆς εὐξίας καὶ αὕτη τοῦ πονεῖν· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον,
 ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς τέλος τὸ δ' ὡς ἀρχὴ κινήσεως. Ἔτι δὲ
 ταυτὸ ἐνίοτε τῶν ἐναντίων ἐστίν· ὁ γὰρ παρὸν αἴτιον τουδί,
 τοῦτ' ^Υἀπὸν αἰτιώμεθα ἐνίοτε τοῦ ἐναντίου, οἶον τὴν ἀπου-
 σίαν τοῦ κυβερνήτου τῆς ^Φἀνατροπῆς, οὗ ἦν ἡ παρουσία
 αἰτία τῆς σωτηρίας. Ἀμφω ^Χἡ δέ, καὶ ἡ παρουσία καὶ ἡ ^Ψ
 στέρησις, αἴτια ὡς κινοῦντα. Ἀπαντα ^Ωἡ δὲ τὰ νῦν εἰρημένα
 αἴτια εἰς τέτταρας τρόπους πίπτει τοὺς φανερωτάτους. Τὰ ^Ζ

^Γ ὁ post οἶον om. A^b. ^Δ ὁ om. A^b. ^Ε τούτου E. ^Ζ ἀλλ' οὐ T.
^Η μὲν] μὲν ὡς E. ^Θ δ'] δ' ὡς E.T. ^Ι συμβ.] καὶ συμβ. T. ^Κ οὐ]
 καθ' αὐτὸ οὐ F^b. ^Λ ἀνδριαντοποιικὴ T.A^b. ^Μ χαλκοῦς T. ^Ν ἡ T.
^Ο πονεῖν αἴτιον τῆς A^b. ^Π ἐνίοτε om. A^b.F^b.H^b. ^Ρ ἀπὸν A^b: ceteri
 αὐτὸ. ^Σ ἀνατροπῆς τοῦ πλοίου οὐ H^b. ^Τ ἡ δὲ τὸ αὐτὸ καὶ A^b. ^Υ ἡ δὲ καὶ
 τὰ A^b.

μὲν γὰρ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν καὶ ἡ ὕλη τῶν σκευαστῶν
 καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ ^k γῆ καὶ τὰ τοιαῦτα ¹ πάντα τῶν σωμάτων,
 καὶ τὰ μέρη τοῦ ὅλου καὶ αἱ ^m ὑποθέσεις τοῦ συμπεράσμα-
 τος, ὡς τὸ ἐξ οὗ αἰτία ἐστίν· τούτων δὲ τὰ μὲν ὡς τὸ ὑπο-
 κείμενον, οἷον τὰ μέρη, τὰ δὲ ὡς τὸ τί ἦν εἶναι, τό τε ὅλον
 8 καὶ ἡ σύνθεσις καὶ τὸ εἶδος. Τὸ δὲ σπέρμα καὶ ὁ ἱατρὸς καὶ
 ὁ βουλεύσας καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν, πάντα ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς με-
 ταβολῆς ἢ στάσεως. Τὰ δ' ⁿ ἄλλα ὡς τὸ τέλος καὶ τὰ γα-
 θὸν τῶν ἄλλων· τὸ γὰρ οὗ ἔνεκα βέλτιστον καὶ τέλος τῶν
 9 ἄλλων·^o ἐθέλει εἶναι. Διαφερέτω δὲ μηδὲν αὐτὸ ^p εἰπεῖν ἀγα-
 θὸν ἢ φαίνόμενον ἀγαθόν. Τὰ μὲν ^q οὖν αἷτια ταῦτα καὶ
 τοσαῦτά ἐστι τῷ εἶδει, τρόποι δὲ τῶν αἰτίων ἀριθμῷ μὲν
 10 εἰσι πολλοί, κεφαλαιούμενοι δὲ καὶ οὔτοι ἐλάττους. ^r Λέγε-
 ται ^s γὰρ αἷτια πολλαχῶς καὶ αὐτῶν τῶν ὁμοειδῶν, προτέρως
 καὶ ὑστέρω· ἄλλου ἄλλο, οἷον ὑγείας ὁ ἱατρὸς καὶ ^v ὁ τεχνί-
 της, καὶ τοῦ διὰ πασῶν τὸ διπλάσιον καὶ ἀριθμός, καὶ αἰ
 11 τὰ περιέχοντα· ὅτι οὖν τῶν καθ' ^w ἕκαστα. ^u Ἐπι δ' ὡς τὸ
 συμβεβηκὸς καὶ τὰ τούτων γένη, οἷον ἀνδριάντος ἄλλως Πο-
 λύκλειτος καὶ ἄλλως ἀνδριαντοποιός, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀν-
 δριαντοποιῷ Πολυκλείτῳ εἶναι. Καὶ τὰ περιέχοντα δὲ τὸ
 συμβεβηκός, οἷον ἄνθρωπος αἷτιος ἀνδριάντος, ^x ἢ καὶ ὅλως
 ζῶν, ὅτι ὁ Πολύκλειτος ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἄνθρωπος ζῶν.
 12 Ἐστὶ δὲ καὶ τῶν συμβεβηκόντων ^y ἄλλα ἄλλων ^z πρότερον
 καὶ ἐγγύτερον, οἷον εἰ ὁ λευκὸς καὶ ὁ μουσικὸς αἷτιος ^a λέ-
 γοιτο τοῦ ἀνδριάντος, ἀλλὰ μὴ μόνον Πολύκλειτος ἢ ἄν-
 θρωπος. Παρὰ πάντα δὲ καὶ τὰ οἰκείως λεγόμενα καὶ ^b τὰ
 κατὰ συμβεβηκός, τὰ μὲν ὡς δυνάμενα λέγεται τὰ δ' ὡς ἐνερ-
 γοῦντα, ^c οἷον τοῦ οἰκοδομεῖσθαι οἰκοδόμος ἢ οἰκοδομῶν οἰκο-

^k γῆ] γῆ καὶ τὸ ὕδωρ H^b. ¹ πάντων H^b. ^m προτάσεις H^b. ⁿ ἄλλα
 om. A^b. F^b. ^o ἐθέλειν A^b. ^p εἰπεῖν ἢ ἀγαθὸν E. T. ^q οὖν om. A^b.
^r λέγονται A^b. ^s γὰρ τὰ αἷτια F^b. ^t ἄλλου ἄλλο A^b: ceteri ἄλλο
 ἄλλου. ^v ὁ post καὶ add. A^b. ^w ἕκαστον A^b. ^x ἢ] εἴη ἢ A^b.
^y ἄλλα A^b. F^b: vulgo ἄλλο. ^z πορρώτερα καὶ ἐγγύτερα A^b. F^b, πορρώ-
 τερον καὶ ἐγγύτερον E. H^b. ^a λέγοιτο] οἷοιτο A^b. ^b τὰ ante κατὰ
 om. T. ^c οἷον τὸ τοῦ A^b.

δόμος. Ὅμοιως δὲ λεχθήσεται καὶ ἐφ' ὧν αἷτια τὰ αἷτια ¹³
 τοῖς εἰρημένοις, οἷον τοῦδε τοῦ ἀνδριάντος ^d ἢ ἀνδριάντος ἢ
 ὅλως εἰκόνας, ^e καὶ χαλκοῦ τοῦδε ^f ἢ χαλκοῦ ἢ ὅλως ὕλης· καὶ
 ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων ὡσαύτως. Ἔτι δὲ συμπλεκόμενα καὶ
 ταῦτα κάκεῖνα λεχθήσεται, οἷον οὐ Πολύκλειτος οὐδὲ ἀνδρι-
 αντοποιός, ^g ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός. Ἄλλ' ὅμως ¹⁴
 ἅπαντ' ἔστι ταῦτ' ἐστὶ τὸ μὲν πλήθος ἔξ, λεγόμενα δὲ διχῶς·
 ἢ γὰρ ὡς τὸ καθ' ἕκαστον, ^h ἢ ὡς τὸ γένος αὐτοῦ, ἢ ὡς τὸ
 συμβεβηκός, ἢ ὡς τὸ γένος τοῦ συμβεβηκότος, ἢ ὡς συμ-
 πλεκόμενα ταῦτα, ἢ ἀπλῶς λεγόμενα, ⁱ ἔτι ὡς ἐνεργοῦντα
 ἢ κατὰ δύναμιν. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι τὰ μὲν ἐνερ- ¹⁵
 γοῦντα καὶ τὰ καθ' ἕκαστον ἅμα ἔστι καὶ οὐκ ἔστιν ^k αὐτά
 τε καὶ ὧν αἷτια, οἷον ὅδε ^l ὁ ἰατροῦ τῷδε τῷ ὑγιαζομένῳ,
 καὶ ὅδε ὁ οἰκοδόμος τῷδε τῷ οἰκοδομουμένῳ, ^m τὰ δὲ κατὰ
 δύναμιν οὐκ αἰεὶ· φθείρεται γὰρ οὐχ ἅμα ἢ οἰκία καὶ ὁ οἰκο-
 δόμος.

Στοιχεῖον λέγεται ἐξ οὗ σύγκειται πρώτου ἐνυπάρχοντος, ³
 ἀδιαίρετον τῷ εἶδει ⁿ εἰς ἕτερον εἶδος, οἷον φωνῆς στοιχεῖα
 ἐξ ὧν σύγκειται ἡ φωνή καὶ εἰς ^o αἰετὶς εἶδος, ἐκείνα
 δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλας φωνὰς ἐτέρας τῷ εἶδει αὐτῶν. Ἀλλὰ
^p καὶ διαίρηται, τὰ μόρια ὁμοειδῆ, οἷον ὕδατος τὸ μόριον
 ὕδωρ, ἀλλ' οὐ τῆς συλλαβῆς. Ὅμοιως δὲ καὶ τὰ τῶν σωμά- ²
 των στοιχεῖα λέγουσιν οἱ λέγοντες, εἰς ^a αἰετὶς τὰ σώ-
 ματα ἔσχατα, ἐκείνα δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλα εἶδει ^q διαφέροντα·
 καὶ εἴτε ἐν εἴτε πλείω τὰ τοιαῦτα, ταῦτα στοιχεῖα λέγουσιν.
 Παραπλησίως δὲ καὶ τὰ τῶν διαγραμμάτων στοιχεῖα λέγε- ³
 ται, καὶ ὅλως τὰ τῶν ἀποδείξεων· αἱ γὰρ πρώται ἀποδείξεις
 καὶ ἐν πλείοσιν ἀποδείξεσιν ἐνυπάρχουσιν, αὗται στοιχεῖα
 τῶν ἀποδείξεων λέγονται· εἰσὶ ^r δὲ τοιοῦτοι συλλογισμοὶ οἱ

^d ἢ E. ^e καὶ] ἢ E.T. ^f ἢ E. ^g ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός
 om. T. ^h ἢ ὡς τὸ γένος αὐτοῦ om. E.T. ⁱ ἔτι] πάντα δὲ A^b. ^k αὐτά
 τε om. A^b.F^b. ^l ὁ om. A^b. ^m τὸ T. ⁿ εἰς ἕτερον εἶδος om. F^b.
^o διαίρει E. ^p καὶ] ἂν καὶ A^b. ^q διαφέροντα σώματα καὶ E.T. ^r δὲ οἱ
 τοιοῦτοι T.

- 4 πρώτοι ⁸ἐκ τῶν ^ιτριῶν δι' ἐνὸς μέσου. Καὶ μεταφέροντες δὲ στοιχείον καλοῦσιν ἐντεῦθεν, ὃ ἂν ἐν ὧν καὶ μικρὸν ἐπὶ πολλὰ ἢ χρήσιμον. Διὸ καὶ τὸ μικρὸν καὶ ἀπλοῦν καὶ 5 ἀδιαίρετον στοιχείον λέγεται. Ὅθεν ἐλήλυθε τὰ μάλιστα καθόλου στοιχεῖα εἶναι, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν ἐν ὧν καὶ ἀπλοῦν ἐν πολλοῖς ὑπάρχει ἢ πᾶσιν ἢ ὅτι πλείστοις. Ὑπὸ καὶ τὸ 6 ἐν καὶ τὴν στιγμὴν ἀρχάς τιςι ^ωδοκεῖ εἶναι. Ἐπεὶ οὖν τὰ καλούμενα γένη καθόλου καὶ ἀδιαίρετα (⁸εἰς γὰρ ἐστὶ λόγος αὐτῶν), στοιχεῖα τὰ γένη λέγουσιν ^γτινες, καὶ μᾶλλον ἢ τὴν διαφορὰν, ὅτι καθόλου μᾶλλον τὸ γένος· ^φμὲν ²γὰρ ἡ διαφορὰ ὑπάρχει, καὶ τὸ γένος ἀκολουθεῖ, ^φδὲ τὸ γένος, οὐ παντὶ ἡ διαφορά. Ἀπάντων δὲ κοινὸν τὸ εἶναι στοιχείον ἐκάστου τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστω.
- 4 ^αΦύσις λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἢ τῶν φνομένων γένεσις, οἷον εἴ τις ἐπεκτείνας λέγοι τὸ ^βυ, ἓνα δὲ ἐξ οὗ φύεται ^γπρῶτον τὸ ^δφύομενον ἐνυπάρχοντος· ἔτι ὅθεν ἡ κίνησις ἢ πρώτη ἐν ἐκάστω τῶν φύσει ὄντων ἐν αὐτῷ ^εἢ αὐτῷ ὑπάρχει. Φύεσθαι δὲ λέγεται ὅσα αὔξῃσιν ἔχει δι' ἑτέρου τῷ ἄπτεσθαι καὶ ^ςσυμπεφυκέναι ἢ προσπεφυκέναι ὥσπερ τὰ ἔμβρυα. Διαφέρει δὲ σύμφυσις ἀφῆς· ἐνθα μὲν γὰρ οὐθέν ^ςπαρὰ τὴν ἀφήν ἕτερον ἀνάγκη εἶναι, ἐν δὲ τοῖς συμπεφυκόσιν ἐστὶ τι ἐν τὸ αὐτὸ ἐν ἀμφοῖν, ὃ ποιεῖ ἀντὶ τοῦ ἄπτεσθαι συμπεφυκέναι καὶ εἶναι ἐν κατὰ τὸ συνεχές καὶ ποσόν, 3 ἀλλὰ μὴ κατὰ τὸ ποιόν. Ἔτι ^ηδὲ φύσις λέγεται ἐξ οὗ πρώτου ἢ ἔστιν ἢ γίγνεται τι τῶν φύσει ὄντων, ἀριθμίστου ὄντος καὶ ἀμεταβλήτου ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς ^ιαὐτοῦ, οἷον ἀνδριάντος καὶ τῶν σκευῶν τῶν χαλκῶν ὁ χαλκὸς ἢ φύσις λέγεται, τῶν δὲ ξυλίνων ξύλον· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
- 4 Ἐκ τούτων γὰρ ἐστὶν ἕκαστον διασωζομένης τῆς πρώτης

⁸ ἐκ om. F^b. ^ι τριῶν] τριῶν μέσων A^b. ^ν διὸ A^b, ὁμοίως F^b: ceteri om. ^ω δοκεῖν E. ⁸ εἰς] οὐ A^b. F^b. ^γ τινες εἶναι καὶ A^b. ² γὰρ om. T. ^α φύσις δὲ λέγεται E, φύσις μὲν λέγεται T. ^β υ] γ. T. ^γ πρώτου corr. E. ^δ φαινόμενον T. ^ε ἢ αὐτῷ E: ceteri αὐτό. ^ς συμπεφυκέναι ἢ om. A^b. ^ς περὶ T, ^η δὲ om. A^b. ^ι αὐτοῦ E.T.

ὕλης· τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ τῶν φύσει ὄντων τὰ στοι-
χεῖα φασιν εἶναι φύσιν, οἱ μὲν πῦρ οἱ δὲ γῆν οἱ δ' αἶρα οἱ δ'
ὔδωρ οἱ δ' ἄλλο τι τοιοῦτον λέγοντες, οἱ δ' ἔνια τούτων, οἱ
δὲ πάντα ταῦτα. Ἔτι δ' ἄλλον τρόπον λέγεται ἡ φύσις ἢ 5
τῶν ^κ φύσει ὄντων οὐσία, οἷον οἱ λέγοντες τὴν φύσιν εἶναι
τὴν πρώτην σύνθεσιν, ¹ ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς λέγει ὅτι

φύσις οὐθενός ἐστιν ἐόντων,

ἀλλὰ μόνον μίξις τε διαλλαξίς ^μ τε μίγντων

^η ἐστὶ, φύσις δ' ἐπὶ οἷοις ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.

Διὸ καὶ ὅσα ρ φύσει ἐστὶν ἢ γίγνεται, ἤδη ὑπάρχοντος ἐξ 6
οὗ πέφυκε γίγνεσθαι ἢ εἶναι, οὕτω φαμέν τὴν φύσιν ἔχειν,
⁹ ἂν μὴ ἔχη τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν. Φύσει μὲν οὖν τὸ ἐξ 7
ἀμφοτέρων τούτων ἐστίν, οἷον τὰ ζῶα καὶ τὰ μόρια αὐτῶν·
φύσις δὲ ἢ τε πρώτη ὕλη, καὶ αὕτη διχῶς, ^τ ἢ ἡ πρὸς αὐτὸ
πρώτη ἢ ^τ ἡ ὅλως πρώτη, οἷον τῶν χαλκῶν ἔργων πρὸς αὐτὰ
μὲν πρῶτος ὁ χαλκός, ὅλως δ' ἴσως ὔδωρ, εἰ πάντα τὰ τηκτὰ
ὔδωρ, καὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ οὐσία· ⁸ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τέλος τῆς
γενέσεως. Ἐμεταφορᾷ δ' ἤδη καὶ ὅλως πᾶσα οὐσία φύσις
λέγεται διὰ ταύτην, ὅτι καὶ ἡ φύσις οὐσία τίς ἐστιν. Ἐκ 8
δὴ τῶν εἰρημένων ἡ πρώτη φύσις καὶ κυρίως λεγομένη ἐστὶν
ἡ οὐσία ἢ τῶν ἐχόντων ἀρχὴν κινήσεως ἐν αὐτοῖς ἢ αὐτά· ἢ
γὰρ ὕλη τῷ ταύτης δεκτικῇ εἶναι λέγεται φύσις, ^ν καὶ αἱ γε-
νέσεις καὶ ^ω τὸ φύεσθαι τῷ ἀπὸ ταύτης ^ξ εἶναι κινήσεις. Καὶ
ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ^γ τῶν φύσει ὄντων ⁸ αὕτη ἐστὶν ἐνυπάρ-
χουσα πῶς ἢ δυνάμει ἢ ⁸ ἐντελεχείᾳ.

¹ Αναγκαῖον λέγεται, οὐ ἄνευ οὐκ ἐνδέχεται ζῆν ὡς συναι- 5
τίου, οἷον τὸ ἀναπνεῖν καὶ ἡ τροφή τῷ ζῳῳ ἀναγκαῖον·
ἀδύνατον γὰρ ἄνευ τούτων εἶναι. Καὶ ὧν ἄνευ τὸ ἀγαθὸν
μὴ ἐνδέχεται ἢ εἶναι ἢ γενέσθαι, ἢ ^β τι κακὸν ἀποβαλεῖν ἢ
στερηθῆναι, οἷον τὸ πιεῖν τὸ φάρμακον ἀναγκαῖον ἵνα μὴ

^κ ὄντων φύσει H^b. ¹ ὥσπερ] ἢ ὥσπερ E.A^b. ^μ τε om. A^b. ^η ἐστὶ
καὶ φύσις A^b. ^ο τοῖς E.A^b: ceteri τοῖσδ'. ^ρ ἐστὶ φύσει T. ⁹ ἐὰν A^b.
^τ ἢ post διχῶς et ἢ ante ὅλως om. A^b. ⁸ τούτου T. ^τ μεταφορὰ A^b.
^ν καὶ γενέσεις A^b. ^ω τῷ T.A^b. ^ξ εἶναι κινήσεις A^b. ^γ τῶν] ἕως τῶν F^b.
⁸ ἢ αὕτη A^b. ⁸ ἐνεργείᾳ F^b. ^β τι] τὸ A^b.

κάμνη, καὶ τὸ πλεῦσαι εἰς Αἴγιναν ἵν' ^ε ἀπολάβῃ τὰ χρή-
 2 ματα. "Ἐτι τὸ βίαιον καὶ ἡ βία· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ παρὰ
 τὴν ὁρμὴν καὶ ^δ τὴν προαίρεσιν ἐμποδίζον καὶ κωλυτικόν. Τὸ
 γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὥσπερ καὶ
 Εὐνός φησι

πάν γὰρ ἀναγκαῖον πράγμ' ἀνιάρων ἔφν.

3 Καὶ ἡ βία ἀνάγκη τις, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ^ε λέγει

ἀλλ' ἡ βία με ταῦτ' ἀναγκάζει ποιεῖν.

Καὶ δοκεῖ ἡ ἀνάγκη ἀμετάπειστον τι εἶναι, ὁρθῶς· ἐναντίον
 γὰρ τῇ κατὰ ^ε τὴν προαίρεσιν κινήσει ^ε καὶ κατὰ τὸν λογι-
 σμόν. "Ἐτι τὸ μὴ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν ἀναγκαῖόν φαμεν
 4 οὕτως ἔχειν. Καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰλλα λέ-
 γεται πῶς ἅπαντα ^h ἀναγκαῖα· τό τε γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον
 λέγεται ἢ ποιεῖν ἢ πᾶσχειν τότε, ὅταν μὴ ἐνδέχεται κατὰ
 τὴν ὁρμὴν διὰ τὸ βιαζόμενον, ἰὼς ταύτην ἀνάγκην οὖσαν, δι'
 ἣν μὴ ἐνδέχεται ἄλλως, καὶ ἐπὶ τῶν συναιτίων τοῦ ζῆν καὶ
 τοῦ ἀγαθοῦ ὡσαύτως· ὅταν γὰρ μὴ ^κ ἐνδέχεται ἔνθα μὲν τὸ
 ἀγαθὸν ἔνθα δὲ τὸ ζῆν καὶ τὸ εἶναι ἄνευ τινῶν, ταῦτα ἀναγ-
 5 καῖα καὶ ἡ αἰτία ἀνάγκη τις ἐστὶν ¹ αὐτῇ. "Ἐτι ἡ ἀποδείξις
 τῶν ἀναγκαίων, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν, εἰ ἀποδέδει-
 κται ἀπλῶς· τούτου δ' αἷτια τὰ πρῶτα, εἰ ἀδύνατον ἄλλως
 ἔχειν ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός. Τῶν μὲν ^μ δὲ ἕτερον αἷτιον τοῦ
 ἀναγκαῖα εἶναι, τῶν δὲ οὐθέν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα ἕτερα ἔστιν ἐξ
 6 ἀνάγκης. "Ὡστε τὸ πρῶτον καὶ κυρίως ἀναγκαῖον τὸ ἀπλοῶν
 ἐστίν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἐνδέχεται πλεοναχῶς ἔχειν, ὥστ' οὐδὲ
 ἄλλως καὶ ἄλλως· ἥδη γὰρ πλεοναχῶς ἂν ἔχοι. Εἰ ^η ἄρα
 ἐστὶν ^ο ἅττα αἰδία καὶ ἀκίνητα, ^ρ οὐθὲν ἐκείνοις ἐστὶ βίαιον
 οὐδὲ παρὰ φύσιν.

6 ^η Εὐν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, ^ι τὸ δὲ καθ' αὐτό,
 κατὰ συμβεβηκός μὲν οἶον Κορίσκος καὶ τὸ μουσικὸν καὶ

^ε ἀπολάβῃ] μὴ ἀποβάλῃ T. ^δ τὴν post καὶ om. A^b. ^ε λέγει om. T.
^ε τὴν om. idem. ^ε καὶ τῇ κατὰ F^b. ^h ἀναγκαῖα] ἀναγκαῖον T. ^ι ὥστ'
 αὐτὴν T. ^κ ἐνδέχεται A^b. ¹ αὐτῆς A^b. ^μ δι' ἕτερον αἷτιον τὸ ἀναγ-
 καῖον A^b. ^η ἄρα] γὰρ A^b. ^ο ἅττα καὶ αἰδία καὶ A^b. ^ρ οὐδ' ἐν E. ^ι ἐν]
 τὸ ἐν F^b. ^ι τὸ δὲ—μὲν om. A^b.

^s Κορίσκος μουσικός· ^t ταὐτὸ γὰρ εἰπεῖν Κορίσκος καὶ τὸ μουσικόν, καὶ Κορίσκος μουσικός. Καὶ τὸ μουσικὸν καὶ τὸ ^γ δίκαιον, καὶ μουσικὸς ^v δίκαιος Κορίσκος· πάντα γὰρ ταῦτα ἐν λέγεται κατὰ συμβεβηκός, τὸ μὲν δίκαιον καὶ τὸ μουσικόν, ὅτι μιᾷ οὐσίᾳ συμβέβηκεν, ^w τὸ δὲ μουσικὸν καὶ Κορίσκος, ὅτι θάτερον θατέρῳ συμβέβηκεν. Ὅμοίως δὲ τρό- ⁸ πον τινὰ καὶ ὁ μουσικὸς Κορίσκος τῷ Κορίσκῳ ἐν, ὅτι θάτερον τῶν μορίων θατέρῳ συμβέβηκε τῶν ἐν τῷ λόγῳ, οἷον τὸ μουσικὸν τῷ Κορίσκῳ, καὶ ὁ μουσικὸς Κορίσκος δικάϊφ Κορίσκῳ, ὅτι ἐκατέρου ^x μέρους ^y τῷ αὐτῷ ἐνὶ συμβέβηκεν ^z ἐν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ γένους καὶ ἐπὶ ^a τῶν καθόλου ⁹ τινὸς ὀνομάτων λέγεται τὸ συμβεβηκός, οἷον ^b ὅτι ἄνθρωπος τὸ αὐτὸ καὶ μουσικὸς ἄνθρωπος· ἡ γὰρ ὅτι ^c τῷ ἀνθρώπῳ μιᾷ οὔσῃ οὐσίᾳ συμβέβηκε τὸ μουσικόν, ἡ ὅτι ἄμφω τῶν καθ' ἕκαστόν τινι συμβέβηκεν, οἷον Κορίσκῳ. Πλὴν οὐ τὸν ¹⁰ αὐτὸν τρόπον ἄμφω ὑπάρχει, ἀλλὰ τὸ μὲν ἴσως ὡς γένος καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ, τὸ δὲ ^d ὡς ἕξις ἢ πάθος τῆς οὐσίας. Ὅσα μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκός λέγεται ἐν, τοῦτον τὸν τρόπον λέγεται. Τῶν δὲ καθ' ἑαυτὰ ἐν λεγομένων τὰ μὲν λέγεται τῷ συνεχῇ ¹¹ εἶναι, οἷον ^e φάκελλος δεσμῷ καὶ ξύλα κόλλη, καὶ γραμμῇ καὶ ^f κεκαμμένη ἦ, συνεχῆς δέ, μία λέγεται, ὥσπερ καὶ τῶν μερῶν ἕκαστον, ^g οἷον σκέλος καὶ βραχίον. Αὐτῶν δὲ τούτων μᾶλλον ἐν τὰ φύσει συνεχῇ ἢ τέχνῃ. Συνεχὲς δὲ λέγεται, οὐ ¹² κίνησις μία καθ' αὐτὸ καὶ μὴ οἷον τε ἄλλως· μία δ' οὐ ἀδιαίρετος, ἀδιαίρετος δὲ ^h κατὰ χρόνον. Καθ' αὐτὰ δὲ συνεχῇ ὅσα μὴ ἀφῇ ἐν· εἰ γὰρ θείης ἀπτόμενα ἀλλήλων ξύλα, οὐ φήσεις ταῦτα εἶναι ἐν, οὔτε ξύλον οὔτε σῶμα οὔτ' ἄλλο συνεχὲς οὐθέν. Τὰ τε δὴ ὅλως συνεχῇ ἐν λέγεται, καὶ ¹³ ἔχῃ κάμψιν, καὶ ⁱ ἔτι μᾶλλον τὰ μὴ ἔχοντα κάμψιν, οἷον κνήμη ἢ μηρὸς σκέ-

^s Κορίσκος] ὁ κορίσκος T, κορίσκος καὶ Ab. ^t ταὐτὸ—μουσικός· καὶ om. Ab. ^v δίκαιος om. Ab. ^w τὸ—συμβέβηκεν om. E. ^x μέρους T. Ab. ^y τῷ om. T. ^z ἐν om. Ab. addunt E. T. οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἡ Κορίσκῳ τὸ μουσικὸν συμβεβηκέναι. ^a τοῦ T. ^b ὅτι ὁ ἄνθρωπος Ab. ^c τῶν ἀνθρώπων T. ^d ὡς om. T. ^e φάκελος E. T, σφάκελος Fb. ^f κεκλασμένη Hb. ^g οἷον add. Ab. ^h κατὰ τὸν χρ. Fb. Hb.

- λους, ὅτι ἐνδέχεται μὴ μίαν εἶναι τὴν κίνησιν τοῦ σκέλους.
- 14 Καὶ ἡ εὐθεία τῆς κεκαμμένης μᾶλλον ἔν. Τὴν δὲ κεκαμμένην καὶ ἔχουσιν γωνίαν καὶ μίαν καὶ οὐ μίαν λέγομεν, ὅτι ἐνδέχεται καὶ μὴ ἅμα τὴν κίνησιν αὐτῆς εἶναι καὶ ἅμα τῆς ὁ εὐθείας ἰαεὶ ἅμα, καὶ οὐθὲν μόριον ἔχον μέγεθος τὸ μὲν ἡρεμεί τὸ δὲ κινεῖται, ὥσπερ τῆς κεκαμμένης. Ἔτι ἄλλον τρόπον κ^{ἐν} λέγεται τῷ τὸ ὑποκείμενον τῷ εἶδει εἶναι ἀδιάφορον.
- 15¹ Ἀδιάφορα ὁ ὧν ἀδιαίρετον τὸ εἶδος κατὰ τὴν αἴσθησιν τὸ ὁ ὑποκείμενον ἢ τὸ πρῶτον ἢ τὸ τελευταῖον πρὸς τὸ τέλος. Καὶ γὰρ οἶνος εἰς λέγεται καὶ ὕδωρ ἔν, ἢ ἀδιαίρετον κατὰ τὸ εἶδος· καὶ οἱ χυμοὶ πάντες λέγονται ἔν, οἶον ἔλαιον οἶνος καὶ τὰ τηκτά, ὅτι πάντων τὸ ἔσχατον ὑποκείμενον τὸ αὐτό·
- 16 ὕδωρ γὰρ ^μ ἢ ἀπὸ πάντα ταυτ' ἐστίν. Λέγεται ὁ ἔν καὶ ὧν τὸ γένος ἔν διαφέρον ταῖς ἀντικειμέναις διαφοραῖς. Καὶ ταῦτα λέγεται ^ν ἔν πάντα, ὅτι τὸ γένος ἔν τὸ ὑποκείμενον ταῖς διαφοραῖς, οἶον ἵππος ἄνθρωπος κύων ἔν ^ο τι, ὅτι πάντα
- 17 ζῶα, καὶ τρόπον δὴ παραπλήσιον, ὥσπερ ἡ ὕλη μία. Ταῦτα δὲ ὅτε μὲν οὕτως ἔν λέγεται, ὅτε δὲ τὸ ἄνω γένος, ὁ ^ρ ταυτὸν λέγεται, ἂν ἢ τελευταῖα τοῦ γένους εἶδη τὰ ἀνωτέρω τούτων, οἶον ^q τὸ ἰσοσκελές καὶ τὸ ἰσόπλευρον ταυτὸ καὶ ἔν
- 18 σχῆμα, ὅτι ἄμφω ^τ τρίγωνα· τρίγωνα ὁ οὐ ταυτά. Ἔτι δὲ ἔν λέγεται ὅσων ὁ λόγος ^ς ὁ τὸ τί ἦν εἶναι λέγων ἀδιαίρετος πρὸς ἄλλον τὸν δηλοῦντα τί ^τ ἦν εἶναι τὸ πρᾶγμα· αὐτὸς γὰρ καθ' αὐτὸν ^ν πᾶς λόγος ^ω διαιρετός. Οὕτω γὰρ καὶ τὸ ηὐξημένον καὶ φθίνον ἔν ἐστίν, ὅτι ὁ λόγος εἰς, ὥσπερ ἐπὶ τῶν
- 19 ἐπιπέδων ὁ τοῦ εἶδους ^ς εἰς. Ὅλως δὲ ὧν ἡ νόησις ἀδιαίρετος ἡ νοοῦσα τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ μὴ δύναται χωρίσαι μήτε χρόνον μήτε τόπῳ μήτε λόγῳ, μάλιστα ταῦτα ἔν. Καὶ τούτων ὅσα οὐσίαι· καθόλου ^γ γὰρ ὅσα μὴ ἔχει διαίρεσιν, ^ς ἢ μὴ ἔχει, ταύτη

ἰ αἰεὶ] δεῖ Α^b. κ ἐν om. E. T. ¹ ἀδιάφορον E. ἀδιάφορα δὲ om. Α^b.
^μ ἢ] καὶ T. ^ν πάντα ἔν E. T. ^ο τι om. Α^b. ^ρ ταυτὸ E, τὸ αὐτὸ Α^b.
^q τὸ μὲν ἰσοσκελές T. ^τ τρίγωνον E. T. ^ς ὁ ante τὸ om. Α^b. ^τ ἦν
om. T. ^ν πᾶς ὁ λ. T. ^ω ἀδιαίρετος Α^b. ^ς εἰς om. Α^b. ^γ γὰρ]
δὲ E. ^ς ἢ μὴ ἔχει om. Α^b.

ἐν λέγεται, οἷον εἰ ἡ ἄνθρωπος μὴ ἔχει διαίρεσιν, εἰς ἄνθρω-
 πος, εἰ δ' ἡ ζῶον, ἐν ζῶον, εἰ δὲ ἡ μέγεθος, ἐν μέγεθος. Τὰ μὲν 20
 οὖν πλείστα ἐν λέγεται τῷ ἑτερόν τι ἢ ποιεῖν ^a ἢ πᾶσχειν ἢ
 ἔχειν ἢ πρὸς τι εἶναι ἔν, τὰ δὲ πρῶτως λεγόμενα ἔν, ὧν ἡ
 οὐσία μία. Μία δὲ ἡ συνεχεία ἢ εἶδει ἢ λόγῳ· ^b καὶ γὰρ
 ἀριθμοῦμεν ὡς πλείω ^c ἢ τὰ μὴ συνεχῇ, ^d ἢ ὧν μὴ ἐν τὸ εἶδος,
 ἢ ὧν ὁ λόγος μὴ εἰς. ^e Ἐπεὶ δ' ἔστι μὲν ὡς ὅτι οὖν ^f ἐν φάμεν 21
 εἶναι, ἂν ἡ ποσὸν καὶ συνεχές, ἔστι δ' ὡς οὐ, ἂν μὴ τι ὅλον
 ἦ, τοῦτο δὲ ἂν μὴ ^g τὸ εἶδος ἔχῃ ἔν· ^h οἷον οὐκ ἂν φαίμεν
 ὁμοίως ἐν ἰδόντες ὅπως οὖν τὰ μέρη συγκαίμενα τοῦ ὑποδή-
 ματος, ^k ἂν μὴ διὰ τὴν συνέχειαν, ἀλλ' ἐὰν οὕτως ὥστε ὑπό-
 δημα εἶναι καὶ εἶδος τι ^l ἤδη ἔχειν ἔν. Διὸ καὶ ἡ τοῦ κύκλου 22
 μάλιστα μία τῶν γραμμῶν, ὅτι ὅλη ^m καὶ τελειὸς ἐστίν. Τὸ
 δὲ ⁿ ἐν εἶναι ὁ ἀρχὴ τινὶ ἐστίν ῥαριθμοῦ εἶναι· τὸ γὰρ πρῶ-
 τον ^q μέτρον ἀρχή· ^p ὅ γὰρ πρῶτον ^r γνωρίζομεν, τοῦτο πρῶ-
 τον μέτρον ἐκάστου γένους· ἀρχὴ οὖν τοῦ γνωστοῦ περὶ
 ἕκαστον τὸ ἔν. Οὐ ταῦτ' δὲ ἐν πᾶσι τοῖς γένεσι τὸ ἔν.
^u Ἐνθα μὲν γὰρ διέσις, ἔνθα δὲ τὸ φωνῆεν ἢ ἀφωνον· βάρους 23
 δ' ἑτερον καὶ κινήσεως ἄλλο. Πανταχοῦ δὲ τὸ ἐν ἢ τῷ ποσῷ
 ἢ τῷ εἶδει ἀδιαίρετον. Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὸ ποσὸν ^a καὶ ἡ 24
 ποσὸν ἀδιαίρετον, τὸ μὲν πάντῃ καὶ ἄθετον λέγεται μονάς,
 τὸ δὲ πάντῃ καὶ θέσιν ἔχον στιγμὴ, τὸ δὲ μοναχῇ γραμμῇ,
 τὸ δὲ διχῇ ἐπίπεδον, τὸ δὲ πάντῃ καὶ τριχῇ διαιρετὸν κατὰ
 τὸ ποσὸν σῶμα. Καὶ ἀντιστρέψαντι δὴ τὸ μὲν διχῇ διαι- 25
 ρετὸν ἐπίπεδον, τὸ δὲ μοναχῇ γραμμῇ· τὸ δὲ μηδαμῇ διαιρε-
 τὸν κατὰ τὸ ποσὸν στιγμὴ καὶ μονάς, ἡ μὲν ἄθετος μονάς,
 ἡ δὲ ^t θετὸς στιγμὴ. ^u Ἐτι ^v δὲ τὰ μὲν κατ' ἀριθμὸν ^v ἐστίν 26
 ἔν, τὰ δὲ κατ' εἶδος, τὰ δὲ κατὰ γένος, τὰ δὲ κατ' ἀναλο-

^a ἢ πᾶσχειν post ἢ ἔχειν E.A^b. ^b γρ. καὶ ἀριθμῶ μόνως. καὶ ἐπεὶ δ'
 ἐστίν ἢ τὰ μὲν κ.τ.λ. margo E. ^c ἢ om. A^b. ^d ἢ ὧν μὴ—εἰς om. A^b.
^e ἐπεὶ] ἐπι T. ^f ἐν om. F^b. ἐν συνεχεία T. ^g τὸ] τι A^b. ^h οἷον
 add. E.A^b. ⁱ ὅπως οὖν ἰδόντες A^b. ^k ἂν μὴ] ἐν T. ^l ἔχειν ἤδη E.T.
^m καὶ om. T. ⁿ ἐν A^b.H^b. ^o ἀρχὴ A^b. ^p ἀριθμῶ E.T., ἀριθμοῦ
 καὶ τοῦ H^b. ^q μέτρον ἐκάστου γένους ἀρχὴ A^b. ^r γνωρίζομεν τι τοῦτο F^b.
^s καὶ ἡ ποσὸν om. A^b. ^t θετὴ T. ^v δὲ et ἐστίν om. A^b.

γίαν, ἀριθμῷ ^ω μὲν ὦν ἡ ὕλη μία, εἶδει δ' ὦν ὁ λόγος ^ε εἰς, γένει δ' ὦν τὸ αὐτὸ σχῆμα τῆς κατηγορίας, κατ' ἀναλογίαν δὲ
 27 ὅσα ἔχει ὡς ἄλλο πρὸς ἄλλο. Ἄει ^γ δὲ τὰ ὕστερα τοῖς ἔμ-
 προσθεν ἀκολουθεῖ, οἷον ὅσα ἀριθμῷ καὶ εἶδει ἔν, ὅσα δ' εἶδει
 οὐ πάντα ἀριθμῷ· ἀλλὰ γένει πάντα ἐν ὅσαπερ καὶ εἶδει·
 ὅσα δὲ γένει οὐ πάντα εἶδει ἀλλ' ἀναλογίᾳ· ὅσα δὲ ^ε ἐν ἀνα-
 28 λογίᾳ, οὐ πάντα γένει. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι τὰ πολλὰ ἀντι-
 κειμένως λεχθήσεται τῷ ἐνί· τὰ μὲν γὰρ τῷ μὴ συνεχῆ εἶναι,
 τὰ δὲ τῷ διαιρετῇ ἔχειν τὴν ὕλην κατὰ τὸ εἶδος, ἡ τὴν πρῶ-
 τὴν ἢ τὴν τελευταίαν, τὰ δὲ ^α τῷ τοὺς λόγους πλείους τοὺς
 τί ἦν εἶναι, λέγονται.

- 7 Τὸ ὃν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, τὸ δὲ καθ' αὐτό,
 κατὰ συμβεβηκός μὲν, οἷον ^β τὸν δίκαιον μουσικὸν εἶναι φάμεν
 καὶ τὸν ἄνθρωπον μουσικὸν καὶ ^ε τὸν μουσικὸν ἄνθρωπον, πα-
 ραπλησίως ^δ λέγοντες ^ε ὥσπερ τὸν μουσικὸν οἰκοδομεῖν, ὅτι
 συμβέβηκε τῷ οἰκοδόμῳ μουσικῷ εἶναι ἢ τῷ μουσικῷ οἰκο-
 δόμῳ· τὸ γὰρ τόδε εἶναι ^ε τόδε σημαίνει τὸ συμβεβηκέναι
 2 ^ε τῷδε τόδε. Οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰρημένων· τὸν ^η γὰρ
 ἄνθρωπον ὅταν μουσικὸν λέγωμεν καὶ τὸν μουσικὸν ἄνθρω-
 πον, ^ι ἢ τὸν λευκὸν μουσικὸν ἢ τοῦτον λευκόν, τὸ μὲν ὅτι
 ἄμφω τῷ ^κ αὐτῷ συμβεβήκασι, τὸ δ' ὅτι ^λ συμβέβηκε τῷ
 ὄντι· ^μ τὸ δὲ μουσικὸν ἄνθρωπον, ὅτι τούτῳ τὸ μουσικὸν
 3 συμβέβηκεν. Οὕτω δὲ λέγεται καὶ τὸ ^ν μὴ λευκὸν εἶναι, ὅτι
 ᾧ συμβέβηκεν, ἐκείνῳ ἐστίν. Τὰ μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκός
 εἶναι λεγόμενα οὕτω λέγεται ἢ διότι τῷ αὐτῷ ^ο ὄντι ἄμφω
 ὑπάρχει, ἢ ^ρ ὅτι ὄντι ^α ἐκείνῳ ὑπάρχει, ἢ ὅτι αὐτό ἐστίν ^ε ᾧ
 4 ὑπάρχει οὐ αὐτὸ κατηγορεῖται. Καθ' αὐτὰ δὲ εἶναι λέγεται
 ὅσαπερ σημαίνει τὰ σχήματα τῆς κατηγορίας· ὅσαχῶς γὰρ
 λέγεται, τοσαυταχῶς τὸ εἶναι σημαίνει. Ἐπεὶ οὖν τῶν κα-

^ω μὲν οὖν ὦν Ab. ^ε εἰς om. Ab. ^γ δὲ E.T. ^ε ἐν om. Ab. ^α τῷ
 τὸ T. ^β τὸ Hb. ^ε τὸν μ.] τὸ μ. T. ^δ λέγεται E. ^ε ὥσπερ εἰ τὸν Ab.
^ε alterum τόδε om. pr. E. ^ε τόδε τῷδε Ab. ^η γὰρ add. Ab. ^ι ἢ λευ-
 κὸν τὸν E.T. ^κ αὐτῷ ὄντι σ. Ab. ^λ τῷ ὄντι συμβέβηκε E.T. ^μ τὸ
 δὲ—συμβέβηκεν om. Ab. ^ν μὴ add. Ab.Fb. ^ο ἄμφω ὄντι Ab. ^ρ ὅτι
 om. T. ^α ἐκείνῳ Ab. ^ε δ T.

τηγορουμένων τὰ μὲν τί ἐστὶ σημαίνει, τὰ δὲ ποιόν, τὰ δὲ ποσόν, τὰ δὲ πρὸς τι, τὰ δὲ ποιεῖν ἢ πάσχειν, τὰ δὲ πού, τὰ δὲ πότε, ἐκάστω τούτων τὸ εἶναι ταῦτό σημαίνει. Οὐθέν 5 γὰρ διαφέρει τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνων ἐστὶν ἢ * τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνει, [†] οὐδὲ τὸ ἄνθρωπος βαδίζων ἐστὶν ἢ τέμνων τοῦ ἄνθρωπος βαδίζει ἢ τέμνει. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἔτι τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ ἐστὶν ὅτι ἀληθές, τὸ δὲ μὴ εἶναι ὅτι οὐκ ἀληθές ἀλλὰ ψεύδος. Ὅμοιως ἐπὶ καταφάσεως 6 καὶ ἀποφάσεως, ^ωοῖον ὅτι ἐστὶ Σωκράτης μουσικός, ὅτι ἀληθές τοῦτο, ἢ ὅτι ^χἐστὶ Σωκράτης οὐ λευκός, ὅτι ἀληθές· τὸ δ' οὐκ ἐστὶν ἢ διάμετρος ἀσύμμετρος, ὅτι ψεύδος. Ἔτι τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ ὄν, τὸ μὲν ^zδυνάμει ῥητόν, τὸ δ' ἐντελεχείᾳ τῶν εἰρημένων τούτων. ^a Ὅρων τε γὰρ εἶναί φαμεν 7 καὶ τὸ ^bδυνάμει [^c ῥητῶς] ὄρων καὶ τὸ ἐντελεχείᾳ· καὶ τὸ ἐπίστασθαι ὡσαύτως καὶ τὸ δυνάμενον χρῆσθαι τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τὸ χρώμενον· καὶ ^dτὸ ἡρεμοῦν καὶ ^eἤδη ὑπάρχει ἡρεμία καὶ τὸ δυνάμενον ἡρεμεῖν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν 8 καὶ γὰρ ^fἘρμῆν ἐν τῷ λίθῳ φανέν εἶναι, καὶ τὸ ἡμισυ τῆς γραμμῆς, καὶ σίτον τὸν μήπω ἀδρόν. Πότε δὲ δυνατόν καὶ πότε οὐπώ, ἐν ἄλλοις διοριστέον.

Οὐσία λέγεται τά τε ἀπλᾶ σώματα, οἷον γῆ καὶ πῦρ καὶ 8 ὕδωρ καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ὅλως σώματα καὶ τὰ ἐκ τούτων συνεστῶτα ζῷα τε καὶ δαιμόνια καὶ τὰ μόρια τούτων. Ἄπαντα δὲ ταῦτα λέγεται οὐσία ὅτι οὐ καθ' ὑποκειμένου λέγεται, ἀλλὰ κατὰ τούτων τὰ ἄλλα. Ἄλλον δὲ τρόπον ^δ 2 ἂν ἢ αἷτιον τοῦ εἶναι, ἐνυπάρχον ἐν τοῖς τοιούτοις ὅσα μὴ λέγεται καθ' ὑποκειμένου, οἷον ἡ ψυχὴ ^gτῷ ζῳῷ. Ἔτι ὅσα 3 μόρια ^hἐνυπάρχοντά ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις ⁱὀρίζοντά τε καὶ

* τὸ alterum om. A^b. [†] οὐδὲ A^b; ceteri ἢ. [‡] ἄνθρωπον βαδίζειν ἢ τέμνειν E. T. ^ω οῖον et ἔστι om. T. ^χ ἐστὶ add. E. A^b. ^γ ὄν] ὄν καὶ A^b. ^z ῥητόν δυνάμει A^b. γρ. τὸ μὲν ῥητόν τὸ δ' ἐντελεχείᾳ. καὶ οὕτως, τὸ μὲν δυνάμει τὸ δ' ἐντελεχείᾳ margo E. ^a ὀρώντες γὰρ φαμεν εἶναι A^b. ^b δυνάμει om. T. ^c ῥητῶς om. A^b. ^d τὸ ante ἡρεμοῦν om. idem. ^e ἤδη] δὴ A^b. ^f Ἐρμῆν om. T. ^g τῶν ζώων A^b. ^h ἐνυπάρχοντά ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις om. A^b. ⁱ ὀρίζοντά τε om. T, τε om. A^b.

τόδε τι σημαίνοντα, ὧν ἀναιρουμένων ἀναιρεῖται τὸ ὅλον, οἷον ἐπιπέδου σῶμα, ὥς φασί τινες, καὶ ἐπίπεδον γραμμῆς· καὶ ὅλως ὁ ἀριθμὸς δοκεῖ ^κ εἶναι τισι τοιοῦτος· ἀναιρουμένου τε ⁴ γὰρ οὐθὲν εἶναι, καὶ ὀρίζειν πάντα. Ἔτι τὸ τί ἦν εἶναι οὐ ὁ ¹ λόγος ὀρισμός, καὶ ^μ τοῦτο οὐσία λέγεται ἐκάστων. ^η Συμβαίνει δὴ ^ο κατὰ δύο τρόπους τὴν οὐσίαν λέγεσθαι, τό θ' ὑποκείμενον ἔσχατον, ὃ μηκέτι κατ' ἄλλου λέγεται, καὶ ὃ ἂν τόδε τι ὦν καὶ ^ρ χωριστὸν ^ι ἢ· τοιοῦτον δὲ ἐκάστου ἡ μορφή καὶ τὸ εἶδος.

- 9 Ταῦτα λέγεται τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικὸν τὸ αὐτό, ὅτι τῷ αὐτῷ συμβέβηκε, καὶ ἄνθρωπος καὶ μουσικόν, ὅτι θάτερον θατέρῳ συμβέβηκεν· ^ι τὸ δὲ μουσικὸν ἄνθρωπος, ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν. Ἐκατέρῳ δὲ ^ς τοῦτο καὶ ^τ τούτῳ ἐκάτερον ^ν ἐκείνων· καὶ γὰρ τῷ ^ω ἀνθρώπῳ ^κ τῷ μουσικῷ ^υ καὶ ^ς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ μουσικὸν ταῦ- ² τὸν λέγεται, καὶ τούτοις ἐκείνο. Διὸ ^α καὶ πάντα ταῦτα καθόλου ^β οὐ λέγεται· οὐ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ταῦτό καὶ ^γ τὸ μουσικόν· τὰ γὰρ καθόλου καθ' αὐτὰ ὑπάρχει, τὰ δὲ συμβεβηκότα οὐ καθ' αὐτὰ ἀλλ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἀπλῶς λέγεται. Ταῦτό γὰρ δοκεῖ ^δ Σωκράτης καὶ Σωκράτης εἶναι μουσικός· τὸ ^ε δὲ Σωκράτης οὐκ ἐπὶ πολλῶν, ³ διὸ οὐ πᾶς Σωκράτης λέγεται ὥσπερ πᾶς ἄνθρωπος. ^ς Καὶ τὰ μὲν οὕτως λέγεται ταῦτά, ^ε τὰ δὲ καθ' ^β αὐτά, ὥσπερ καὶ ^ι τὸ ἔν· καὶ γὰρ ὧν ἡ ὕλη μία ἢ εἶδει ἢ ἀριθμῷ ταῦτα λέγεται, καὶ ὧν ἡ οὐσία μία. Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ ταυτότης ἐνότης τίς ἐστίν ^κ ἢ πλειόνων τοῦ εἶναι, ἢ ὅταν χρῆται ¹ ὡς πλείοσιν, οἷον ὅταν λέγῃ αὐτὸ ^μ αὐτῷ ταῦτόν· ὡς δυσὶ γὰρ

^κ τισι τοιοῦτος εἶναι Αβ. ¹ λόγος ἐστὶν ὀρισμός Ε, λόγος ἐστὶν ἀριθμός Τ. ^μ τοῦτο] τοῦτο δ Τ. ^η σημαίνει δὲ Τ. ^ο κατὰ om. Αβ. ^ρ ἀχώριστον Τ. ^ι ἢ· τοιοῦτον] τοιοῦτον ἢ. τοῦτο Αβ. ^ι τὸ—συμβέβηκεν om. Τ. ^ς τούτῳ Ηβ. ^τ τούτων Αβ.Ηβ. ^ν ἐκείνω Αβ. ^ω ἀνθρώπῳ καὶ τῷ Αβ. ^κ τὸ μουσικόν Τ. ^υ καὶ om. Αβ. ^ς ὁ] τὸ Αβ.Ηβ. ^α καὶ post διὸ om. Τ. ^β οὐ ante λέγεται om. Τ. ^γ τὸ add. Αβ. ^δ Σωκράτης εἶναι καὶ Σωκράτης μ. Τ. ^ε δὲ] γὰρ Ε.Τ. ^ς καὶ om. Αβ. ^ε τὰ om. idem. ^β αὐτά ὅσα ὥσπερ Ε. ^ι τὸ om. Αβ.Ηβ. ^κ ἢ ante πλειόνων om. Αβ. ¹ ὡς πλείοσιν om. idem. ^μ αὐτῷ] αὐτὸ Ε.Ηβ.

χρῆται αὐτῷ. Ἔτερα δὲ λέγεται ὦν ἢ τὰ εἶδη πλείω ἢ ἡ⁴ ὕλη ἢ ὁ λόγος τῆς οὐσίας· καὶ ὅλως ἀντικειμένως τῷ ταύτῳ λέγεται τὸ ἕτερον. Διάφορα ^η δὲ λέγεται ὅσ' ἕτερά ἐστι τὸ αὐτὸ τι ὄντα, ^ο μὴ μόνον ἀριθμῷ, ἀλλ' ἢ εἶδει ἢ γένει ἢ ἀναλογίᾳ. Ἐπι ὦν ἕτερον τὸ γένος καὶ τὰ ἐναντία καὶ ὅσα ἔχει ἐν τῇ οὐσίᾳ τὴν ἑτερότητα. Ὅμοια λέγεται τὰ τε⁵ ^ρ πάντῃ ταὐτὸ πεπονθότα, καὶ τὰ πλείω ταὐτὸ πεποιθότα ἢ ἕτερα, καὶ ὦν ἢ ποιότης μία· καὶ καθ' ὅσα ἀλλοιοῦσθαι ἐνδέχεται τῶν ἐναντίων, τούτων τὸ πλείω ἔχον ἢ κυριώτερα ὅμοιον τούτῳ. Ἀντικειμένως δὲ τοῖς ὁμοίοις τὰ ἀνόμοια.

Ἀντικείμενα λέγεται ἀντίφασις καὶ τὰναντία καὶ τὰ πρὸς ^{ΙΟ} τι καὶ στήρησις καὶ ἕξις καὶ ἕξ ὦν καὶ εἰς ἃ ἔσχατα, ^ο οἶον αἱ γενέσεις καὶ φθοραί· καὶ ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἅμα παρεῖναι τῷ ἀμφοῖν δεκτικῷ, ταῦτα ἀντικεῖσθαι λέγεται, ἢ αὐτὰ ^τ ἢ ἕξ ὦν ἐστίν. Φαῖον γὰρ καὶ λευκὸν ἅμα τῷ αὐτῷ οὐχ ὑπάρχει· διὸ ἕξ ὦν ἐστίν ^ς ἀντίκειται. Ἐναντία λέγεται τὰ τε² μὴ δυνατὰ ἅμα τῷ αὐτῷ παρεῖναι τῶν διαφερόντων κατὰ γένος, καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα ^τ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γένει, καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα τῶν ἐν ταύτῳ δεκτικῷ, καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν, καὶ ὦν ἢ διαφορὰ μεγίστη ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ γένος ἢ κατ' εἶδος. Τὰ ³ δ' ἄλλα ἐναντία λέγεται τὰ μὲν τῷ ^ν τὰ τοιαῦτα ἔχειν, τὰ δὲ τῷ δεκτικῷ εἶναι τῶν τοιούτων, τὰ δὲ τῷ ποιητικῷ ἢ παθητικῷ εἶναι τῶν τοιούτων, ἢ ποιοῦντα ἢ πάσχοντα, ἢ ἀποβο-
λαὶ ἢ λήψεις, ἢ ἕξεις ἢ στερήσεις εἶναι ^ω τῶν τοιούτων. Ἐπεὶ ⁴ δὲ τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν ^χ πολλαχῶς λέγεται, ἀκολουθεῖν ἀνάγκη καὶ τὰλλα ὅσα κατὰ ταῦτα λέγεται, ὥστε καὶ τὸ ταὐτὸν καὶ τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἐναντίον, ὥστ' εἶναι ἕτερον καθ' ἐκάστην κατηγορίαν. Ἔτερα δὲ τῷ εἶδει λέγεται ὅσα τε ταυτοῦ γένους ὄντα μὴ ὑπάλληλά ἐστι, καὶ ὅσα ἐν τῷ αὐτῷ γένει

^η δὲ om. Ab. ^ο μὴ] καὶ μὴ E, Fb. ^ρ πάντῃ add. Ab, Fb. ^ο οἶον om. Ab. ^τ ἢ αὐτὴ ἐξ om. T. ^ς ἀντίκειται τοῖς, ἐναντία E, T. ^τ τῷ E, om. T. ^ν τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Ab. ^ω τῶν τοιούτων] τούτων Ab. ^χ λέγεται πολλαχῶς T.

ὄντα διαφορὰν ἔχει, καὶ ὅσα ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐναντίωσιν ἔχει.
 5 Καὶ τὰ ἐναντία ἔτερα τῷ εἶδει ἀλλήλων, ἢ πάντα ἢ τὰ λε-
 γόμενα πρώτως, καὶ ὅσων ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ γένους εἶδει
 οἱ λόγοι ἕτεροι, οἷον ἄνθρωπος καὶ ἵππος ἄτομα τῷ γένει,
 οἱ δὲ λόγοι ἕτεροι αὐτῶν. Καὶ ὅσα ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ ὄντα
 ἔχει διαφορὰν. Ταῦτα δὲ τῷ εἶδει τὰ ἀντικειμένως λεγόμενα
 τούτοις.

- II ^a Πρότερα καὶ ὕστερα λέγεται ἓνια μὲν ὡς ὄντος τινὸς
 πρώτου καὶ ἀρχῆς ἐν ἐκάστῳ ^b γένει, ^c τὸ ἐγγύτερον ἀρχῆς
 τινὸς ὠρισμένης, ἢ ἀπλῶς καὶ τῇ φύσει, ἢ πρὸς τι ἢ ποῦ ἢ
 ὑπὸ τινων, οἷον τὰ μὲν κατὰ τόπον τῷ εἶναι ἐγγύτερον ἢ
 φύσει ^d τινὸς τόπου ὠρισμένου, οἷον τοῦ μέσου ἢ τοῦ ἐσχά-
 2 του, ἢ πρὸς τὸ τυχόν, τὸ δὲ πορρώτερον ὕστερον. Τὰ δὲ
 κατὰ χρόνον· τὰ μὲν γὰρ ^e τῷ πορρωτέρῳ τοῦ νῦν, οἷον ἐπὶ
 τῶν γενομένων (^f πρότερα γὰρ τὰ Τρωϊκὰ τῶν Μηδικῶν, ὅτι
 πορρώτερον ἀπέχει τοῦ νῦν), τὰ δὲ ^g τῷ ἐγγυτέρῳ τοῦ νῦν,
 οἷον ἐπὶ τῶν μελλόντων· πρότερον γὰρ Νέμεα Πυθίων, ὅτι
 3 ἐγγύτερον τοῦ νῦν ὡς ἀρχῇ καὶ πρώτῳ ^h χρησαμένων. Τὰ
 δὲ κατὰ κίνησιν· ⁱ τὸ γὰρ ἐγγύτερον τοῦ πρώτου κινήσαντος
 πρότερον, οἷον παῖς ἀνδρός· ἀρχὴ δὲ καὶ αὕτη τις ἀπλῶς.
 Τὰ δὲ κατὰ δύναμιν· τὸ γὰρ ὑπερέχον τῇ δυνάμει πρότερον,
 καὶ τὸ δυνατώτερον· τοιοῦτον ^j ἐστὶν οὗ κατὰ τὴν προαί-
 ρεσιν ἀνάγκη ἀκολουθεῖν θάτερον καὶ τὸ ὕστερον, ὥστε μὴ
 κινουντός τε ἐκείνου μὴ κινεῖσθαι καὶ κινούντος κινεῖσθαι· ἢ
 4 δὲ προαίρεσις ἀρχή. ^k Τὰ δὲ κατὰ τάξιν· ταῦτα ^j ἐστὶν
 ὅσα πρὸς τι ἐν ὠρισμένον διέστηκε κατὰ τὸν λόγον, οἷον
 παραστάτης τριτοστάτου πρότερον, ^l καὶ παρανήτη νήτης·
 ἔνθα μὲν γὰρ ὁ κορυφαῖος, ἔνθα δὲ ἡ μέση ἀρχή. Ταῦτα μὲν
 οὖν πρότερα τούτων λέγεται τὸν τρόπον, ἄλλον δὲ τρόπον
 5 ^m τὸ τῇ γνώσει πρότερον ὡς καὶ ἀπλῶς πρότερον. Τούτων

γ ὅσα Ab.Hb. z ὄντα om. T. a τὰ πρότερα E.T. b γένει om. Ab.
 c τῷ Fb. d τινὸς τέλος τόπου T. e τὸ πορρώτερον Ab. f πρότερον
 E.Ab. g τὸ ἐγγύτερον T, τῷ ἐγγύτερον E. h χρησάμενοι Ab. i τὸ
 τὰ Ab. k τὸ Ab. l καὶ ἡ παρανήτη E.T. m τὸ τῷ T.

δὲ ἄλλως τὰ κατὰ τὸν λόγον καὶ ^η τὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν. Κατὰ μὲν γὰρ τὸν λόγον τὰ καθόλου πρότερα, κατὰ δὲ τὴν αἴσθησιν τὰ καθ' ἕκαστα. Καὶ κατὰ τὸν λόγον δὲ τὸ συμβεβηκὸς τοῦ ὅλου πρότερον, οἷον τὸ μουσικὸν τοῦ μουσικοῦ ἀνθρώπου· οὐ γὰρ ἔσται ὁ λόγος ^ο ὅλος ἄνευ τοῦ μέρους. Καίτοι οὐκ ἐνδέχεται μουσικὸν εἶναι μὴ ὄντος μουσικοῦ τινός. 6 Ἔτι πρότερα λέγεται τὰ τῶν προτέρων πάθη, οἷον εὐθύτης λειότητος· τὸ μὲν γὰρ γραμμῆς ^ρ καθ' αὐτὴν πάθος, τὸ ^δ ἐπιφανείας. Τὰ μὲν δὴ οὕτω ^ι λέγεται πρότερα καὶ ὕστερα, 7 τὰ δὲ κατὰ φύσιν καὶ οὐσίαν, ὅσα ἐνδέχεται εἶναι ἄνευ ἄλλων, ἐκεῖνα δὲ ἄνευ ἐκείνων μὴ ἢ διαιρέσει ^τ ἐχρήσατο Πλάτων. Ἐπεὶ δὲ τὸ εἶναι πολλαχῶς, πρῶτον μὲν τὸ ὑποκείμενον πρότερον, διὸ ἡ οὐσία πρότερον, ἔπειτα ἄλλως τὰ κατὰ δύνάμιν καὶ κατ' ἐντελέχειαν. ^β Τὰ μὲν γὰρ κατὰ 8 δύνάμιν πρότερά ἐστι, τὰ δὲ κατὰ ἐντελέχειαν, οἷον κατὰ δύνάμιν μὲν ἡ ἡμίσεια τῆς ὅλης καὶ τὸ μόριον τοῦ ὅλου καὶ ἡ ὕλη τῆς οὐσίας, κατ' ἐντελέχειαν δ' ὕστερον· διαλυθέντος γὰρ κατ' ἐντελέχειαν ἔσται. ^ι Τρόπον ^ν δὴ τίνα πάντα τὰ ^ω πρό- 9 τερον καὶ ὕστερον λεγόμενα κατὰ ταῦτα λέγεται· τὰ μὲν γὰρ κατὰ γένεσιν ἐνδέχεται ἄνευ τῶν ἐτέρων εἶναι, οἷον τὸ ὅλον τῶν μορίων, τὰ δὲ κατὰ φθοράν, οἷον τὸ μόριον τοῦ ὅλου. Ὅμοιως δὲ καὶ τὰλλα.

Δύναμις λέγεται ἡ μὲν ἀρχὴ κινήσεως ἢ μεταβολῆς ^κ ἢ 12 ἐν ἐτέρῳ ^γ ἢ ἕτερον, οἷον ^ζ ἡ οἰκοδομικὴ δύναμις ἐστίν ^α ἢ οὐχ ὑπάρχει ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ· ἀλλ' ἡ ἱατρικὴ δύναμις οὐσα ὑπάρχει ἀν ἐν τῷ ἰατρευομένῳ, ἀλλ' οὐχ ἢ ἰατρευόμενος. Ἡ μὲν οὖν ὅλως ἀρχὴ μεταβολῆς ἢ κινήσεως λέγεται δύνα- 2 μιν ἐν ἐτέρῳ ^β ἢ ἕτερον, ἢ δ' ὑφ' ἐτέρου ^ε ἢ ἕτερον· καθ' ἣν γὰρ τὸ πάσχον πάσχει τι, ὅτε μὲν εἰς ὅτι οὐκ ἐδυνατόν αὐτό

^η τὰ om. E.T. ^ο ὅλος add. E.A^b.H^b. ^ρ πάθος καθ' αὐτὴν T.
^ι πρότερα λέγεται E. ^τ ἐχρήτο E.T. ^ς τὰ μὲν—ὕστερον om. A^b.F^b.
^ι τρόπον] καὶ τρόπον A^b.H^b. ^ν δέ F^b. ^ω πρότερα καὶ ὕστερα F^b.
^κ ἢ E.T. ^γ ἢ T, ἢ ἢ E. ^ζ ἢ om. A^b. ^α ἢ E. ^β ἢ] ἢ ἢ E. ^ε ἢ]
ἢ ἢ E.T. ^δ δυνατόν] ἢ δυνατόν E, ἢ δυνατόν T, τὸ δυνατόν A^b, δυνατόν
δυνατόν margo E.

φαμεν εἶναι παθεῖν, ὅτε δ' οὐ κατὰ πᾶν πάθος ἀλλ' ^ο ἂν ἐπὶ
 3 τὸ βέλτιον. Ἔτι ^ε ἢ τοῦ καλῶς τοῦτ' ἐπιτελεῖν, ἢ κατὰ
 προαίρεσιν· ἐνίοτε γὰρ τοὺς μόνον ἂν πορευθέντας ἢ εἰπόν-
 τας, μὴ καλῶς δὲ ἢ μὴ ὥς προεῖλοντο, οὐ φαμεν δύνασθαι
 4 λέγειν ἢ βυδίζειν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν. Ἔτι
 ὅσαι ἕξεις καθ' ἃς ἀπαθῇ ὅλως ἢ ἀμετάβλητα ἢ μὴ ῥαδίως
 ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐμετακίνητα, δυνάμεις λέγονται· κλᾶται μὲν
 γὰρ καὶ συντριβεται καὶ κάμπτεται καὶ ὅλως φθείρεται οὐ
 τῷ δύνασθαι, ἀλλὰ τῷ μὴ δύνασθαι ^ε καὶ ἐλλείπειν τινός·
 ἀπαθῇ δὲ τῶν τοιούτων ^h ^a μόλις καὶ ἡρέμα ^ι πάσχει διὰ
 5 δύναμιν καὶ τὸ δύνασθαι καὶ τὸ ἔχειν πῶς. Λεγομένης δὲ
 τῆς δυνάμεως τοσαυταχῶς, καὶ τὸ δυνατόν ἓνα μὲν τρόπον
 λεχθήσεται τὸ ἔχον κινήσεως ἀρχὴν ἢ μεταβολῆς (καὶ γὰρ
 τὸ στατικὸν δυνατόν ^k τι ἐν ἐτέρῳ ^l ἢ ἑτερον), ἓνα δ' εἰ ἔχη
 τι αὐτοῦ ἄλλο δύναμιν τοιαύτην, ἓνα δ' εἰ ἔχη μεταβάλλειν
 ἐφ' ὅτιον δύναμιν, εἴτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον εἴτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον·
 καὶ γὰρ τὸ φθειρόμενον δοκεῖ δυνατόν εἶναι φθείρεσθαι, ἢ
 οὐκ ἂν φθαρῆναι ^m εἰ ἦν ἀδύνατον· νῦν δὲ ἔχει τινα ⁿ διάθεσιν
 6 καὶ αἰτίαν καὶ ἀρχὴν τοῦ τοιούτου πάθους. Ὅτε μὲν δὴ τὸ
 ἔχειν τι δοκεῖ, ὅτε δὲ τὸ ἐστερηῆσθαι τοιούτον εἶναι. ^ο Εἰ
 δ' ἢ στέρησίς ἐστιν ^p ἕξις πῶς, πάντα τῷ ἔχειν ἂν εἴη τι.
^q Ὅμωνύμως δὲ λεγόμενον τὸ ὄν, ὥστε ^r τῷ ἔχειν ^s ἕξιν τινα
 καὶ ἀρχὴν ἐστὶ δυνατόν, καὶ ^t τῷ ἔχειν τὴν τοῦτου στέρησιν,
 7 ^v εἰ ἐνδέχεται ἔχειν στέρησιν. Ἐνα δὲ τῷ μὴ ἔχειν αὐτοῦ
 δύναμιν ἢ ἀρχὴν ^w ἐν ἄλλῳ ^x ἢ ἄλλο φθαρτικήν. Ἔτι δὲ
 ταῦτα πάντα ἢ τῷ μόνον ἂν συμβῆναι γενέσθαι ἢ μὴ γενέ-
 σθαι, ἢ τῷ ^z καλῶς. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀψύχοις ^a ἔνεστιν ἢ
 τοιαύτη δύναμις, οἷον ἐν τοῖς ὀργάνοις· τὴν μὲν γὰρ ^b δύ-

^e εἰ ἂν Ab, ὄν T. ^f ἢ] ἢ E. ^g κἂν Ab. ^h ἂν μόλις Ab. ⁱ πάσχη
 Ab. ^k τι εἶναι ἐν T. ^l ἢ] ἢ E.T. ^m εἰ μὴ ἦν δυνατόν Ab, εἰ εἴη
 ἀδύνατον T. ⁿ διαίρεσιν T. ^o εἰ δ' ἢ] ἢ δὲ T. ^p ἕξις om. Ab.
^q ὁμωνύμως δὲ λεγόμενον τὸ ὄν E, ὁμωνύμως λέγομεν τὸ ὄν T, εἰ δὲ μὴ τῷ
 ἔχειν ἕξιν τινα καὶ ἀρχὴν ἐστὶ δυνατόν ὁμωνύμως Ab. ^r τῷ] τὸ T, τῷ
 τε Ab. ^s ἕξιν—ἔχειν om. Ab. ^t τὸ T. ^v εἰ—στέρησιν om. T.
^w ἐν om. Ab. ^x ἢ T, ἢ ἢ E. ^y ἄλλου T. ^z καλοῖς Ab. ^a ἐν ἐστὶν
 E.T.Ab. ^b φασὶ δύνασθαι Ab.

νασθαί φασι φθέγγεσθαι λύραν, τὴν δ' οὐθέν, ἂν ἢ μὴ εὐφω-
 νος. Ἄδυναμία δ' ^ε ἐστὶ στέρησις δυνάμεως καὶ τῆς τοιαύτης ⁸
 ἀρχῆς ^δ ἄρσις τις οἷα εἴρηται, ἣ ὅλως ἢ τῷ πεφυκότη ἔχειν, ἣ
 καὶ ὅτε πέφυκεν ἤδη ἔχειν· οὐ γὰρ ὁμοίως ἂν ^ε φαῖμεν ἀδύνα-
 τον εἶναι γεννᾶν παῖδα ^ι καὶ ἄνδρα καὶ εὐνούχον. Ἔτι δὲ
 καθ' ^ε ἑκατέραν δυνάμιν ἐστὶν ἀδυναμία ἀντικειμένη, τῇ τε
 μόνον κινητικῇ καὶ τῇ καλῶς κινητικῇ. Καὶ ἀδύνατα ^h δὴ τὰ ⁹
 μὲν κατὰ τὴν ἀδυναμίαν ταύτην λέγεται, τὰ δ' ἄλλον τρό-
 πον, οἷον δυνατόν τε καὶ ἀδύνατον. Ἄδύνατον μὲν οὐ τὸ
 ἐναντίον ἐξ ἀνάγκης ἀληθές, οἷον τὸ τὴν διάμετρον σύμμε-
 τρον εἶναι ἀδύνατον, ὅτι ψεῦδος τὸ τοιοῦτον, ^κ οὐ τὸ ἐναντίον
 οὐ μόνον ἀληθές ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη ἀσύμμετρον εἶναι· τὸ ἄρα
 σύμμετρον οὐ μόνον ψεῦδος ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνάγκης ψεῦδος.
 Τὸ δ' ἐναντίον τούτῳ, τὸ δυνατόν, ὅταν μὴ ἀναγκαῖον ^ι ἢ τὸ ¹⁰
 ἐναντίον ψεῦδος εἶναι, οἷον· τὸ καθῆσθαι ἄνθρωπον δυνατόν·
 οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ μὴ καθῆσθαι ψεῦδος. Τὸ μὲν οὖν δυ-
 νατὸν ἓνα μὲν τρόπον, ὥσπερ εἴρηται, τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης
 ψεῦδος σημαίνει, ἓνα δὲ τὸ ἀληθές εἶναι, ἓνα δὲ τὸ ἐνδεχόμε-
 νον ἀληθές ^ν εἶναι. Κατὰ μεταφορὰν δὲ ἡ ἐν ^ο τῇ γεωμετρίᾳ ¹¹
 λέγεται δύναμις. Ταῦτα μὲν οὖν ^ο τὰ δυνατὰ οὐ κατὰ δύνα-
 μιν. Τὰ δὲ λεγόμενα κατὰ δύνάμιν πάντα λέγεται πρὸς
 τὴν πρώτην [μίαν]· αὕτη δ' ἐστὶν ἀρχὴ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ
^ρ ἢ ἄλλο. Τὰ γὰρ ἄλλα λέγεται δυνατὰ ^ι τῷ τὰ μὲν ἔχειν ¹²
 αὐτῶν ἄλλο τι τοιαύτην δύνάμιν, τὰ δὲ ^ι μὴ ἔχειν, τὰ δὲ ὡδὶ
 ἔχειν. Ὅμοιως δὲ καὶ τὰ ἀδύνατα. Ὡστε ὁ κύριος ὅρος
 τῆς πρώτης δυνάμεως ἂν εἴη ἀρχὴ μεταβλητικὴ ἐν ἄλλῳ ^ρ ἢ
 ἄλλο.

Ποσὸν λέγεται τὸ διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα, ὧν ἑκάτε- ¹³
 ρον ἢ ἕκαστον ἐν ^ν τι καὶ τόδε ^ι τι πέφυκεν εἶναι. Πλήθος

^ε ἐστὶ om. T. ^δ ἀρσις Hb. om. cum τις Ab. ^ε φαμεν Ab, φαίη-
 μεν Hb: ceteri φαίεν. ^ι γρ. καὶ ἄνδρα εὐνούχϊαν margo E. ita T.
^ε ἑκατέραν τὴν δυνάμιν Ab. ^h δὲ E.T. ^ι ἀδύνατον μὲν—ἀδύνατον
 om. T. ^κ οὐ] καὶ οὐ E.T. ^ι ἢ om. Ab. ^ν περ om. T. ^ν εἶναι] ἤδη
 Ab.Hb. ^ο τῇ et mox τὰ om. Ab. ^ρ ἢ] ἢ ἢ utrobique E. ^ι τὰ μὲν
 τῷ T. ^ι μὴ] τῷ μὴ E.T. ^ν τε E. ^ι τι om. Fb.Hb.

μὲν οὖν ποσόν τι ἂν ἀριθμητὸν ᾖ, μέγεθος δὲ ἂν μετρητὸν ᾖ. Λέγεται δὲ πλῆθος μὲν τὸ διαιρετὸν δυνάμει εἰς μὴ συνεχῇ, μέγεθος δὲ τὸ εἰς συνεχῇ. Μεγέθους δὲ τὸ μὲν ἐφ' ἐν συνεχῆς μῆκος, τὸ δ' ἐπὶ δύο πλάτος, τὸ δ' ἐπὶ τρία βάθος. 2 Τούτων δὲ πλῆθος μὲν ^v τὸ πεπερασμένον ἀριθμός, μῆκος δὲ γραμμῇ, πλάτος δὲ ἐπιφάνεια, βάθος δὲ σῶμα. Ἔτι τὰ μὲν λέγεται καθ' αὐτὰ ποσὰ ἅττα, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον ἡ μὲν γραμμὴ ποσόν τι καθ' ^w ἑαυτό, τὸ δὲ μουσικὸν κατὰ συμβεβηκός. Τῶν δὲ καθ' ^x αὐτὰ τὰ μὲν κατ' οὐσίαν ἐστίν, οἷον ἡ γραμμὴ ποσόν τι (ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τῷ τί ἐστι λέγοντι τὸ ποσόν ^y τι ^z ὑπάρχει), τὰ δὲ πάθη καὶ ἕξεις τῆς τοιαύτης ἐστὶν οὐσίας, οἷον τὸ πολὺ καὶ ^a τὸ ὀλίγον, ^b καὶ μακρὸν καὶ βραχύ, ^c καὶ πλατὺ καὶ στενόν, ^d καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν, ^e καὶ βαρὺ καὶ κούφον, καὶ τὰλλα ^f τὰ 4 τοιαῦτα. Ἔστι δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ ^g τὸ μικρόν, καὶ ^h τὸ μείζον ⁱ καὶ ἔλαττον, καὶ καθ' αὐτὰ καὶ πρὸς ἀλλήλα λεγόμενα, τοῦ ποσοῦ πάθη καθ' αὐτά· ^k μεταφέρεται ^l μέντοι καὶ 5 ἐπ' ἄλλα ταῦτα τὰ ὀνόματα. Τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός λεγομένων ποσῶν τὸ μὲν οὕτως ^m λέγεται ὥσπερ ἐλέχθη ὅτι τὸ μουσικὸν ποσόν καὶ τὸ λευκὸν τῷ εἶναι ποσόν ⁿ τι ^o ὑπάρχουσι, τὰ δὲ ὡς κίνησις καὶ χρόνος· καὶ γὰρ ταῦτα πόσ' ἅττα ^p λέγεται καὶ συνεχῇ τῷ ἐκεῖνα διαιρετὰ εἶναι ὧν ἐστὶ ^r ταῦτα ^q πάθη. Λέγω ^r δὲ οὐ τὸ κινούμενον ἀλλ' ὃ ἐκινήθη· τῷ γὰρ ποσὸν εἶναι ἐκεῖνο καὶ ἡ κίνησις ποσὴ, ὃ δὲ χρόνος τῷ ταύτην.

- 14 Τὸ ποιὸν λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ^s ἡ διαφορὰ τῆς οὐσίας, οἷον ποιόν ^t τι ἄνθρωπος ζῶον ὅτι δίπουν, ἵππος δὲ τετράπουν· καὶ κύκλος ^u ποιόν τι σχῆμα ὅτι ἀγώνιον, ὡς τῆς δια-

^v τὸ om. H^b. ^w αὐτό A^b. ^x αὐτό A^b. ^y τι om. F^b. H^b. ^z ἐν-
πάρχει F^b. ^a τὸ post καὶ om. A^b. ^b καὶ τὸ μακρὸν A^b. ^c καὶ πλατὺ
—βαρὺ om. E. ^d καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν om. A^b. H^b. ^e καὶ βαρὺ καὶ
κούφον om. F^b. ^f τὰ om. A^b. ^g τὸ ἄλλο om. T. ^h τὸ om.
E. A^b. ⁱ καὶ τὸ ἔλαττον H^b. ^k μεταφέρονται A^b. ^l μέντοιγε H^b.
^m λέγονται T. ⁿ τι ἐνπάρχουσι T. ^o λέγονται T. ^p ταῦτα] τὰ A^b.
^q πάθη om. T. ^r δὲ H^b. ^s αἱ διαφοραὶ A^b. ^t τι] ποι T. ^u ποιοῦν T.

φορᾶς τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ποιότητος ^ν οὐσης. Ἐνα μὲν δὴ ² τρόπον τοῦτον λέγεται ἡ ποιότης διαφορὰ οὐσίας, ἓνα δὲ ὡς τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ μαθηματικά, ὥσπερ οἱ ἀριθμοὶ ποιοῖ τινες, οἷον οἱ σύνθετοι καὶ μὴ μόνον ἐφ' ἓν ὄντες ἀλλ' ὦν μίμημα τὸ ἐπίπεδον καὶ τὸ στερεόν (οὗτοι δ' εἰσιν οἱ ποσάκις ποσοὶ ἢ ποσάκις ποσάκις ποσοί), καὶ ὅλως δ' παρὰ τὸ ποσὸν ὑπάρχει ἐν τῇ οὐσίᾳ· οὐσία γὰρ ἐκάστου τὸ ἅπαξ, οἷον τῶν ἐξ οὐχ ^δ δις ἢ τρὶς εἰσιν ^ω ἀλλ' ^δ ἅπαξ· ἐξ γὰρ ἅπαξ ^ξ ἐξ. Ἐτι ὅσα πάθη τῶν κινουμένων οὐσιῶν, οἷον ³ θερμότης καὶ ψυχρότης, καὶ λευκότης καὶ μελανία, καὶ βαρύτης καὶ κουφότης, καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθ' ^γ ἃ λέγονται ^z καὶ ἀλλοιούσθαι τὰ σώματα μεταβαλλόντων. Ἐτι κατ' ἀρετὴν καὶ κακίαν καὶ ὅλως τὸ κακὸν καὶ ἀγαθόν. Σχεδὸν ^α δὴ ⁴ κατὰ δύο τρόπους λέγοιτ' ἂν τὸ ποίον, καὶ τούτων ἓνα τὸν κυριώτατον· πρώτη μὲν γὰρ ποιότης ἡ τῆς οὐσίας διαφορὰ. Ταύτης δέ ^β τι καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ποιότης μέρος· διαφορὰ γὰρ τις οὐσιῶν, ἀλλ' ἡ οὐ κινουμένων ἢ οὐχ ^η ^ε κινούμενα. Τὰ δὲ πάθη τῶν κινουμένων ^η κινούμενα, καὶ ^δ αἱ τῶν κινήσεων διαφοραί. Ἀρετὴ δὲ καὶ κακία τῶν παθημάτων ⁵ μέρος τι· διαφορὰς γὰρ δηλοῦσι τῆς κινήσεως καὶ τῆς ἐνεργείας, καθ' ἃς ποιοῦσιν ἢ πάσχουσι καλῶς ἢ φαύλως τὰ ^ε ἐν κινήσει ὄντα· ^ε τὸ μὲν γὰρ ὡδὶ δυνάμενον κινεῖσθαι ἢ ἐνεργεῖν ἀγαθόν, τὸ δ' ὡδὶ καὶ ἐναντίως μοχθηρόν. Μάλιστα δὲ τὸ ἀγαθὸν ^ε καὶ κακὸν σημαίνει τὸ ποίον ἐπὶ τῶν ἐμψύχων, καὶ τούτων μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἔχουσι προαίρεσιν.

Πρὸς τι λέγεται τὰ μὲν ὡς διπλάσιον ^h πρὸς ἡμισυ καὶ ¹⁵ ¹ τριπλάσιον πρὸς τριτημόριον, καὶ ^ι ὅλως πολλαπλάσιον ^k πρὸς πολλοστημόριον καὶ ὑπερέχον ^l πρὸς ὑπερεχόμενον· τὰ δ' ὡς ^m τὸ θερμαντικὸν πρὸς ⁿ τὸ θερμαντὸν καὶ ⁿ τὸ τμητικὸν πρὸς

^ν οὐσης om. T. ^ω ἀλλ' ἀλλ' ὁ δις ἢ τρὶς T. ^ξ ἐξ om. A^b.H^b.
^γ ἃ] ὅσα A^b. ^z καὶ om. A^b. ^α δὲ T. ^β τις T.A^b. ^ε κινουμένων T.
^δ αἱ om. A^b. ^ε ἐν τῇ κινήσει T. ^ε τὰ—δυνάμενα T. ^ε καὶ τὸ κακὸν E.T.
^h πρὸς τὸ ἡμισυ A^b. ^ι ὅλως τὸ πολλαπλάσιον H^b. ^k πρὸς τὸ πολλοστημόριον E.H^b. ^l πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον H^b. ^m τὸ] πρὸς τὸ A^b, om. E.T. ⁿ τὸ utrumque om. T.

^ητὸ τμητόν, καὶ ὅλως τὸ ποιητικὸν πρὸς τὸ παθητικόν· τὰ δ' ὡς τὸ μετρητὸν πρὸς τὸ μέτρον ^οκαὶ ἐπιστητὸν πρὸς ἐπιστή-
^{μην} καὶ αἰσθητὸν πρὸς αἴσθησιν. Λέγεται δὲ τὰ μὲν πρῶτα
κατ' ἀριθμόν, ^η ἁπλῶς ^ρῥωρισμένως πρὸς αὐτοὺς ^η ἢ πρὸς ἓν,
οἷον τὸ μὲν διπλάσιον ^ιπρὸς ἓν ἀριθμὸς ^σῶρισμένος, τὸ δὲ
³πολλαπλάσιον κατ' ἀριθμὸν πρὸς ἓν, οὐχ ῶρισμένον δέ, οἷον
³τόνδε ἢ τόνδε. Τὸ δὲ ἡμιόλιον πρὸς τὸ ὑφημιόλιον κατ' ἀρι-
θμὸν πρὸς ἀριθμὸν ^ιῶρισμένον· τὸ ἐπιμόριον πρὸς τὸ ὑπεπι-
μόριον κατὰ ^νἀόριστον, ὥσπερ τὸ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ ἓν.
⁴Τὸ δ' ὑπερέχον πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον ὅλως ἀόριστον κατ'
ἀριθμόν· ὁ γὰρ ἀριθμὸς ^ωσύμμετρος, κατὰ ^κμὴ σύμμετρον δὲ
^γἀριθμὸν ²λέγεται· τὸ ^αγὰρ ὑπερέχον πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον
τοσοῦτόν τε ἐστὶ ^βκαὶ ^εἔτι· τοῦτο δ' ἀόριστον· ὁπότερον
⁵γὰρ ἔτυχεν ἔστιν, ^δἢ ἴσον ἢ οὐκ ἴσον. Ταῦτα ^ετε οὖν τὰ
πρὸς τι ^ςπάντα κατ' ἀριθμὸν λέγεται καὶ ἀριθμοῦ πάθη, καὶ
ἔτι τὸ ἴσον καὶ ὁμοιον καὶ ταῦτο ^ςκατ' ἄλλον τρόπον· κατὰ
γὰρ τὸ ἓν λέγεται ^ηπάντα. Ταῦτα μὲν γὰρ ὧν μία ^ιἢ
οὐσία, ^κὁμοια δ' ὧν ἡ ποιότης μία, ἴσα δὲ ὧν τὸ ποσὸν ἓν.
Τὸ δ' ἓν τοῦ ἀριθμοῦ ἀρχὴ καὶ μέτρον, ὥστε ταῦτα ^ιμὲν
πάντα πρὸς τι λέγεται κατ' ἀριθμὸν μὲν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ
⁶τρόπον. Τὰ δὲ ποιητικὰ καὶ παθητικὰ κατὰ δύναμιν ^μποιη-
τικὴν καὶ παθητικὴν καὶ ἐνεργείας τὰς τῶν δυνάμεων, οἷον τὸ
θερμαντικὸν πρὸς τὸ θερμαντόν, ὅτι δύναται, ^ηκαὶ πάλιν τὸ
θερμαῖνον πρὸς τὸ θερμαινόμενον καὶ τὸ τέμνον πρὸς τὸ
τεμνόμενον, ὡς ἐνεργούντα. Τῶν δὲ κατ' ἀριθμὸν οὐκ εἰσὶν
ἐνέργειαι ἀλλ' ἢ ὃν τρόπον ἐν ἐτέροις εἴρηται· αἱ δὲ κατὰ
⁷κίνησιν ἐνέργειαι οὐχ ὑπάρχουσιν. Τῶν δὲ κατὰ δύναμιν

^η τὸ om. T. ^ο καὶ τὸ ἐπιστητὸν T.H^b. ^ρ ῥωρισμένον E.A^b. ^ι αὐτὸν
ἢ πρὸς ἓν H^b. ^ι πρὸς—πολλαπλάσιον om. T. ^σ ῶρισμένος] ῶρισμένος
πρὸς ἓν A^b. ^ι ῶρισμένους T. ^ν ἀόριστον A^b, ἀόριστους E. ^ω σύμ-
μετρον A^b. ^κ μὴ om. T. ^γ ἀριθμὸς οὐ A^b. ² λέγονται E.A^b. ^α γὰρ]
δὲ A^b. ^β καὶ om. A^b. ^ε ἔτι] ἔτι τοῦτο T. ^δ ἢ ante ἴσον om. A^b.
^ε τε om. T.H^b. ^ς ἅπαντα E.T. ^ς κατ' om. A^b. ^η πάντα ταυτά. τὸ
μὲν γὰρ ταυτὸ ὧν A^b. ^ι ἢ om. A^b. ^κ ὁμοια—μία post ἓν A^b. ^ι μὲν
add. A^b, qui ταῦτα μὲν τὰ πρὸς τι πάντα. ^μ ποιητικὴν τε καὶ T. ^η καὶ
—θερμαινόμενον om. H^b. ^ο δύναμιν E.

καὶ κατὰ χρόνους ἤδη λέγονται ^p πρὸς τι, οἷον τὸ πεποιηκὸς πρὸς τὸ πεποιημένον καὶ τὸ ποιῆσον πρὸς τὸ ποιησόμενον. Οὕτω γὰρ ^q καὶ πατὴρ υἱοῦ λέγεται πατὴρ· τὸ μὲν γὰρ πεποιηκός, τὸ δὲ πεπονθός τί ἐστιν. ^r Ἔτι ἔνια κατὰ στέρησιν δυνάμεως, ὥσπερ τὸ ἀδύνατον καὶ ὅσα οὕτω λέγεται, οἷον τὸ ἀόρατον. Τὰ μὲν οὖν κατ' ἀριθμὸν καὶ δύναμιν λε- ⁸ γόμενα πρὸς τι πάντα ἐστὶ ^s πρὸς τι τῷ ^t ὅπερ ἐστὶν ἄλλου λέγεσθαι αὐτὸ ^v ὅ ἐστιν, ἀλλὰ μὴ ^w τῷ ἄλλο πρὸς ἐκείνο· τὸ δὲ μετρητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν καὶ ^x τὸ διανοητὸν τῷ ^y ἄλλο ^z πρὸς αὐτὸ λέγεσθαι πρὸς ^a τι λέγονται. Τό τε γὰρ δια- ⁹ νοητὸν σημαίνει ^b ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ διάνοια, οὐκ ἔστι ^d ἡ διάνοια πρὸς ^c τοῦτο οὐ ἐστὶ διάνοια· δις γὰρ ταῦτον εἰρημένον ἂν εἴη. Ὅμοιως δὲ καὶ τινός ἐστιν ἡ ὄψις ὄψις, οὐχ οὐ ^d ἐστὶν ὄψις· καίτοι ^e γ' ἀληθές τοῦτο εἰπεῖν· ἀλλὰ ^f πρὸς χρῶμα ἢ πρὸς ἄλλο τι τοιοῦτον. Ἐκείνως δὲ δις ταῦτον ¹⁰ λεχθήσεται, ^g ὅτι ἐστὶν ^h ὄψις οὐ ἐστὶν ⁱ ἡ ὄψις. Τὰ μὲν οὖν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα πρὸς τι τὰ μὲν οὕτω λέγεται, τὰ δὲ ^a τὰ γένη αὐτῶν ἢ τοιαῦτα, οἷον ^k ἡ ἱατρικὴ τῶν πρὸς τι ὅτι τὸ γένος αὐτῆς ἡ ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι τῶν πρὸς τι. Ἔτι καθ' ὅσα τὰ ἔχοντα λέγεται πρὸς τι, ¹ οἷον ἰσότης ὅτι ¹¹ τὸ ἴσον, καὶ ὁμοιότης ὅτι τὸ ὅμοιον. Τὰ δὲ κατὰ συμβεβη- κός, ^m οἷον ἄνθρωπος πρὸς τι ὅτι συμβέβηκεν αὐτῷ διπλασίῳ εἶναι, τοῦτο ^d ἐστὶ τῶν πρὸς τι· ἢ τὸ λευκόν, ⁿ εἰ τῷ αὐτῷ συμβέβηκε διπλασίῳ καὶ λευκῷ εἶναι.

^o Τέλειον λέγεται ἐν μὲν οὐ μὴ ἔστιν ἔξω τι λαβεῖν ^p μηδὲ ¹⁶ ἐν μόριον, οἷον ^q ὁ χρόνος τέλειος ἐκάστου οὗτος οὐ μὴ ἔστιν ἔξω λαβεῖν ^r χρόνον τινὰ ὅς τούτου μέρος ἐστὶ τοῦ χρόνου.

^p πρὸς] τὰ πρὸς T. ^q καὶ ὁ πατὴρ T. ^r ἔτι δ' ἔνια H^b. ^s πρὸς τι ante τῷ om. T. ^t ὅπερ H^b. ^v ὅ] ὅπερ H^b. ^w τὸ T. ^x τὸ extremum om. E.T. ^y ἄλλα H^b. ^z πρὸς om. A^b. ^a τι ἀ λέγονται A^b. ^b ὅτι] ὅ T. ^c τοῦτο] τὸ E. ^d ἐστὶν ἡ ὄψις F^b. H^b. ^e γ' add. E. ^f πρὸς τὸ χρῶμα F^b. ^g ὅτι om. A^b. ^h ἡ ὄψις H^b, om. A^b. ⁱ ἡ om. F^b. H^b. ^k ἡ om. A^b. ^l οἷον ἡ ἰσότης A^b. ^m οἷον ὁ ἄνθρωπος A^b. H^b. ⁿ εἰ] ἡ A^b. ^o τὸ τέλειον A^b. ^p μηδὲν T, μηθὲν E. ^q ὁ add. E.T. ^r χρόνον ὡς τοῦτο T.

- Καὶ ^α τὸ κατ' ἀρετὴν καὶ τὸ ^β τοῦ εὖ ^γ μὴ ἔχον ὑπερβολὴν πρὸς τὸ γένος, οἷον τέλειος ἰατρός καὶ τέλειος αὐλητής, ὅταν ^δ κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μὴθὲν ^ε ἐλλείπωσιν. Οὕτω δὲ μεταφέροντες καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν λέγομεν συκοφάντην τέλειον καὶ κλέπτην τέλειον, ἐπειδὴ καὶ ἀγαθοὺς λέγομεν αὐτούς, ^ζ οἷον κλέπτην ἀγαθὸν καὶ συκοφάντην ἀγαθόν. ^η Καὶ ἡ ἀρετὴ τελειώσις τις· ἕκαστον γὰρ τότε ^θ τέλειον καὶ οὐσία πᾶσα ^ι τότε τελεία, ὅταν κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μὴθὲν ἐλλείπη μόριον τοῦ κατὰ φύσιν μεγέθους. ^κ Ἐτι οἷς ὑπάρχει τὸ τέλος σπουδαῖον, ταῦτα λέγεται τέλεια. ^λ κατὰ γὰρ τὸ ^μ ἔχειν ^ν τὸ τέλος τέλεια. ^ξ Ὡστ' ^ο ἐπεὶ τὸ τέλος τῶν ἐσχάτων ^π τί ἐστί, καὶ ἐπὶ τὰ φαῦλα μεταφέροντες λέγομεν τελείως ἀπολωλέναι καὶ τελείως ἐφθάρθαι, ὅταν μὴδὲν ^ρ ἐλλείπη τῆς φθοράς καὶ τοῦ κακοῦ ἀλλ' ἐπὶ ^σ τοῦ ἐσχάτου ^τ ᾗ. Διὸ καὶ ἡ τελευτὴ κατὰ μεταφορὰν λέγεται τέλος, ὅτι ἄμφω ἔσχατα. ^θ Τέλος δὲ καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ἔσχατον. Τὰ μὲν οὖν καθ' αὐτὰ λεγόμενα τέλεια τοσαυταχῶς λέγεται, τὰ μὲν ^β τῷ κατὰ τὸ εὖ μὴθὲν ἐλλείπειν μὴδ' ἔχειν ὑπερβολὴν μὴδὲ ἔξω τι λαβεῖν, τὰ δ' ὅλως κατὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβολὴν ^γ ἐν ἐκάστῳ γένηται μὴδ' εἶναι τι ^δ ἔξω, τὰ δὲ ἄλλα ἤδη ^ε κατὰ ταῦτα τῷ ^ς ᾗ ποιεῖν τι τοιοῦτον ^ζ ἢ ἔχειν ^η ἰσχύειν ^θ τοῦτ' ^ι ἢ ^κ ἀμῶς γέ πως λέγεσθαι πρὸς τὰ πρῶτως λεγόμενα τέλεια.
- 17 Πέρασ λέγεται ^α τὸ ἔσχατον ἐκάστου καὶ οὐ ἔξω μὴθὲν ἐστί λαβεῖν πρῶτον, ^β καὶ οὐ ἔσω πάντα πρῶτον, καὶ ὃ ἂν ^γ ᾗ εἶδος μεγέθους ^δ ἢ ἔχοντος μέγεθος, καὶ τὸ τέλος ἐκάστου. ^ε Τοιοῦτον δ' ἐφ' ὃ ^ς ἡ κίνησις καὶ ἡ πρᾶξις, καὶ οὐκ ἀφ' οὗ. ^ς Ὅτε δὲ ἄμφω καὶ ^ζ ἀφ' οὗ καὶ ἐφ' ὃ, καὶ τὸ οὐ ἔνεκα, καὶ ἡ οὐσία ^η ἢ ἐκάστου, καὶ τὸ τί ^θ ᾗ εἶναι ἐκάστῳ ^ι τῆς γνώσεως

^α τὸ] τὰ Αῇ. ^β τοῦ om. Αῇ.Βῇ. ^γ μὴ ἔχοντι δ' Αῇ, om. Τ. ^δ ἐλλείπωσιν Αῇ. ^ε καὶ ἡ—τις om. Αῇ. ^ς τελειόν τι καὶ Αῇ. ^ζ τότε om. Αῇ. ^η κατὰ—τέλεια om. Τ. ^θ τὰ post ἔχειν om. Ε. ^ι ἐπειδὴ Τ. ^κ ἐλλείπη Αῇ. ^λ τῷ ἐσχάτῳ Αῇ.Βῇ, τῶν ἐσχάτων Τ. ^μ ᾗ] δ' ᾗ Ε. ^ν τῷ om. Τ. ^ξ ἐν] ἐνὶ Τ. ^ο ἔξω—ἤδη] ἐξ ὧν τὰ ἄλλα εἶδη Τ. ^π καθ' αὐτὰ Ε.Τ. ^ρ τοιοῦτον Ε.Τ. ^σ ἄλλως codices. ^τ τότε Αῇ. ^θ καί—πρῶτον om. Ε.Τ. ^ι τοῦτο Βῇ. ^κ ὅτε] ὅτι Τ. ^λ ἀφ'] ὑφ' Τ. ^μ ἢ add. Ε.Αῇ.

γὰρ τοῦτο πέρας· εἰ δὲ τῆς γνώσεως, καὶ τοῦ πράγματος.
 Ὡστε φανερόν ὅτι ὁσαυχὼς τε ἡ ἀρχὴ λέγεται, τοσαυταυχὼς
 καὶ τὸ πέρας, καὶ ἔτι πλεοναυχὼς· ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ πέρας τι,
 τὸ δὲ πέρας οὐ πᾶν ἀρχή.

Τὸ καθ' ὃ λέγεται πολλαυχὼς, ἓνα μὲν τρόπον τὸ εἶδος 18
 καὶ ἡ οὐσία ἐκάστου πράγματος, οἷον καθὸ ἀγαθός, αὐτὸ
 ἀγαθόν, ἓνα δὲ ἐν ᾧ πρώτῳ πέφυκε γίγνεσθαι, οἷον τὸ χρῶμα
 ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ. Τὸ μὲν οὖν πρώτως λεγόμενον καθὸ τὸ
 εἶδος ἐστί, ^t δευτέρως δὲ ^v ὥς ἡ ὕλη ἐκάστου καὶ τὸ ὑποκεί-
 μενον ἐκάστῳ πρώτον. Ὡς ^w δὲ τὸ καθὸ ἰσαυχὼς καὶ τὸ ^z
 αἴτιον ^x ὑπάρξει· κατὰ τί γὰρ ἐλήλυθεν ^y ἢ οὐ ἔνεκα ἐλήλυθε
 λέγεται, καὶ κατὰ τί παραελόγισται ἢ συλλελόγισται, ἢ
^z τί τὸ αἴτιον τοῦ συλλογισμοῦ ἢ παραλογισμοῦ. Ἐτι ^a δὲ
 τὸ καθὸ τὸ κατὰ θέσιν λέγεται, καθὸ ἔστηκεν ἢ καθὸ βαδί-
 ζει· πάντα γὰρ ταῦτα ^b θέσιν σημαίνει καὶ τόπον. Ὡστε ³
 καὶ τὸ καθ' αὐτὸ πολλαυχὼς ἀνάγκη λέγεσθαι. Ἐν μὲν γὰρ
 καθ' αὐτὸ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ, οἷον ὁ Καλλίας ^c καθ' αὐτόν
 Καλλίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ^d Καλλία· ἐν δὲ ὅσα ἐν τῷ τί
 ἐστὶν ὑπάρχει, οἷον ζῶν ὁ Καλλίας καθ' αὐτόν. Ἐν γὰρ
 τῷ λόγῳ ἐνυπάρχει τὸ ζῶν· ζῶν γάρ τι ὁ Καλλίας. ^e Ἐτι ⁴
 δὲ εἰ ἐν αὐτῷ δέδεκται πρώτῳ ἢ τῶν αὐτοῦ τινί, οἷον ἡ ἐπι-
 φάνεια λευκὴ καθ' αὐτήν, καὶ ^f ζῆ ὁ ἄνθρωπος καθ' αὐτόν· ἡ
 γὰρ ψυχὴ μέρος τι τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ᾧ πρώτη τὸ ζῆν. Ἐτι
 οὐ μὴ ἔστιν ἄλλο αἴτιον. Τοῦ γὰρ ἀνθρώπου πολλὰ αἴτια,
 τὸ ζῶν, τὸ δέπουν· ἀλλ' ὅμως καθ' αὐτόν ἄνθρωπος ὁ ἄν-
 θρωπός ἐστιν. Ἐτι ὅσα μόνῳ ὑπάρχει καὶ ἢ μόνον· ^h διὸ
 τὸ κεχωρισμένον καθ' αὐτό.

Διάθεσις λέγεται τοῦ ἔχοντος μέρη τάξις, ἢ ⁱ κατὰ τρόπον 19
 ἢ κατὰ δύναμιν ἢ κατ' εἶδος· θέσιν γὰρ δεῖ τινὰ εἶναι, ὥσπερ
^k καὶ τοῦνομα δηλοῖ ἡ διάθεσις.

^t δεύτερον A^b.H^b. ^v ἡ ὕλη ὡς A^b. ^w δὲ καὶ τὸ T. ^x ὑπάρχει F^b.
^y ἢ om. A^b. ^z τί] ὅτι E.T. ^a δὲ add. E.A^b. ^b τόπον σημαίνει καὶ θέσιν
 A^b.H^b. ^c καθ' αὐτόν καλλίας add. A^b. ^d καλλίαν T. ^e ἐτι] ἐν A^b.
^f ζῶν E.T. ^g ἐστί τι ἄλλο E, ἐστὶν ἐν τι ἄλλο T. ^h γρ. διότι ὠρισμένον
 maggo E. ⁱ κατὰ τὸν τρόπον A^b. ^k καὶ om. E.A^b.H^b.

- 20 Ὑξίς ¹ δὲ λέγεται ἓνα μὲν τρόπον οἷον ἐνέργειά τις τοῦ ἔχοντος καὶ ἐχομένου, ὥσπερ πρᾶξις τις ἢ κίνησις· ὅταν γὰρ τὸ μὲν ποιῇ τὸ δὲ ποιῆται, ἔστι ποιήσις μεταξὺ. Οὕτω καὶ τοῦ ἔχοντος ἐσθῆτα καὶ τῆς ἐχομένης ἐσθῆτος ἔστι μεταξὺ ἔξις. Ταύτην μὲν οὖν φανερόν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ^μ ἔχειν ἔξιν· εἰς ἀπειρον γὰρ βαδιεῖται, εἰ τοῦ ἐχομένου ἔσται ἔχειν ² τὴν ἔξιν. Ἀλλον δὲ τρόπον ἔξις λέγεται διάθεσις καθ' ἣν ^η ἢ εὖ ἢ κακῶς διακείται τὸ διακείμενον, ^ο καὶ ἢ καθ' αὐτὸ ἢ πρὸς ἄλλο, οἷον ἢ ὑγίεια ἔξις τις· διάθεσις γὰρ ἔστι τοιαύτη. Ἔτι ἔξις λέγεται ^ρ ἂν ἢ μόριον διαθέσεως ^ι τοιαύτης· διὸ καὶ ἡ τῶν μερῶν ἀρετὴ ἔξις ^ι τίς ἐστίν.
- 21 ⁸ Πάθος λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ποιότης καθ' ἣν ἀλλοιοῦσθαι ἐνδέχεται, οἷον τὸ λευκὸν καὶ ^ι τὸ μέλαν, καὶ γλυκὺ καὶ πικρὸν, καὶ βαρύτες καὶ κουφότες, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· ἓνα δὲ αἱ τούτων ἐνέργειαι καὶ ἀλλοιώσεις ἦδη. Ἔτι τούτων μᾶλλον αἱ βλαβεραὶ ἀλλοιώσεις καὶ κινήσεις, καὶ μάλιστα αἱ λυπηραὶ ^ν βλάβαι. Ἔτι τὰ μεγέθη τῶν ^ω συμφορῶν καὶ λυπηρῶν πάθη λέγεται.
- 22 ² Στέρησις λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἂν μὴ ἔχῃ τι ^γ τῶν πεφυκότων ἔχεσθαι, καὶ μὴ αὐτὸ ² ἢ πεφυκὸς ἔχειν, οἷον φυτὸν ὁμμάτων ἐστερηῆσθαι λέγεται. Ἐνα δὲ ἂν πεφυκὸς ἔχειν, ἢ αὐτὸ ἢ τὸ γένος, μὴ ἔχῃ, οἷον ἄλλως ἄνθρωπος ὁ τυφλὸς ὄψεως ἐστέρηται καὶ ἀσπάλαξ· τὸ μὲν κατὰ ^α τὸ γένος, τὸ ² δὲ καθ' αὐτό. Ἔτι ἂν πεφυκὸς καὶ ^β ὅτε πέφυκεν ἔχειν μὴ ἔχῃ· ἢ γὰρ τυφλότης στέρησίς τις, τυφλὸς δ' οὐ κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν, ἀλλ' ἐν ἢ πέφυκεν ἔχειν, ἂν μὴ ἔχῃ. Ὁμοίως δὲ ^ε καὶ ἐν ^φ ἂν ἢ ^δ καὶ καθ' ὃ καὶ πρὸς ὃ, καὶ ὡς ^ε ἂν μὴ ἔχῃ πεφυκός.
- 3 Ἔτι ἢ βιαία ἐκάστου ἀφαίρεσις στέρησις λέγεται. Καὶ ὅσαχῶς δὲ αἱ ἀπὸ τοῦ ^α ἀποφάσεις λέγονται, τοσανταχῶς

¹ δὲ om. H^b. ^μ ἔχειν τὴν ἔξιν E.T. ^η ἢ add. A^b. ^ο καὶ om. A^b. ^ρ ἐὰν A^b. ^ι τοιαύτη A^b. ^ι τις om. T. ⁸ πάθος δὲ λέγεται T. ^ι τὸ post καὶ om. A^b. ^ν βλαβεραὶ E.T. ^ω συμφορῶν] ἡδέων E.A^b. ² στέρησις μὲν λέγεται T. ^γ τῶν μὴ πεφυκότων E.T. ² ἢν E. ^α τὸ post κατὰ add. E.T.H^b. ^β δ T. ^ε καὶ—ἢ om. A^b. ^δ καὶ ἐὰν καθ' A^b. ^ε ἂν om. A^b.

καὶ αἱ στερήσεις λέγονται· ἄνισον μὲν γὰρ ¹τῷ μὴ ἔχειν
²ἰσότητα πεφυκὸς λέγεται, ἀόρατον δὲ καὶ ¹τῷ ὅλως μὴ
 ἔχειν χρῶμα ^hκαὶ ¹τῷ φαύλως, καὶ ἄπουν καὶ ¹τῷ μὴ ἔχειν
 ὅλως ⁱπόδας καὶ ¹τῷ φαύλους. Ἔτι καὶ τῷ μικρὸν ἔχειν,⁴
 οἶον ^kτὸ ἀπύρηνον· τοῦτο δ' ἐστὶ ^lτὸ φαύλως πως ἔχειν.
 Ἔτι τῷ μὴ ῥαδίως ἢ τῷ μὴ καλῶς, οἶον τὸ ἄτμητον οὐ
 μόνον τῷ μὴ τέμνεσθαι ἀλλὰ καὶ τῷ μὴ ῥαδίως ^mἢ μὴ
 καλῶς. Ἔτι ⁿτῷ πάντῃ μὴ ^oἔχειν· τυφλὸς γὰρ οὐ λέγε-
 ται ὁ ἑτερόφθαλμος ἀλλ' ὁ ἐν ἀμφοῖν μὴ ἔχων ὄψιν. Διὸ
 οὐ πᾶς ἀγαθὸς ἢ κακός, ἢ δίκαιος ἢ ἄδικος, ἀλλὰ ^pκαὶ τὸ
 μεταξύ.

Τὸ ^qἔχειν λέγεται πολλαχῶς, ἓνα μὲν ^rτρόπον τὸ ^sἄγειν²³
 κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμήν, διὸ λέγεται
 πυρετός τε ἔχειν τὸν ἄνθρωπον καὶ οἱ τύραννοι τὰς πόλεις
 καὶ τὴν ἐσθῆτα οἱ ἀμπεχόμενοι. Ἐνα δ' ἐν ᾧ ἂν τι ὑπάρχη
 ὡς δεκτικῷ, οἶον ὁ χαλκὸς ἔχει τὸ εἶδος τοῦ ἀνδριάντος καὶ
 τὴν νόσον τὸ σῶμα. Ἐνα δ' ὡς ^tτὸ περιέχον ^vτὰ περιε-²
 χόμενα· ἐν ᾧ γὰρ ἐστὶ ^wπεριεχόμενόν τι, ἔχεται ὑπὸ τού-
 του λέγεται, οἶον τὸ ἀγγεῖον ἔχειν τὸ ὑγρὸν φάμεν καὶ τὴν
 πόλιν ἀνθρώπους καὶ τὴν ναῦν ναύτας· οὕτω δὲ καὶ τὸ ὅλον
^xἔχειν τὰ μέρη. Ἔτι τὸ κωλύον κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμήν ^zτι³
 κινεῖσθαι ἢ πράττειν ἔχειν λέγεται τοῦτο ^yαὐτό, οἶον καὶ οἱ
 κίονες τὰ ἐπικείμενα βάρη, καὶ ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν ^{z'}Ἀτλαντα
 ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν ὡς ^aσυμπεσόντ' ἂν ἐπὶ τὴν γῆν,
 ὥσπερ ^bκαὶ τῶν φυσιολόγων τινές ^cφασιν. Τοῦτον δὲ τὸν⁴
 τρόπον καὶ τὸ ^dσυνέχον ^eλέγεται ^aσυνέχει ἔχειν, ὡς δια-

^f τῷ] τὸ A^b.H^b. ^g ἰσότητα om. A^b. ^h καὶ τὸ φαύλως T, om.
 A^b.F^b. ⁱ πόδα T. ^k τὸν T. ^l τῷ T. ^m ἢ] ἢ τῷ E.T. ⁿ τὸ
 E.T.A^b.F^b. ^o ἔχον H^b. ^p καὶ τὸ om. A^b. ^q ἔχειν δὲ λέγεται H^b.
^r τρόπον om. E.T.H^b. ^s ἄγον A^b. ^t τὰ περιέχοντα A^b.F^b. ^v τὰ]
 καὶ A^b. ^w περιεχόμενόν] περιέχον A^b.F^b. ^x ἔχει E.T. ^y αὐτό]
 ταῦτα A^b. ^z ποιούσιν ἄτλαντα A^b.H^b. ^a συμπεσόν T. ^b καὶ
 add. A^b.F^b. ^c post φασιν A^b. ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς
 ὑπ' ἀνάγκης. ^d συνέχων T.H^b. ^e λέγεται—ἔχειν] ἔχειν λέγεται
 A^b.H^b.

χωρισθέντα ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμὴν ἕκαστον. Καὶ τὸ ἔν
τινι δὲ εἶναι ^f ὁμοιοτρόπως λέγεται καὶ ἐπομένως τῷ ἔχειν.

- 24 Τὸ ἐκ τινος εἶναι λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἐξ οὗ ἐστὶν
ὡς ὕλης, καὶ τοῦτο διχῶς, ἢ κατὰ τὸ πρῶτον γένος ἢ κατὰ
τὸ ὕστατον εἶδος, οἷον ἔστι μὲν ὡς ἅπαντα τὰ τηκτὰ ἐξ ὕδα-
2 τος, ἔστι δ' ^g ὡς ἐκ χαλκοῦ ὁ ἀνδριάς. Ἐνα δ' ^h ὡς ἐκ ⁱ τῆς
πρώτης κινήσεως ἀρχῆς, ^k οἷον ἐκ τίνος ἢ μάχης; Ἐκ λοιδο-
ρίας, ὅτι ^l αὕτη ἀρχὴ τῆς μάχης. Ἐνα δ' ἐκ τοῦ συνθέτου
ἐκ τῆς ὕλης καὶ τῆς μορφῆς, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὅλου τὰ μέρη καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὸ ἔπος καὶ ἐκ τῆς οἰκίας οἱ λίθοι· τέλος μὲν
3 γὰρ ἐστὶν ἡ μορφή, τέλειον δὲ τὸ ἔχον τέλος. Τὰ δὲ ὡς
ἐκ τοῦ μέρους τὸ εἶδος, οἷον ὁ ἀνθρωπος ἐκ τοῦ δίποδος καὶ ἡ
συλλαβὴ ἐκ τοῦ στοιχείου (ἄλλως γὰρ τοῦτο), καὶ ὁ ἀν-
δριάς ἐκ ^m τοῦ χαλκοῦ· ἐκ τῆς αἰσθητῆς γὰρ ὕλης ἢ ⁿ συν-
4 θέτη οὐσία. Ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος ἐκ τῆς τοῦ εἵδους ὕλης. Τὰ
μὲν οὖν οὕτω λέγεται, τὰ δ' εἴαν κατὰ μέρος τι τούτων τις
ὑπάρχη τῶν τρόπων, οἷον ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς τὸ τέκνον
καὶ ἐκ γῆς τὰ φυτά, ὅτι ἐκ τινος μέρους αὐτῶν. Ἐνα δὲ μεθ'
ὃ τῷ χρόνῳ, οἷον ἐξ ἡμέρας νύξ καὶ ἐξ ^o εὐδίας χειμῶν, ὅτι
5 τοῦτο μετὰ τοῦτο. Τούτων δὲ τὰ μὲν τῷ ἔχειν μεταβολὴν
εἰς ἄλληλα οὕτω λέγεται, ὥσπερ καὶ τὰ νῦν εἰρημένα, τὰ
δὲ τῷ κατὰ τὸν χρόνον ^p ἐφεξῆς μόνον, οἷον ἐξ ἰσημερίας
ἐγένετο ὁ πλοῦς, ὅτι μετ' ἰσημερίαν ἐγένετο, καὶ ἐκ Διονυ-
σίων Θαργῆλια, ὅτι μετὰ ^q τὰ Διονύσια.

- 25 Μέρους λέγεται ἓνα μὲν τρόπον εἰς ὃ ^r διαιρεθεῖη ἂν τὸ
ποσὸν ὁπωσοῦν· αἰεὶ γὰρ τὸ ἀφαιρούμενον τοῦ ποσοῦ ἢ πο-
σὸν μέρος λέγεται ἐκείνου, οἷον τῶν τριῶν τὰ δύο μέρος λέ-
γεται πως. Ἄλλον δὲ τρόπον τὰ καταμετροῦντα τῶν τοιού-
των μόνον· διὸ τὰ δύο τῶν τριῶν ἔστι μὲν ὡς λέγεται μέρος,

^f ὁμοτρόπως E.T. ^g ὥστ' Ab. ^h ὡς om. E.T. ⁱ τοῦ πρώτου
κινήσαντος, omisso ἀρχῆς, Ab.Fb. ^k οἷον ἐκ τῆς λοιδορίας ἢ μάχης, ὅτι
Ab.Fb. ^l αὕτη T.Ab. ^m τοῦ om. Ab.Fb. ⁿ σύνθετος T. ^o εὐ-
δείας Ab.Hb. ^p ἐφεξῆς μόνον om. T. ^q τὰ om. Ab. ^r διαι-
ρεθῆ Hb.

ἔστι δ' ὡς οὕ. "Ἐτι εἰς ἃ τὸ εἶδος ^s διαιρεθεῖται ἂν ἄνευ τοῦ ² ποσοῦ, καὶ ταῦτα μόρια λέγεται τούτων· διὸ τὰ εἶδη τοῦ γένους φασὶν εἶναι μόρια. "Ἐτι εἰς ἃ διαιρεῖται ἕτι, ἡ ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ὅλον ἢ τὸ εἶδος ἢ τὸ ἔχον τὸ εἶδος, οἶον τῆς σφαίρας τῆς χαλκῆς ^v ἢ τοῦ κύβου τοῦ χαλκοῦ καὶ ὁ χαλκὸς μέρος· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ ὕλη ἐν ἣ τὸ εἶδος. Καὶ ἡ γωνία ³ μέρος. "Ἐτι τὰ ἐν τῷ λόγῳ τῷ δηλοῦντι ἕκαστον, καὶ ταῦτα μόρια τοῦ ὅλου· διὸ τὸ γένος τοῦ εἶδους καὶ μέρος λέγεται, ἄλλως δὲ τὸ εἶδος τοῦ γένους μέρος.

"Ὅλον λέγεται οὗ τε μηθὲν ἄπεστι μέρος ἐξ ὧν λέγεται ²⁶ ὅλον φύσει, καὶ τὸ περιέχον ^w τὰ περιεχόμενα ὥστε ἐν τι εἶναι ἐκεῖνα. Τοῦτο δὲ διχῶς· ἡ γὰρ ὡς ἕκαστον ἐν, ἡ ὡς ἐκ τούτων τὸ ἐν. Τὸ μὲν γὰρ καθόλου καὶ ^x τὸ ὅλως λεγόμενον ὡς ὅλον τι ὄν, οὕτως ἐστὶ καθόλου ὡς πολλὰ περιέχον ^y τῷ κατηγορεῖσθαι καθ' ἐκάστου καὶ ἐν ἅπαντα εἶναι ὡς ἕκαστον, οἶον ἄνθρωπον, ἵππον, θεόν, ^z ὅτι ἅπαντα ζῶα. Τὸ δὲ συνεχὲς καὶ πεπερασμένον, ὅταν ἐν τι ἐκ πλειόνων ἢ ἐνυπαρχόντων, μάλιστα μὲν δυνάμει, εἰ δὲ ^aμή, ^bἐνεργείᾳ. Τούτων ³ δ' αὐτῶν μᾶλλον τὰ φύσει ἢ τέχνῃ τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ^c λέγομεν ὡς οὔσης τῆς ^d ὁλότητος ἐνόητός τινος. "Ἐτι τοῦ ποσοῦ ^e ἔχοντος ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ ἔσχατον, ὅσων μὲν μὴ ^f ποιεῖ ἢ θέσις διαφοράν, πᾶν λέγεται, ὅσων δὲ ποιεῖ, ὅλον· ὅσα δὲ ἄμφω ἐνδέχεται, καὶ ὅλα καὶ ^g πάντα. "Ἔστι δὲ ταῦτα ὅσων ἡ μὲν φύσις ἢ αὐτὴ μένει τῇ ⁴ μεταθέσει, ἡ δὲ μορφή οὕ, οἶον κηρὸς καὶ ἱμάτιον· καὶ ^h γὰρ ὅλον καὶ πᾶν λέγεται· ἔχει γὰρ ἄμφω. "Υδωρ δὲ καὶ ὅσα ὑγρά καὶ ἀριθμὸς πᾶν μὲν λέγεται, ⁱ ὅλος δ' ἀριθμὸς ^k καὶ ὅλον ὕδωρ οὐ λέγεται, ἂν ^l μὴ μεταφορᾷ. Πάντα δὲ λέγεται, ἐφ' ^m οἷς τὸ πᾶν ὡς ἐφ' ἐνί, ἐπὶ ⁿ τούτοις πάντα

^s διαιρεθῇ Ab. ^t τι om. Ab. ^v ἡ ὁ τοῦ Ab. ^w τὰ] ἐν καὶ τὰ Ab. ^x τὸ ὅλως] ὅλον Ab. ^y τῷ] τὸ T. ^z διότι Ab.Hb. ^a μή] μὴ καὶ T. ^b ἐντελεχεία Ab. ^c ἐλέγομεν Ab. ^d ἐνόητος ὁλόητος T. ^e ἔχοντος δὲ ἀρχὴν Ab. ^f ποιεῖ ἢ] ποιῇ ἢ E. ^g πᾶν E.T. ^h γὰρ om. T. ⁱ ὅλος δὲ] ὁ δὲ πᾶς ὅλος Ab. ^k καὶ] ἡ Ab. ^l μὴ κατὰ μεταφοράν Ab. ^m ὅσοις Ab. ⁿ τούτοις τὰ πάντα Ab.

ὡς ἐπὶ διηρημένοις· πᾶς οὗτος ὁ ἀριθμός, πᾶσαι αὐται αἱ μονάδες.

27 Κολοβὸν δὲ λέγεται τῶν ποσῶν οὐ τὸ τυχόν, ἀλλὰ μεριστόν ^ο τε ^ρ δεῖ αὐτὸ εἶναι καὶ ὅλον. Τά τε γὰρ δύο οὐ κολοβὰ θατέρου ^α ἀφαιρουμένου ἐνός (οὐ γὰρ ἴσον τὸ κολόβωμα καὶ τὸ ^τ λοιπὸν οὐδέποτ' ἐστίν), οὐδ' ^ς ὅλως ἀριθμὸς οὐδεὶς· καὶ γὰρ τὴν οὐσίαν δεῖ μένειν· εἰ κύλιξ κολοβός, ^τ ἐτι ^α εἶναι κύλικα· ὁ δ' ἀριθμὸς οὐκέτι ὁ αὐτός. Πρὸς δὲ τούτοις κᾶν ^ν ἀνομοιομερῇ ^ῆ, οὐδὲ ταῦτα πάντα· ^ω ὁ γὰρ ἀριθμὸς ἔστιν ^ς ὅς καὶ ἀνόμοια ἔχει μέρη, οἶον δυάδα, τριάδα. Ἀλλ' ὅλως ^γ ὅσων μὴ ποιεῖ ἡ θέσις διαφορὰν ^ς οὐθὲν κολοβόν, οἶον ὕδωρ ἢ πῦρ, ἀλλὰ δεῖ τοιαῦτα εἶναι ^α κατὰ τὴν οὐσίαν θέσιν ^ς ἔχει. Ἐτι συνεχῇ· ἡ γὰρ ἀρμονία ἐξ ^α ἀνομοιομερῶν μὲν καὶ θέσιν ἔχει, κολοβὸς δὲ οὐ γίνεται. Πρὸς δὲ τούτοις οὐδ' ὅσα ^β ὅλα, οὐδὲ ταῦτα ὅπου οὐν μορίου στερήσει κολοβά. Οὐ γὰρ ^ς δεῖ οὔτε τὰ κύρια τῆς οὐσίας οὔτε τὰ ^δ ὅπου οὐν ὄντα· οἶον ^ς ἂν τρυπηθῇ ἡ κύλιξ, οὐ κολοβός, ἀλλ' ^ς ἂν τὸ οὖς ^ῆ ^α ἀκρωτήριόν τι. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ^ς οὐκ ἐὰν σάρκα ^ῆ τὸν σπλῆνα, ἀλλ' ἐὰν ^ς ἀκρωτήριον, καὶ τοῦτο ^ῆ οὐ πᾶν ἀλλ' ὁ μὴ ^ι ἔχει γένεσιν ἀφαιρεθὲν ὅλον. Διὰ τοῦτο οἱ φαλακροὶ οὐ κολοβοί.

28 Γένος λέγεται τὸ ^κ μὲν ἐὰν ^ι ἡ ἡ γένεσις συνεχῆς τῶν τὸ εἶδος ἐχόντων τὸ αὐτό, οἶον λέγεται ἔως ^ς ἂν ἀνθρώπων γένος ^ῆ, ^ι ὅτι ἔως ^ς ἂν ^ῆ, ἡ γένεσις ^ο συνεχῆς αὐτῶν. Τὸ δὲ ἀφ' οὗ ^ς ἂν ὧσι πρώτου κινήσαντος εἰς τὸ εἶναι· οὕτω γὰρ ^ρ λέγονται Ἑλληνες τὸ γένος οἱ δ' Ἰῶνες, ^α τῷ οἱ μὲν ἀπὸ Ἑλληνος οἱ ^ς δὲ ἀπὸ Ἰῶνος εἶναι πρώτου γεννήσαντος. Καὶ μᾶλλον οἱ ἀπὸ τοῦ γεννήσαντος ^ῆ τῆς ὕλης· λέγονται γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ

^ο τε om. T. ^ρ δεῖ αὐτὸ om. Ab. ^α ἀφαιρεμένου E. ^τ λείπον Fb. ^ς ὅλος Ab. ^τ ἐτι] ἐτι δεῖ E.T. ^ν ὁμοιομερῇ Ab. ^ω ὁ] οὐδὲ T. ^ς ὡς T.Ab. ^γ ὅσων] ὧν E.T. ^ς οὐδὲ T. ^α ἀνομοίων Ab. ^β ὅλα] ἄλλα Hb. ^ς δεῖ] δὴ Ab. ^δ ὅπου οὐν T. ^ς ἐὰν Ab. ^ς οὐκ ἐὰν] οὐκ ἐὰν Ab. ^ς ἀκρωτήριόν τι καὶ Ab. ^ῆ οὐτ' ἂν Ab. ^ι ἔχει E.Ab. ^κ μὲν] μὲν ἐν Ab. ^ι ἡ om. Ab.Hb. ^ι ὅτι ἔως] ὅτι οὐν Ab. ^ς ἡ om. Ab. ^ο αὐτῶν συνεχῆς Ab. ^ρ λέγονται οἱ μὲν Ἕλληνες Ab. ^α τῷ] τὸ T.

θήλεος τὸ γένος, οἶον ¹οἱ ἀπὸ Πύρρας. Ἔτι ²δὲ ὡς τὸ ἐπί-
 πεδον τῶν σχημάτων ³γένος τῶν ἐπιπέδων καὶ τὸ στερεὸν
 τῶν στερεῶν· ἕκαστον γὰρ τῶν σχημάτων τὸ μὲν ἐπίπεδον
 τοιονδί, τὸ δὲ στερεόν ἐστι τοιονδί· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὑποκεί-
 μενον ταῖς διαφοραῖς. Ἔτι ὡς ἐν τοῖς λόγοις τὸ πρῶτον ³
 ἐνυπάρχον, ⁴ὃ λέγεται ἐν τῷ τί ἐστι τοῦτο γένος, οὗ δια-
 φοραὶ λέγονται αἱ ποιότητες. Τὸ μὲν οὖν γένος τοσαυ-
 ταχῶς λέγεται, τὸ μὲν κατὰ γένεσιν συνεχῇ τοῦ αὐτοῦ
 εἶδους, τὸ δὲ κατὰ ⁵τὸ πρῶτον κινήσαν ὁμοειδές, τὸ δ' ὡς
 ὕλη· οὐ γὰρ ἡ διαφορὰ καὶ ἡ ποιότης ἐστί, τοῦτ' ἐστὶ τὸ
 ὑποκείμενον, ὃ λέγομεν ὕλην. Ἔτερα δὲ τῷ γένει λέγεται ⁴
⁶ὧν ἕτερον τὸ πρῶτον ὑποκείμενον καὶ μὴ ἀναλύεται θάτερον
 εἰς θάτερον μὴδ' ἄμφω εἰς ταυτόν, οἶον τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ἕτε-
 ρον τῷ γένει, καὶ ὅσα καθ' ἕτερον σχῆμα κατηγορίας τοῦ
 ὄντος λέγεται· τὰ μὲν γὰρ τί ἐστι σημαίνει τῶν ὄντων, τὰ δὲ
 ποιόν τι, τὰ δ' ὡς διήρηται πρότερον· οὐδὲ γὰρ ταῦτα ἀνα-
 λύεται οὐτ' εἰς ἀλλήλα οὐτ' εἰς ἓν τι.

Τὸ ψεύδος λέγεται ἄλλον μὲν τρόπον ὡς πρᾶγμα ²ψεύ- 29
 dos, καὶ τούτου τὸ μὲν τῷ μὴ συγκεῖσθαι ἢ ἀδύνατον εἶναι
 συντεθῆναι, ὥσπερ λέγεται τὸ τὴν διάμετρον εἶναι σύμμε-
 τρον ἢ τὸ σὲ καθῆσθαι· τούτων γὰρ ψεύδος τὸ μὲν αἰεί, τὸ
 δὲ ποτέ· οὕτω γὰρ οὐκ ὄντα ταῦτα. Τὰ δὲ ὅσα ἐστὶ μὲν ²
 ὄντα, πέφυκε μέντοι φαίνεσθαι ἢ μὴ οἶά ἐστιν ἢ ἂ μὴ ἐστιν,
 οἶον ἡ σκιαγραφία ³καὶ τὰ ἐνύπνια· ταῦτα γὰρ ἔστι μὲν τι,
 ἀλλ' οὐχ ὧν ἐμποιεῖ τὴν φαντασίαν. Πράγματα μὲν οὖν
 ψευδῇ οὕτω λέγεται, ἢ τῷ μὴ εἶναι αὐτά, ἢ τῷ τὴν ἀπ'
 αὐτῶν φαντασίαν μὴ ⁴ὄντος εἶναι. Λόγος δὲ ψευδὴς ὁ τῶν ³
 μὴ ὄντων ἢ ψευδής. Διὸ πᾶς λόγος ψευδὴς ἐτέρου ἢ οὐ
 ἐστὶν ἀληθής, οἶον ὁ τοῦ κύκλου ψευδὴς τριγώνου. Ἐκάστου
 δὲ λόγος ἔστι μὲν ὡς εἰς ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι, ἔστι δ' ὡς ⁵πολ-

¹ oi add. Ab. ² δὲ om. Ab. ³ γένος] τὸ γένος E. ⁴ δ om. Ab.
⁵ τὸ post κατὰ om. E. ⁶ ὧν τε ἕτερον E. ⁷ ἄλλον] ἓνα Hb.
⁸ ψευδές T. ⁹ καὶ τα ἐνύπνια] τὴν φαντασίαν T. ¹⁰ ὄντως T. ¹¹ oi
 πολλοὶ T.

λοί, ἐπεὶ ταυτό πως αὐτὸ καὶ αὐτὸ πεπονθός, οἷον Σωκράτης
 4^d καὶ Σωκράτης μουσικός. Ὁ δὲ ψευδὴς λόγος οὐθενός ἐστιν
 ἀπλῶς λόγος. Διὸ Ἀντισθένης ᾤετο ^e εὐήθως μὴθὲν ἀξιῶν
 λέγεσθαι πλὴν τῷ οἰκείῳ λόγῳ ἐν ἐφ' ἐνός· ἐξ ὧν συνέ-
 βαινε μὴ εἶναι ἀντιλέγειν, σχεδὸν δὲ μὴδὲ ψεύδεσθαι. Ἔστι
 5^δ ἕκαστον λέγειν οὐ μόνον τῷ ^f αὐτοῦ λόγῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ
 ἑτέρου, ψευδῶς μὲν καὶ παντελῶς, ἔστι ^g δ' ὡς καὶ ἀληθῶς,
 ὥσπερ τὰ ὀκτὼ διπλάσια τῷ τῆς δυνάδος λόγῳ. Τὰ μὲν οὖν
 οὕτω λέγεται ψευδῇ, ἄνθρωπος ^h δὲ ψευδὴς ὁ εὐχερὴς καὶ
 προαιρετικὸς τῶν τοιούτων λόγων, ⁱ μὴ δι' ἕτερόν τι ἀλλὰ
 δι' ^k αὐτό, καὶ ^l ὁ ἄλλοις ἐμποιοητικὸς τῶν τοιούτων λόγων,
 ὥσπερ ^m καὶ τὰ πράγματά φαμεν ψευδῇ εἶναι, ὅσα ἐμποιεῖ
ⁿ φαντασίαν ψευδῇ. Διὸ ^o ὁ ἐν τῷ Ἰππία λόγος παρα-
 6^κρούεται ὡς ὁ αὐτὸς ψευδὴς καὶ ἀληθής. Τὸν δυνάμενον γὰρ
 ψεύσασθαι λαμβάνει ψευδῇ, οὗτος ^δ ὁ εἰδὼς καὶ ὁ φρόνιμος·
 ἔτι τὸν ^p ἐκόντα ^q φαῦλον βελτίῳ. Τοῦτο δὲ ψεύδος λαμ-
 βάνει διὰ τῆς ἐπαγωγῆς (ὁ γὰρ ἐκὼν χωλαίνων τοῦ ἄκοντος
 κρείττων), ^r τὸ χωλαίνειν τὸ μιμεῖσθαι λέγων, ἐπεὶ ^s εἴγε χω-
 λὸς ἐκὼν, χείρων ἴσως, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἥθους, καὶ ^t οὗτος.

30 Συμβεβηκὸς λέγεται ὁ ὑπάρχει μὲν τινι καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν,
 οὐ ^v μέντοι οὗτ' ἐξ ἀνάγκης ^w οὗτ' ἐπὶ τὸ πολὺ, οἷον εἴ τις
 ὀρύττων φυτῷ βόθρον εὔρε θησαυρόν. Τοῦτο τοῖνυν συμ-
 βεβηκὸς τῷ ὀρύττοντι τὸν βόθρον, τὸ εὐρεῖν θησαυρόν· οὕτε
 γὰρ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ἐκ τούτου ἢ μετὰ τοῦτο, οὗθ' ὡς ἐπὶ
 2^{τὸ} πολὺ ἂν τις φυτεύῃ θησαυρόν εὐρίσκει. Καὶ μουσικός
^x γ' ἂν τις εἴη λευκός· ἀλλ' ἐπεὶ ^y οὕτε ἐξ ἀνάγκης οὗθ' ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦτο γίνεται, συμβεβηκὸς αὐτὸ λέγομεν. Ὡστ'
 ἐπεὶ ἔστιν ὑπάρχον ^z τι καὶ τινί, καὶ ἔνια τούτων καὶ ποῦ καὶ
 ποτέ, ὅ τι ἂν ὑπάρχη μὲν, ἀλλὰ μὴ διότι τοδὶ ἦν ἢ νῦν ἢ ἐν-

^d καὶ Σωκράτης om. Ab. ^e ἀνοήτως Hb. ^f αὐτῷ T. ^g δ' οὖν ὡς T.
^h δὲ om. E. ⁱ μὴ] οὐ Ab. ^k αὐτό E, αὐτά Ab. ^l ὁ om. T. ^m φαμέν
 καὶ πράγματα E.T. ⁿ ψευδῇ φαντασίαν Ab. ^o ὁ codicibus deest.
^p ἐκόντα] εἰδόντα Ab. ^q τὰ φαῦλα E.T.Ab. ^r τὸ prius om. Ab. ^s εἴς
 γε χ. T. ^t οὕτως Ab, τοῦτο E.T. ^v μέντοιγε T. ^w οὕτε δὲ ἐπὶ Ab.
^x γ' δὲ Ab. ^y οὐκ—οὐδ' Ab. ^z τι om. Ab.

ταῦθα, συμβεβηκὸς ἔσται. Οὐδὲ δὴ αἴτιον ὠρισμένον οὐθέν 3
 τοῦ συμβεβηκότος ^a ἀλλὰ τὸ τυχόν· τοῦτο δ' ἀόριστον.
 Συνέβη ^b τῷ εἰς Αἴγιναν ἐλθεῖν, εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἀφίκετο
 ὅπως ἐκεῖ ἔλθῃ, ἀλλ' ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεῖς ^c ἢ ὑπὸ ληστῶν
 ληφθεῖς. ^d Γέγονε μὲν ^e δὴ ^f καὶ ^g ἔστι τὸ συμβεβηκός, ἀλλ' ^h 4
 οὐχ ἢ αὐτὸ ἀλλ' ἢ ἕτερον· ὁ γὰρ χειμὼν ^h αἴτιος τοῦ μὴ
ⁱ ὅπου ἔπλει ἐλθεῖν, τοῦτο δ' ^k ἦν Αἴγινα. Λέγεται δὲ καὶ
 ἄλλως συμβεβηκός, οἷον ὅσα ὑπάρχει ^l ἐκάστω καθ' αὐτὸ ^m μὴ
 ἐν τῇ οὐσίᾳ ὄντα, ⁿ οἷον τῷ τριγώνῳ τὸ δύο ὀρθὰς ἔχειν. Καὶ
 ταῦτα μὲν ἐνδέχεται αἰτῖα εἶναι, ἐκείνων δὲ οὐθέν. Λόγος δὲ
 τούτου ἐν ἐτέροις.

Ε.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἴτια ζητεῖται τῶν ὄντων, δηλον ^o δὲ ὅτι
 ἦ ὄντα. Ἔστι γάρ τι αἴτιον ^p ὑγείας καὶ εὐεξίας, καὶ τῶν
 μαθηματικῶν εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα καὶ αἴτια, καὶ ὅλως
 δὲ πᾶσα ἐπιστήμη διανοητικὴ ἢ μετέχουσά τι διανοίας περὶ
 αἰτίας καὶ ἀρχάς ἐστιν ἢ ἀκριβεστέρας ἢ ἀπλουστέρας. Ἀλλὰ ^a
 πᾶσαι αὗται περὶ ^q ἐν τι καὶ γένος τι περιγραφάμεναι περὶ
 τούτου πραγματεύονται, ἀλλ' οὐχὶ περὶ ὄντος ἀπλῶς οὐδὲ ἢ
 ὄν, οὐδὲ τοῦ τί ἐστιν οὐθένα λόγον ποιοῦνται· ἀλλ' ἐκ τού-
 του αἱ μὲν αἰσθήσει ποιήσασαι αὐτὸ δηλον, αἱ δ' ὑπόθεσιν
 λαβοῦσαι τὸ τί ἐστιν, οὕτω τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα τῷ
 γένει περὶ ὃ εἰσὶν ἀποδεικνύουσιν ἢ ἀναγκαιότερον ἢ μαλα-
 κώτερον. Διόπερ φανερόν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις οὐσίας 3
 οὐδὲ τοῦ τί ἐστιν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαγωγῆς, ἀλλὰ τις ἄλλος
 τρόπος τῆς δηλώσεως. Ὅμοίως δὲ οὐδ' εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἐστι
 τὸ γένος περὶ ὃ πραγματεύονται οὐθὲν λέγουσι, διὰ τὸ ^r τῆς
 αὐτῆς εἶναι διανοίας τό ^s τε τί ἐστι δηλον ποιεῖν ^t καὶ εἰ ^v ἔστιν.
 Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη τυγχάνει οὐσα περὶ γένος 4

^a ἀλλὰ om. E. ^b τῷ] τὸ E.Ab. ^c ἢ ὑπὸ λ. ληφθεῖς om. F^b.H^b.
^d γεγονὼς T. ^e δὴ om. T. ^f καὶ] ἢ Ab. ^g ἔστι] ἐπὶ T. ^h αἴτιος
 om. T. ⁱ ὅπου] οὐ Ab. ^k ἦν] εἶναι Ab. ^l ἐκάστω om. T. ^m μὴ]
 καὶ μὴ T. ⁿ οἷον] ὥσπερ Ab. ^o δὴ Ab, γὰρ H^b. ^p ὑγείας E. ^q ὄν Ab.
^r τῆς τοιαύτης T. ^s τε om. Ab. ^t καὶ τὸ εἰ F^b. ^v ἔστιν] ἔστι τοῦτο
 E.T.

τι τοῦ ὄντος (περὶ γὰρ τὴν τοιαύτην ἐστὶν οὐσίαν ἐν ἧ. ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ στάσεως ἐν αὐτῇ), δηλον ὅτι οὔτε
 5 πρακτικὴ ἐστὶν οὔτε ποιητικὴ. Τῶν μὲν γὰρ ποιητικῶν ^κ ἐν τῷ ποιοῦντι ἡ ἀρχὴ ἢ νοὺς ἢ τέχνη ἢ δυνάμεις τις, τῶν δὲ
 7 πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἡ προαίρεσις· τὸ αὐτὸ ^z γὰρ τὸ πρακτὸν καὶ ^a τὸ προαιρετόν. Ὡστε ^b εἰ πᾶσα διάνοια ἢ
 πρακτικὴ ἢ ποιητικὴ ἢ θεωρητικὴ, ἢ ^c φυσικὴ θεωρητικὴ τις ἂν εἴη, ἀλλὰ θεωρητικὴ περὶ ^d τοιοῦτον ὃν ὅ ἐστι δυνατόν κινεῖσθαι, καὶ περὶ οὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 6^e οὐ χωριστὴν μόνον. Δεῖ δὲ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸν λόγον πῶς ἐστὶ μὴ λανθάνειν, ὡς ἄνευ γε τούτου τὸ ζητεῖν ^f μηθέν
 8 ἐστὶ ποιεῖν. ^b Τῶν δ' ὀριζομένων ⁱ καὶ τῶν τί ἐστὶ τὰ μὲν ^k οὕτως ὑπάρχει ὡς τὸ σιμόν, τὰ δ' ὡς τὸ κοῖλον. Διαφέρει δὲ ταῦτα ὅτι τὸ μὲν σιμόν συνειλημμένον ἐστὶ μετὰ τῆς ὕλης· ἐστὶ γὰρ τὸ ^l μὲν σιμόν κοίλῃ ρίσι, ἡ δὲ κοιλότης ἄνευ
 7 ὕλης αἰσθητῆς. Εἰ ^m δὴ πάντα τὰ φυσικὰ ὁμοίως τῷ σιμῷ λέγονται, οἷον ρίσι, ὀφθαλμός, πρόσωπον, σάρξ, ⁿ ὅστούν, ὅλως ζῶον, φύλλον, ρίζα, φλοιός, ὅλως φυτόν (οὐθενὸς γὰρ ἄνευ κινήσεως ὁ λόγος αὐτῶν, ἀλλ' ^p αἰεὶ ἔχει ὕλην), ^p δηλον πῶς δεῖ ἐν τοῖς φυσικοῖς τὸ τί ἐστὶ ζητεῖν καὶ ὀρίζεσθαι, καὶ διότι καὶ περὶ ψυχῆς ἐνίας θεωρῆσαι τοῦ φυσικοῦ, ὅση μὴ
 8 ἄνευ τῆς ὕλης ἐστίν. Ὅτι μὲν οὖν ἡ φυσικὴ θεωρητικὴ ^q τίς ἐστὶ, ^r φανερόν ἐκ τούτων. Ἀλλ' ἐστὶ καὶ ἡ μαθηματικὴ θεωρητικὴ. Ἀλλ' εἰ ἀκινήτων καὶ χωριστῶν ^s ἐστί, ^t νῦν ἄδηλον· ὅτι ^v μέντοι ἔνια μαθήματα ἢ ἀκίνητα καὶ ἢ χωριστὰ θεωρεῖ, δηλον. Εἰ δὲ ^w τί ἐστὶν ^x αἰδῖον καὶ ἀκίνητον καὶ ^y χωριστόν, φανερόν ὅτι θεωρητικῆς τὸ γινῶναι. Οὐ μέντοι

^w ἐαυτῇ Ab. ^x ἐν—πρακτικῶν om. T. ^y πρακτῶν E. ^z post γὰρ τὸ T. τῶν δὲ πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἢ προαίρεσις. τὸ αὐτὸ γὰρ. ^a τὸ post καὶ om. Ab. ^b εἰ] ἡ T, om. Ab. ^c φύσις Hb. ἢ φυσικὴ θεωρητικὴ om. Ab. ^d τοιοῦτο E.Ab. ^e οὐ] ὡς οὐ E.T, καὶ οὐ Fb. ^f οὐδέν Fb. ^g ποιεῖν ἐστὶν E. ^h τῶν] ἐστὶ δὲ τῶν Ab.Fb, omisso δ'. ⁱ καὶ τῶν om. Fb. ^k οὕτως ὑπάρχει om. Ab. ^l μὲν om. E. ^m δε T. ⁿ ὅστούν om. T. ^o οὐδέν ὅσον γὰρ T. ^p αἰεὶ et mox δηλον om. Ab. ^q τίς add. Ab.Fb. ^r φανερόν] δηλον Hb. ^s ἐστί] ἐτι T. ^t ἄδηλον νῦν Fb. ^v μέντοι] μὲν οὖν E. ^w τί om. Fb. ^x ἀκίνητον καὶ αἰδῖον E.T.

² θεωρία. Σημεῖον δέ· οὐδεμιᾷ γὰρ ἐπιστήμῃ ἐπιμελὲς περὶ αὐτοῦ οὔτε πρακτικῇ οὔτε ποιητικῇ οὔτε θεωρητικῇ. Οὔτε γὰρ ὁ ποιῶν οἰκίαν ποιεῖ ὅσα συμβαίνει ἅμα τῇ οἰκίᾳ γινομένη· ἄπειρα γάρ ἐστιν τοῖς μὲν γὰρ ἡδεῖαν, τοῖς δὲ βλαβεράν, τοῖς δ' ὠφέλιμον οὐθὲν εἶναι κωλύει τὴν ποιηθείσαν, καὶ ἐτέραν ὡς εἰπεῖν πάντων τῶν ὄντων ὧν οὐθενός ἐστιν ἢ ³ οἰκοδομικῇ ποιητικῇ. Τὸν αὐτὸν ^p δὲ τρόπον οὐδ' ὁ γεωμέτρης ^q θεωρεῖ τὰ οὕτω συμβεβηκότα τοῖς σχήμασιν, οὐδ' εἰ ἕτερόν ἐστι τρίγωνον ^r καὶ τρίγωνον δύο ὀρθὰς ἔχον. Καὶ τοῦτο εὐλόγως συμπίπτει· ὥσπερ γὰρ ^s ὀνόματι μόνον τὸ συμβεβηκός ἐστιν. Διὸ Πλάτων τρόπον τινὰ οὐ κακῶς τὴν ⁴ σοφιστικὴν περὶ τὸ μὴ ὄν ἔταξεν. Εἰσὶ γὰρ οἱ τῶν σοφιστῶν λόγοι περὶ τὸ συμβεβηκός ὡς εἰπεῖν μάλιστα πάντων, πότερον ἕτερον ἢ ταῦτὸν μουσικὸν ^t καὶ γραμματικόν, καὶ μουσικὸς Κορίσκος ^v καὶ Κορίσκος, καὶ εἰ πᾶν ὃ ἂν ᾖ, μὴ αἰεὶ δέ, γέγονεν, ὥστ' εἰ μουσικὸς ὧν γραμματικὸς γέγονε, καὶ γραμματικὸς ὧν μουσικός, καὶ ὅσοι δὴ ἄλλοι τοιοῦτοι τῶν λόγων εἰσὶν· φαίνεται γὰρ τὸ συμβεβηκός ἐγγύς τι τοῦ μὴ ⁵ ὄντος. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν τοιούτων λόγων· τῶν μὲν γὰρ ἄλλον τρόπον ὄντων ἔστι γένεσις καὶ φθορά, τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός οὐκ ἔστιν. Ἄλλ' ὅμως λεκτέον ἔτι περὶ τοῦ συμβεβηκότος ἐφ' ^w ὅσον ἐνδέχεται, τίς ἢ φύσις αὐτοῦ καὶ διὰ τίν' αἰτίαν ἐστίν· ἅμα γὰρ δηλον ^x ἴσως ἔσται καὶ διὰ ⁶ τί ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἐν τοῖς οὐσι τὰ μὲν αἰεὶ ὡσαύτως ἔχοντα καὶ ἐξ ἀνάγκης, οὐ τῆς κατὰ τὸ βίαιον λεγομένης ἀλλ' ἣν λέγομεν ^y τῷ μὴ ἐνδέχεσθαι ἄλλως, τὰ δ' ἐξ ἀνάγκης μὲν οὐκ ἔστιν οὐδ' αἰεὶ, ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ, αὕτη ἀρχὴ καὶ αὕτη αἰτία ἐστὶ τοῦ εἶναι τὸ συμβεβηκός· ὃ γὰρ ἂν ᾖ μὴτ' αἰεὶ μὴθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τοῦτό φαμεν ^z συμβεβηκός εἶναι. Οἷον ἐπὶ κυνὶ ἂν χειμῶν γένηται καὶ ^a ψύχος,

^p δὲ om. T. ^q θεωρεῖ post σχήμασιν B^b.C^b.F^b. ^r καὶ τρίγωνον om. S. ^s ὀνόματι H^b. ^t καὶ γρ.] ἢ γρ. A^b. ^v καὶ Κορίσκος om. E. ^w ὅσον T. ^x ἴσως] εἴγ' T, om. H^b. ^y τῷ] τὸ T.H^b. ^z εἶναι συμβεβηκός H^b. ^a ψύχος] πάγος H^b.

τοῦτο συμβῆναι φαμεν, ἀλλ' οὐκ ἂν πνίγος καὶ ἀλέα, ὅτι τὸ μὲν αἰεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' οὐ. Καὶ τὸν ἄνθρωπον λευκὸν εἶναι συμβέβηκεν (οὔτε γὰρ αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ), ζῶον δ' οὐ κατὰ συμβεβηκός. Καὶ τὸ ὑγιαίνειν δὲ ^b τὸν οἰκοδόμον ^c κατὰ συμβεβηκός, ὅτι οὐ πέφυκε τοῦτο ποιεῖν οἰκοδόμος ἀλλ' ἰατρός, ἀλλὰ συνέβη ἰατρὸν εἶναι τὸν οἰκοδόμον. Καὶ ὀψοποιὸς ^d ἡδονῆς στοχαζόμενος ποιήσειεν ἂν ^e τι ὑγιεινόν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ὀψοποιητικὴν διὸ συνέβη φαμέν, καὶ ἔστιν ὡς ποιεῖ, ἀπλῶς δ' οὐ. Τῶν μὲν γὰρ ^f ἄλλων ^h ἐνίστε ^g δυνάμεις εἰσὶν αἱ ποιητικαί, τῶν δ' οὐδεμία τέχνη οὐδὲ δύναμις ὠρισμένη· τῶν γὰρ κατὰ συμβεβηκός ὄντων ἢ ⁱ γινομένων καὶ τὸ αἰτιόν ἐστι κατὰ συμβεβηκός. Ὡστ' ^k ἐπειδὴ οὐ ^l πάντα ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης καὶ αἰεὶ ἢ ὄντα ἢ γινόμενα, ἀλλὰ τὰ πλείστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀνάγκη εἶναι τὸ κατὰ συμβεβηκός ὄν· οἶον ^l οὔτ' αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ ^m πολὺ ὁ λευκὸς μουσικός ἐστίν, ἐπεὶ δὲ γίγνεται ποτε, κατὰ συμβεβηκός ἔσται. Εἰ δὲ ⁿ μή, ⁿ πάντ' ἔσται ἐξ ἀνάγκης. Ὡστε ^o ἢ ὕλη ἔσται ^p αἰτία ἢ ^l ἐνδεχομένη παρὰ τὸ ὡς ἐπὶ ^q τὸ πολὺ ^r ἄλλως τοῦ συμβεβηκότος. Ἀρχὴν δὲ ^s τὴνδὲ ληπτέον, πότερον οὐθέν ἐστιν οὔτ' αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ τοῦτο ἀδύνατον. ^t Ἔστιν ἄρα τι παρὰ ταῦτα τὸ ὁπότερ' ἔτυχε καὶ κατὰ συμβεβηκός. Ἀλλὰ πότερον τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' αἰεὶ οὐθενὶ ὑπάρχει, ἢ ἐστὶν ἄττα αἰδία; Περὶ μὲν οὖν τούτων ὕστερον ^v σκεπτόμεν, ὅτι δ' ἐπιστήμη οὐκ ἔστι τοῦ συμβεβηκότος φανερόν· ἐπιστήμη μὲν γὰρ ^w πᾶσα ἢ τοῦ αἰεὶ ἢ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Πῶς ^x γὰρ ἢ μαθήσεται ἢ διδάξει ἄλλον; Δεῖ γὰρ ὠρίσθαι ἢ τῷ αἰεὶ ἢ τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἶον ^y ὅτι ὠφέλιμον ^z τὸ μελίκρατον τῷ πυρέττοντι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τὸ δὲ παρὰ τοῦτο ¹³

^b καὶ τὸ τὸν οἰκοδόμον ὑγίαν ποιῆσαι κ. Ε.Τ.Η^b. ^c κατὰ συμβεβηκός] συμβεβηκός Ε, συμβέβηκεν Τ. ^d ἡδονῇ Α^b. ^e τινα Α^b. F^b. Η^b. ^f ὑγίειαν Η^b. ^g ἄλλαι Τ. Α^b. ^h ἐνίστε om. F^b. Η^b. ⁱ γενομένων Α^b. ^k ἐπεὶ Α^b. Η^b. ^l οὔτ' τοῦτ' Τ. ^m πολὺ ἀνάγκη ὁ Τ. ⁿ πάντες τε ἐξ Τ. ^o ἔσται ἢ ὕλη Α^b, ἢ ὕλη ἐστὶν Η^b. ^p αἰτία post συμβεβηκότος Α^b. ^q τὸ post ἐπὶ om. S. ^r ἄλλως om. Α^b. Η^b. ^s τὴν δὲ Α^b. Η^b. ^t ἔστιν] εἴη Α^b. ^v ἐπισκεπτόμεν Τ. ^w πᾶσα] ὃν ἢ πᾶσα Τ. ^x γὰρ ἂν ἢ Ε. ^y ὅτι] τί Τ. ^z τῷ πυρέττοντι τὸ μελίκρατον Τ.

οὐχ ἔξει λέγειν, πότε ^a οὐ, οἷον νομηνία· ἡ γὰρ αἰὲ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ^b τὸ τῇ νομηνία· τὸ δὲ συμβεβηκὸς ἐστὶ παρὰ ταῦτα. Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, καὶ ὅτι ἐπιστήμη ^c οὐκ ἐστὶν αὐτοῦ, εἴρηται.

- 3 Ὅτι δ' εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ αἰτία ^d γεννητὰ καὶ φθαρτὰ ἀνευ τοῦ γίγνεσθαι ^e καὶ φθείρεσθαι, φανερόν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτ', ἐξ ἀνάγκης πάντ' ἐσται, εἰ τοῦ γιγνομένου καὶ φθειρομένου ^f μὴ κατὰ συμβεβηκὸς αἰτιόν τι ἀνάγκη εἶναι. Πότερον ^g γὰρ ἐστὶ τοδὶ ἢ οὐ; Ἐάν γε τοδὶ γένηται· εἰ δὲ μή, οὐ.
^h Τοῦτο δὲ ⁱ ἄλλο. Καὶ οὕτω δῆλον ὅτι αἰὲ χρόνου ἀφαιρουμένου ἀπὸ πεπερασμένου ^k χρόνου ἦξει ἐπὶ τὸ νῦν. Ὡστε ὁδε ἀποθανεῖται νόσφ' ἢ βία, εἴαν γε ἐξέλθῃ· ^l τοῦτο δὲ εἰς διψήσῃ· τοῦτο δὲ ^m εἰς ἄλλο· καὶ οὕτως ἦξει εἰς ὃ νῦν ὑπάρχει, ἢ εἰς τῶν γεγονότων τι· οἷον εἰς διψήσῃ· τοῦτο δ' εἰ ἐσθίει δριμέα· τοῦτο δ' ἦτοι ὑπάρχει ἢ οὐ· ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ⁿ ἀποθανεῖται ἢ οὐκ ἀποθανεῖται. Ὁμοίως δὲ καὶ ὑπερπηδήσῃ τις εἰς τὰ γένομενα, ὃ αὐτὸς λόγος· ἥδη γὰρ ὑπάρχει τοῦτο ἔν τινι, λέγω δὲ τὸ ^o γεγονός. Ἐξ ἀνάγκης ἄρα πάντα ἐσται τὰ ἐσόμενα, ^p οἷον τὸ ἀποθανεῖν τὸν ζῶντα· ἥδη γάρ τι γέγονεν, οἷον τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ ^q σώματι· ἀλλ' εἰ ^r νόσφ' ἢ βία, οὐπω, ἀλλ' εἰς τοδὶ γένηται. Δῆλον ἄρα ὅτι μέχρι τινὸς βαδίζει ἀρχῆς, ^s αὕτη δ' ^t οὐκέτι εἰς ἄλλο. Ἔσται οὖν ἡ τοῦ ὁπότερ' ἔτυχεν αὕτη, καὶ αἴτιον τῆς γενέσεως αὐτῆς ^u ἄλλο οὐθέν. Ἀλλ' εἰς ἀρχὴν ποίαν καὶ αἴτιον ποῖον ἢ ἀναγωγὴ ἢ τοιαύτη, πότερον ὡς εἰς ὕλην ἢ ὡς ^v εἰς τὸ οὐ ἔνεκα ἢ ὡς εἰς τὸ κινήσαν, μάλιστα σκεπτόν.

- 4 Περὶ μὲν οὖν τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς ὄντος ἀφείσθω διωρισται γὰρ ^w ἱκανῶς. Τὸ δὲ ὡς ἀληθὲς ὄν, καὶ μὴ ὄν ὡς ψεύδος, ἐπειδὴ ^x περὶ σύνθεσίν ἐστι καὶ διαίρεσιν, τὸ δὲ σύν-

^a οὐ om. A^b. F^b. ^b τὸ ante τῇ add. E. F^b. ^c αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν S. ^d γεννητὰ F^b. ^e καὶ φθείρεσθαι om. F^b. ^f μὴ om. S. ^g γὰρ om. H^b. ^h γρ. τούτου margo E. ⁱ ἄλλου T. ^k χρόνου om. F^b. ^l τοῦτο—διψήσῃ om. A^b. F^b. ^m εἰς A^b. ⁿ γένος T. ^o οἷον] ἢ S. ^p σώματι om. A^b. ^q αὕτη E. T. ^r οὐκ ἐστὶν εἰς T. ^s ἄλλο add. A^b. ^t εἰς alteram om. A^b. ^v ἱκανῶς om. F^b. ^w περὶ F^b. H^b: ceteri parā.

ολον περι μερισμὸν ^z ἀντιφάσεως. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τὴν
 γ κατάφασιν ἐπὶ τῷ συγκειμένῳ ἔχει, τὴν δ' ἀπόφασιν ἐπὶ
 τῷ διηρημένῳ, τὸ δὲ ψεῦδος τοῦτου τοῦ ^z μερισμοῦ τὴν ἀντί-
 φασιν. Πῶς δὲ τὸ ἅμα ^η τὸ χωρὶς ^a νοεῖν συμβαίνει, ἄλλος ^a
 λόγος. Λέγω ^b δὲ τὸ ἅμα ^c καὶ ^d τὸ χωρὶς ὥστε μὴ ^e τὸ
 ἐφεξῆς ἀλλ' ἐν τι γίγνεσθαι· οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ^f ψεῦδος καὶ τὸ
 ἀληθὲς ἐν τοῖς πράγμασιν, οἷον τὸ μὲν ἀγαθὸν ἀληθές, τὸ δὲ
 κακὸν ^g εὐθὺς ψεῦδος, ἀλλ' ἐν διανοίᾳ· περὶ δὲ τὰ ^h ἀπλᾶ καὶ
 τὰ τί ἐστὶν οὐδ' ἐν ⁱ τῇ διανοίᾳ. Ὅσα ^k μὲν οὖν δεῖ θεωρῆσαι ³
 περὶ τὸ ^l οὕτως ὄν καὶ μὴ ὄν, ὕστερον ἐπισκεπτέον. Ἐπεὶ
 δὲ ἡ συμπλοκή ἐστὶν ^m καὶ ἡ διαίρεσις ἐν διανοίᾳ ἀλλ' οὐκ ἐν
 τοῖς πράγμασι, τὸ δ' οὕτως ὄν ἕτερον ὄν τῶν ⁿ κυρίως (ἡ γὰρ
 τὸ τί ἐστὶν ἢ ὅτι ποιὸν ἢ ὅτι ποσὸν ἢ ^o εἶ τι ἄλλο συνιάπτει
 ἢ ἀφαιρεῖ ἡ διάνοια), τὸ μὲν ^p ὡς συμβεβηκὸς καὶ τὸ ὡς
^q ἀληθὲς ὄν ἀφετέον. Τὸ γὰρ αἷτιον τοῦ μὲν ἀόριστον, τοῦ ⁴
 δὲ τῆς διανοίας τι πάθος, καὶ ἀμφότερα περὶ τὸ λοιπὸν
 γένος τοῦ ὄντος, καὶ οὐκ ἔξω δηλοῦσιν οὐσάν τινα φύσιν
^r τοῦ ὄντος. Διὸ ταῦτα μὲν ἀφείσθω, σκεπτέον δὲ τοῦ ὄντος
 αὐτοῦ τὰ αἷτια καὶ τὰς ἀρχὰς ἢ ὄν. Φανερόν δ' ἐν οἷς διω-
 ρισάμεθα περὶ τοῦ ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον, ^s ὅτι πολλα-
 χῶς λέγεται τὸ ὄν.

Z.

Τὸ ὄν λέγεται πολλαχῶς, καθάπερ διειλόμεθα πρότερον
 ἐν τοῖς περὶ τοῦ ποσαχῶς· σημαίνει γὰρ τὸ μὲν τί ἐστὶ καὶ
 τὸδε τι, τὸ δὲ ^t ὅτι ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν
 οὕτω κατηγορουμένων. Τοσαυταχῶς δὲ λεγομένου τοῦ ὄντος
 φανερόν ὅτι τούτων πρῶτον ὄν ^v τὸ τί ἐστὶν, ὅπερ σημαίνει

^z ἀντιφάσεων S. γ κατὰ ἐπὶ τῶν συγκειμένων T. ^z ὀρισμοῦ T.
^a νοεῖν post δὲ H^b. ^b δὴ H^b. ^c καὶ] ἢ E. ^d τὸ om. A^b. F^b.
^e τῷ E.S.A^b. ^f ψεῦδος τε καὶ E. ^g εὐθὺς A^b, om. E.T. ^h ἀπλῶς S.
ⁱ τῇ om. T.A^b. ^k μὲν om. H^b. ^l οὕτως] ὄντως H^b. ^m καὶ] ἢ E.S.,
 om. T. ⁿ κυρίως E.T. ^o εἶ om. A^b. F^b. ^p ὡς σ.] οὖν σ. T. ^q ἀλη-
 θῶς A^b. F^b. ^r τοῦ om. A^b. ^s ὅτι—ὄν om. A^b. post ὄν E.S. σημαίνει
 γὰρ τὸ μὲν τί ἐστὶν, E. etiam τοῦτο δοκεῖ ἀτελὲς εἶναι. ^t ὅτι om. A^b.
^v τὸ om. T.

2 τὴν οὐσίαν. Ὅταν μὲν γὰρ εἴπωμεν ποῖόν τι τόδε, ἢ ἀγα-
 θὸν λέγομεν ἢ ^ωκακόν, ἀλλ' οὐ τρίπηχυν ἢ ἄνθρωπον· ὅταν δὲ
 τί ἐστιν, οὐ λευκὸν οὐδὲ θερμὸν οὐδὲ τρίπηχυν, ἀλλ' ἄνθρωπον
 ἢ θεόν. Τὰ δ' ἄλλα λέγεται ^χ ὄντα ^γ τῷ τοῦ ^ζ οὕτως ὄντος
 τὰ μὲν ^α ποσότητος εἶναι, τὰ δὲ ποιότητος, τὰ δὲ πάθη, τὰ
 3 δὲ ἄλλο τι ^β τοιοῦτον. Διὸ ^ε καὶ ἀπορήσειέ τις πότερον τὸ
 βαδίζειν καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ καθῆσθαι ἕκαστον αὐτῶν ὄν
^δ ἢ μὴ ὄν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁπουοῦν τῶν τοιού-
 των· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν οὔτε καθ' αὐτὸ πεφυκὸς οὔτε
 χωρίζεσθαι δυνατόν τῆς οὐσίας, ἀλλὰ μᾶλλον, εἴπερ, τὸ βα-
 δίζειν τῶν ὄντων ^ε τι καὶ τὸ καθήμενον καὶ τὸ ὑγιαίνειν.
 4 Ταῦτα δὲ μᾶλλον φαίνεται ὄντα, διότι ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμε-
 νον αὐτοῖς ὀρισμένον· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ οὐσία καὶ τὸ καθ'
 ἕκαστον, ὅπερ ἐμφαίνεται ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῇ τοιαύτῃ· τὸ
 ἀγαθὸν γὰρ ἢ τὸ καθήμενον οὐκ ἄνευ τούτου λέγεται. Δῆ-
 5 λον οὖν ὅτι διὰ ταύτην κακείνων ἕκαστόν ἐστιν. Ὡστε τὸ
 πρῶτως ὄν καὶ οὐ τί ὄν ἀλλ' ὄν ἀπλῶς ἡ οὐσία ἂν εἴη. Πολ-
 λαχῶς μὲν οὖν λέγεται τὸ πρῶτον· ὅμως δὲ ^ε πάντων ἡ οὐσία
^ε πρῶτον καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ χρόνῳ. Τῶν μὲν γὰρ
 6 ἄλλων κατηγορημάτων οὐθὲν χωριστόν, αὕτη δὲ μόνη. Καὶ
 τῷ λόγῳ δὲ τοῦτο πρῶτον· ἀνάγκη γὰρ ἐν τῷ ^ε ἑκάστων
 λόγῳ τὸν τῆς ^ι οὐσίας ἐνυπάρχειν. Καὶ εἰδέναι ^κ τότ' οἰό-
 μεθα ἕκαστον μάλιστα, ὅταν τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος γινώμεν
 ἢ ^ι τὸ πῦρ, μᾶλλον ἢ τὸ ποῖόν ἢ τὸ ποσόν ἢ τὸ ποῦ, ἐπεὶ
 καὶ αὐτῶν τούτων τότε ἕκαστον ἴσμεν, ὅταν τί ^μ ἐστὶ τὸ
 7 ποσόν ἢ τὸ ποῖόν ^ν γινώμεν. Καὶ δὴ καὶ τὸ πάλαι τε ^ο καὶ
 νῦν καὶ αἰεὶ ζητούμενον καὶ αἰεὶ ἀπορούμενον, τί τὸ ὄν, τοῦτό
 ἐστὶ τίς ^ρ ἡ οὐσία. Τοῦτο γὰρ οἱ μὲν ἐν εἶναι φασιν, οἱ δὲ
 πλείω ἢ ἔν, καὶ οἱ μὲν πεπερασμένα, οἱ δὲ ἄπειρα. Διὸ καὶ

^ω καλόν Ab.Fb. ^χ ὄντα om. Fb. ^γ τῷ] τὸ T. ^ζ οὕτως] ὄντως T.
^α εἶναι ποσότητες Fb. ^β τοιοῦτον om. Ab.Fb. ^ε καὶ T.Ab. ^δ ἢ
 μὴ ὄν] σημαίνει Ab. ^ε τι om. Ab.Fb. ^ε πάντως Ab. ^ε πρῶ-
 τον καὶ φύσει καὶ Hb. ^ε ἑκάστω T. ^ι οὐσίας λόγον ἐνυπάρχειν E.T.
^κ τοῦτο T. ^ι τὸ ante πῦρ om. Ab. ^μ ἐστὶ] ἐστὶν ἢ E.T. ^ν εἰδόμεν
 E.T. ^ο καὶ νῦν om. E. ^ρ ἢ om. T.

ἡμῖν καὶ μάλιστα καὶ πρῶτον καὶ μόνον ὥς εἰπεῖν περὶ τοῦ οὕτως ὄντος θεωρητέον τί ἐστίν.

Δοκεῖ ^q δ' ἡ οὐσία ὑπάρχειν φανερώτατα μὲν τοῖς σώ- 2
μασιν· διὸ τά τε ζῶα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ μόρια αὐτῶν
οὐσίας εἶναι φαμεν, καὶ τὰ φυσικὰ σώματα, οἶον πῦρ καὶ
ὑδωρ καὶ γῆν καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον, καὶ ὅσα ^r ἢ μόρια
τούτων ἢ ἐκ τούτων ἐστίν, ἢ μορίων ἢ πάντων, οἶον ὃ τε οὐ-
ρανὸς καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ, ἄστρα καὶ σελήνη καὶ ἥλιος. Πό- 2
τερον δὲ ^s αὐται μόναι ^t οὐσῖαι εἰσὶν ἢ καὶ ^v ἄλλαι, ἢ τούτων
μὲν οὐθὲν ἕτεραι δὲ τινες, σκεπτέον. Δοκεῖ δέ τισι τὰ τοῦ
σώματος πέρατα, οἶον ἐπιφάνεια καὶ γραμμὴ καὶ στιγμὴ
καὶ μονάς, εἶναι οὐσῖαι, καὶ μᾶλλον ἢ ^w τὸ σῶμα καὶ τὸ στε-
ρεόν. ^y Ἐτι παρὰ τὰ αἰσθητὰ οἱ μὲν οὐκ οἴονται εἶναι οὐθὲν 3
τοιούτον, οἱ δὲ πλείω καὶ μᾶλλον ὄντα αἰδία, ὥσπερ Πλά-
των τά τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικά δύο οὐσίας, ^x τρίτην δὲ
τὴν τῶν αἰσθητῶν σωμάτων οὐσίαν. Σπεύσιππος δὲ ^y καὶ 4
πλείους οὐσίας ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀρξάμενος, καὶ ἀρχὰς ἐκάστης
οὐσίας ἄλλην μὲν ἀριθμῶν, ἄλλην δὲ ^z μεγεθῶν, ἔπειτα ψυ-
χῆς· καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἐπεκτείνει τὰς οὐσίας. ^y Ἐνιοι
δὲ τὰ μὲν εἶδη καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τὴν αὐτὴν ἔχειν φασὶ
φύσιν, τὰ δὲ ἄλλα ἐχόμενα, γραμμάς καὶ ἐπίπεδα, μέχρι
πρὸς τὴν τοῦ οὐρανοῦ οὐσίαν καὶ τὰ αἰσθητά. Περὶ ^a δὴ 5
τούτων τί λέγεται καλῶς ἢ μὴ καλῶς, καὶ τινες εἰσὶν οὐσῖαι,
καὶ πότερον εἰσὶ τινες παρὰ τὰς αἰσθητάς ἢ οὐκ εἰσὶ, καὶ
αὐται πῶς εἰσὶ, καὶ πότερον ἔστι τις χωριστὴ οὐσία, καὶ διὰ
τί καὶ πῶς, ἢ οὐδεμία παρὰ τὰς αἰσθητάς, σκεπτέον, ὑποτυ-
πωσαμένοις τὴν οὐσίαν ^b πρῶτον τί ἐστίν.

Λέγεται ^c δ' ἡ οὐσία, εἰ μὴ πλεοναχῶς, ἀλλ' ἐν τέτταρσί 3
γε μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ τί ^d ἦν εἶναι καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ
γένος οὐσία δοκεῖ εἶναι ἐκάστου, καὶ τέταρτον τούτων τὸ

^q δ' ἢ] δὴ T. ^r ἢ] δὴ Ab. ^s αὐταὶ E. ^t εἰσὶν οὐσῖαι H^b. ^v post
ἄλλαι E.T. ἢ τούτων τινὲς ἢ καὶ ἄλλαι (vel ἄλλων), Ab. τινὲς καὶ ἄλλων ἢ
τούτων. ^w τῷ σῶμα ἢ τὸ T. ^x τρίτην—ἐνὸς om. pr. T. ^y καὶ om.
Ab. ^z μεγεθῶν καὶ ἔπειτα T. ^a δὲ E.T. ^b πρῶτον om. F^b. ^c δὴ T,
δὲ Ab. ^d ἦν om. T.

ὑποκείμενον. Τὸ δ' ὑποκείμενόν ἐστι καθ' οὗ τὰ ἄλλα λέγε-
ται, ἐκείνο δὲ αὐτὸ μηκέτι κατ' ἄλλον. Διὸ πρῶτον περὶ τού-
του διοριστέον· μάλιστα ^ε γὰρ δοκεῖ εἶναι οὐσία τὸ ὑποκεί-
μενον πρῶτον. Τοιοῦτον ^ε δὲ τρόπον μὲν τινα ἡ ὕλη ^ε λέ-
γεται, ἄλλον δὲ τρόπον ἡ μορφή, τρίτον δὲ τὸ ἐκ τούτων.
^η Λέγω δὲ τὴν μὲν ὕλην οἶον τὸν χαλκόν, τὴν δὲ μορφήν τὸ
σχῆμα τῆς ιδέας, τὸ δ' ἐκ τούτων ^ι τὸν ἀνδριάντα τὸ σύνολον.
^υ Ὡστε εἰ τὸ εἶδος τῆς ὕλης πρότερον καὶ μᾶλλον ὄν, καὶ ^κ τοῦ
³ ἐξ ἀμφοῖν πρότερον ἔσται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Νῦν μὲν
οὖν τύφῃ εἴρηται τί ποτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, ὅτι τὸ μὴ καθ' ὑπο-
κειμένου ἀλλὰ καθ' οὗ τὰ ἄλλα. Δεῖ δὲ ^ι μὴ μόνον οὕτως·
οὐ γὰρ ἰκανόν. Αὐτό ^μ τε γὰρ τοῦτο ἄδηλον, καὶ ἔτι ἡ ὕλη
οὐσία γίνεται. Εἰ γὰρ μὴ ^η αὕτη οὐσία, τίς ἐστὶν ἄλλη δια-
⁴ φεύγει. Περιαιρουμένων γὰρ τῶν ἄλλων οὐ φαίνεται οὐθὲν
ὑπομένον. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν σωμάτων πάθη καὶ ^ο ποιή-
ματα καὶ δυνάμεις, τὸ δὲ μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος ποσό-
τητές τινες ἀλλ' οὐκ οὐσίαι· τὸ γὰρ ποσὸν οὐκ οὐσία, ἀλλὰ
μᾶλλον ^φ ὑπάρχει ^ρ ταῦτα πρώτῃ, ἐκείνόν ἐστιν ^q ἡ οὐσία.
⁵ Ἀλλὰ ^ε μὴν ἀφαιρουμένου μήκους καὶ πλάτους καὶ βάθους
οὐθὲν ὀρῶμεν ὑπολειπόμενον, πλὴν εἴ τι ἔστι τὸ ὀρίζόμενον
ὑπὸ τούτων, ὥστε τὴν ὕλην ἀνάγκη φαίνεσθαι ^ς μόνην οὐσίαν
οὕτω σκοπουμένοις. Λέγω ^ε δ' ὕλην ^ν ἡ καθ' αὐτήν ^ω μήτε τι
μήτε ποσὸν μήτε ἄλλο μηθὲν λέγεται οἷς ὥριται τὸ ὄν.
⁶ Ἔστι γὰρ τι καθ' οὗ κατηγορεῖται τούτων ἕκαστον, ^x ^φ τὸ
εἶναι ἕτερον καὶ τῶν κατηγοριῶν ἐκάστη· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
τῆς οὐσίας κατηγορεῖται, αὕτη δὲ τῆς ὕλης. Ὡστε τὸ ἔσχα-
τον ^γ καθ' αὐτὸ οὔτε τι οὔτε ποσὸν οὔτε ἄλλο οὐθὲν ἐστίν.
Οὐδὲ δὴ αἱ ἀποφάσεις· καὶ γὰρ αὗται ^z ὑπάρξουσι κατὰ συμ-
^γ βεβηκός. Ἐκ μὲν οὖν τούτων θεωροῦσι συμβαίνει οὐσίαν

^ε γὰρ] δὲ T. ^ε δὴ S. ^ε φαίνεται Ab.Hb. ^η λέγω δὲ om. Ab.
^ι τὸν om. idem. ^κ τὸ Ab.Fb. ^ι μὴ E.S.Ab: vulgo οὐ. ^μ τε om. Ab.
^η αὕτη Ab. ^ο ποιήματα καὶ] ποιητικαὶ T. ^ρ ταῦτα αὐτὰ πρώτως E.T.
^q ἡ om. Ab. ^ε μὴν καὶ ἀφαιρουμένου Ab. ^ς μόνον T. ^ε δὴ Hb.
^ν ἡ S.Fb. ^ω μήτε τι] μηκέτι S, om. Hb. ^x ^φ] ὥστε Ab. ^γ καθαν-
τὸν S. ^z ὑπάρχουσι T.

εἶναι τὴν ὕλην. Ἀδύνατον δέ· καὶ γὰρ τὸ χωριστὸν καὶ ^ατὸ
 τὸδε τι ὑπάρχειν δοκεῖ μάλιστα τῇ οὐσίᾳ, διὸ τὸ ^βεἶδος καὶ
 τὸ ἐξ ἀμφοῖν οὐσία δόξειεν ἂν ^γεἶναι μᾶλλον τῆς ὕλης. Τὴν ^δ
 μὲν ^δτοῖνν ἐξ ἀμφοῖν οὐσίαν, λέγω ^εδὲ τὴν ἐκ ^ςτε τῆς ὕλης
 καὶ τῆς μορφῆς, ἀφετέον· ὑστέρα ^ςγὰρ καὶ δῆλη. Φανερά
 δέ πως ^ηκαὶ ἡ ὕλη. Περὶ δὲ τῆς τρίτης σκεπτέον· αὕτη γὰρ
 ἀπορωτάτη. Ὁμολογοῦνται δ' οὐσίαι εἶναι τῶν αἰσθητῶν
 τινές, ὥστε ἐν ταύταις ζητητέον πρῶτον.

^ιἘπεὶ δ' ἐν ἀρχῇ διειλόμεθα πόσοις ^κὀρίζομεν τὴν οὐ- 4
 σίαν, καὶ τούτων ἐν τι ^λἐδόκει εἶναι τὸ τί ἦν εἶναι, θεωρητέον
 περὶ αὐτοῦ· πρὸ ἔργου γὰρ τὸ μεταβαίνειν εἰς τὸ γνωριμώ-
 τερον. Ἡ γὰρ μάθησις οὕτω γίνεται ^μπᾶσι διὰ τῶν ἡττων ²
 γνωρίμων ^νφύσει εἰς τὰ γνώριμα μᾶλλον· καὶ ^οτοῦτο ἔργον
 ἐστίν, ὥσπερ ^ρἐν ταῖς πράξεσι τὸ ποιῆσαι ἐκ τῶν ^ςἐκάστω
 ἀγαθῶν τὰ ὅλως ἀγαθὰ ἐκάστω ἀγαθῷ, οὕτως ἐκ τῶν αὐτῷ
 γνωριμωτέρων τὰ τῇ φύσει ^ςγνώριμα αὐτῷ γνώριμα. Τὰ ³
 δ' ἐκάστοις γνώριμα καὶ πρῶτα πολλάκις ἡρέμα ^ςἐστὶ γνῶ-
 ριμα, καὶ μικρὸν ἢ οὐθὲν ἔχει τοῦ ὄντος· ἀλλ' ὅμως ἐκ τῶν
 φαύλως μὲν ^ςγνωστῶν, ^ναὐτῷ δὲ γνωστῶν, τὰ ὅλως γνωστὰ
 γνῶναι πειρατέον, ^ωμεταβαίνοντας, ὥσπερ εἴρηται, διὰ τού-
 των αὐτῶν. Καὶ πρῶτον εἵπωμεν ἕνια περὶ αὐτοῦ λογικῶς, ⁴
 ὅτι ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἕκαστον ὃ λέγεται καθ' αὐτό. Οὐ
 γὰρ ἐστὶ τὸ σοὶ εἶναι τὸ μουσικῶ εἶναι· οὐ γὰρ κατὰ στυλὸν
 εἶ μουσικός. ^ςΟ ἄρα κατὰ στυλόν. Οὐδὲ δὴ τοῦτο πᾶν
 οὐ γὰρ τὸ οὕτως καθ' αὐτὸ ὡς ἐπιφάνεια λευκόν, ὅτι οὐκ
 ἐστὶ τὸ ἐπιφανεία εἶναι τὸ ὕλευκῶ εἶναι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ⁵
 τὸ ἐξ ἀμφοῖν τὸ ^ςἐπιφανεία λευκῇ εἶναι. Διὰ τί; Ὅτι

^α τὸ om. A^b.H^b. ^β εἶδος] εἶδος τὸ χωριστὸν H^b. ^γ μᾶλλον εἶναι T.
^δ τοίγε νῦν T. ^ε δὴ H^b. ^ς τε add. A^b. ^ς γὰρ] δὲ S. ^η καὶ ante ἡ
 om. T. ^ι ἐπειδὴ ἐν H^b. ^κ ὀρίζομεθα H^b. ^λ δοκεῖ E.T. ^μ πᾶσι
 om. H^b. ^ν τῇ φύσει H^b. ^ο τοῦτο] τὸ αὐτὸ E.T. ^ρ ἐν ταῖς] ἐνίαις A^b.
^ς ἐκάστου H^b. ^ς αὐτῷ γνώριμα om. A^b. ^ς ἐστὶ add. A^b.F^b. ^ς γνω-
 ριστῶν T.A^b. ^ν αὐτῷ δὲ γνωστῶν om. E. ^ω μεταβαίνοντα A^b. ^ς δ
 ἄρα κατὰ στυλόν om. A^b. ^ς λευκόν A^b. ^ς ἐπιφάνεια λευκῇ, ὅτι
 πρόσεστιν A^b.

πρόσεστιν ^aαυτό. Ἐν ^δᾧ ἄρα μὴ ^bἐνέσται λόγῳ ^cαυτό, λέγοντι ^dαυτό, οὗτος ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι ἐκάστω. Ὡστ' εἰ τὸ ^eἐπιφανεία λευκῇ εἶναι ἐστὶ τὸ ^eἐπιφανεία εἶναι λεία, ⁶^fτὸ λευκῷ καὶ λείῳ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἔν. ⁸Ἐπεὶ δ' ἐστὶ ^hκαὶ κατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας σύνθετα (ἐστὶ γάρ τι ὑποκείμενον ἐκάστω, οἷον τῷ ποιῷ καὶ ⁱτῷ ποσῷ καὶ τῷ ποτὲ καὶ τῷ πού καὶ τῇ κινήσει), σκεπτέον ἂρ' ἐστὶ λόγος τοῦ τί ἦν ^kεἶναι ἐκάστω αὐτῶν, καὶ ὑπάρχει καὶ τούτοις τὸ τί ἦν εἶναι, ⁷οἷον λευκῷ ἀνθρώπῳ ^lτί ἦν λευκῷ ἀνθρώπῳ. Ἐστω δὴ ὄνομα ^mαὐτῷ ἱμάτιον. Τί ἐστὶ τὸ ἱματίῳ εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ⁿοὐδὲ τῶν καθ' αὐτὸ ^oλεγομένων οὐδὲ τοῦτο. Ἡ τὸ οὐ καθ' αὐτὸ λέγεται διχῶς, καὶ τούτου ^pἐστὶ τὸ μὲν ἐκ προσθέσεως, τὸ ⁸δὲ οὐ. Τὸ μὲν γὰρ ^qτῷ αὐτὸ ἄλλω προσκείσθαι λέγεται ὁ ὀρίζεται, οἷον εἰ ^rτὸ λευκῷ εἶναι ὀριζόμενος λέγοι λευκοῦ ἀνθρώπου λόγον· τὸ δὲ ^sτῷ ἄλλο αὐτῷ, οἷον εἰ ^tσημαίνει τὸ ἱμάτιον λευκὸν ἀνθρωπον, ὁ δὲ ὀρίζει τὸ ἱμάτιον ὡς λευκόν. Τὸ ^vδὴ λευκὸς ἀνθρωπος ἐστὶ μὲν λευκόν, οὐ μέντοι τί ἦν ⁹εἶναι λευκῷ ^wεἶναι, ἀλλὰ τὸ ^xἱματίῳ εἶναι. Ἄρα ἐστὶ τί ἦν εἶναι τι ἢ ὅλως ἢ οὐ; Ὅπερ γάρ τι ^yἦν εἶναι ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι· ὅταν δ' ἄλλο κατ' ἄλλου λέγεται, οὐκ ἐστὶν ὅπερ τόδε τι, ^zοἷον ὁ λευκὸς ἀνθρωπος οὐκ ἐστὶν ὅπερ τόδε τι, εἴπερ τὸ τόδε ^aτι ταῖς οὐσίαις ὑπάρχει μόνον. Ὡστε τὸ τί ¹⁰ἦν εἶναι ἐστιν ^bὅσων ὁ λόγος ἐστὶν ὀρισμός. Ὅρισμός δ' ἐστὶν οὐκ ἂν ὄνομα λόγῳ ταῦτό σημαίνει (πάντες γὰρ ἂν εἴεν οἱ λόγοι ὅροι· ἐστὶ γὰρ ὄνομα ὁφθαλμῶν λόγῳ ^cταυτόν, ὥστε καὶ ἡ Ἰλιάς ὀρισμός ἐσται), ἀλλ' εἰς πρῶτον τινὸς ^dἢ τοι-

^a αὐτό Ab.Fb: ceteri αὐτή. ^b ἐνεστι Fb. ^c αὐτό post λόγῳ om. Ab. ^d αὐτά Fb. ^e ἐπιφάνεια λευκῇ et ἐπιφάνεια εἶναι λεία Ab. ^f τὸ λευκῷ εἶναι αἰεὶ τὸ λευκῷ T. ^g ἐπειδὴ ἐστὶ Fb. ^h καὶ om. T. ⁱ τῷ ante ποσῷ om. Fb. ^k ἐκάστω εἶναι αὐτῶν E, ἐκάστου αὐτῶν εἶναι T. ^l τί ἦν λευκῷ ἀνθρώπῳ om. Ab. ^m αὐτὸ Ab. ⁿ οὐδὲ om. Ab. ^o λεγομένων οὐδὲ τοῦτο om. T. ^p ἐστὶ τι τὸ E.T. ^q τῷ τὸ S. ^r τῷ S.T. ^s τῷ τὸ Fb. ^t σημαίνει T. ^v δὲ T. ^w εἶναι ἀνθρώπῳ T. ^x ἱμάτιον Fb. ^y ἦν εἶναι ante ἐστὶ om. Ab. ^z οἷον—ὅπερ τόδε τι om. T.Ab. ^a τι om. E.Ab. ^b ὁ λόγος ὅσων T. ^c ταυτόν om. Ab.Hb. ^d ἢ om. Ab.

αὐτα δ' ἐστὶν ὅσα λέγεται μὴ τῷ ἄλλο ^ε κατ' ἄλλον λέγε-
σθαι. Οὐκ ἔσται ἄρα οὐθενὶ τῶν μὴ γένους εἰδῶν ὑπάρχον ¹¹
τὸ τί ἦν εἶναι, ἀλλὰ τοῦτοις μόνον· ταῦτα γὰρ δοκεῖ οὐ κατὰ
μετοχὴν λέγεσθαι καὶ πάθος, οὐδ' ὡς συμβεβηκός· ἀλλὰ λό-
γος μὲν ἔσται ἐκάστου καὶ τῶν ἄλλων τί σημαίνει, ἐὰν ἡ
ὄνομα ὅτι τόδε τῷδε ὑπάρχει, ἢ ἀντὶ λόγου ἀπλοῦ ἀκριβέ-
στερος· ὁρισμὸς δ' οὐκ ἔσται οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι. ¹² Ἡ καὶ
¹ ὁ ὁρισμὸς ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶ πλεοναχῶς λέγεται· καὶ
γὰρ τὸ τί ἐστὶν ἓνα μὲν τρόπον σημαίνει τὴν οὐσίαν καὶ τὸ
τόδε τι, ἄλλον δὲ ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων, ποσόν, ποιὸν
καὶ ὅσα ἄλλα ταιαῦτα. Ὡσπερ γὰρ καὶ ¹³ τὸ ἐστὶν ὑπάρχει
πᾶσιν ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ τῷ μὲν πρώτως τοῖς δ' ἐπο-
μένως, οὕτω καὶ τὸ τί ἐστὶν ἀπλῶς μὲν τῇ οὐσίᾳ πῶς δὲ ¹⁴ τοῖς
ἄλλοις· καὶ ¹⁵ γὰρ τὸ ποιὸν ἐροίμεθ' ἂν τί ἐστὶν, ὥστε καὶ
τὸ ποιὸν ¹ τῶν τί ἐστὶ μὲν ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ
τοῦ μὴ ὄντος λογικῶς φασὶ τινες εἶναι τὸ μὴ ὄν οὐχ ἀπλῶς
ἀλλὰ μὴ ὄν, οὕτω καὶ τὸ ποιόν. Δεῖ μὲν οὖν σκοπεῖν καὶ ¹⁴
¹⁵ τὸ πῶς δεῖ λέγειν περὶ ¹ ἕκαστον, οὐ μὴν μᾶλλον γε ἢ τὸ
πῶς ἔχει. Διὸ καὶ νῦν ἐπεὶ τὸ λεγόμενον φανερόν, καὶ τὸ
τί ἦν εἶναι ὁμοίως ὑπάρξει πρώτως μὲν καὶ ἀπλῶς τῇ οὐσίᾳ
εἶτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶν οὐχ ἀπλῶς τί
ἦν εἶναι, ἀλλὰ ποιῶ ἢ ποσῶ τί ἦν εἶναι. Δεῖ γὰρ ἡ ὁμωνύ- ¹⁵
μως ταῦτα φάναι ¹⁶ εἶναι ὄντα, ἢ προστιθέντας καὶ ἀφαιρουν-
τας, ὥσπερ καὶ τὸ μὴ ἐπιστητὸν ἐπιστητόν, ἐπεὶ τό γε ὀρθόν
ἐστὶ μήτε ὁμωνύμως φάναι μήτε ὡσαύτως, ἀλλ' ὥσπερ τὸ
ιατρικὸν τῷ πρὸς ¹⁷ τὸ αὐτὸ μὲν καὶ ἓν, οὐ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἓν,
οὐ μέντοι οὐδὲ ὁμωνύμως· ¹⁸ οὐδὲ ¹⁹ γὰρ ἱατρικὸν σῶμα ²⁰ καὶ
ἔργον καὶ σκεῦος λέγεται οὔτε ὁμωνύμως οὔτε καθ' ἓν, ἀλλὰ
πρὸς ἓν. ²¹ Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὁποτέρως τις ²² ἐθέλει λέγειν ¹⁶

^ε κατ' ἄλλον om. A^b. F^b. ¹ ὁ om. F^b. ¹³ τὸ τί ἐστὶν T. A^b. ¹⁴ τοῖς
ἄλλοις et γὰρ τὸ om. A^b. ¹⁵ τῶν] τὸ S. ¹⁶ τὸ om. F^b. ¹⁷ ἐκάστου T,
ἕκαστα F^b. ¹⁸ εἶναι post φάναι om. F^b. ¹⁹ τὸ post πρὸς om. T.
²⁰ οὐδὲν E. T. ²¹ γὰρ] γὰρ τὸ F^b. ²² καὶ ἔργον om. F^b. ²³ ἀλλὰ ταῦτα
μὲν A^b. F^b: ceteri ταῦτα μὲν οὖν. ²⁴ θέλει E. T.

^tδιαφέρει οὐθέν· ἐκεῖνο δὲ φανερόν ὅτι ὁ ^vπρώτως καὶ ἀπλῶς ὁρισμὸς καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῶν οὐσιῶν ἐστίν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ^wὁμοίως ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. Οὐ γὰρ ἀνάγκη, ἂν τοῦτο τιθώμεν, τούτου ὁρισμὸν εἶναι ^xὅ ἂν λόγῳ ¹⁷τὸ αὐτὸ σημαίνει, ἀλλὰ τινὶ λόγῳ. Τοῦτο δ' εἰς ἑνὸς ^yἤ, μὴ τῷ συνεχεῖ ὥσπερ ἡ Ἰλιάς ἢ ^zὅσα συνδέσμων, ἀλλ' εἰς ὅσα χωρὶς ^aλέγεται τὸ ἓν. Τὸ δ' ἐν λέγεται ὥσπερ τὸ ὄν· τὸ δὲ ὄν τὸ μὲν τόδε τι, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ ποιόν τι σημαίνει. Διὸ καὶ λευκοῦ ἀνθρώπου ἔσται λόγος καὶ ὁρισμὸς· ἄλλον ^bδὲ τρόπον καὶ ^bτοῦ λευκοῦ καὶ οὐσίας.

- 5 ^cἘχει δ' ἀπορίαν, εἰάν τις μὴ φῇ ὁρισμὸν εἶναι τὸν ἐκ ^cπροσθέσεως λόγον, τίνος ^dἔσται ὁρισμὸς τῶν οὐχ ἀπλῶν ἀλλὰ συνδεδασμένων; Ἐκ προσθέσεως γὰρ ἀνάγκη δηλοῦν.
- 2 Λέγω δ' οἶον, ἔστι ρῖς καὶ κοιλότης, καὶ σιμότης τὸ ἐκ ^eτῶν δυοῖν λεγόμενον, ^fτῷ τόδε ἐν τῷδε, καὶ οὐ ^gκατὰ συμβεβηκός γε οὐθ' ἢ κοιλότης οὐθ' ἢ σιμότης πάθος τῆς ρίνος, ἀλλὰ καθ' αὐτήν· οὐδ' ὡς τὸ λευκὸν Καλλιὰ ἢ ἀνθρώπῳ, ὅτι Καλλίας λευκὸς ^hὅ συμβέβηκεν ἀνθρώπῳ εἶναι, ἀλλ' ὡς τὸ ἄρρεν τῷ ζῳῳ καὶ τὸ ἴσον τῷ ποσῷ καὶ πάνθ' ὅσα λέγεται καθ' ³αὐτὰ ὑπάρχειν. Ταῦτα δ' ἐστὶν ἐν ὅσοις ὑπάρχει ἢ ὁ λόγος ἢ τοῦνομα, οὐ ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθος, καὶ μὴ ἐνδέχεται δηλωσαι χωρίς, ὥσπερ τὸ λευκὸν ἄνευ τοῦ ἀνθρώπου ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐ τὸ θῆλυ ἄνευ τοῦ ζῳου. Ὡστε τούτων τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ^hὁ ὁρισμὸς ἢ οὐκ ἔστιν οὐθενὸς ⁱἢ ἔστιν ^kἄλλως, καθάπερ εἰ- ⁴ρήκαμεν. Ἔστι ^lδ' ἀπορία καὶ ἑτέρα περὶ ^mαὐτῶν. Εἰ μὲν γὰρ ⁿτὸ αὐτὸ ἐστὶ σιμὴ ρῖς καὶ κοίλη ρῖς, τὸ αὐτὸ ἔσται τὸ σιμὸν καὶ τὸ κοῖλον· εἰ δὲ μὴ διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν τὸ σιμὸν ἄνευ τοῦ πράγματος οὐ ἐστὶ πάθος καθ' αὐτό (ἔστι

^t διαφέρει Ab. ^v πρώτος Ab. ^w ὁμως Ab, omissis ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. ^x ὅ εἰς λόγῳ τῷ αὐτῷ T. ^y ἢ om. Ab. ^z ὅσαι E. ^a λέγεται E.S. ^b δὲ et τοῦ om. Ab. ^c προσθέσεως T.Fb. ^d ἔσται ὁ ὁρισμὸς Ab. ^e τοῖν T. ^f τῷ om. E.T. ^g κατὰ om. T. ^h ὁ om. Ab.Fb. ⁱ ἢ ἔστιν] ἢ εἰ ἔστιν T. ^k ἀλλ' ὡς καθάπερ T, ἀλλὰ καθάπερ Fb. ^l δὲ καὶ ἑτέρα ἀπορία Hb. ^m αὐτά Fb. ⁿ ταυτὸν Hb. ^o ἔστι γὰρ] καὶ ἔστι E.T.

γὰρ τὸ σιμὸν κοιλότης ἐν ρίνι), τὸ ρίνα σιμὴν εἶπεῖν ἢ οὐκ
 ἔστιν ἢ δις τὸ αὐτὸ ἔσται ^ρεἰρημένον, ρὶς ρὶς κοίλη· ἢ γὰρ
 ρὶς ἢ σιμὴ ρὶς ^ρρὶς κοίλη ἔσται. Διὸ ἄτοπον τὸ ὑπάρχειν 5
 τοῖς τοιούτοις τὸ τί ἦν εἶναι· εἰ δὲ ^ρμή, εἰς ἄπειρον εἰσιν·
^ρρὶνὶ γὰρ ^ρρὶνὶ ^νσιμῇ ^ωἔτι ^χἄλλο ἐνέσται. Δῆλον τοίνυν ὅτι
^γμόνης τῆς οὐσίας ἐστὶν ^zὁ ὀρισμός. Εἰ γὰρ καὶ τῶν
 ἄλλων κατηγοριῶν, ἀνάγκη ἐκ προσθέσεως εἶναι, οἶον τοῦ
 ποιοῦ καὶ περιττοῦ· οὐ γὰρ ἄνευ ἀριθμοῦ, οὐδὲ ^ατὸ θῆλυ
 ἄνευ ζώου. Τὸ ^δ ἐκ προσθέσεως ^βλέγω ἐν οἷς συμβαίνει 6
 δις τὸ αὐτὸ λέγειν, ὥσπερ ^εἐν τοῖτοις. Εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές,
 οὐδὲ ^δσυνδυαζομένων ἔσται, οἶον ἀριθμοῦ περιττοῦ· ἀλλὰ
^ελανθάνει ὅτι οὐκ ἀκριβῶς λέγονται οἱ λόγοι. Εἰ ^δ εἰσὶ
 καὶ τούτων ὄροι, ^ρῆτοι ἄλλον τρόπον εἰσὶν ἢ καθάπερ ἐλέχθη
 πολλαχῶς λεκτέον ^εεἶναι τὸν ὀρισμὸν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι.
^ωστε ^ηὥδι μὲν οὐθενὸς ἔσται ὀρισμός, οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι 7
 οὐθενὶ ὑπάρξει πλὴν ταῖς οὐσίαις, ὥδι ^δ ἔσται. Ὅτι μὲν
 οὖν ἐστὶν ^ιὁ ὀρισμὸς ὁ τοῦ τί ἦν ^κεἶναι ^λλόγος, καὶ τὸ τί ἦν
 εἶναι ἢ ^μμόνων τῶν οὐσιῶν ἐστὶν ἢ μάλιστα καὶ πρώτως καὶ
 ἀπλῶς, δῆλον.

Πότερον δὲ ταῦτόν ἐστιν ἢ ἕτερον τὸ τί ἦν εἶναι καὶ 6
 ἕκαστον, σκεπτέον. Ἔστι γάρ τι πρὸ ἔργου πρὸς τὴν περὶ
 τῆς οὐσίας σκέψιν· ἕκαστόν ^ντε γὰρ οὐκ ἄλλο δοκεῖ εἶναι
 τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι λέγεται εἶναι ἢ ἐκάστου
 οὐσία. Ἐπὶ μὲν δὴ τῶν λεγομένων κατὰ συμβεβηκὸς δόξειεν 2
 ἂν ἕτερον εἶναι, οἶον λευκὸς ἄνθρωπος ἕτερον καὶ ^οτὸ λευκῷ
 ἀνθρώπῳ εἶναι. ^ρΕἰ γὰρ τὸ αὐτό, ^ρκαὶ τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι

^ρ εἰρημένον] εἰρημένον σιμὴ ρὶς εἰ Ab.H^b, omissis ρὶς ρὶς—κοίλη.
^ρ ρὶς om. T. ^ρ μή] καὶ T. ^ρ ρὶν Ab, ρίνῃ S.B^b.C^b. ^ρ ρὶνῇ S.B^b.C^b.
^ν σιμῇ Ab. ^ω ἔτι om. S.A^b.B^b.C^b. ^χ ἄλλο ἐνέστη T, ἄλλο ἔσται Ab,
 om. S.B^b.C^b. ^γ μόνον Ab. ^z ὁ om. T. ^α τὸ θῆλυ] ὁ τοῦ θήλεος
 E.T. ^β λέγομεν Ab. ^ε ἐν om. Ab. ^δ συνδυαζομένων T. ^ε λαμβά-
 νει E. ^ρ ῆτοι] ἢ τῷ T. ^ε εἶναι om. T. ^η ὥδι] ὥδ' εἰ T. ^ι ὁ post
 ἐστὶν add. Ab.F^b. ^κ post εἶναι S.B^b.C^b. lacunam litterarum ferme
 quadraginta. ^λ λόγος—εἶναι om. T. ^μ μόνων S: ceteri μόνον.
^ν τε om. E.S. ^ο τῷ S. ^ρ εἰ—εἶναι om. T. ^ρ καὶ τὸ Ab, καὶ τῷ F^b:
 ceteri om.

καὶ ¹ τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ τὸ αὐτό· τὸ αὐτὸ γὰρ ἄνθρωπος καὶ
 λευκὸς ἄνθρωπος, ὡς φασίν, ² ὥστε καὶ ³ τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ
³ καὶ ⁴ τὸ ἀνθρώπῳ. Ἡ οὐκ ἀνάγκη, ὅσα κατὰ συμβεβηκός,
 εἶναι ταυτά· οὐ γὰρ ὡσαύτως τὰ ἅκρα γίγνεται ταυτά, ἀλλ'
 ἴσως ⁵ γ' ἐκείνο δόξειεν ὡς ἀν συμβαίνειν, τὰ ἅκρα ⁶ γίγνεσθαι
 ταυτὰ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκῷ εἶναι καὶ τὸ μου-
⁴ σικῷ ⁷ εἶναι· δοκεῖ δ' οὕτως. Ἐπὶ δὲ τῶν καθ' αὐτὰ λεγομένων
⁸ ἀρ' ἀνάγκη ταυτὸν εἶναι; Οἷον εἴ τινές εἰσιν οὐσίαι ὧν ἔτε-
 ραι μὴ εἰσιν οὐσίαι μηδὲ φύσεις ἔτεραι ⁹ πρότεραι, οἷας φασὶ
⁵ ¹⁰ τὰς ιδέας εἶναι τινες. Εἰ γὰρ ἔσται ἕτερον αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν
 καὶ τὸ ἀγαθῷ εἶναι, καὶ ζῶον καὶ τὸ ζῶον, καὶ ¹¹ τὸ ὄντι καὶ
 τὸ ὄν, ἔσονται ἄλλαι ¹² τ' οὐσίαι καὶ φύσεις καὶ ιδέαι παρὰ τὰς
 λεγομένας, καὶ πρότεραι ¹³ οὐσίαι ἐκείναι, εἰ τὸ τί ἦν εἶναι
¹⁴ οὐσίας ἔστιν. Καὶ εἰ μὲν ἀπολελυμένοι ἀλλήλων, τῶν μὲν
¹⁵ οὐκ ¹⁶ ἔσται ἐπιστήμη, τὰ δ' οὐκ ἔσται ὄντα. Λέγω ¹⁷ δὲ τὸ
 ἀπολεύσθαι, εἰ μήτε τῷ ἀγαθῷ αὐτῷ ὑπάρχει τὸ εἶναι
 ἀγαθῷ, μήτε τούτῳ τὸ εἶναι ἀγαθόν. Ἐπιστήμη γὰρ ἐκά-
 στου ¹⁸ ἔστιν ὅταν τὸ τί ἦν ¹⁹ εἶναι ἐκείνῳ γινώμεν. Καὶ ἐπὶ
 ἀγαθοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ²⁰ ἔχει· ὥστ' εἰ μηδὲ ²¹ τῷ
 ἀγαθῷ εἶναι ἀγαθόν, οὐδὲ ²² τῷ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῷ ἐνὶ ἑν.
²³ Ὅμοίως δὲ πάντα ἔστιν ἢ οὐθὲν τὰ τί ἦν εἶναι· ὥστ' εἰ μηδὲ
²⁴ τὸ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν. Ἐτι ²⁵ μὴ ὑπάρχει
 ἀγαθῷ εἶναι, οὐκ ἀγαθόν. Ἀνάγκη ἄρα ἐν εἶναι τὸ ἀγαθόν
²⁶ καὶ ἀγαθῷ εἶναι καὶ καλὸν καὶ καλῷ εἶναι, ²⁷ ὅσα μὴ κατ'
²⁸ ἄλλο λέγεται, ἀλλὰ ²⁹ καθ' αὐτὰ καὶ πρῶτα. Καὶ γὰρ
 τοῦτο ἰκανὸν ³⁰ εἶναι ὑπάρχει, ³¹ καὶ μὴ ἢ εἶδη· μᾶλλον δ' ἴσως

¹ τῷ T, om. E. ² ὥστε] εἶναι Ab. ³ τῷ utrobique S.T.Hb.
⁴ τ' Ab. ⁵ ὡς om. Ab. ⁶ γένεσθαι ταυτὰ τὰ κατὰ Ab. ⁷ εἶναι] εἶναι
 ὡς E, om. S.Ab. ⁸ ἀρ' ἀνάγκη Ab.Fb, ἀνάγκη δὲ S.Hb: ceteri δὲ
 ἀνάγκη. ⁹ πρότερον οἷον Ab. ¹⁰ εἶναι τινες τὰς ιδέας Hb. ¹¹ τὸ ante
 ὄντι om. Hb. ¹² οὐσίαι] καὶ οὐσίαι Ab. ¹³ οὐσία Ab.Hb. ¹⁴ ἔσται
 ἐπιστήμη] ἔστιν ἐπιστήμη T. ¹⁵ δὲ] δὴ Hb. ¹⁶ ἔστιν ὅταν] αὐτῇ E.T,
 omisso mox γινώμεν. ¹⁷ εἶναι ἐκείνο Ab: ceteri ἐκείνω εἶναι. ¹⁸ ἔχει]
 ἐπάγει T, om. Hb. ¹⁹ τὸ E.S. ²⁰ τῷ—τῷ] τὸ—τὸ E. ²¹ τῷ ὄντι,
 omisso ὄν, T. ²² καὶ τὸ ἀγαθῷ T. ²³ ὅσα] καὶ ὅσα Fb. ²⁴ ἄλλο] ἄλ-
 λου T. ²⁵ πρῶτα καὶ καθ' αὐτὰ E.S.T. ²⁶ ὡς Ab. ²⁷ ὑπάρχει T. ²⁸ καὶ Hb.

καὶν ^ω ἢ εἶδη. Ὑψίμα δὲ δῆλον καὶ ὅτι εἴπερ εἰσὶν αἱ ἰδέαι
^κ οἷας τινές ὕφασιν, οὐκ ἔσται τὸ ὑποκείμενον ^ζ οὐσία· ταύτας
 γὰρ οὐσίας μὲν ^α ἀναγκαῖον εἶναι, μὴ καθ' ὑποκειμένου δέ
^β ἔσονται γὰρ κατὰ μέθεξιν. Ἐκ τε δὴ τούτων τῶν λόγων ⁹
 ἐν καὶ ταὐτὸ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς αὐτὸ ἕκαστον καὶ τὸ τί ἦν
 εἶναι, καὶ ὅτι ^γ γε τὸ ἐπίστασθαι ἕκαστον ^δ τοῦτό ἐστι τὸ τί
 ἦν εἶναι ἐπίστασθαι, ὥστε ^ε καὶ κατὰ τὴν ἔκθεσιν ἀνάγκη
 εἶναι ^ς τι εἶναι ἄμφω. Τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς λεγόμενον, οἶον ¹⁰
 τὸ μουσικὸν ^ς ἢ λευκόν, διὰ τὸ διττὸν σημαίνειν, οὐκ ἀληθές
 εἰπεῖν ὡς ταὐτὸ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· καὶ γὰρ ^φ ^η συμβέ-
 βηκε ^ι λευκὸν καὶ τὸ συμβεβηκός, ὥστ' ἔστι μὲν ὡς ταυτόν,
 ἔστι δὲ ὡς οὐ ταὐτὸ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· τῷ μὲν γὰρ
 ἀνθρώπῳ ^κ καὶ τῷ λευκῷ ἀνθρώπῳ οὐ ταυτό, τῷ πάθει δὲ
 ταυτό. Ἀποπον δ' ἂν φανείη καὶν εἴ τις ἐκάστω ὄνομα ¹¹
^ι θεῖτο τῶν τί ἦν εἶναι· ^μ ἔσται γὰρ καὶ παρ' ἐκείνο ἄλλο,
^ν οἶον ^ο τῷ τί ἦν εἶναι ^ρ ἵππῳ τί ἦν εἶναι ἵππῳ ἕτερον. Καί-
 τοι τί κωλύει καὶ νῦν εἶναι ἕνια εὐθὺς τί ἦν εἶναι, εἴπερ ¹² οὐσία
 τὸ τί ἦν εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ^ρ οὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος
 ὁ αὐτὸς αὐτῶν, ὡς δῆλον ^ς καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων· ^τ οὐ γὰρ
 κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τὸ ἐν εἶναι ^ν καὶ ἐν. ^ω Ἐτι εἰ ἄλλο ¹²
^κ ἔσται, εἰς ἄπειρον εἰσιν· τὸ μὲν γὰρ ^υ ἔσται τί ἦν εἶναι
^ζ τοῦ ἐνός, τὸ δὲ τὸ ἐν, ὥστε καὶ ἐπ' ἐκείνων ^α ὁ αὐτὸς ἔσται
 λόγος. Ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ ^β τῶν πρώτων καὶ καθ' αὐτὰ λε-
 γομένων τὸ ἐκάστω εἶναι καὶ ἕκαστον τὸ αὐτὸ ^γ καὶ ἐν ἐστι,
 δῆλον. Οἱ δὲ σοφιστικοὶ ἑλεγχοὶ πρὸς τὴν θέσιν ταύτην ¹³

^ω ἢ om. Ab. ^κ οἷας—γὰρ] lacunam S.Bb.Cb. ^υ φάμεν Fb.
^ζ οὐσία om. Hb. ^α ἀνάγκη εἶναι Ab, εἶναι ἀναγκαῖον S. ^β ἔσονται]
 δέονται Bb. ^γ γε] δὲ S. ^δ τούτων S.Bb.Cb. ^ε καὶ add. Ab.Fb.
^ς τι om. Ab. ^ς ἢ] καὶ Ab. ^η συμβαίνει Ab. ^ι λευκῷ E.T, om. Ab.
^κ καὶ τῷ] καὶ τὸ Ab. ^ι τιθεῖτο Ab. ^μ ἔσται—τῷ τί ἦν εἶναι om. T.
^ν οἶον add. Ab. ^ο τῷ] τὸ E. ^ρ ἵππῳ τί] τὸ γὰρ τί E.S.Bb.Cb.
^ρ οὐσία T. ^ρ οὐ] καὶ οὐ S.Bb.Cb. ^ς καὶ om. T. ^τ οὔτε Hb. ^ν καὶ
 om. Ab. ^ω ἔτι εἰ] εἴτι εἰ T. ^κ ἔσται om. T. ^υ ἔσται τὸ τί T. ^ζ τοῦ
 ἐνός Ab, τοῦ ἐνός εἶναι Fb, τὸ ἐν εἶναι T: ceteri τὸ ἐν εἶναι. ^α ἔσται ὁ
 αὐτὸς Ab. ^β post τῶν lacunam litterarum trium Bb.Cb. ^γ καὶ ante
 ἐν om. Ab, καὶ ἐν om. Hb.

φανερὸν ὅτι τῇ αὐτῇ λύονται λύσει, καὶ ^d εἰ ταὐτὸ Σωκράτης καὶ ^e Σωκράτει εἶναι· οὐθὲν γὰρ διαφέρει οὔτε ἐξ ὧν ^f ἐρωτήσκειν ἂν τις, οὔτε ἐξ ὧν λύων ἐπιτύχοι. Πῶς μὲν οὖν τὸ τί ἦν εἶναι ταυτὸν καὶ πῶς οὐ ταυτὸν ἐκάστω, εἴρηται.

- 7 Τῶν ^g δὲ γιγνομένων τὰ μὲν φύσει ^h γίγνεται, τὰ δὲ τέχνῃ, τὰ δὲ ἀπὸ ταυτομάτου. Πάντα δὲ τὰ γιγνόμενα ὑπὸ τέτινος γίγνεται καὶ ἐκ τινος καὶ τί. Τὸ δὲ τί λέγω καθ' ἐκάστην κατηγορίαν· ἡ γὰρ τόδε ἡ ποσὸν ἡ ποιὸν ⁱ ἡ ποῦ. Αἱ δὲ γενέσεις αἱ μὲν φυσικαὶ αὐταὶ εἰσιν ὧν ἡ γενέσεις ἐκ ² φύσεώς ἐστιν. Τὸ δ' ἐξ οὗ γίγνεται, ἣν λέγομεν ὕλην· τὸ δ' ὑφ' οὗ, τῶν φύσει ^k τι ^l ὄντων· τὸ δὲ ^m τί, ἄνθρωπος ἢ φυτὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἃ δὴ μάλιστα λέγομεν οὐσίας εἶναι. Ὑπαντα δὲ τὰ γιγνόμενα ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἔχει ὕλην· δυνατὸν γὰρ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἕκαστον αὐτῶν, ⁿ τοῦτο δ' ³ ἐστὶν ^o ἐν ἐκάστω ὕλῃ. Καθόλου δὲ καὶ ἐξ οὗ φύσις καὶ καθὸ φύσις· τὸ γὰρ ^p γιγνόμενον ἔχει φύσιν, οἷον φυτὸν ^q ἢ ζῶον. Καὶ ^r ὑφ' οὗ, ἡ κατὰ τὸ εἶδος λεγομένη φύσις ^s ἢ ὁμοειδής· αὕτη δ' ἐν ἄλλῳ· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Οὕτω μὲν ^t οὖν γίγνεται τὰ γιγνόμενα διὰ τὴν φύσιν, αἱ δ' ἄλλαι γενέσεις λέγονται ποιήσεις. Ὑπᾶσαι δ' εἰσὶν αἱ ποιήσεις ^w ἢ ⁴ ἀπὸ τέχνης ἢ ἀπὸ δυνάμεως ἢ ^x ἀπὸ διανοίας. Τούτων δὲ τινες γίγνονται καὶ ἀπὸ ταυτομάτου καὶ ἀπὸ τύχης παραπλησίως ὥσπερ ἐν τοῖς ^y ἀπὸ φύσεως γιγνομένοις· ἓνα γὰρ κακεῖ ^z ταῦτα καὶ ἐκ σπέρματος γίγνεται καὶ ἄνευ σπέρματος. Περὶ μὲν οὖν τούτων ὕστερον ἐπισκεπτέον, ἀπὸ τέχνης ^a δὲ γίγνεται ὅσων τὸ εἶδος ἐν τῇ ψυχῇ. Εἶδος ^b δὲ λέγω τὸ ⁵ τί ἦν εἶναι ἐκάστου καὶ τὴν πρώτην οὐσίαν. Καὶ γὰρ τῶν

^d εἰ] εἰς Ab. ^e Σωκράτει] σωκράτην Ab. ^f ἐρωτηθεῖς Ab, ἐρωτηθείη Hb. ^g δὲ om. Ab. ^h γίνονται Hb. ⁱ ἢ ποῦ om. Hb. ^k τι om. idem. ^l ὄντος T. ^m τί] τι ὁ E.T. ⁿ τοῦτω Bb.Cb. ^o ἐν Ab, ἢ ἐν T: ceteri ἢ. ^p ἡνωμένον T. ^q ἢ om. S. ^r ἐφ' Fb. ^s ἢ post φύσις om. Fb. ^t οὖν om. T. ^v πᾶσαι δ' εἰσὶν αἱ ποιήσεις om. Cb. ^w ἢ om. Ab. ^x ἀπὸ ante διανοίας add. Ab.Fb. ^y ὑπὸ E.S.T. ^z ταῦτα S. ^a δὴ Fb. ^b δὲ post εἶδος om. Cb.

ἐναντίων τρόπον τινὰ τὸ αὐτὸ εἶδος· τῆς γὰρ στερήσεως οὐσία ἢ οὐσία^c ἢ ἀντικειμένη, οἷον ὑγίεια νόσου· ἐκείνης γὰρ ἀπουσία^d δηλοῦται ἢ νόσος, ἢ δ' ὑγίεια ὁ ἐν τῇ ψυχῇ λόγος^e καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Γίγνεται^f δὲ τὸ ὑγιὲς νοήσαντος ὥστως· ἐπειδὴ^h τοδὶ ὑγίεια, ἀνάγκη, εἰ ὑγιὲςⁱ ἔσται, τοδὶ ὑπάρξει, οἷον^k ὁμαλότητα, ^lεἰ δὲ τοῦτο, θερμότητα. Καὶ⁶ οὕτως αἰε νοεῖ, ἕως ἂν ἀγάγῃ^m εἰς τοῦτο ὃ αὐτὸς δύναται ἔσχατον ποιεῖν. Εἴτα ἤδη ἢ ἀπὸⁿ τούτου κίνησις ποίησις καλεῖται, ἢ ἐπὶ τὸ ὑγιαίνειν. Ὡστε συμβαίνει τρόπον τινὰ^o ἐξ ὑγείας τὴν ὑγίειαν γίνεσθαι^p καὶ τὴν οἰκίαν ἐξ οἰκίας, τῆς ἄνευ ὕλης τὴν ἔχουσιν ὕλην· ^qἢ γὰρ ἰατρικὴ^r ἔστι καὶ^s ἢ οἰκοδομικὴ τὸ εἶδος^t τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκίας. Λέγω δ' οὐσίαν ἄνευ ὕλης τὸ τί ἦν εἶναι. Τῶν δὲ γενέσεων καὶ κινή-
σεων ἢ μὲν νόσις καλεῖται ἢ δὲ ποίησις, ἢ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ εἶδους νόσις, ἢ δ' ἀπὸ τοῦ^v τελευταίου τῆς νοήσεως ποίησις. Ὅμοίως δὲ^w καὶ τῶν ἄλλων^x τῶν μεταξὺ ἑκαστον γίγνεται. Λέγω δ' οἷον εἰ^y ὑγιαίνει, ^zδέοι ἂν ὁμα-
λυνθῆναι. Τί^{on} ἔστι τὸ ὁμαλυνθῆναι; Τοδί. Τοῦτο δ' ἔσται εἰ θερμανθήσεται. Τοῦτο δὲ^a τί ἔστι; Τοδί. Ὑπάρ-
χει^b δὲ^c τωδὶ δυνάμει τοῦτο δ' ἤδη ἐπ' αὐτῷ. Τὸ δὲ⁸ ποιοῦν καὶ ὅθεν ἄρχεται ἢ κίνησις^d τοῦ ὑγιαίνειν, εἰ μὲν ἀπὸ τέχνης, τὸ εἶδός ἐστι τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, εἰ δ' ἀπὸ ταυ-
τομάτου, ἀπὸ τούτου ὃ ποτε τοῦ ποιεῖν^e ἄρχει τῷ ποι-
οῦντι ἀπὸ τέχνης, ^fὥσπερ καὶ ἐν τῷ ἰατρεῦναι ἴσως ἀπὸ τοῦ^g θερμαίνειν ἢ ἀρχή, τοῦτο δὲ ποιεῖ τῇ τρίψει· ἢ θερ-

^c ἢ] ἢ πῇ οὐσία E.T, om. S.A^b.B^b.C^b. ^d δηλοῦται om. A^b. ^e καὶ ἐν τῇ] καὶ ὁ ἐν τῇ T, καὶ ἢ A^b. ^f δὲ S.T.A^b. ^g οὕτως om. S. ^h τὸ δὲ ὑγίειαν S.T. ⁱ ἔσται om. A^b. ^k ὁμαλότητι T. ^l εἰ δὲ τοῦτο, θερμότητα om. T. ^m εἰς τὸ αὐτὸ δύνασθαι τὸ ἔσχατον A^b. ⁿ τούτου E.H^b: ceteri τούτων. ^o τὴν ὑγίειαν ἐκ τῆς ὑγείας F^b. ^p post καὶ lacunam B^b.C^b. ^q ἢ] εἰ T. ^r ἔστι post οἰκοδομικὴ T, om. F^b. ^s ἢ add. F^b.H^b. ^t τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκοδομίας E, τῆς οἰκίας καὶ τῆς ὑγείας εἰσι F^b. ^v τέλους F^b. ^w καὶ ἐπὶ τῶν E.T. ^x τῶν μεταξὺ ἑκαστον om. H^b. ^y ὑγιαίνει T. ^z δέοι ἂν A^b: ceteri δέ. ^a τί om. A^b. ^b δὲ—τούτου om. T. ^c τωδὶ] γρ. τοδὶ E. ^d τὸ A^b. ^e ἄρχεται H^b, ἀρχὴ S.T. ^f ὥς περ H^b. ^g θερμου H^b.

μότης ^h τοίνυν ⁱ ἢ ἐν τῷ σώματι ἢ μέρος τῆς ὑγείας ^k ἢ
 ἔπεται τι αὐτῇ τοιοῦτον ὃ ἐστὶ μέρος τῆς ὑγείας, ^l ἢ διὰ
 πλειόνων· τοῦτο δ' ^m ἔσχατον τὸ ποιοῦν, ⁿ καὶ τὸ οὕτως
 μέρος ἐστὶ τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκίας, οἷον οἱ λίθοι, καὶ τῶν
 9 ἄλλων. Ὡστε καθάπερ λέγεται, ἀδύνατον γενέσθαι εἰ μὴθὲν
 προϋπάρχοι. Ὅτι μὲν οὖν ^o τι μέρος ^p ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει,
^q φανερόν· ἢ γὰρ ὕλη μέρος· ἐνυπάρχει γὰρ καὶ γίγνεται
^r αὕτη. Ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν ἐν τῷ λόγῳ. Ἀμφοτέρως δὲ
 λέγομεν τοὺς ^s χαλκοὺς κύκλους τί εἰσι, ^t καὶ τὴν ὕλην λέ-
 γοντες ὅτι χαλκός, καὶ τὸ εἶδος ὅτι σχῆμα τοιόνδε· καὶ
 10 τοῦτό ἐστὶ τὸ γένος εἰς ὃ πρῶτον τίθεται. Ὁ δὲ ^v χαλ-
 κοὺς κύκλος ἔχει ἐν τῷ λόγῳ ^w τὴν ὕλην. Ἐξ οὗ ^x δὲ ^y ὥς
 ὕλης γίνεται ἓνια, λέγεται, ὅταν ^z γένηται, οὐκ ἐκείνο ἀλλ'
^a ἐκείνινον, οἷον ^b ὁ ἀνδριάς οὐ λίθος ἀλλὰ λίθινος. Ὁ δ' ἄν-
 θρωπος ὁ ὑγιαίνων οὐ λέγεται ἐκείνο ἐξ οὗ· αἴτιον δ' ὅτι
 γίγνεται ^c ἐκ τῆς στερήσεως καὶ τοῦ ὑποκειμένου ὃ λέγομεν
 τὴν ὕλην, οἷον καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κάμνων γίγνεται ὑγίης.
 11 Μᾶλλον μέντοι λέγεται ^d γίγνεσθαι ἐκ τῆς στερήσεως, οἷον
 ἐκ κάμνοντος ὑγίης ἢ ἐξ ἀνθρώπου. Διὸ κάμνων ^e μὲν ὑγίης
 οὐ λέγεται, ἄνθρωπος δὲ ^f καὶ ἄνθρωπος ὑγίης. Ὡν δ' ἢ
 στερήσις ἄδηλος καὶ ^g ἀνώνυμος, οἷον ^h ἐν χαλκῷ ⁱ σχήματος
^k ὁποιοῦν ἢ ἐν πλίνθοις καὶ ξύλοις οἰκίας, ἐκ τούτων δοκεῖ
 12 γίγνεσθαι ὥς ἐκεῖ ἐκ κάμνοντος. Διὸ ὥσπερ οὐδ' ἐκεῖ ἐξ οὗ
 τοῦτο ἐκείνο οὐ λέγεται, οὐδ' ^l ἐνταῦθα ὁ ἀνδριάς ξύλον,
 ἀλλὰ παράγεται ξύλινος, οὐ ξύλον, καὶ χαλκοὺς ἀλλ' οὐ
 χαλκός, καὶ λίθινος ἀλλ' οὐ λίθος, καὶ ἡ οἰκία πλινθίνη ἀλλ'

^h τοίνυν] οὖν A^b. ⁱ ἢ om. A^b. ^k ἢ ἔπεται—ὑγείας om. T.A^b.
^l ἢ διὰ—ὑγείας om. B^b.C^b. ^m ἔσχατόν ἐστι τὸ A^b.F^b. ⁿ καὶ τὸ οὕτως
 μέρος ἐστὶ] τὸ μέρος A^b.H^b. ^o τι] τὸ E.S.T. ^p ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης T.
^q φανερόν om. T. ^r αὕτη T. ^s χαλκοὺς A^b.F^b.H^b: ceteri πολλοὺς.
^t καὶ εἰ τὴν A^b. ^v χαλκός A^b. ^w τὴν] καὶ τὴν H^b. ^x δὲ F^b.H^b.
^y γίνεται ὥς ὕλης H^b. ^z γένηται] λέγεται F^b. ^a ἐκείνινον S.C^b.H^b.
^b ὁ post οἷον om. E.S.T. ^c ἐκ om. F^b. ^d ἐκ τῆς στερήσεως γίγνε-
 σθαι T. ^e μὲν ὁ ὑγίης T. ^f καὶ] καὶ ὁ A^b. ^g συνώνυμος T. ^h γρ. ἐκ
 χαλκοῦ E. ⁱ σχῆμα τὸ T.H^b. ^k ὁποιοῦν T.H^b, ὅποι οὖν E.
^l ἐνταῦθεν S.

οὐ πλίνθοι, ^μ ἐπεὶ οὐδ' ὡς ἐκ ξύλου γίγνεται ἀνδριάς ἢ ἐκ πλίνθων οἰκία, εἴαν τις ^ν σφόδρα ἐπιβλέπῃ, οὐκ ἂν ἀπλῶς ^ο εἴποι, διὰ τὸ δεῖν μεταβάλλοντος γίγνεσθαι ἐξ οὗ, ἀλλ' οὐχ ὑπομένοντος. Διὰ μὲν οὖν τοῦτο οὕτως λέγεται.

Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τινός τε γίγνεται τὸ γιγνόμενον (τοῦτο δὲ ⁸ λέγω ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεώς ἐστι) καὶ ἐκ τινος (ἔστω ^ρ δὲ μὴ ἡ στέρεσις τοῦτο ἀλλ' ἡ ὕλη· ἥδη γὰρ διώριστα ὄν τρόπον τοῦτο λέγομεν) καὶ ^q ὁ γίγνεται (τοῦτο δ' ἐστὶν ^τ ἡ σφαῖρα ἢ κύκλος ἢ ὅ τι ἔτυχε τῶν ἄλλων), ὥσπερ οὐδὲ τὸ ὑποκείμενον ποιεῖ τὸν χαλκόν, οὕτως οὐδὲ τὴν σφαῖραν, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι ἡ χαλκῇ σφαῖρα σφαῖρά ἐστιν, ἐκείνην δὲ ποιεῖ. Τὸ γὰρ τόδε ^σ τι ^ι ποιεῖν ἐκ τοῦ ^ν ὅλως ² ὑποκειμένου τόδε ^ω τι ποιεῖν ἐστίν. Λέγω δ' ὅτι τὸν χαλκόν στρογγύλον ^χ ποιεῖν ἐστὶν οὐ τὸ στρογγύλον ἢ τὴν σφαῖραν ποιεῖν, ἀλλ' ἕτερόν τι, οἷον τὸ εἶδος τοῦτο ἐν ἄλλῳ. Εἰ γὰρ ποιεῖ, ἐκ τινος ἂν ^υ ποιοίῃ ἄλλον· τοῦτο γὰρ ὑπέκειτο. Οἷον ^z ποιεῖν χαλκῇ σφαῖραν· τοῦτο δὲ οὕτως ὅτι ἐκ τουδί, ^α ὅ ἐστι χαλκός, ^β τοδὶ ποιεῖ, ^ς ὅ ἐστι σφαῖρα. Εἰ οὖν καὶ ³ τοῦτο ποιεῖ αὐτό, δηλον ὅτι ὡσαύτως ποιήσει, καὶ βαδιούνται αἱ γενέσεις εἰς ἅπειρον. Φανερόν ἄρα ὅτι ^δ οὐδὲ τὸ εἶδος, ἢ ὅτιδῆποτε χρὴ καλεῖν τὴν ἐν τῷ αἰσθητῷ μορφῇ, ^ε οὐ γίγνεται, οὐδ' ἐστὶν αὐτοῦ γενέσεις, οὐδὲ τὸ τί ἦν ^ι εἶναι· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν ἄλλῳ γίγνεται ^ς ἢ ὑπὸ τέχνης ἢ ὑπὸ φύσεως ἢ δυνάμεως. Τὸ δὲ χαλκῇ σφαῖραν εἶναι ποιεῖ. ⁴ Ποιεῖ γὰρ ἐκ χαλκοῦ ^h καὶ σφαίρας· εἰς τοδὶ γὰρ ^ι τὸ εἶδος ποιεῖ, καὶ ἔστι τοῦτο σφαῖρα χαλκῇ. Τοῦ δὲ σφαῖρα εἶναι ὅλως εἰ ^k ἔστι γενέσεις, ἐκ τινός τι ἔσται. Δεήσει γὰρ διαιρετὸν ^l εἶναι ^m αἰεὶ τὸ γιγνόμενον, καὶ εἶναι τὸ μὲν τόδε ⁿ τὸ

^μ ἐπεὶ] ὡς εἰ T. ^ν ἐπιβλέπῃ σφόδρα E.T. ^ο εἴπε Ab: ceteri εἴποιε. ^ρ δὴ T. ^q δ] τί Fb. ^τ ἡ T. ^σ τι om. T. ^ι ποιεῖν om. Ab. ^υ ὅλου T. ^ω τι add. Ab.Fb. ^χ ποιεῖν ἐστίν] ποιῆσαι Ab.Hb. ^υ ποιῇ ἀλλ' οὗ T, ποιοίῃ ἢ ἄλλου E. ^z ποιεῖ Ab. ^α ἐστὶν ὁ χαλκός T. ^β τόδε Ab. ^ς ὅ] ὅτι Ab. ^δ οὔτε E.T. ^ε οὐ om. Ab.Fb. ^ι εἶναι] εἶναι τοῦτο T, εἶναι τούτω E. ^ς ἢ prius om. Ab. ^h καὶ σφαῖρας] σφαῖραν Ab. ^ι τὸ] τοδὶ τὸ E.T. ^k ἔσται Ab.Fb. ^l εἶναι om. T. ^m αἰεὶ om. Ab. ⁿ τὸ δὲ om. Ab.

5 δὲ τότε, λέγω δ' ὅτι ^ο τὸ μὲν ὕλην τὸ δ' εἶδος. Εἰ ^ρ δὴ ἐστὶ σφαῖρα τὸ ἐκ τοῦ μέσου σχῆμα ἴσον, τούτου τὸ μὲν ἐν ^φ ἔσται ^q δ' ποιεῖ, τὸ δ' ἐν ἐκείνῳ, τὸ δ' ἅπαν τὸ γεγονός, οἶον ἢ χαλκῇ σφαῖρα. Φανερόν δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τὸ μὲν ὡς εἶδος ^τ ἢ οὐσία λεγόμενον οὐ γίγνεται, ἢ δὲ σύν-
6 γενομένῳ ὕλῃ ^ι ἐνεστί, καὶ ἔστι τὸ μὲν τότε τὸ δὲ τότε. Πό-
τερον οὖν ἔστι ^ν τις σφαῖρα παρὰ ^ω τάδε ἢ οἰκία παρὰ τὰς πλίνθους, ἢ οὐδ' ἂν ποτε ἐγίγνετο, εἰ οὕτως ἦν, τότε τι;
^κ Ἀλλὰ τὸ τοιόνδε σημαίνει, τότε δὲ καὶ ὠρισμένον οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ποιεῖ καὶ γεννᾷ ἐκ τούτου τοιόνδε· καὶ ὅταν γεν-
7 νηθῇ, ἔστι ^υ τότε τοιόνδε. Τὸ δ' ἅπαν τότε Καλλίας ἢ Σωκράτης ἐστὶν ὥσπερ ἡ σφαῖρα ἢ χαλκῇ ^z ἢ δὲ, ὃ δ' ἀνθρω-
πος καὶ τὸ ζῶον ὥσπερ σφαῖρα χαλκῇ ὅλως. Φανερόν ἄρα ὅτι ἡ τῶν εἰδῶν αἰτία, ὡς εἰώθασί τινες λέγειν τὰ εἶδη, εἰ
ἔστιν ἅττα παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, πρὸς τε τὰς γενέσεις καὶ
^α τὰς οὐσίας οὐθὲν ^β χρήσιμα· οὐδ' ἂν εἶεν διὰ γε ταῦτα
8 οὐσίαι καθ' ^ε αὐτάς. Ἐπὶ μὲν δὴ τινων ^δ καὶ φανερόν ὅτι τὸ
γεννῶν τοιούτον μὲν οἶον τὸ γεννώμενον, οὐ μέντοι τὸ αὐτό
γε, οὐδ' ἐν τῷ ἀριθμῷ ^ε ἀλλὰ τῷ εἶδει, οἶον ἐν τοῖς φυσικοῖς·
ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ, ^ι ἂν μὴ τι παρὰ φύσιν γέ-
9 νηται, οἶον ἵππος ἡμίονον. Καὶ ταῦτα δὲ ὁμοίως· ὃ γὰρ ἂν
κοινὸν εἴη ἐφ' ἵππου καὶ ὄνου, οὐκ ὠνόμασται τὸ ^ς ἐγγύτατα
γένος, εἴη δ' ἂν ἄμφω ἴσως οἶον ἡμίονος. Ὡστε φανερόν
ὅτι οὐθὲν δεῖ ὡς παράδειγμα εἶδος κατασκευάζειν (μάλιστα
γὰρ ἂν ἐν τούτοις ἐπεζητοῦντο· οὐσίαι γὰρ ^h αἱ μάλιστα
αὗται) ἀλλὰ ἰκανὸν τὸ γεννῶν ποιῆσαι καὶ τοῦ εἶδους αἴτιον
εἶναι ἐν τῇ ὕλῃ. Τὸ δ' ἅπαν ἥδη τὸ τοιόνδε εἶδος ἐν ταῖςδε
ταῖς σαρκὶ καὶ ὀστοῖς Καλλίας καὶ Σωκράτης· καὶ ἕτερον

^ο τὸ μὲν] τὴν μὲν Γ. ^ρ δέ Τ. ^q δ] οὐ Αβ. ^τ ἢ] ἢ Αβ, ἢ ὡς Ε.
^ς ἅπαντι Ε.Τ. ^ι ἐνεστί] ἐστί Αβ.Ηβ. ^ν τι Τ. ^ω τάδε Ε. ^κ ἀλλ'
ὅτι τοιόνδε Ε.Τ. ^υ τότε] δηλον Ηβ. ^z ἢ δὲ om. Τ. ^α τὰς post καὶ
add. Αβ.Ηβ. ^β χρήσιμα Αβ. ^ε ἐαυτάς Αβ. ^δ καὶ om. Αβ.Ηβ.
^ε ἀλλ' ἐν τῷ Ε.Τ. ^ι ἐὰν Γ. ^ς ἐγγύτατα Τ. ^h αἱ om. Αβ.

μὲν διὰ τὴν ὕλην, ἑτέρα γάρ, ¹ ταῦτό δὲ ^k τῷ εἶδει ἄτομον γὰρ τὸ εἶδος.

Ἀπορήσειε δ' ἂν τις διὰ τί τὰ μὲν γίγνεται ¹ καὶ τέχνη ⁹ καὶ ἀπὸ ταυτομάτου, οἷον ὑγίεια, τὰ δ' οὐ, οἷον οἰκία. Αἴτιον δ' ὅτι τῶν μὲν ἡ ὕλη ἡ ἄρχουσα τῆς γενέσεως ἐν τῷ ποιεῖν καὶ γίγνεσθαι τι τῶν ^m ἀπὸ τέχνης, ἐν ᾗ ὑπάρχει τι μέρος τοῦ πράγματος, ἡ μὲν τοιαύτη ἐστὶν οἷα κινεῖσθαι ὑφ' αὐτῆς, ἡ δ' οὐ, καὶ ταύτης ἡ μὲν ⁿ ὥδι οἷα τε, ἡ δὲ ἀδύνατος· πολλὰ γὰρ ^o δύναται μὲν ὑφ' αὐτῶν κινεῖσθαι ἀλλ' οὐχ ⁿ ὥδι, οἷον ἀρχήσασθαι. Ὅσων οὖν τοιαύτη ἡ ὕλη, οἷον οἱ λίθοι, ἀδύνα- ² τον ⁿ ὥδι κινηθῆναι εἰ μὴ ὑπ' ἄλλου, ⁿ ὥδι ^p μέντοι ναί· καὶ τὸ πῦρ. Διὰ τοῦτο τὰ μὲν οὐκ ἔσται ἄνευ τοῦ ἔχοντος τὴν τέχνην, τὰ δ' ἔσται· ὑπὸ γὰρ τούτων κινηθήσεται τῶν οὐκ ἐχόντων ^q μὲν τὴν τέχνην, κινεῖσθαι δὲ δυναμένων αὐτῶν, ^r ἢ ὑπ' ἄλλων οὐκ ἐχόντων τὴν τέχνην, ἢ ἐκ μέρους. Δῆλον ^s δ' ³ ἐκ τῶν εἰρημένων ^t καὶ ὅτι ^v τρόπον τινὰ πάντα γίγνεται ἐξ ^w ὁμωνύμου, ^x ὥσπερ τὰ φύσει, ἢ ἐκ μέρους ὁμωνύμου, οἷον ἡ οἰκία ἐξ οἰκίας, ἢ ὑπὸ νοῦ (ἡ γὰρ τέχνη τὸ εἶδος), ἢ ἐκ ἡμέρους ἢ ἔχοντός ^z τι μέρος, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός ^a γίγνηται· τὸ γὰρ ^b αἴτιον τοῦ ποιεῖν πρῶτον καθ' αὐτὸ μέρος. Θερμότης γὰρ ἡ ἐν τῇ κινήσει θερμότητα ἐν τῷ σώματι ⁴ ἐποίησεν· αὕτη δ' ἐστὶν ^c ἡ ὑγίεια ἢ μέρος, ἢ ἀκολουθεῖ αὐτῇ μέρος τι τῆς ὑγιείας ἢ αὕτη ^d ἡ ὑγίεια· διὸ καὶ λέγεται ποιεῖν, ὅτι ἐκεῖνο ποιεῖ τὴν ὑγίειαν ^e ἀκολουθεῖ ^e καὶ συμβέβηκε ^f θερμότης. Ὡστε ὥσπερ ἐν τοῖς συλλογισμοῖς πάντων ἀρχὴ ἡ οὐσία (ἐκ γὰρ τοῦ τί ἐστίν οἱ συλλογισμοὶ εἰσιν), ἐνταῦθα δὲ αἱ γενέσεις. Ὁμοίως ^g δὲ καὶ τὰ φύσει ⁵

¹ ταυτὰ Ab. ^k τῷ εἶδει] τωδὶ T. ¹ καὶ τέχνη om. Ab. ^m ἀπὸ τῆς τέχνης T. ⁿ ὥδε Ab. ^o δυνατὰ E. ^p μέντ' εἶναι Ab. ^q μὲν om. Ab. Hb. ^r ἢ om. Ab. ^s δ' om. Hb. ^t καὶ om. Fb. ^v πάντα τρόπον τινὰ Fb, τρόπον τινὰ ἅπαντα E. T. ^w ὁμωνύμου T. ^x ὥσπερ—ὁμωνύμου om. T. ^y μέρους ἢ] μέρους συνωνύμου ἢ Fb, om. Ab. ^z τι] τὸ Ab. ^a γένηται Hb. ^b αἴτιον om. Ab. ^c ἡ ὑγίεια] ἦτοι ὑγίεια E. T. ^d ἢ add. E. Ab. Fb. ^e καὶ ὡ συμβέβηκε T, om. Hb. ^f ἡ θερμότης E. ^g δὲ E.

συνιστάμενα τούτοις ἔχει. Τὸ μὲν γὰρ σπέρμα ποιεῖ ὥσπερ
^h τὰ ἀπὸ τέχνης· ἔχει γὰρ ⁱ δυνάμει τὸ εἶδος, καὶ ἀφ' οὗ τὸ
 σπέρμα, ἐστὶ ^k πως ὁμώνυμον. Οὐ γὰρ πάντα οὕτω ^l δεῖ
 ζητεῖν ὡς ἐξ ἀνθρώπου ἀνθρωπος (καὶ γὰρ γυνή ἐξ ἀνδρός·
⁶ διὸ ἡμίονος οὐκ ἐξ ἡμιόνου), ^m ἀλλ' ἐὰν μὴ πῆρωμα ᾖ. ⁿ Ὅσα
 δὲ ἀπὸ ταυτομάτου ὥσπερ ἐκεῖ γίγνεται, ὅσων ἡ ὕλη ^o δύνα-
 ται καὶ ὑφ' αὐτῆς κινεῖσθαι ταύτην τὴν κίνησιν ἣν τὸ σπέρμα
 κινεῖ· ὅσων δὲ μὴ, ταῦτα ^p ἀδύνατα γίγνεσθαι ἄλλως πως ἢ
 ἐξ ^q αὐτῶν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τῆς οὐσίας ὁ λόγος δηλοῖ τὸ
 μὴ γίγνεσθαι τὸ εἶδος, ἀλλὰ περὶ πάντων ὁμοίως τῶν πρῶ-
 των κοινὸς ὁ λόγος, οἷον ποσοῦ ποιοῦ καὶ τῶν ἄλλων κατη-
 γοριῶν. Γίγνεται γὰρ ὥσπερ ἡ χαλκῇ σφαῖρα, ἀλλ' οὐ
 σφαῖρα οὐδὲ χαλκός, ^r καὶ ἐπὶ χαλκοῦ, ^s εἰ γίγνεται (τ' αἰ
 γὰρ δεῖ προϋπάρχειν τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος), οὕτως καὶ ἐπὶ
 τοῦ τί ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦ καὶ ποσοῦ καὶ τῶν ἄλλων
 ὁμοίως κατηγοριῶν· οὐ γὰρ γίγνεται τὸ ποιὸν ἀλλὰ τὸ
 ποιὸν ξύλον, οὐδὲ τὸ ποσὸν ἀλλὰ τὸ ποσὸν ξύλον ἢ ζῶον.
⁸ Ἀλλ' ἴδιον τῆς οὐσίας ἐκ τούτων λαβεῖν ἔστιν ὅτι ^v ἀνάγκη
 προϋπάρχειν ^w ἑτέραν οὐσίαν ^x ἐντελεχεία οὖσαν ἢ ποιεῖ, οἷον
 ζῶον, ^y εἰ γίγνεται ζῶον· ποιὸν δ' ἢ ποσὸν οὐκ ἀνάγκη ἀλλ'
^z ἢ δυνάμει μόνον.

- ΙΟ Ἐπεὶ ^a δὲ ὁρισμὸς λόγος ἐστὶ, πᾶς δὲ λόγος ^b μέρη ἔχει,
 ὡς δ' ὁ λόγος πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ μέρος ^c τοῦ λόγου
 πρὸς τὸ μέρος τοῦ πράγματος ὁμοίως ἔχει, ἀπορεῖται ἥδη
 πότερον ^d δεῖ τὸν τῶν μερῶν λόγον ἐνυπάρχειν ἐν τῷ ^e τοῦ
 ὅλου λόγῳ ^f ἢ οὐ. ^g Ἐνίων μὲν γὰρ φαίνονται ^h ἐνόντα,
² ⁱ ἐνίων δ' οὐ. Τοῦ μὲν γὰρ κύκλου ὁ λόγος οὐκ ἔχει τὸν

^h τὸ Ε. ⁱ δύναμιν Αβ. ^k πως] πρῶτον Αβ. ^l δὴ ζητῇ Τ. ^m ἀλλ' om. Αβ. ⁿ ὅσα δὲ om. Ηβ, δὲ om. Ββ. ^o δύναται om. Αβ. ^p ἀδύνατον Τ. ^q αὐτοῦ Ηβ. ^r καὶ—γίγνεται om. Ηβ. ^s εἰ add. Ε.Αβ. ^t αἰ] εἰ Αβ. ^v ἀναγκαῖον Αβ.Ββ. ^w ἑτέραν] αἰετῆραν Ε.Τ. ^x οὖσαν ἐντελεχεία Τ. ^y εἰ γίγνεται ζῶον om. Αβ. ^z ἢ om. Αβ.Ββ. ^a δὲ ὁρισμὸς] δὲ ὁ ὁρισμὸς Ββ, δὴ ὁ ὁρισμὸς Τ.Ηβ. ^b ἔχει μέρη Ββ. ^c τοῦ —μέρος om. Αβ. ^d δεῖ om. Τ. ^e τοῦ ὅλου] ὅλω Ηβ. ^f ἢ οὐ om. Αβ. ^g ἐπ' ἐνίων Τ.Αβ. ^h ἐνόντες Ε.Τ.Αβ. ⁱ ἐπ' ἐνίων Τ.

τῶν τμημάτων, ὁ δὲ τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τῶν στοιχείων
^k Καίτοι διαιρεῖται ¹ καὶ ὁ κύκλος εἰς τὰ τμήματα ὥσπερ καὶ
 ἡ συλλαβὴ εἰς τὰ στοιχεῖα. Ἔτι δ' εἰ ^m πρότερα ⁿ τὰ
 μέρη τοῦ ὅλου, τῆς δ' ὀρθῆς ἡ ὀξεία μέρος καὶ ὁ δάκτυλος
^o τοῦ ζῴου, πρότερον ἂν εἴη ἡ ὀξεία τῆς ὀρθῆς καὶ ὁ δάκτυ-
 λος τοῦ ἀνθρώπου. Δοκεῖ δ' ἐκεῖνα ^p εἶναι πρότερα· τῷ ³
 λόγῳ γὰρ λέγονται ἐξ ἐκείνων, ^q καὶ τῷ εἶναι δὲ ἄνευ ἀλλή-
 λων πρότερα. ^r Ἡ πολλαχῶς λέγεται τὸ μέρος, ὧν εἰς μὲν
 τρόπος τὸ μετροῦν κατὰ τὸ ποσόν. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀφεί-
 σθω· ἐξ ὧν δ' ἡ οὐσία ὡς μερῶν, τοῦτο σκεπτέον. Εἰ οὖν ἐστὶ ⁴
 τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' εἶδος τὸ δ' ἐκ τούτων, καὶ οὐσία ἢ τε ὕλη καὶ
 τὸ εἶδος καὶ τὸ ἐκ τούτων, ἐστὶ μὲν ὡς καὶ ἡ ὕλη μέρος τινὸς
 λέγεται, ἐστὶ δ' ὡς οὐ, ἀλλ' ἐξ ὧν ^s ὁ τοῦ εἶδους λόγος. Οἶον
 τῆς μὲν κοιλότητος οὐκ ἐστὶ ^t μέρος ^v ἡ σὰρξ (αὕτη γὰρ ἡ
 ὕλη ^w ἐφ' ἧς γίγνεται), τῆς δὲ σιμότητος ^x μέρος· καὶ τοῦ μὲν
 συνόλου ἀνδριάντος μέρος ὁ χαλκός, τοῦ δ' ὡς ^y εἶδους λεγο-
 μένου ἀνδριάντος οὐ. Λεκτέον γὰρ τὸ εἶδος καὶ ἡ εἶδος ἔχει ⁵
 ἕκαστον, τὸ δ' ὑλικὸν οὐδέποτε καθ' αὐτὸ λεκτέον. Διὸ ὁ
 μὲν τοῦ κύκλου λόγος οὐκ ἔχει τὸν τῶν τμημάτων, ὁ δὲ τῆς
^z συλλαβῆς τὸν τῶν στοιχείων· τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖα τοῦ
 λόγου μέρη τοῦ εἶδους καὶ οὐχ ὕλη, τὰ δὲ ^a τμήματα οὕτως
 μέρη ὡς ὕλη ἐφ' οἷς ἐπιγίγνεται· ἐγγυτέρω μέντοι τοῦ εἶδους
 ἢ ὁ χαλκός, ὅταν ἐν χαλκῷ ἡ στρογγυλότης ἐγγένηται.
 Ἔστι δ' ὡς οὐδὲ τὰ στοιχεῖα ^b πάντα τῆς συλλαβῆς ἐν τῷ ⁶
 λόγῳ ἐνέσται, οἶον ταδὶ τὰ κήρινα ἢ τὰ ἐν τῷ ἀέρι· ἤδη γὰρ
 καὶ ταῦτα μέρος τῆς συλλαβῆς ὡς ὕλη αἰσθητή. Καὶ γὰρ ⁷
 ἡ γραμμὴ ^c οὐκ ^d εἰ διαιρουμένη εἰς τὰ ἡμίση φθείρεται, ἢ ὁ
 ἄνθρωπος εἰς τὰ ^e ὀστά καὶ νεῦρα καὶ σάρκας, διὰ τοῦτο καὶ
^f εἰσὶν ἐκ τούτων οὕτως ὡς ὄντων τῆς οὐσίας μερῶν, ἀλλ' ὡς

^k καίτοι] καίτοι καὶ A^b, καὶ F^b. ¹ καὶ om. F^b. ^m πρότερον T. A^b.
ⁿ τὸ μέρος A^b. ^o τοῦ—δάκτυλος om. A^b. ^p εἶναι om. T. ^q καὶ τῷ]
 καὶ τὸ T. ^r ἡ om. F^b. ^s ὁ om. T. ^t ἡ σὰρξ μέρος A^b. ^v ἡ om. E.
^w ἀφ' T. ^x μέρος τι. καὶ E. T. ^y εἶδος T. ^z συλλαβῆς ἔχει τὸν A^b.
^a τμήματα τούτων οὕτως A^b. ^b ἅπαντα A^b. ^c οὐκ om. H^b. ^d αἰεὶ T.
^e ὀστά] στοιχεῖα T. ^f ἐστὶν S, ἐκεῖν' A^b.

ἐξ ὕλης, καὶ τοῦ μὲν συνόλου μέρη, τοῦ εἶδους δὲ καὶ οὗ ὁ
 8 λόγος οὐκέτι· διόπερ ε οὐδ' ἐν τοῖς λόγοις. Τῶν μὲν ^h οὖν
 ἐνέσται ὁ τῶν τοιούτων μερῶν λόγος, τῶν δ' οὐ δεῖ ἐνεῖναι,
ⁱ ἂν μὴ ἦ τοῦ συνειλημμένου· διὰ ^k γὰρ τοῦτο ἔνια μὲν ἐκ τού-
 των ^l ὡς ἀρχῶν ἐστὶν εἰς ^a φθείρονται, ἔνια δ' οὐκ ἔστιν.
 9 ^m Ὅσα μὲν οὖν συνειλημμένα τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ἐστίν, οἷον
 τὸ σιμὸν ἢ ὁ χαλκοῦς κύκλος, ταῦτα μὲν φθείρεται εἰς ταῦτα
ⁿ καὶ μέρος αὐτῶν ἡ ὕλη· ὅσα δὲ μὴ συνειληπται ^o τῇ ὕλῃ ἀλλ'
^p ἄνευ ὕλης, ὧν οἱ λόγοι τοῦ εἶδους μόνον, ταῦτα δ' οὐ φθεί-
 10 ρεται, ἢ ὅλως ^q ἢ οὗτοι οὕτω γε. Ὡστ' ἐκείνων μὲν ἀρχαὶ
 καὶ μέρη ^r τὰ ὑφ' αὐτά, τοῦ δ' εἶδους οὔτε μέρη οὐτ' ἀρχαὶ
^s ταῦτα. Καὶ διὰ τοῦτο φθείρεται ὁ πῆλινος ἀνδριάς εἰς
 πηλὸν ^t καὶ ἡ σφαῖρα εἰς χαλκὸν καὶ ὁ Καλλίας εἰς σάρκα
 καὶ ὀστᾶ, ἔτι ^v δὲ ὁ κύκλος εἰς τὰ τμήματα· ἔστι γάρ ^w τι ὁ
 συνειληπται τῇ ὕλῃ· ὁμωνύμως γὰρ ^x λέγεται κύκλος ὃ τε
 ἀπλῶς λεγόμενος καὶ ^y ὁ καθ' ἕκαστα, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἴδιον
 11 ὄνομα τοῖς καθ' ἕκαστον. Εἴρηται μὲν οὖν ^z καὶ νῦν τὰληθές,
 ὅμως ^a δ' ἔτι σαφέστερον εἰπόμεν ἐπαναλαβόντες. Ὅσα μὲν
 γὰρ τοῦ λόγου μέρη καὶ εἰς ^a διαιρεῖται ὁ λόγος, ταῦτα
 πρότερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια. Ὁ δὲ τῆς ὀρθῆς λόγος οὐ διαι-
 ρεῖται εἰς ὀξείας λόγον, ἀλλὰ τῆς ὀξείας εἰς ὀρθήν· χρῆται
 γὰρ ὁ ὀρίζόμενος τὴν ὀξείαν τῇ ὀρθῇ· ἐλάττων γὰρ ὀρθῆς ἢ
 12 ὀξεία. Ὁμοίως δὲ καὶ ^b ὁ κύκλος καὶ ^b τὸ ἡμικύκλιον ἔχουσιν·
 τὸ γὰρ ἡμικύκλιον τῷ κύκλῳ ὀρίζεται καὶ ὁ δάκτυλος τῷ
 ὀλῳ· τὸ γὰρ τοιόνδε μέρος ἀνθρώπου δάκτυλος. Ὡσθ' ὅσα
 μὲν μέρη ὡς ^c ὕλη καὶ εἰς ^a διαιρεῖται ^d ὡς ὕλην, ὕστερα· ὅσα
 δὲ ὡς τοῦ λόγου καὶ τῆς οὐσίας τῆς κατὰ τὸν λόγον, πρό-
 13 τερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια. Ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ζώων ψυχὴ (τοῦτο

ε οὐδ'] καὶ A^b. ^h οὖν] οὖν οὐκ E.S., om. A^b. ⁱ ἐὰν μὴ τοῦ A^b.

^k γὰρ τούτου T. ^l ὡς om. A^b. ^m ὅσα] ^δσα A^b. ⁿ καὶ τὸ μέρος T.

^o τῇ] ἡ S. ^p ἄνευ τῆς ὕλης οἷον λόγοι E.T. ^q ἢ οὐ τοιούτω γε A^b, ἢ οὔτι οὕτω γε E, ἢ ὅτι οὕτως τε T. ^r τὰ ὑφ' αὐτά] ταῦτα A^b. ^s ταῦτα om. A^b. ^t καὶ—χαλκὸν om. H^b. ^v δὲ ὁμοίως ὁ A^b. ^w τις ὁς E.T. ^x λέγεται ὁ κύκλος T. ^y οἱ E. ^z καὶ νῦν om. T. ^a δέ τι S.T. ^b ὁ et τὸ prius om. E.T.H^b. ^c ὕλη] εἰς ὕλην T. ^d ὡς] ὡς εἰς E.

γὰρ οὐσία τοῦ ἐμφύχου) ἡ κατὰ τὸν λόγον ^ε οὐσία καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ ^ς τοιῷδε σώματι· ^ς ἕκαστον γοῦν τὸ μέρος ἐὰν ὀρίζηται ^h καλῶς, οὐκ ἄνευ τοῦ ἔργου ὀριεῖται, ὃ οὐχ ⁱ ὑπάρξει ἄνευ αἰσθήσεως· ὥστε τὰ ^k ταύτης μέρη πρότερα, ἢ πάντα ἢ ἓνια, τοῦ συνόλου ζῴου, καὶ καθ' ἕκαστον δὴ ὁμοίως. Τὸ δὲ σῶμα καὶ τὰ τούτου μόρια ὕστερα ταύτης ¹⁴ τῆς οὐσίας, καὶ διαιρεῖται εἰς ¹ ταῦτα ὡς εἰς ὕλην ^m οὐχ ἡ οὐσία ἀλλὰ τὸ σύνολον. Τοῦ μὲν ⁿ οὖν συνόλου πρότερα ταῦτ' ἔστιν ὥς, ἔστι δ' ὡς οὐ. Οὐδὲ γὰρ εἶναι δύναται χωριζόμενα· ^ο οὐδὲ γὰρ ὁ ^p πάντως ἔχων δάκτυλος ζῴου, ἀλλ' ὁ μῶνυμος ὁ τεθνεώς. Ἐνια δ' ἅμα, ὅσα κύρια καὶ ἐν ^φ πρώτῃ ¹⁵ ὁ λόγος καὶ ἡ οὐσία, οἷον εἰ τοῦτο καρδιά ἢ ἐγκέφαλος· διαφέρει γὰρ οὐθὲν ^q πότερον τοιοῦτον. Ὁ δ' ἄνθρωπος καὶ ^ρ ὁ ἵππος καὶ ^s τὰ οὕτως ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα· καθόλου δ' οὐκ ἔστιν οὐσία, ἀλλὰ σύνολόν τι ἐκ τούδ' τοῦ λόγου καὶ τῆσδ' τῆς ὕλης ὡς καθόλου· καθ' ἕκαστον δ' ἐκ τῆς ἐσχάτης ὕλης ὁ Σωκράτης ἤδη ἐστίν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Μέρους ¹⁶ μὲν οὖν ἐστὶ καὶ τοῦ εἶδους (εἶδος δὲ λέγω τὸ τί ἦν εἶναι) ^t καὶ τοῦ συνόλου ^v τοῦ ἐκ τοῦ εἶδους καὶ ^w τῆς ὕλης αὐτῆς. Ἀλλὰ τοῦ λόγου μέρη τὰ τοῦ εἶδους μόνον ἐστίν, ὁ δὲ λόγος ^x ἐστὶ τοῦ καθόλου· τὸ γὰρ κύκλῳ εἶναι καὶ κύκλος καὶ ψυχῇ εἶναι καὶ ψυχὴ ταυτό. Τοῦ δὲ συνόλου ^y ἤδη, οἷον ¹⁷ κύκλου ^z τουδὶ, τῶν καθ' ἕκαστά τινος ^a ἢ αἰσθητοῦ ἢ νοητοῦ (λέγω δὲ νοητοὺς μὲν οἷον τοὺς μαθηματικούς, αἰσθητοὺς δὲ οἷον τοὺς χαλκοὺς καὶ ^b τοὺς ξυλίνους), τούτων δὲ οὐκ ἔστιν ὀρισμός, ἀλλὰ μετὰ νοήσεως ἢ αἰσθήσεως γνωρίζονται. Ἀ- ¹⁸ πελθόντας δ' ἐκ τῆς ἐντελεχείας οὐ δῆλον πότερόν ^c ποτέ εἰσιν ἢ οὐκ εἰσιν, ἀλλ' αἰεὶ λέγονται καὶ γνωρίζονται τῷ κα-

^ε καὶ τὸ εἶδος οὐσία S. ^ς τοιούτω E.T. ^ς ἑκάστου E.T. ^h καλῶς] τὸ μέρος καλῶς Ab. ⁱ ὑπάρχει S.T.H^b. ^k ταύτης] τοιαῦτα T. ^l αὐτὰ T. ^m οὐχ ἡ οὐσία] οὐκ οὐσίαν Ab. ⁿ οὖν et mox ἔστιν ὡς om. T. ^ο οὐ E.S. ^p παντοίως H^b. ἄλλως πῶς Ab. ^q πότερον τὸ τοιοῦτον Ab. ^ρ ὁ om. Ab. ^s τὰ] ταῦτα Ab. ^t καὶ] ὥσπερ καὶ F^b. ^v τοῦ ἐκ] τῷ ἐκ S. ^w τῆς] ὡς Ab. ^x ἐστὶ τοῦ] ἐστὶ τὸ F^b. ^y ἤδη] ἢ E.S.T. ^z τουδὶ καὶ τῶν E.S.T. ^a ἢ post τινος om. E.S. ^b τοὺς add. Ab. ^c ποτέ om. Ab.

θόλου λόγῳ· ἡ δ' ὕλη ἄγνωστος καθ' αὐτήν. Ὑλῃ δ' ἡ μὲν αἰσθητὴ ^d ἐστὶν ἡ δὲ ^e νοητὴ, αἰσθητὴ μὲν οἶον χαλκὸς καὶ ξύλον καὶ ^f ὅσα κινητὴ ὕλη, ^g νοητὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ¹⁹ ὑπάρχουσα ^h μὴ ^h ἢ ⁱ αἰσθητά, ^k οἶον τὰ μαθηματικά. Πῶς μὲν οὖν ἔχει περὶ ^l ὅλου καὶ μέρους, καὶ ^m περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου, εἴρηται. Πρὸς δὲ τὴν ἐρώτησιν ἀνάγκη ⁿ ἀπαντᾶν, ὅταν τις ^o ἔρηται πότερον ἡ ὀρθὴ καὶ ὁ κύκλος καὶ τὸ ζῶον ^p πρότερον, ἢ εἰς ^a ^q διαιροῦνται καὶ ἐξ ὧν εἰσὶ, ^r τὰ μέρη, ²⁰ ὅτι οὐχ ἀπλῶς. Εἰ μὲν γάρ ἐστι καὶ ἡ ψυχὴ ζῶον ^s ἑμψυχον ^t ἢ ἕκαστον ἢ ἐκάστου, ^v καὶ κύκλος τὸ κύκλῳ εἶναι, ^w καὶ ἡ ὀρθὴ τὸ ὀρθῇ εἶναι καὶ ἡ οὐσία ἡ τῆς ὀρθῆς, τί μὲν καὶ τινὸς φατέον ὕστερον, οἶον τῶν ἐν τῷ λόγῳ καὶ τινος ²¹ ὀρθῆς. Καὶ γὰρ ἡ μετὰ τῆς ὕλης ἡ χαλκῇ ὀρθή, καὶ ἡ ἐν ταῖς γραμμαδαῖς ταῖς καθ' ἕκαστα· ἡ δ' ἄνευ ὕλης τῶν μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὑστέρα, τῶν δ' ἐν τῷ καθ' ἕκαστα μορίων προτέρα. Ἀπλῶς δ' οὐ φατέον. Εἰ δ' ἑτέρα καὶ μὴ ἐστὶν ἡ ψυχὴ ζῶον, καὶ οὕτω τὰ μὲν φατέον τὰ δ' ^x οὐ φατέον, ὥσπερ εἴρηται.

II Ἀπορεῖται δ' εἰκότως καὶ ποῖα ὕτου εἶδους μέρη καὶ ποῖα οὐ, ἀλλὰ τοῦ συνειλημμένου. Καίτοι τούτου μὴ ^z δήλου ὄντος οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι ἕκαστον· τοῦ γὰρ καθόλου καὶ τοῦ εἶδους ὁ ὀρισμός· ^a ποῖα οὖν ἐστὶ τῶν μερῶν ὡς ὕλη καὶ ποῖα οὐ, εἰ μὴ ^h φανερά, οὐδὲ ὁ λόγος ἔσται φανερός ὁ τοῦ ² πράγματος. Ὅσα μὲν οὖν φαίνεται ἐπιγιγνώμενα ἐφ' ἑτέρων τῷ εἶδει, οἶον κύκλος ἐν χαλκῷ καὶ λίθῳ καὶ ξύλῳ, ταῦτα μὲν δῆλα εἶναι δοκεῖ ὅτι οὐθὲν τῆς τοῦ κύκλου οὐσίας ὁ χαλκὸς οὐδ' ὁ λίθος διὰ τὸ χωρίζεσθαι αὐτῶν. Ὅσα δὲ μὴ ὁράται χωριζόμενα, οὐθὲν μὲν κωλύει ὁμοίως ἔχειν τούτοις, ὥσπερ

^d ἐστὶν om. T. ^e διανοητὴ T. ^f ὅσα κινεῖται, omisso ὕλη, Ab.Fb. ^g νοητὴ] ἡ Ab. ^h μὴ om. Hb. ⁱ αἰσθητοῖς Fb. ^k οἶον] ὄντα Ab. ^l ὅλου καὶ περὶ μερους Ab, μέρους καὶ ὅλου Fb. ^m περὶ τοῦ om. Fb. ⁿ ἀπαντα T. ^o ἐρωτᾶ T. ^p πρότερα E. ^q διαιρεῖται Ab. ^r τὰ μέρη om. Fb. ^s ἢ ἑμψυχον (ἑμψυχος E.) ἢ ἕκαστον E.Ab.Fb, ἢ ἕκαστον ἢ ἑμψυχον S. ^t ἢ] ἡ E. ^v καὶ ὁ κύκλος Fb. ^w καὶ ἡ ante ὀρθὴ om. Ab. ^x οὐ om. S. ^y τοῦ] ἔσται τοῦ Ab, ἐστὶ τοῦ Fb. ^z δηλοῦντος οὐκ T. ^a ποῖα οὖν] ἢ ποῖα οὖν Ab.

καὶν^b εἰ οἱ κύκλοι πάντες ἐωρῶντο χαλκοῖ (οὐθὲν γὰρ ἂν ἦττον ἦν ὁ χαλκὸς^c οὐθὲν τοῦ εἶδους), χαλεπὸν δὲ ἀφελεῖν^d τοῦτο τῇ διανοίᾳ. Οἶον^e τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος αἰεὶ ἐν σαρκὶ φαί-
νεται καὶ ὅστοις καὶ τοῖς τοιούτοις μέρεσιν· ἄρ' οὖν καὶ ἐστὶ^f ταῦτα μέρη τοῦ εἶδους καὶ τοῦ λόγου, ἢ οὐ, ἀλλ' ὕλη; Ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ καὶ ἐπ' ἑἰς ἄλλων ἐπιγίγνεσθαι ἀδυνατοῦμεν χωρίσαι. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο δοκεῖ^h μὲν ἐνδέχεσθαι, ἄδηλον δὲ^h πότε, ἀπο-
ροῦσί τινες ἤδη καὶ ἐπὶ τοῦ κύκλουⁱ καὶ τοῦ τριγώνου, ὥς οὐ προσῆκον γραμμαῖς ὀρίζεσθαι καὶ τῷ συνεχεῖ, ἀλλὰ^k πάντα ταῦτα ὁμοίως λέγεσθαι ὥσανεὶ σάρκες ἢ ὅστ' αὐτοῦ ἀνθρώπου^l καὶ χαλκὸς καὶ λίθος^m τοῦ ἀνδριάντος· καὶ ἀνάγουσιⁿ πάντα εἰς τοὺς ἀριθμούς, καὶ γραμμῆς τὸν λόγον τὸν τῶν δύο εἶναι φασιν. Καὶ τῶν τὰς ἰδέας λεγόντων οἱ μὲν αὐτογραμμὴν^o τὴν δυάδα, οἱ δὲ τὸ εἶδος τῆς γραμμῆς· ἔνια μὲν γὰρ εἶναι ὅταυτά τὸ εἶδος καὶ οὐ τὸ εἶδος, οἶον δυάδα καὶ^p τὸ εἶδος δυά-
δος. Ἐπὶ γραμμῆς^q δὲ οὐκ ἔστι. Συμβαίνει δὲ ἓν τε πολ-
λῶν εἶδος εἶναι, ὣν τὸ εἶδος φαίνεται ἕτερον, ὅπερ καὶ τοῖς Πυθαγορείοις συνέβαιεν· καὶ ἐνδέχεται ἐν πάντων^s ποιεῖν αὐτὸ εἶδος, τὰ δ' ἄλλα μὴ εἶδη· καίτοι οὕτως ἐν πάντα ἔσται. Ὅτι μὲν οὖν ἔχει^t τινὰ ἀπορίαν^v τὰ περὶ τοὺς^w ὁρίσμούς, 8 καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, εἴρηται. Διὸ καὶ^y τὸ πάντ' ἀνάγειν οὕτω καὶ ἀφαιρεῖν τὴν ὕλην^z περιέργων· ἔνια γὰρ ἴσως τόδ' ἐν τῷδ' ἐστίν, ἢ ὡδὶ ταδὶ ἔχοντα. Καὶ ἡ παραβολὴ ἡ ἐπὶ⁹ τοῦ ζῆφου ἦν εἰώθει λέγειν Σωκράτης ὁ νεώτερος, οὐ καλῶς ἔχει· ἀπάγει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς, καὶ ποιεῖ ὑπολαμβάνειν ὥς ἐνδεχόμενον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἄνευ τῶν μερῶν, ὥσπερ ἄνευ τοῦ χαλκοῦ τὸν κύκλον. Τὸ δ' οὐχ ὁμοιον· αἰσθητὸν γάρ^a τι τὸ ζῶον, καὶ ἄνευ κινήσεως οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι, διὸ

^b εἰ om. Ab. ^c οὐθὲν ante τοῦ om. E.T. ^d τοῦτον Ab. ^e τὸ om. S. ^f μέρη ταῦτα E.T. ^g ἄλλω T.Ab. ^h μὲν et mox πότε om. T. ⁱ καὶ τοῦ] καὶ ἐπὶ τοῦ E.T. ^k πάντα καὶ ταῦτα Ab, ταῦτα πάντα T. ^l καὶ χαλκός—ἀνδριάντος om. Hb. ^m τοῦ ἀνδριάντος Ab.Fb: ceteri κύκλον. ⁿ πάντας S: ^o τὸ αὐτὸ Ab. ^p τὸ post καὶ om. Ab. ^q δὲ S. ^r οὐκέτι Hb. ^s αὐτὸ ποιεῖν T. ^t ἀπορίαν τινὰ E.T. ^v τὰ om. T. ^w ἀριθμούς Hb. ^x διὸ καὶ om. T. ^y τὸ om. Ab. ^z περὶ ἔργων T. ^a τι] τι ἴσως E.T.

- 10^b οὐδ' ἄνευ τῶν μερῶν ἐχόντων πῶς. Οὐ γὰρ πάντως τοῦ ἀνθρώπου μέρος ^c ἡ χεὶρ, ἀλλ' ἡ δυναμένη τὸ ἔργον ἀποτελεῖν, ὥστε ἔμψυχος οὐσα· μὴ ἔμψυχος δὲ οὐ μέρος. Περὶ δὲ τὰ μαθηματικά, διὰ τί οὐκ εἰσὶ μέρη οἱ λόγοι τῶν λόγων; Οἶον
- 11^d τοῦ κύκλου τὰ ἡμικύκλια· οὐ γὰρ ἐστὶν αἰσθητὰ ταῦτα. Ἡ οὐθέν διαφέρει; Ἔσται γὰρ ὕλη ἐνίων καὶ μὴ αἰσθητῶν καὶ παντὸς ^e γὰρ ὕλη τίς ἐστὶν ὃ μὴ ἐστὶ τί ἦν εἶναι ^e καὶ εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ τόδε τι. Ἡ κύκλου μὲν οὖν οὐκ ἔσται τοῦ καθόλου, τῶν δὲ καθ' ἕκαστα ἔσται μέρη ταῦτα, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· ἔστι γὰρ ἡ ὕλη ἡ μὲν αἰσθητὴ ἡ δὲ
- 12^g νοητή. Δῆλον δὲ ^h καὶ ὅτι ἡ μὲν ψυχὴ οὐσία ἡ πρώτη, τὸ δὲ σῶμα ὕλη, ὃ δ' ἄνθρωπος ἡ τὸ ζῷον τὸ ἐξ ἀμφοῖν ὡς καθόλου· Σωκράτης δὲ καὶ Κορίσκος, ⁱ εἰ μὲν ^k καὶ ἡ ψυχὴ ^l διττόν· οἱ μὲν γὰρ ὡς ψυχὴν, ^m οἱ δ' ὡς τὸ σύνολον· εἰ δ' ἀπλῶς ἡ ψυχὴ ἦδε ⁿ καὶ σῶμα ^o τόδε, ὥσπερ ^p τὸ καθόλου τε καὶ τὸ
- 13 καθ' ἕκαστον. Πότερον δ' ^q ἔστι παρὰ τὴν ὕλην τῶν τοιοῦτων οὐσιῶν ^r τις ἄλλη, καὶ δεῖ ^s ζητεῖν οὐσίαν ^t αὐτῶν ἑτέραν τινὰ οἶον Ἄριθμους ἢ τι τοιοῦτον, σκεπτέον ὕστερον. Τούτου γὰρ χάριν καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν πειρώμεθα διορίζειν, ^w ἐπεὶ τρόπον τινὰ τῆς φυσικῆς καὶ δευτέρας φιλοσοφίας ἔργον ἡ περὶ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας θεωρία· οὐ γὰρ μόνον περὶ τῆς ὕλης δεῖ γνωρίζειν τὸν φυσικόν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ
- 14 τὸν λόγον, καὶ μᾶλλον. ^x Ἐπὶ δὲ τῶν ὀρισμῶν πῶς μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ, καὶ διὰ τί εἰς λόγος ὁ ὀρισμὸς (δῆλον γὰρ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἓν, τὸ δὲ πρᾶγμα τινὶ ἓν, μέρη γε ἔχον) σκεπτέον ὕστερον.
- 15 Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ πῶς αὐτὸ καθ' αὐτό, ^z καθόλου περὶ παντὸς εἴρηται, καὶ διὰ τί τῶν μὲν ^a ὁ λόγος

^b οὐδ' om. Ab. ^c ἡ ante χεὶρ om. Ab. ^d τοῦ add. Ab.Fb. ^e γὰρ ὕλη τίς ἐστὶν et καί—τι add. Ab. ^f κύκλου—καθόλου] τοῦ μὲν καθόλου κύκλου οὐκ ἔσται μέρη καθόλου Ab. ^g νοητή] οὐκ αἰσθητή T. ^h καὶ om. Ab.Fb. ⁱ εἰ om. T. ^k καὶ add. Ab.Fb. ^l διττόν] σωκράτης διττόν Ab. ^m οἱ δ'] ἡ δ' S.T. ⁿ καὶ om. Ab. ^o τόδε] τὰ δὲ Ab. ^p τὰ Ab. ^q ἔστι τι παρὰ E.T. ^r τις ante οὐσιῶν E.T., om. Fb. ^s ζητεῖν τὴν οὐσίαν Ab. ^t αὐτῶν om. Ab. ^v ἀριθμὸς S. ^w ἐπεὶ] ἢ ἐπεὶ Ab. ^x ἐπὶ] εἰ Ab. ^y μερισμῶν S. ^z καθόλου om. S. ^a ὁ om. Ab.

^b ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι ἔχει τὰ μόρια τοῦ ὀριζομένου, τῶν δ' οὐ, καὶ ὅτι ^c ἐν μὲν τῷ τῆς οὐσίας λόγῳ τὰ οὕτω μόρια ὡς ὕλη οὐκ ^d ἐνέσται. Οὐδὲ γὰρ ἔστιν ^e ἐκείνης μόρια τῆς οὐσίας ἀλλὰ τῆς ^f συνόλης· ταύτης ^g δέ γ' ἔστι πως λόγος καὶ οὐκ ἔστιν. Μετὰ μὲν γὰρ τῆς ὕλης οὐκ ἔστιν (ἀόριστον γάρ), ¹⁶ κατὰ τὴν πρώτην δ' οὐσίαν ἔστιν, οἷον ἀνθρώπου ὁ τῆς ψυχῆς λόγος. Ἡ ^b οὐσία γὰρ ἐστὶ τὸ εἶδος τὸ ἐνόν, ἐξ οὗ καὶ τῆς ὕλης ἡ ⁱ σύννοδος λέγεται οὐσία, οἷον ἡ κοιλότης· ἐκ γὰρ ταύτης καὶ τῆς ῥίνος σιμὴ ῥίς καὶ ἡ σιμότης ἐστί· ^k δις γὰρ ἐν τούτοις ^l ὑπάρξει ἡ ῥίς. Ἐν δὲ τῇ συνόλῳ οὐσίᾳ, οἷον ῥίνι ¹⁷ σιμῇ ^m ἢ Καλλίᾳ, ⁿ ἐνέσται καὶ ἡ ὕλη. Καὶ ὅτι ^o τὸ τί ἦν ^p εἶναι ἕκαστον ἐπὶ τινῶν μὲν ταυτόν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν; Οἷον ^q καμπυλότης καὶ καμπυλότητι εἶναι, ^r εἰ πρώτη ἐστίν. Λέγω δὲ ^s πρώτην ἢ μὴ λέγεται ^t τῷ ἄλλο ἐν ἄλλῳ ¹⁸ εἶναι καὶ ὑποκειμένῳ ὡς ὕλη. Ὅσα δ' ὡς ὕλη ἢ ὡς συνειλημμένα τῇ ὕλῃ, οὐ ταυτό, οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔν, ^w οἷον ὁ Σωκράτης καὶ τὸ μουσικόν· ταῦτα γὰρ ^x ταῦτα ^y κατὰ συμβεβηκός.

Νῦν δὲ ^z λέγωμεν πρῶτον, ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ¹² περὶ ὀρισμοῦ ^a μὴ εἶρηται· ἡ γὰρ ἐν ἐκείνοις ἀπορία λεχθεῖσα πρὸ ἔργου τοῖς περὶ τῆς οὐσίας ^b ἐστὶ λόγοις. Λέγω δὲ ταύτην τὴν ἀπορίαν, διὰ τί ποτε ^c ἐν ^d ἔστιν οὐ τὸν λόγον ὀρισμὸν εἶναι φαμέν, οἷον ^e τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον δίπουν· ^f ἔστω γὰρ οὗτος αὐτοῦ λόγος. Διὰ τί δὲ τοῦτο ἐν ἔστιν ² ἀλλ' οὐ πολλά, ζῶον καὶ δίπουν; Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου καὶ λευκὸν πολλὰ μὲν ἔστιν, ὅταν μὴ ὑπάρχη θατέρῳ θάτερον, ^g ἐν δέ, ὅταν ὑπάρχη καὶ πάθῃ τι τὸ ὑποκείμενον

^b ὁ om. Fb. ^c ἐν T. ^d ἐνεστιν S, omissis οὐδὲ—οὐκ ἔστιν. ^e ἐκείνα Hb. ^f συνόλος T, συνόδου Fb. ^g δέ γ' δ' T. ^h γὰρ οὐσία E.T. ⁱ σύνολος E.T. ^k δις] δι' Ἀ Ab. ^l ὑπάρχει S. ^m ἢ om. T.Ab. ⁿ ἐνεστι Fb. ^o τὸ τί om. Ab. ^p εἶναι καὶ ἕκαστον E. ^q καμπυλότης καὶ om. Ab. ^r εἰ] ἢ S.T.Ab. ^s πρῶτον ἢ Ab. ^t τὸ Ab. ^v ὡς τὰ συνειλημμένα Ab. ^w οἷον σωκράτης καὶ μουσικός Ab. ^x ταῦτα S, πάντα T. ^y κατὰ] καὶ κατὰ E.S. ^z λέγωμεν T.Hb, λέγω Fb. ^a μὴ] μοι T, om. Fb. ^b λόγοις ἐστὶ Ab. ^c ἐν om. Ab. ^d ἔστιν] ἐστὶ τὸ ὀριστὸν S.Fb. ^e τοῦ] ὁ τοῦ E.T. ^f ἔστω—δίπουν om. T.Ab. ^g ἐν] εἰ Ab.

ὁ ἄνθρωπος· ^h τότε γὰρ ἐν γίγνεται καὶ ἔστιν ὁ λευκὸς ἄν-
 3 θρωπος. Ἐνταῦθα δ' οὐ μετέχει θατέρου θάτερον· τὸ γὰρ
 γένος οὐ δοκεῖ μετέχειν τῶν διαφορῶν· ἅμα γὰρ ⁱ ἂν τῶν
 ἐναντίων τὸ αὐτὸ μετείχεν· αἱ γὰρ διαφοραὶ ἐναντίαι, αἷς
 διαφέρει τὸ γένος. Εἰ δὲ καὶ μετέχει, ὁ αὐτὸς λόγος, εἴπερ
 εἰσὶν ^k αἱ διαφοραὶ πλείους, οἷον πεζόν, δίπουν, ἄπτερον.
 4 Διὰ τί γὰρ ταυθ' ἐν ἄλλ' οὐ πολλά; ^l Οὐ γὰρ ὅτι ἐνυπάρ-
 χει· οὕτω μὲν γὰρ ἐξ ἀπάντων ἔσται ἐν. Δεῖ δέ γε ἐν εἶναι
 ὅσα ^m ἐν τῷ ὀρισμῷ· ὁ γὰρ ὀρισμὸς λόγος τίς ἐστιν εἰς καὶ
ⁿ οὐσίας, ^o ὥσθ' ἐνός τινος δεῖ αὐτὸν ρεῖναι λόγον· ^q καὶ γὰρ
 ἡ οὐσία ἐν τι καὶ τόδε τι σημαίνει, ὡς φαμέν. Δεῖ δ' ^r ἐπι-
 5 σκοπεῖν πρῶτον περὶ τῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις ὀρισμῶν. Οὐ-
 θὲν γὰρ ἕτερόν ἐστιν ἐν τῷ ὀρισμῷ πλὴν τό ^s τε πρῶτον λε-
 γόμενον γένος ^t καὶ αἱ διαφοραί· τὰ δ' ἄλλα γένη ἐστὶ τό
 τε πρῶτον καὶ μετὰ ^v τούτου αἱ συλλαμβανόμεναι διαφοραί,
 οἷον τὸ πρῶτον ζῶον, τὸ δ' ἐχόμενον ζῶον δίπουν, καὶ πάλιν
 ζῶον δίπουν ἄπτερον· ὁμοίως δὲ ^w καὶ διὰ πλειόνων λέγεται.
 6 Ὅλως δ' οὐθὲν διαφέρει διὰ πολλῶν ἢ ^x δι' ὀλίγων λέγεσθαι,
 ὥστ' οὐδὲ δι' ὀλίγων ἢ διὰ δυοῖν· τοῖν δυοῖν δὲ τὸ μὲν δια-
 φορὰ τὸ δὲ γένος, οἷον ^y τοῦ ζῶον δίπουν τὸ μὲν ζῶον γένος,
 7 διαφορὰ δὲ θάτερον. Εἰ οὖν τὸ γένος ἀπλῶς μὴ ἐστὶ παρὰ
 τὰ ὡς γένους εἶδη, ἢ εἰ ἐστὶ μὲν ὡς ὕλη δ' ἐστὶν (ἡ μὲν γὰρ
 φωνὴ γένος καὶ ὕλη, αἱ δὲ διαφοραὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ στοιχεῖα
^z ἐκ ταύτης ποιοῦσιν), φανερόν ὅτι ^a ὁ ὀρισμὸς ἐστιν ὁ ἐκ
 8 τῶν διαφορῶν λόγος. Ἀλλὰ μὴν καὶ δεῖ γε διαιρεῖσθαι τὴν
 τῆς διαφορᾶς διαφοράν, οἷον ^b ζῶου διαφορὰ τὸ ὑπόπουν·
 πάλιν τοῦ ζῶου τοῦ ὑπόποδος τὴν διαφορὰν δεῖ ^c εἰδέναι ἢ
 ὑπόπουν. Ὡστ' οὐ λεκτέον τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν πτερωτὸν

^h τοῦτο S. ⁱ ἂν om. Ab. ^k αἱ om. E. ^l οὐ γὰρ ὅτι ἐνυπάρχει
 om. S. ^m ἐν E.T. ⁿ οὐσία E.T. ^o ὥσπερ S. ^p λόγον εἶναι S.T.
^q καὶ] εἰ Ab. ^r σκοπεῖν Fb. ^s τε om. Ab. ^t καὶ διαφοραὶ Ab, καὶ ἡ
 διαφορὰ Fb. et γρ. E. ^v τοῦτο S. ^w καὶ ἐὰν Ab. ^x δι' priorem
 om. Ab. ^y τοῦ] τὸ E.T. ^z ἐκ] δ' ἐκ E. ^a ὁ post ὅτι om. T.
^b ζώω T. ^c εἶναι Ab.

τὸ δὲ ἄπτερον, ἐάν^d περ^e λέγῃ καλῶς, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄδυνατεῖν ποιήσει τοῦτο· ἀλλ' ^ε ἢ τὸ μὲν σχιζόπουν τὸ δ' ἄσχιστον· αὐται γὰρ διαφοραὶ ποδός· ἢ γὰρ σχιζοποδία ποδότης τις. Καὶ οὕτως αἰεὶ βούλεται βαδίζειν ἕως ἂν ἔλθῃ εἰς τὰ ἀδιά-9 φορα. Τότε δ' ἔσονται τοσαῦτα εἶδη ποδὸς ὅσαι περ αἱ διαφοραί, καὶ τὰ ὑπόποδα ζῶα ἴσα ταῖς διαφοραῖς. Εἰ δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει, φανερόν ὅτι ἡ τελευταία διαφορὰ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος ἔσται καὶ ^h ὁ ὀρισμός, εἴπερ μὴ δεῖ πολλάκις ⁱ ταῦτά λέγειν ἐν τοῖς ὅροις· περίεργον γάρ. Συμβαίνει δέ ¹⁰ γε τοῦτο· ὅταν γὰρ εἴπῃ ζῶον ὑπόπουν δίπουν, οὐθὲν ἄλλο εἴρηκεν ^k ἢ ζῶον ^l πόδας ^m ἔχον, δύο πόδας ἔχον· καὶ τοῦτο διαιρῇ τῇ οἰκείᾳ διαιρέσει, πλεονάκεις ἐρεῖ καὶ ἰσάκεις ταῖς διαφοραῖς. Ἐὰν μὲν δὲ διαφορᾶς διαφορὰ ⁿ γίγνηται, μία ¹¹ ἔσται ἡ τελευταία τὸ εἶδος καὶ ἡ οὐσία· ἐὰν δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον εἰ ^o διαιροῖ τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν λευκὸν τὸ δὲ μέλαν, ^p τοσαῦται ὅσαι ἂν αἱ τομαὶ ᾧσιν. Ὡστε φανερόν ὅτι ὁ ὀρισμὸς λόγος ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν διαφορῶν, καὶ τούτων τῆς τελευταίας κατὰ γε τὸ ὀρθόν. Δῆλον ^q δ' ἂν εἴη, εἴ τις ¹² μετατάξῃ τοὺς τοιούτους ὀρισμούς, οἷον τὸν τοῦ ἀνθρώπου, ^r λέγων ζῶον δίπουν ὑπόπουν· περίεργον γὰρ τὸ ὑπόπουν εἰρημένου τοῦ δίποδος. Τάξις δ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ· πῶς γὰρ δεῖ νοῆσαι τὸ μὲν ὕστερον τὸ δὲ πρότερον; Περὶ μὲν οὖν τῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις ὀρισμῶν τοσαῦτα εἰρήσθω ^s τὴν πρώτην, ποιοὶ τινές εἰσιν.

Ἐπεὶ ^t δὲ περὶ τῆς οὐσίας ^v ἡ σκέψις ἐστὶ, πάλιν ἐπανελ- ¹³ θωμεν. Λέγεται δ' ὥσπερ τὸ ὑποκείμενον οὐσία εἶναι καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ τὸ ἐκ τούτων καὶ τὸ καθόλου. Περὶ μὲν οὖν τοῖν δυοῖν εἴρηται· καὶ γὰρ περὶ τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ τοῦ ὑποκειμένου, ὅτι διχῶς ὑπόκειται, ^w ἢ τόδε τι ὄν, ὥσπερ τὸ ζῶον

^d περ om. S. ^e λέγεται S.T. ^f δυνατεῖν A^b, ἀδύνατον S. ^g ἢ A^b, εἰ ceteri. ^h ὁ om. T. ⁱ τὸ αὐτὸ F^b, om. T. ^k ἢ] εἰ μὴ A^b. ^l πόδας post ζῶον om. E.T. ^m ἔχον alterum ante δύο S, om. T. ⁿ γίγνεται S, γένεται T.F^b. ^o διαιρεῖ S.A^b. ^p τοσαῦτα A^b. ^q δ' om. T. ^r λόγον S. ^s τὴν πρώτην om. F^b. ^t δὲ F^b. ^v ἐστὶν ἡ σκέψις T. ^w ἢ om. A^b.

2 τοῖς πάθεσιν, ἢ ὡς ^z ἡ ὕλη τῇ ἐντελεχείᾳ. Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ
 καθόλου αἰτιὸν τισιν εἶναι μάλιστα, καὶ εἶναι Ἰαρχὴ τὸ κα-
 θόλου· διὸ ἐπέλθωμεν καὶ περὶ τούτου. Ὑποκεί γὰρ ἀδύ-
 νατον ^z εἶναι οὐσίαν εἶναι ὅτι οὖν τῶν καθόλου λεγομένων.
 Πρώτη μὲν ^a γὰρ ^b οὐσία ἴδιος ἐκάστῳ ^c ἢ οὐχ ὑπάρχει ἄλλῳ,
 τὸ δὲ καθόλου κοινόν· τοῦτο γὰρ λέγεται καθόλου ὃ πλεί-
 3 οισιν ὑπάρχειν πέφυκεν. Τίνος οὖν οὐσία τοῦτ' ἔσται; Ἡ
 γὰρ ^d ἀπάντων ἢ οὐθενός. ^d Ἀπάντων δ' οὐχ οἶόν τε· ἐνός
^e δ' εἰ ἔσται, καὶ τὰλλα τοῦτ' ἔσται· ὦν γὰρ μία ἡ οὐσία,
 καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἐν καὶ αὐτὰ ἐν. Ὑποκεί οὐσία λέγεται τὸ
 μὴ καθ' ὑποκειμένου, τὸ δὲ καθόλου καθ' ὑποκειμένου τινὸς
 λέγεται αἰεὶ. Ἀλλ' ἄρα οὕτω μὲν οὐκ ἐνδέχεται ὡς τὸ τί ἦν
 εἶναι, ἐν ^ε τούτῳ δὲ ^h ἐνυπάρχειν, οἶον ⁱ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀν-
 4 θρώπῳ καὶ ἵππῳ. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι ^k ἔστι τις αὐτοῦ λόγος.
 Διαφέρει δ' οὐθὲν οὐδ' εἰ μὴ πάντων λόγος ἐστὶ τῶν ἐν τῇ
 οὐσίᾳ· οὐθὲν γὰρ ἦττον οὐσία τοῦτ' ἔσται τινός, ὡς ὁ ἄν-
 θρωπος τοῦ ἀνθρώπου ἐν ^φ ὑπάρχει. Ὡστε τὸ αὐτὸ συμ-
 βήσεται πάλιν· ἔσται γὰρ οὐσία ἐκείνου οὐσία, οἶον τὸ ζῶον
 5 ἐν ^l ^φ ὡς ἴδιον ὑπάρχει. Ὑποκεί δὲ καὶ ἀδύνατον καὶ ἄτοπον
^m τὸ τόδε ⁿ καὶ οὐσίαν, εἰ ἔστιν ἐκ τινων, μὴ ἐξ οὐσιῶν εἶναι
 μὴδ' ἐκ τοῦ τόδε τι, ἀλλ' ^o ἐκ ποιοῦ· πρότερον γὰρ ἔσται μὴ
 οὐσία τε καὶ τὸ ποιὸν οὐσίας τε καὶ ^q τοῦ τόδε. Ὅπερ ἀδύ-
 νατον· οὔτε λόγῳ γὰρ οὔτε χρόνῳ οὔτε γενέσει οἶόν τε τὰ
 6 πάθη τῆς οὐσίας εἶναι πρότερα· ἔσται ^r γὰρ χωριστά. Ὑποκεί
 τῷ ^s Σωκράτει ^t οὐσία ἐνυπάρξει οὐσία, ὥστε δυοῖν ἔσται ^v οὐ-
 σία. ^w Ὡς δὲ συμβαίνει, εἰ ἔστιν οὐσία ὁ ἄνθρωπος καὶ

^x ἢ om. S.T. ^y ἀρχὴ S. ^z εἶναι prius om. A^b, alterum T. ^a γὰρ] γὰρ ἢ S.A^b. ^b οὐσία ἢ ἐκάστου ἴδιος ἐκάστου E. et omisso ἢ S, οὐσία ἢ ἐκάστου T. ^c ἢ οὐχ ὑπάρχει ἄλλο T. ^d utrobique πάντων E.S.T. ^e γρ. δὴ ἐστὶ E. ^f post ἔσται S. ἢ γὰρ παντὸς ἢ οὐθενός. ^ε τούτῳ] αὐτῷ E.S.T, γρ. καὶ ἐν αὐτοῖς ἦτοι τοῖς ὑποκειμένοις E. inter versus. ^h ἐνυπάρχει S. ⁱ τὸ ζῶον om. T. ^k ἔσται S. ^l ^φ] ὡς εἶδει T.A^b. ^m τὸ τόδε] τότε δὲ T. ⁿ καὶ τὴν οὐσίαν F^b. ^o ἐκ τοῦ ποιοῦ T. ^p οὐσία τε] οὐσία δὲ T. τε om. A^b. ^q τοῦτο δὲ A^b. ^r γὰρ καὶ χωριστά A^b. ^s Σωκράτη T. ^t οὐσία om. E.A^b, post οὐσία ponit T. ^v οὐσίαι T. ^w ἄλλως H.A^b.

δσα οὕτω λέγεται, μηθὲν τῶν ἐν τῷ λόγῳ εἶναι μηθενὸς οὐσίαν, μηδὲ χωρὶς ὑπάρχειν αὐτῶν μηδ' ^x ἐν ἄλλῳ, λέγω δ' οἶον οὐκ εἶναι τι ζῶον παρὰ τὰ τινά, οὐδ' ἄλλο τῶν ἐν τοῖς ὕλο-
γοις ^z οὐθέν. Ἐκ ^a τε δὴ τούτων θεωροῦσι φανερόν ὅτι οὐθέν ^γ τῶν καθόλου ὑπαρχόντων οὐσία ἐστί, καὶ ὅτι οὐθέν σημαίνει τῶν κοινῇ κατηγορουμένων ^b τόδε τι, ἀλλὰ τοιόνδε. Εἰ δὲ μή, ἄλλα τε πολλὰ συμβαίνει καὶ ὁ τρίτος ἄνθρωπος. Ἐτι ⁸ δὲ καὶ ᾧδε δῆλον. Ἀδύνατον ^c γὰρ οὐσίαν ἐξ οὐσιῶν εἶναι ἐνυπαρχουσῶν ^d ὡς ἐντελεχείᾳ. ^e τὰ γὰρ δύο οὕτως ἐντελεχείᾳ οὐδέποτε ἐν ἐντελεχείᾳ, ἀλλ' ἐὰν δυνάμει δύο ἦ, ἔσται ἓν, οἶον ^f ἡ διπλασία ἐκ δύο ἡμίσεων δυνάμει ^g γε· ἡ γὰρ ἐντελέχεια χωρίζει. Ὡστε ^h εἰ ἡ οὐσία ἓν, οὐκ ἔσται ἐξ οὐσιῶν ἐνυπαρ-
χουσῶν, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ⁱ ὃν λέγει Δημόκριτος ὀρθῶς· ἀδύνατον γὰρ εἶναι φησιν ἐκ δύο ἓν ἢ ἐξ ἐνὸς δύο γε-
νέσθαι· τὰ γὰρ μεγέθη τὰ ἄτομα τὰς οὐσίας ποιεῖ. Ὅμοιως ¹⁰ τοίνυν ^k δῆλον ὅτι καὶ ^l ἐπ' ἀριθμοῦ ἕξει, εἴπερ ἐστὶν ^m ὁ ἀριθμὸς ⁿ σύνθεσις μονάδων, ὥσπερ λέγεται ὑπὸ τινων· ἡ γὰρ οὐχ ^o ἓν ^p ἡ δυάς, ἡ οὐκ ^q ἔστι μονὰς ἐν αὐτῇ ἐντελεχείᾳ. Ἐχει ¹¹ δὲ τὸ συμβαῖνον ἀπορίαν. Εἰ γὰρ μήτε ἐκ τῶν καθόλου οἶόν ^r τ' εἶναι μηδεμίαν οὐσίαν ^s διὰ τὸ τοιόνδε ἀλλὰ μὴ τόδε τι σημαίνειν, μήτ' ἐξ οὐσιῶν ἐνδέχεται ἐντελεχείᾳ εἶναι μηδεμίαν οὐσίαν ^t σύνθετον, ἀσύνθετον ἂν εἴη οὐσία πᾶσα, ὥστ' οὐδὲ λόγος ἂν εἴη οὐδεμιᾶς οὐσίας. Ἀλλὰ μὴν δοκεῖ ¹² γε ^u πᾶσι καὶ ἐλέχθη πάλαι ἡ μόνον ^v εἶναι οὐσίας ὅρον ἢ μά-
λιστα· νῦν δ' οὐδὲ ταύτης. Οὐθενὸς ἄρ' ἔσται ὀρισμός· ἡ τὸν τρόπον μὲν τινα ἔσται, τρόπον δέ τινα οὐ. Δῆλον δ' ἔσται τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὕστερον μᾶλλον.

Φανερόν δ' ἐξ αὐτῶν ^v τούτων τὸ συμβαῖνον καὶ τοῖς τὰς ¹⁴

^x ἐν] ἐν ἐν T.A^b. ^y λογικοῖς H^b. ^z οὐδὲν γάρ. ^z κ A^b. ^a τε] δὲ T.
^b τόδε] τὸ τόδε F^b. ^c γὰρ om. A^b. F^b. H^b. ^d ὡς] οὕτως ὡς E.S.T.
^e τὰ—οὕτως ἐντελεχείᾳ om. S. ^f ἡ] εἰ A^b. ^g γε] ἐν T. ^h εἰ om. E.
ⁱ δ T. ^k δῆλον ὅτι om. H^b. ^l ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ H^b. ^m ὁ om. A^b.
ⁿ σύνθεσις om. A^b. ^o ἡ] ἡ T. ^p ἔνεστι E.T. ^q διὰ τοσόνδε T.
^r σύνθετον om. E.S.T.H^b. ^s πᾶσα A^b. ^t οὐσίας εἶναι A^b. ^v τοῦτο F^b.

ιδέας λέγουσιν ^ω οὐσίας τε καὶ χωριστὰς εἶναι, καὶ ^α ἅμα ^υ τὸ εἶδος ἐκ τοῦ γένους ποιοῦσι καὶ τῶν διαφορῶν. Εἰ γὰρ ἐστὶ τὰ εἶδη καὶ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἵππῳ, ἦτοι ἐν καὶ ² ταυτὸν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἢ ἕτερον. Τῷ ^α μὲν ^α γὰρ λόγῳ δηλὸν ὅτι ἐν· τὸν γὰρ αὐτὸν ^β διέξεισι λόγον ὁ λέγων ἐν ἐκατέρῳ. Εἰ οὖν ἐστὶ τις ἄνθρωπος ^ε αὐτὸς καθ' αὐτὸν ^δ τόδε τι ^ε καὶ κεχωρισμένον, ἀνάγκη καὶ ἐξ ὧν, οἷον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, τόδε τι σημαίνειν καὶ εἶναι χωριστὰ καὶ οὐσίας· ὥστε ³ καὶ τὸ ζῶον. Εἰ μὲν οὖν τὸ αὐτὸ καὶ ^ε ἐν τῷ ἐν τῷ ἵππῳ ^ε καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ὥσπερ ^η σὺ σταντῶ, ^ι πῶς ^κ τὸ ἐν ^λ ἐν τοῖς οὐσι χωρὶς ἐν ἔσται, καὶ διὰ τί οὐ καὶ ^μ χωρὶς αὐτοῦ ἔσται τὸ ζῶον ^ν τοῦτο; Ἐπειτα εἰ ^ο μὲν μεθέξει τοῦ δίποδος καὶ τοῦ πολypoδος, ἀδύνατόν τι συμβαίνει· τὰναντία γὰρ ἅμα ⁴ ὑπάρξει αὐτῷ ἐνὶ καὶ ^ρ τῷδέ τινι ὄντι. Εἰ δὲ μή, τίς ^q ὁ τρόπος ὅταν εἴπῃ ^ρ τις τὸ ζῶον εἶναι δίπουν ἢ ^σ πεζόν; Ἄλλ' ἴσως σύγκειται καὶ ἄπτεται ἢ μέμικται. Ἀλλὰ πάντα ἄτοπα. Ἄλλ' ἕτερον ἐν ἐκάστῳ. Οὐκοῦν ἅπειρα ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔσται ὧν ἡ οὐσία ζῶον· οὐ ^ι γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς ἐκ ζῶον ^υ ὁ ἄνθρωπος. Ἔτι πολλὰ ἔσται αὐτὸ ^ω τὸ ζῶον· οὐσία τε γὰρ τὸ ἐν ἐκάστῳ ζῶον· οὐ γὰρ κατ' ἄλλο λέγεται. Εἰ δὲ μή, ἐξ ἐκείνου ἔσται ὁ ἄνθρωπος καὶ γένος αὐτοῦ ἐκεῖνο. Καὶ ἔτι ^α ιδέαι ἅπαντα ἐξ ὧν ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν οὐκ ἄλλου μὲν ⁶ ιδέα ἔσται ἄλλου δ' οὐσία· ἀδύνατον γάρ. Αὐτὸ ἄρα ζῶον ^γ ἐν ^z ἕκαστον ἔσται τῶν ἐν τοῖς ζώοις. Ἔτι ἐκ τίνος ^α τοῦτο καὶ πῶς ἐξ αὐτοῦ ^β ζῶον; Ἡ πῶς οἷόν τε εἶναι ^ε τὸ ζῶον ^δ δ

^ω οὐσίας τε χωριστὰς Ab, χωριστάς τε οὐσίας Fb. ^α ἅμα om. S. ^υ τὸ] καὶ τὸ E.T. ^z μὲν om. S. ^α γὰρ om. Ab. ^β ὁ λέγων διέξεισι λόγον Ab. ^ε αὐτὸ καθ' αὐτὸ E.T. ^δ τόδε] καὶ τόδε Fb, τὸ τόδε S. ^ε καὶ post τι om. T.Fb, καὶ—τι om. S. ^ε ἐν τῷ add. Ab. ^ε καὶ τῷ ἀνθρώπῳ add. Ab.Fb. ^η σὺ σταντῶ] αὐτὸς αὐτῷ Ab. ^ι πῶς om. Ab. ^κ τὸ ἐν add. Ab.Fb. ^λ ἐν χωρὶς οὐσιν E.T, ἐγχωρὶς οὐσιν S. ^μ χωρὶς αὐτοῦ] αὐτὸ Ab. ^ν τοῦτο] ἑαυτοῦ Ab. ^ο μὲν μὴ μεθέξει T. ^ρ τῷ δέοντι T. τινὶ add. Ab.Fb. ^q ὁ om. Ab. ^ρ τις] τί Ab. ^σ post πεζόν Fb. ἢ ζῶον ἄπουν. ^ι γὰρ] καὶ S. ^υ ὁ om. Ab. ^ω τὸ post αὐτὸ om. T. ^α γρ. ιδέα E. ^γ ἐν add. Ab. ^z ἔσται ἕκαστον E.S. ^α τοῦτον E.S.T. ^β ζῶου E.S.T. in E. γρ. αὐτοζῶον. ^ε τὸ ζῶον] γρ. οὐσία E. ^δ δ om. Ab.

οὐσία, τοῦτο αὐτὸ παρ' αὐτὸ τὸ ζῶον; "Ετι ^εδ' ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ταῦτά τε συμβαίνει καὶ τούτων ἀτοπώτερα. Εἰ δὴ ἀδύνατον οὕτως ἔχειν, δῆλον ὅτι οὐκ ἔστιν ^ιεἶδη αὐτῶν οὕτως ὥς τινές φασιν.

Ἐπεὶ δ' ἡ οὐσία ἑτέρα τό τε σύνολον καὶ ὁ λόγος (λέγω 15
δ' ὅτι ^ε ἡ μὲν οὕτως ἐστὶν οὐσία σὺν τῇ ὕλῃ συνειλημμένος ὁ λόγος, ἡ δ' ὁ λόγος ^η ὅλως), ὅσαι μὲν οὖν οὕτω λέγονται, τούτων μὲν ^ι ἔστι φθορά· καὶ γὰρ γένεσις· τοῦ δὲ λόγου οὐκ ἔστιν οὕτως ^κ ὥστε φθείρεσθαι· ^ι οὐδὲ γὰρ γένεσις (οὐ γὰρ γίγνεται τὸ οἰκία εἶναι ἀλλὰ τὸ τῇδε τῇ οἰκία), ἀλλ' ἄνευ γενέσεως καὶ φθορᾶς εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν· δέδεικται γὰρ ὅτι οὐθεὶς ταῦτα γεννᾷ οὐδὲ ποιεῖ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν ^α τῶν αἰσθητῶν τῶν καθ' ἕκαστα ^μ οὐθ' ὀρισμός οὐτ' ἀπόδειξις ἐστίν, ὅτι ἔχουσιν ὕλην ἧς ἡ φύσις τοιαύτη ὥστ' ἐνδέχεσθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ· διὸ φθαρτὰ πάντα τὰ καθ' ἕκαστα ^ν αὐτῶν. Εἰ οὖν ἡ ^τ ἀπόδειξις τῶν ἀναγκαίων καὶ ὁ ὀρισμός ἐπιστη- 3
μονικός, καὶ οὐκ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδ' ἐπιστήμην ^ο ὅτε μὲν ἐπιστήμην ὅτε δ' ἄγνοϊαν εἶναι, ἀλλὰ δόξα τὸ τοιοῦτόν ἐστιν, οὕτως οὐδ' ^ρ ἀπόδειξιν οὐδ' ὀρισμόν, ἀλλὰ δόξα ἐστὶ τοῦ ἐνδεχομένου ἄλλως ἔχειν, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτῶν οὔτε ὀρισμός οὔτε ἀπόδειξις. Ἀδηλὰ τε γὰρ τὰ φθειρόμενα τοῖς 4
ἔχουσι τὴν ἐπιστήμην, ὅταν ἐκ τῆς αἰσθήσεως ^ι ἀπέλθῃ· καὶ σωζομένων ^ι τῶν λόγων ἐν τῇ ψυχῇ τῶν αὐτῶν οὐκ ἔσται οὔτε ὀρισμός ἔτι οὔτε ἀπόδειξις. Διὸ δεῖ τῶν πρὸς ὄρον, ὅταν τις ὀρίζηται τι τῶν καθ' ^ε ἕκαστα, μὴ ἀγνοεῖν ὅτι ^τ αἰ ἀναιρεῖν ἔστιν· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ὀρίσασθαι. Οὐδὲ ^ν δὴ ἰδέαν 5
οὐδεμίαν ἔστιν ^ω ὀρίσασθαι· τῶν γὰρ καθ' ἕκαστον ἡ ἰδέα, ὥς φασί, καὶ χωριστή. Ἀναγκαῖον δ' ^ε ἐξ ὀνομάτων εἶναι τὸν λόγον. Ὀνομα δ' οὐ ποιήσει ὁ ὀρίζόμενος· ἄγνωστον

^ε δ'] δὲ καὶ T. ^ι ἰδέα E.T. ^ε ἡ] εἰ F^b. ^η ὅλως om. A^b. ^ι ἔστι καὶ φθορά A^b. ^κ ὥστε om. S. ^ι οὐδὲν E, οὐ A^b. ^μ οὐτ' ἀριθμός T. ^ν αὐτῶν om. H^b. ^ο ὅτε μὲν ἐπιστήμην om. A^b. ^ρ ἀπόδειξις οὐδ' ὀρισμός A^b, F^b. ^ι ἀπέλθῃ T. ^ι τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λόγων αὐτῶν T. ^ε ἕκαστον E.A^b. ^τ αἰ om. E. ^ν δεῖ T. ^ω ὀρίσασθαι] ἀναιρεῖν F^b. ^ε ἐξ ὧν ὀνομάτων T.

· γὰρ ἔσται. Τὰ δὲ κείμενα κοινὰ πᾶσιν. Ἀνάγκη ἄρα ὑπάρχειν ἡ καὶ ἄλλω ταῦτα. ^zοἶον εἴ τις ^aσέ ^bὀρίσαιτο, ζῶον ἐρεῖ 6 ἰσχυρὸν ἢ λευκὸν ἢ ἕτερόν τι ὃ καὶ ἄλλω ὑπάρξει. Εἰ δέ τις φαίη μηθὲν κωλύειν χωρὶς μὲν πάντα πολλοῖς, ἅμα δὲ μόνῳ τούτῳ ὑπάρχειν, ^dλεκτέον πρῶτον μὲν ὅτι καὶ ἀμφοῖν, οἶον τὸ ζῶον δῖπουν τῷ ζῳῷ καὶ τῷ δῖποδι. Καὶ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν αἰδίων ^eκαὶ βανάγκη εἶναι, πρότερά γ' ὄντα καὶ μέρη 7 τοῦ ^hσυνθέτου. Ἀλλὰ μὴν καὶ χωριστά, εἴπερ τὸ ἄνθρωπος χωριστόν· ἢ γὰρ οὐθὲν ἢ ἅμῳ. Εἰ μὲν οὖν μηθὲν, οὐκ ἔσται τὸ ⁱγένος παρὰ τὰ εἶδη· εἰ δ' ἔσται, καὶ ἡ διαφορά. Εἰθ' ὅτι πρότερα τῷ εἶναι ταῦτα δὲ οὐκ ἀνταναιρεῖται. 8 ^kἘπειτα ^lδὲ εἰ ἐξ ἰδεῶν αἱ ιδέαι (ἀσυνθετώτερα γὰρ τὰ ἐξ ὧν), ἔτι ἐπὶ πολλῶν δεήσει κακεῖνα κατηγορεῖσθαι ἐξ ὧν ἢ ιδέα, οἶον τὸ ζῶον καὶ τὸ δῖπουν. Εἰ δὲ μή, πῶς γνωρισθήσεται; Ἔσται γὰρ ιδέα τις ἣν ἀδύνατον ἐπὶ πλειόνων ^mκατηγορεῖσθαι ἢ ἐνός. Οὐ δοκεῖ δέ, ἀλλὰ ⁿπᾶσα ιδέα εἶναι με- 9 θεκτή. Ὡσπερ οὖν εἴρηται, λανθάνει ὅτι ὁ ἀδύνατον ὀρίσασθαι ἐν τοῖς αἰδίοις, μάλιστα δὲ ὅσα μοναχά, οἶον ἥλιος ^pἢ ^qσελήνη. Οὐ μόνον ^rγὰρ ^sδιαμαρτάνουσι τῷ προστιθέναι ^tτοιαῦτα ὧν ἀφαιρουμένων ἔτι ἔσται ἥλιος, ὥσπερ τὸ ^vπερὶ ^wγῆν ἰὸν ἢ νυκτικρυφές. ^xἌν γὰρ στή ^yἢ φανῇ, οὐκέτι ^zἔσται ἥλιος· ἀλλ' ἄτοπον εἰ μή· ὁ γὰρ ἥλιος οὐσίαν τινὰ 10 σημαίνει. Ἔτι ὅσα ἐπ' ἄλλου ἐνδέχεται, οἶον ἐὰν ἕτερος γένηται τοιοῦτος, δῆλον ὅτι ἥλιος ἔσται. Κοινὸς ἄρα ὁ λόγος. Ἀλλ' ἦν τῶν καθ' ἕκαστα ὁ ἥλιος, ὥσπερ Κλέων ἢ Σωκράτης, ἐπεὶ διὰ τί οὐδεὶς ^aὄρον ἐκφέρει αὐτῶν ιδέας; Γένοιτο γὰρ ἂν δῆλον πειρωμένων ὅτι ἀληθὲς τὸ νῦν εἰρημένον.

^y καὶ ἄλλως τοιαῦτα S, om. T.

^z οἶον Ab. et γρ. E: ceteri καὶ.

^a σέ om. Fb. Hb. ^b ὀρίσαι τὸ T. ^c ὑπάρχει T. Ab. ^d λεκτέον add.

Ab. Fb. et γρ. E. ^e ὅτι καὶ] ὅτι τὸ Ab. ^f καὶ post αἰδίων om. Fb.

^g ἀνάγκη γε εἶναι E. T. ^h συντεθέντος S. ⁱ γένος] [ῶον Fb. ^k ἔπειτα]

ἔτι γρ. E. ^l δὲ om. Ab. ^m κατηγορεῖσθαι T. ⁿ πᾶσιν S. ^o ἀδύνατόν

ἐστὶν ὀρίσασθαι Fb. ^p ἢ] καὶ T. ^q post σελήνη Fb. ἢ γῆ. ^r γὰρ] δὲ

δὴ E. ^s ἀμαρτάνουσι E. Fb. ^t τὰ τοιαῦτα T. ^v περὶ] ὑπὸ Hb. ^w γῆ-

μιον νυκτικρυφές T. ^x ἂν γὰρ στή] ἂν γὰρ δὲ στή T, ἄνδρες τῇ E. ^y ἢ]

ἢ αἰὶ Hb. ^z ἔσται om. T. ^a ὄρον S.

Φανερόν δ' ὅτι ^b καὶ τῶν δοκουσῶν ^c εἶναι οὐσιῶν αἱ πλεῖ- 16
 σται δυνάμεις εἰσί, τὰ τε μόρια τῶν ζώων· οὐθὲν γὰρ κεχω-
 ρισμένον αὐτῶν ἐστίν· ὅταν δὲ χωρισθῇ, καὶ τότε ὄντα ὡς
 ὕλη πάντα, καὶ γῆ καὶ πῦρ καὶ ἀήρ· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν ἐν
 ἐστίν, ἀλλ' οἶον ^d ὅ ^e ὁρρὸς πρὶν ἢ πεφθῇ καὶ γένηται τι ἐξ
 αὐτῶν ἐν. Μάλιστα δ' ἂν τις τὰ τῶν ἐμψύχων ὑπολάβοι ²
 μόρια καὶ τὰ τῆς ψυχῆς πάρεγγυς ἄμφω γίγνεσθαι, ὄντα
 καὶ ἐντελεχεία καὶ δυνάμει, τῷ ἀρχὰς ἔχειν κινήσεως ἀπό
 τινος ἐν ταῖς καμπαῖς· διὸ ἔνια ζῶα διαιρούμενα ζῇ. Ἀλλ'
 ὁμως δυνάμει πάντ' ἐσται, ὅταν ἢ ἐν καὶ συνεχὲς φύσει, ἀλλὰ
 μὴ βία ἢ ^f καὶ συμφύσει· τὸ γὰρ τοιοῦτον πῆρωσις. ³ Ἐπεὶ
 δὲ τὸ ἐν λέγεται ὥσπερ καὶ τὸ ὄν, καὶ ^h ἡ οὐσία ἡ τοῦ ἐνὸς
 μία καὶ ὦν μία ἀριθμῷ ἐν ἀριθμῷ, φανερόν ὅτι οὔτε τὸ ἐν
 οὔτε τὸ ὄν ἐνδέχεται οὐσίαν εἶναι τῶν πραγμάτων, ὥσπερ
 οὐδὲ τὸ στοιχείω εἶναι ⁱ ἢ ἀρχῇ· ἀλλὰ ζητοῦμεν τίς οὖν ἢ
 ἀρχή, ἵνα εἰς ^k γνωριμώτερον ^l ἀναγάγωμεν. Μᾶλλον μὲν ⁴
 οὖν τούτων οὐσία τὸ ὄν καὶ ἐν ἢ ἡ τε ἀρχὴ καὶ τὸ στοιχείον
 καὶ τὸ αἷτιον, οὐπω δὲ οὐδὲ ταῦτα, εἴπερ μὴδ' ἄλλο κοινὸν
 μὴθὲν οὐσία· οὐδενὶ γὰρ ὑπάρχει ἡ οὐσία ἀλλ' ^m ἢ ⁿ αὐτῇ τε
 καὶ τῷ ἔχοντι αὐτήν, οὐ ἐστὶν οὐσία. ^o Ἐτι τὸ ^p ἐν πολ- ⁵
 λαχῇ οὐκ ἂν εἴη ἅμα, τὸ δὲ κοινὸν ἅμα πολλαχῇ ὑπάρχει·
^q ὥστε δηλὸν ὅτι οὐθὲν τῶν καθόλου ὑπάρχει παρὰ τὰ καθ'
 ἕκαστα ^r χωρίς, ἀλλ' οἱ τὰ εἶδη λέγοντες ^s εἶναι τῇ μὲν ὀρθῶς
 λέγουσι χωρίζοντες αὐτά, εἴπερ οὐσίαι εἰσί, τῇ δ' οὐκ ὀρθῶς,
 ὅτι τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν εἶδος λέγουσιν. Αἷτιον δ' ὅτι οὐκ ⁶
 ἔχουσιν ἀποδοῦναι τίνες αἱ τοιαῦται οὐσίαι αἱ ἄφθαρτοι
^t παρὰ τὰς καθ' ἕκαστα καὶ αἰσθητάς. ^v Ποιοῦσιν οὖν τὰς
 αὐτὰς τῷ εἶδει τοῖς φθαρτοῖς (^w ταύτας γὰρ ^x ἴσμεν), αὐτο-

^b καὶ ἐκ τῶν S. ^c οὐσιῶν εἶναι E.T. ^d ὅ add. Ab. ^e ὁρρὸς F^b. et
 γρ. E: ceteri σωρὸς. ^f καὶ add. Ab. ^g ἐπειδὴ F^b. ^h ἢ post καὶ
 om. F^b. ⁱ ἢ ἀρχῇ E.T. ^k γνωριμώτερα S, γνωριμωτέραν T.A^b. ^l ἀνά-
 γωμεν T. ^m ἢ add. Ab.F^b.H^b. ⁿ αὐτῇ] αὐτῇ T. ^o ἔτι] ἔτι εἰ T.
^p ἐν] ὄν Ab. ^q ὥστε—ὑπάρχει om. T. ^r χωρίς om. Ab. ^s εἶναι
 add. Ab.F^b. ^t παρὰ] πρὸς T. ^v ποιοῦντες τὰς Ab. ^w ταῦτα S, τὰς
 αὐτὰς τὸ μὲν Ab. ^x ἴσμεν om. Ab.

άνθρωπον ^γκαὶ αὐτόϊππον, προστιθέντες τοῖς αἰσθητοῖς τὸ
 7 ῥῆμα τὸ αὐτό. Καίτοι καὶ ^zεἰ μὴ ἐωράκειμεν τὰ ἄσπρα,
^aοὐθὲν ἂν ^bἦττον οἶμαι ἦσαν οὐσίαι αἰδίοι παρ' ^cἃς ἡμεῖς
^dᾔδεμεν· ὥστε καὶ νῦν εἰ μὴ ^eἔχοιμεν τίνες εἰσίν, ἀλλ' εἶναι
^fγέ τινες ἴσως ἀναγκαῖον. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε τῶν καθόλου
 λεγομένων οὐθὲν οὐσία, οὔτ' ἐστὶν οὐσία οὐδεμία ἐξ οὐσιῶν,
 δῆλον.

- 17 Τί δὲ χρὴ λέγειν καὶ ὁποῖόν τι τὴν οὐσίαν, πάλιν ἄλλην
^gοἶον ἀρχὴν ποιησάμενοι ^hλέγωμεν· ἴσως γὰρ ἐκ τούτων
 ἔσται δῆλον καὶ περὶ ἐκείνης τῆς οὐσίας ἣτις ἐστὶ κεχω-
 ρισμένη τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν. Ἐπεὶ οὖν ἡ ⁱοὐσία ἀρχὴ
 καὶ αἰτία τις ἐστίν, ἐντεῦθεν μετιτέον. Ζητεῖται δὲ τὸ διὰ τί
^kἀεὶ οὕτως, διὰ τί ^lἄλλο ἄλλῃ τινὶ ὑπάρχει. Τὸ γὰρ ζη-
 τεῖν ^mδιὰ τί ὁ ⁿμουσικὸς ἄνθρωπος ἄνθρωπος μουσικὸς ἐστίν,
 ἥτοι ἐστὶ τὸ εἰρημένον ζητεῖν διὰ τί ὁ ἄνθρωπος μουσικὸς
 ἐστίν, ἢ ἄλλο. Τὸ μὲν οὖν διὰ τί αὐτό ἐστίν αὐτό, οὐθὲν
 ἐστὶ ζητεῖν. Δεῖ γὰρ τὸ ὅτι καὶ τὸ εἶναι ὑπάρχειν δῆλα
^oὄντα, λέγω δ' οἶον ὅτι ἡ σελήνη ἐκλείπει. Ὅ Αὐτὸ δὲ ὅτι
^pαὐτό, εἰς λόγος καὶ μία ^qαἰτία ἐπὶ πάντων, διὰ τί ὁ ἄν-
 θρωπος ἄνθρωπος ἢ ^rὁ μουσικὸς μουσικὸς· πλὴν εἴ τις λέγοι
 ὅτι ἀδιαίρετον πρὸς αὐτὸ ἕκαστον· τοῦτο δ' ἦν τὸ ^sἐν εἶναι.
^tἈλλὰ τοῦτο κοινόν τε κατὰ πάντων ^uκαὶ σύντομον. Ζητή-
 4 σαιε δ' ἂν τις διὰ τί ^vὁ ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον τοιονδί. Τοῦτο
 μὲν τοίνυν δῆλον ὅτι οὐ ζητεῖ ^wδιὰ τί ^xὅς ἐστιν ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος ἐστίν. Ὑ Τὶ ἄρα κατὰ τινος ζητεῖ διὰ τί ὑπάρχει.
 Ὅτι δ' ὑπάρχει, δεῖ δῆλον εἶναι· εἰ γὰρ μὴ οὕτως, οὐθὲν
 ζητεῖ. Οἶον διὰ τί βροντᾷ; ^zΔιότι ψόφος γίγνεται ἐν
 τοῖς νέφεσιν· ἄλλο γὰρ οὕτως κατ' ἄλλου ἐστὶ τὸ ζητού-

^y καὶ] τὸ δὲ A^b. ^z εἰ om. T. ^a οὐδ' T. ^b οἶμαι ἦττον S.
^c ἃ A^b. ^d εἶδμεν T. ^e ἔχομεν E. T. ^f γέ] τε A^b, om. T. ^g οἶον
 om. F^b. ^h λέγωμεν S. ⁱ οὐσία καὶ ἀρχὴ καὶ H^b. ^k ἀεὶ om. A^b, F^b.
^l ἄλλο] ἄλλο τι E. T. ^m διὰ] καὶ διὰ T. ⁿ μουσικὸς ἄνθρωπος E. S.
^o αὐτοῦ E. S. T. ^p αὐτοῦ S. ^q αἰτία om. F^b. ^r ὁ μουσικὸς om. A^b.
^s ἐν] ἐν E. S. T. ^t καὶ τὸ σύντομον T. ^v ὁ om. A^b. ^w διὰ τί
 om. A^b. ^x ὅς ἐστιν] ὅστις T. ^y τι] τὸ S. ^z διατὶ A^b, F^b.

μενον. Καὶ διὰ τί ^aταδί, οἶον ^bπλίνθοι καὶ λίθοι, οἰκία ⁵ἐστίν; Φανερόν τοίνυν ὅτι ζητεῖ τὸ αἷτιον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ὡς εἰπεῖν λογικῶς. ^cὉ ἐπ' ἐνίων μὲν ^dἐστὶ τίνος ἕνεκα, οἶον ἴσως ἐπ' οἰκίας ἢ κλίνης, ἐπ' ἐνίων δὲ τί ἐκίνησε πρῶτον· αἷτιον γὰρ καὶ τοῦτο. Ἀλλὰ τὸ μὲν τοιοῦτον αἷτιον ἐπὶ τοῦ γίνεσθαι ζητεῖται καὶ φθείρεσθαι, θάτερον δὲ καὶ ἐπὶ ^eτοῦ εἶναι. Λανθάνει δὲ μάλιστα ^fτὸ ζη-
τούμενον ἐν τοῖς μὴ ^gκαταλλήλως λεγομένοις. Οἶον ἀνθρω-
πος ^hτί ἐστὶ ⁱζητεῖται διὰ τὸ ἀπλῶς λέγεσθαι, ἀλλὰ μὴ διορίζειν ὅτι τάδε ^kἢ τόδε. Ἀλλὰ δεῖ ^lδιαρθρώσαντας ζητεῖν· εἰ δὲ μὴ, κοινὸν τοῦ μὴθὲν ζητεῖν ^mκαὶ τοῦ ζητεῖν τι γίγνεται. Ἐπεὶ δὲ δεῖ ἔχειν τε καὶ ὑπάρχειν τὸ εἶναι, δηλον ⁿὅτι τὴν ὕλην ^oζητεῖ διὰ τί ἐστίν· οἶον οἰκία ^pταδί ^qδιὰ τί; Ὅτι ὑπάρχει ταδί, ^rὃ ἦν οἰκία εἶναι. Καὶ ἀνθρωπος ^sὁδί, ἢ τὸ σῶμα ^tτοῦτο τοδὶ ἔχον. Ὡστε τὸ αἷτιον ζητεῖται τῆς ὕλης· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ εἶδος ^φτί ἐστίν· τοῦτο δ' ἡ οὐσία. ^vΦανερόν τοίνυν ὅτι ἐπὶ τῶν ἀπλῶν οὐκ ἔστι ζήτησις οὐδὲ δίδαξις, ἀλλ' ἕτερος τρόπος τῆς ζητήσεως τῶν τοιούτων. Ἐπεὶ δὲ ^wτὸ ἐκ τίνος σύνθετον οὕτως ^xᾧστε ἐν εἶναι τὸ πᾶν, ^yἀλλὰ μὴ ὡς σωρὸς ἀλλ' ὡς ἡ συλλαβή, ἡ ^zδὲ συλλαβὴ οὐκ ^aἔστι τὰ στοιχεῖα, ^bοὐδὲ τὸ β ^a ταυτὸ τῷ β ^a καὶ α, οὐδ' ^cἡ σὰρξ πῦρ ^dκαὶ γῆ· διαλυθέντων γὰρ ^eτὰ μὲν οὐκέτι ^fἐστίν, οἶον ἡ σὰρξ καὶ ^gἡ συλλαβή, ^hτὰ δὲ στοιχεῖα ἔστι, καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ γῆ. Ἔστιν ἴαυρα τι ἡ συλλαβή, οὐ μόνον τὰ στοι-
χεῖα τὸ φωνῆεν καὶ ἀφωνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τι· ^kκαὶ ἡ

^a τοδὶ Ab. ^b λίθοι καὶ πλίνθοι Ab. ^c δ] ἢ S. ^d ἐστὶ τὸ τίνος Fb. ^e τοῦ τί εἶναι T. ^f τὸ] τί ἐστὶ τὸ Hb. ^g κατ' ἄλλων E.S.T. ^h τί] γρ. καὶ διὰ τί E. ⁱ post ζητεῖται S. καὶ φθείρεσθαι, θάτερον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ εἶναι. ^k ἢ om. Ab. ^l διορθώσαντας E.T. ^m καὶ τοῦ ζητεῖν τι om. Ab. ⁿ δη om. S. ^o ζητῶ T. ^p ταδί om. Ab. ^q διὰ τί; δτι] διότι Ab. ^r δ ἦν om. Ab. ^s τοδὶ Ab. ^t τοῦτο om. Ab. ^v φα-
νερόν—δίδαξις om. S. ^w τὸ] τῶν Hb. ^x ὡς τὸ Fb. ^y ἀλλὰ] ἂν Ab. ^z δε] τε Ab. ^a ἔσται Ab. ^b οὐδὲ ταυτὸ τὸ β καὶ α T, οὐδὲ τῷ β αὐτὸ τῷ β καὶ α Ab.Fb.Hb. ^c ἢ om. S. ^d καὶ om. T. ^e τὸ Ab. ^f ἔσται T. ^g ἢ post καὶ om. T. ^h τὰ—συλλαβή om. S. ⁱ ἴαυρα τι ἡ συλλαβή] δὲ τῆς συλλαβῆς Ab.Hb. ^k καὶ ἡ—τι om. T.

σὰρξ οὐ μόνον πῦρ καὶ γῆ ἢ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρόν, ἀλλὰ
 10 καὶ ἑτερόν τι. ¹ Εἰ τοίνυν ἀνάγκη κακεῖνο ἢ στοιχείον ἢ
 ἐκ στοιχείων εἶναι, εἰ μὲν στοιχείον, πάλιν ὁ αὐτὸς ^μ ἔσται
 λόγος· ἐκ τούτου γὰρ καὶ πυρὸς καὶ γῆς ἔσται ἡ σὰρξ καὶ
^η ἔτι ἄλλου, ὥστ' εἰς ἄπειρον βαδιεῖται· εἰ δ' ἐκ ^ο στοιχείου,
 δῆλον ὅτι οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ πλείονων, ἢ ἐκεῖνο αὐτὸ ἔσται,
 ὥστε πάλιν ἐπὶ ^ρ τούτου τὸν αὐτὸν ^q ἐροῦμεν λόγον καὶ ἐπὶ
 11 τῆς σαρκὸς ἢ συλλαβῆς. Δόξειε ^τ δ' ἂν εἶναι τι ^ς τοῦτο καὶ
 οὐ στοιχείον, καὶ αἰτιὸν γε τοῦ εἶναι ^τ τοδὶ μὲν σάρκα τοδὶ
 12 δὲ συλλαβὴν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὀυσία δ'
^ν ἐκάστου μὲν τοῦτο· τοῦτο γὰρ αἴτιον ^π πρῶτον τοῦ εἶναι·
 ἐπεὶ δ' ἔνια οὐκ οὐσίαι τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ^ς ὅσαι οὐσίαι
^γ κατὰ φύσιν ^ς καὶ φύσει συνεστήκασι, φανείη ^α ἂν ^β καὶ αὕτη
 ἢ φύσις οὐσία, ἢ ἔστιν οὐ στοιχείον ἀλλ' ἀρχή. Στοιχείον
 δ' ἔστιν εἰς ὃ διαιρεῖται ἐνυπάρχον ὡς ὕλην, οἶον τῆς συλλα-
 βῆς τὸ ^α καὶ ^ς τὸ ^β.

Η.

Ἐκ δὴ τῶν εἰρημένων ^δ συλλογίσασθαι δεῖ, καὶ ^ο συνα-
 γαγόντας τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι. Εἴρηται ^ι δὴ ὅτι
 τῶν οὐσιῶν ζητεῖται τὰ αἴτια καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοι-
 χεῖα. Οὐσίαι δὲ αἱ μὲν ὁμολογούμεναί εἰσιν ὑπὸ πάντων,
 2 περὶ δὲ ^ς ἐνίων ἰδίᾳ τινὲς ἀπεφάναντο. Ὅμολογούμεναι μὲν
 αἱ φυσικαί, οἶον πῦρ γῆ ὕδωρ ^η ἀήρ καὶ τᾶλλα τὰ ἀπλᾶ
 σώματα, ἔπειτα τὰ φυτὰ ^η καὶ τὰ μόρια αὐτῶν, καὶ τὰ ζῶα
 καὶ τὰ μόρια τῶν ζῴων, καὶ τέλος ^ι ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ μόρια
 τοῦ οὐρανοῦ· ἰδίᾳ ^κ δὲ τινες οὐσίας λέγουσιν εἶναι τὰ ^τ εἶδη

¹ εἰ] ἔτι S. ^μ λόγος ἔσται E.S.T. ^η ἔτι ἀλλὰ T, εἰ τι ἄλλο Ab.
^ο στοιχείων Fb.Hb. ^ρ τούτου] γε T. ^q λόγον ἐροῦμεν T. ^τ δ' om.
 Ab. ^ς τοιούτο S.T. ^τ τοδὶ—τουδὶ S. ^ν ἐκαστον S. ^π τοῦ εἶναι
 πρῶτον Ab. ^ς ὅσαι] αἱ Ab. ^γ κατὰ φύσιν καὶ om. Ab. ^ς καὶ φύσει
 om. S. ^α ἂν] γὰρ ἂν τισι S, ἂν τισι E.T. ^β καὶ] ὅτι Ab, om. E.
^ς τὸ om. Ab. ^δ συλλογίσασθαι E.S.T. ^ο συναγαγόντα Ab, συνάγοντας
 E.S. ^ι γρ. δὲ E. ^ς ἰδίων ἰδιά T. ^η ἀήρ et mox καὶ post φυτὰ
 om. T. ^κ δὲ] τε Ab.

καὶ τὰ μαθηματικά. Ἄλλας δὲ ¹ δὴ συμβαίνει ἐκ τῶν λόγων ³ οὐσίας εἶναι, τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸ ὑποκείμενον. Ἐπι ἄλλως τὸ γένος μᾶλλον τῶν εἰδῶν καὶ τὸ καθόλου τῶν καθ' ἕκαστα. Τῷ δὲ καθόλου καὶ τῷ γένει καὶ αἱ ιδέαι συνάπτουσιν· κατὰ τὸν αὐτὸν γὰρ λόγον οὐσίαι δοκοῦσιν εἶναι. Ἐπεὶ δὲ τὸ ⁴ τί ἦν εἶναι οὐσία, τούτου δὲ λόγος ὁ ὀρισμός, διὰ τοῦτο περὶ ὀρισμοῦ καὶ περὶ τοῦ καθ' αὐτὸ διώρισται. Ἐπεὶ δὲ ὁ ὀρισμὸς λόγος, ὁ δὲ λόγος μέρη ἔχει, ἀναγκαῖον καὶ περὶ ^m μέρους ἦν ιδεῖν, ποῖα τῆς οὐσίας μέρη καὶ ποῖα οὐ· καὶ εἰ ταῦτα, καὶ ⁿ τοῦ ^o ὀρισμοῦ. Ἐπι τοίνυν οὔτε τὸ καθόλου οὐσία οὔτε τὸ γένος. Περὶ δὲ ^p τῶν ιδεῶν καὶ τῶν μαθημα- ⁵ τικῶν ὕστερον σκεπτέον· παρὰ γὰρ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ^q ταύτας λέγουσιν τινες εἶναι. ^r Νῦν δὲ περὶ τῶν ὁμολογουμένων οὐσιῶν ἐπέλθωμεν. Αὐταὶ δ' εἰσὶν αἱ αἰσθηταί· ^s αἱ δ' αἰσθηταὶ ^t οὐσίαι πᾶσαι ὕλην ἔχουσιν. ^v Ἔστι δ' οὐσία ^w τὸ ⁶ ὑποκείμενον, ἄλλως μὲν ἡ ὕλη (ὕλην δὲ λέγω ^x ἢ μὴ τότε τι οὐσα ἐνεργεῖα δυνάμει ἐστὶ τότε ^y τι), ἄλλως δ' ὁ λόγος καὶ ἡ μορφή, ^z ὃ τότε τι ὦν τῷ λόγῳ χωριστὸν ἐστίν. Τρίτον δὲ τὸ ἐκ τούτων, οὗ γένεσις μόνου καὶ φθορά ἐστίν, καὶ χωριστὸν ἀπλῶς· τῶν γὰρ κατὰ τὸν λόγον οὐσιῶν αἱ μὲν αἱ δ' οὐ. Ὅτι δ' ἐστὶν οὐσία καὶ ^a ἡ ὕλη, δῆλον· ἐν πάσαις γὰρ ⁷ ταῖς ἀντικειμέναις μεταβολαῖς ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμενον ταῖς μεταβολαῖς, οἷον κατὰ τόπον τὸ νῦν μὲν ἐνταῦθα, πάλιν δ' ἄλλοθι, καὶ κατ' αὔξησιν ὃ νῦν μὲν ^b τηλικόνδε, πάλιν δ' ἔλαττον ἢ μείζον, καὶ κατ' ἀλλοίωσιν ὃ νῦν μὲν ὑγιές, πάλιν δὲ κάμνον. Ὅμοίως δὲ καὶ κατ' οὐσίαν ὃ νῦν μὲν ἐν γενέσει, ⁸ πάλιν δ' ἐν φθορᾷ, καὶ νῦν ^c μὲν ὑποκείμενον ὡς τότε τι, πάλιν δ' ὑποκείμενον ὡς κατὰ στέρησιν. Καὶ ἀκολουθοῦσι

¹ δεῖ συμβαίνειν T. ^m μέρους] μερῶν F^b. ⁿ τοῦ] εἰ τοῦ S. ^o ὀρι-
σμένου S. et γρ. E. ^p τῶν post δὲ om. A^b. ^q ταῦτα S. ^r νῦν—
αἰσθηταί om. E. T. ^s αἱ αἰσθηταὶ δὲ S. ^t οὐσαι A^b. ^v ἔστιν οὐσίαν S.
post lacunam litterarum quattuor. idem addit αἱ δὲ αἰσθηταὶ οὐσίαι
πᾶσαι ὕλην ἔχουσιν. ^w γρ. τὰ ὑποκείμενα E. ^x ἢ] εἰ T. ^y τι om. F^b.
^z ὃ om. A^b. ^a ἡ om. E. ^b τηλικόνδε T. A^b, ηλίκον S. ^c μὲν
add. E. F^b.

δη ^d ταύτη αἱ ἄλλαι μεταβολαί. Τῶν δ' ἄλλων ἢ μιᾶ ἢ ^e δυοῖν αὕτη οὐκ ἀκολουθεῖ· οὐ γὰρ ἀνάγκη, εἴ τι ὕλην ἔχει τοπικὴν, τοῦτο καὶ γεννητὴν καὶ φθαρτὴν ἔχειν. Τίς μὲν οὖν διαφορὰ τοῦ ἀπλῶς γίγνεσθαι καὶ μὴ ἀπλῶς, ἐν τοῖς φυσικοῖς εἴρηται.

- 2 Ἐπεὶ ^h δ' ἡ μὲν ὡς ὑποκειμένη καὶ ὡς ὕλη ⁱ οὐσία ὁμολογεῖται, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ δυνάμει, λοιπὸν τὴν ὡς ^k ἐνέργειαν οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν εἰπεῖν τίς ἐστίν. Δημόκριτος μὲν οὖν τρεῖς διαφορὰς ἔοικεν οἰομένῃ εἶναι· τὸ μὲν γὰρ ὑποκείμενον σῶμα τὴν ὕλην ἐν καὶ ταυτόν, διαφέρειν δὲ ^l ἢ ῥυσμῶ, ὃ ἐστὶ σχῆμα, ἢ τροπῇ, ὃ ἐστὶ θέσις, ἢ διαθιγῇ, ὃ ἐστὶ ^m τάξις. Φαίνονται δὲ πολλαὶ διαφοραὶ οὖσαι, οἷον τὰ μὲν συνθέσει λέγεται τῆς ὕλης, ⁿ ὥσπερ ὅσα κράσει καθάπερ μελίκρατον, τὰ δὲ δεσμῶ οἷον φάκελος, τὰ δὲ κόλλῃ οἷον βιβλίον, τὰ δὲ γόμφῳ οἷον κιβώτιον, τὰ ^o δὲ πλείοσι τούτων, τὰ δὲ θέσει οἷον οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον (ταῦτα γὰρ τῷ κεῖσθαι πως διαφέρει), τὰ δὲ χρόνῳ οἷον δεῖπνον καὶ ἄριστον, τὰ δὲ τόπῳ οἷον τὰ πνεύματα, τὰ δὲ τοῖς τῶν αἰσθητῶν πάθεσιν οἷον σκληρότητι καὶ μαλακότητι καὶ πυκνότητι καὶ ^p ὁμανότητι καὶ ξηρότητι καὶ ὑγρότητι· καὶ τὰ μὲν ἐνίοις τούτων τὰ δὲ πᾶσι τούτοις, καὶ ὅλως τὰ μὲν ὑπεροχῇ τὰ δὲ ^q ἐλλείψει. Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ τὸ ^r ἔστι τοσαυταχῶς λέγεται· οὐδὸς γὰρ ἐστὶν ὅτι οὕτως κείται, καὶ τὸ εἶναι τὸ οὕτως αὐτὸ κεῖσθαι σημαίνει, καὶ τὸ κρύσταλλον εἶναι τὸ οὕτω πεπυκνωσθαι. Ἐνίων δὲ ^s τὸ εἶναι καὶ πᾶσι τούτοις ὀρισθήσεται, τῷ τὰ μὲν μεμίχθαι, τὰ δὲ κεκράσθαι, τὰ δὲ δεδέσθαι, τὰ δὲ πεπυκνωσθαι, τὰ δὲ ταῖς ἄλλαις διαφοραῖς ^t κεκρῆσθαι, ὥσπερ ^u ἢ χεῖρ ἢ πούς. ^v Δηπτέα οὖν τὰ γένη τῶν διαφορῶν· αὗται γὰρ ^w ἀρχαὶ ἔσονται τοῦ εἶναι, οἷον τὰ τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον ἢ πυκνῷ καὶ μαλῶ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς

^d ταῦτα T. ^e δυοῖν S.T. ^f ἔχει ὕλην E.S.T. ^g ἔχει T. ^h δ' ἢ] δὴ F^b. ⁱ ὁμολογεῖται εἶναι οὐσία F^b. ^k ἐνέργεια A^b.F^b. ^l ἢ om. F^b. ^m ὥσπερ om. A^b. ⁿ δὲ ἐν πλείοσι A^b. ^o ὁμανότητι] ἀραιότητι A^b. ^p ἔστι] ἔχειν T. ^q τὸ εἶναι] τὸ εἶδος A^b. ^r ἢ ante χεῖρ om. A^b. ^s ληπτέον E. ^t ἀρχαὶ om. T.

τοιούτοις· πάντα γὰρ ταῦτα ^ν ὑπεροχῇ καὶ ἑλλειψίς ἐστιν. Εἰ δέ τι σχήματι ἢ λειότητι καὶ τραχύτητι, πάντα εὐθεὶ καὶ 5
καμπύλῳ. Τοῖς δὲ τὸ εἶναι τὸ μεμῖχθαι ἔσται, ἀντικειμέ-
νως δὲ ^ω τὸ μὴ εἶναι. Φανερόν ^z δὴ ἐκ τούτων ὅτι εἴπερ ἡ
οὐσία αἰτία τοῦ εἶναι ἕκαστον, ὅτι ἐν τούτοις ζητητέον τί
τὸ αἷτιον τοῦ εἶναι τούτων ἕκαστον. Οὐσία μὲν οὖν οὐθέν 6
τούτων οὐδὲ συνδυαζόμενον, ὅμως δὲ τὸ ἀνάλογον ἐν ἐκάστω.
Καὶ ὡς ἐν ταῖς οὐσίαις τὸ τῆς ὕλης κατηγορούμενον αὐτῇ
ἢ ἐνέργεια, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁρισμοῖς μάλιστα. Οἶον εἰ
οὐδὸν δέοι ὀρίσασθαι, ξύλον ἢ λίθον ὡδὶ κείμενον ἐροῦμεν,
καὶ οἰκίαν πλίνθους καὶ ξύλα ὡδὶ κείμενα. Ἡ ^γ ἔτι καὶ τὸ 7
οὐ ἔνεκα ἐπ' ἐνίων ἐστίν. Εἰ δὲ κρύσταλλον, ὕδωρ πεπηγὸς
ἢ πεπυκνωμένον ὡδί. Συμφωνία δὲ ὀξέος καὶ βαρέος μῖξις
τοιαυδὶ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Φανερόν
δὴ ἐκ τούτων ὅτι ἡ ἐνέργεια ἄλλη ἄλλης ὕλης καὶ ὁ λόγος·
τῶν μὲν γὰρ ἡ σύνθεσις, τῶν δ' ἡ μῖξις, τῶν δ' ἄλλο τι τῶν
εἰρημένων. Διὸ τῶν ὀριζομένων οἱ μὲν λέγοντες τί ἐστίν 8
οἰκία, ὅτι λίθοι πλίνθοι ξύλα, ^z τὴν δυνάμει οἰκίαν λέγουσιν,
ὕλη γὰρ ταῦτα· οἱ δὲ ἀγγεῖον σκεπαστικὸν ^a σωμάτων καὶ
χρημάτων, ἢ τι ^b καὶ ἄλλο τοιοῦτον ^c προσθέντες, τὴν ^d ἐνεργείαν
λέγουσιν· οἱ δ' ἅμφω ταῦτα ^e συντιθέντες τὴν ^f τρίτην
καὶ τὴν ἐκ τούτων οὐσίαν. Ἐοικε γὰρ ὁ μὲν ^g διὰ τῶν δια-9
φορῶν λόγος τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἐνεργείας εἶναι, ὁ δ' ἐκ τῶν
^h ἐνυπαρχόντων τῆς ὕλης μᾶλλον. Ὁμοίως δὲ καὶ ⁱ οἶους
Ἀρχύτας ἀπεδέχετο ὅρους· τοῦ συνάμφω γὰρ εἰσιν. Οἶον
τί ἐστι νηνεμία; Ἡρεμία ἐν πλήθει ἀέρος· ὕλη μὲν ^k γὰρ ὁ
ἀήρ, ἐνέργεια δὲ καὶ οὐσία ἢ ἡρεμία. Τί ἐστι γαλήνη; 10
Ὁμαλότης ¹ θαλάττης· τὸ μὲν ὑποκείμενον ὡς ὕλη ἢ θά-
λαττα, ἢ δ' ἐνέργεια καὶ ^m ἡ μορφή ἢ ὁμαλότης. Φανερόν
δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων τίς ἢ αἰσθητὴ οὐσία ἐστὶ καὶ πῶς· ἢ μὲν

^ν ὑπεροχῇ καὶ ἑλλείψει A^b. ^ω τὸ μὴ] τῷ εἶναι τὸ μὴ T. ^z δὲ S.
^γ ἔτι] ὅτι T. ^z τῇ E.T.A^b. ^a χρημάτων καὶ σωμάτων E.T. ^b καὶ
om. E.A^b. ^c προστιθέντες T. ^d ἐνέργειαν codices. ^e τιθέντες E.S.
^f πρώτην T. ^g διὰ] δὴ T. ^h ὑπαρχόντων T. ⁱ οὐς E.S. ^k γὰρ
add. A^b. ¹ θαλάσσης A^b. ^m ἢ utrumque om. A^b.

γὰρ ὡς ὕλη, ἡ δ' ὡς μορφή ὅτι ἐνέργεια· ἡ δὲ τρίτη ἡ ἐκ τούτων.

- 3 Δεῖ δὲ μὴ ἀγνοεῖν ὅτι ἐνίοτε λανθάνει πότερον σημαίνει τὸ ὄνομα τὴν σύνθετον οὐσίαν ἢ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν μορφήν, οἷον ἡ οἰκία πότερον σημείον τοῦ κοινού ὅτι σκέπασμα ἐκ ^α πλίνθων καὶ λίθων ὡδὶ κειμένων, ἢ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ εἶδους ὅτι σκέπασμα, καὶ γραμμὴ πότερον δυάς ἐν μήκει ἢ ὅτι δυάς, καὶ ζῶον πότερον ψυχὴ ἐν σώματι ἢ ψυχὴ· αὕτη
 2 γὰρ οὐσία καὶ ἐνέργεια σώματός τινος. Εἴη δ' ἂν καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις ^ο τὸ ζῶον, οὐχ ὡς ἐνὶ λόγῳ λεγόμενον ἀλλ' ὡς πρὸς ἑν. Ἀλλὰ ταῦτα πρὸς μὲν τι ἄλλο διαφέρει, πρὸς δὲ τὴν ζήτησιν τῆς οὐσίας τῆς αἰσθητῆς οὐθέν· τὸ γὰρ τί ἦν
 3 εἶναι τῷ εἶδει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ ὑπάρχει. ^ρ Ψυχὴ μὲν γὰρ καὶ ψυχὴ εἶναι ταυτόν, ἀνθρώπῳ δὲ καὶ ἄνθρωπος οὐ ταυτόν, εἰ μὴ καὶ ἡ ψυχὴ ἄνθρωπος λεχθήσεται· οὕτω ^θ δὲ τινὶ μὲν τινὶ δ' οὐ. Οὐ φαίνεται δὴ ζητοῦσιν ἡ συλλαβὴ ἐκ τῶν στοιχείων οὐσα καὶ συνθέσεως, ^ρ οὐδ' ἡ οἰκία πλίνθοι τε καὶ σύνθεσις. Καὶ τοῦτο ὀρθῶς· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ σύνθεσις ^σ οὐδ' ἡ
 4 μίξις ἐκ τούτων ὧν ἐστὶν ἡ σύνθεσις ἢ μίξις. Ὅμοιως δὲ οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν, οἷον ^ν εἰ ὁ οὐδὸς θέσει, οὐκ ἐκ τοῦ οὐδοῦ ἡ θέσις, ἀλλὰ μάλλον οὗτος ἐξ ἐκείνης. Οὐδὲ δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ τὸ ζῶον καὶ δίπουν, ἀλλὰ τι δεῖ εἶναι ὃ παρὰ ^ω ταῦτά ἐστιν, εἰ ταῦθ' ὕλη, ^κ οὔτε δὲ στοιχεῖον οὐτ' ἐκ στοιχείου, ἀλλ' ἡ οὐσία· ὃ ἐξαιροῦντες τὴν ὕλην λέγουσιν.
 5 Εἰ οὖν τοῦτ' αἴτιον τοῦ εἶναι καὶ οὐσία τοῦτο, αὐτὴν ἂν τὴν οὐσίαν λέγοιεν. Ἀνάγκη δὴ ταύτην ἢ αἰδῖον εἶναι ἢ ^γ φθαρτὴν ἄνευ τοῦ φθείρεσθαι καὶ γεγονέναι ἄνευ τοῦ γίγνεσθαι. Δέδεικται δὲ καὶ δεδήλωται ἐν ^z ἄλλοις ὅτι τὸ εἶδος οὐθεὶς ποιεῖ οὐδὲ ^α γεννᾷ, ἀλλὰ ποιεῖται τόδε, γίγνεται δὲ τὸ ἐκ
 6 τούτων. Εἰ δ' εἰσὶ τῶν φθαρτῶν αἱ οὐσίαι χωρισταί, οὐθέν

^α πλίνθων καὶ ξύλων καὶ S. ^ο τὸ om. E. ^ρ ψυχὴ et ψυχὴ Ab, omisso εἶναι. ^θ δὲ] δ' ἐπὶ Ab, μὲν T. ^ρ οὐδ' ἡ—sect. 11. εἴπερ ἐστὶ om. T. ^σ οὐδ'] καὶ E. ^ν εἰ ὁ om. E, ὁ om. Fb. ^ω ταῦτά] τὰ ἄλλα Ab. ^κ οὔτε δὲ] ὁ οὔτε Ab. ^γ φθαρτὸν Fb. ^z ἄλλαις Fb. ^α γεννᾷται E.

πω δῆλον· πλὴν ὅτι ^b γ' ἐνίων οὐκ ἐνδέχεται δῆλον, ὅσα μὴ οἶόν τε παρὰ τὰ τινὰ εἶναι, οἶον οἰκίαν ἢ σκεῦος. Ἴσως μὲν οὖν οὐδ' οὐσίαι εἰσὶν ^c οὗτ' αὐτὰ ταῦτα οὔτε τι τῶν ἄλλων ὅσα μὴ φύσει συνέστηκεν· τὴν γὰρ φύσιν ^d μόνον ἂν τις θείη τῶν ἐν τοῖς φθαρτοῖς οὐσίαν. Ὡστε ἡ ἀπορία ἦν οἱ Ἀν-7 τισθένειοι καὶ οἱ οὕτως ἀπαίδευτοι ἠπόρουν, ἔχει τινὰ καιρόν, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ τί ἔστιν ὀρίσασθαι (τὸν γὰρ ὅρον λόγον εἶναι μακρόν), ἀλλὰ ποῖον μὲν τί ἔστιν ^e ἐνδέχεται καὶ διδάξαι, ὥσπερ ἄργυρον, τί μὲν ἔστιν, οὐ, ὅτι δ' οἶον καττίτερος. Ὡστ' οὐσίας ἔστι μὲν ἧς ἐνδέχεται εἶναι ὅρον καὶ 8 λόγον, οἶον τῆς συνθέτου, εἰάν τε αἰσθητὴ εἰάν τε νοητὴ ^f ἢ ἐξ ὧν δ' αὐτῇ πρώτων, οὐκ ἔστιν, εἴπερ τι κατὰ τινος σημαίνει ὁ λόγος ὁ ὀριστικός, καὶ δεῖ τὸ μὲν ὥσπερ ὕλην εἶναι, τὸ δὲ ^g ὡς μορφὴν. Φανερόν δὲ καὶ διότι, εἴπερ ^h εἰσὶ πως 9 ἀριθμοὶ αἱ οὐσίαι, οὕτως εἰσὶ καὶ οὐχ ὥς τινες λέγουσι μονάδων· ὁ τε γὰρ ὀρισμὸς ἀριθμὸς τις (διαίρετός τε γὰρ καὶ εἰς ἀδιαίρετα· οὐ γὰρ ἄπειροι οἱ λόγοι) καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲ ⁱ τοιοῦτος. Καὶ ὥσπερ οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ ἀφαιρεθέντος τινὸς ^j ἢ 10 προστεθέντος, ἐξ ὧν ὁ ἀριθμὸς ἔστιν, οὐκέτι ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ^k ἔστιν ἀλλ' ἕτερος, καὶ τοῦλάχιστον ἀφαιρεθῇ ἢ προστεθῇ, οὕτως οὐδὲ ὁ ὀρισμὸς οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι οὐκέτι ἔσται ἀφαιρεθέντος τινὸς ἢ προστεθέντος. Καὶ τὸν ἀριθμὸν δεῖ εἶναι ^l 1 τι ^φ εἰς, ^m ὃ νῦν οὐκ ἔχουσι λέγειν τίνι εἰς, ⁿ εἴπερ ἔστιν εἰς. ^o Ἡ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀλλ' οἶον σωρός, ἢ εἴπερ ἔστί, λεκτέον ¹¹ 11 τί τὸ ποιοῦν ἐν ἐκ πολλῶν. Καὶ ὁ ὀρισμὸς εἰς ἐστίν· ὁμοίως δὲ οὐδὲ τοῦτον ἔχουσι λέγειν. Καὶ τοῦτ' εἰκότως συμβαίνει· τοῦ αὐτοῦ γὰρ λόγου, καὶ ^p ἡ οὐσία ἐν οὕτως, ἀλλ' οὐχ ὡς λέγουσιν τινες οἶον μονάς ^p τις οὐσα ἢ στιγμὴ, ἀλλ' ἐντελέχεια καὶ φύσις τις ἐκάστη. Καὶ ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἀριθμὸς ἔχει ¹² 12 τὸ μᾶλλον ^q καὶ ἥττον, οὐδ' ἡ κατὰ τὸ εἶδος οὐσία, ἀλλ'

^b γ'] γ' ἐπ' F^b. ^c οὗτ'] οὐδέ τι margo E: ceteri οὐδέ. ^d μόνον γρ. E. ^e ἐνδέχεται Ab. ^f ἢ om. Ab, F^b. ^g ὡς om. Ab. ^h εἰσὶν ἀριθμοὶ οὐσίαι F^b. ⁱ τοιοῦτον E. ^k ἔστιν ante ἀλλ' om. Ab. ^l 1 τι ^φ] αἰτίω Ab. ^m ὃ —εἰς om. E. ⁿ εἴπερ ἔστιν om. Ab. ^o ἢ prius om. Ab. ^p ἡ et mox τις om. T. ^q καὶ τὸ ἥττον T.

εἴπερ, ἢ μετὰ τῆς ὕλης. Περὶ μὲν οὖν γενέσεως καὶ φθορᾶς τῶν λεγομένων οὐσιῶν, πῶς ^τ ἐνδέχεται καὶ πῶς ἀδύνατον, ^α καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν ἀναγωγῆς, ἔστω μέχρι τούτων διωρισμένον.

- 4 Περὶ δὲ τῆς ὑλικῆς οὐσίας δεῖ μὴ λανθάνειν ὅτι εἰ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πάντα ^τ πρώτου ἢ τῶν αὐτῶν ὡς πρώτων καὶ ^ν ἢ αὐτὴ ὕλη ὡς ἀρχὴ τοῖς γιγνομένοις, ὅμως ἔστι τις οἰκεία ἐκάστου, οἷον φλέγματός ^ω ἔστι πρώτη ὕλη τὰ γλυκεὰ ἢ λιπαρά, χολῆς δὲ τὰ πικρὰ ἢ ἄλλ' ἅττα. ^κ Ἰσως δὲ ταῦτα ² ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Γίγνονται δὲ πλείους ὕλαι τοῦ αὐτοῦ, ὅταν θατέρου ἢ ἐτέρα ^η, οἷον φλέγμα ἐκ λιπαροῦ καὶ γλυκέος, ^γ εἰ τὸ λιπαρὸν ἐκ τοῦ γλυκέος, ἐκ δὲ χολῆς ^κ τῷ ἀναλύεσθαι εἰς ^α τὴν πρώτην ὕλην τὴν χολήν. Διχῶς γὰρ τόδ' ἐκ τοῦδε, ἢ ὅτι πρὸ ὁδοῦ ἔσται ἢ ὅτι ἀναλυθέντος εἰς τὴν ἀρ- ³ χήν. Ἐνδέχεται δὲ μιᾶς τῆς ὕλης οὐσης ἕτερα γίγνεσθαι διὰ τὴν κινουσαν αἰτίαν, οἷον ἐκ ξύλου ^β καὶ κιβωτὸς καὶ κλίνη. Ἐνίων δ' ἐτέρα ἢ ὕλη ἐξ ἀνάγκης ἐτέρων ὄντων, οἷον πρίων οὐκ ἂν γένοιτο ἐκ ξύλου, ^ο οὐδ' ἐπὶ τῇ κινούσῃ αἰτία τοῦτο· ⁴ οὐ γὰρ ποιήσει πρίονα ἐξ ἐρίου ^δ ἢ ξύλου. ^ε Εἰ δ' ἄρα τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται ἐξ ἄλλης ^ε ὕλης ποιῆσαι, δῆλον ὅτι ἡ τέχνη καὶ ἡ ἀρχὴ ^ε ἢ ὡς κινουσα ἢ αὐτή· εἰ γὰρ καὶ ἡ ὕλη ἐτέρα καὶ τὸ κινοῦν, καὶ τὸ γεγονός. Ὅταν δὲ τις ζητῇ ^η τί τὸ αἴτιον, ἐπεὶ πλεοναχῶς τὰ αἴτια λέγεται, πάσας δεῖ λέγειν ⁵ τὰς ἐνδεχομένας αἰτίας. Οἷον ἀνθρώπου τίς αἰτία ὡς ὕλη; Ἄρα τὰ καταμήνια; Τί δ' ὡς κινοῦν; Ἄρα τὸ σπέρμα; Τί δ' ὡς τὸ εἶδος; Τὸ τί ἦν εἶναι. Τί δ' ὡς οὐ ἔνεκα; Τὸ τέλος. Ἰσως δὲ ταῦτα ἅμφω τὸ αὐτό. Δεῖ δὲ τὰ ἐγγύτατα αἴτια λέγειν. Τίς ^ι ἢ ὕλη; Μὴ πῦρ ἢ γῆν, ἀλλὰ ⁶ τὴν ἴδιον. Περὶ μὲν οὖν ^κ τὰς φυσικὰς οὐσίας καὶ γεννητὰς

^τ τ' add. Ab. ^α καὶ om. T. ^τ πρώτου] πρώτω Fb. ^ν ἢ om. Ab. ^ω ἔστι πρώτη ὕλη om. Ab. ^κ Ἰσως δὲ] ἴσως δὲ καὶ T. ^γ εἰ—γλυκέος om. T. ^κ τὸ T. ^α τὴν post εἰς om. T. ^β καὶ post ξύλου om. Ab. ^ο οὐδ'] ὡς δ' T. ^δ ἢ ἐκ ξύλου Ab. ^ε εἰ] τι Ab. ^ε ὕλης om. Ab. Fb. ^ε ἢ ante ὡς add. E. ^η τί om. Ab. ^ι ἢ] ὡς Ab. ^κ τὰς ἄλλας αἰτίας καὶ γενικὰς T. αἰτίας etiam γρ. Ab.

ἀνάγκη οὕτω μετιέναι, εἴ τις μέτεισιν ὀρθῶς, εἴπερ ¹ ἄρα αἰτία τε ταῦτα καὶ τοσαῦτα, καὶ δεῖ τὰ αἷτια γνωρίζειν. ^m Ἐπὶ δὲ τῶν φυσικῶν μὲν αἰδίων δὲ οὐσιῶν ἄλλος λόγος. Ἴσως γὰρ ἓνια οὐκ ἔχει ὕλην, ἣ οὐ τοιαύτην ἀλλὰ μόνον κατὰ τόπον κινητήν. Οὐδ' ὅσα ⁿ δὴ φύσει μὲν μή, οὐσία δέ, ⁷ οὐκ ἔστι τούτοις ὕλη, ^p ἀλλὰ τὸ ὑποκείμενον ἢ οὐσία. Οἶον τί αἷτιον ἐκλείψεως, τίς ὕλη; Οὐ γὰρ ἔστιν, ἀλλ' ἡ σελήνη τὸ πάσχον. Τί ^q δ' αἷτιον ὥς κινήσαν καὶ ^r φθεῖραν τὸ φῶς; Ἡ γῆ. Τὸ δ' οὐ ^s ἔνεκα ἴσως οὐκ ἔστιν. Τὸ δ' ὥς εἶδος ὁ λόγος, ἀλλ' ἄδηλος, ἐὰν μὴ μετὰ τῆς αἰτίας ἦ ὁ λόγος. Οἶον τί ἐκλείψις; Στέρησις φωτός. Ἐὰν δὲ προσ- ⁸ τεθῇ ^t τὸ ὑπὸ γῆς ἐν μέσῳ γιγνομένης, ὁ σὺν τῷ αἰτίῳ λόγος οὗτος. Ὑπνον δ' ἄδηλον τί τὸ πρῶτον πάσχον. Ἀλλ' ὅτι τὸ ζῶον; Ναί, ἀλλὰ τοῦτο κατὰ τί, καὶ τί πρῶτον; Καρδία ἢ ἄλλο τι. ^v Εἴτα ὑπὸ τίνος; Εἴτα τί τὸ πάθος τὸ ἐκείνου καὶ μὴ τοῦ ὅλου; Ὅτι ἀκινήσια ^w τοιαδί; Ναί, ἀλλ' αὕτη τῷ τί πάσχειν τὸ πρῶτον;

^x Ἐπεὶ δ' ἓνια ἄνευ γενέσεως καὶ φθοράς ^y ἔστι καὶ οὐκ ⁵ ἔστιν, οἶον αἱ στιγμαί, ^z εἴπερ εἰσί, καὶ ὅλως τὰ εἶδη ^a καὶ αἱ μορφαί (οὐ γὰρ τὸ λευκὸν γίγνεται ἀλλὰ τὸ ξύλον ^b λευκόν, ^c εἰ ἕκ τινος καὶ τί πᾶν τὸ γιγνόμενον γίγνεται), οὐ πάντα ἀν τὰναντία ^d γίγνοιτο ἐξ ἀλλήλων, ἀλλ' ἐτέρως λευκὸς ἄνθρωπος ἐκ μέλανος ἀνθρώπου καὶ λευκὸν ἐκ μέλανος· οὐδὲ παντὸς ὕλη ἐστὶν ἀλλ' ὅσων γένεσις ἐστὶ καὶ μεταβολὴ εἰς ἀλλήλα. Ὅσα δ' ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν ἔστιν ἢ μή, ² οὐκ ἔστι τούτων ὕλη. Ἐχει δ' ἀπορίαν πῶς πρὸς τὰναντία ἢ ὕλη ^f ἢ ἐκάστου ἔχει. Οἶον εἰ τὸ σῶμα δυνάμει ^g ὑγιεινόν, ἐναντίον δὲ νόσος ὑγεία, ἄρα ἄμφω δυνάμει; Καὶ τὸ

¹ ἄρα om. Ab. ^m περὶ Fb. ⁿ δὴ om. T. ^o ἢ ὕλη Ab. ^p ἀλλὰ—ὕλη om. T. ^q δ' om. E.T. ^r φθεῖρον T. ^s ἔνεκα καὶ ἴσως T. ^t τὸ add. Ab. ^v εἴτα] ἢ τὰ T. ^w τοιάδ' εἶναι ἀλλ' Ab. ^x ἐπειδὴ δ' Fb. ^y εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν Fb. ^z εἴπερ εἰσὶ] αἱ ἀφαί Fb. ^a καὶ αἱ μορφαί om. E.T. ^b λευκὸν ante ξύλον Fb, om. T. ^c εἰ] ἢ E.T. ^d γίγνοιτο Ab. ^e ὅσον T. ^f ἢ om. Fb. ^g ὑγαίνει T, ὑγαίνειν E.

- ὑδωρ δυνάμει οἶνος καὶ ὄξος; Ἡ τοῦ μὲν καθ' ἡξιν καὶ κατὰ τὸ εἶδος ὕλη, τοῦ δὲ κατὰ στέρησιν ¹ καὶ φθορὰν τὴν
³ παρὰ φύσιν; Ἀπορία ^κ δέ τις ἔστι καὶ διὰ τί ὁ οἶνος οὐχ
ὕλη τοῦ ὄξους οὐδὲ δυνάμει ὄξος (καίτοι γίγνεται ἐξ αὐτοῦ
ὄξος) καὶ ὁ ζῶν δυνάμει νεκρός. Ἡ οὖν, ἀλλὰ κατὰ συμ-
βεβηκὸς αἱ φθοραί, ἡ δὲ τοῦ ζῶντος ὕλη ¹ αὐτὴ κατὰ φθορὰν
νεκροῦ δύναμις ^μ καὶ ὕλη, καὶ τὸ ὑδωρ ὄξους; Γίγνεται γὰρ
⁴ ἐκ τούτων ὥσπερ ἐξ ἡμέρας νύξ. Καὶ ὅσα δὴ οὕτω μετα-
βάλλει εἰς ἄλληλα, εἰς τὴν ὕλην δεῖ ἐπανελθεῖν, ^η οἶον ^ο εἰ ἐκ
νεκροῦ ζῶντος, εἰς τὴν ὕλην πρῶτον, εἴθ' οὕτω ζῶντος καὶ τὸ
ὄξος ^ρ εἰς ὑδωρ, εἴθ' οὕτως οἶνος.
- 6 Περὶ δὲ τῆς ἀπορίας τῆς εἰρημένης περὶ τε τοὺς ὀρισμοὺς
^α καὶ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς, τί αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι; ¹ Πάντων
γὰρ ὅσα πλείω μέρη ἔχει καὶ μὴ ἔστιν οἶον σωρὸς τὸ ^β πᾶν
ἀλλ' ἔστι τι ^τ τὸ ὅλον παρὰ τὰ μέρη, ἔστι τι αἴτιον, ^ν ἐπεὶ
καὶ ἐν τοῖς σώμασι τοῖς μὲν ἀφ' αἰτίας τοῦ ἐν εἶναι, τοῖς δὲ
² γλίσχρότης ἢ τι πάθος ἕτερον τοιούτων. Ὁ δ' ὀρισμὸς λό-
γος ἔστιν εἰς οὐ συνδέσμφω καθάπερ ἡ Ἰλιάς, ἀλλὰ τῷ ^ω ἐνός
εἶναι. Τί ^ξ οὖν ἔστιν ὃ ποιεῖ ἐν τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τί ἐν
ἀλλ' οὐ πολλά, οἶον τό τε ζῶντος καὶ τὸ δίπουντος, ἄλλως τε ^δ ἡ
καὶ εἰ ἔστιν, ὥσπερ φασὶ τινες, αὐτό τι ζῶντος καὶ αὐτό δί-
³ πουν. Διὰ τί γὰρ οὐκ ἐκεῖνα ^z αὐτὰ ὁ ἄνθρωπος ἔστι, καὶ
ἔσονται κατὰ μέθεξιν ^α οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἀνθρώπου οὐδενὸς
ἀλλὰ δυοῖν, ζῶντος καὶ δίπουντος; Καὶ ὅλως δὴ οὐκ ἂν εἴη ^β ὁ
ἄνθρωπος ἐν ἀλλὰ πλείω, ζῶντος καὶ δίπουντος. Φανερόν δὲ ὅτι
οὕτω μὲν μετιούσιν ὡς εἰώθασιν ὀρίζεσθαι καὶ ^ε λέγειν, οὐκ
⁴ ἐνδέχεται ἀποδοῦναι καὶ λῦσαι τὴν ἀπορίαν. Εἰ δ' ἔστιν,
ὥσπερ λέγομεν, τὸ μὲν ὕλη τὸ δὲ μορφή, καὶ τὸ μὲν δυνάμει
τὸ δ' ἐνεργείᾳ, οὐκέτι ἀπορία δόξειεν ἂν εἶναι τὸ ζητούμενον.

^h ἡ ξιν καὶ] ξιν ἢ Ab. ⁱ καὶ κατὰ φθορὰν E. ^k δέ τις] δ' ἔτι Ab.
¹ αὐτὴ T. ^m καὶ ἡ ὕλη T. ⁿ οἶον om. T. ^ο εἰ om. E, εἰ ἐκ om. Ab.
^p εἰς om. T. ^q καὶ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς om. Fb, περὶ om. T. ^r πάντα
E. Ab. ^s ἅπαν Ab. ^t τὸ om. γρ. E. ^v ἐπεὶ] εἰ T. ^w ἐν, omisso
εἶναι, T. ^x οὖν om. T. ^y δὴ] δὲ T. Fb, om. Ab. ^z αὐτοάνθρωπος
Ab. Fb. ^a οἱ] οἶον Ab. ^b ὁ om. T. ^c λέγουσιν T.

Ἔστι γὰρ αὕτη ἡ ἀπορία ἢ αὕτη καὶ ^d εἰ ^e ὁ ὅρος εἴη ἱματίου
ὁ στρογγύλος χαλκός· εἴη γὰρ αὖ σημεῖον τοῦνομα τοῦτο
τοῦ λόγου, ὥστε τὸ ζητούμενόν ἐστι τί αἷτιον τοῦ ἐν εἶναι
^f τὸ στρογγύλον καὶ ^g τὸν χαλκόν. Οὐκέτι ^h δ' ἡ ἀπορία ⁵
φαίνεται, ὅτι τὸ μὲν ὕλη τὸ δὲ μορφή. Τί οὖν ⁱ τούτου
αἷτιον τοῦ τὸ δυνάμει ὄν ἐνεργεία εἶναι, παρὰ τὸ ποιῆσαν,
ἐν ὅσοις ἐστὶ γένεσις; Οὐθὲν γάρ ἐστιν αἷτιον ἕτερον τοῦ
τὴν δυνάμει σφαίραν ἐνεργεία εἶναι σφαίραν, ἀλλὰ τοῦτ' ἦν
τὸ τί ἦν εἶναι ἐκατέρω. Ἔστι δὲ τῆς ὕλης ἢ μὲν νοητὴ ἢ ^δ ⁶
αἰσθητή, καὶ αἰεὶ τοῦ λόγου τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' ^k ἐνεργεία ἐστίν,
οἷον ^l ὁ κύκλος σχῆμα ἐπίπεδον. Ὅσα δὲ μὴ ἔχει ὕλην, μήτε
νοητὴν μήτε αἰσθητήν, εὐθὺς ὅπερ ἔν τι εἶναι ^m ἐστίν ἕκα-
στον, ὥσπερ καὶ ὅπερ ὄν τι, τὸ ⁿ τόδε, τὸ ποιόν, τὸ ποσόν.
Διὸ ^o καὶ οὐκ ^p ἔνεστιν ἐν τοῖς ὀρισμοῖς οὔτε τὸ ὄν οὔτε τὸ
ἔν, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι εὐθὺς ἔν τι ἐστίν ὥσπερ καὶ ὄν τι. Διὸ ⁷
^q καὶ οὐκ ἔστιν ἕτερόν τι αἷτιον τοῦ ἐν εἶναι ^r οὐθενὶ τούτων,
οὐδὲ τοῦ ὄν τι εἶναι· εὐθὺς γὰρ ἕκαστόν ἐστιν ὄν τι καὶ ἔν
τι, οὐχ ὥς ἐν γένει τῷ ὄντι καὶ τῷ ἐνί, οὐδ' ὥς χωριστῶν
ὄντων παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. Διὰ ταύτην δὲ τὴν ἀπορίαν ⁸
οἱ μὲν μέθεξιν λέγουσι, καὶ αἷτιον τί τῆς μεθέξεως καὶ τί τὸ
μετέχειν ἀποροῦσιν· οἱ δὲ συνουσίαν ψυχῆς, ὥσπερ Λυκό-
φρων φησὶν εἶναι τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐπίστασθαι καὶ ψυχῆς·
οἱ δὲ σύνθεσιν ἢ σύνδεσμον ψυχῆς σώματι τὸ ζῆν. Καίτοι ⁹
ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ πάντων· καὶ γὰρ τὸ ὑγιαίνειν ἔσται ἢ
συνουσία ἢ σύνδεσμος ἢ σύνθεσις ^s ψυχῆς καὶ ὑγείας, καὶ τὸ
τὸν χαλκὸν εἶναι τρίγωνον σύνθεσις χαλκοῦ καὶ τριγώνου,
καὶ τὸ λευκὸν ^t εἶναι σύνθεσις ἐπιφανείας καὶ λευκότητος. Ἄλ-
τιον δ' ὅτι δυνάμει καὶ ἐντελεχείας ζητοῦσι ^v λόγον ^w ἐνο-
ποιὸν καὶ διαφοράν. ^x Ἔστι δ'; ὥσπερ εἴρηται, ^y καὶ ἡ ¹⁰

^d εἰ] εἴη T. ^e ὁ prius om. A^b. F^b, alterum om. E. ^f τὸ] τὸν T.
^g τὸν] τὸ γρ. E. ^h δ' ἢ] δὴ E. T. ⁱ τούτου τὸ αἷτιον A^b. ^k ἐνεργεία E.
^l ὁ om. A^b. ^m ἕκαστόν ἐστιν F^b. ⁿ τόδε] τοῦτο γρ. E. ^o καὶ om. F^b.
^p ἔνεστιν] ἐστίν T. ^q καὶ post διὸ add. E. ^r οὐθενὶ] οὐδὲ ἐνὶ A^b.
^s ψυχῆς—σύνθεσις om. T. ^t εἶναι] ἐν εἶναι καὶ T. ^v λόγον om. E. T.
^w ἐν ὀποίον T, τὸ ἐνοποιόν E. ^x ἐν ἐστὶ A^b. ^y καὶ post εἴρηται om. A^b.

ἐσχάτη ὕλη καὶ ἡ μορφή ^z ταὐτὸ καὶ δυνάμει, ^a τὸ δὲ ἐνεργεία. Ὡστε ὅμοιον τὸ ζητεῖν τοῦ ἐνὸς τί αἴτιον καὶ τοῦ ἐν εἶναι· ἐν γάρ τι ἕκαστον, καὶ τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργεία ^b ἐν πῶς ἐστίν. Ὡστε αἴτιον οὐθὲν ἄλλο πλὴν ^c εἴ τι ὡς κινήσαν ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνεργείαν. Ὅσα δὲ μὴ ἔχει ὕλην, πάντα ἀπλῶς ὅπερ ^d ὄντα τι.

Θ.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτως ὄντος καὶ πρὸς ὃ ^e πᾶσαι αἱ ἄλλαι κατηγορίαι τοῦ ὄντος ἀναφέρονται εἴρηται, περὶ τῆς οὐσίας. Κατὰ γὰρ τὸν τῆς οὐσίας λόγον λέγεται τᾶλλα ὄντα, τό τε ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν καὶ τᾶλλα τὰ οὕτως λεγόμενα· πάντα γὰρ ἔξει τὸν τῆς οὐσίας λόγον, ὥσπερ εἵπομεν ² ἐν ^f τοῖς πρώτοις ^g λόγοις. Ἐπεὶ δὲ λέγεται τὸ ὄν τὸ μὲν ^h τὸ τί ^h ἢ ⁱ ποιὸν ἢ ποσόν, τὸ δὲ κατὰ δύνάμιν καὶ ἐντελέχειαν καὶ κατὰ τὸ ἔργον, διορίσωμεν καὶ περὶ δυνάμεως καὶ ἐντελεχείας, καὶ πρῶτον περὶ δυνάμεως ἢ λέγεται μὲν μάλιστα κυρίως, οὐ μὴν ^k χρησίμη γ' ἐστὶ πρὸς ὃ βουλόμεθα νῦν· ἐπὶ ^l πλεόν γὰρ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνεργεία τῶν ^m μόνον λεγόμενων κατὰ κίνησιν. Ἄλλ' εἰπόντες περὶ ταύτης ἐν τοῖς περὶ ⁿ τῆς ἐνεργείας διορισμοῖς ^o δηλώσωμεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων. Ὅτι μὲν οὖν ^p πολλαχῶς λέγεται ἡ δύναμις καὶ τὸ ⁴ δύνασθαι, διώριςται ἡμῖν ἐν ἄλλοις. Τούτων δ' ὅσαι μὲν ὁμωνύμως λέγονται δυνάμεις ἀφείσθωσαν· ἔναι γὰρ ὁμοιότητί τινι λέγονται καθάπερ ἐν γεωμετρίᾳ, καὶ δυνατὰ καὶ ἀδύνατα λέγομεν τῷ εἶναι πῶς ἢ μὴ εἶναι. Ὅσαι δὲ πρὸς τὸ αὐτὸ εἶδος, πᾶσαι ἀρχαί τινές εἰσι, καὶ πρὸς πρώτην μίαν ⁵ λέγονται, ἢ ἐστὶν ἀρχὴ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ ^q ἢ ἄλλο. Ἡ μὲν γὰρ τοῦ παθεῖν ἐστὶ δύναμις, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ πάσχοντι ἀρχὴ μεταβολῆς παθητικῆς ὑπ' ἄλλου ^r ἢ ἄλλο· ἢ δ' ἔξις

^z ταὐτὸ καὶ ἐν καὶ δυνάμει γρ. E. ^a τὸ—ἐστίν] ἐν Ab. ^b πῶς ἐν T. ^c εἴ τι] εἰ τὸ E.T. ^d ὄντα] ἐν Ab. ^e πᾶσαι om. Ab. ^f τοῖς om. T. ^g λόγοις om. Fb. ^h τὸ] τῷ T. ⁱ ποσὸν ἢ ποιὸν Ab. ^k χρησιμωτάτη Ab. ^l πλείον Ab. ^m μόνων Ab. ⁿ τῆς om. T. ^o δηλώσωμεν T. ^p λέγεται πολλαχῶς E.T. ^q ἢ] ἢ T, ἢ ἢ E. ^r ἢ] ἢ ἢ E.T.

ἀπαθείας τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ φθορᾶς τῆς ὑπ' ἄλλου ^α ἢ ἄλλο, ^τ ὑπ' ἀρχῆς μεταβλητικῆς. Ἐν γὰρ τούτοις ἔνεστι πᾶσι τοῖς ὅροις ὁ τῆς πρώτης δυνάμεως λόγος. Πάλιν ^ν δ' ⁶ αὐται αἱ δυνάμεις λέγονται ἢ τοῦ μόνον ποιῆσαι ἢ τοῦ παθεῖν ἢ τοῦ καλῶς, ὥστε καὶ ἐν τοῖς τούτων λόγοις ἐνυπάρχουσί πως οἱ τῶν προτέρων ^ω δυνάμεων λόγοι. Φανερόν οὖν ὅτι ἔστι μὲν ὡς μία δύναμις τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν (δυνατὸν γὰρ ἔστι καὶ ^κ τῷ ἔχειν αὐτὸ δύναμιν τοῦ παθεῖν καὶ ^κ τῷ ἄλλο ὑπ' αὐτοῦ), ἔστι δ' ὡς ἄλλη. Ἡ ^γ μὲν γὰρ ἐν τῷ πά- ⁷ σχοντι· διὰ γὰρ τὸ ἔχειν ^κ τινὰ ἀρχήν, ^α καὶ εἶναι ^β καὶ τὴν ὕλην ἀρχήν τινα, πάσχει τὸ πάσχον καὶ ἄλλο ὑπ' ἄλλου. Τὸ λιπαρὸν ^ε μὲν γὰρ καυστόν, τὸ δ' ὑπείκον ὡδὶ θλαστόν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἡ δ' ἐν τῷ ποιοῦντι, οἶον ⁸ τὸ θερμὸν καὶ ἡ οἰκοδομική, ἡ μὲν ἐν τῷ θερμαντικῷ, ἡ δ' ἐν τῷ οἰκοδομικῷ. Διὸ ^η συμπέφυκεν, οὐθὲν πάσχει αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ· ἐν γὰρ καὶ οὐκ ἄλλο. Καὶ ἡ ἀδυναμία καὶ τὸ ἀδύνατον ^δ ἢ ^ε τῇ τοιαύτῃ δυνάμει ἐναντία στέρησις ἔστιν, ὥστε τοῦ αὐτοῦ ^ε καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ πᾶσα δύναμις ἀδυναμία. Ἡ ⁹ δὲ στέρησις λέγεται πολλαχῶς· καὶ γὰρ τὸ μὴ ἔχον καὶ τὸ πεφυκὸς ἂν μὴ ἔχη, ἢ ὅλως ἢ ὅτε πέφυκεν, ^ε καὶ ⁸ ἢ ὡδί, οἶον παντελῶς, ἢ καὶ ὁπωσοῦν. Ἐπ' ἐνίων δέ, ἂν πεφυκότες ^h ἔχουν μὴ ⁱ ἔχη βίᾳ, ἐστερηῆσθαι ταῦτα λέγομεν.

Ἐπεὶ δ' αἱ μὲν ἐν τοῖς ἀψύχοις ἐνυπάρχουσιν ἀρχαὶ τοι- ² αὐται, ^κ αἱ δ' ἐν τοῖς ἐμψύχοις καὶ ἐν ψυχῇ καὶ τῆς ψυχῆς ἐν τῷ λόγον ἔχοντι, δηλὸν ὅτι καὶ τῶν δυνάμεων αἱ μὲν ἔσονται ¹ ἄλλοι αἱ δὲ μετὰ λόγου. Διὸ πᾶσαι αἱ τέχναι καὶ ^ω αἱ ποιητικαὶ ^ν καὶ ἐπιστήμαι δυνάμεις εἰσὶν· ἀρχαὶ γὰρ μεταβλητικαὶ ^ο εἰσιν ἐν ἄλλῳ ^ρ ἢ ἄλλο. Καὶ αἱ μὲν μετὰ λόγου ²

^α ἢ ἢ ἢ E. ^τ ὑπ' om. Ab. ^ν δ' αὐ δυνάμεις λέγονται T, δ' αὐται δυνάμεις λέγονται E, δ' αὐται λέγονται αἱ δυνάμεις Ab. ^ω λόγοι δυνάμεων T. ^κ τῷ] τὸ utrobique T. ^γ μὲν om. T. ^z ἀρχήν τινα Ab. ^α καὶ εἶναι om. T. ^β καὶ—τινὰ om. Ab. ^ε μὲν om. T. ^δ ἢ καὶ ἢ E.T. ^ε τῇ et mox καὶ om. T. ^ε καὶ om. Ab. ⁸ ἢ T.Ab. ^h ἔχουν] μὴ ἔχουν T. ⁱ ἔχει Ab. ^κ αἱ om. Ab. ¹ λόγοι γρ. E. ^ω αἱ om. T. ^ν καὶ αἱ ἐπιστήμαι Fb. ^ο εἰσιν om. E.T. ^ρ ἢ ἄλλῳ T.

πᾶσαι τῶν ἐναντίων αἱ αὐταί, αἱ δ' ἄλογοι μία ἐνός, οἷον τὸ
 θερμὸν τοῦ θερμαίνειν μόνον, ἡ δὲ ἱατρικὴ νόσου καὶ ὑγείας.
 Αἷτιον δὲ ὅτι λόγος ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη, ὁ δὲ λόγος ὁ αὐτὸς
 δηλοῖ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν στέρησιν, πλὴν οὐχ ὡσαύτως, καὶ
 3 ἐστὶν ὡς ἀμφοῖν, ἐστὶ δ' ὡς τοῦ ὑπάρχοντος μᾶλλον. Ὡστ'
 ἀνάγκη καὶ τὰς τοιαύτας ἐπιστήμας εἶναι μὲν τῶν ἐναντίων,
 εἶναι ^α δὲ τοῦ μὲν καθ' αὐτὰς τοῦ δὲ μὴ καθ' αὐτάς· καὶ γὰρ
 ὁ λόγος τοῦ μὲν καθ' αὐτό, τοῦ δὲ τρόπον τινα κατὰ συμ-
 βεβηκός· ἀποφάσει γὰρ καὶ ἀποφορᾷ δηλοῖ τὸ ἐναντίον.
 Ἡ γὰρ στέρησις ^ι ἡ πρώτη τὸ ἐναντίον, αὕτη δ' ἀποφορὰ
 4 θατερόν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐναντία οὐκ ἐγγίγνεται ἐν τῷ αὐτῷ,
 ἡ δ' ἐπιστήμη δύναμις τῷ λόγον ἔχειν, καὶ ἡ ψυχὴ κινήσεως
 ἔχει ἀρχήν, τὸ μὲν ὑγιεινὸν ὑγίειαν μόνον ποιεῖ καὶ τὸ θερ-
 μαντικὸν θερμότητα καὶ τὸ ψυκτικὸν ψυχρότητα, ὁ δ' ἐπι-
 5 στήμων ἄμφω. Λόγος γάρ ἐστιν ἀμφοῖν μὲν, οὐχ ὁμοίως
 δέ, καὶ ἐν ψυχῇ ^ς ἡ ἔχει κινήσεως ἀρχήν· ὥστε ἄμφω ἀπὸ
 τῆς αὐτῆς ἀρχῆς κινήσει πρὸς ^ι τὸ αὐτὸ συνάψασα. Διὸ τὰ
 κατὰ λόγον δυνατὰ τοῖς ἄνευ λόγου δυνατοῖς ποιεῖ τὰναντία·
 6 ^ν μία γὰρ ἀρχὴ περιέχεται τῷ λόγῳ. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι
 τῇ μὲν τοῦ εὖ δυνάμει ἀκολουθεῖ ἡ τοῦ μόνον ποιῆσαι ^ω ἡ
 παθεῖν δύναμις, ταύτη δ' ἐκείνη οὐκ αἰεὶ· ἀνάγκη γὰρ τὸν εὖ
 ποιοῦντα καὶ ποιεῖν, τὸν δὲ μόνον ποιοῦντα οὐκ ἀνάγκη καὶ
 εὖ ποιεῖν.

3 Εἰσὶ δὲ τινες οἱ ^κ φασιν, οἷον Ὑοὶ Μεγαρικοί, ὅταν ἐνεργῇ
 μόνον δύνασθαι, ὅταν δὲ μὴ ἐνεργῇ ^ς οὐ δύνασθαι, οἷον τὸν
 μὴ οἰκοδομοῦντα οὐ δύνασθαι οἰκοδομεῖν, ἀλλὰ τὸν οἰκοδο-
 2 μῶντα ὅταν οἰκοδομῇ· ὁμοίως ^ς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Οἷς
 τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν. Δῆλον γὰρ ὅτι
 οὗτ' οἰκοδόμος ^β ἐστὶ ἐὰν μὴ οἰκοδομῇ· τὸ γὰρ οἰκοδόμῳ
 εἶναι τὸ δυνατῷ εἶναι ἐστὶν οἰκοδομεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
 3 τῶν ἄλλων τεχνῶν. Εἰ οὖν ἀδύνατον τὰς τοιαύτας ἔχειν

^α δὲ] μὲν T. ^ι ἡ] ἐστιν ἡ F^b. ^ς ἡ] ἡ ἡ Ab. ^ι τὸ om. E.T.A^b.

^ν μιὰ γὰρ ἀρχὴ E. ^ω ἡ παθεῖν om. Ab. ^κ φασιν εἶναι οἷον T.A^b. ^γ οἱ
om. Ab. ^ζ οὐ] μὴ E.T. ^α ἀδὲ F^b. ^β ἐστὶν E.

τέχνας μὴ ^cμανθάνοντά ποτε καὶ λαβόντα, καὶ μὴ ἔχειν
μὴ ^dἀποβαλόντα ποτέ (ἢ γὰρ λήθη ἢ πάθει τινὶ ἢ χρόνῳ·
οὐ γὰρ δὴ τοῦ γε πράγματος φθαρέντος, ^e αἰεὶ ^f γὰρ ἔστιν),
ὅταν παύσῃται, οὐχ ἔξει τὴν τέχνην. Πάλιν ^g δ' εὐθὺς οἰκο-
δομήσει πῶς λαβών; Καὶ τὰ ἄψυχα δὴ ὁμοίως· οὔτε γὰρ
ψυχρὸν οὔτε θερμὸν οὔτε γλυκὺ οὔτε ὅλως αἰσθητὸν οὐθὲν
ἔσται μὴ αἰσθανόμενον· ὥστε τὸν Πρωταγόρου λόγον συμ-
βήσεται λέγειν αὐτοῖς. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' αἰσθησιν ἔξει οὐθὲν
ἂν μὴ αἰσθάνηται μηδ' ἐνεργῇ. Εἰ οὖν τυφλὸν τὸ μὴ ἔχον ⁵
ὄψιν, πεφυκὸς δὲ καὶ ὅτε πέφυκε καὶ ἔτι ^h ὄν, οἱ αὐτοὶ
τυφλοὶ ἔσονται πολλάκις τῆς ἡμέρας ⁱ καὶ κωφοί. Ἔτι εἰ
ἀδύνατον τὸ ἐστερημένον δυνάμεως, τὸ μὴ ^k γινόμενον ἀδύ-
νατον ἔσται γενέσθαι· τὸ δ' ἀδύνατον γενέσθαι ὁ λέγων ἢ
εἶναι ἢ ἔσεσθαι ψεύσεται· τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦτο ἐσήμενιν.
^ν Ὡστε ^l οὗτοι οἱ λόγοι ἐξαιροῦσι καὶ ^m κίνησιν καὶ γένεσιν. ⁶
Ἀεὶ γὰρ τό τε ἐστηκὸς ἐστήξεται καὶ τὸ καθήμενον καθε-
δεῖται· οὐ γὰρ ἀναστήσεται ἂν καθέζηται· ἀδύνατον γὰρ
ἔσται ἀναστήναι ὃ γε μὴ δύναται ἀναστήναι. Εἰ οὖν μὴ ἐν-
7 δέχεται ταῦτα λέγειν, φανερόν ὅτι δύναμις καὶ ἐνέργεια
ἑτερόν ἐστιν· ἐκεῖνοι δ' οἱ λόγοι δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ταῦτό
ποιοῦσιν, διὸ καὶ οὐ μικρόν τι ζητοῦσιν ἀναιρεῖν. Ὡστ' ἐνδέ-
χεται δυνατόν μὲν τι εἶναι μὴ εἶναι δέ, ⁿ καὶ δυνατόν μὴ
εἶναι εἶναι δέ, ὁμοίως δὲ καὶ ^o ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν
δυνατὸν βαδίζειν ὃν μὴ ^p βαδίζειν, ^q καὶ ^r μὴ βαδίζον δύ-
νατὸν εἶναι βαδίζειν. Ἔστι δὲ δυνατόν τοῦτο ^φ, εἰ ὑπάρξῃ ⁸
ἢ ἐνέργεια, ^s οὐ λέγεται ἔχειν τὴν δύναμιν, οὐθὲν ἔσται ἀδύ-
νατον. ^t Λέγω δ' οἶον, εἰ δυνατόν καθῆσθαι καὶ ἐνδέχεται
καθῆσθαι τούτῳ, εἰ ὑπάρξῃ τὸ καθῆσθαι, οὐθὲν ἔσται ἀδύ-
νατον· καὶ ^v εἰ κινήθηναί ^w τι ἢ κινήσαι ἢ στηῆναι ἢ στηῆσαι ἢ

^c λαμβάνοντά ποτε καὶ λαμβάνοντα T. ^d ἀποβάλλοντά ποτε· ἢ γὰρ
λήθη T. ^e αἰεὶ] εἰ Fb. ^f γέ Ab. ^g δ'] δ' ὁ T. ^h ὄν] ὡς T. ⁱ καὶ
κωφοί om. Fb. ^k γινόμενον Ab. ^l οὗτοι] οὔτε Ab. ^m γένεσιν καὶ
κίνησιν T. ⁿ καὶ—δέ om. T.Fb. ^o ἐπὶ add. E.T. ^p βαδίζειν post μὴ
om. T. ^q καὶ] δὲ καὶ Ab. ^r μὴ om. T. ^s οὐ] ἦς Fb. ^t λέγω—
ἀδύνατον om. T. ^v εἰ] εἴη T. ^w τι om. E.T.

εἶναι ἢ ^x γίγνεσθαι, ἢ μὴ εἶναι ἢ μὴ γίγνεσθαι, ὁμοίως.
 9 Ἐλήλυθε δ' ἡ ἐνέργεια τοῦνομα, ἡ πρὸς τὴν ἐντελέχειαν
 ὕ συντιθεμένη καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα, ἐκ τῶν κινήσεων μάλιστα.
 10 δοκεῖ γὰρ ἡ ἐνέργεια μάλιστα ἡ κίνησις εἶναι. Διὸ καὶ
 τοῖς μὴ οὖσιν οὐκ ἀποδιδόασιν τὸ κινεῖσθαι, ἄλλας δέ τινας
 κατηγορίας, οἷον διανοητὰ καὶ ἐπιθυμητὰ εἶναι τὰ μὴ ὄντα,
 κινούμενα δ' οὐ. ^z Τοῦτο δὲ ὅτι οὐκ ὄντα ἐνεργεῖα ἔσονται
 ἐνεργεῖα. Τῶν γὰρ μὴ ὄντων ἓν ἐν δυνάμει ἐστίν· ^a οὐκ ἔστι
 δέ, ^b ὅτι οὐκ ἐντελεχεία ἐστίν.

- 4 Εἰ δ' ἐστὶ ^c τὸ εἰρημένον δυνατόν ^d ἢ ἀκολουθεῖ, φανερόν
 ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἀληθὲς εἶναι ^e τὸ εἰπεῖν ὅτι δυνατόν μὲν
 τοδί, οὐκ ἔσται δέ· ὥστε τὰ ἀδύνατα εἶναι ταύτη ^f διαφεύ-
 γειν. Λέγω δὲ οἷον εἴ τις φαίη δυνατόν τὴν διάμετρον
 μετρηθῆναι οὐ μέντοι ^g μετρηθήσεσθαι, ^h ὃ μὴ λογιζόμενος τὸ
 ἀδύνατον εἶναι, ὅτι οὐθὲν κωλύει ⁱ δυνατόν τι ^k ὄν εἶναι ἢ γε-
 2 νέσθαι, μὴ εἶναι ^l δὲ μὴδ' ἔσεσθαι. Ἄλλ' ἐκέينو ἀνάγκη ἐκ
 τῶν κειμένων, ^m εἰ καὶ ὑποθούμεθα εἶναι ἢ γεγενέσθαι ⁿ οὐκ
 ἔστι μὲν δυνατόν δέ, ὅτι οὐθὲν ἔσται ἀδύνατον· ^o συμβήσεται
 δέ γε, τὸ γὰρ μετρεῖσθαι ἀδύνατον. Οὐ γὰρ ^p ὁδὴ ἐστὶ ταυτό
 τό ^p τε ψεῦδος καὶ τὸ ἀδύνατον· τὸ γὰρ σε ἐστάναι νῦν
 3 ψεῦδος μὲν, οὐκ ἀδύνατον δέ. Ἄμα δὲ δηλὸν ^q καὶ ὅτι, ^r εἰ
 τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ εἶναι
^s Α καὶ τὸ Β ἀνάγκη εἶναι δυνατόν· εἰ γὰρ μὴ ἀνάγκη
 δυνατόν εἶναι, οὐθὲν κωλύει μὴ εἶναι δυνατόν εἶναι. Ἔστω
 δὴ τὸ Α δυνατόν. Οὐκοῦν ὅτε τὸ Α δυνατόν εἴη εἶναι, εἰ
 τεθείη τὸ Α Β, οὐθὲν ἀδύνατον εἶναι συνέβαιεν· τὸ δέ γε Β
 ἀνάγκη εἶναι. Ἄλλ' ἦν ἀδύνατον. ^t Ἔστω δὴ ἀδύνατον.
 4 Εἰ δὴ ἀδύνατον ἀνάγκη εἶναι τὸ Α, ἀνάγκη καὶ τὸ Β εἶναι.

^x γενέσθαι priore loco E, utroque T. ὕ συντεθειμένη F^b. ^z τοῦτο
 δὲ om. A^b. F^b. ^a οὐκ ἔστι δέ om. A^b. ^b διότι A^b. ^c τὸ εἰρημένον
 τὸ δυνατόν A^b. ^d ἢ T. ^e τὸ] τι E. T. ^f διαφεύγει A^b. ^g μετρηθή-
 σεσθαι] μετρηθήσεται A^b. ^h ὃ om. T. ⁱ δυνατόν] ἀδύνατον A^b.
^k ὄν om. T. ^l δὲ om. A^b. ^m εἰ καὶ] εἶναι εἰ καὶ E, εἰ εἴη καὶ A^b,
 εἴη T. ⁿ συμβήσεται—ἀδύνατον om. E. T. ^o ὁδὴ add. E. T. ^p τε
 om. E. T. ^q ὅτι καὶ T. ^r εἰ] ἢ F^b, om. T. ^s Α] τὸ α T. ^t ἔστω—
 Β ἄρα om. A^b.

Ἄλλ' ἦν ἄρα τὸ ὅτι Ἀ δυνατόν· καὶ τὸ ὅτι Β ἄρα. Ἄν ἄρα ἦ τὸ Α δυνατόν, καὶ τὸ Β ἔσται δυνατόν, εἴ περ οὕτως^x εἶχον ὥστε τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη εἶναι τὸ Β. Ἐὰν ἴδῃ οὕτως ἐχόν-⁵ των τοῦ Α Β^z μὴ ἦ δυνατόν τὸ Β οὕτως, οὐδὲ τὸ Α Β ἔξει ὡς ἐτέθη· καὶ εἰ τοῦ Α δυνατοῦ ὄντος ἀνάγκη ἂν τὸ Β δυνα- τὸν εἶναι, εἴ ἔστι τὸ Α, ἀνάγκη εἶναι^b καὶ τὸ Β. Τὸ γὰρ δυνατόν εἶναι ἐξ ἀνάγκης τὸ Β εἶναι, εἰ τὸ Α δυνατόν, τοῦτο σημαίνει, ἐὰν ἦ^c τὸ Α καὶ ὅτε καὶ ὡς ἦν δυνατόν^d εἶναι, κακεῖνο τότε καὶ οὕτως εἶναι ἀναγκαῖον.

Ἀπασῶν δὲ τῶν δυνάμεων οὐσῶν τῶν μὲν συγγενῶν οἶον⁵ τῶν αἰσθήσεων, τῶν δὲ ἔθει οἶον τῆς τοῦ αὐλεῖν, τῶν δὲ μαθήσει οἶον τῆς τῶν τεχνῶν, τὰς μὲν ἀνάγκη προενεργή- σαντας ἔχειν ὅσαι ἔθει καὶ λόγῳ, τὰς δὲ μὴ τοιαύτας καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πάσχειν οὐκ ἀνάγκη. Ἐπεὶ δὲ τὸ ὅτι^e δυνατόν τί² δυνατόν καὶ ποτὲ καὶ πῶς καὶ ὅσα ἄλλα ἀνάγκη προσεῖναι ἐν τῷ διορισμῷ, καὶ τὰ μὲν κατὰ λόγον δύναται κινεῖν καὶ αἱ δυνάμεις αὐτῶν μετὰ λόγου, τὰ δ' ἄλογα καὶ αἱ δυνάμεις ἄλογοι, κακεῖνας μὲν ἀνάγκη ἐν ἐμφύλῳ εἶναι ταύτας δ' ἐν ἀμφοῖν, τὰς^f μὲν τοιαύτας δυνάμεις ἀνάγκη, ὅταν ὡς^g δύ- νανται τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ παθητικὸν πλησιάζωσι, τὸ μὲν ποιεῖν τὸ δὲ πάσχειν, ἐκεῖνας δ' οὐκ ἀνάγκη· αὗται μὲν γὰρ πᾶσαι μία ἐνὸς ποιητικῆς, ἐκεῖναι δὲ τῶν ἐναντίων, ὥστε ἅμα ποιήσει τὰναντία. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον. Ἀνάγκη ἄρα ἕτερόν³ τι εἶναι τὸ κύριον· λέγω^h δὲ τοῦτο ὅρεξιν ἢ προαίρεσιν. Ὅποτέρου γὰρ ἂν ὀρέγεται κυρίως, τοῦτο ποιήσει, ὅταν ὡς δύναται ὑπάρχει καὶ πλησιάζῃ τῷ παθητικῷ. Ὡστε τὸ δυ- νατὸν κατὰ λόγον ἅπαν ἀνάγκη, ὅταν ὀρέγεται, ἰούⁱ τ' ἔχει τὴν δύναμιν καὶ ὡς ἔχει, τοῦτο ποιεῖν. Ἐχει δὲ παρόντος⁴ τοῦ παθητικοῦ καὶ ὡδὶ ἔχοντος ποιεῖν. Εἰ δὲ μή, ποιεῖν οὐ δυνήσεται. Τὸ γὰρ μηθενὸς τῶν ἔξω κωλύοντος προσδιο-

^v A et B] πρῶτον et δεύτερον E.T. ^w ἄρα post B om. E.T.
^x εἶχεν T. ^y δὲ T. ^z μὴ—τὸ B om. A^b. ^a τὸ] καὶ τὸ T.
^b καὶ om. E.T. ^c τὸ α τὸ α A^b. ^d εἶναι] εἶναι ἦν A^b. ^e ἀδύνατον A^b.
^f μὲν] μὲν οὖν T. ^g δύνανται τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ποιητικὸν E.T. ^h δὲ
τοῦτο] δ' εἴτε A^b. ⁱ οὐ τ'] ὅτ' A^b, οὐ E.T.

ρίζεσθαι οὐθέν ἐτι δεῖ· τὴν γὰρ δύναμιν ἔχει ὡς ἔστι δυνάμει τοῦ ποιεῖν, ἔστι δ' οὐ πάντως ἀλλ' ἐχόντων πῶς, ἐν οἷς ἀφορισθήσεται καὶ τὰ ἔξω κωλύοντα· ἀφαιρεῖται γὰρ ταῦτα τῶν
 5 ἐν τῷ διορισμῷ προσόντων ἔνια. Διὸ οὐδὲ ἂν ἅμα βούληται
 κῆ ἰ ἐπιθυμῇ ποιεῖν δύο ἢ τὰναντία, οὐ ποιήσει· οὐ γὰρ οὕτως ἔχει αὐτῶν τὴν δύναμιν οὐδ' ἢ ἔστι τοῦ ἅμα ποιεῖν ἢ δύναμις, ἐπεὶ ὧν ἐστὶν οὕτως ποιήσει.

- 6 Ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς κατὰ ἡ κίνησιν λεγομένης δυνάμεως εἴρηται, περὶ ἐνεργείας διορίσωμεν τί τέ ἐστὶν ἡ ἐνέργεια καὶ ποῖόν τι. Καὶ γὰρ τὸ δυνατόν ἅμα δῆλον ἔσται διαιρουσιν, ὅτι οὐ μόνον τοῦτο λέγομεν ὁ δυνατόν ὃ πέφυκε κινεῖν ἄλλο ἢ κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλου, ἢ ἀπλῶς ἢ τρόπον τινά, ἀλλὰ
 2 καὶ ἐτέρως. Διὸ ζητοῦντες καὶ περὶ τούτων διήλθομεν. Ἔστι δ' ἡ ἐνέργεια τὸ ὑπάρχειν τὸ πρᾶγμα, μὴ οὕτως ὥσπερ λέγομεν δυνάμει. Λέγομεν δὲ δυνάμει οἶον ἐν τῷ ξύλῳ Ἐρμῆν καὶ ἐν τῇ Ῥῶλῃ τὴν ἡμίσειαν, ὅτι ἀφαιρεθείη ἂν, καὶ ἐπιστήμονα ἧ καὶ τὸν μὴ θεωροῦντα, ἂν δυνατός ῥῆ θεω-
 3 ρῆσαι· τὸ δ' ἐνεργεία. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῇ ἐπαγωγῇ ὃ βουλούμεθα λέγειν, καὶ οὐ δεῖ παντὸς ὅρον ζητεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ ἄναλογον συνορᾶν, ὅτι ὡς τὸ οἰκοδομοῦν πρὸς τὸ οἰκοδομικόν, καὶ τὸ ἐγρηγορὸς πρὸς τὸ καθεύδον, καὶ τὸ ὀρῶν πρὸς τὸ μύον μὲν ὄψιν δὲ ἔχον, καὶ τὸ ἀποκεκριμένον ἐκ τῆς ὕλης πρὸς τὴν ὕλην, καὶ τὸ ἀπειρ-
 4 γασμένον πρὸς τὸ ἀνέργαστον. Ὡς ταύτης δὲ τῆς διαφορᾶς θάτερον μῶριον ὥς τῳ ἡ ἐνέργεια ἀφωρισμένη, ἡ θάτέρω δὲ τὸ δυνατόν. Λέγεται δὲ Ὡς ἐνεργεία οὐ πάντα ὁμοίως, ἀλλ' ἡ ἢ τὸ ἀναλογον, ὡς τοῦτο ἐν τούτῳ ἢ πρὸς τοῦτο, τὸ δ' ἐν τᾷδε ἢ πρὸς τόδε· τὰ μὲν γὰρ ὡς κίνησις πρὸς δύναμιν, τὰ
 5 δ' ἡ ὡς οὐσία πρὸς τινὰ ὕλην. Ἄλλως δὲ ἡ καὶ τὸ ἀπειρον

κ ἢ] καὶ T. ἰ ἐπιθυμῶν A^b. ἢ ἔστιν ἅμα τοῦ ἅμα A^b. ἡ κίνησιν] δύναμιν T. ὁ δυνατόν om. A^b. Ῥ ῶλῃ] διαμέτρῳ F^b. ἧ καὶ τὸν] τὸν θεωροῦντα καὶ τὸν E. ῥ ἢ om. E.T. ἡ ἀναλογούν T. ὅτι om. A^b. Ὡς ταύτης—μῶριον] ἔστι τέ τι καὶ ταύτης τῆς διαφορᾶς θάτέρω μῶριῳ E.T. ὥς τῳ A^b. ἡ θάτερον F^b. Ὡς ἐνέργεια A^b. ἡ ἢ τὸ] ἡ τῷ F^b. ἡ ὡς om. T. ἡ καὶ add. E.T.

καὶ ^c τὸ κενὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα, λέγεται δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ πολλοῖς τῶν ὄντων, οἷον τῷ ὀρώντι καὶ βαδίζοντι καὶ ὀρωμένῳ. ^d Ταῦτα μὲν γὰρ ἐνδέχεται καὶ ἀπλῶς ^e ἀληθεύεσθαι ποτε· τὸ μὲν ^f γὰρ ὀρώμενον ὅτι ὀράται, τὸ δ' ὅτι ὀράσθαι δυνατόν· τὸ δ' ἄπειρον οὐχ οὕτω δυνάμει ἐστὶν ὡς ἐνεργείᾳ ἐσόμενον χωριστόν, ἀλλὰ γνώσει. ^g Τῷ γὰρ μὴ ^h ὑπολείπειν τὴν διαίρεσιν ἀποδίδωσι τὸ εἶναι δυνάμει ταύτην τὴν ἐνέργειαν, τῷ δὲ χωρίζεσθαι οὐ.

ⁱ Ἐπεὶ δὲ τῶν πράξεων ὧν ἐστὶ πέρασ οὐδεμία τέλος ἡ ἀλλὰ τῶν περὶ τὸ τέλος, οἷον τοῦ ἰσχυαίνειν ἢ ἰσχυασία αὐτό, αὐτὰ δὲ ὅταν ἰσχυαίνη οὕτως ἐστὶν ἐν κινήσει, μὴ ὑπάρχοντα ὧν ἕνεκα ἡ κίνησις, οὐκ ἔστι ταῦτα πράξις ἢ οὐ τελεία γε· οὐ γὰρ τέλος, ἀλλ' ἐκείνη ἐνυπάρχει τὸ τέλος καὶ ἡ πράξις. Οἷον ὀρᾷ, ἀλλὰ καὶ φρονεῖ καὶ νοεῖ καὶ νε-^g νόηκεν· ἀλλ' οὐ μανθάνει καὶ μεμάθηκεν, οὐδ' ὑγιάζεται καὶ ὑγιάσται. Εὖ ζῇ καὶ εὖ ἔζηκεν· ἀλλὰ καὶ εὐδαιμονεῖ καὶ εὐδαιμόνηκεν. Εἰ δὲ μή, ἔδει ἂν ποτε παύεσθαι, ὥσπερ ὅταν ἰσχυαίνη. Νῦν δ' οὐ, ἀλλὰ ζῇ καὶ ἔζηκεν. ^k Τούτων δὴ τὰς μὲν κινήσεις λέγειν, τὰς δ' ἐνεργείας. Πᾶσα γὰρ κίνη-^g σις ἀτελής, ἰσχυασία, μάθησις, βάδισις, οἰκοδόμησις· αὗται δὲ κινήσεις, καὶ ἀτελεῖς γε. Οὐ γὰρ ἅμα βαδίζει καὶ βεβάδικεν, οὐδ' οἰκοδομεῖ καὶ ^l ὠκοδόμηκεν, οὐδὲ γίγνεται καὶ γέγονεν, ἢ κινεῖται καὶ ^m κεκίνηκεν· ἀλλ' ἕτερον καὶ κινεῖ καὶ ⁿ κινεῖται. Ἐώρακε δὲ καὶ ὀρᾷ ἅμα τὸ αὐτό, καὶ νοεῖ καὶ ^o νενόηκεν. Τὴν μὲν οὖν τοιαύτην ἐνέργειαν λέγω, ἐκείνην δὲ κίνησιν. Τὸ μὲν οὖν ^o ἐνεργείᾳ τί τέ ἐστι καὶ ποῖον, ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων δηλον ἡμῖν ^p ἔστω.

Πότε ^q δὲ δυνάμει ἐστὶν ἕκαστον καὶ πότε οὐ, διοριστέον· ⁷ οὐ γὰρ ὁποτεοῦν. Οἷον ἡ γῆ ἂρ' ἐστὶν ^r ἄνθρωπος δυνάμει ἢ

^c τὸ add. Ab.Fb. ^d ταῦτα] εἰ ταῦτα Ab. ^e ἀληθεύεσθαι] καὶ ἀληθεύεσθαι T. ^f γὰρ om. T. ^g τὸ T.Ab. ^h ὑπολείπειν Ab. ⁱ ἐπεὶ—sect. 10. κίνησιν om. E.T. ^k τούτων—sect. 10. κίνησιν] hæc expungit Ab. ^l ὠκοδόμηκεν Ab. ^m κεκίνηκεν] κεκίνηται Ab. ⁿ κινεῖται] κεκίνηκεν Ab. ^o ἐνεργείᾳ T, ἐνεργεῖν Ab. ^p ἔσται E.T. ^q δὲ om. T. ^r δυνάμει ἄνθρωπος E.T.

οὔ; Ἀλλὰ μάλλον ὅταν ἤδη γένηται σπέρμα, καὶ οὐδὲ
² τότε ἴσως. Ὡσπερ οὖν οὐδὲ ὑπὸ ἰατρικῆς ἅπαν ^τ ἂν ὑγια-
 σθείη οὐδ' ἀπὸ τύχης, ἀλλ' ἔστι τι ὃ δυνατόν ἐστι, καὶ τοῦτ'
³ ἐστὶν ὑγιαῖνον δυνάμει. Ὅρος δὲ τοῦ μὲν ἀπὸ διανοίας ἐντε-
 λεχεία γιγνομένου ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν βουλευθέντος
 γίγνηται μηθενὸς κωλύοντος τῶν ἐκτός, ἐκεῖ δ' ἐν τῷ ὑγιαζο-
 μένῳ, ὅταν μηθὲν κωλύῃ ^ν τῶν ἐν αὐτῷ. Ὅμοιως δὲ δυ-
 νάμει καὶ οἰκία, ^ω εἰ μηθὲν κωλύει ^κ τῶν ἐν τούτῳ καὶ τῇ
 ὕλῃ τοῦ γίγνεσθαι οἰκίαν, οὐδ' ἔστιν ὃ δεῖ προσγενέσθαι ἢ
³ ἀπογενέσθαι ἢ μεταβαλεῖν, τοῦτο δυνάμει οἰκία. Καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄλλων ὡσαύτως, ὅσων ἔξωθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεως, καὶ
 ὅσων δὴ ἐν αὐτῷ τῷ ἔχοντι, ὅσα μηθενὸς τῶν ἔξωθεν ἐμ-
 ποδιζόντος ἔσται δι' αὐτοῦ. Οἶον τὸ σπέρμα οὐπω· δεῖ γὰρ
 ἐν ἄλλῳ καὶ ^γ μεταβάλλειν. Ὅταν ² δ' ἤδη διὰ τῆς αὐτοῦ
 ἀρχῆς ἢ τοιοῦτον, ἤδη τοῦτο δυνάμει ² ἐκεῖνο δὲ ἐτέρας ἀρ-
⁴ χῆς δεῖται. Ὡσπερ ἡ γῆ οὐπω ἀνδριάς δυνάμει· μεταβάλ-
 λουσα γὰρ ἔσται χαλκός. Ἐοικε δὲ ὃ λέγομεν εἶναι οὐ
 τόδε ἀλλ' ἐκείνινον, οἶον τὸ κιβώτιον οὐ ξύλον ἀλλὰ ξύλινον,
 οὐδὲ τὸ ^β ξύλον γῆ ἀλλὰ γήινον. Πάλιν ἡ γῆ εἰ οὕτως μὴ
 ἄλλο ^ε ἀλλ' ἐκείνινον, ^δ αἰεὶ ἐκεῖνο δυνάμει ἀπλῶς ^ε τὸ ὕστε-
⁵ ρόν ἐστίν. Οἶον τὸ κιβώτιον οὐ γήινον οὐδὲ γῆ, ἀλλὰ ξύλι-
 νον· τοῦτο γὰρ δυνάμει κιβώτιον καὶ ὕλη κιβωτίου αὕτη,
 ἀπλῶς μὲν τοῦ ^ε ἀπλῶς, τουδὲ δὲ ⁸ τοδὲ ^h τὸ ξύλον. Εἰ δὲ
 τί ^ι ἐστὶ πρῶτον, ὃ μηκέτι κατ' ^κ ἄλλου λέγεται ¹ ἐκείνινον,
 τοῦτο πρώτη ὕλη· οἶον εἰ ἡ γῆ ἀερίνη, ὃ δ' ἀήρ μὴ πῦρ ἀλλὰ
 πύρινος, τὸ πῦρ ὕλη πρώτη ^μ ὡς τόδε τι ^ν καὶ ^ο οὐσία.
⁶ Τούτῳ γὰρ διαφέρει τὸ καθόλου καὶ τὸ ὑποκείμενον ^ρ τῷ

² τότε] τότε πῶς T, τοῦτό πως E, τοῦτο γρ. E. ^τ ἂν] δὴ Ab. ^ν τῶν]
 τῷ E. ^ω εἰ—οἰκίαν om. Ab. ^κ τῶν om. T. ^γ μεταβαλεῖν E.
² δ' om. T. ^α ἐκεῖνα E. ^β ξύλον ἢ γῆ T. ^ε ἀλλ' ἐκείνινον αἰεὶ
 om. Ab. ^δ αἰεὶ ἐκεῖνο δὲ δυνάμει E, om. γρ. E. δυνάμει om. Ab. ^ε τὸ
 ὕστερον] ὃ τὸ προσεχές καὶ τελευταῖον γρ. E. ^ε ἀπλοῦ T. ⁸ τοδὲ]
 τουδὲ T. ^h τὸ add. E.Ab. ^ι ἐστὶ τὸ πρῶτον T. ^κ ἄλλο Ab. et margo
 E, qui γρ. κατ' ἄλλο ἀλλ' ἐκεῖνο αὐτὸ δηλονότι. ¹ ἐκεῖνο δὲ τοῦτο Ab.
^μ ὡς] οὐ T, εἰ δὲ Ab. ^ν καὶ om. E.T.Ab. ^ο οὐσα E.T. ^ρ τῷ]
 τὸ T.

^α εἶναι τόδε τι ἢ μὴ εἶναι. Οἷον τοῖς πάθεσι τὸ ὑποκείμενον ἄνθρωπος καὶ σῶμα καὶ ψυχὴ, πάθος δὲ τὸ μουσικὸν καὶ λευκόν. Λέγεται δὲ τῆς μουσικῆς ^τ ἐγγενομένης ^β ἐκείνου οὐ μουσικὴ ἀλλὰ μουσικόν, καὶ οὐ λευκότης ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ λευκόν, οὐδὲ βάδισις ^γ ἢ κίνησις ἀλλὰ βαδίζον ἢ κινούμενον, ὡς ^δ τὸ ἐκείνινον. Ὅσα μὲν οὖν οὕτω, τὸ ἔσχατον οὐσία· ^γ ὅσα δὲ μὴ οὕτως ἀλλ' εἰδός τι καὶ τόδε τι τὸ κατηγορούμενον, τὸ ἔσχατον ὕλη καὶ οὐσία ὕλική. Καὶ ὁρθῶς δὴ συμβαίνει τὸ ἐκείνινον λέγεσθαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τὰ πάθη· ἄμφω γὰρ ἀόριστα. Πότε μὲν οὖν λεκτέον δυνάμει καὶ πότε οὐ, εἴρηται.

Ἐπεὶ δὲ τὸ ^ω πρότερον διώρισται ^κ ποσαχῶς λέγεται, ^δ φανερόν ^γ ὅτι πρότερον ἐνέργεια δυνάμεως ἐστίν. Λέγω δὲ δυνάμεως οὐ μόνον τῆς ὠρισμένης ἢ λέγεται ^α ἀρχὴ μεταβλητικὴ ἐν ἄλλῃ ἢ ἄλλο, ἀλλ' ὅλως πάσης ἀρχῆς κινητικῆς ἢ στατικῆς. Καὶ γὰρ ἡ φύσις ἐν ταύτῃ ^α γίγνεται· ἐν ταύτῃ γὰρ γένει τῇ δυνάμει· ἀρχὴ γὰρ κινητικὴ, ἀλλ' οὐκ ἐν ἄλλῃ ἀλλ' ἐν αὐτῇ ἢ αὐτό. Πάσης ^β δὴ τῆς τοιαύτης ^α προτέρα ἐστὶν ἡ ἐνέργεια καὶ λόγῳ καὶ τῇ οὐσίᾳ· χρόνῳ ^δ ἔστι μὲν ὡς, ἔστι ^δ ὡς οὐ. Τῷ λόγῳ μὲν οὖν ὅτι προτέρα, δηλόν· ^ε τῷ γὰρ ἐνδέχασθαι ἐνεργῆσαι δυνατόν ἐστὶ τὸ πρῶτως δυνατόν, οἷον λέγω οἰκοδομικόν τὸ δυνάμενον οἰκοδομεῖν, καὶ ὁρατικόν τὸ ὁρᾶν, καὶ ὁρατὸν τὸ δυνατόν ὁρᾶσθαι. Ὅ ^α ^δ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὥστ' ἀνάγκη τὸν λόγον προϋπάρχειν καὶ τὴν γνῶσιν τῆς γνώσεως. Τῷ δὲ χρόνῳ πρότερον ^δ τὸ τῷ εἶδει τὸ αὐτὸ ἐνεργοῦν πρότερον, ἀριθμῷ ^δ οὐ. Λέγω δὲ τοῦτο ὅτι τοῦδε μὲν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ^δ ^α ἤδη ὄντος κατ' ἐνέργειαν καὶ τοῦ σίτου καὶ τοῦ ὀρώντος πρότερον τῷ χρόνῳ ἢ ὕλῃ καὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὁρατικόν, ^ε ἂ δυνάμει μὲν ^ε ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ σίτος καὶ ὀρών, ἐνεργείᾳ

^α εἶναι] καὶ T, om. E. ^τ ἐγγενομένης E. ^β ἐκείνου Ab. ^γ ἢ κίνησις] ἢ κίνησις T, οὐδὲ κίνησις Ab. ^δ τὸ] τε Ab. ^ω πρώτων T. ^κ ποσαχῶς E. T. ^γ ὅτι τὸ πρότερον T. ^α ἀρχὴ om. T. ^α γίγνεται δυνάμει· ἐν E. γίγνεται—ταύτῃ γὰρ om. Ab. ^β δὲ T. ^ε τῷ] τὸ E. ^δ τὸ τῷ] ὡς τὸ τῷ Ab. ^ε ἂ om. Ab. ^ε ἔσται Ab.

5 δ' οὐπω. Ἀλλὰ τούτων ^επρότερα τῷ χρόνῳ ἕτερα ὄντα ἐνεργεία, ἐξ ὧν ταῦτα ἐγένετο· αἰεὶ γὰρ ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος γίγνεται ^ητὸ ἐνεργεία ὃν ^ιὑπὸ ἐνεργεία ὄντος, οἷον ἀνθρώπος ἐξ ἀνθρώπου, μουσικὸς ὑπὸ μουσικοῦ, αἰεὶ κινουντός τινος πρώτου· τὸ δὲ κινεῖν ^κἐνεργεία ἤδη ἐστίν. Εἴρηται δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς οὐσίας λόγοις ὅτι ^λᾅπαν τὸ γιγνόμενον γίγνεται ἐκ τινός τι καὶ ὑπὸ τινος, καὶ τοῦτο τῷ εἶδει τὸ αὐτό.

6 Διὸ καὶ δοκεῖ ἀδύνατον εἶναι οἰκοδόμον εἶναι μὴ οἰκοδομήσαντα μηθὲν ἢ καθαριστὴν μηθὲν καθαρίσαντα· ὁ γὰρ μαθητῶν καθαρίζειν καθαρίζων μαθητὴν καθαρίζειν, ὁμοίως δὲ καὶ

7 οἱ ἄλλοι. Ὅθεν ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος ἐγένετο ὅτι οὐκ ἔχων τις τὴν ἐπιστήμην ποιήσει οὐδ' ἐπιστήμη· ὁ γὰρ μαθητῶν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ γιγνομένου γεγενῆσθαι τι ^μκαὶ τοῦ ὅλως κινουμένου κενηθῆσθαι τι (δηλον δ' ἐν τοῖς περὶ κινήσεως τούτου) καὶ τὸν μαθητὴν ἀνάγκη ἔχειν τι

8 τῆς ἐπιστήμης ἴσως. Ἀλλ' οὖν καὶ ταύτῃ γε δηλον ὅτι ἡ ἐνέργεια καὶ οὕτω πρότερα τῆς δυνάμεως κατὰ γένεσιν καὶ χρόνον. Ἀλλὰ μὴν καὶ οὐσία γε, πρῶτον μὲν ὅτι ^ντὰ τῇ γενέσει ὕστερα τῷ εἶδει καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερα, οἷον ἀνὴρ παιδὸς καὶ ἀνθρώπος σπέρματος· τὸ μὲν γὰρ ἤδη ἔχει τὸ

9 εἶδος, τὸ δ' οὐ. Καὶ ὅτι ᾅπαν ἐπ' ἀρχὴν βαδίζει τὸ γιγνόμενον καὶ τέλος· ἀρχὴ γὰρ ^οτὸ οὐ ἔνεκα, τοῦ τέλους δ' ἔνεκα ἡ γένεσις. Τέλος δ' ἡ ἐνέργεια, καὶ τούτου χάριν ἡ δύναμις λαμβάνεται· οὐ γὰρ ἵνα ὄψιν ἔχωσιν ^ρὁρῶσι τὰ ζῶα, ἀλλ'

10 ὅπως ὁρῶσιν ὄψιν ἔχουσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ οἰκοδομικὴν ἵνα οἰκοδομῶσι, καὶ τὴν θεωρητικὴν ἵνα θεωρῶσιν· ἀλλ' οὐ θεωροῦσιν ἵνα ^qθεωρητικὴν ἔχωσιν, εἰ μὴ οἱ μελετῶντες· οὗτοι δ' ^ροὐχὶ θεωροῦσιν ἀλλ' ^ηὥδι ^ςἢ ὅτι οὐθὲν δέονται θεωρεῖν.

Ἔτι ἡ ὕλη ἐστὶ δυνάμει, ὅτι ἔλθοι αὖ εἰς τὸ εἶδος ὅταν δέ ^τγ' ἐνεργεία ᾖ, τότε ἐν τῷ εἶδει ἐστίν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ

^ε τῷ χρόνῳ πρότερα E.T. ^η τὸ om. Ab. ^ι ὑπὸ ἐνεργείας ὄντος E, om. Ab. ^κ ἐνέργεια T. ^λ πᾶν Ab. ^μ καὶ—τι om. T. ^ν τὰ τῇ ταύτῃ T. ^ο τὸ οὐ] ὅτου Ab. ^ρ τὰ ζῶα ὁρῶσιν T. ^q θεωρητικὴν om. Ab. ^ρ οὐχ ἢ θεωροῦσιν ἀλλ' ἢ E.T. ^ς ἢ post ὥδι om. Ab. ^τ γ' om. E.T.

τῶν ἄλλων καὶ ὧν κίνησις τὸ τέλος. ^ν Διὸ ὥσπερ οἱ διδά-
σκοντες ἐνεργοῦντα ἐπιδείξαντες οἴονται τὸ τέλος ἀποδεω-
κέναι, καὶ ἡ φύσις ὁμοίως. Εἰ γὰρ μὴ οὕτω γίγνεται, ὁ
^ω Παύσωνος ^ξ ἔσται Ἑρμῆς· ἄδελος γὰρ ^υ καὶ ἡ ἐπιστήμη
εἰ ἔσω ἢ ἔξω, ὥσπερ κακεῖνος· τὸ γὰρ ἔργον τέλος, ἡ δὲ
ἐνέργεια τὸ ἔργον. Διὸ καὶ τοῦνομα ^z ἐνέργεια λέγεται κατὰ
τὸ ἔργον, καὶ συντείνει πρὸς τὴν ἐντελέχειαν. Ἐπεὶ δ' ἔστι ¹²
τῶν μὲν ^a ἔσχατον ἡ χρῆσις, οἷον ὄψεως ^b ἢ ^c ὄρασις, καὶ
οὐθὲν γίγνεται παρὰ ταύτην ἕτερον ἀπὸ τῆς ὄψεως ^d ἔργον,
^e ἀπ' ἐνίων δὲ γίγνεται τι, οἷον ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς οἰκία
παρὰ τὴν οἰκοδόμησιν, ὅμως οὐθὲν ἦττον ἔνθα μὲν τέλος ἔνθα
δὲ μᾶλλον τέλος τῆς δυνάμεως ἔστιν. Ἡ γὰρ οἰκοδόμησις
ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ, καὶ ἅμα γίγνεται καὶ ἔστι τῇ οἰκίᾳ.
^υ Ὅσων μὲν οὖν ἕτερόν τί ἐστι παρὰ τὴν χρῆσιν τὸ γιγνόμε- ¹³
νον, τούτων μὲν ἡ ἐνέργεια ἐν τῷ ποιουμένῳ ἔστιν, οἷον ἢ τε
οἰκοδόμησις ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ καὶ ἡ ὕφανσις ἐν τῷ ὕφαι-
νομένῳ, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ ὅλως ἡ κίνησις ἐν
τῷ κινουμένῳ· ὅσων δὲ μὴ ἐστὶν ἄλλο τι ἔργον παρὰ τὴν
ἐνέργειαν, ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει ^f ἡ ἐνέργεια, οἷον ἡ ὄρασις ἐν
τῷ ὁρῶντι καὶ ἡ θεωρία ἐν τῷ θεωροῦντι καὶ ἡ ζῶῃ ἐν τῇ
ψυχῇ. Διὸ καὶ ἡ εὐδαιμονία· ζῶῃ γὰρ ποιά τις ἐστίν. ¹⁴
^υ Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ οὐσία καὶ τὸ εἶδος ^g ἐνέργειά ἐστιν.
Κατὰ τε δὴ τοῦτον τὸν λόγον φανερόν ὅτι πρότερον τῇ
οὐσίᾳ ἐνέργεια δυνάμεως· καὶ ὥσπερ εἵπομεν, τοῦ χρόνου
αἰεὶ προλαμβάνει ἐνέργεια ἐτέρα πρὸ ἐτέρας ἕως τῆς ^h τοῦ
αἰεὶ κινούντος πρώτως. Ἀλλὰ μὴν καὶ κυριωτέρως· τὰ μὲν ¹⁵
γὰρ αἰδία πρότερα τῇ οὐσίᾳ τῶν φθαρτῶν, ἔστι δ' οὐθὲν
δυνάμει αἰδίων. Λόγος δὲ ὅδε. Πᾶσα δύναμις ἅμα τῆς
ἀντιφάσεώς ἐστιν· τὸ μὲν γὰρ μὴ δυνατόν ὑπάρχειν οὐκ
ἂν ⁱ ὑπάρξειεν οὐθενί, τὸ δυνατόν δὲ πᾶν ἐνδέχεται μὴ ἐνερ-

^ν διὸ—τέλος om. E. ^ω πάσωνος F^b, πάσσωνος T.A^b. ^ξ ἐρμῆς
ἔσται E, ἐρμήσεται T. ^υ καὶ om. A^b. ^z λέγεται ἐνέργεια A^b. ^a ἐσχά-
των A^b. ^b ἢ post ὄψεως om. E.T. ^c ὄρασιν T. ^d ἔργον om. A^b.
^e ἐπ' E. ^f ἢ δ' ἐνέργεια A^b. ^g ἐνέργειά τις ἐστὶ T. ^h τοῦ] τῷ
χρόνῳ T. ⁱ ὑπάρξει ἐν A^b.

- 16 γεῖν. ^k Τὸ ἄρα δυνατόν εἶναι ἐνδέχεται ^l καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ^m τὸ αὐτὸ ἄρα δυνατόν καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. Τὸ δὲ δυνατόν μὴ εἶναι ἐνδέχεται μὴ εἶναι. τὸ δ' ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι φθαρτόν, ἢ ἀπλῶς, ἢ τοῦτο αὐτὸ ὃ λέγεται ἐνδέχασθαι μὴ εἶναι, ἢ κατὰ τόπον ἢ ⁿ κατὰ ποσὸν ^o ἢ ποιόν.
- 17 ἀπλῶς δὲ τὸ κατ' οὐσίαν. Οὐθὲν ἄρα τῶν ῥαφθάρτων ἀπλῶς δυνάμει ἐστὶν ὧν ἀπλῶς ^r κατὰ τι δ' οὐθὲν κωλύει, οἷον ποιόν ἢ ποῦ ἐνεργεῖα ἄρα ^s πάντα. Οὐδὲ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων, καίτοι ταῦτα πρῶτα· εἰ γὰρ ^t ταῦτα μὴ ἦν, οὐθὲν ἂν ἦν. Οὐδὲ δὴ κίνησις, εἴ τίς ἐστὶν αἰδῖος. Οὐδ' εἴ τι κινούμενον αἰδῖον, οὐκ ἔστι κατὰ δυνάμιν κινούμενον ἀλλ' ^v ἢ πόθεν ποῖ.
- 18 ^w τούτου δ' ὕλην οὐθὲν κωλύει ὑπάρχειν. Διὸ αἰεὶ ἐνεργεῖ ἥλιος καὶ ἄστρο καὶ ^x ὅλος ὁ οὐρανός, καὶ οὐ φοβερόν μὴ ποτε στή, ὃ φοβούνται οἱ περὶ φύσεως. Οὐδὲ κάμνει τοῦτο δρῶντα· οὐ γὰρ ^y περὶ τὴν δυνάμιν τῆς ἀντιφάσεως αὐτοῖς, οἷον τοῖς φθαρτοῖς, ἢ κίνησις, ὥστε ἐπίπονον εἶναι τὴν συνέχειαν τῆς κινήσεως· ἢ γὰρ οὐσία ὕλη καὶ ^z δυνάμεις ^a οὐσα,
- 19 ^b οὐκ ^c ἐνεργεῖα, ^d αἰτία τούτου. Μιμεῖται δὲ τὰ ^e ἀφθαρτα καὶ τὰ ἐν μεταβολῇ ὄντα, οἷον γῆ καὶ πῦρ. Καὶ γὰρ ταῦτα αἰεὶ ἐνεργεῖ· καθ' ^f αὐτὰ γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς ἔχει τὴν κίνησιν. Αἱ δ' ἄλλαι δυνάμεις, ἐξ ὧν διώρισται, πᾶσαι τῆς ἀντιφάσεως εἰσιν· τὸ γὰρ δυνάμενον ὡδὶ κινεῖν δύνатаι καὶ μὴ ὡδί,
- 20 ὅσα γε κατὰ λόγον. ^g Αἱ δ' ἄλλοι τῷ παρεῖναι καὶ μὴ τῆς ἀντιφάσεως ἔσονται ^h αἱ αὐταί. Εἰ ἄρα τινὲς εἰσι φύσεις τοιαῦται ἢ οὐσίαι οἷας λέγουσιν ⁱ οἱ ἐν τοῖς λόγοις τὰς ἰδέας, πολὺ μᾶλλον ἐπιστήμον ἂν τι εἴη ἢ αὐτὸ ἐπιστήμη καὶ κινούμενον ἢ ^k κίνησις· ταῦτα γὰρ ἐνεργεῖαι μᾶλλον, ἐκεῖναι δὲ δυνάμεις τούτων. ^l Ὅτι μὲν οὖν πρότερον ἢ ἐνέρ-

^k τὸ ἄρα] ἐν παρὰ T. ^l καὶ ante εἶναι om. Ab. ^m τὸ αὐτὸ] τοῦτο T. ⁿ κατὰ τὸ ποσὸν Ab. ^o ἢ κατὰ τὸ ποιόν T. ^p φθαρτῶν E.T. ^q ὄν om. Ab. ^r κατὰ om. E.T. ^s πάντα] ταῦτα Ab. ^t ταῦτα μὴ] αὐτὰ μὴ Ab.Fb. ^v ἢ Ab. ^w τούτου Ab. ^x ὅλος T. ^y περὶ] ὑπὲρ E, κατὰ T, εἶναι γρ. E. ^z δυνάμει E. ^a οὐσα om. E.T. ^b οὐδ' Fb. ^c ἐνεργεῖα E.T. ^d αἰτιατοῦ μιμεῖται T. ^e φθαρτὰ Ab.Fb. ^f αὐτὸ E.T. ^g αἱ] ὅσαι E. ^h αὐταί Ab. ⁱ οἱ om. Ab. ^k κινήσεις T.

γεια ¹ καὶ δυνάμεως καὶ πάσης ἀρχῆς μεταβλητικῆς, φανερόν.

Ὅτι δὲ ^μ καὶ βελτίων καὶ τιμιωτέρα τῆς σπουδαίας δυνά- 9
μεως ἢ ἐνέργεια, ἐκ τῶνδε δῆλον. Ὅσα γὰρ κατὰ τὸ δύνα-
σθαι λέγεται, ταῦτόν ἐστι δυνατόν τάναντία, οἷον τὸ ^α δύ-
νασθαι λεγόμενον ὑγιαίνειν ταῦτόν ἐστι καὶ τὸ νοσοῦν, ^ο καὶ
ἄμα· ἢ αὐτὴ γὰρ δύναμις τοῦ ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν, καὶ ἡρε-
μεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ οἰκοδομεῖν καὶ καταβάλλειν, καὶ οἰκο-
δομεῖσθαι καὶ καταπίπτειν. Τὸ μὲν οὖν δύνασθαι τάναντία ^α
ῥᾶμα ὑπάρχει, τὰ δ' ἐναντία ^α ῥᾶμα ἀδύνατον. Καὶ τὰς ἐνεργείας δὲ ῥᾶμα ἀδύνατον ὑπάρχειν, οἷον ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν.
Ὡστ' ἀνάγκη τούτων θάτερον εἶναι τὰγαθόν. Τὸ δὲ δύνα-
σθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων ἢ οὐδέτερον· ἢ ἄρα ἐνέργεια ^ε βελ-
τίων. Ἀνάγκη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν τὸ τέλος καὶ τὴν ἐνέρ- 3
γειαν εἶναι χεῖρον τῆς δυνάμεως· τὸ γὰρ δυνάμενον ταῦτὸ
ἄμφω τάναντία. Δῆλον ἄρα ὅτι οὐκ ἔστι ^β τὸ κακὸν παρὰ
τὰ πράγματα· ὕστερον γὰρ τῇ φύσει τὸ κακὸν τῆς δυνά-
μεως. Οὐκ ἄρα οὐδ' ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς αἰδιότοις οὐθέν
ἐστίν οὔτε κακὸν οὔτε ἀμάρτημα οὔτε διεφθαρμένον· καὶ γὰρ
ἢ διαφθορὰ τῶν κακῶν ^ε ἐστίν. Εὐρίσκεται ^ν δὲ καὶ τὰ δια- 4
γράμματα ἐνεργείᾳ· διαιροῦντες γὰρ εὐρίσκουσιν. Εἰ ^ω δ'
ἦν διηρημένα, φανερὰ ἂν ἦν· νῦν δ' ἐνυπάρχει δυνάμει. Διὰ
τί δύο ὀρθαὶ ^κ τὸ τρίγωνον; Ὅτι αἱ περὶ ^γ μίαν στιγμὴν
γωνίαι ἴσαι δύο ὀρθαῖς. Εἰ οὖν ^ζ ἀνήκτο ἢ παρὰ τὴν πλευ-
ράν, ἰδόντι ἂν ἦν εὐθύς δῆλον. Διὰ τί ἐν ἡμικυκλίῳ ὀρθὴ ^ς
καθόλου; ^α Διότι ἐὰν ἴσαι τρεῖς, ἢ τε βάσις δύο καὶ ἢ ἐκ
μέσου ἐπισταθεῖσα ὀρθή, ἰδόντι δῆλον τῷ ἐκείνῳ εἰδότει.
Ὡστε φανερόν ὅτι τὰ δυνάμει ὄντα εἰς ἐνέργειαν ἀναγόμενα
εὐρίσκεται. Αἴτιον δ' ὅτι νόησις ἢ ἐνέργεια. Ὡστ' ἐξ ἐνεργ-

¹ καὶ ante δυνάμεως om. F^b. ^μ καὶ post δὲ om. A^b.F^b. ^α δύνασθαι
τὸ λεγόμενον A^b. ^ο καὶ ante ἄμα om. T. ^ρ ἄμα ὑπάρχειν T, ὑπάρχει
ἄμα A^b. ^α ἄμα ἀδύνατον—ἄμα om. E.T. ^ε βέλτιον E.T. ^β τὸ] τι
τὸ E.T. ^ε ἐστίν om. E. ^ν δὲ] γὰρ F^b. ^ω δ' ἦν] δ' ἢ A^b. ^κ τὸ
om. F^b. ^γ μίαν τὴν στιγμὴν T. ^ζ ἀνήκτο ἢ] ἀνάγκη τὸ T. ^α διατί E.

γείας ἢ δύναμις· καὶ διὰ τοῦτο ποιοῦντες γινώσκουσιν· ὥστε-
ρον γὰρ γενέσει ἢ ἐνέργεια ἢ κατ' ἀριθμόν.

- ΙΟ ^β Ἐπεὶ δὲ τὸ ὄν ^γ λέγεται καὶ τὸ μὴ ὄν ^δ τὸ μὲν κατὰ τὰ
σχήματα τῶν κατηγοριῶν, ^ε τὸ δὲ κατὰ δύναμιν ἢ ἐνέργειαν
τούτων ἢ τάναντία, τὸ δὲ ^ς κυριώτατα ^ζ ὄν ἀληθές ἢ ψεύδος,
τοῦτο ^η ^δ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶ ^ι τῷ συγκεῖσθαι ἢ ^κ διη-
ρῆσθαι, ^λ ὥστε ^μ ἀληθεύει μὲν ὁ τὸ διηρημένον οἰόμενος ^ν διαι-
ρεῖσθαι καὶ τὸ συγκείμενον συγκεῖσθαι, ἔψευσται δὲ ὁ ἐναν-
τίως ἔχων ^ο ἢ τὰ πράγματα, πότ' ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστι ^ρ τὸ
ἀληθές λεγόμενον ἢ ψεύδος; Τοῦτο γὰρ σκεπτέον τί λέ-
² γομεν. Οὐ γὰρ διὰ τὸ ἡμᾶς οἶεσθαι ἀληθῶς ^α σε λευκὸν
εἶναι ^τ εἰ σὺ λευκός, ἀλλὰ διὰ τὸ σέ εἶναι λευκὸν ἡμεῖς οἱ
φάντες τοῦτο ἀληθεύομεν. Εἰ δὴ τὰ μὲν αἰεὶ σύγκειται καὶ
ἀδύνατα διαιρεθῆναι, τὰ ^δ ^β αἰεὶ διήρηται καὶ ἀδύνατα ^ι συντε-
θῆναι, τὰ ^δ ἐνδέχεται τάναντία, τὸ μὲν εἶναί ἐστι ^ν τὸ συγ-
κεῖσθαι καὶ ἐν εἶναι, τὸ δὲ μὴ εἶναι τὸ μὴ συγκεῖσθαι ἀλλὰ
³ πλείω εἶναι. Περὶ μὲν οὖν τὰ ἐνδεχόμενα ἢ αὐτὴ γίγνεται
ψευδὴς καὶ ἀληθὴς δόξα καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός, καὶ ἐνδέχεται
ὅτε μὲν ἀληθεύειν ὅτε δὲ ψεύδεσθαι· περὶ δὲ τὰ ἀδύνατα ἄλ-
λως ἔχειν οὐ ^ω γίγνεται ὅτε μὲν ἀληθές ὅτε δὲ ψεύδος, ἀλλ'
⁴ ^α αἰεὶ ταῦτα ἀληθὴ καὶ ψευδῆ. Περὶ δὲ δὴ τὰ ἀσύνηθτα τί
τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀληθές καὶ ^γ τὸ ψεῦδος; Οὐ γάρ
ἐστὶ σύνθετον, ὥστε εἶναι μὲν ^ζ ὅταν ^α συγκεῖται, μὴ εἶναι δὲ
^β ἐὰν διηρημένον ᾖ, ὥσπερ τὸ λευκὸν ξύλον ἢ τὸ ἀσύμμετρον
τὴν διάμετρον· οὐδὲ τὸ ἀληθές ^γ καὶ ψεύδος ὁμοίως ἔτι ὑπάρ-
⁵ ξει καὶ ^δ ἐπ' ἐκείνων. ^α Ἡ ὥσπερ οὐδὲ τὸ ^ε ἀληθές ἐπὶ τούτων

^β ἐπειδὴ F^b. ^γ λέγομεν F^b. ^δ τὸ μὲν] τὰ μὲν A^b. F^b. ^ε τὸ] τὰ F^b.
^ς κυριώτατον E. ^ζ ὄν] ἢ T, εἰ E. ^η δ' ἐπὶ] δὴ ἔτι A^b. ^ι τὸ E.T.
^κ διατηρεῖσθαι T. ^λ ὥστε—διαίρεισθαι om. T. ^μ ἀληθεύειν A^b. ^ν δι-
αίρεισθαι] διηρῆσθαι A^b. ^ο ἢ ante τὰ om. T. ^ρ τὸ] ὡς τὸ E, ὥστε
τὸ T. ^α σε ante ἀληθῶς E, om. T. ^τ εἰ—ἡμεῖς om. A^b. ^β αἰεὶ] εἰ T.
^ι συνθεῖναι A^b. ^ν τὸ ἐν εἶναι καὶ συγκεῖσθαι T. ^ω γίγνεται οὐδὲ ὅτε A^b.
^α αἰεὶ] εἰὰ T. ^γ τὸ ante ψεῦδος om. T. ^ζ ὅταν] ἐὰν A^b. ^α σύγκει-
ται E. ^β ἐὰν μὴ διηρημένον T. ^γ καὶ ψεῦδος] καὶ τὸ ψεῦδος E, ἢ τὸ
ψεῦδος T. ^δ ὑπ' T. ^ε ἀληθές ἐν ἐπὶ E.T.

τὸ αὐτό, οὕτως οὐδὲ τὸ εἶναι, ἀλλ' ἔστι τὸ μὲν ἀληθές ^f τὸ δὲ
 ψεύδος, τὸ μὲν θιγεῖν καὶ φάναι ἀληθές (οὐ γὰρ εἰ ταὐτὸ κα-
 τάφασις καὶ ^h φάσις), τὸ δ' ἀγνοεῖν μὴ θιγγάνειν· ἀπατη-
 θῆναι γὰρ περὶ τὸ τί ἐστὶν οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβη-
 κός. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τὰς ⁱ μὴ συνθετὰς οὐσίας· οὐ γὰρ ⁶
 ἔστιν ἀπατηθῆναι. Καὶ πᾶσαι εἰσιν ^k ἐνεργεῖα, ^l οὐ δυνάμει·
 ἐγίγνοντο ^m γὰρ ἂν καὶ ἐφθείροντο· νῦν δὲ τὸ ὄν αὐτὸ οὐ
 γίγνεται οὐδὲ φθείρεται· ἕκ τινος γὰρ ἂν ἐγίγνετο. Ὅσα
 δὴ ἐστὶν ὅπερ εἶναι τι καὶ ἐνεργεῖα, περὶ ταῦτα οὐκ ἔστιν
 ἀπατηθῆναι ἀλλ' ἢ νοεῖν ἢ μὴ. Ἀλλὰ τὸ ⁿ τί ἐστὶ ζητεῖται ⁷
 περὶ αὐτῶν, εἰ ^o τοιαῦτά ἐστὶν ἢ μὴ. Τὸ δ' εἶναι ὡς τὸ
 ἀληθές, καὶ τὸ μὴ εἶναι ^p ὡς τὸ ψεύδος, ἐν μὲν ἐστὶν, εἰ σύγ-
 κειται, ἀληθές· τὸ δ' εἰ μὴ σύγκειται, ψεύδος. Τὸ δὲ ἐν,
 εἴπερ ὄν, οὕτως ἐστίν· εἰ δὲ μὴ οὕτως, οὐκ ἔστιν. Τὸ δὲ ⁸
 ἀληθές τὸ νοεῖν ^q αὐτά· τὸ δὲ ψεύδος οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἀπάτη,
 ἀλλ' ἄγνοια, οὐχ ^r οἷα ἡ τυφλότης· ^s ἢ μὲν γὰρ τυφλότης
 ἐστὶν ὡς ἂν εἰ τὸ νοητικὸν ὅλως μὴ ἔχοι τις. Φανερόν δὲ
^t καὶ ὅτι περὶ τῶν ἀκινήτων οὐκ ἔστιν ἀπάτη κατὰ τὸ ποτέ,
 εἴ τις ὑπολαμβάνει ἀκίνητα. Οἷον τὸ τρίγωνον εἰ μὴ μετα-
 βάλλειν ^v οἴσεται, οὐκ οἰήσεται ποτέ μὲν δύο ὀρθὰς ἔχειν ποτέ
 δ' οὐ (μεταβάλλοι γὰρ ἂν), ἀλλὰ τί μὲν τί δ' οὐ, οἷον ἄρ-
 τιον ἀριθμὸν πρῶτον εἶναι μηθένα, ἢ τινὰς μὲν τινὰς δ' οὐ.
 Ἀριθμῷ δὲ περὶ ἓνα οὐδὲ τοῦτο· οὐ γὰρ ἔτι τινὰ μὲν τινὰ
 δ' ^w οὐκ οἰήσεται, ἀλλ' ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται ὡς ἀεὶ οὕτως
 ἔχοντος.

I.

Τὸ ἐν ὅτι μὲν λέγεται ^x πολλαχῶς, ἐν τοῖς περὶ τοῦ
 ποσαχῶς διηρημένοις εἴρηται πρότερον· πλεοναχῶς δὲ λεγο-
 μένου, οἱ συγκεφαλαιούμενοι τρόποι εἰσὶ ὕτέτταρες τῶν πρῶ-

^f τὸ δὲ] ἢ E.T.A^b. ^g τοῦτο T. ^h ἀπόφασις T. καὶ φάσις om. E.
ⁱ μὴ om. T. ^k ἐνεργεῖαι A^b. ^l οὐ] ἢ T. ^m γὰρ om. T. ⁿ τί om. A^b.
^o ἢ τι αὐτά T. ^p ὡς τὸ] τὸ ὡς A^b, τὸ ὡς τὸ T. ^q ταῦτα A^b. ^r οἷον
 A^b. ^s ἢ μὲν γὰρ τυφλότης om. A^b. ^t ὅτι καὶ A^b. ^v οἴσεται A^b,
 οἶοιτο F^b. ^w οὐκ] οὐ γρ. E. ^x πλεοναχῶς F^b. ^y τέσσαρες E.

των καὶ καθ' αὐτὰ λεγομένων ἔν, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβη-
 κός. Τό τε γὰρ συνεχές ἢ ἀπλῶς ἢ μάλιστα γε τὸ φύσει
 καὶ μὴ ἀφῆ μηδὲ δεσμῶ· καὶ τούτων μᾶλλον ἔν καὶ πρότε-
 ρον, ^α οὐ ἀδιαίρετωτέρα ἢ κίνησις καὶ μᾶλλον ἀπλῆ. Ἔτι
 τοιοῦτον καὶ μᾶλλον τὸ ὅλον καὶ ἔχον τινὰ μορφήν καὶ εἶδος·
 μάλιστα δ' εἴ ^β τι φύσει τοιοῦτον καὶ μὴ βία, ὥσπερ ὅσα
 κόλλη ἢ γόμφῳ ἢ συνδέσμῳ, ἀλλ' ἔχει ^γ ἐν αὐτῷ τὸ αἷτιον
 αὐτῷ τοῦ συνεχές εἶναι. Τοιοῦτον δὲ ^δ τῷ μίαν τὴν κίνησιν
 εἶναι καὶ ἀδιαίρετον τόπῳ καὶ χρόνῳ, ὥστε φανερόν, εἴ τι
 φύσει κινήσεως ἀρχὴν ἔχει τῆς πρώτης τὴν πρώτην, οἷον
 λέγω φορᾶς κυκλοφορίαν, ὅτι τοῦτο πρῶτον μέγεθος ἔν.
 Τὰ μὲν δὴ οὕτως ἔν ^ε ἢ ^ς συνεχές ἢ ὅλον, τὰ δὲ ^ς ὦν ^δ ἂν ^δ ἰο-
 γος εἰς ἡ. Τοιαῦτα δὲ ὦν ἢ νόησις μία· τοιαῦτα δὲ ὦν ἀδιαί-
 ρετος· ἀδιαίρετος ^ι δὲ τοῦ ἀδιαίρετου εἶδει ἢ ἀριθμῷ. Ἀρι-
 θμῷ μὲν οὖν τὸ καθ' ἕκαστον ἀδιαίρετον, εἶδει δὲ ^κ τὸ ^ι τῷ
 γνωστῷ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ, ὥσθ' ἐν ἂν εἴη πρῶτον τὸ ταῖς
 οὐσίαις αἷτιον τοῦ ἐνός. Λέγεται μὲν οὖν τὸ ἐν τοσαυτα-
 χῶς, τό τε συνεχές φύσει καὶ τὸ ὅλον, καὶ τὸ καθ' ἕκαστον
 καὶ τὸ καθ' ὅλου. Πάντα δὲ ταῦτα ἐν ^μ τῷ ἀδιαίρετον εἶναι
 τῶν μὲν τὴν κίνησιν, τῶν δὲ τὴν νόησιν ἢ τὸν λόγον. Δεῖ
 δὲ κατανοεῖν ὅτι οὐχ ὡσαύτως ληπτέον λέγεσθαι ποιά τε ἐν
 λέγεται, καὶ τί ἐστὶ τὸ ^ν ἐν εἶναι, καὶ τίς αὐτοῦ λόγος. Λέ-
 γεται μὲν γὰρ ^ο τὸ ἐν τοσαυταχῶς, καὶ ἕκαστον ἔσται ἐν
 τούτων, ^φ ἂν ^ρ ὑπάρχη τις τούτων τῶν τρόπων· τὸ δὲ ἐνὶ
 εἶναι ὅτε ^ι μὲν τούτων τινὲς ἔσται, ὅτε δὲ ἄλλῳ, ^δ καὶ μᾶλλον
 ἐγγὺς τῷ ὀνόματι ^ρ ἐστὶ, τῇ δυνάμει ^δ ἐκείνα, ὥσπερ καὶ περὶ
 στοιχείου καὶ ^ς αἰτίου εἰ δέοι λέγειν ἐπὶ τε τοῖς πράγμασι
 διορίζοντα καὶ τοῦ ^ι ὀνόματος ὄρον ἀποδιδόντα. Ἔστι μὲν
 γὰρ ὡς στοιχείον τὸ πῦρ (ἐστὶ δ' ἴσως καθ' αὐτὸ καὶ τὸ
 ἀπειρον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον), ἐστὶ δ' ὡς οὐ· οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ

^α αὐτὸ E. ^α οὐ] ὦν Ab. ^β τι τῇ φύσει E.T. ^γ ἐν] τι ἐν Ab.
^δ τῷ] τὸ E.T. ^ε ἢ om. E.T. ^ς τὸ συνεχές ἢ τὸ F^b. ^ς ὦν om. E.T.
^δ ὁ om. T. ^ι δὲ τὰ διαίρετον T. ^κ τὸ post δὲ add. E. ^ι τῷ] τὸ T.
^μ τῷ] τὸ T. ^ν ἐν T.A^b. ^ο τὸ om. A^b. ^ρ ὑπάρξη F^b. ^ι μὲν τὸ
τούτων A^b. ^ρ ἐστὶ, τῇ] ἢ Ab. ^ς αἰτίας T. ^ι ὀνόματος τὸν ὄρον T.

πυρὶ καὶ στοιχείῳ εἶναι, ἀλλ' ὥς μὲν ^ν πρᾶγμα τι καὶ φύσις
 τὸ πῦρ στοιχεῖον, τὸ δὲ ^ω ὄνομα σημαίνει ^χ τὸ τοῦ συμβε-
 βηκέναι αὐτῷ, ὅτι ἐστὶ τι ἐκ τούτου ὡς πρώτου ἐνυπάρχον-
 τος. ^γ Οὕτω καὶ ἐπὶ αἰτίου καὶ ἐνὸς ^z καὶ τῶν τοιοῦτων ἀπάν-8
 των. Διὸ καὶ τὸ ἐνὶ ^a εἶναι τὸ ἀδιαίρετῳ ἐστὶν εἶναι, ὅπερ
^b τῷδε ὄντι ^c καὶ ἀχωρίστῳ ἢ τόπῳ ἢ εἴδει ἢ διανοίᾳ, ἢ ^d καὶ
 τῷ ὅλῳ καὶ ^e ἀδιαίρετῳ. Μάλιστα δὲ ^f τὸ μέτρον εἶναι πρῶ-
 τον ἐκάστου γένους καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ ἐντεῦθεν ^g γὰρ
 ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐλήλυθεν. Μέτρον γάρ ἐστιν ^φ τὸ ποσόν ⁹
 γιγνώσκεται· γιγνώσκεται δ' ἢ ἐνὶ ἢ ἀριθμῷ τὸ ποσόν ἢ
 ποσόν, ὃ δ' ἀριθμὸς ἅπας ἐνί. ^υ Ὡστε πᾶν τὸ ποσόν γιγνώ-
 σκεται ἢ ποσόν τῷ ἐνί, καὶ ^ψ πρώτῳ ^h ποσὰ γιγνώσκεται,
 τοῦτο αὐτὸ ἐν· διὸ τὸ ἐν ἀριθμοῦ ἀρχὴ ἢ ἀριθμός. ¹ Εντεῦθεν ¹⁰
 δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις λέγεται μέτρον ⁱ ^φ πρώτῳ τε ἑκάστον
 γιγνώσκεται, καὶ τὸ μέτρον ἐκάστου ἐν ἐν μήκει, ἐν πλάτει,
 ἐν βάθει, ἐν βάρει, ἐν τάχει. Τὸ γὰρ βάρος καὶ τάχος κοι- ¹¹
 νὸν ἐν τοῖς ἐναντίοις· διττὸν γὰρ ἐκάτερον αὐτῶν, οἷον βάρος
 τό τε ^k ὀποσηνοῦν ἔχον ῥοπὴν καὶ τὸ ἔχον ὑπεροχὴν ῥοπῆς,
^l καὶ τάχος τό τε ^m ὀποσηνοῦν κίνησιν ἔχον καὶ τὸ ὑπεροχὴν
 κινήσεως· ἔστι γάρ ⁿ τι τάχος καὶ τοῦ βραδέος καὶ ^o βάρους
 τοῦ κουφοτέρου. ¹ Εν πᾶσι ^p δὴ τούτοις μέτρον καὶ ἀρχὴ ἐν ¹²
 τι καὶ ἀδιαίρετον, ἐπεὶ καὶ ἐν ταῖς γραμμαῖς χρῶνται ὡς
 ἀτόμῳ τῇ ποδιαίᾳ. Πανταχοῦ γὰρ τὸ μέτρον ἐν τι ζητοῦσι
 καὶ ἀδιαίρετον· τοῦτο δὲ τὸ ἀπλοῦν ἢ τῷ ποιῷ ἢ τῷ ποσῷ.
^υ Οπου μὲν οὖν δοκεῖ μὴ εἶναι ἀφελεῖν ἢ ^q προσθεῖναι, τοῦτο ¹³
 ἀκριβὲς ^r τὸ μέτρον· διὸ ^s τὸ ^t τοῦ ^v ἀριθμοῦ ἀκριβέστατον·
 τὴν γὰρ μονάδα τιθέασι πάντῃ ἀδιαίρετον· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις

^ν πράγματι καὶ φύσει E.T. ^ω ὄνομα ὅλον σημαίνει E, ὄνομα συμβαί-
 νει T. ^χ τῷ T. ^γ οὕτως post αἰτίου T. ^z καὶ post ἐνὸς om. T.
^a εἶναι τὸ] εἶναι τῷ T. ^b τῷδε E.T. ^c καὶ ἰδίᾳ χωριστῶ Ab. ^d καὶ
 post ἢ add. E.T. ^e ἀδιαίρετῳ Ab.Fb: vulgo διωρισμένῳ. ^f τῷ E.T.Ab.
^g γὰρ] γὰρ καὶ E.T. ^h ποσὰ add. Ab.Fb. ⁱ τε ὡς ἑκάστον πρώτῳ Ab.
^k ὀποσηνοῦν T, ὀσηνοῦν Ab. ^l καὶ τάχος] καὶ τὸ τάχος Ab. ^m ὀπο-
 σηνοῦν T, ὀπηλικηνοῦν Fb. ⁿ τι om. Ab. ^o βαρέος T. ^p δὲ E.T.
^q προστιθεῖναι T. ^r τι T. ^s τὸ om. E. ^t τοὺς E, om. T. ^v ἀρι-
 θμοὺς E.

μιμούνται τὸ τοιοῦτον· ἀπὸ γὰρ ^ωσταδίου καὶ ταλάντου καὶ
 αἰεὶ τοῦ μεΐζονος λάθοι ἂν καὶ ^χπροσθεθὲν τι καὶ ἀφαιρεθὲν
 14 μᾶλλον ἢ ^υἀπὸ ἐλάττωνος. ^υὩστε ἀφ' οὗ πρώτου κατὰ τὴν
 αἴσθησιν μὴ ἐνδέχεται, τοῦτο πάντες ποιοῦνται μέτρον καὶ
 ὑγρῶν καὶ ξηρῶν καὶ βάρους καὶ μεγέθους· καὶ ^zτότ' οἴονται
 εἶδέναι τὸ ποσόν, ὅταν ^aεἰδῶσι διὰ τούτου τοῦ μέτρου. Καὶ
 δὴ καὶ κίνησιν τῇ ἀπλῇ κινήσει καὶ τῇ ταχίστῃ· ^bὀλίγιστον
 15 γὰρ αὕτη ἔχει χρόνον. Διὸ ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ τὸ ^cτοιοῦτον
 ἐν ἀρχῇ καὶ μέτρον· τὴν κίνησιν γὰρ ὁμαλὴν ὑποτίθενται καὶ
 ταχίστην τὴν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς ἣν κρίνουσι τὰς ἄλλας. Καὶ
 ἐν μουσικῇ δίεσις, ὅτι ἐλάχιστον, καὶ ἐν φωνῇ στοιχείον.
 Καὶ ^dταῦτα πάντα ἐν τι οὕτως, οὐχ ὥς κοινόν τι τὸ ἐν, ἀλλ'
 16 ὥσπερ εἴρηται. Οὐκ αἰεὶ δὲ τῷ ἀριθμῷ ἐν τὸ μέτρον, ἀλλ'
 ἐνίοτε πλείω, οἷον ^eαἱ δίεσεις ^fδύο, αἱ μὴ κατὰ τὴν ἀκοὴν
 ἀλλ' ἐν τοῖς λόγοις, καὶ ^gαἱ φωναὶ πλείους αἰς μετροῦμεν,
 καὶ ἡ διάμετρος δυσὶ μετρεῖται καὶ ἡ πλευρὰ ^hκαὶ τὰ μεγέθη
 πάντα. Οὕτω δὴ πάντων μέτρον τὸ ἐν, ⁱὅτι γνωρίζομεν
 ἐξ ὧν ἐστὶν ἡ οὐσία διαιροῦντες ἢ κατὰ τὸ ποσόν ἢ κατὰ τὸ
 17 εἶδος. Διὰ τοῦτο τὸ ἐν ἀδιαίρετον, ὅτι τὸ πρῶτον ^kἐκάστων
 ἀδιαίρετον. Οὐχ ὁμοίως δὲ πᾶν ἀδιαίρετον, οἷον πούς καὶ
 μονάς, ἀλλὰ τὸ μὲν ^lπάντῃ, τὸ ^{δ'}εἰς ἀδιαίρετα πρὸς τὴν
 αἴσθησιν ἐθέλει, ὥσπερ εἴρηται ἤδη· ἴσως γὰρ πᾶν συνεχές
 18 διαιρετόν. Ἀεὶ δὲ συγγενὲς τὸ μέτρον· μεγεθῶν μὲν γὰρ
 μέγεθος, καὶ καθ' ἕκαστον μήκους μήκος, πλάτους πλάτος,
^mφωνῶν φωνή, βάρους βάρος, μονάδων μονάς. Οὕτω γὰρ
 δεῖ λαμβάνειν, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἀριθμῶν ἀριθμός· καίτοι ἔδει, εἰ
 ὁμοίως· ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἀξιοῖ, ἀλλ' ὥσπερ εἰ μονάδων μο-
 νάδας ἀξιώσειε μέτρον ἀλλὰ μὴ μονάδα· ὁ δ' ἀριθμὸς πλῆθος
 19 μονάδων. Καὶ τὴν ἐπιστήμην δὲ μέτρον τῶν πραγμάτων
 λέγομεν καὶ τὴν αἴσθησιν διὰ τὸ αὐτό, ὅτι γνωρίζομέν τι

^ω στασίον T. ^χ προστιθέν T. ^υ ἀπὸ τοῦ ἐλάττωνος T. ^z τότ'] τὸ
 τοιόνδε Ab. ^a ἴδωσι T.Ab. ^b ὀλιγοστόν Ab. ^c τοιοῦτο μὲν Ab.
^d πάντα ταῦτα T. ^e ἡ δίεσις Fb. ^f δύο αἱ om. T. ^g αἱ om. Ab.
^h καὶ τὰ—οὕτω] μεγέθη τινὰ ὄντα δηλον Ab. ⁱ ὅτι] εἰ T. ^k ἐκάστω T.
^l πάντως E, πάντῃ πάντως Ab. ^m φωνῶν] φωνῆς E.T.

αὐτοῖς, ¹ ἐπεὶ μετροῦνται μᾶλλον ἢ μετροῦσιν. Ἄλλὰ συμβαίνει ἡμῖν ὥσπερ ἂν εἰ ἄλλου ἡμᾶς μετροῦντος ἐγνωρίσαμεν πηλίκοι ἐσμέν τῷ τὸν πῆχυν ἐπὶ τοσοῦτον ^ο ἡμῖν ἐπιβάλλειν. Πρωταγόρας δ' ἄνθρωπὸν φησι πάντων εἶναι μέτρον, ὥσπερ ²⁰ ἂν εἰ τὸν ἐπιστήμονα εἰπὼν ἢ τὸν αἰσθανόμενον· τούτους δ' ὅτι ῥέχουσιν ὁ μὲν αἰσθῆσιν ὁ δὲ ἐπιστήμην, ¹ ἃ φαμεν εἶναι μέτρα τῶν ὑποκειμένων. Οὐθὲν δὲ ¹ λέγων περιττὸν φαίνεται ² τι λέγειν. Ὅτι μὲν οὖν τὸ ¹ ἐν εἶναι μάλιστα ἐστὶ ²¹ κατὰ τὸ ὄνομα ¹ ἀφορίζοντι μέτρον τι, καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ, εἴτα τοῦ ποιοῦ, φανερόν. Ἔσται δὲ τοιοῦτον τὸ μὲν ἂν ἢ ἀδιαίρετον κατὰ τὸ ποσόν, τὸ δὲ ἂν κατὰ τὸ ποιόν· διόπερ ἀδιαίρετον τὸ ἐν ἢ ἀπλῶς ἢ ἢ ἔν.

Κατὰ δὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν ζητητέον ποτέρως ² ἔχει, καθάπερ ἐν τοῖς διαφορήμασιν ἐπήλθομεν, τί τὸ ἐν ἐστὶ καὶ πῶς δεῖ ¹ περὶ αὐτοῦ λαβεῖν, πότερον ὡς οὐσίας τινὸς οὕσης αὐτοῦ τοῦ ενός, καθάπερ οἱ τε Πυθαγόρειοί φασι πρότερον καὶ Πλάτων ὕστερον, ἢ μᾶλλον ὑπόκειται τις φύσις, ¹ καὶ πῶς δεῖ γνωριμωτέρως λεχθῆναι καὶ μᾶλλον ὥσπερ οἱ περὶ φύσεως· ἐκείνων γὰρ ὁ μὲν τις φιλιαν εἶναι ² φησι τὸ ἐν, ὁ δ' ἄερα, ὁ δὲ τὸ ἄπειρον. Εἰ δὲ μηθέν τῶν καθόλου ² δυνατόν οὐσίαν εἶναι, καθάπερ ἐν τοῖς περὶ οὐσίας καὶ ¹ περὶ τοῦ ὄντος εἴρηται λόγοις, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ¹ οὐσίαν ὡς ἐν τι παρὰ τὰ πολλὰ δυνατόν εἶναι (κοινὸν γάρ) ἀλλ' ἢ κατηγορημα μόνον, δηλὸν ὡς οὐδὲ τὸ ἐν· ¹ τὸ γὰρ ὄν καὶ τὸ ἐν καθόλου κατηγορεῖται μάλιστα πάντων. Ὡστε οὔτε τὰ γένη ³ ¹ φύσεις τινὲς καὶ οὐσὶαι χωρισταὶ τῶν ἄλλων εἰσὶν, οὔτε τὸ ἐν γένος ἐνδέχεται εἶναι διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας δι' ἃσπερ οὐδὲ τὸ ὄν οὐδὲ τὴν οὐσίαν. Ἔτι δ' ὁμοίως ἐπὶ πάντων ἀναγκαῖον ἔχειν. Λέγεται δ' ἰσαχῶς ¹ τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν ὥστ' ⁴

¹ ἐπεὶ] εἴτε T. ^ο ἡμῶν E. ¹ ῥέχουσιν Ab. ¹ ἃ om. Ab. ¹ λέγοντες περιττὸν φαίνονται T. Ab. ¹ τι om. T. ¹ ἐν E. T. ¹ ἀφορίζοντι] ὁ ἀφορίζουσι E. T. ¹ ἔχειν T. ¹ περὶ τοῦ αὐτοῦ T. ¹ γρ. καὶ προσδεῖ γνωριμωτέρως, ἥτοι ἐλλείπει ἐνδέχεται. ¹ τὸ ἐν φησιν Ab. ¹ περὶ post καὶ om. T. ¹ οὐσία Ab. ¹ τὸ γὰρ ὄν καὶ τὸ ἐν om. T. ¹ φύσει Ab. ¹ τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν T.

ἐπείπερ ἐν τοῖς ποιοῖς ἐστὶ τι τὸ ἐν καὶ τις φύσις, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ποσοῖς, δῆλον ὅτι καὶ ὅλως ζητητέον τί τὸ ἐν, ὥσπερ καὶ τί τὸ ὄν, ὡς οὐχ ἰκανὸν ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἡ φύσις αὐτοῦ. Ἄλλὰ μὴν ἐν γε χρώμασιν ἐστὶ ^fτὸ ἐν ^gχρῶμα, οἷον τὸ λευκόν, ^hεἰ τὰ ἄλλα ἐκ τούτου καὶ τοῦ μέλανος φαίνεται γιγνόμενα, τὸ δὲ μέλαν στέρησις λευκοῦ, ὥσπερ καὶ φωτὸς σκότος· τοῦτο δ' ἐστὶ στέρησις φωτός. Ὡστ' εἰ τὰ ⁶ὄντα ἦν χρώματα, ἦν ἂν ἀριθμὸς τις τὰ ὄντα. Ἄλλὰ τίνων; ⁱΔήλον δὴ ὅτι χρωμάτων. Καὶ τὸ ἐν ἦν ἂν τι ἐν, οἷον τὸ λευκόν. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ μέλη τὰ ὄντα ἦν, ἀριθμὸς ἂν ἦν, ^kδιέσεων μέντοι, ἀλλ' οὐκ ἀριθμὸς ἡ οὐσία αὐτῶν· καὶ τὸ ἐν ἦν ἂν τι οὐ ἡ οὐσία οὐ τὸ ἐν ἀλλὰ διέσις. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φθόγγων στοιχείων ^lἂν ἦν τὰ ὄντα ἀριθμὸς, καὶ τὸ ⁷ἐν στοιχείον φωνῆν. Καὶ εἰ σχήματα εὐθύγραμμα, σχημάτων ἂν ἦν ἀριθμὸς, καὶ τὸ ἐν τὸ τρίγωνον. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενῶν. Ὡστ' εἴπερ καὶ ἐν τοῖς πάθεσι καὶ ἐν τοῖς ποιοῖς καὶ ^mἐν τοῖς ποσοῖς καὶ ἐν κινήσει ἀριθμῶν ὄντων καὶ ἐνός τινος ἐν ἅπασιν ὃ τε ἀριθμὸς τινῶν καὶ τὸ ⁿἐν τι ἐν, ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο ^oαὐτοῦ ἡ οὐσία, καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἀνάγκη ὡσαύτως ἔχειν· ὁμοίως γὰρ ἔχει ἐπὶ πάντων. Ὅτι μὲν οὖν τὸ ἐν ἐν ^pπαντὶ γένει ἐστὶ τις φύσις, καὶ οὐθενὸς τοῦτό ^qγ' αὐτὸ ἡ φύσις τὸ ἐν, φανερόν· ἀλλ' ὥσπερ ἐν χρώμασι χρῶμα ἐν ζητητέον αὐτὸ τὸ ἐν, οὕτω καὶ ⁹ἐν οὐσίᾳ ^rοὐσίαν μίαν, αὐτό ^sτε τὸ ἐν. Ὅτι δὲ ταὐτὸ σημαίνει πως τὸ ἐν καὶ ^tτὸ ὄν, δῆλον τῷ τε παρακολουθεῖν ἰσαχῶς ταῖς κατηγορίαις καὶ μὴ εἶναι ^vἐν μηδεμιᾷ, οἷον οὐτ' ἐν τῇ ^wτί ἐστὶν οὐτ' ἐν τῇ ποίῳ, ἀλλ' ὁμοίως ἔχει ὥσπερ τὸ ὄν, καὶ ^xτῷ μὴ προσκατηγορεῖσθαι ἕτερόν τι τὸ εἰς ἄνθρωπος ^yτοῦ ἀνθρώπου, ὥσπερ οὐδὲ τὸ εἶναι παρὰ τὸ τί ^zἡ ποιοῦν ἡ ποσόν, ^aκαὶ τὸ ἐν εἶναι τὸ ἐκάστω εἶναι.

^f τὸ] τι τὸ E. ^g χρῶμα om. F^b. ^h εἰ] εἴτα T. ⁱ δηλαδὴ ὅτι T. ^k διέσεως T. A^b. ^l ἦν ἂν E. ^m ἐν ante τοῖς om. T. ⁿ τι ἐν] τι ὄν A^b, om. T. ^o αὐτό A^b. ^p ἅπαντι A^b. F^b. ^q γε τὸ ἡ T. ^r οὐσίαν μίαν] καὶ οὐσία μία margo E. ^s τε om. E. ^t τὸ post καὶ om. E. T. ^v ἐν E. T. ^w τί om. A^b. ^x τὸ μὴ T, οὐ τῷ F^b. ^y τοῦ ἀνθρώπου] τοῦ ἀνθρώπου T. ^z ἡ post τί om. A^b. ^a καὶ om. T.

¹ Αντίκειται δὲ τὸ ἐν καὶ ^b τὰ πολλὰ κατὰ πλείους τρό- 3
 πους, ὦν ἓνα τὸ ἐν καὶ τὸ πλῆθος ὡς ἀδιαίρετον καὶ διαιρε-
 τόν· τὸ μὲν γὰρ ἢ διηρημένον ἢ διαιρετὸν πλῆθος τι λέγε-
 ται, τὸ δὲ ἀδιαίρετον ἢ μὴ διηρημένον ἐν. Ἐπεὶ ^c οὖν αἱ
 ἀντιθέσεις τετραχῶς, καὶ ^d τούτων κατὰ στέρησιν ^e λέγεται
 θάτερον, ἐναντία ἂν εἴη, καὶ οὔτε ὡς ἀντίφασις οὔτε ὡς τὰ
 πρὸς τι ^f λεγόμενα. Λέγεται δ' ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ δηλοῦται ²
 τὸ ἐν ἐκ τοῦ διαιρετοῦ τὸ ἀδιαίρετον διὰ τὸ μᾶλλον αἰσθητὸν
 τὸ πλῆθος εἶναι καὶ τὸ διαιρετὸν ἢ τὸ ἀδιαίρετον, ὥστε τῷ
 λόγῳ πρότερον τὸ πλῆθος τοῦ ἀδιαιρέτου διὰ τὴν αἴσθησιν.
 8 Ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐνός, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ διαιρέσει ^h τῶν
 ἐναντίων διεγράψαμεν, ⁱ τὸ ταῦτο καὶ ὅμοιον καὶ ἴσον, τοῦ
 δὲ πλῆθους τὸ ἕτερον καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον. Λεγομένου ³
 δὲ ^k τοῦ ταύτου πολλαχῶς, [^l καὶ] ἓνα μὲν τρόπον κατ' ἀρι-
 θμὸν ^m λέγομεν ἐνίτε αὐτό, ⁿ τοῦτο δ' εἴαν καὶ λόγῳ καὶ
 ἀριθμῷ ἐν ἡ, οἷον σὺ σαρτῷ καὶ τῷ εἶδει καὶ τῇ ὕλῃ ἐν. Ἔτι
 δ' εἴαν ὁ λόγος ὁ τῆς πρώτης οὐσίας εἰς ἡ, οἷον αἱ ἴσαι γραμ-
 μαὶ εὐθείαι αἱ αὐταί, καὶ ^o τὰ ἴσα καὶ τὰ ἰσογώνια τετρά-
 γωνα, καίτοι πλείω· ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ ἰσότης ἐνότης. Ὁμοία ⁴
 δὲ εἴαν μὴ ταῦτα ἀπλῶς ὄντα, μηδὲ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιάφορα
 τὴν ^p συγκαλειμένην, κατὰ τὸ εἶδος ταῦτα ^q ἡ, οἷον τὸ μείζον
 τετράγωνον τῷ μικρῷ ὅμοιον, καὶ αἱ ἄνισοι εὐθείαι· ^r αὗται
 γὰρ ὅμοιαι μὲν, αἱ αὐταί ^s δὲ ἀπλῶς οὐ. Τὰ δ' εἴαν τὸ αὐτὸ
 εἶδος ἔχοντα, ἐν οἷς τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐγγίγνεται, μήτε
 μᾶλλον ^t ἢ μήτε ἥττον. Τὰ δ' εἴαν ἡ τὸ αὐτὸ πάθος καὶ ἐν ⁵
^v τῷ εἶδει, οἷον τὸ λευκὸν σφόδρα καὶ ἥττον, ὁμοιά φασιν
 εἶναι ὅτι ἐν τὸ εἶδος αὐτῶν. Τὰ δ' εἴαν πλείω ἔχη ταῦτα ^w ἢ
 ἕτερα, ἢ ἀπλῶς ἢ τὰ πρόχειρα, οἷον καττίτερος ἀργύρῳ ἢ

^b τὰ om. Ab.Fb. ^c γοῦν T. ^d τούτων] οὔτε Ab. ^e θάτερον λέγε-
 ται T. ^f λεγόμενα om. Ab. ^g ἔτι Ab. ^h τῶν ἐναντίων om. Fb. ⁱ τὸ
 ante ταῦτο om. T. ^k τοῦ add. Ab.Fb. ^l καὶ om. E. ^m λέγομεν] ὁ
 λέγομεν E.T. ⁿ τοῦτο] τὸ E.T. ^o τὰ ἴσα καὶ om. T. ^p ὑποκειμένην
 E.T. ^q ἡ οἷον] ὥσπερ Ab. ^r αὗται μὲν γὰρ ὅμοιαι, ὅμοιαι δὲ αἱ αὐταί
 ἀπλῶς οὐ T. ^s δὲ om. Ab. ^t ἢ μήτε] ἢ μήτε Ab. ^v τὸ εἶδος Fb.
^w ἢ τὰ ἕτερα E.T.

χρυσῷ, ^z χρυσὸς δὲ πυρὶ ἢ ξανθὸν ^y καὶ πυρρόν. Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἕτερον καὶ ^z τὸ ἀνόμοιον πολλαχῶς λέγεται. Καὶ τὸ μὲν ἄλλο ἀντικειμένως καὶ τὸ ^a ταυτό, διὸ ^b πᾶν πρὸς ἅπαν ἢ ταυτό ἢ ἄλλο· τὸ δ' εἶναι μὴ καὶ ἡ ὕλη καὶ ὁ ^c λόγος εἰς, διὸ σὺν καὶ ^d ὁ πλησίον ἕτερος. Τὸ δὲ τρίτον ὡς τὰ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς. Τὸ μὲν οὖν ἕτερον ἢ ταυτό διὰ τοῦτο ^e πᾶν πρὸς πᾶν λέγεται, ὅσα λέγεται ἐν καὶ ὄν. Ὁὐδὲ γὰρ ἀντίφασίς ἐστι τοῦ ταύτου· διὸ οὐ λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων (τὸ δὲ μὴ ταυτό λέγεται), ἔπὶ δὲ ^h τῶν ὄντων πάντων ἢ γὰρ ἐν ἢ οὐκ ἐν πεφυκὸς ⁱ καὶ ὄν ^k καὶ ἔν. Τὸ μὲν οὖν ἕτερον καὶ ταυτόν οὕτως ἀντίκειται, διαφορὰ δὲ καὶ ἑτερότης ⁸ ἄλλο. Τὸ μὲν γὰρ ἕτερον καὶ οὐ ἕτερον οὐκ ἀνάγκη εἶναι τι ἕτερον· πᾶν γὰρ ἢ ἕτερον ἢ ταυτό ὅ τι ἂν ἢ ὄν· τὸ δὲ διάφορον τινὸς τινὶ διάφορον, ὥστ' ἀνάγκη ταυτό τι εἶναι ⁹ διαφέρουσιν. Τοῦτο δὲ τὸ ¹ αὐτὸ γένος ἢ εἶδος· πᾶν γὰρ τὸ διαφέρον διαφέρει ἢ γένει ἢ εἶδει, γένει μὲν ὧν μὴ ἐστι κοινὴ ἢ ὕλη μὴδὲ γένεσις εἰς ἄλληλα, οἶον ὅσων ἄλλο σχῆμα τῆς κατηγορίας, εἶδει δὲ ὧν τὸ αὐτὸ γένος. Λέγεται δὲ γένος ὁ ἄμφω ταυτό ^m λέγονται κατὰ τὴν οὐσίαν τὰ διάφορα. ¹⁰ ⁿ Τὰ δ' ἐναντία διάφορα, καὶ ἡ ἐναντίωσις διαφορὰ τις. Ὅτι δὲ καλῶς τοῦτο ὑποτιθέμεθα, δῆλον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· πάντα γὰρ διαφέροντά ^o τε φαίνεται, καὶ ^o ταῦτα οὐ μόνον ἕτερα ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὲν τὸ γένος ἕτερα, τὰ δ' ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχίᾳ τῆς κατηγορίας, ὥστ' ἐν ταύτῳ γένει καὶ ^p ταῦτα τῷ ^q εἶδει. Διώρισται ὅ ἐν ἄλλοις ποῖα τῷ γένει ταῦτα ἢ ἕτερα.

4 Ἐπεὶ δὲ διαφέρειν ἐνδέχεται ἀλλήλων τὰ διαφέροντα πλείον καὶ ἔλαττον, ^r ἔστι τις καὶ μεγίστη διαφορὰ, καὶ

^z χρυσὸς δὲ πυρὶ ἢ] πῦρ ἢ E, om. T. ^y καὶ τὸ πυρρόν E.T. ^z τὸ ante ἀνόμοιον om. T. ^a αὐτό T.F^b. ^b ἅπαν Ab. ^c λόγος ἴδιος καὶ τὸ πλησιαιτέρον. τὸ Ab. ^d τὸ πλησίον ἕτερον T.A^b. ^e πρὸς ἅπαν Ab. ^f οὐ E.T. ^g ἐπὶ δὲ] ἐπειδὴ T. ^h πάντων τῶν ὄντων Ab. ⁱ καὶ ante ὄν add. E. ^k καὶ post ὄν om. T. ^l αὐτὸ] ταυτό E.T. ^m λέγεται Ab. ⁿ τὰ δ' ἐναντία διάφορα om. T. ^o τε et ταῦτα om. Ab. ^p ταῦτά] ταῦτα T. ^q εἶδει] γένει Ab.F^b. ^r ἔστι] καὶ ἔστι Ab.

ταύτην λέγω ἐναντίωσιν. Ὅτι δ' ἡ μεγίστη ἔστι διαφορά, δῆλον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Τὰ μὲν γὰρ γένει διαφέροντα ^τ οὐκ ἔχει ὁδὸν εἰς ἄλληλα, ἀλλ' ἀπέχει πλέον καὶ ἀσύμβλητα τοῖς δ' εἶδει διαφέρουσιν αἱ γενέσεις ἐκ τῶν ἐναντίων εἰσιν ὡς ἐσχάτων. Τὸ δὲ τῶν ἐσχάτων διάστημα μέγιστον, ὥστε ² καὶ τὸ τῶν ἐναντίων. Ἀλλὰ μὴν τό γε μέγιστον ἐν ἐκάστω γένει τέλειον. Μέγιστόν τε γὰρ οὐ μὴ ἐστὶν ὑπερβολή, καὶ τέλειον οὐ μὴ ἐστὶν ἔξω λαβεῖν τι δυνατόν· τέλος γὰρ ἔχει ἡ ^ν τελεία διαφορά, ὥσπερ καὶ τὰλλα τῷ τέλει ἔχειν λέγεται τέλεια. Τοῦ δὲ τέλους οὐθὲν ἔξω ἔσχατον γὰρ ἐν παντί ³ καὶ περιέχει. Διὸ οὐθὲν ἔξω τοῦ τέλους, οὐδὲ προσδεῖται οὐθενὸς τὸ τέλειον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ ἐναντιότης ἐστὶ διαφορά τέλειος, ἐκ ^ω τούτων δῆλον· πολλαχῶς δὲ λεγομένων τῶν ἐναντίων, ἀκολουθήσει ² τὸ τελείως ^γ οὕτως ὡς ἂν καὶ τὸ ἐναντίοις εἶναι ² ὑπάρχει αὐτοῖς. Τούτων δὲ ὄντων φανερόν ⁴ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἐνὶ πλείῳ ἐναντία εἶναι· οὔτε γὰρ ^α τοῦ ἐσχάτου ἐσχατώτερον εἴη ἂν τι, οὔτε τοῦ ἐνὸς διαστήματος πλείῳ δυοῖν ἔσχατα. Ὅλως ^β τε εἰ ἐστὶν ἡ ἐναντιότης διαφορά, ἡ δὲ διαφορά δυοῖν, ὥστε καὶ ^γ ἡ τέλειος. Ἀνάγκη δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὅρους ἀληθεῖς εἶναι τῶν ἐναντίων. Καὶ ⁵ γὰρ πλείστον διαφέρει ἡ τέλειος διαφορά. Τῶν τε γὰρ γένει διαφερόντων οὐκ ἔστιν ἑξωτέρῳ λαβεῖν καὶ τῶν εἶδες δέδεικται γὰρ ὅτι πρὸς τὰ ἔξω τοῦ γένους οὐκ ἔστι διαφορά· τούτων δ' αὕτη μεγίστη, καὶ τὰ ἐν ^δ ταύτῃ γένει πλείστον διαφέροντα ^ε τὰναντία· μεγίστη γὰρ διαφορά τούτων ἡ τέλειος. Καὶ τὰ ἐν ταύτῃ δεκτικῷ πλείστον διαφέροντα ⁶ ἐναντία· ἡ γὰρ ὕλη ἢ αὕτη τοῖς ἐναντίοις. Καὶ τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν πλείστον διαφέροντα· καὶ γὰρ ἡ ἐπιστήμη περὶ ἓν γένος ἢ μία, ἐν οἷς ἡ τελεία διαφορά μεγίστη. Πρώτη δὲ ⁸ ἐναντίωσις ἑξὶς καὶ στέρησις ἐστὶν· οὐ πᾶσα δὲ ⁷

^α διαφορά ἐστὶ T. ^τ οὐδὲ Ab. ^ν τελεία] τοιαύτη T. ^ω τούτου T. ² τοῦ Ab. ^γ ὅπως F^b. ² ὑπάρχει T. ^α τοῦ om. E. ^β τε] δὲ Ab. ^γ ἢ] εἰ T. ^δ τούτω T. ^ε ἐναντία E. ^ε ἐναντία om. E. T. ⁸ ἐναντιότης F^b, ἐναντίως T.

στέρησις (πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἡ στέρησις), ἀλλ' ἡ ἥτις
 ἀν τελεία ἦ. Τὰ δ' ἄλλα ἐναντία κατὰ ταῦτα λεχθήσεται,
 τὰ μὲν τῷ ἔχειν, τὰ δὲ τῷ ποιεῖν ἢ ποιητικὰ εἶναι, τὰ δὲ τῷ
 8¹ λήψειν εἶναι καὶ ἀποβολαὶ τούτων ἢ ἄλλων ἐναντίων. Εἰ
 δὴ ἀντίκειται μὲν ἀντίφασις καὶ στέρησις καὶ ἐναντιότης καὶ
 τὰ πρὸς τι, τούτων δὲ πρῶτον ἀντίφασις, ἀντιφάσεως δὲ
 μηθέν ἐστι μεταξύ, τῶν δὲ ἐναντίων ἐνδέχεται, ὅτι μὲν οὐ
 ταυτόν ἀντίφασις καὶ τὰναντία δηλον, ἡ δὲ στέρησις ἀντί-
 9 φασίς τις ἐστίν. Ἡ γὰρ τὸ ἀδύνατον ὅλως ἔχειν, ἢ ὁ ἄν
 πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχει, ἐστέρηται ἢ ὅλως ἢ πῶς ^k ἀφορισθέν·
 πολλαχῶς γὰρ ἤδη τοῦτο λέγομεν, ὥσπερ διήρηται ἡμῖν ἐν
 ἄλλοις. Ὡστ' ἐστίν ἡ στέρησις ἀντίφασίς τις, ἢ ἀδυναμία
 10 διορισθεῖσα ἢ συνειλημμένη τῷ δεκτικῷ. Διὸ ἀντιφάσεως
 μὲν οὐκ ἐστὶ μεταξύ, στερήσεως δὲ τινός ἐστιν ἴσον μὲν γὰρ
 ἢ οὐκ ἴσον πᾶν, ἴσον δ' ἢ ἄνισον οὐ πᾶν, ἀλλ' εἴπερ, μόνον
 ἐν τῷ δεκτικῷ τοῦ ἴσου. Εἰ δὴ ¹ αἱ γενέσεις τῇ ὕλῃ ἐκ τῶν
 ἐναντίων, γίγνονται δὲ ἢ ἐκ τοῦ εἶδους καὶ τῆς τοῦ εἶδους
 ἕξεως ἢ ^m ἐκ στερησέως τινος τοῦ εἶδους καὶ τῆς μορφῆς,
 δηλον ὅτι ἡ μὲν ἐναντίωσις στέρησις ἂν ⁿ τις εἴη πᾶσα, ἡ δὲ
 11 στέρησις ἴσως οὐ πᾶσα ἐναντιότης. Αἴτιον δ' ὅτι πολλα-
 χῶς ἐνδέχεται ἐστερηῆσθαι τὸ ἐστερημένον· ἐξ ὧν γὰρ ^o αἱ
 μεταβολαὶ ἐσχάτων, ἐναντία ταῦτα. Φανερόν δὲ καὶ διὰ
 τῆς ἐπαγωγῆς. Πᾶσα γὰρ ^p ἐναντίωσις ἔχει στέρησιν ^q θα-
 τέρου τῶν ἐναντίων. Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως πάντα· ἀνισότης μὲν
 γὰρ ἰσότητος, ἀνομοιότης δὲ ^r ὁμοιότητος, κακία δὲ ἀρετῆς.
 12 Διαφέρει δὲ ὥσπερ εἴρηται· τὸ μὲν γὰρ ^s εἰ μόνον ἢ ἐστε-
 ρημένον, τὸ δ' εἰ μὴ ποτὲ ἢ ἐν τινι, οἷον ^t ἂν ἐν ἡλικίᾳ τινὶ ἢ
 τῷ κυρίῳ ἢ πάντῃ. Διὸ τῶν μὲν ἐστὶ μεταξύ, καὶ ἐστὶν οὔτε
 ἀγαθὸς ἄνθρωπος οὔτε κακός, τῶν δὲ οὐκ ἐστίν, ^v ἀλλ'
 13 ἀνάγκη εἶναι ἢ περιττὸν ἢ ἄρτιον. Ἐτι τὰ μὲν ἔχει τὸ

^h εἴτις T. ⁱ λείψεις E.T. ^k πολλαχῶς ἀφορισθέν T. ^l αἱ μὲν
 γενέσεις F^b. ^m ἐκ om. E.T. ⁿ τις om. A^b. ^o αἱ om. T. ^p ἐναν-
 τιότης F^b. ^q θάτερον A^b. ^r ἀνομοιότητος T. ^s μόνον εἰς T. ^t ἂν
 om. A^b. ^v ἀλλ' om. T.

ὑποκείμενον ὠρισμένον, τὰ δ' οὐ. Ὡστε φανερόν ὅτι αἰεὶ θάτερον τῶν ἐναντίων λέγεται κατὰ στέρησιν· ἀπόχρη δὲ καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ γένη τῶν ἐναντίων, οἷον τὸ ἐν καὶ τὰ πολλά· τὰ γὰρ ἄλλα εἰς ταῦτα ἀνάγεται.

Ἐπεὶ δ' ἐν ἐνί^ω ἐστὶν ἐναντίον, ἀπορήσειεν ἂν τις πῶς 5 ἀντίκειται τὸ ἐν καὶ τὰ πολλά καὶ τὸ ἴσον τῷ μεγάλῳ καὶ^x τῷ μικρῷ. Ὡς γὰρ πότερον αἰεὶ ἐν ἀντιθέσει λέγομεν, οἷον πότερον λευκὸν ἢ μέλαν, καὶ πότερον λευκὸν ἢ οὐ λευκόν· πότερον δὲ ἄνθρωπος ἢ λευκὸν οὐ λέγομεν, ἐὰν μὴ ἐξ ὑποθέσεως καὶ ζητοῦντες, οἷον πότερον ἦλθε Κλέων ἢ Σωκράτης. Ἄλλ' οὐκ ἀνάγκη ἐν οὐθενὶ γένει τοῦτο, ἀλλὰ καὶ 2 τοῦτο ἐκείθεν ἐλήλυθεν· τὰ γὰρ ἀντικείμενα μόνα οὐκ ἐνδέχεται ἅμα ὑπάρχειν· ὅ καὶ ἐνταῦθα χρῆται ἐν τῷ πότερος ἦλθεν· εἰ γὰρ ἅμα ἐνεδέχετο, γελοῖον τὸ ἐρώτημα. Εἰ δὲ καὶ οὕτως, ὁμοίως ἐμπίπτει εἰς ἀντίθεσιν, εἰς τὸ ἐν ἢ πολλά, οἷον πότερον ἀμφοτέρω ἦλθον ἢ ἄτερος. Εἰ δὲ ἐν 3 τοῖς ἀντικειμένοις αἰεὶ τοῦ ποτέρου ἢ ζήτησις, λέγεται δὲ πότερον μείζον ἢ ἑλαττον ἢ ἴσον, τίς ἐστὶν ἡ ἀντίθεσις πρὸς ταῦτα τοῦ ἴσου; Οὔτε γὰρ θατέρῳ μόνῳ ἐναντίον οὐτ' ἀμφοῖν· τί γὰρ^d μᾶλλον τῷ μείζονι ἢ τῷ ἐλάττονι; Ἐτι τῷ ἀνίσφ' ἐναντίον τὸ ἴσον· ὥστε πλείοσιν ἔσται^f ἢ ἐνί. Εἰ 4 δὲ τὸ ἄνισον σημαίνει τὸ αὐτὸ ἅμα ἀμφοῖν, εἴη μὲν^h ἂν ἀντικείμενον ἀμφοῖν· καὶ ἡ ἀπορίαⁱ βοηθεῖ τοῖς φάσκουσι τὸ ἄνισον δυάδα εἶναι. Ἀλλὰ συμβαίνει ἐν δυοῖν ἐναντίον· ὅπερ ἀδύνατον. Ἐτι τὸ μὲν ἴσον μεταξὺ^k φαίνεται μεγάλου καὶ 5 μικροῦ, ἐναντίωσις^l δὲ μεταξὺ οὔτε φαίνεται οὔτε ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ δυνατόν· οὐ γὰρ ἂν εἴη τελεία μεταξὺ τινος οὔσα, ἀλλὰ μᾶλλον ἔχει αἰεὶ^m ἐαυτῆς τιⁿ μεταξύ. Λείπεται δὲ ἢ ὡς ἀπόφασιν ἀντικεῖσθαι ἢ ὡς στέρησιν. Θατέρου μὲν δὴ

^ω ἐστιν om. A^b, F^b. ^x τῷ om. A^b. ^γ τὸ γὰρ] εἰ γὰρ τὸ A^b. et γρ. E. ^z οὐ κατ' ἀνάγκην γρ. E. ^a ἦλθεν] ἐλθεῖν T. A^b. ^b ὁμοῦς E, ὁ μὲν T. ^c ἐμπίπτει A^b. ^d μᾶλλον ἢ τῷ E. T. ^e ὥστ' ἐν πλ. E. T. ^f ἢ ἐν ἐνί E. ^g ἅμα om. A^b. ^h ἂν add. E. ⁱ βοήθεια A^b. ^k φαίνεται καὶ μεγάλου καὶ T. ^l δὲ οὐδεμία μεταξὺ A^b. ^m αὕτη A^b. ⁿ μεταξύ] μεταξὺ τινος οὔσα E. T. ^o ὡς om. F^b.

- 6 οὐκ ἐνδέχεται· τί γὰρ μᾶλλον τοῦ μεγάλου ἢ μικροῦ; Ἀμφοῖν ἄρα ἀπόφασις στερητική. Διὸ καὶ πρὸς ἀμφοτέρα τὸ πότερον λέγεται, πρὸς δὲ θάτερον οὐ, οἷον πότερον μείζον ἢ ἴσον, ἢ πότερον ἴσον ἢ ἔλαττον· ἀλλ' αἰεὶ ῥτρία. Οὐ στέρησις δὲ ἐξ ἀνάγκης· οὐ γὰρ πᾶν ἴσον ὃ μὴ μείζον ἢ ἔλαττον, ἀλλ' ἐν οἷς πέφυκεν ἐκεῖνα. Ὑἑστι δὴ τὸ ἴσον τὸ μήτε μέγα μήτε μικρόν, πεφυκὸς δὲ ἧ ἢ μέγα ἢ μικρόν εἶναι· καὶ ἀντίκειται ἀμφοῖν ὡς ἀπόφασις στερητική, διὸ καὶ μεταξὺ ἐστίν. Καὶ τὸ ῥ μήτ' ἀγαθὸν μήτε κακὸν ἀντίκειται ἀμφοῖν, ἀλλ' ἀνώνυμον· πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἐκάτερον καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τὸ δεκτικόν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ μήτε λευκὸν 8 μήτε μέλαν. Ὑἑν δὲ ὃ οὐδὲ τοῦτο λέγεται, ἀλλ' ὠρισμένα πως ῥ τὰ χρώματα ἐφ' ὧν λέγεται στερητικῶς ἢ ἀπόφασις αὐτῇ· ἀνάγκη γὰρ ἢ φαιὸν ἢ ὠχρὸν εἶναι ἢ τοιοῦτόν τι 9 ὅ ἄλλο. Ὑἑσπε οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσιν οἱ νομίζοντες ὁμοίως λέγεσθαι πάντα, ὥστε ὥ ἔσεσθαι ὑποδήματος καὶ χειρὸς μεταξὺ τὸ μήτε ὑπόδημα μήτε χεῖρα, ῥ εἴπερ καὶ τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ῥ τοῦ κακοῦ, ὡς πάντων ἐσομένου τινὸς μεταξὺ. Οὐκ ἀνάγκη δὲ τοῦτο συμβαίνειν.
- 10 Ὑἑ μὲν γὰρ ἀντικειμένων συναπόφασίς ἐστίν ὧν ἔστι μεταξὺ τι καὶ διάστημά τι πέφυκεν εἶναι· τῶν δ' οὐκ ἔστι διαφορά· ἐν ἄλλῃ γὰρ γένει ὧν αἱ συναποφάσεις, ὥστ' οὐχ ἐν τὸ ὑποκείμενον.
- 6 Ὑἑμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τῶν πολλῶν ἀπορήσειεν ἂν τις. Εἰ γὰρ τὰ πολλὰ τῷ ἐνὶ ἀπλῶς ῥ ἀντίκειται, συμβαίνει ἐνία ἀδύνατα. Τὸ γὰρ ἐν ὀλίγον ἢ ὀλίγα ἔσται· 2 τὰ γὰρ πολλὰ καὶ τοῖς ὀλίγοις ἀντίκειται. Ὑἑτι τὰ δύο πολλά, εἴπερ τὸ διπλάσιον πολλαπλάσιον, λέγεται δὲ ῥ καὶ τὰ δύο ῥ διπλάσια· ὥστε τὸ ἐν ὀλίγον· πρὸς τί γὰρ πολλὰ τὰ δύο εἰ μὴ πρὸς ἐν τε ῥ καὶ τὸ ὀλίγον; Οὐθὲν γάρ ἐστιν

ῥ τρία οὐ. στέρησις T. ἧ ἢ post δὲ add. Ab. ῥ μήτε κακὸν μήτ' ἀγαθὸν E.T. ὃ οὐ E.T. ῥ τὰ χρώματα om. Ab. ῥ ἄλλο] ἄλλο ὠρισμένον Ab. ὥ ἔσεσθαι] λέγεσθαι γρ. E. ῥ εἴπερ Ab. ῥ τοῦ om. Ab. ῥ ἀντίκειται E.T. ῥ καὶ τὰ] κατὰ τὰ E, κατὰ T. ῥ διπλάσια om. E.T. ῥ καὶ πρὸς τὸ Ab.

ἐλαττον. ^dἜτι ὡς ἐν μήκει τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, οὕτως ἐν πληθεί τὸ πολὺ ^eκαὶ ὀλίγον, καὶ ὃ ἂν ᾖ πολὺ καὶ πολλὰ, καὶ τὰ πολλὰ πολὺ. Εἰ μὴ τι ἄρα διαφέρει ^fἐν συνεχεί ³ εὐορίστῳ τὸ ὀλίγον, πληθὸς τι ἔσται. ^gὩστε τὸ ἐν πληθὸς ^hτι, εἴπερ καὶ ὀλίγον· τοῦτο δ' ἀνάγκη, εἰ τὰ δύο πολλὰ. ⁱἈλλ' ἴσως τὰ πολλὰ λέγεται ⁱμὲν πως καὶ τὸ πολὺ, ἀλλ' ὡς διαφέρουν, οἷον ὕδωρ πολὺ, πολλὰ δ' οὐ. ^jἈλλ' ὅσα διαιρετά, ^k4 ἐν τοῦτοις λέγεται, ἓνα μὲν τρόπον εἰάν ᾖ πληθὸς ἔχον ὑπεροχὴν ^kἢ ἀπλῶς ἢ πρὸς τι, καὶ τὸ ὀλίγον ὡσαύτως πληθὸς ἔχον ἔλλειψιν, τὸ δὲ ὡς ἀριθμός, ὃ ^l1 καὶ ἀντίκειται τῷ ἐνὶ μόνον. Οὕτως γὰρ λέγομεν ἐν ἡ πολλὰ, ὥσπερ εἴ τις εἴποι ἐν καὶ ἓνα ἢ λευκὸν καὶ ^mλευκά, καὶ τὰ μεμετρημένα πρὸς τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρητόν. Οὕτως καὶ τὰ πολλαπλάσια ⁿ5 ⁿλέγεται· πολλὰ γὰρ ^oἕκαστος ἀριθμὸς ὅτι ^pἓνα καὶ ὅτι μετρητὸς ἐνὶ ἕκαστος, καὶ ὡς τὸ ἀντικείμενον τῷ ἐνί, οὐ τῷ ὀλίγῳ. Οὕτω μὲν οὖν ἐστὶ πολλὰ καὶ τὰ δύο, ὡς δὲ πληθὸς ἔχον ὑπεροχὴν ἢ πρὸς τι ἢ ἀπλῶς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρῶτον. ^qὈλίγα δ' ἀπλῶς τὰ δύο· πληθὸς γὰρ ἐστὶν ἔλλειψιν ἔχον πρῶτον. Διὸ ^r6 καὶ οὐκ ὀρθῶς ἀπέστη Ἀναξαγόρας εἰπὼν ὅτι ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν ἄπειρα καὶ πληθεὶ καὶ μικρότητι· ἔδει δ' εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ “καὶ μικρότητι” καὶ ὀλιγότητι· οὐ γὰρ ἄπειρα, ἐπεὶ τὸ ὀλίγον οὐ διὰ τὸ ἐν, ὥσπερ τινὲς φασιν, ἀλλὰ διὰ τὰ δύο. ^s7 Ἀντίκειται ^rδὲ τὸ ^sἐν καὶ ^tτὰ πολλὰ τὰ ἐν ἀριθμοῖς ὡς μέτρον μετρητῶ· ^tταῦτα δὲ ὡς τὰ πρὸς τι, ^v8 ὅσα μὴ καθ' αὐτὰ τῶν πρὸς τι. ^wΔιήρηται δ' ἡμῖν ἐν ἄλλοις ὅτι διχῶς λέγεται τὰ πρὸς τι, τὰ μὲν ὡς ἐναντία, τὰ δ' ὡς ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητόν, ^xτῷ λέγεσθαί τι ἄλλο πρὸς αὐτό. Τὸ δὲ ἐν ἐλαττον εἶναι τινός, οἷον τοῖν ^y8 δυοῖν, οὐθὲν κωλύει· οὐ γὰρ εἰ ἐλαττον καὶ ὀλίγον. Τὸ δὲ

^d ἔτι εἰ ὡς E.T. ^e καὶ τὸ ὀλίγον T. ^f ἐν] ἐπὶ Fb. ^g εὐορίστῳ T.
^h τι] τι ἔσται E, τι ἔστιν T. ⁱ μὲν πως] μὲν ὡς E.T. ^k ἢ ante
ἀπλῶς om. Ab. ^l καὶ om. T. ^m λευκά] λευκόν T. ⁿ λέγεται]
λέγεται πολλά Ab. ^o ἕκαστος ὁ ἀριθμὸς E. ^p ἐν E.T. ^q καὶ om.
E.T.Fb. ^r δὲ T. ^s ἐν—ἀριθμοῖς] ἐν τοῖς πολλοῖς E.T. ^t ταῦτα]
τὰ E.T. ^v ὅσα—τι om. Ab. ^w διήρηται—τι om. T. ^x τῷ] τὸ T.

- πλήθος γ οἶον γένος ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ· ἔστι γὰρ ἀριθμὸς πλήθος ἐνὶ μετρητόν. Καὶ ἀντίκειται πῶς τὸ ἐν καὶ ἀριθμός, οὐχ ^z ὡς ἐναντίον, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται τῶν πρὸς τι ἓνια· ἢ γὰρ μέτρον, τὸ δὲ μετρητόν, ταύτῃ ἀντίκειται. Διὸ οὐ πᾶν ὃ ἂν ἢ ἐν ἀριθμός ἐστίν, οἶον εἴ τι ἀδιαίρετόν ἐστιν. Ὁμοίως δὲ λεγομένη ἢ ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστητὸν οὐχ ὁμοίως ἀποδίδωσιν· δόξειε μὲν γὰρ ἂν μέτρον ἢ ἐπιστήμη εἶναι, τὸ δ' ἐπιστητὸν τὸ μετρούμενον, συμβαίνει δ' ἐπιστήμην μὲν πᾶσαν ^a ἐπιστητὸν εἶναι, τὸ δ' ἐπιστητὸν μὴ πᾶν ἐπιστήμην,
 10 ὅτι τρόπον τινὰ ἢ ἐπιστήμη μετρεῖται τῷ ἐπιστητῷ. Τὸ δὲ πλήθος οὔτε τῷ ὀλίγῳ ἐναντίον, ἀλλὰ ^b τούτῳ μὲν τὸ πολὺ ὡς ὑπερέχον πλήθος ^c ὑπερεχομένην πλήθει, οὔτε τῷ ἐνὶ πάντως· ἀλλὰ τὸ ^d μὲν ὥσπερ εἴρηται, ὅτι διαιρετόν τὸ ^e δ' ἀδιαίρετον, τὸ δ' ὡς πρὸς τι, ὥσπερ ἢ ἐπιστήμη ἐπιστητῷ ἐὰν ἢ ἀριθμός· τὸ δ' ἐν μέτρον.
- 7 Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐναντίων ἐνδέχεται εἶναί ^f τι μεταξὺ καὶ ἐνίων ἔστιν, ἀνάγκη ἐκ τῶν ἐναντίων εἶναι βτὰ μεταξὺ· πάντα γὰρ τὰ μεταξὺ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστὶ καὶ ὦν ἐστὶ μεταξὺ.
- 2 Μεταξὺ μὲν γὰρ ταῦτα λέγομεν εἰς ^h ὅσα μεταβάλλειν ¹ ἀνάγκη πρότερον τὸ μεταβάλλον· οἶον ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἐπὶ τὴν νήτην εἰ μεταβαίνοι τῷ ^k ὀλιγίστῳ, ἥξει πρότερον εἰς τοὺς μεταξὺ φθόγγους, καὶ ἐν χρώμασιν εἰ ἥξει ἐκ τοῦ λευκοῦ εἰς τὸ μέλαν, πρότερον ἥξει εἰς τὸ φοινικοῦν καὶ φαιὸν
 3 ἢ εἰς τὸ μέλαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μεταβάλλειν δ' ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο γένος οὐκ ἔστιν ἄλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός, οἶον ἐκ χρώματος εἰς σχῆμα. Ἀνάγκη ἄρα τὰ μεταξὺ ¹ καὶ αὐτοῖς καὶ ὦν μεταξὺ εἰσιν ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι. Ἀλλὰ μὴν πάντα γε τὰ μεταξὺ ἐστὶν ἀντικειμένων τινῶν· ἐκ τούτων γὰρ ^m μόνων καθ' αὐτὰ ἔστι μεταβάλλειν.
- 4 Διὸ ἀδύνατον εἶναι μεταξὺ μὴ ἀντικειμένων· εἴη γὰρ ἂν με-

γ οἶον ὡς γένος E.T.F^b. z ὡς] ὦ T. a ἐπιστητὸν] ἐπιστητὴν A^b.
 b τοῦτο T. c ὑπ. τῷ πλήθει T. d μὲν] μὲν ἐν A^b. e δ' prius om. E.
 f τι om. T.A^b. g τὰ om. T. h ὅσα] ἃ T. i πρότερον ἀνάγκη E.T.
 k ὀλιγίστῳ λόγῳ ἥξει E.T. l καὶ ante αὐτοῖς om. A^b. m μόνον A^b.

ταβολή καὶ μὴ ἐξ ἀντικειμένων. Τῶν δ' ἀντικειμένων ἀντι-
φάσεως μὲν οὐκ ἔστι μεταξύ· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀντίφασις,
ἀντίθεσις ἧς ὀτφοῦν θάτερον μῶριον πάρεστιν, οὐκ ἐχούσης
οὐθέν μεταξύ. Τῶν δὲ λοιπῶν τὰ μὲν πρὸς τι, τὰ δὲ στέ-
ρησις, τὰ δ' ἐναντία ἐστίν. Τῶν δὲ πρὸς τι ὅσα μὴ ἐναντία, 5
οὐκ ἔχει μεταξύ. Αἴτιον δ' ὅτι οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστίν.
Τί γὰρ ἐπιστήμης καὶ ἐπιστητοῦ μεταξύ; Ἀλλὰ μεγάλου
καὶ μικροῦ. Εἰ δ' ἐστὶν ἐν ταύτῳ γένει τὰ μεταξύ, ὥσπερ
δέδεικται, καὶ μεταξύ ἐναντίων, ἀνάγκη αὐτὰ συγκεῖσθαι ἐκ
τούτων τῶν ἐναντίων. Ἡ γὰρ ἔσται τι γένος αὐτῶν ἢ
οὐθέν. Καὶ εἰ μὲν γένος ἔσται οὕτως ὥστ' εἶναι πρότερόν 6
τι τῶν ἐναντίων, αἱ διαφοραὶ ὁ πρότεροι ἐναντίαί ἐσονται αἱ
ποιήσασαι τὰ ἐναντία, εἶδη ὡς ῥ γένους· ἐκ γὰρ τοῦ γένους
καὶ τῶν διαφορῶν τὰ εἶδη. Οἶον εἰ τὸ λευκὸν καὶ μέλαν 7
ἑναντία, ἔστι δὲ τὸ μὲν διακριτικὸν χρῶμα τὸ δὲ συγκρι-
τικὸν χρῶμα, αὗται αἱ διαφοραὶ τὸ διακριτικὸν καὶ συγκρι-
τικὸν πρότεροι· ὥστε ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοις ὁ πρότερα.
Ἀλλὰ μὴν τὰ γ' ἐναντίως διαφέροντα μᾶλλον ἐναντία, καὶ 8
τὰ λοιπὰ καὶ τὰ μεταξύ ἐκ τοῦ γένους ἔσται καὶ τῶν διαφο-
ρῶν οἶον ὅσα ἑχρώματα τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανός ἐστι με-
ταξύ, ταῦτα ὁ δεῖ ἐκ τοῦ γένους λέγεσθαι (ἔστι δὲ γένος τὸ
χρῶμα) καὶ ἐκ διαφορῶν τινῶν. Αὗται δ' οὐκ ἔσονται τὰ 9
πρῶτα ἐναντία· εἰ δὲ μή, ἔσται ἕκαστον ἢ λευκὸν ἢ μέλαν.
Ἐτεραι ἄρα μεταξύ ὁ ἄρα τῶν πρώτων ἐναντίων αὗται
ἔσονται. Αἱ πρῶται ὁ δὲ διαφοραὶ τὸ διακριτικὸν καὶ ὁ συγ-
κριτικόν. Ὡστε ταῦτα πρῶτα ζητητέον ὅσα ἐναντία μὴ ἐν
γένει, ἐκ τίνος τὰ μεταξύ αὐτῶν. Ἀνάγκη γὰρ τὰ ἐν ταύτῳ 10
γένει ἐκ τῶν ἀσυνθέτων τῷ γένει συγκεῖσθαι ἢ ἀσύνθετα
εἶναι. Τὰ μὲν οὖν ἐναντία ἀσύνθετα ἐξ ἀλλήλων, ὥστ' ἀρχαί·
τὰ δὲ μεταξύ ἢ πάντα ἢ οὐθέν. Ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων γίγνε-

ἢ ἔχει τὰ μεταξύ Ε. ὁ πρότερον Ε.Τ. ῥ γένους. ἐκ] γένει. εἰ Τ.
ἑ ἐναντία Ε.Τ. ὁ ὥστε—πρότερα om. Τ. ὁ πρότερον Ε. ἑ χρώ-
ματος Τ. ὁ δὲ ἐκ τε τοῦ Τ. ὁ ἄρα ante τῶν om. Τ. ὁ δὲ] γρ.
καὶ χωρὶς τοῦ δὲ συνδέσμου, ἵνα στίζωμεν μέχρι τοῦ διαφοραὶ margo Ε.
ὁ συγκριτικόν καὶ ὥστε Τ.

- ταί τι, ὥστ' ἔσται μεταβολή εἰς τοῦτο πρὶν ἢ εἰς αὐτά·
 ἐκατέρου γὰρ καὶ ἦττον ἔσται καὶ μᾶλλον. Μεταξὺ ἄρα
 11 ἔσται καὶ τοῦτο τῶν ἐναντίων. Καὶ τὰλλα ἄρα πάντα σύν-
 θετα ^z τὰ μεταξύ· τὸ γὰρ τοῦ μὲν μᾶλλον τοῦ δ' ἦττον
 σύνθετόν ^a πῶς ἐξ ἐκείνων ὧν λέγεται εἶναι τοῦ μὲν μᾶλλον
 τοῦ δ' ἦττον. Ἐπεὶ ^b δ' οὐκ ἔστιν ἕτερα πρότερα ὁμογενῆ
 τῶν ἐναντίων, ἅπαντ' ἂν ἐκ τῶν ἐναντίων εἴη τὰ μεταξύ.
 12 Ὡστε καὶ τὰ κάτω πάντα, καὶ τὰναντία καὶ τὰ μεταξύ,
 ἐκ τῶν πρώτων ἐναντίων ἔσονται. Ὅτι μὲν οὖν τὰ μεταξύ
 ἐν τε ταύτῳ γένει πάντα καὶ μεταξὺ ἐναντίων καὶ σύγκειται
 ἐκ τῶν ἐναντίων ^c ἅπαντα, δῆλον.
- 8 Τὸ δ' ἕτερον τῷ εἶδει τινός τι ἕτερόν ἐστι, καὶ δεῖ τοῦτο
 ἀμφοῖν ὑπάρχειν· οἷον εἰ ζῶον ἕτερον τῷ εἶδει, ἄμφω ζῶα.
 Ἀνάγκη ^d ἄρα ἐν γένει τῷ αὐτῷ εἶναι τὰ ἕτερα τῷ εἶδει. Τὸ
 γὰρ ^e τοιοῦτον γένος καλῶ, ^f ὃ ἄμφω ἐν ταῦτό λέγεται, μὴ
 κατὰ συμβεβηκὸς ἔχον διαφοράν, εἴθ' ὥς ὕλη ὃν ^g εἴτ' ἄλ-
 2 λως. Οὐ μόνον γὰρ δεῖ τὸ κοινὸν ὑπάρχειν, οἷον ἄμφω ζῶα,
 ἀλλὰ καὶ ἕτερον ἐκατέρῳ τοῦτο αὐτὸ τὸ ζῶον, οἷον τὸ μὲν
 ἵππον τὸ δὲ ἄνθρωπον. ^h Διὰ τοῦτο τὸ κοινὸν ἕτερον ἀλ-
 λήλων ἐστὶ τῷ εἶδει. Ἔσται δὲ καθ' ⁱ αὐτὰ τὸ μὲν ^k τοιονδί
 ζῶον τὸ δὲ τοιονδί, οἷον τὸ μὲν ἵππος τὸ δ' ἄνθρωπος.
 1 Ἀνάγκη ἄρα τὴν διαφορὰν ταύτην ἐτερότητα τοῦ γένους
 3 εἶναι. Λέγω γὰρ γένους διαφορὰν ἐτερότητα ἢ ἕτερον
 ποιεῖ τοῦτο αὐτό. Ἐναντίωσις τοίνυν ἔσται αὕτη. Δῆλον
 δὲ ^m καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Πάντα γὰρ διαιρεῖται τοῖς ἀν-
 τικειμένοις, καὶ ὅτι τὰναντία ἐν ταύτῳ γένει, δέδεικται· ἡ γὰρ
 ἐναντιότης ἦν διαφορὰ τελεία. ⁿ Ἡ δὲ διαφορὰ ἢ εἶδει
 πᾶσα τινός τι· ὥστε τοῦτο τὸ αὐτό τε καὶ γένος ἐπ' ἀμ-
 4 φοῖν. Διὸ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχίᾳ πάντα τὰ ἐναντία τῆς
 κατηγορίας, ὅσα εἶδει διάφορα καὶ μὴ γένει, ἕτερά τε ἀλλή-

^z τὰ om. T. ^a πῶς δ' ἐξ T. ^b δ' οὐκ] οὖν οὐκ E. ^c πάντα E.T.
^d ἄρα] καὶ Ab. ^e τοιοῦτο E. ^f ὃ E.T. ^g εἴτ' εἴθ' ὡς Ab. ^h διὸ Ab.
ⁱ αὐτό E.T. ^k τοιονδί] τοῖον τὸ T. ^l ἀνάγκη—εἶναι om. T. ^m καὶ
 om. Ab. ⁿ γρ. καὶ οὕτως· ἡ δὲ διαφορὰ ἢ τελείως τινός τι E.

λων μάλιστα· τελεία γὰρ ἡ διαφορά, καὶ ἅμα ἀλλήλοις οὐ γίγνεται. Ἡ ἄρα διαφορὰ ἐναντίωσίς ἐστιν. Τοῦτο ^ο ἄρα ἐστὶ τὸ ἐτέροις εἶναι τῷ εἶδει, ^ρ τὸ ἐν ταύτῳ γένει ὄντα ἐναντίωσιν ἔχειν ἄτομα ὄντα. ^q Ταῦτὰ δὲ τῷ εἶδει, ὅσα μὴ ^ς ἔχει ἐναντίωσιν ἄτομα ὄντα· ἐν γὰρ τῇ διαιρέσει καὶ ἐν τοῖς μεταξὺ γίγνονται ἐναντιώσεις πρὶν εἰς τὰ ἄτομα ἐλθεῖν. ^υ Ὡστε φανερόν ἐστι πρὸς τὸ καλούμενον ^τ ὃν γένος οὔτε ταῦ- ⁶ τὸν οὔτε ἕτερον τῷ εἶδει οὐθέν ἐστι τῶν ὡς γένους εἰδῶν ^ς προσηκόντων· ἡ γὰρ ὕλη ἀποφάσει δηλοῦται, τὸ δὲ γένος ὕλη ^τ οὐ λέγεται γένος, μὴ ὡς τὸ τῶν Ἡρακλειδῶν, ἀλλ' ὡς ^ν τὸ ἐν τῇ φύσει, οὐδὲ πρὸς τὰ μὴ ἐν ταύτῳ γένει, ἀλλὰ διοίσει τῷ γένει ^ω ἐκείνων, εἶδει δὲ ^χ τῶν ἐν ταύτῳ γένει. Ἐναντίωσιν γὰρ ἀνάγκη εἶναι τὴν διαφορὰν οὐ ^γ διαφέρει εἶδει· αὕτη δ' ὑπάρχει τοῖς ἐν ταύτῳ γένει οὖσι μόνοις.

Ἀπορήσειε δ' ἂν ^z τις διὰ τί ^α γυνὴ ἀνδρὸς οὐκ εἶδει δια- ⁹ φέρει, ἐναντίου τοῦ θήλεος καὶ τοῦ ἄρρενος ὄντος, τῆς δὲ διαφορᾶς ἐναντιώσεως· οὐδὲ ζῶον θῆλυ καὶ ἄρρεν ἕτερον τῷ εἶδει, καίτοι καθ' ^β αὐτὸ τοῦ ζώου αὕτη ἡ διαφορὰ καὶ οὐχ ^ς ὡς λευκότης ἢ μελανία, ἀλλ' ἢ ζῶον καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ὑπάρχει. Ἔστι δ' ἡ ἀπορία αὕτη σχεδὸν ἡ αὕτη καὶ ^z διὰ τί ἡ μὲν ποιεῖ τῷ εἶδει ἕτερα ἐναντιώσεις, ἡ δ' οὐ, οἷον τὸ πεζὸν καὶ τὸ πτερωτόν, λευκότης δὲ καὶ μελανία οὐ. Ἡ ὅτι τὰ μὲν οἰκεία πάθη τοῦ γένους, τὰ δ' ἦττον; ^δ Καὶ ἐπειδὴ ἐστὶ τὸ μὲν λόγος τὸ δ' ὕλη, ὅσαι μὲν ἐν τῷ λόγῳ εἰσὶν ἐναντιότητες εἶδει ποιοῦσι διαφορὰν, ὅσαι δ' ἐν τῷ συνειλημμένῳ τῇ ὕλῃ οὐ ποιοῦσιν. Διὸ ἀνθρώπου λευκότης οὐ ποιεῖ οὐδὲ ^z μελανία, οὐδὲ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου ἐστὶ διαφορὰ κατ' εἶδος πρὸς μέλανα ἄνθρωπον, οὐδ' ἂν ὄνομα ἐν τεθῇ. Ὡς ὕλη γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐ ποιεῖ δε διαφορὰν ἡ ὕλη· ^ς οὐκ ἀνθρώπου γὰρ ^ε εἶδη εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι διὰ τοῦτο, καίτοι ἕτεραι αἱ σάρκες

^ο ἄρα] γὰρ E.T. ^ρ τὸ ἐν] τῷ ἐν T. ^q ταῦτα—ὄντα om. T. ^τ ὃν om. E. ^ς προσηκόντως E. ^τ οὐ] δ' T.Ab. ^ν τὸ alterum om. E.T. ^ω ἐκείνα Ab. ^χ τῶν] τὰ T.Ab. ^γ διαφέρειν T. ^z τις om. T. ^α ἀνδρὸς γυνὴ Ab. ^β αὐτὰ Ab. ^ς ὡς ἡ λευκότης Ab. ^δ καὶ ἢ E, om. T. ^ε οὐκ] οὐδὲν Ab. ^ε εἶδει T, ὕλη Ab.

- καὶ τὰ ὁστὰ ἐξ ὧν ὅδε καὶ ὅδε· ἀλλὰ τὸ σύνολον ἕτερον μὲν, εἶδει δ' οὐχ ἕτερον, ὅτι ἐν τῷ λόγῳ οὐκ ἔστιν ἐναντίωσις·
 4 τοῦτο δ' ἐστὶ ἡ τὸ ἔσχατον ἄτομον. Ὁ δὲ Καλλιὰς ἐστὶν ὁ λόγος μετὰ τῆς ὕλης· καὶ ὁ λευκὸς δὴ ἄνθρωπος ὅτι Καλλιὰς λευκός· κατὰ συμβεβηκὸς οὖν ὁ ἄνθρωπος ^h λευκός. ⁱ Οὐδὲ χαλκοῦς δὴ κύκλος καὶ ξύλινος, οὐδὲ τρίγωνον χαλκοῦν καὶ ^k κύκλος ξύλινος, οὐ διὰ τὴν ὕλην εἶδει διαφέρουσιν, ἀλλ' ὅτι
 5 ἐν τῷ λόγῳ ἔνεστιν ἐναντίωσις. Πότερον δ' ἡ ὕλη ^l οὐ ποιεῖ ἕτερα τῷ εἶδει, οὐσὰ ^m πως ⁿ ἑτέρα, ἢ ἔστιν ὡς ποιεῖ; Διὰ τί γὰρ ^o ὁδὶ ὁ ἵππος τουδὶ ἀνθρώπου ἕτερος τῷ εἶδει; Καίτοι σὺν τῇ ὕλῃ οἱ λόγοι αὐτῶν. ^a Ἡ ὅτι ἔνεστιν ἐν τῷ λόγῳ ἐναντίωσις; Καὶ γὰρ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου καὶ ^p μέλανος ἵππου. Καὶ ἔστι γε εἶδει, ἀλλ' οὐχ ἡ ὁ μὲν λευκὸς ὁ δὲ μέλας, ἐπεὶ καὶ εἰ ἄμφω λευκὰ ἦν, ὅμως ἂν ἦν εἶδει ἕτερα.
 6 Τὸ δὲ ἄρρεν καὶ θῆλυ τοῦ ζώου οἰκεῖα μὲν πάθη, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀλλ' ἐν τῇ ὕλῃ καὶ τῷ σώματι. Διὸ τὸ αὐτὸ σπέρμα θῆλυ ἢ ἄρρεν γίγνεται παθόν τι πάθος. ^q Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τῷ εἶδει ἕτερον εἶναι, καὶ διὰ τί τὰ μὲν διαφέρει εἶδει τὰ δ' οὐ, εἴρηται.
- 10 Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐναντία ἕτερα τῷ εἶδει, τὸ ^r δὲ φθαρτὸν καὶ ^s τὸ ἀφθαρτὸν ἐναντία (στέρησις γὰρ ἀδυναμία διωρισμένη), ἀνάγκη ἕτερον εἶναι τῷ γένει τὸ φθαρτὸν καὶ ^t τὸ ἀφθαρτὸν. Νῦν μὲν ^v οὖν ἐπ' αὐτῶν εἰρήκαμεν τῶν καθόλου ὀνομάτων, ^w ὥστε δόξειεν ἂν οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι ὅτι οὖν ἀφθαρτον καὶ φθαρτὸν ἕτερα εἶναι τῷ εἶδει, ὥσπερ οὐδὲ λευκὸν
 2 καὶ μέλαν. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐνδέχεται εἶναι καὶ ἅμα, εἰ ἢ τῶν καθόλου, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος ^x εἴη ἂν καὶ λευκὸς καὶ μέλας, καὶ τῶν καθ' ^y ἑκάστον· εἴη γὰρ ἂν μὴ ἅμα ὁ αὐτὸς λευκὸς καὶ μέλας. ^z Καίτοι ἐναντίον τὸ λευκὸν τῷ μέλανι.
 3 Ἀλλὰ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχει

ε τὸ om. E.T. ^h λευκός om. A^b. ⁱ οὐδ' ὁ χ. E.T. ^k ξύλινος κύκλος T. ^l οὐ om. E.T. ^m πως] ἀπλῶς rc. E. ⁿ ἑτέρα om. T. et pr. E. ^o ὅδε A^b. ^p μέλανος om. A^b. ^q τί] ὅτι E. ^r δὲ post τὸ om. A^b. ^s τὸ om. A^b. ^t τὸ post καὶ om. A^b. ^v οὖν om. T. ^w ὡς δὲ E.A^b. ^x ἂν εἴη T. ^y ἑκαστα T. ^z καίτοι] καὶ τὸ T.

ἐνίοις, οἷον καὶ τὰ νῦν εἰρημένα καὶ ἄλλα πολλά, τὰ δὲ ἀδύνατον, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ φθαρτὸν καὶ τὸ ἀφθαρτον· οὐθὲν γὰρ ἐστὶ φθαρτὸν κατὰ συμβεβηκός· τὸ μὲν γὰρ συμβεβηκὸς ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ φθαρτὸν τῶν ἐξ ἀνάγκης ὑπαρχόντων ἐστὶν οἷς ὑπάρχει· ἢ ἔσται ταυτό^a καὶ ἐν φθαρτὸν καὶ ἀφθαρτον, εἰ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ φθαρτόν. Ἡ τὴν οὐσίαν ἄρα ἢ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀνάγκη ὑπάρχειν τὸ φθα-⁴ ρτὸν ἐκάστω τῶν φθαρτῶν. ^bὉ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ἀφθάρτου· τῶν γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὑπαρχόντων ἄμφω. Ἡ ἄρα καὶ καθὼ πρῶτον τὸ μὲν φθαρτὸν τὸ δ' ἀφθαρτον, ἔχει ἀντίθεσιν, ὥστε ἀνάγκη ^cγένει ἕτερα εἶναι. Φανερόν⁵ τοίνυν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται εἶναι εἶδη τοιαῦτα οἷα λέγουσί τινες· ἔσται γὰρ ^dκαὶ ἄνθρωπος ὁ μὲν φθαρτὸς ὁ δ' ἀφθαρτος. Καίτοι τῷ εἶδει ταῦτα λέγεται εἶναι τὰ εἶδη τοῖς τισὶ καὶ οὐχ ὁμώνυμα· τὰ δὲ ^eγένει ἕτερα πλείον διέστηκεν ἢ τὰ εἶδει.

K.

Ὅτι μὲν ἡ σοφία περὶ ἀρχὰς ἐπιστήμη ^fτίς ἐστι, δῆλον ἐκ τῶν πρώτων ἐν οἷς διηπόρηται πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων εἰρημένα περὶ τῶν ἀρχῶν· ἀπορήσειε δ' ἂν τις πότερον μίαν ὑπολαβεῖν εἶναι δεῖ τὴν σοφίαν ἐπιστήμην ἢ πολλὰς. Εἰ μὲν γὰρ μίαν, μία ^gγ' ἐστὶν αἰὲν τῶν ἐναντίων· αἱ δ' ἀρχαὶ οὐκ ἐναντίαί. Εἰ δὲ μὴ μία, ποίας δεῖ θεῖναι ταύτας; Ἐτι ² τὰς ἀποδεικτικὰς ἀρχὰς θεωρῆσαι μιᾷς ἢ πλείονων; Εἰ μὲν γὰρ μιᾷς, τί μᾶλλον ταύτης ἢ ὁποιασούν; Εἰ δὲ πλείονων, ποίας δεῖ ταύτας ^hθεῖναι; Ἐτι πότερον πασῶν τῶν οὐσιῶν ἢ οὐ; Εἰ μὲν γὰρ μὴ πασῶν, ποίων χαλεπὸν ἀποδοῦναι· εἰ δὲ πασῶν μία, ἄδηλον ⁱπῶς ἐνδέχεται πλείονων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι. Ἐτι πότερον περὶ τὰς οὐσίας μόνον ἢ καὶ ³ τὰ συμβεβηκότα ^kἀπόδειξις ἐστίν; Εἰ γὰρ περὶ ^lγε τὰ συμβεβηκότα ἀπόδειξις ἐστίν, ^mπερὶ τὰς οὐσίας οὐκ ἔστιν.

^a καὶ om. Ab. ^b ὁ αὐτὸς δὲ Ab. ^c γένη T. ^d καὶ om. E.T.
^e γένη ἕτερα εἶδη πλείον T. ^f τις om. E.T. ^g γ'] δ' E.T. ^h τεθῆναι Ab.
ⁱ πῶς] ἀποδοῦναι πῶς T. ^k ἀπόδειξις ἐστίν add. E. ^l γε om. E.T.
^m περὶ δὲ τὰς T.

Εἰ δ' ἐτέρα, τίς ἐκατέρα καὶ ποτέρα σοφία; Ἡ μὲν γὰρ ἀποδεικτικὴ σοφία ^η ἢ περὶ τὰ συμβεβηκότα, ἡ δὲ περὶ τὰ
 4 πρῶτα ^ο ἢ τῶν οὐσιῶν. Ἀλλ' οὐδὲ περὶ τὰς ἐν τοῖς φυσικοῖς
 εἰρημένας αἰτίας τὴν ^ρ ζητουμένην ἐπιστήμην θετέον. Οὔτε
 γὰρ περὶ τὸ ^q οὐ ἔνεκεν τοιοῦτον γὰρ τὰ γαθόν, τοῦτο δ' ἐν
 τοῖς ^τ πρακτοῖς ὑπάρχει καὶ τοῖς οὖσιν ἐν κινήσει· καὶ τοῦτο
 5 πρῶτον κινεῖ (τοιοῦτον γὰρ τὸ τέλος), τὸ δὲ πρῶτον κινήσαν
 οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀκινήτοις. Ὅλως δ' ἀπορίαν ἔχει πότερόν
 ποτε περὶ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἐστὶν ἡ ζητουμένη νῦν ἐπι-
 στήμη ἢ οὔ, περὶ δὲ τινος ἐτέρας. Εἰ γὰρ περὶ ἄλλας, ἡ
 περὶ τὰ εἶδη εἴη ἂν ἡ περὶ τὰ μαθηματικά. Τὰ μὲν οὖν εἶδη
^σ ὅτι οὐκ ἔστι, δηλόν. ^ς Ὅμως δ' ἀπορίαν ἔχει, καὶ εἶναι τις
 αὐτὰ θῆ, διὰ τί ποτ' οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν, οὕτως
 6 ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔστιν εἶδη. Λέγω δ' ὅτι τὰ μα-
 θηματικά μὲν μεταξὺ ^ι τε τῶν εἰδῶν τιθέασιν καὶ τῶν αἰσθη-
 τῶν οἶον ^ν τρίτα τινὰ παρὰ τὰ εἶδη τε καὶ τὰ δεῦρο· τρίτος
 δ' ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν οὐδ' ἵππος παρ' αὐτόν τε καὶ τοὺς καθ'
^ω ἕκαστον. Εἰ δ' αὖ μή ἐστιν ὡς λέγουσι, περὶ ποῖα θετέον
 πραγματεύεσθαι τὸν μαθηματικόν; Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὰ
 δεῦρο· τούτων γὰρ οὐθέν ἐστιν οἶον ^α αἱ μαθηματικαὶ ζη-
 7 τούσι τῶν ἐπιστημῶν. Οὐδὲ μὴν περὶ τὰ μαθηματικά ἡ
 ζητουμένη νῦν ἐστὶν ἐπιστήμη· χωριστὸν γὰρ αὐτῶν οὐθέν.
 Ἀλλ' οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν φθαρταὶ γάρ. Ὅλως δ'
 ἀπορήσειέ ^υ τις ἂν ποίας ἐστὶν ἐπιστήμης τὸ διαπορῆσαι
 8 περὶ τῆς τῶν μαθηματικῶν ὕλης. Οὔτε γὰρ τῆς φυσικῆς,
 διὰ τὸ περὶ τὰ ^z ἔχοντα ἐν ^α αὐτοῖς ἀρχὴν κινήσεως καὶ στά-
 σεως τὴν τοῦ φυσικοῦ πᾶσαν εἶναι πραγματείαν, οὐδὲ μὴν
 τῆς σκοπούσης ^β περὶ ἀποδείξεώς τε καὶ ἐπιστήμης· περὶ
 γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ γένος τὴν ζήτησιν ποιεῖται. Λείπεται
 τοίνυν τὴν προκειμένην φιλοσοφίαν περὶ ^α αὐτῶν τὴν σκέψιν

^η ἢ ante περὶ om. Ab. ^ο ἢ τῶν] ἡ τῶν T. ^ρ ἐπιζητουμένην E.T.Ab.
^q οὐ ἔνεκεν] ἔνεκεν τινός Ab.Fb. ^τ πρακτικοῖς Ab. ^ς διότι et ὁλως Ab.
^ι τε om. E.T. ^ν τρίτα] τρόπον T. ^ω ἕκαστα E.T. ^α ζητούσιν αἱ
 μαθηματικαὶ Ab. ^υ ἂν τις Fb. om. ἂν T. et pr. E. ^z ἔχοντα] ἔσχατα T.
^α αὐτοῖς Ab. ^β περὶ ante ἀποδ. om. T. ^α αὐτῆς T.

ποιεῖσθαι. Διαπορήσειε δ' ἂν τις εἰ δεῖ θείναι τὴν ζητου-
 μένην ἐπιστήμην περὶ τὰς ἀρχὰς τὰ καλούμενα ὑπὸ τινων
 στοιχεῖα· ταῦτα δὲ πάντες ἐνυπάρχοντα τοῖς συνθέτοις τι-
 θέασιν. Μᾶλλον δ' ἂν δόξειε τῶν καθόλου δεῖν εἶναι τὴν
 ζητουμένην ἐπιστήμην· πᾶς γὰρ λόγος καὶ πᾶσα ἐπιστήμη
 τῶν καθόλου καὶ οὐ τῶν ἐσχάτων, ὥστ' εἴη ἂν οὕτω τῶν
 πρώτων γενῶν. Ταῦτα δὲ ^d γίγνεται ἂν τό τε ὄν καὶ τὸ ἔν· ¹⁰
 ταῦτα γὰρ μάλιστ' ἂν ὑποληφθεῖ περιέχειν τὰ ὄντα πάντα
 καὶ μάλιστα ἀρχαῖς εἰκέναι διὰ τὸ εἶναι πρῶτα τῇ φύσει·
 φθαρέντων γὰρ αὐτῶν συναναιρεῖται ^e καὶ τὰ λοιπά· ^f πάντα
 γὰρ ὄν καὶ ἔν. ¹¹ Ἡ δὲ τὰς διαφορὰς αὐτῶν ἀνάγκη μετέ-
 χεῖν εἰ θήσει τις αὐτὰ γένη, διαφορὰ δ' οὐδεμία τοῦ γένους
 μετέχει, ταύτη δ' οὐκ ἂν δόξειε δεῖν αὐτὰ τιθέναι γένη οὐδ'
 ἀρχάς. Ἔτι δ' εἰ μᾶλλον ἀρχὴ τὸ ἀπλούστερον τοῦ ἦττον ¹²
 τοιούτου, τὰ δ' ἐσχάτα τῶν ἐκ τοῦ γένους ἀπλούστερα τῶν
 γενῶν (ἄτομα γάρ), τὰ ^g γένη δ' εἰς ^h εἶδη πλείω καὶ διαφέ-
 ροντα διαιρεῖται, μᾶλλον ἂν ἀρχὴ δόξειεν εἶναι τὰ εἶδη τῶν
 γενῶν. ¹³ Ἡ δὲ ⁱ συναναιρεῖται τοῖς γένεσι τὰ εἶδη, τὰ γένη ¹³
 ταῖς ἀρχαῖς εἴκει μᾶλλον· ἀρχὴ γὰρ τὸ συναναιροῦν. Τὰ
 μὲν οὖν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἐστὶν ^k ἕτερα.

Ἔτι πότερον δεῖ τιθέναι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα ἢ οὐ, ²
 ἀλλὰ τούτων ἡ ζητουμένη ^l ἐπιστήμη. Ἀλλὰ ταῦτα ἄπειρα.
 Τὰ γε μὴν παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα γένη ἢ εἶδη ἐστὶν· ἀλλ'
 οὐδετέρου τούτων ἡ ζητουμένη ^m νῦν ἐπιστήμη. ⁿ Διότι γὰρ
 ἀδύνατον τοῦτ', εἴρηται. Καὶ γὰρ ὅλως ἀπορίαν ἔχει πό-
² τερον δεῖ τινὰ ὑπολαβεῖν οὐσίαν εἶναι χωριστὴν παρὰ τὰς
 αἰσθητὰς οὐσίας καὶ τὰς δεῦρο, ἢ οὐ, ἀλλὰ ταῦτ' εἶναι τὰ
 ὄντα καὶ περὶ ταῦτα τὴν σοφίαν ὑπάρχειν. Ζητεῖν μὲν γὰρ
 εἰκόκαμεν ἄλλην τινά, καὶ τὸ προκείμενον τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν,
 λέγω δὲ τὸ ^o ἰδεῖν εἴ τι χωριστὸν καθ' αὐτὸ καὶ μηδενὶ τῶν
 αἰσθητῶν ὑπάρχον. Ἔτι δ' εἰ ^p παρὰ τὰ αἰσθητὰς οὐσίας ³

^d γίγνεται E. ^e καὶ om. T. ^f πᾶν Ab. ^g γένει T. ^h εἶδη om. T.
ⁱ συναναιρεῖται Ab. ^k ἕτερα om. Fb. ^l ἐπιστήμη om. T. ^m νῦν om. T.
ⁿ διὸ E.T. ^o δεῖν Ab. ^p περὶ T.

¹ ἔστι τις ἐτέρα οὐσία, παρὰ ποίας τῶν αἰσθητῶν δεῖ τιθέναι ταύτην εἶναι; Τί γὰρ μᾶλλον παρὰ τοὺς ἀνθρώπους ἢ τοὺς ἵππους ἢ τῶν ἄλλων ζώων θήσει τις αὐτὴν ἢ καὶ τῶν ἀψύχων ὅλως; Τό γε μὴν ¹ ἴσας ταῖς αἰσθηταῖς καὶ φθαρταῖς οὐσίαις αἰδίους ἐτέρας κατασκευάζειν ἐκτὸς τῶν εὐλόγων δό-
⁴ ξειεν ἂν πίπτειν. Εἰ δὲ μὴ χωριστὴ τῶν σωμάτων ἢ ζητουμένη νῦν ² ἐστὶν ἀρχή, τίνα ἂν ³ τις ἄλλην ⁴ μᾶλλον θείῃ τῆς ὕλης; Αὕτη γε μὴν ἐνεργεῖα μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δ' ἔστιν. Μᾶλλον τ' ἂν ἀρχὴ κυριωτέρα ταύτης δόξειεν εἶναι τὸ εἶδος καὶ ἡ μορφή· τοῦτο δὲ φθαρτόν, ὥσθ' ὅλως οὐκ ἔστιν αἰδίου
⁵ οὐσία χωριστὴ καὶ καθ' αὐτήν. Ἀλλ' ἄτοπον· ἔοικε γὰρ καὶ ζητεῖται σχεδὸν ὑπὸ τῶν χαριεστάτων ὡς οὐσά τις ἀρχὴ καὶ οὐσία τοιαύτη· πῶς γὰρ ἔσται τάξις μὴ τινος ὄντος αἰδίου
⁶ καὶ χωριστοῦ καὶ μένοντος; Ἔτι δ' εἴπερ ἔστι τις οὐσία καὶ ἀρχὴ τοιαύτη τὴν φύσιν οἷαν νῦν ζητοῦμεν, καὶ αὕτη ⁷ μία πάντων καὶ ⁸ ἡ αὕτη τῶν αἰδίων τε καὶ φθαρτῶν, ἀπορίαν ἔχει διὰ τί ποτε τῆς αὐτῆς ἀρχῆς οὐσης τὰ μὲν ἔστιν αἰδία τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχήν, τὰ δ' ⁹ οὐκ αἰδία· τοῦτο γὰρ ἄτο-
⁷ πον. Εἰ δ' ἄλλη μὲν ἔστιν ἀρχὴ τῶν φθαρτῶν ἄλλη δὲ τῶν αἰδίων, εἰ μὲν αἰδίου καὶ ἡ τῶν φθαρτῶν, ὁμοίως ἀπορήσομεν· διὰ τί γὰρ οὐκ ² αἰδίου τῆς ἀρχῆς οὐσης καὶ τὰ ὑπὸ τὴν ³ ἀρ-
⁸ χὴν αἰδία; Φθαρτῆς δ' οὐσης ἄλλη τις ἀρχὴ γίγνεται ταύ-
⁸ τῆς κακείνης ἐτέρα, καὶ τοῦτ' εἰς ἄπειρον πρόεισιν. Εἰ δ' ⁹ αὖ τις τὰς δοκούσας μάλιστ' ἀρχὰς ἀκινήτους εἶναι, τό τε ὄν καὶ τὸ ἐν θήσει, πρῶτον μὲν εἰ μὴ τόδε τι καὶ οὐσίαν ἐκά-
⁹ τερον αὐτῶν σημαίνει, πῶς ἔσονται χωρισταὶ καὶ καθ' αὐτάς; Τοιαύτας δὲ ζητοῦμεν τὰς αἰδίους ^c τε καὶ πρώτας ἀρχάς.
⁹ Εἴ γε μὴν ^d τόδε τι καὶ οὐσίαν ἐκότερον αὐτῶν δηλοῖ, πάντ' ^e ἐστὶν οὐσῖαι τὰ ὄντα· ^f κατὰ πάντων γὰρ τὸ ὄν κατηγορεῖται, κατ' ἐνίων δὲ ^g καὶ τὸ ἐν. Οὐσίαν δ' εἶναι πάντα τὰ

¹ ἔστι om. Fb. ² ἴσα T. ³ ἐστὶν om. Ab. ⁴ ἄλλην τις Ab.
⁵ θείῃ μᾶλλον E.T. ⁶ μία, μία πάντων T. ⁷ ἡ αὕτη] αὕτη Ab. ⁸ οὐκ αἰδία] οὐ. καὶ Ab. ⁹ αἰδία Ab. ^a ἀρχὴν οὐκ αἰδία E, αἰδίου Ab. ^b αὖ] ἂν T. ^c τε om. Ab. ^d οὐσίαν καὶ τόδε τι Ab. ^e εἰσὶν Ab. ^f κατὰ] καὶ T. ^g καὶ add. E.

ὄντα ψεύδος. Ἔτι δὲ τοῖς τὴν πρώτην ἀρχὴν τὸ ἐν λέγουσι ¹⁰
καὶ τοῦτ' οὐσίαν, ἐκ δὲ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ὕλης τὸν ἀριθμὸν
γεννώσκει πρῶτον, καὶ τοῦτον οὐσίαν φάσκουσιν εἶναι, πῶς ἐν-
δέχεται τὸ λεγόμενον ἀληθές εἶναι; Τὴν γὰρ δυάδα καὶ τῶν
λοιπῶν ἕκαστον ^h ἀριθμῶν τῶν συνθέτων πῶς ἐν δεῖ νοῆσαι;
Περὶ τούτου γὰρ οὔτε λέγουσιν οὐθέν οὔτε ῥάδιον εἰπεῖν.
Εἴ γε μὴν γραμμὰς ἢ τὰ τούτων ἐχόμενα (λέγω δ' ἐπιφα- ¹¹
νείας τὰς πρώτας) θήσκει ⁱ τις ἀρχάς, ταῦτα ^k δ' οὐκ εἰσὶν
οὐσίαι χωρισταί, τομαὶ δὲ καὶ διαιρέσεις αἱ ^l μὲν ἐπιφανειῶν
αἱ δὲ σωματίων, αἱ δὲ στιγμαὶ γραμμῶν, ἔτι δὲ ^m πέρατα
τῶν αὐτῶν τούτων ⁿ πάντα δὲ ταῦτα ἐν ἄλλοις ὑπάρχει καὶ
χωριστὸν ^o οὐθέν ἐστιν. Ἔτι πῶς οὐσίαν ὑπολαβεῖν εἶναι ¹²
δεῖ τοῦ ἐνὸς ^p καὶ στιγμῆς; Οὐσίας μὲν γὰρ ^q πάσης γέ-
νεσίς ἐστι, στιγμῆς δ' οὐκ ἔστιν· διαιρέσεις γὰρ ἢ στιγμῆ.
Παρέχει δ' ἀπορίαν καὶ τὸ πᾶσαν μὲν ἐπιστήμην εἶναι τῶν
καθόλου καὶ τοῦ ^r τοιουδὶ, τὴν ^s δ' οὐσίαν μὴ τῶν καθόλου
εἶναι, μᾶλλον δὲ τόδε τι καὶ χωριστόν, ὥστ' εἰ περὶ τὰς
ἀρχάς ἐστιν ἐπιστήμη, πῶς δεῖ τὴν ἀρχὴν ὑπολαβεῖν οὐσίαν
εἶναι; Ἔτι πότερον ἔστι τι παρὰ τὸ σύνολον ἢ οὐ; Λέγω ¹³
δὲ τὴν ὕλην καὶ τὸ μετὰ ταύτης. Εἰ μὲν γὰρ μή, τὰ ^t γ' ἐν
ὕλῃ φθαρτὰ πάντα. Εἰ δ' ἔστι τι, τὸ εἶδος ἂν εἴη καὶ ἡ
μορφή. Τοῦτ' οὖν ἐπὶ τίνων ἐστὶ καὶ ἐπὶ τίνων οὐ, χαλεπὸν
ἀφορίσαι· ἐπ' ἐνίων γὰρ δῆλον ^v οὐκ ὄν χωριστὸν τὸ εἶδος,
οἷον οἰκίας. Ἔτι πότερον αἱ ἀρχαὶ εἶδει ἢ ἀριθμῷ αἱ αὐταί;
Εἰ ^w γὰρ ἀριθμῷ, ^x πάντ' ἔσται ^y ταυτά.

Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ τοῦ φιλοσόφου ἐπιστήμη τοῦ ὄντος ἢ ὄν ³
καθόλου καὶ οὐ κατὰ μέρος, τὸ δ' ὄν πολλαχῶς καὶ οὐ καθ'
ἓνα λέγεται τρόπον· εἰ μὲν οὖν ὁμωνύμως κατὰ δὲ κοινὸν μη-
θέν, οὐκ ἔστιν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην (οὐ ^z γὰρ ἐν γένος τῶν

^h ἀριθμὸν Ab. ⁱ τις] τὰς T. ^k δ'] γὰρ Ab. ^l μὲν γὰρ ἐπιφανειῶν Ab.
^m πέρατα om. T. ⁿ ἅπαντα Ab. ^o οὐθέν ἐστιν om. T. ^p καὶ τῆς
στιγμῆς T. ^q πάσης om. T. ^r τοιουδὲ T. ^s δ' om. Ab. ^t γ' ἐν]
γένῃ T. ^v οὐκ ἂν χωριστὸν T, κἂν χωριστὸν Ab. ^w γὰρ ἀριθμῷ] γὰρ
ἀριθμῷ ἐν Ab. ^x πάντες εἰσὶ T. ^y ταῦτα T. Ab, τοιαῦτα E. ^z γὰρ ἂν
ἐν Ab.

τοιούτων), εἰ δὲ κατὰ τι κοινόν, εἴη ἂν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην.
² Ἔοικε ^a δὴ τὸν εἰρημένον λέγεσθαι τρόπον καθάπερ τό ^b τε
 ἱατρικὸν ^c καὶ ὑγιεινόν· καὶ γὰρ τούτων ἑκάτερον πολλαχῶς
^d λέγομεν. Λέγεται ^e δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἕκαστον τῷ τὸ
 μὲν πρὸς τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἀνάγεσθαι πως, τὸ δὲ πρὸς
 ὑγίειαν, τὸ δ' ἄλλως, πρὸς ταὐτὸ δ' ἕκαστον. Ἰατρικὸς ^f γὰρ
 λόγος καὶ ^g μαχαίριον λέγεται τῷ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς
³ ἐπιστήμης εἶναι, τὸ δὲ ταύτῃ χρήσιμον. Ὁμοίως δὲ καὶ
 ὑγιεινόν· τὸ μὲν γὰρ ^h ὅτι σημαντικὸν ὑγιείας, τὸ δ' ὅτι
 ποιητικόν. Ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Τὸν
 αὐτὸν ⁱ δὴ τρόπον καὶ τὸ ὃν ἅπαν λέγεται· ^k τῷ γὰρ τοῦ
 ὄντος ἢ ὃν πάθος ἢ ἕξις ἢ διάθεσις ἢ κίνησις ^l ἢ τῶν ἄλλων
⁴ τι τῶν τοιούτων ^m εἶναι λέγεται ἕκαστον αὐτῶν ὄν. Ἐπεὶ
 δὲ παντὸς τοῦ ὄντος πρὸς ἓν τι καὶ ⁿ κοινὸν ἢ ἀναγωγὴ γί-
 γνεται, καὶ τῶν ἐναντιώσεων ἑκάστη πρὸς τὰς πρώτας δια-
 φορὰς ^o καὶ ἐναντιώσεις ^p ἀναχθήσεται τοῦ ὄντος, εἴτε πλῆθος
 καὶ ἓν εἴθ' ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης αἱ πρῶται τοῦ ὄντος εἰσὶ
 διαφοραί, εἴτ' ἄλλαι τινές· ἔστωσαν γὰρ αὗται τεθεωρημέναι.
⁵ Διαφέρει δ' οὐθέν τὴν τοῦ ὄντος ἀναγωγὴν πρὸς τὸ ὃν ἢ
 πρὸς τὸ ἓν γίγνεσθαι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ ταὐτὸν ἄλλο δ' ἐστίν,
⁶ ἀντιστρέφει γε· τό τε γὰρ ἓν καὶ ὃν πως, τό τε ὃν ἓν. Ἐπεὶ
 δ' ἐστὶ τὰ ἐναντία πάντα τῆς αὐτῆς καὶ μιᾶς ἐπιστήμης θεω-
 ρῆσαι, λέγεται ^q δ' ἕκαστον αὐτῶν κατὰ στέρησιν (καίτοι γ'
 ἓνα ἀπορήσειέ τις ἂν πῶς λέγεται κατὰ στέρησιν, ὧν ἔστιν
 ἀνὰ μέσον τι, καθάπερ ἀδίκου καὶ δικαίου), περὶ πάντα ^r δὴ
 τὰ τοιαῦτα τὴν στέρησιν δεῖ τιθέναι, μὴ τοῦ ὅλου λόγου,
 τοῦ τελευταίου δὲ εἵδους· οἷον εἰ ἔστιν ^s ὁ δίκαιος ^t καθ' ἕξιν
 τινὰ πειθαρχικὸς τοῖς νόμοις, οὐ πάντως ὁ ἄδικος ἔσται ^v τοῦ
 ὅλου στερούμενος λόγου, περὶ δὲ ^w τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις

^a δὲ T. ^b τε om. Ab. ^c καὶ τὸ ὑγιεινόν Ab. ^d λεγόμενον T. Ab.
^e δὲ τῶν τρόπων E. T. ^f γὰρ] δὲ T. ^g μαχαίριος T. ^h ὅτι post γὰρ
 om. T. ⁱ δὲ T. ^k τὸ γὰρ τοῦ T, τοῦ γὰρ Ab. ^l ἢ τῶν] καὶ τῶν Ab.
^m λέγεται εἶναι Ab. ⁿ κοινὴ ἀναγωγὴ Ab. Fb. ^o καὶ τὰς ἐναντιώσεις E. T.
^p ἀναχθήσονται T. ^q δ'] γὰρ Fb. ^r δεῖ T. ^s ὁ δίκαιος ὁ καθ' Fb.
^t καθ' ἕξιν] μέβξιν Ab. ^v τοῦ] ὁ τοῦ E. T. ^w τοῦ T.

^αἐκλείπων πῆ, καὶ ^γταύτη ἡ στέρησις ὑπάρξει αὐτῷ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καθάπερ δ' ὁ μαθη-7
ματικὸς περὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως τὴν ^zθεωρίαν ποιεῖται (περι-
ελὼν γὰρ πάντα τὰ αἰσθητὰ θεωρεῖ, οἷον βάρος καὶ κουφό-
τητα καὶ σκληρότητα καὶ τούναντίον, ἔτι δὲ ^ακαὶ θερμότητα
καὶ ψυχρότητα καὶ τὰς ἄλλας ^βτὰς αἰσθητὰς ἐναντιώσεις,
μόνον δὲ καταλείπει τὸ ποσὸν καὶ συνεχές, τῶν μὲν ἐφ' ἐν
τῶν δ' ἐπὶ δύο τῶν δ' ἐπὶ τρία, καὶ τὰ πάθη ^γτὰ τούτων ἢ
ποσά ἐστι καὶ συνεχῇ, καὶ οὐ καθ' ἕτερόν τι θεωρεῖ, καὶ τῶν
μὲν τὰς πρὸς ἄλληλα θέσεις σκοπεῖ καὶ ^δτὰ ταύταις ὑπάρ-
χοντα, τῶν δὲ τὰς συμμετρίας καὶ ἀσυμμετρίας, τῶν δὲ τοὺς
λόγους, ἀλλ' ^εὁμῶς μίαν πάντων καὶ τὴν αὐτὴν τίθεμεν ἐπι-
στήμην τὴν γεωμετρικὴν), τὸν αὐτὸν ^εδὴ τρόπον ἔχει καὶ
περὶ τὸ ὄν. Τὰ γὰρ τούτῳ συμβεβηκότα καθ' ὅσον ἐστὶν ⁸
ὄν, καὶ τὰς ἐναντιώσεις αὐτοῦ ἢ ὄν, οὐκ ἄλλης ἐπιστήμης ἢ
φιλοσοφίας θεωρησάι. Τῇ φυσικῇ μὲν γὰρ οὐχ ἢ ὄντα,
μᾶλλον δ' ἢ κινήσεως ⁸μετέχει, τὴν θεωρίαν τις ^hἀπονέμειεν
ἄν. Ἡ γε μὴν διαλεκτικὴ καὶ ⁱἡ σοφιστικὴ τῶν συμβεβη-
κότων μὲν εἰσι τοῖς οὖσιν, οὐχ ἢ δ' ὄντα, οὐδὲ περὶ τὸ ὄν
^καὐτὸ καθ' ὅσον ^lὄν ἐστίν. Ὡστε λείπεται τὸν φιλοσόφον, ⁹
καθ' ὅσον ^mὄντ' ἐστίν, εἶναι περὶ τὰ λεχθέντα θεωρητικόν.
Ἐπεὶ δὲ τό τε ὄν ἅπαν καθ' ἐν τι καὶ κοινὸν λέγεται πολ-
λαχῶς λεγόμενον, καὶ τάναντία τὸν αὐτὸν τρόπον (εἰς τὰς
πρώτας γὰρ ἐναντιώσεις καὶ διαφορὰς τοῦ ὄντος ἀνάγεται),
τὰ δὲ τοιαῦτα δυνατόν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην εἶναι, διαλύοιτ'
ἂν ἢ κατ' ἀρχὰς ἀπορία λεχθεῖσα, λέγω δ' ἐν ἢ ⁿδιηπορεῖτο
πῶς ἔσται πολλῶν καὶ διαφόρων ὄντων τῷ γένει μία τις
ἐπιστήμη. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ μαθηματικὸς χρῆται τοῖς κοινοῖς ⁴
^οιδίως, καὶ τὰς τούτων ἀρχὰς ἂν εἴη θεωρῆσαι τῆς πρώτης

^α ἐκλείπων T. ^γ ταύτη στέρησις αὐτῷ ὑπάρξει Ab. ^z ἀπορίαν T.
^a καὶ post δὲ om. E. T. ^b τὰς post ἄλλας add. E. ^c τὰ post πάθη
om. T. ^d τὰ om. T. ^e ὁμῶς Ab. ^f δὴ add. Ab. ^g ἔχει Ab.
^h ἀπονέμειεν Ab. ⁱ ἡ om. E. T. ^k αὐτῷ T. ^l ὄν] γρ. ὄντως E.
^m ὄντ'] οὐτός T. Ab. ⁿ διηπόρητο T. ^ο ιδίοις Fb.

- ² φιλοσοφίας. ^p Ὅτι γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων ^q ἴσων ἀφαιρεθέντων ἴσα τὰ λειπόμενα, κοινὸν μὲν ἐστὶν ἐπὶ πάντων τῶν ποσῶν, ἡ μαθηματικὴ δ' ἀπολαβοῦσα περὶ τι μέρος τῆς οἰκειάς ὕλης ποιεῖται τὴν θεωρίαν, οἷον περὶ γραμμὰς ἢ γωνίας ἢ ἀριθμοὺς ἢ τῶν λοιπῶν τι ποσῶν, οὐχ ἢ δ' ὄντα ἀλλ' ἢ συνεχῆς αὐτῶν ἕκαστον ἐφ' ἐν ἢ δύο ἢ τρία· ἡ δὲ φιλοσοφία περὶ τῶν ἐν μέρει μὲν, ^r ἢ τούτων ^s ἐκάστω τί συμβέβηκεν, οὐ σκοπεῖ, περὶ τὸ ὄν δ' ἢ ὄν τῶν τοιούτων ἕκαστον θεωρεῖ.
- ³ Τὸν αὐτὸν δ' ἔχει τρόπον καὶ περὶ τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην τῇ μαθηματικῇ· τὰ συμβεβηκότα γὰρ ἡ φυσικὴ καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρεῖ τὰς τῶν ὄντων ἢ κινούμενα καὶ οὐχ ἢ ὄντα. Τὴν δὲ πρώτην εἰρήκαμεν ἐπιστήμην τούτων εἶναι καθ' ὅσον ὄντα ^t τὰ ὑποκείμενά ἐστιν, ἀλλ' οὐχ ^v ἢ ^w ἕτερόν τι. Διὸ καὶ ταύτην καὶ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην μέρη τῆς σοφίας εἶναι θετέον.
- 5 ^u Ἔστι δέ τις ἐν τοῖς οὖσιν ἀρχὴ περὶ ἣν ^x οὐκ ἔστι διεψεύσθαι, τούναντίον δ' ἀναγκαῖον αἰεὶ ποιεῖν, λέγω δὲ ἀληθεύειν, οἷον ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ τὰλλα τὰ τοῦτον αὐτοῖς ἀντικείμενα ^y τὸν τρόπον. Καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἀπλῶς μὲν οὐκ ^z ἐστὶν ἀποδείξεις, πρὸς τόνδε δ' ἔστιν. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ πιστοτέρας ἀρχῆς αὐτοῦ τούτου ποιήσασθαι ^z τὸν συλλογισμόν, δεῖ δέ ^a γ', εἴπερ ἔσται τὸ ἀπλῶς ἀποδεδείχθαι. Πρὸς δὲ τὸν ^b λέγοντα τὰς ἀντικείμενας φάσεις τῷ δεικνύντι διότι ^c ψεῦδος, ληπτέον τι τοιοῦτον ^d ὃ ταῦτό μὲν ἔσται τῷ μὴ ἐνδέχεσθαι ταῦτό εἶναι καὶ μὴ εἶναι καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, μὴ ^e δόξει δ' εἶναι ταυτόν· οὕτω γὰρ ^f μόνως ἂν ἀποδειχθείη πρὸς τὸν φάσκοντα ἐνδέχεσθαι τὰς ἀντικείμενας ^g φάσεις ἀληθεύεσθαι κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Τοὺς ^g δὲ μέλλοντας

^p ὅτι] εἰ T. ^q alterum ἴσων add. E. ^r ἢ] ἢ Ab. ^s ἐκάστων Ab.
^t τὰ om. Ab. ^v ἢ om. E. T. ^w ἕτερ' ἅττα γρ. E. ^x οὐκ ἔσται Ab.
^y τὸν om. T. ^z τὸν om. Ab. Fb. ^a γ' om. T. ^b λόγον T. ^c ψεύ-
 δεται Fb. ^d ὃ ταῦτῳ T. ^e δόξη Ab, δόξει γ. E. ^f μόνως Ab.
^g δὲ T.

ἀλλήλοις λόγου κοινωνήσιν δεῖ τι συνιέναι αὐτῶν· μὴ γιγνο-
μένου γὰρ τούτου πῶς ^h ἔσται κοινωνία τούτοις πρὸς ἀλλή-
λους λόγου; Δεῖ τοίνυν τῶν ὀνομάτων ἕκαστον εἶναι γνῶ-
ριμον καὶ δηλοῦν τι, καὶ μὴ πολλά, μόνον δ' ἓν· ἂν δὲ ⁱ πλείω
σημαίνῃ, φανερόν ποιεῖν ἐφ' ὃ φέρεי τοῦνομα τούτων. Ὅς
^k δὴ λέγων εἶναι τοῦτο καὶ μὴ εἶναι, τοῦτο ^l ὅ φησιν οὐ φη-
σιν, ὥσθ' ὃ σημαίνει τοῦνομα τοῦτ' οὐ φησι σημαίνει· τοῦτο
δ' ἀδύνατον. Ὡστ' εἴπερ σημαίνει τι τὸ εἶναι τόδε, τὴν ἀν-
τίφασιν ^m ἀδύνατον ἀληθεύειν ⁿ κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Ἔτι δ' εἰ
τι σημαίνει τοῦνομα καὶ τοῦτ' ἀληθεύεται, ὃ δὲ τοῦτ' ἐξ
ἀνάγκης εἶναι· τὸ δ' ἐξ ἀνάγκης ὃν οὐκ ἐνδέχεται ^p ποτε μὴ
εἶναι· τὰς ἀντικειμένας ἄρα οὐκ ἐνδέχεται ^q φάσεις ἀληθεύειν
κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Ἔτι δ' εἰ μηθὲν μᾶλλον ἢ φάσις ἢ ^r ἢ
ἀπόφασις ἀληθεύεται, ὃ λέγων ἄνθρωπον ἢ οὐκ ἄνθρωπον
^s οὐθὲν μᾶλλον ἀληθεύσει. Δόξειε δὲ καὶ οὐχ ἵππον εἶναι ^t
φάσκων τὸν ἄνθρωπον ἢ μᾶλλον ἢ οὐχ ἵπτον ἀληθεύειν ^u ἢ
οὐκ ἄνθρωπον, ὥστε καὶ ἵππον φάσκων εἶναι τὸν αὐτὸν ἀλη-
θεύσει· τὰς γὰρ ἀντικειμένας ὁμοίως ἦν ἀληθεύειν. Συμβαίνει
τοίνυν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον εἶναι καὶ ἵππον ἢ τῶν ἄλλων τι
ζῶν. Ἀπόδειξις μὲν οὖν οὐδεμία τούτων ἐστὶν ἀπλῶς, πρὸς ^v
μέντοι τὸν ταῦτα τιθέμενον ἀπόδειξις. Ταχέως δ' ἂν τις
καὶ αὐτὸν τὸν Ἡράκλειτον τοῦτον ^w ἐρωτήσας τὸν τρόπον
ἠνάγκασεν ὁμολογεῖν μηδέποτε τὰς ἀντικειμένας φάσεις δυ-
νατὸν εἶναι κατὰ τῶν αὐτῶν ἀληθεύεσθαι· νῦν δ' οὐ ^x συνεῖς
^y ἑαυτοῦ τί ποτε λέγει, ταύτην ἔλαβε τὴν δόξαν. Ὅλως δ' ^z
εἰ τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐστὶν ἀληθές, οὐδ' ἂν αὐτὸ τοῦτο
^{aa} εἴη ἀληθές, λέγω δὲ τὸ ἐνδέχεσθαι τὸ αὐτὸ καθ' ἓνα καὶ τὸν
αὐτὸν χρόνον εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι. Καθάπερ γὰρ καὶ διη-
ρημένων αὐτῶν οὐθὲν μᾶλλον ἢ κατάφασις ἢ ἢ ἀπόφασις

^h ἔστι E.A^b. ⁱ πλείονα E.T. ^k δεῖ F^b. ^l ὅ δ' ὅλως εἶναι E, om. T.
^m ἀληθεύειν ἀδύνατον E.T. ⁿ κατὰ τοῦ αὐτοῦ om. E.T. ^o δεῖ καὶ τοῦτ'
E.T. ^p τότε E.T. ^q φάσεις καὶ ἀποφάσεις ἀληθεύειν E.T. ^r ἢ post
ἢ om. T. ^s οὐθὲν] οὐδὲ T. ^t ἢ om. E. ^v ἐρωτῶν A^b. ^w συνεῖς
T.A^b. et γρ. E. ^x ἑαυτὸν T, αὐτοῦ A^b. ^y ἀληθές εἴη E.T.

ἀληθεύεται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ^z τοῦ συναμφοτέρου καὶ τοῦ συμπεπλεγμένου καθάπερ ^a μιᾶς τινὸς καταφάσεως οὕσης οὐθὲν μᾶλλον ἢ ἀπόφασις ἢ τὸ ὅλον ὡς ἐν καταφάσει τιθέ-
 11 μενον ^b ἀληθεύσεται. "Ἐτι δ' εἰ μὴθὲν ἔστιν ἀληθῶς κατα-
 φῆσαι, καὶ αὐτὸ τοῦτο ψεῦδος εἴη τὸ φάναι μηδεμίαν ἀληθῆ
 κατάφασιν ὑπάρχειν. Εἰ δ' ἔστι τι, λύοιτ' ἂν τὸ λεγό-
 μενον ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα ἐνισταμένων καὶ παντελῶς ἀναι-
 ρούντων τὸ διαλέγεσθαι.

- 6 Παραπλήσιον δὲ τοῖς εἰρημένοις ἔστι καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Πρωταγόρου· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔφη πάντων ^c χρημάτων εἶναι μέτρον ^d ἄνθρωπον, οὐθὲν ἕτερον λέγων ἢ τὸ δοκοῦν ^e ἐκάστω τοῦτο καὶ εἶναι παγίως. Τούτου δὲ γιγνομένου τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ κακὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, καὶ τᾶλλα τὰ κατὰ τὰς ἀντικειμένας ^e λεγόμενα φά-
 σεις, διὰ τὸ πολλάκις τοισδὶ μὲν φαίνεσθαι τόδε εἶναι καλὸν τοισδὶ δὲ τοῦναντίον, μέτρον δ' εἶναι τὸ φαινόμενον ἐκάστω.
 3 Λύοιτο δ' ἂν αὕτη ἡ ἀπορία θεωρήσασι ^f πόθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπολήψεως ταύτης. "Εοικε γὰρ ἐνίοις μὲν ἐκ τῆς τῶν φυ-
 σιολόγων δόξης γεγενῆσθαι, τοῖς δ' ἐκ τοῦ μὴ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν ^g ἅπαντας γινώσκειν, ἀλλὰ ^h τοισδὶ μὲν ἡδὺ ⁱ τόδε
 4 φαίνεσθαι ^k τοισδὶ δὲ τοῦναντίον. Τὸ γὰρ μὴθὲν ^l ἐκ μὴ ὄντος γίγνεσθαι πᾶν δ' ἐξ ὄντος, σχεδὸν ἀπάντων ^m ἔστι κοινὸν δό-
 γμα τῶν περὶ φύσεως. "Ἐπεὶ οὖν οὐ λευκὸν γίγνεται λευκοῦ ⁿ τελέως ὄντος καὶ ^o οὐδαμῇ μὴ λευκοῦ, νῦν δὲ γεγεννημένον μὴ λευκὸν γίγνοιτ' ἂν ^p ἐκ μὴ ὄντος λευκοῦ τὸ γιγνόμενον μὴ λευκόν· ὥστε ἐκ μὴ ὄντος γίγνοιτ' ἂν κατ' ἐκείνους, εἰ μὴ
 5 ὑπῆρχε ^q μὴ λευκὸν τὸ αὐτὸ καὶ λευκόν. Οὐ χαλεπὸν δὲ δια-
 λύνει τὴν ἀπορίαν ταύτην· εἴρηται γὰρ ἐν τοῖς φυσικοῖς πῶς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίγνεται τὰ γιγνόμενα καὶ πῶς ἐξ ὄντος.

^z τοῦ om. T. ^a τινὸς μιᾶς Ab. ^b ἀληθεύεται Fb, ἀληθές ἔσται E.
^c εἶναι χρημάτων μέτρον E, εἶναι μέτρον χρημάτων T. ^d τὸν ἄνθρωπον E.
^e φάσεις λεγόμενα E.T. ^f πόθεν ἐλήλυθεν ἡ E.T. ^g ἅπαντα E.
^h τοῖσδε Ab. ⁱ τότε φαίνεται T. ^k τοῖς E.T. ^l ἐκ τοῦ μὴ T. ^m κοι-
νόν ἐστι Ab. ⁿ τελείως ET. ^o μηδαμῇ Fb. ^p γρ. καὶ οὕτως· ἐκ μὴ
ὄντος μὴ λευκοῦ margo E. ^q μὴ post καὶ Ab.

Τό γε μὴν ὁμοίως [†] προσέχειν [§] ταῖς δόξαις καὶ ταῖς φαν-
 τασίαις [‡] τῶν πρὸς αὐτοὺς [¥] διαμφισβητούντων εὐθες· δῆλον
 γὰρ ὅτι τοὺς ἑτέρους αὐτῶν ἀνάγκη διεψεύσθαι. Φανερόν δὲ 6
 τοῦτ' ἐκ τῶν γιγνομένων κατὰ τὴν αἴσθησιν· οὐδέποτε γὰρ
 τὸ αὐτὸ φαίνεται τοῖς μὲν γλυκὺ τοῖς δὲ τοῦναντίον, [¶] μὴ
[×] διεφθαρμένων καὶ λελωβημένων τῶν ἑτέρων τὸ αἰσθητήριον
 καὶ κριτήριον τῶν λεχθέντων χυμῶν. Τούτου δ' ὄντος τοιού-
 του τοὺς [¥] ἑτέρους μὲν ὑποληπτέον μέτρον εἶναι, τοὺς δ' ἑτέ-
 ρους οὐχ ὑποληπτέον. Ὅμοίως δὲ τοῦτο λέγω καὶ ἐπὶ ἀγα- 7
 θοῦ καὶ κακοῦ, καὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ, καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 τοιούτων. Οὐθὲν γὰρ διαφέρει ^z τοῦτ' ἀξιούν ^η τὰ φαινό-
 μενα τοῖς ὑπὸ τὴν ὄψιν ὑποβάλλουσι τὸν δάκτυλον καὶ ποι-
 οῦσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς φαίνεσθαι δύο, δύο δ' εἶναι διὰ τὸ φαίνε-
 σθαι τοσαῦτα, καὶ πάλιν ἔν· τοῖς γὰρ μὴ κινουσί τὴν ^a ὄψιν
 ἐν φαίνεται τὸ ἔν. Ὅλως δ' ἄτοπον ἐκ τοῦ φαίνεσθαι τὰ 8
 δεῦρο μεταβάλλοντα καὶ μηδέποτε διαμένοντα ἐν τοῖς αὐτοῖς,
 ἐκ τούτου περὶ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι. Δεῖ γὰρ
 ἐκ τῶν αἰεὶ ^b κατὰ ταῦτα ^c ἐχόντων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν
 ποιουμένων τὰληθὲς θηρεύειν. Τοιαῦτα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν 9
 κόσμον· ταῦτα ^d γὰρ οὐχ ὅτε μὲν ^e τοιαδὶ πάλιν δ' ἄλλοῖα
 φαίνεται, ταῦτα δ' αἰεὶ καὶ μεταβολῆς οὐδεμιᾶς κοινωνοῦντα.
^υ Ἐτι δ' ^f εἰ κίνησίς ἐστι καὶ κινούμενόν τι, κινεῖται δὲ πᾶν ἕκ-
 τινος καὶ εἰς τι, δεῖ ἄρα τὸ κινούμενον ^g εἶναι ἐν ἐκείνῳ ἐξ οὗ
 κινήσεται καὶ ^h οὐκ εἶναι ἐν αὐτῷ, καὶ εἰς ⁱ τοδὶ κινεῖσθαι καὶ
 γίγνεσθαι ἐν τούτῳ, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀντίφασιν μὴ ^k ἀλη-
 θεύεσθαι κατ' αὐτοὺς. Καὶ εἰ κατὰ τὸ ποσὸν συνεχῶς τὰ 10
 δεῦρο ῥεῖ καὶ κινεῖται, καὶ τις τοῦτο θεῖη καίπερ οὐκ ἀληθὲς
 ὄν, διὰ τί κατὰ τὸ ποιὸν οὐ μένει; ^l Φαίνονται γὰρ οὐχ
 ἥκιστα ^m τὰ κατὰ τὰς ἀντιφάσεις ⁿ ταύτου κατηγορεῖν ἐκ

[†] προσέχειν] προσέχειν ἀμφοτέραις E.T. [§] ταῖς δόξαις καὶ om. Fb.
[‡] τῶν πρὸς αὐτοὺς om. Fb. [¥] ἀμφισβητούντων Ab.Fb. [¶] μὴδὲ Ab.
[×] ἐφθαρμένων T. [¥] ἑτέρους] ἄλλους Ab. ^z ταῦτ' T, τοῦ Fb. ^a ὄψιν
 ἐμφαίνεται Ab. ^b κατ' αὐτὴν T. ^c ἐχόντων] ὄντων Ab. ^d γὰρ] μὲν T.
^e τοιάδε E. ^f εἰ] ἢ T. ^g εἶναι ἔτι ἐν E.T. ^h οὐκ] μὴ Ab. ⁱ τόδε Ab.
^k συναληθεύεσθαι Ab. ^l φαίνεται T. ^m τὰ om. T. ⁿ αὐτοῦ Ab.

τοῦ τὸ ποσὸν ὑπειληφέναι μὴ μένειν ἐπὶ τῶν σωμάτων ^ο διὰ
 11 τὸ καὶ εἶναι τετράπληχυν τὸ αὐτὸ καὶ οὐκ εἶναι. Ἡ δ' οὐσία
 κατὰ τὸ ποιοῦν, τοῦτο ^ρ δὲ τῆς ὀρισμένης φύσεως, τὸ δὲ
 ποσὸν τῆς ἀορίστου. Ἔτι διὰ τί προστάττοντος τοῦ ἱατροῦ
 τοδὶ τὸ σιτίον προσενέγκασθαι προσφέρονται; Τί γὰρ
 μᾶλλον ^q τοῦτο ^ρ ἄρτος ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστιν; Ὡστ' οὐθὲν ἂν
^σ διέχοι φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν. Νῦν δ' ὡς ^τ ἀληθεύοντες περὶ
 αὐτὸ καὶ ὄντος τοῦ προσταχθέντος σιτίου τούτου προσφέ-
 12 ρονται ^ν τοῦτο. Καίτοι ^ω γ' οὐκ ἔδει ^ζ μὴ διαμενούσης παγίως
 μηδεμιᾶς φύσεως ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, ἀλλ' αἰεὶ πασῶν κινου-
 μένων καὶ ρεουσῶν. Ἔτι δ' εἰ μὲν ἀλλοιούμεθα ^υ αἰεὶ καὶ μη-
 δέποτε ^ξ διαμένομεν οἱ αὐτοί, τί ^α καὶ θαυμαστὸν εἰ μηδέποθ'
 13 ἡμῖν ταῦτ' αὖτε φαίνεται καθάπερ τοῖς κάμνουσιν; Καὶ γὰρ τού-
 τοις διὰ τὸ μὴ ὁμοίως ^β διακείσθαι τὴν ἔξιν καὶ ὄθ' ὑγίαινον,
 οὐχ ὁμοία φαίνεται τὰ κατὰ τὰς αἰσθήσεις, αὐτὰ μὲν οὐ-
 δεμιᾶς διὰ γε τοῦτο μεταβολῆς κοινωνοῦντα τὰ αἰσθητά,
 αἰσθήματα δ' ἕτερα ποιοῦντα τοῖς κάμνουσι ^ε καὶ μὴ ταῦτά.
 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔχει καὶ τῆς εἰρημένης μεταβολῆς
 14 ^δ γιγνομένης ἴσως ἀναγκαῖόν ἐστιν. Εἰ δὲ μὴ μεταβάλλομεν
 ἀλλ' οἱ αὐτοὶ διατελοῦμεν ὄντες, εἴη ^ο ἂν τι μένον. Πρὸς
 μὲν οὖν τοὺς ἐκ λόγου τὰς εἰρημένας ἀπορίας ἔχοντας οὐ
 ῥάδιον διαλύσαι μὴ τιθέντων τι καὶ τούτου ^ι λόγον μηκέτι
 ἀπαιτούντων· οὕτω ^ε γὰρ πᾶς λόγος καὶ πᾶσα ὑπόδειξις
 γίγνεται· μὴθὲν γὰρ τιθέντες ἀναιροῦσι τὸ διαλέγεσθαι καὶ
 15 ὅλως λόγον. Ὡστε πρὸς μὲν τοὺς τοιούτους οὐκ ἔστι λόγος,
 πρὸς δὲ τοὺς διαπορούντας ἐκ τῶν παραδεδομένων ἀποριῶν
 ῥάδιον ἀπαντᾶν καὶ διαλύειν τὰ ποιοῦντα τὴν ἀπορίαν ἐν
 16 αὐτοῖς. Δῆλον δ' ἐκ τῶν εἰρημένων. Ὡστε φανερόν ἐκ
 τούτων ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὰς ἀντικειμένας φάσεις περὶ ταύ-
 τοῦ καθ' ἓνα χρόνον ἀληθεύειν, οὐδὲ τὰ ἐναντία, διὰ τὸ λέ-

^ο διὰ τὸ] διὰ Ab. ^ρ δέ] γὰρ Ab. ^q τοῦτο om. E.T. ^ρ ἄρτον T.
^σ διέχοι] τι ἔχει E.T. ^τ ἀληθεύοντος Ab. ^ν τούτω T. ^ω γ' om. Ab.
^ζ μὴ om. T. ^υ αἰεὶ om. Ab. ^ξ διαμένωμεν E. ^α καὶ om. Ab.
^β τὴν ἔξιν διακείσθαι Ab. ^ε καὶ μὴ ταῦτά om. Ab. ^δ γενομένης Ab.
^ο τι ἂν E.T. ^ι μηκέτι λόγον E.T. ^ε γὰρ καὶ πᾶς T.

γεσθαι κατὰ στέρησιν ^h πᾶσαν ἐναντιότητα. Δῆλον δὲ τοῦτ' ἐπ' ἀρχὴν τοὺς λόγους ⁱ ἀναλύουσι τοὺς τῶν ἐναντίων. Ὁμοίως δ' οὐδὲ τῶν ἀνὰ μέσον οὐθέν οἶόν τε κατηγορεῖσθαι καθ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. Λευκοῦ γὰρ ὄντος τοῦ ὑποκειμένου ¹⁷ λέγοντες αὐτὸ εἶναι οὔτε ^k λευκὸν οὔτε μέλαν ψευδόμεθα· συμβαίνει γὰρ εἶναι λευκὸν αὐτὸ καὶ μὴ εἶναι· θάτερον γὰρ τῶν συμπεπλεγμένων ^l ἀληθεύεται ^m κατ' αὐτοῦ, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ λευκοῦ. Οὔτε δὴ καθ' Ἡράκλειτον ⁿ ἐνδέχεται λέγοντας ἀληθεύειν, οὔτε κατ' Ἀναξαγόραν. Εἰ ¹⁸ δὲ μὴ, συμβήσεται τὰναντία τοῦ αὐτοῦ κατηγορεῖν· ὅταν γὰρ ἐν παντὶ φῇ παντὸς εἶναι μοῖραν, οὐθέν μᾶλλον εἶναι φησι γλυκὺ ἢ πικρὸν ἢ τῶν λοιπῶν ὅποιαν οὖν ἐναντιώσεων, εἴπερ ἐν ᾧπαντι ^o πᾶν ὑπάρχει μὴ δυνάμει μόνον ἀλλ' ἐνεργείᾳ καὶ ἀποκεκριμένον. Ὁμοίως δὲ οὐδὲ πάσας ψευδεῖς οὐδ' ¹⁹ ἀληθεῖς τὰς ^p φάσεις δυνατόν εἶναι, δι' ἄλλα τε πολλὰ τῶν συναχθέντων ἂν δυσχερῶν διὰ ταύτην τὴν θέσιν, ^q καὶ διότι ψευδῶν μὲν οὐσῶν πασῶν οὐδ' αὐτὸ ^r τοῦτό τις φάσκων ἀληθεύσει, ἀληθῶν δὲ ψευδεῖς εἶναι πάσας λέγων οὐ ψεύσεται.

Πᾶσα δ' ἐπιστήμη ζητεῖ τινὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας περὶ ἑκα- ⁷ στον τῶν ὑφ' αὐτὴν ἐπιστητῶν, οἷον ἰατρικὴ καὶ γυμναστικὴ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκάστη τῶν ποιητικῶν ^s καὶ μαθηματικῶν. Ἐκάστη γὰρ τούτων περιγραφασμένη τι γένος ^t αὐτῇ περὶ τοῦτο πραγματεύεται ὡς ὑπάρχον καὶ ὄν, οὐχ ἢ δὲ ὄν, ἀλλ' ἐτέρα τις αὐτῇ παρὰ ταύτας τὰς ἐπιστήμας ἐστὶν ἐπιστήμη. Τῶν δὲ λεχθεῖσων ἐπιστημῶν ἐκάστη λαβοῦσά πως τὸ τί ² ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ γένει πειρᾶται δεικνύναι τὰ λοιπὰ μαλακώτερον ἢ ἀκριβέστερον. Λαμβάνουσι δὲ τὸ τί ἐστὶν αἱ μὲν διὰ ^v τῆς αἰσθήσεως αἱ δ' ὑποτιθέμεναι· διὸ καὶ δῆλον ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαγωγῆς ὅτι τῆς οὐσίας καὶ τοῦ τί ἐστὶν οὐκ

^h πᾶσαν ἐναντιότητα] τὰ ἐναντία Ab. ⁱ λύουσι E. T. ^k μέλαν οὔτε λευκὸν Ab. ^l ἀληθεύεται E. ^m κατὰ τοῦ αὐτοῦ T. ⁿ ἐνδέχεται λέγοντα T, λέγοντα ἐνδέχεται F^b. ^o πάντα Ab. ^p φύσεις T. ^q καὶ om. T. ^r τις τοῦτο Ab. ^s καὶ] ἢ T. ^t αὐτῇ Ab. ^v τῆς om. Ab.

3 ἔστιν ἀπόδειξις. Ἐπεὶ δ' ἔστι τις ἡ περὶ φύσεως ἐπιστήμη,
 δηλόν ὅτι καὶ πρακτικῆς ἑτέρα καὶ ποιητικῆς ἔσται. Ποιη-
 τικῆς μὲν γὰρ ἐν τῷ ποιοῦντι καὶ ^ω οὐ τῷ ποιουμένῳ τῆς
 κινήσεως ἡ ἀρχή, καὶ τοῦτ' ἔστιν εἴτε τέχνη τις εἴτ' ἄλλη τις
 δύναμις. Ὁμοίως δὲ ^κ καὶ τῆς πρακτικῆς οὐκ ἐν τῷ πρακτῷ,
 4 μᾶλλον δ' ^υ ἐν τοῖς πράττουσιν ἡ κίνησις. Ἡ δὲ τοῦ φυσικῶ
 κοῦ περὶ τὰ ἔχοντ' ἐν ^z αὐτοῖς κινήσεως ἀρχὴν ἔστιν. Ὅτι
 μὲν τοίνυν οὔτε πρακτικὴν οὔτε ποιητικὴν ἀλλὰ θεωρητικὴν
 ἀναγκαῖον εἶναι τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, δηλόν ἐκ τούτων
 εἰς ἐν γάρ τι τούτων τῶν γενῶν ἀνάγκη πίπτειν ^α αὐτήν.
 5 Ἐπεὶ δὲ τὸ τί ἐστὶν ἀναγκαῖον ἐκάστη πως τῶν ἐπιστημῶν
 εἰδέναι καὶ τούτῳ χρῆσθαι ἀρχῇ, δεῖ μὴ λανθάνειν πῶς ὀρι-
 στέον τῷ φυσικῷ καὶ πῶς ὁ τῆς οὐσίας λόγος ληπτέος, πό-
 6 τερον ὡς τὸ σιμὸν ἢ μᾶλλον ὡς τὸ κοῖλον. Τούτων γὰρ
 ὁ μὲν τοῦ σιμοῦ λόγος μετὰ τῆς ὕλης λέγεται τῆς τοῦ
 πράγματος, ὁ δὲ τοῦ κοίλου χωρὶς τῆς ὕλης· ἡ γὰρ σιμότης
 ἐν ῥίνι γίγνεται, διὸ καὶ ὁ λόγος αὐτῆς μετὰ ταύτης ^β θεω-
 ρεῖται· τὸ σιμὸν γὰρ ἐστὶ ρῖς κοίλη. Φανερόν οὖν ὅτι καὶ
 σαρκὸς καὶ ὀφθαλμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μορίων μετὰ τῆς ὕλης
 7 αἰετὸν τὸν λόγον ἀποδοτέον. Ἐπεὶ δ' ἔστι τις ἐπιστήμη τοῦ
 ὄντος ἢ ὄν καὶ χωριστόν, σκεπτέον πότερον ποτε τῇ φυσικῇ
 τὴν αὐτὴν θετέον ^γ ταύτην εἶναι ἢ μᾶλλον ἑτέραν. Ἡ μὲν
 οὖν φυσικὴ περὶ τὰ κινήσεως ἔχοντ' ἀρχὴν ἐν αὐτοῖς ἐστίν, ἡ
 δὲ μαθηματικὴ θεωρητικὴ μὲν καὶ περὶ ^δ μένοντά τις αὕτη,
 8 ἀλλ' οὐ χωριστά. Περὶ τὸ χωριστὸν ἄρα ὄν καὶ ^ε τὸ ἀκίνη-
 τον ἑτέρα τούτων ἀμφοτέρων τῶν ἐπιστημῶν ἐστὶ τις, εἴπερ
 ὑπάρχει τις οὐσία τοιαύτη, λέγω δὲ χωριστὴ καὶ ἀκίνητος,
 ὅπερ πειρασόμεθα δεικνύναι. Καὶ εἴπερ ^ς ἔστι τις τοιαύτη
 φύσις ἐν τοῖς οὖσιν, ἐνταῦθ' ἂν εἴη που καὶ τὸ θεῖον, καὶ αὕτη
 9 ^h ἂν εἴη πρώτη καὶ κυριωτάτη ἀρχή. Δηλόν τοίνυν ὅτι τρία

^ω οὐ] ἐν T. ^κ καὶ ἐπὶ τῆς T. ^υ ἐν αὐτοῖς τοῖς T. ^z αὐτοῖς E.

^α αὐτήν om. Ab.

^β θεωρεῖται] εἴρηται E.T.

^γ εἶναι ταύτην E.T.

^δ μὲν ὄντα T. ^ε τὸ post καὶ om. Ab.

^ς τις om. Ab.

^ς ἔστι om. T.

^h ἂν om. Ab.

γένη τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν ἐστί, φυσική, μαθηματική, θεολογική. Βέλτιστον μὲν οὖν τὸ τῶν θεωρητικῶν ^κ ἐπιστημῶν γένος, τούτων δ' αὐτῶν ἡ τελευταία λεχθεῖσα· περὶ τὸ ^ι τιμιώτατον γὰρ ἐστὶ τῶν ὄντων, βελτίων δὲ καὶ χείρων ἐκάστη λέγεται κατὰ τὸ οἰκεῖον ἐπιστηγόν. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις πότερον ποτε τὴν τοῦ ὄντος ἢ ὃν ἐπιστήμην καθόλου ^μ δεῖ θείναι ἢ οὐ. Τῶν ^ν μὲν γὰρ μαθηματικῶν ἐκάστη περὶ ^{ιο} ἔν τι γένος ἀφωρισμένον ἐστίν, ἡ δὲ καθόλου κοινὴ περὶ πάντων. Εἰ μὲν οὖν αἱ φυσικαὶ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄντων εἰσί, ^ο καὶ ἡ φυσικὴ πρώτη τῶν ἐπιστημῶν εἴη· εἰ δ' ἔστιν ἑτέρα φύσις καὶ οὐσία χωριστὴ καὶ ἀκίνητος, ἑτέραν ἀνάγκη καὶ τὴν ἐπιστήμην αὐτῆς εἶναι καὶ προτέραν τῆς φυσικῆς καὶ καθόλου ^ρ τῷ προτέραν.

Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπλῶς ^α ὃν κατὰ ^τ πλείους λέγεται τρόπους, ^δ ὦν εἰς ἐστὶν ὁ κατὰ ^σ συμβεβηκὸς λεγόμενος, σκεπτέον πρῶτον περὶ τοῦ ^ι οὕτως ὄντος. Ὅτι μὲν οὖν οὐδεμία τῶν παραδεδομένων ἐπιστημῶν πραγματεύεται περὶ τὸ συμβεβηκὸς, δῆλον· οὔτε γὰρ οἰκοδομικὴ σκοπεῖ τὸ συμβησόμενον τοῖς τῇ οἰκίᾳ χρησιμομένοις, οἷον ^ν εἰ λυπηρῶς ἢ τούναντίον οἰκήσουσιν, οὔθ' ὑφαντικὴ οὔτε σκυτοτομικὴ οὔτε ^ω ὀψοποιική. Τὸ δὲ ^α καθ' αὐτὴν ἴδιον ἐκάστη τούτων σκοπεῖ τῶν ἐπιστημῶν μόνον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ οἰκεῖον τέλος. ^κ Οὐδὲ μουσικὸν καὶ γραμματικόν, οὐδὲ τὸν ὄντα μουσικὸν ὅτι γενόμενος γραμματικὸς ^γ τὰ ἀμφοτέρα ἅμα ἔσται, πρότερον οὐκ ^ζ ὦν, ὃ δὲ ^α μὴ αἰεὶ ὄν ἔστιν, ^β ἐγένετο τοῦτο, ὥσθ' ἅμα μουσικὸς ^β ἐγένετο καὶ γραμματικὸς. Τοῦτο δὲ οὐδεμία ζητεῖ τῶν ὁμολογουμένως ^δ οὐσῶν ἐπιστημῶν πλὴν ἡ σοφιστικὴ· περὶ τὸ συμβεβηκὸς γὰρ αὕτη μόνη πραγματεύεται, διὸ Πλάτων οὐ κακῶς εἶρηκε

^ι μὲν om. idem. ^κ ἐπιστημῶν om. E. ^ι κυριώτατον A^b. ^μ θείναι δεῖ T. ^α μὲν om. A^b. ^ο καὶ γρ. E. ^ρ τῷ om. A^b. ^α ὃν om. T. ^τ πλείους εἶναι λέγεται A^b. ^σ συμβεβηκὸς εἶναι λεγόμενος A^b. ^ι οὕτως] ὄντως E.T.F^b. ^ν εἴ] ἢ E. ^ω ὀψοποιητική T.A^b. ^κ οὐδὲ ἡ μουσικὸν T. οὐδὲ μουσικὸν καὶ γραμματικόν om. F^b. ^γ ἅμα ἔσται τὰ ἀμφοτέρα E.T. ^ζ ὄν T. ^α μὴ] ὄν T. ^β ἐγένετο utrobique T.A^b. ^δ οὐσῶν om. F^b.

φήσας ^d τὸν σοφιστὴν περὶ τὸ μὴ ὄν διατρίβειν. Ὅτι δ' ^e οὐδ' ἐνδεχόμενον ἔστιν εἶναι τοῦ συμβεβηκότος ἐπιστήμην, φανερόν ἔσται πειραθεῖσιν ἰδεῖν τί ποτ' ἔστι τὸ συμβεβηκός.

4 Πᾶν δὴ φαμεν εἶναι τὸ μὲν αἰεὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης (ἀνάγκης δ' οὐ τῆς κατὰ ^f τὸ βίαιον λεγομένης, ἀλλ' ἢ χρώμεθα ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἀποδείξεις), τὸ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' οὐθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐτ' αἰεὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης ἀλλ' ὅπως ἔτυχεν οἷον ἐπὶ κυνὶ γένοιτ' ἂν ψυχος, ἀλλὰ τοῦτ' οὐθ' ὡς αἰεὶ ^h καὶ ἐξ ἀνάγκης οὐθ' ⁱ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίγνεται, ^k συμβαίη δέ ποτ' ⁵ ἂν. Ἔστι δὴ τὸ συμβεβηκός ὃ γίγνεται μὲν, οὐκ αἰεὶ ^l δ' οὐδ' ἐξ ἀνάγκης οὐδ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τί μὲν οὖν ἔστι τὸ συμβεβηκός, εἴρηται, διότι δ' οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη τοῦ τοιοῦτου, δηλον· ἐπιστήμη μὲν γὰρ πᾶσα τῷ αἰεὶ ὄντος ἢ ὡς ἐπὶ ⁶ τὸ πολὺ, τὸ δὲ συμβεβηκός ^m ἐν οὐδετέρῳ ταύτων ἔστιν. Ὅτι δὲ τοῦ κατὰ συμβεβηκός ὄντος οὐκ εἰσὶν αἰτίαι καὶ ἀρχαὶ τοιαῦται οἵαι' περ τοῦ καθ' αὐτὸ ὄντος, δηλον· ἔσται γὰρ ἅπαντ' ἐξ ἀνάγκης. Εἰ γὰρ τόδε μὲν ἔστι τοῦδε ὄντος, τόδε δὲ τοῦδε, τοῦτο δὲ μὴ ὅπως ἔτυχεν ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης ἔσται καὶ οὐ τοῦτ' ἦν αἴτιον ⁿ ἕως τοῦ τελευταίου λεγομένου γαιτίατου· τοῦτο δ' ἦν κατὰ συμβεβηκός. Ὡστ' ἐξ ἀνάγκης ^o ἅπαντ' ἔσται, καὶ τὸ ^p ὁποτέρως ἔτυχε καὶ ^q τὸ ἐνδέχασθαι καὶ ^r γίγνεσθαι καὶ μὴ παντελῶς ἐκ τῶν γιγνομένων ἀναιρεῖται. Κἂν μὴ ὄν ^s δὲ ἀλλὰ γιγνόμενον τὸ αἴτιον ὑποτεθῇ, ⁸ ταῦτα συμβήσεται· πᾶν γὰρ ἐξ ἀνάγκης γενήσεται. ^u Ἡ γὰρ αὖριον ἐκλείψις γενήσεται ἂν ^v τόδε γένηται, τοῦτο δ' ἂν ἕτερόν τι, καὶ τοῦτ' ἂν ἄλλο· καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἀπὸ πεπερασμένου χρόνου ^w τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν μέχρι αὖριον ἀφαιρουμένου χρόνου ἥξει ποτὲ εἰς τὸ ὑπάρχον. Ὡστ' ἐπεὶ τοῦτ' ἔστιν, ἅπαντ' ἐξ ἀνάγκης τὰ μετὰ τοῦτο γενήσεται,

^d τὴν σοφιστικὴν T. ^e οὐδ' οὐκ E. ^f τὸ βίαιον] βίαν Ab.Fb. ^g οὐθ' οὐδὲ Ab. ^h καὶ add. E.Fb. ⁱ ὡς om. E.T. ^k συμβαίνει T. ^l δ' om. T.Ab. ^m ἐν om. Ab. ⁿ ὡς T.Ab. ^o ἅπαντες τε καὶ T. ^p ὁποτέρ' Ab. ^q τὸ om. T. ^r γένεσθαι E. ^s δὲ om. E. ^t ταυτὰ Ab. ^u ἢ εἰ E.T. ^v τοδὶ T. ^w τοῦ ἀπὸ—χρόνου om. Ab.

ὥστε ^κ πάντα ἐξ ἀνάγκης γίγνεσθαι. Τὸ δ' ὡς ὕαληθώς ^δ ⁹
καὶ ^λ μὴ κατὰ συμβεβηκός τὸ μὲν ἐστὶν ἐν συμπλοκῇ ^α τῆς
διανοίας καὶ πάθος ἐν ταύτῃ· διὸ περὶ μὲν τὸ οὕτως ^δ οὐ ζη-
τοῦνται αἱ ἀρχαί, περὶ δὲ τὸ ἔξω ^δ καὶ χωριστόν· τὸ δ' οὐκ
ἀναγκαῖον ἀλλ' ἀόριστον, λέγω δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός· τοῦ
τοιούτου δ' ἄτακτα καὶ ἄπειρα τὰ αἷτια. Τὸ δὲ ἐνεκά του ¹⁰
ἐν τοῖς φύσει γιγνομένοις ἢ ἀπὸ διανοίας ἐστίν. Τύχη δ'
ἐστὶν ὅταν τι ^β τούτων γένηται κατὰ συμβεβηκός. Ὡσπερ
γὰρ καὶ ὅν ἐστι τὸ μὲν καθ' αὐτὸ τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός,
οὕτω καὶ αἷτιον. Ἡ τύχη ^γ δ' αἷτιον κατὰ συμβεβηκός ἐν
τοῖς κατὰ προαίρεσιν τῶν ἐνεκά του γιγνομένοις. Διὸ περὶ ¹¹
^δ ταυτὸ τύχη καὶ διάνοια· προαίρεσις γὰρ οὐ χωρὶς διανοίας.
Τὰ δ' αἷτια ἀόριστα ἀφ' ὧν ^ε ἂν γένοιτο ^ς τὰ ἀπὸ τύχης· διὸ
ἄδηλος ἀνθρωπίνῃ λογισμῷ ^ε καὶ αἷτιον κατὰ συμβεβηκός,
ἀπλῶς δ' οὐθενός. Ἀγαθὴ ^η δὲ τύχη καὶ κακὴ ὅταν ἀγαθόν ¹²
^η φανῶν ἀποβῇ· ^ι εὐτυχία δὲ καὶ δυστυχία περὶ μέγεθος
τούτων. Ἐπεὶ δ' οὐθέν κατὰ συμβεβηκός πρότερον τῶν καθ'
αὐτό, οὐδ' ἄρ' αἷτια. Εἰ ἄρα τύχη ^κ ἢ τὸ αὐτόματον αἷτιον
τοῦ οὐρανοῦ, πρότερον νοῦς ^λ αἷτιον καὶ φύσις.

Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐνεργεῖα μόνον, ^μ τὸ δὲ δυνάμει, τὸ δὲ ⁹
δυνάμει καὶ ἐνεργεῖα, τὸ μὲν ὄν, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ τῶν
λοιπῶν. Οὐκ ἔστι ^ν δὲ κίνησις παρὰ τὰ πράγματα· μετα-
βάλλει γὰρ αἰεὶ κατὰ τὰς τοῦ ὄντος κατηγορίας. Κοινὸν
δ' ἐπὶ τούτων οὐθέν ^ο ἐστὶν οὐδ' ἐν μιᾷ κατηγορίᾳ. Ἐκαστον
δὲ διχῶς ὑπάρχει πᾶσιν, οἷον τὸ ^ρ τόδε· τὸ μὲν γὰρ ^α μορφὴ
αὐτοῦ, τὸ δὲ στέρησις. Καὶ κατὰ τὸ ποιὸν τὸ μὲν λευκὸν ²
τὸ δὲ μέλαν, καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τὸ μὲν τέλειον τὸ δ' ἀτελές,
καὶ κατὰ φορὰν τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω, ^ς ἢ κούφον ^ε καὶ
βαρὺ. Ὡστε κινήσεως καὶ μεταβολῆς τοσαύτ' εἶδη ὅσα τοῦ

^κ πάντα om. Ab. ^γ ἀληθές Ab. ^λ μὴ om. E. ^α τῆς om. Ab.
^β γένηται τούτων Ab. ^γ δ' αἷτια E. ^δ ταυτὰ E. ^ε ἂν om. T. ^ς τὸ Ab.
^ε καὶ τὸ αἷτιον T. ^η δὲ om. Ab. ^ι εὐτυχία] ἀτυχία T. Ab. ^κ ἢ καὶ
τὸ Ab. ^λ αἷτιος E. T. Ab. ^μ τὸ δὲ δυνάμει om. Ab. ^ν δέ] δέ τις E,
δέ τι T. ^ο ἐστὶν δ' οὐδ' E. T. ^ρ τόνδε T. ^α μορφῇ] ἔξίς T. ^ς ἢ τὸ
μὲν κούφον T. ^ε καὶ] τὸ δὲ E. T.

ὄντος. Διηρημένου δὲ καθ' ἕκαστον γένος ^ι τοῦ μὲν δυνάμει
 τοῦ δ' ἐντελεχείᾳ, ^ν τὴν τοῦ δυνάμει ἢ τοιοῦτόν ἐστιν ἐνέρ-
 3 γειαν λέγω κίνησιν. ^ω Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγομεν, ἐνθένδε δῆ-
 λον. Ὅταν γὰρ τὸ οἰκοδομητὸν ἢ τοιοῦτον, αὐτὸ λέγομεν
 εἶναι ἐνεργεῖα ἢ οἰκοδομεῖται, καὶ ^ξ ἔστι τοῦτο οἰκοδόμησις.
 Ὅμοιως μάθησις, ἰάτρευσις ^υ καὶ κύλισις, ^z βάδισις, αἰσις,
^α γήρανσις, ἄδρυνσις. Συμβαίνει δὲ κινεῖσθαι ὅταν ἢ ἐντε-
 4 λέχεια ἢ αὐτὴ, καὶ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον. ^β Ἡ δὲ
 τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν ἐντελεχείᾳ ὦν ἐνεργῇ ^ε ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο
 ἢ κινήτὸν, κίνησις ἐστίν. Λέγω δὲ τὸ ἢ ὧδε. Ἔστι γὰρ ὁ
 χαλκὸς δυνάμει ἀνδριάς· ἀλλ' ὅμως οὐχ ἡ τοῦ χαλκοῦ ἐντε-
 λέχεια, ἢ χαλκός, κίνησις ἐστίν. Οὐ γὰρ ταῦτόν χαλκῶ
 εἶναι καὶ δυνάμει τινί, ἐπεὶ εἰ ταῦτόν ἦν ἀπλῶς κατὰ τὸν λό-
 γον, ἦν αὖ ἡ τοῦ χαλκοῦ ἐντελέχεια κίνησις τις. Οὐκ ἔστι
 5 δὲ ταυτό. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν ἐναντίων· τὸ μὲν γὰρ δύνασθαι
 ὑγιαίνειν καὶ δύνασθαι κάμνειν ^δ οὐ ^ε ταυτόν (καὶ γὰρ ^ε αὖ τὸ
 ὑγιαίνειν καὶ ^ε τὸ κάμνειν ταυτόν ἦν), τὸ δ' ὑποκείμενον καὶ
 ὑγιαῖνον καὶ νοσοῦν, εἴθ' ὑγρότης εἴθ' αἷμα, ταῦτό καὶ ἔν.
 Ἐπεὶ δ' ^η οὐ ταυτόν, ὥσπερ οὐδὲ χρῶμα ταυτόν καὶ ὁρατόν,
 6 ἢ τοῦ δυνατοῦ ^ι ἢ δυνατὸν ἐντελέχεια κίνησις ἐστίν. Ὅτι μὲν
^κ γὰρ ἐστίν αὕτη, καὶ ^λ ὅτι συμβαίνει ^μ τότε κινεῖσθαι ^ν ὅταν
 ἢ ἐντελέχεια ἢ αὕτη, καὶ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον, δῆλον.
 Ἐνδέχεται γὰρ ἕκαστον ὅτε μὲν ἐνεργεῖν ὅτε δὲ μὴ, οἶον τὸ
 οἰκοδομητὸν ἢ οἰκοδομητόν, καὶ ἡ τοῦ οἰκοδομητοῦ ἐνέργεια
 7 ἢ οἰκοδομητόν, οἰκοδόμησις ἐστίν. ^ο Ἡ γὰρ τοῦτο ^ρ ἐστίν
^α ἢ οἰκοδόμησις ^β ἢ ἐνέργεια ^γ ἢ οἰκία. Ἀλλ' ὅταν οἰκία ἢ,
 οὐκέτι οἰκοδομητὸν ^δ ἔσται· οἰκοδομεῖται δὲ τὸ οἰκοδομητόν.

^ι τοῦ μὲν om. A^b. ^ν τὴν τοῦ] τοῦτο T. ^ω ὅτι—δῆλον om. T.
^ξ ἔστι τι τοῦτο E. ^υ καὶ κύλισις om. E.T. ^z βάδισις om. A^b. ^α γή-
 ρανσις] πέπανσις, πείρανσις T. ^β ἢ δῆ] ἤδη T.A^b. ^ε ἢ αὐτὸ—κίνησις]
 οὐχ ἢ αὐτὸ ἀλλ' ἢ κινήτὸν ἢ κίνησις E.T. ^δ οὐ om. T. ^ε ταυτόν ἦν
 καὶ T.A^b. ^ε αὖ om. T. ^ε τὸ post καὶ om. E. ^η οὐ τὸ αὐτὸ E, οὕτω
 αὐτὸ T. ^ι ἢ] καὶ ἢ A^b. ^κ γὰρ] οὖν A^b. ^λ ὅτε A^b. ^μ κινεῖσθαι
 τότε T. ^ν ὅταν ἢ ἐντελέχεια αὕτη E.T. ^ο ἢ] εἰ E. ^ρ ἐστίν] οἰκία
 ἐστίν E.T. ^α ἢ] ἢ ἢ T. ^β ἢ om. E.T. ^γ ἢ οἰκία om. E.T.A^b.
^δ ἔσται om. A^b.

Ἀνάγκη ἄρα οἰκοδόμησιν τὴν ἐνέργειαν εἶναι, ἡ δ' οἰκοδόμησις κίνησις τις. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων. Ὅτι δὲ καλῶς εἴρηται, δηλον ἐξ ὧν οἱ ἄλλοι λέ-8 γουσι περὶ αὐτῆς, καὶ ἐκ τοῦ μὴ ῥάδιον εἶναι διορίσαι ἄλλως αὐτήν. Οὔτε γὰρ ἐν ἄλλῃ τις γένει δύναιτ' ἂν θεῖναι αὐτήν. Δηλον ᾠδ' ἐξ ὧν λέγουσιν οἱ ^κ μὲν ἐτερότητα καὶ ἀνισότητα καὶ τὸ μὴ ὄν, ὧν οὐθὲν ἀνάγκη κινεῖσθαι. Ἄλλ' οὐδ' ἡ μετα-9 βολή οὗτ' εἰς ταῦτα οὗτ' ἐκ τούτων μᾶλλον ἢ ^γ ἐκ τῶν ἀντικειμένων. Αἴτιον δὲ τοῦ εἰς ταῦτα τιθέναι ὅτι ἀόριστόν τι δοκεῖ εἶναι ἡ κίνησις, τῆς δ' ἐτέρας ^κ συστοιχίας αἱ ἀρχαὶ διὰ τὸ στερητικαὶ εἶναι ἀόριστοι· οὔτε γὰρ τόδε οὔτε τοιόνδε οὐδεμία αὐτῶν οὔτε τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν. Τοῦ δὲ δοκεῖν ^ι ἀόριστον ^α εἶναι τὴν κίνησιν αἴτιον ὅτι οὗτ' εἰς δύναμιν τῶν ὄντων οὗτ' εἰς ἐνέργειαν ἔστι ^β θεῖναι αὐτήν· οὔτε γὰρ τὸ δυνατὸν ποσὸν εἶναι κινεῖται ἐξ ἀνάγκης, οὔτε τὸ ἐνεργεῖα ποσόν. Ἡ τε κίνησις ἐνέργεια μὲν εἶναι δοκεῖ ^γ τις, ἀτελὴς δέ· ^ι αἴτιον δ' ὅτι ἀτελὲς τὸ δυνατὸν οὐ ἔστιν ἐνέργεια. Καὶ διὰ τοῦτο χαλεπὸν αὐτὴν λαβεῖν τί ἐστίν· ἡ γὰρ εἰς στέρησιν ἀνάγκη θεῖναι ἢ εἰς δύναμιν ἢ εἰς ἐνέργειαν ἀπλῆν, τούτων δ' οὐθὲν φαίνεται ἐνδεχόμενον. Ὡστε λείπεται τὸ λεχθὲν εἶναι ^ι καὶ ἐνέργειαν ^δ καὶ μὴ ἐνέργειαν τὴν εἰρημένην, ἰδεῖν μὲν χαλεπὴν ἐνδεχομένην δ' εἶναι. Καὶ ὅτι ἔστιν ἡ κίνησις ἐν τῷ κινητῷ, δηλον· ἐντελέχεια γὰρ ἔστι τούτου ὑπὸ τοῦ κινητικοῦ, καὶ ἡ τοῦ κινητικοῦ ἐνέργεια οὐκ ἄλλη ἐστίν. Δεῖ μὲν ^ι γὰρ εἶναι ἐντελέχειαν ἀμφοῖν· κινητικὸν μὲν γὰρ ἔστι τῷ δύνασθαι, κινεῖν δὲ τῷ ἐνεργεῖν. Ἄλλ' ἔστιν ἐνεργητικὸν τοῦ κινητοῦ, ὥσθ' ὁμοίως ^ε μία ἀμφοῖν ἐνέργεια ὥσπερ ^ι τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν πρὸς δύο καὶ δύο πρὸς ἓν, καὶ τὸ ἄναντες καὶ τὸ κάταντες, ἀλλὰ τὸ εἶναι οὐχ ἓν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κινουντος καὶ κινουμένου.

^γ ἄλλως αὐτήν om. T. ^κ δ' om. idem. ^κ μὲν] μὲν γὰρ A^b. ^γ ἐκ post ἡ om. E.T. ^κ συστοιχίας T. ^α τὴν κίνησιν εἶναι A^b. ^β τιθέναι E.T. ^γ τις om. T. ^δ καὶ μὴ ἐνέργειαν om. A^b. ^ε μία ἡ ἀμφοῖν E. ^ι τὸ διάστημα τὸ αὐτὸ E.

10 Τὸ εἰς δ' ἄπειρον ἢ τὸ ἀδύνατον διελθεῖν τῷ μὴ πεφυκέναι
 διέναι, καθάπερ ἡ φωνὴ ἀόρατος, ἢ τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύ-
 τητον, ἢ ὁ μόλις, ἢ ὁ πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχει διέξοδον ἢ πέρασ-
 ῖτι προσθέσει ἢ ἀφαιρέσει ἢ ἄμφω. Χωριστὸν μὲν δὴ αὐτό
 2 τι ὄν, ἡ αἰσθητὸν δ' οὐχ οἶόν τ' εἶναι. Εἰ γὰρ μήτε μέγεθος
 1 ἔστι μήτε πλῆθος, οὐσία δ' κ' αὐτοῦ τὸ ἄπειρον καὶ μὴ συμ-
 βεβηκός, ἀδιαίρετον ἔσται· τὸ γὰρ διαιρετὸν ἢ μέγεθος ἢ
 πλῆθος. Εἰ δὲ ἀδιαίρετον, οὐκ ἄπειρον, εἰ μὴ καθάπερ ἡ
 φωνὴ ἀόρατος. Ἀλλ' οὐχ οὕτω λέγουσιν 1 οὐδ' ἡμεῖς ζη-
 3 τοῦμεν, ἀλλ' ὡς ἀδιέξοδον. Ἔτι πῶς ἐνδέχεται καθ' αὐτό
 εἶναι ἄπειρον, εἰ μὴ καὶ ἀριθμὸς καὶ μέγεθος, ὧν πάθος τὸ
 ἄπειρον; Ἔτι 2 εἰ κατὰ συμβεβηκός, οὐκ ἂν εἴη στοιχεῖον
 τῶν ὄντων 3 ἢ ἄπειρον, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἀόρατον τῆς διαλέκτου,
 καίτοι ἡ φωνὴ ἀόρατος. Καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐνεργεία εἶναι
 4 τὸ ἄπειρον, δῆλον. Ἔσται γὰρ 0 ὅτιοῦν αὐτοῦ ἄπειρον μέ-
 ρος τὸ λαμβανόμενον· τὸ γὰρ ἀπείρῳ εἶναι καὶ ἄπειρον ταύ-
 τό, εἴπερ οὐσία τὸ ἄπειρον καὶ 1 μὴ καθ' ὑποκειμένον. Ὡστε
 ἢ ἀδιαίρετον, ἢ εἰς 4 ἄπειρα διαιρετόν, 1 εἰ μεριστόν. Πολλὰ
 δ' εἶναι τὸ αὐτὸ ἀδύνατον ἄπειρα· ὥσπερ γὰρ 2 ἀέρος ἀήρ
 5 μέρος, οὕτως ἄπειρον ἀπείρου, εἰ ἔστιν οὐσία καὶ ἀρχή. Ἀμέ-
 ριστον ἄρα καὶ ἀδιαίρετον. Ἀλλ' ἀδύνατον τὸ ἐντελεχεῖα
 ὄν ἄπειρον· ποσὸν γὰρ εἶναι ἀνάγκη. Κατὰ συμβεβηκός
 ἄρα ὑπάρχει. Ἀλλ' 1 εἰ οὕτως, εἴρηται ὅτι οὐκ ἐνδέχεται
 εἶναι ἀρχὴν ἀλλ' 2 ἐκείνο ᾧ συμβέβηκε, τὸν ἀέρα ἢ τὸ ἄρτιον.
 Αὕτη μὲν οὖν ἡ ζήτησις καθόλου· ὅτι 3 δ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
 6 οὐκ ἔστιν, ἐνθένδε δῆλον. Εἰ γὰρ σώματος λόγος τὸ ἐπι-
 πέδοις ὠρισμένον, οὐκ εἴη ἂν ἄπειρον σῶμα οὐτ' αἰσθητὸν
 οὔτε νοητόν, 4 οὐδ' ἀριθμὸς ὡς κεχωρισμένος καὶ ἄπειρος·
 ἀριθμητὸν γὰρ ὁ ἀριθμὸς ἢ τὸ ἔχον ἀριθμόν. Ὑφυσικῶς δὲ

ε δ' om. A^b. ἡ αἰσθητὸν δ' om. E. ἰ ἔστι om. A^b. κ αὐτὸ E.T.
 1 οὐδ'] οὐθ' E.T. 2 εἰ om. T. 3 ἢ] ἢ A^b. 0 ὅτιοῦν ἐαυτοῦ T, αὐτοῦ
 ὅτιοῦν A^b. 1 μὴ om. T. 4 ἄπειρα] αἰεὶ διαιρετὰ A^b. 1 εἰ] ἢ T.
 2 μέρος ἀήρ ἀέρος E.T. 3 εἰ om. A^b. 4 ἐκείνω T. 5 δ' οὐδ' ἐν A^b.
 6 οὐτ' E.T. 7 φυσικὸν T.

ἐκ τῶνδε δῆλον. Οὔτε γὰρ σύνθετον οἶόν ^z τ' εἶναι οὔθ' ἀπλοῦν. Σύνθετον μὲν γὰρ οὐκ ^a ἔσται σῶμα, ^b ἐπεὶ πεπεράνται τῷ πλήθει τὰ στοιχεῖα. Δεῖ γὰρ ἰσάζειν τὰναντία γ καὶ μὴ εἶναι ἐν αὐτῶν ἄπειρον· εἰ γὰρ ^c ὅπως οὖν λείπεται ἡ θατέρου σώματος δύναμις, φθαρήσεται ὑπὸ τοῦ ἀπείρου τὸ πεπερασμένον. Ἐκαστον δ' ἄπειρον εἶναι ἀδύνατον· σῶμα γὰρ ἐστὶ τὸ πάντῃ ἔχον διάστασιν, ἄπειρον δὲ τὸ ἀπεράντως διεσθηκός, ὥστ' ^d εἰ τὸ ἄπειρον σῶμα, πάντῃ ἔσται ἄπειρον. ^e Οὐδὲ ἐν δὲ καὶ ἀπλοῦν ἐνδέχεται ^f τὸ ἄπειρον εἶναι σῶμα, ^g οὔθ' ὡς λέγουσί τινες, παρὰ τὰ στοιχεῖα ἐξ οὗ γεννῶσι ταῦτα (οὐκ ἔστι γὰρ ἐτὶ τοιοῦτο σῶμα παρὰ τὰ στοιχεῖα· ^h ἅπαντα γὰρ ἐξ ⁱ ὧν ἐστὶ καὶ διαλύεται εἰς ^k ταῦτα, οὐ φαίνεται δὲ τοῦτο ^l περὶ τὰ ἀπλᾶ σώματα), οὐδὲ πῦρ οὐδ' ἄλλο ^m τι τῶν στοιχείων οὐθέν. Χωρὶς γὰρ τοῦ ἄπειρον εἶναι τι αὐ- ⁹ τῶν ἀδύνατον τὸ ἅπαν, καὶ ἡ πεπερασμένον, ἡ εἶναι ἡ γίγνεσθαι ἐν τι αὐτῶν, ὥσπερ Ἡράκλειτός φησιν ἅπαντα γίγνεσθαι ποτε πῦρ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνός, ὃ ποιοῦσι παρὰ τὰ στοιχεῖα οἱ φυσικοί. Πᾶν γὰρ μεταβάλλει ἐξ ἐναντίου, οἶον ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρόν. Ἔτι τὸ αἰσθη- ¹⁰ τὸν σῶμα ποῦ, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος ὅλου καὶ μορίου, οἶον τῆς γῆς. Ὡστ' εἰ μὲν ὁμοειδές, ἀκίνητον ἔσται ἡ αἰεὶ ⁿ οἰσθήσεται. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· τί γὰρ μᾶλλον ^o κάτω ἢ ἄνω ἡ ὀπουοῦν; Οἶον εἰ βῶλος εἴη, ποῦ αὕτη κινήσεται ἢ μενεῖ; Ὁ γὰρ τόπος αὐτῆς τοῦ συγγενούς σώματος ἄπειρος. Κα- ¹¹ θέξει οὖν τὸν ὅλον τόπον. Καὶ πῶς; Τίς οὖν ^p ἡ μονὴ καὶ ἡ κίνησις; Ἡ πανταχοῦ μενεῖ; Οὐ κινήσεται ἄρα. Ἡ πανταχοῦ ^q κινήσεται; Οὐκ ἄρα στήσεται. Εἰ δ' ἀνόμοιον τὸ πᾶν, ἀνόμοιοι καὶ οἱ τόποι, καὶ πρῶτον μὲν οὐχ ἐν τῷ σῶμα τοῦ παντός ἀλλ' ἢ τῷ ἄπτεσθαι, εἴτα ἡ πεπερασμένα

^z τ' om. T. ^a ἔσται] ἔνι Ab. ^b ἐπεὶ περ] εἰ E.T. ^c ὅπως οὖν E.
^d εἰ om. E.T. ^e οὐδὲ ἐν δὲ ἀπλοῦν E, οὐδὲ ἐν καὶ ἀπλοῦν Ab, ἀπλοῦν
δ' T. ^f τὸ om. E.T. ^g τὸ om. E.T. ^h ἅπαν T. ⁱ ὧν] οὐ E.T.
^k ταυτὸ T, τοῦτο E. ^l παρὰ Ab. ^m τι om. Ab. ⁿ αἰσθήσεται
τοῦ δὲ T. ^o κάτω] καὶ τὸ T. ^p ἡ utrumque om. Ab. ^q κινήσεται
om. E.T.Ab.

- 12 ταῦτ' ἔσται ἡ ἄπειρα ^τεἶδει. Πεπερασμένα μὲν οὖν οὐχ οἶόν τε· ἔσται γὰρ τὰ μὲν ἄπειρα τὰ δ' οὐ, εἰ τὸ πᾶν ἄπειρον, οἶον πῦρ ἢ ὕδωρ· φθορὰ δὲ τὸ τοιοῦτον τοῖς ἐναντίοις. Εἰ δ' ἄπειρα καὶ ἀπλᾶ, καὶ οἱ τόποι ἄπειροι καὶ ἔσται ἄπειρα ^ατὰ στοιχεῖα· εἰ δὲ τοῦτ' ἀδύνατον, καὶ οἱ τόποι πεπερασμέ-
 13 νοι, καὶ τὸ πᾶν ἀνάγκη πεπεράνθαι. Ὅλως δ' ἀδύνατον ἄπει-
 ρον εἶναι σῶμα καὶ τόπον τοῖς σώμασιν, εἰ πᾶν σῶμα αἰσθη-
 τὸν ^τἢ βάρος ἔχει ἢ κουφότητα. Ἡ γὰρ ἐπὶ τὸ μέσον ἢ ἄνω οἰσθήσεται, ἀδύνατον δὲ τὸ ἄπειρον ἢ πᾶν ἢ τὸ ἡμισυ
^νἢ ὅποτερονοῦν πεπονθέναι· πῶς γὰρ ^ωδιελείς; Ἡ πῶς τοῦ ἀπείρου ἔσται τὸ μὲν κάτω τὸ δ' ἄνω, ἢ ἔσχατον καὶ μέσον;
 14 Ἐτι πᾶν ^χσῶμα αἰσθητὸν ἐν τόπῳ, τόπου δὲ εἶδη ἔξ, ἀδύ-
 νατον δ' ἐν τῷ ἀπείρῳ σώματι ταῦτ' εἶναι. Ὅλως δ' εἰ ἀδύνατον τόπον ἄπειρον εἶναι, καὶ σῶμα ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἐν τόπῳ ποῦ, τοῦτο ^γδὲ σημαίνει ἢ ἄνω ἢ κάτω ἢ τῶν λοιπῶν
 15 τι, τούτων δ' ἕκαστον πέρας τι. Τὸ δ' ἄπειρον οὐ ταῦτόν ἐν μεγέθει καὶ ^ζκινήσει καὶ χρόνῳ ὡς μία τις φύσις, ^αἀλλὰ τὸ ὕστερον λέγεται κατὰ τὸ πρότερον, οἶον κινήσεις κατὰ τὸ μέγεθος ἐφ' οὗ κινεῖται ἢ ἀλλοιοῦνται ἢ αὖξεται, χρόνος δὲ διὰ τὴν κίνησιν.
- II Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, ὡς τὸ μουσικὸν ^ββαδίζειν, τὸ δὲ τῷ τούτου τι μεταβάλλειν ἀπλῶς λέγεται μεταβάλλειν, οἶον ὅσα κατὰ μέρη· ὑγιάζεται γὰρ τὸ σῶμα, ὅτι ὁ ὀφθαλμός. Ἔστι δέ τι ^εὃ καθ' αὐτὸ ^απρῶτον κινεῖται, καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ καθ' αὐτὸ κινήτόν. Ἔστι δέ τι καὶ ἐπὶ τοῦ κινουίντος ὡσαύτως· κινεῖ γὰρ κατὰ συμβε-
 βηκός ^δτὸ ^εμὲν κατὰ μέρος τὸ δὲ καθ' αὐτό· ἔστι δέ τι τὸ κινοῦν πρῶτον· ἔστι ^εδὲ τι τὸ κινούμενον ^ςἐν τινι χρόνῳ καὶ ἔξ οὗ καὶ εἰς ^δ. Τὰ ^βδ' εἶδη καὶ ^ιτὰ πάθη καὶ ὁ τόπος, εἰς

^τ ἐν τισι λείπει τὸ εἶδει γρ. E. ^α τὰ om. Ab. ^τ ἢ om. idem.
^ν ἢ post ἡμισυ om. E. ^ω διελθς Ab. ^χ αἰσθητὸν σῶμα E.T. ^γ δὲ δὴ σημαίνει E.T. ^ζ χρόνῳ καὶ κινήσει T. ^α ἀλλὰ] ἅμα T. ^β βαδί-
 ζει Ab. ^ε ὃ καθ'] καὶ δ E.T. ^δ τόδε T. ^ε μὲν] δὲ Ab. ^ς δὲ
 alterum om. E. ^ς ἐν τινι] ἐτι ἐν φ E.T. ^β δ' om. T. ^ι τὰ
 om. E.T.

ἃ κινούνται τὰ κινούμενα, ἀκίνητά ἐστιν, οἷον ἐπιστήμη καὶ θερμότης· ἔστι δ' οὐχ ἡ θερμότης κίνησις ἀλλ' ἡ θέρμανσις. Ἡ δὲ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολὴ οὐκ ἐν ἅπασιν ὑπάρχει, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐναντίοις καὶ μεταξὺ καὶ ἐν ἀντιφάσει. Τούτου δὲ πίστις ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον, ^κἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον, ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ¹οὐχ ὑποκείμενον, ^μἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον. Λέγω δὲ ⁴ὑποκείμενον τὸ καταφάσει δηλούμενον. Ὡστ' ἀνάγκη τρεῖς εἶναι μεταβολάς· ἡ γὰρ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον οὐκ ἔστι μεταβολή· οὔτε γὰρ ἐναντία οὔτε ἀντίφασίς ἐστιν, ὅτι οὐκ ἀντίθεσις. Ἡ μὲν οὖν οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κατ' ἀντίφασιν γένεσις ἐστιν, ἡ μὲν ἀπλῶς ἀπλῇ, ἡ δὲ ^πτινὸς τίς· ἡ δ' ἐξ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον φθορά, ἡ μὲν ἀπλῶς ^οἀπλῇ, ἡ δὲ ^ρτινὸς τίς. Εἰ δὴ τὸ μὴ ὄν λέγε- ⁵ται πλεοναχῶς, καὶ μήτε τὸ κατὰ σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν ἐνδέχεται κινεῖσθαι, μήτε τὸ κατὰ δύναμιν τὸ τῷ ἀπλῶς ^qὄντι ἀντικείμενον· τὸ γὰρ μὴ λευκὸν ἢ μὴ ἀγαθὸν ^τὅμως ἐνδέχεται κινεῖσθαι ^ακατὰ συμβεβηκός· ^εεἴη γὰρ ^νἂν ἄνθρωπος τὸ μὴ λευκόν· τὸ δ' ἀπλῶς μὴ τόδε οὐδαμῶς ἀδύνατον ^ωγὰρ τὸ μὴ ὄν κινεῖσθαι· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὴν γένεσιν κίνησιν εἶναι γίγνεται γὰρ τὸ μὴ ὄν. Εἰ γὰρ καὶ ὅτι μάλιστα κατὰ ⁶συμβεβηκὸς γίγνεται, ἀλλ' ὅμως ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ὑπάρχει τὸ μὴ ὄν κατὰ τοῦ γιγνομένου ἀπλῶς. Ὅμοιως δὲ καὶ τὸ ἡρεμεῖν. Ταῦτά ^ςτε δὴ συμβαίνει δυσχερῇ, καὶ εἰ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τόπῳ, τὸ δὲ μὴ ὄν οὐκ ἔστιν ἐν τόπῳ· εἴη γὰρ ἂν που. Οὐδὲ δὴ ^γἡ φθορὰ κίνησις· ἐναντίον γὰρ κινήσει κίνησις ^zἡ ἡρεμία, φθορὰ δὲ γενέσει. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα κίνησις ^γμεταβολὴ τις, μεταβολαὶ δὲ τρεῖς ^ααἱ εἰρημέναι, τούτων δ' ^βαἱ κατὰ γένεσιν καὶ φθορὰν οὐ κινήσεις, αὗται δ' εἰσὶν αἱ

^κ ἢ οὐκ—δὲ ὑποκείμενον om. A^b. ¹ οὐχ om. T. ^μ ἢ—ὑποκείμενον add. E. ^π τις τινός T. A^b. ^ο ἀπλῇ om. A^b. ^ρ τις τινός A^b. ^q ὄντι om. A^b. ^τ ὅλως T. ^α κατὰ] μὴ κατὰ T. ^ε εἰ T. ^ν ἂν] ἢν T, om. A^b. ^ω γὰρ om. T. ^ς τε] δὴ A^b. ^γ ἡ om. E. ^z ἡ om. T. ^α αἱ om. A^b. ^β αἱ μὲν κατὰ A^b.

κατ' ἀντίφασιν, ἀνάγκη τὴν ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κίνησιν εἶναι μόνην. Τὰ δ' ὑποκείμενα ^c ἢ ἐναντία ἢ μεταξύν καὶ γὰρ ἢ στέρησις κείσθω ἐναντίον, καὶ δηλοῦται καταφάσει, οἷον τὸ γυμνὸν καὶ ^d νωδὸν καὶ τὸ μέλαν.

- 12 Εἰ οὖν αἱ κατηγορίαι διήρηνται οὐσίᾳ, ποιότητι, τόπῳ, ^e τῷ ποιεῖν ^e ἢ πάσχειν, τῷ πρὸς τι, ^e τῷ ποσῶ, ἀνάγκη τρεῖς εἶναι κινήσεις, ποιού, ποσοῦ, τόπου. Κατ' οὐσίαν δ' οὐ διὰ τὸ μηθὲν εἶναι οὐσίᾳ ἐναντίον, οὐδὲ ^f τοῦ πρὸς τι· ἔστι γὰρ ^g θατέρου μηθὲν μεταβάλλοντος ἀληθεύεσθαι θάτερον μηθὲν ^h μεταβάλλον, ὥστε κατὰ συμβεβηκὸς ἡ κίνησις αὐτῶν. Οὐδὲ ποιοῦντος ^h καὶ πάσχοντος, ἢ κινούντος καὶ κινουμένου, ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις οὐδὲ γενέσεως γένεσις, οὐδ' ὅλως ⁱ μεταβολῆς μεταβολή. Διχῶς γὰρ ἐνδέχεται κινήσεως ^k εἶναι κίνησιν, ἢ ὡς ὑποκειμένου, οἷον ὁ ἄνθρωπος ^l κινεῖται ὅτι ἐκ λευκοῦ εἰς μέλαν μεταβάλλει, ὥστε οὕτω καὶ ἡ κίνησις ἢ θερ- ^m ⁿ αῖνεται ἢ ψύχεται ἢ ^m τόπον ἀλλάττει ἢ αὔξεται. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· οὐ γὰρ τῶν ὑποκειμένων τι ἡ μεταβολή. Ἡ ⁿ τῷ ἑτερόν τι ὑποκείμενον ἐκ μεταβολῆς μεταβάλλειν εἰς ἄλλο εἶδος, οἷον ἄνθρωπον ἐκ νόσου εἰς ὑγίειαν. Ἄλλ' οὐδὲ ^o τοῦτο δυνατόν πλὴν κατὰ συμβεβηκός. Ὅτι Πᾶσα γὰρ κίνησις ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἐστὶ μεταβολή, καὶ γένεσις καὶ φθορά ὡσαύτως· πλὴν ^p αἰ μὲν ^q εἰς ἀντικείμενα ὡδὶ ἢ ὡδὶ ^r οὐ κινήσεις. Ἀμα οὖν μεταβάλλει ἐξ ὑγείας εἰς νόσον, καὶ ἐξ ^s αὐτῆς ταύτης τῆς μεταβολῆς εἰς ἄλλην. Δήλον ^s δὲ ὅτι ἂν νοσήσῃ, μεταβεβληκὸς ἔσται εἰς ὅποιον οὖν (ἐνδέχεται γὰρ ἡρεμεῖν) καὶ ἔτι εἰς μὴ τὴν τυχοῦσαν αἰεὶ· κακείνη ἐκ τινος εἰς ^t τι ἄλλο ^v ἔσται. Ὡσθ' ἡ ἀντικείμενη ἔσται ὑγίανσις, ἀλλὰ τῷ συμβεβηκέναι, οἷον ἐξ ἀναμνήσεως εἰς λήθην μεταβάλλει

^c ἢ prius om. A^b. ^d νωδὸν] λευκὸν A^b. ^e τῷ primum tertiumque et ἢ om. A^b. ^f τοῦ om. E.T. ^g θατέρου μεταβάλλοντος μηδὲν ἀληθεύεσθαι θάτερον μὴ δὲ μ. A^b. ^h καὶ πάσχοντος] ἢ πάσχοντος A^b. ⁱ μεταβολή μεταβολῆς E.T. ^k κίνησιν εἶναι A^b. ^l κείται T. ^m τόπον] τὸ πᾶν T. ⁿ τῷ] τὸ T. ^o ἅπασιν γὰρ ἡ κίνησις A^b. ^p αἰ] ἡ A^b. ^q ἐξ ἀντικείμενων T. ^r οὐ κινήσεις] ἡ κίνησις A^b. ^s δ' E.T. ^t ἄλλο τε T. ^v ἔσται om. E.T.

ὅτι ϕ ὑπάρχει ἐκείνο μεταβάλλει, ὅτε μὲν εἰς ἐπιστήμην ὅτε δὲ εἰς ὑγίειαν. Ὑἑτι εἰς ἄπειρον βαδιεῖται, εἰ ἔσται μεταβολῆς μεταβολὴ καὶ γενέσεως γενέσεις. Ἀνάγκη ω δὴ καὶ τὴν προτέραν, εἰ ἢ ὑστέρα· οἶον εἰ ἢ ἀπλῇ χ γένεσις ἐγίγνετό ποτε, καὶ τὸ γιγνόμενον γ ἀπλῶς ἐγίγνετο. Ὡστε οὐπω ἦν α τὸ γιγνόμενον ἀπλῶς, ἀλλὰ α τι γιγνόμενον ἢ γενόμενον. β Εἰ δὴ καὶ τοῦτ', ἐγίγνετό ποτε, ὥστ' οὐκ ἦν πω ϵ τότε γιγνόμενον. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἀπείρων οὐκ ἔστι δ τι πρῶτον, ϵ οὐκ ἔσται τὸ πρῶτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ ἐχόμενον. Οὕτε γίγνεσθαι ϵ οὖν οὔτε κινεῖσθαι οἶόν τε οὔτε μεταβάλλειν οὐθέν. Ὑἑτι τοῦ αὐτοῦ κίνησις ἢ ἐναντία καὶ ἡρέμεις, ζ καὶ γενέσεις καὶ φθορά. Ὡστε τὸ γιγνόμενον ὅταν γένηται γιγνόμενον, θ τότε φθείρεται· οὔτε γὰρ εὐθὺς η γιγνόμενον οὐθ' ὕστερον· εἶναι γὰρ δεῖ τὸ φθειρόμενον. Ὑἑτι δεῖ ἕλην ὑπεῖναι τῷ γιγνομένῳ καὶ ι μεταβάλλοντι. Τίς οὖν ἔσται, ὥσπερ τὸ ἀλλοιωτὸν σῶμα ἢ ψυχὴ, οὕτω κ τί τὸ γιγνόμενον ι κίνησις ἢ γενέσεις; Καὶ μ ἔτι τί εἰς δ κινοῦνται; Δεῖ γὰρ α εἶναι τὴν τοῦδε ἐκ τοῦδε εἰς τόδε κίνησιν μὴ κίνησιν. Πῶς οὖν; ν Οὐ γὰρ ἔσται μάθησις \omicron τῆς μαθήσεως, ὥστ' ρ οὐδὲ γενέσεις γενέσεως. Ἐπεὶ δ' οὐτ' ϱ οὐσίας οὔτε τοῦ πρὸς τι οὔτε τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, λείπεται κατὰ τὸ ποιὸν τ καὶ ποσὸν καὶ τόπον κίνησιν εἶναι· τούτων γὰρ ἐκάστῳ ἐναντιώσις ἔστιν. Λέγω δὲ τὸ ποιὸν οὐ τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ (ς καὶ γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ ποιόν) ἀλλὰ τὸ παθητικόν· καθὼ λέγεται πάσχειν ἢ ἀπαθεῖς εἶναι. Τὸ δὲ τ ἀκίνητον τό τε ὅλως ἀδύνατον $\iota\omicron$ κινηθῆναι καὶ τὸ ν μόλις ἐν χρόνῳ ω πολλῷ χ ἢ βραδέως ἀρχόμενον, καὶ τὸ πεφυκὸς μὲν κινεῖσθαι, μὴ δυνάμενον δὲ ὅτε

ω δὲ T. χ γένεσις ἐγίγνετο] γένετο A^b. γ ἀπλῶς om. E. T. α τὸ om. E. β γινόμενον τι A^b. β εἰ δὴ] ἦδη A^b. ϵ τότε] ποτε A^b. δ τι om. E. T. ϵ οὐκ ἔσται τὸ πρῶτον om. A^b. ζ οὖν αὐται οὔτε E. ζ καὶ ἡ γένεσις A^b. η γενόμενον A^b. ι μεταβάλλειν τι. τίς E. T. κ τί] τί καὶ A^b. ι κίνησις] ἢ κίνησις A^b. μ ἔτι] τοι T, om. E. ν εἶναι τι τὴν E. T. \omicron τῆς μαθήσεως] ἢ τῆς μαθήσεως γένεσις A^b. ρ οὐδὲ γένεσις] τῆς post lacunam A^b. ϱ οὐσίαν T. τ καὶ τὸ ποσὸν A^b. ς καὶ γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ] καὶ τῇ διαφορᾷ T. A^b. τ ἀκίνητον] ἀδύνατον T. ν μόλις A^b. ω πολλῷ] ποτε T. χ ἢ om. E. T.

πέφυκε καὶ γ οὐ^z καὶ ὤς. *Ο καλῶ ἡρεμεῖν τῶν ἀκινήτων μόνον· ἐναντίον γὰρ ἡρεμία κινήσει, ὥστε στέρησις αὐ ἐῖη τοῦ δεκτικοῦ.

- 11 Ὑμα κατὰ τόπον ὅσα ἐν ἐνὶ τόπῳ ^aπρώτῳ, καὶ χωρὶς ὅσα ἐν ἄλλῳ. ὙΑπτεσθαι ^bδὲ ὦν τὰ ἄκρα ἅμα. Μεταξὺ δ' εἰς ὃ πέφυκε πρότερον ἀφικνεῖσθαι τὸ μεταβάλλον ἢ εἰς ὃ ἔσχατον μεταβάλλει κατὰ φύσιν ^cτὸ συνεχῶς μεταβάλλον. ὙΕναντίον κατὰ τόπον τὸ κατ' εὐθείαν ἀπέχον πλεί-
 12 στον. ὙΕξῆς δὲ ^dοὐ μετὰ τὴν ἀρχὴν ὄντος, θέσει ἢ εἶδει ἢ ἄλλως πως ἀφορισθέντος, μηθὲν μεταξὺ ἐστὶ τῶν ἐν ταύτῳ γένει καὶ ^eοὐ ἐφεξῆς ἐστίν, οἷον γραμμαὶ γραμμῆς ἢ μονά-
 13 δες μονάδος ἢ οἰκίας οἰκία. ὙΑλλο δ' οὐθὲν κωλύει μεταξὺ εἶναι· τὸ γὰρ ἐξῆς ^fτινὸς ἐφεξῆς καὶ ὕστερόν τι· οὐ γὰρ τὸ
 13 ἐν ἐξῆς τῶν δύο, οὐδ' ἡ νομηνία τῆς δευτέρας. ὙΕχόμενον δὲ ὃ αὐ ἐξῆς ὃν ^gἀπτηται. ὙΕπεὶ δὲ πᾶσα μεταβολὴ ἐν τοῖς ἀντικειμένοις, ταῦτα ^hδὲ τὰ τ' ἐναντία καὶ ἀντίφασις, ἀντι-
 φάσεως δ' οὐθὲν ἀνὰ μέσον, δηλὸν ⁱὥς ἐν τοῖς ἐναντίοις τὸ μεταξύ. Τὸ δὲ συνεχὲς ὅπερ ἐχόμενόν τι ^kἢ ἀπτόμενον.
 14 ὙΛέγω δὲ συνεχὲς ὅταν ταὐτὸ γένηται καὶ ἐν τὸ ἐκατέρου πέρασ οἷς ἀπτονται καὶ συνέχονται, ὥστε δηλὸν ὅτι τὸ συν-
 15 χὲς ἐν τούτοις ἐξ ὦν ^mἐν τι πέφυκε γίγνεσθαι κατὰ ⁿτὴν σύναψιν. Καὶ ὅτι πρῶτον τὸ ἐφεξῆς, δηλὸν· τὸ γὰρ ἐξῆς οὐχ ἀπτεται, τοῦτο δ' ^oἐφεξῆς καὶ ^pεἰ συνεχὲς, ἀπτεται, εἰ
 15 δ' ἀπτεται, οὕτω συνεχές. ὙΕν οἷς δὲ μὴ ἐστὶν ἀφή, οὐκ ἔστι σύμφυσις ἐν τούτοις. ὙὩστ' οὐκ ἔστι στιγμὴ μονάδι ταυτόν· ταῖς μὲν γὰρ ὑπάρχει τὸ ἀπτεσθαι, ταῖς δ' οὐ, ^qἀλλὰ τὸ ἐφεξῆς καὶ ^rτῶν μὲν μεταξύ τι, τῶν δ' οὐ.

γ οὐ] οὐ πέφυκε Αβ. ^z καὶ ὤς. δ καλῶ] ὡς οὐκ ἄλλο Τ. ^a πρώτον Αβ. ^b δὲ om. Αβ. ^c τὸ om. Ε.Τ. ^d οὐ Τ. ^e οὐ] δ Αβ. ^f τινὸς] τινὶ Αβ. ^g ἀνάπτηται Αβ. ^h δὲ τὰναντία Τ, δὲ ἐναντία Αβ. ⁱ ὥς] δ' ὡς Τ. ^k ἢ ἀπτόμενον om. Ε.Τ. ^l λέγω] λέγεται Αβ. ^m ἐν τι] ἐν Τ. ⁿ τὴν om. Τ. ^o ἐφεξῆς] ἐξῆς Τ. ^p εἰς Τ.Αβ. ^q ἀλλὰ πρὸς τὸ Ε.Τ. ^r τῶν] τῷ γε Τ.

Α.

Περὶ τῆς οὐσίας ἡ θεωρία· τῶν γὰρ οὐσιῶν αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἷτια ζητοῦνται. Καὶ γὰρ εἰ ὡς ὅλον τι τὸ πᾶν, ἡ οὐσία πρῶτον μέρος· ^ακαὶ εἰ ^ττῷ ἐφεξῆς, ^νκαὶ οὕτω πρῶτον ἡ οὐσία, εἴτα τὸ ποιόν, ^ωεἴτα τὸ ποσόν. Ἄμα δ' οὐδ' ὄντα ^χὡς εἰπεῖν ἀπλῶς ὕαλλα, ^zἀλλὰ ποιότητες ^ακαὶ κινήσεις, ^βἥ καὶ ^ετὸ οὐ λευκὸν καὶ τὸ οὐκ εὐθύ· λέγομεν ^δγούν ^εεἶναι καὶ ταῦτα, οἷον ἔστιν οὐ λευκόν. Ἔτι ^εοὐθὲν τῶν ἄλλων χω-
ριστόν. Μαρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔργῳ· τῆς γὰρ οὐ-
σίας ἐζήτουν ἀρχὰς καὶ στοιχεῖα καὶ αἷτια. Οἱ μὲν οὖν νῦν τὰ καθόλου οὐσίας μᾶλλον τιθέασιν· τὰ γὰρ γένη καθόλου, ^αφασιν ἀρχὰς καὶ οὐσίας εἶναι μᾶλλον διὰ τὸ λογικῶς ζη-
τεῖν· οἱ δὲ πάλαι τὰ καθ' ^εἑκαστον, οἷον πῦρ καὶ γῆν, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν σῶμα. Οὐσίαι δὲ τρεῖς, μία μὲν αἰσθητή, ἥς ἡ ³μὲν αἰδῖος ἡ δὲ φθαρτή, ἣν πάντες ὁμολογοῦσιν, οἷον τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα· ἡ δ' αἰδῖος ἥς ἀνάγκη τὰ στοιχεῖα λαβεῖν, εἴτε ἐν εἴτε πολλά. Ἄλλη δὲ ἀκίνητος, ^βκαὶ ταύτην ^ιτινὲς ⁴εἶναι φασὶ χωριστήν, οἱ μὲν εἰς δύο διαιροῦντες, οἱ δὲ εἰς μίαν φύσιν τιθέντες τὰ εἶδη καὶ τὰ μαθηματικά, ^κοἱ δὲ τὰ μαθηματικὰ μόνον τούτων. Ἐκείναι μὲν δὴ φυσικῆς (μετὰ κινή-
σεως γάρ), αὕτη δ' ἐτέρας, εἰ μηδεμία αὐτοῖς ἀρχὴ κοινή.
Ἡ δ' αἰσθητὴ οὐσία μεταβλητή. Εἰ ¹δ' ἡ μεταβολὴ ἐκ ⁵τῶν ἀντικειμένων ἢ τῶν μεταξύ, ἀντικειμένων δὲ ^μμὴ πάντων (οὐ λευκὸν γὰρ ἡ φωνή) ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀνάγκη ὑπεῖναι τι τὸ μεταβάλλον εἰς τὴν ἐναντίωσιν· οὐ γὰρ τὰ ἐναντία μεταβάλλει. Ἔτι τὸ μὲν ὑπομένει, τὸ δ' ἐναντίον οὐχ ὑπο-
μένει· ἔστιν ἄρα τι τρίτον παρὰ τὰ ἐναντία, ἡ ὕλη. Εἰ δὴ αἱ μεταβολαὶ τέτταρες, ἡ κατὰ ^ατὸ τί ἢ κατὰ τὸ ^οποιὸν ἢ

^α εἰ καὶ Fb. ^τ τὸ Ab.Fb. ^ν καὶ E.T. ^ω εἴτα τὸ ποσόν] ἡ ποσόν E.T. ^χ ἀπλῶς ὡς εἰπεῖν Fb, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν Ab. ^γ ταῦτα E.T.Fb. ^z ἀλλὰ] οἷον Fb. ^α καὶ om. Fb. ^β ἢ Fb. ^ε τὸ οὐ] οὐ τὸ T. ^δ γούν] εὖν T. ^ε καὶ ταῦτα εἶναι Ab. ^ε οὐδὲ T. ^ε ἑκαστα Ab. ^β καὶ add. Ab. ^ι φασὶ τινες εἶναι E.T. ^κ οἱ δὲ τὰ μαθηματικά om. E. ¹ δ' ἢ] δὴ E, δὲ T. ^μ μὴ] οὐ T. ^α τὸ om. E. ^ο οἷον T.

ποσόν ἢ ποῦ, καὶ γένεσις μὲν ἢ ἀπλῇ καὶ φθορὰ ῥ ἢ κατὰ τόδε, αὔξεισις δὲ καὶ φθίσις ἢ κατὰ τὸ ποσόν, ἀλλοιώσις δὲ ἢ κατὰ τὸ πάθος, ¹φορὰ δὲ ἢ κατὰ τόπον, εἰς ἐναντιώσεις ²ἂν εἶεν ¹τὰς καθ' ἑκαστον αἰ μεταβολαί. Ἀνάγκη δὴ μεταβάλλειν τὴν ὕλην δυναμένην ἄμφω· ἐπεὶ δὲ διττὸν ³τὸ ὄν, μεταβάλλει πᾶν ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος εἰς τὸ ἐνεργεῖα ὄν, οἶον ἐκ λευκοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργεῖα λευκόν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπ' αὔξεσεως καὶ φθίσεως. Ὡστε οὐ μόνον κατὰ συμβεβηκὸς ἐνδέχεται γίγνεσθαι ἐκ μὴ ὄντος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὄντος γίγνεται ³πάντα, δυνάμει ¹μέντοι ὄντος, ἐκ μὴ ὄντος δὲ ἐνεργεῖα. Καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ Ἀναξαγόρου ἔν (βέλτιον γὰρ ¹ἢ ὁμοῦ πάντα) καὶ Ἐμπεδοκλέους τὸ μίγμα καὶ Ἀναξιμάνδρου. Καὶ ὡς Δημόκριτός φησιν, ἦν ¹ὁμοῦ πάντα δυνάμει, ἐνεργεῖα δ' οὐ. ⁴Ὡστε τῆς ὕλης ἂν εἶεν ἡμμένοι. Πάντα δ' ὕλην ἔχει ὅσα μεταβάλλει, ἀλλ' ἐτέραν· καὶ τῶν αἰδίων ὅσα μὴ ¹γεννητὰ κινητὰ δὲ φορᾷ, ἀλλ' οὐ ¹γεννητὴν, ἀλλὰ πόθεν ποῖ. Ἀπορήσειε ²δ' ἂν τις ἐκ ποίου μὴ ὄντος ἢ γένεσις· τριχῶς γὰρ τὸ μὴ ὄν. Εἰ δὴ ³τί ἐστι δυνάμει, ἀλλ' ὅμως οὐ τοῦ τυχόντος, ἀλλ' ἔτερον ἐξ ἐτέρου. Οὐδ' ἱκανὸν ὅτι ὁμοῦ πάντα χρήματα· διαφέρει γὰρ τῇ ὕλῃ, ἐπεὶ διὰ τί ἄπειρα ἐγένετο ἀλλ' οὐχ ἔν; Ὁ γὰρ νοῦς εἰς, ὥστ' εἰ ¹καὶ ἡ ὕλη μία, ἐκεῖνο ἐγένετο ἐνεργεῖα οὐ ¹ἢ ὕλη ἦν δυνάμει. Τρία δὲ τὰ αἷτια καὶ ¹τρεῖς αἰ ἀρχαί, δύο μὲν ἢ ἐναντιώσεις, ἥς τὸ μὲν λόγος καὶ εἶδος τὸ δὲ στέρησις, τὸ δὲ τρίτον ἢ ὕλη.

³ Μετὰ ταῦτα ὅτι οὐ γίγνεται οὔτε ¹ἢ ὕλη οὔτε τὸ εἶδος, λέγω δὲ τὰ ἔσχατα. Πᾶν γὰρ μεταβάλλει τι καὶ ὑπὸ τινος καὶ εἰς ¹τι. Ὑφ' οὗ μὲν, τοῦ πρώτου κινούντος· ²ὁ δέ, ἢ ὕλη· εἰς ὁ δέ, τὸ εἶδος. Εἰς ἄπειρον οὖν εἰσιν, εἰ μὴ μόνον ὁ χαλκὸς γίγνεται στρογγύλος ἀλλὰ καὶ τὸ στρογγύλον ²ἢ ὁ χαλκός· ἀνάγκη δὴ στῆναι. Μετὰ ταῦτα ὅτι ἐκάστη

ῥ ἢ post φθορὰ om. E.T. ¹ φθορὰ T. ¹ ταῖς T. ³ τὸ om. F^b.
¹ μέντοι ἢ ὄντος T. ¹ ἢ] ἦν Ab. ¹ ὁμοῦ γρ. E: E.T.A^b. ἡμίν. ¹ γεννητὰ τὰ κινητὰ T. ¹ γεννητὸν T. ² δ' om. F^b. ³ τί ἐστι] ἐστὶ τὸ F^b.
¹ καὶ om. A^b. ¹ ἢ] καὶ ἢ T. ¹ τρεῖς om. F^b. ¹ ἢ et τὸ om. F^b.
¹ post τι Ab. καὶ ἐξ οὗ. ² δ] οὐ T.

ἐκ συνωνύμου γίγνεται ^h ἢ ⁱ οὐσία· τὰ γὰρ φύσει οὐσίαι καὶ τάλλα. Ἡ γὰρ τέχνη ἢ φύσει γίγνεται ἢ τύχῃ ἢ τῷ αὐτομάτῳ. Ἡ μὲν οὖν τέχνη ἀρχὴ ἐν ἄλλῳ, ἢ δὲ φύσις ἀρχὴ ἐν ^k αὐτῷ· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Αἱ δὲ λοιπαὶ αἰτίαι στερεώσεις τούτων. Οὐσίαι δὲ τρεῖς, ἢ μὲν ὕλη τόδε ³ τι οὐσα τῷ φαίνεσθαι (ὅσα γὰρ ^l ἐστὶν ἀφῆ καὶ μὴ συμφύσει, ὕλη καὶ ὑποκείμενον), ἢ δὲ φύσις ^m τόδε τι, εἰς ἣν, καὶ ἕξις ⁿ τις· ἔτι τρίτη ἢ ἐκ τούτων ^o ἢ καθ' ἕκαστα, οἷον Σωκράτης ἢ Καλλίας. Ἐπὶ μὲν οὖν τινῶν τὸ τόδε ^p τι οὐκ ἔστι παρὰ τὴν συνθέτην οὐσίαν, οἷον οἰκίας τὸ εἶδος, εἰ μὴ ^q ἢ τέχνη. Οὐδ' ἔστι γένεσις καὶ φθορὰ τούτων, ἀλλ' ἄλ- ⁴ λον τρόπον εἰς ^r καὶ οὐκ εἰσὶν οἰκία ^s τε ἢ ἄνευ ὕλης καὶ ὑγεία καὶ πᾶν τὸ κατὰ τέχνην. Ἄλλ' εἴπερ, ἐπὶ τῶν φύσει. Διὸ ^t δὴ οὐ κακῶς ^v ὁ Πλάτων ἔφη ὅτι εἶδη ἐστὶν ὅποσα φύσει, εἴπερ ἐστὶν εἶδη ^w ἄλλα τούτων, οἷον πῦρ, σὰρξ, κεφαλὴ. Ὑπαντα ^x γὰρ ὕλη ἐστί, καὶ τῆς μάλιστ' οὐσίας ἢ τελευταία. ⁵ Τὰ μὲν οὖν κινουῦντα αἰτία ὡς προγεγεννημένα ὄντα, τὰ δ' ὡς ὁ λόγος ἅμα. Ὅτε γὰρ ὑγιαίνει ὁ ἄνθρωπος, τότε καὶ ^y ἢ ὑγεία ἐστὶν, καὶ τὸ σχῆμα τῆς χαλκῆς σφαίρας ἅμα καὶ ἢ χαλκῇ σφαίρα. Εἰ δὲ καὶ ὕστερόν τι ὑπομένει, σκεπτέον· ⁶ ἐπ' ἐνίῳ γὰρ οὐθέν κωλύει, οἷον εἰ ^z ἢ ψυχὴ τοιούτον, μὴ πᾶσα ἀλλ' ὁ νοῦς· πᾶσαν γὰρ ἀδύνατον ἴσως. Φανερόν δὴ ὅτι οὐθέν δεῖ διὰ γε ταῦτ' εἶναι τὰς ιδέας· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ, ὃ ^a καθ' ἕκαστον τὸν τινά. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν· ἢ γὰρ ἰατρικὴ τέχνη ^b ὁ λόγος τῆς ὑγείας ἐστίν.

^c Τὰ δ' αἰτία καὶ αἱ ἀρχαὶ ^d ἄλλα ἄλλων ἔστιν ὥς, ἔστι ⁴ δ' ὥς, αἱ καθόλου ^e λέγει τις καὶ κατ' ἀναλογίαν, ταῦτα ^f πάν-

^h ἢ add. Ab. ⁱ οὐσία] οὐσίας T. ^k ἐαντῷ Ab. ^l ἐστὶν om. T. ^m τόδε] καὶ τόδε Ab. ⁿ τις· ἔτι] ἢ T. ^o ἢ καθ' ἢ καὶ καθ' Ab. ^p τι om. E. ^q ἢ τέχνη. οὐδ' τὸ εἶδος οὐκ T. ^r καὶ οὐκ εἰσὶν om. T. ^s τε om. E.T. ^t δὴ om. Ab. ^v ὁ om. E.T. ^w ἀλλὰ E.T. ^x γὰρ καὶ ὕλη T. ^y ἢ om. E.T. ^z ἢ om. Ab. ^a καθέκαστος Ab. ^b ὁ et ἐστὶν om. Ab. ^c τὰ δ' ἔστι δὲ τὰ Ab. ^d ἄλλαι ἄλλων, ἔστι δ' ὥς ἂν Ab. ^e λέγει Ab. ^f πάντα Ab.

των. Ἀπορήσειε γὰρ § ἂν τις πότερον ἕτεροι ἢ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν πρὸς τι, καὶ καθ' ἐκάστην ^h δὴ τῶν κατηγοριῶν ὁμοίως. Ἀλλ' ἄτοπον εἰ ταῦτὰ πάντων ἐκ τῶν αὐτῶν γὰρ ἔσται ⁱ τὰ πρὸς τι καὶ ^k ἡ οὐσία.

2 Τί οὖν τοῦτ' ἔσται; Παρὰ γὰρ τὴν οὐσίαν καὶ τὰλλα τὰ κατηγορούμενα οὐθέν ἐστι κοινόν· πρότερον δὲ τὸ στοιχεῖον ἢ ὧν ^l ἐστὶ τὸ στοιχεῖον. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἡ οὐσία στοιχεῖον τῶν πρὸς τι, οὐδὲ τούτων οὐθέν τῆς οὐσίας. Ἔτι πῶς ἐνδέ-

3 χεται πάντων εἶναι ταῦτὰ στοιχεῖα; Οὐθέν γὰρ οἷόν τ' εἶναι τῶν στοιχείων τῷ ἐκ ^m τῶν στοιχείων συγκειμένῳ τὸ αὐτό, οἷον ⁿ τῷ ΒΑ τὸ Β ἢ Α. Οὐδὲ δὴ τῶν νοητῶν ^o στοιχείον ῥέστιν, οἷον τὸ ^q ἐν ἢ τὸ ὄν· ὑπάρχει γὰρ ταῦθ' ἐκάστω καὶ τῶν συνθέτων. Οὐθέν ἄρ' ἔσται αὐτῶν οὗτ' οὐσία οὔτε πρὸς τι· ἀλλ' ἀναγκαῖον. Οὐκ ἔστιν ἄρα πάντων ταῦτὰ στοι-

4 χεῖα. Ἡ ὥσπερ λέγομεν, ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὡς οὗ, οἷον ἴσως τῶν αἰσθητῶν σωμάτων ὡς μὲν εἶδος τὸ θερμόν καὶ ἄλλον τρόπον τὸ ψυχρόν ἢ στέρησις, ὕλη δὲ τὸ δυνάμει ταῦτα πρῶτον καθ' ^s αὐτό, ^t οὐσαὶ δὲ ταῦτά τε καὶ τὰ ἐκ τούτων ὧν ἀρχαὶ ταῦτα, ἢ εἴ τι ἐκ ^v θερμοῦ καὶ ψυχροῦ γίγνεται ἐν, οἷον σὰρξ ἢ ὅσπου· ἕτερον γὰρ ἀνάγκη ἐκείνων εἶναι τὸ γε-

5 νόμενον. Τούτων μὲν οὖν ^w ταῦτὰ στοιχεῖα καὶ ἀρχαί, ἄλλων δ' ἄλλα. Πάντων δὲ οὕτω μὲν εἰπεῖν οὐκ ἔστιν, ^x τῷ ἀνάλογον δέ, ὥσπερ εἴ τις ^y εἴποι ὅτι ἀρχαὶ εἰσι ^z τρεῖς, τὸ

6 εἶδος καὶ ἡ στέρησις καὶ ἡ ὕλη. Ἀλλ' ἕκαστον τούτων ἕτερον περὶ ἕκαστον γένος ἐστίν, οἷον ἐν ^a χρώματι λευκόν, μέλαν, ἐπιφάνεια, φῶς, σκότος, ἀήρ· ἐκ δὲ τούτων ἡμέρα ^b καὶ νύξ. Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τὰ ἐνυπάρχοντα αἷτια, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτὸς οἷον τὸ κινεῖν, δῆλον ὅτι ἕτερον ἀρχὴ καὶ στοιχεῖον. Αἷτια δ' ἄμφω καὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖται ἡ ἀρχή, τὸ

§ ἂν om. T. ^h δὴ κατηγορίαν Ab. ⁱ τὰ] τὸ Ab. ^k αἱ οὐσαὶ E.T. ^l ἐστὶ τὸ om. Ab. ^m τῶν om. Ab.Fb. ⁿ τὸ βα τῷ T. ^o στοιχείων E.Fb. ^p ῥέστιν om. E.T. ^q ἐν καὶ τὸ ὄν Fb, ὄν ἢ τὸ ἐν Ab. ^r ὕλη] ἡ ὕλη E.T. ^s ἐαντό Ab, αὐτόν T. ^t οὐσία T. ^v ψυχροῦ καὶ θερμοῦ Ab. ^w ταῦτα E.T. ^x τὸ Ab. ^y εἴποιεν Ab. ^z τρεῖς om. T. ^a χρώμασι Ab. ^b καὶ om. E.T.

δ' ὡς κινοῦν ἢ ^c ἰστὰν ἀρχή τις ^d καὶ οὐσία. "Ὡστε στοιχεῖα γ μὲν κατ' ἀναλογίαν τρία, αἰτίαι δὲ καὶ ἀρχαὶ ^e τέτταρες· ἄλλο δ' ἐν ἄλλῳ, καὶ τὸ πρῶτον αἷτιον ὡς κινοῦν ἄλλο ἄλλῳ. *Υγίεια, νόσος, σῶμα· τὸ κινοῦν ἱατρική. Εἶδος, ἀταξία τοιαδί, πλίνθοι· τὸ κινοῦν οἰκοδομική. ^f Καὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖται ἡ ἀρχή. Ἐπεὶ δὲ τὸ κινοῦν ἐν μὲν τοῖς φυσικοῖς ^g ἀνθρώποις ἄνθρωπος, ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ διανοίας τὸ εἶδος ^h ἢ τὸ ἐναντίον, τρόπον τινὰ τρία αἷτια ἂν εἴη, ὡδὶ δὲ τέτταρα. *Υγίεια γάρ πως ἡ ἱατρική, καὶ οἰκίας εἶδος ἡ οἰκοδομική, καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ· ἔτι παρὰ ταῦτα ὡς τὸ πρῶτον πάντων κινοῦν ⁱ πάντα.

Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν χωριστὰ τὰ δ' οὐ χωριστά, ^k οὐσίαι ⁵ ^l ἐκεῖνα. ^m Καὶ διὰ τοῦτο πάντων αἷτια ταῦτα, ὅτι τῶν οὐσιῶν ἄνευ οὐκ ἔστι τὰ πάθη καὶ αἱ κινήσεις. Ἐπειτα ἔσται ταῦτα ψυχὴ ἴσως καὶ σῶμα, ἢ νοῦς καὶ ὄρεξις καὶ σῶμα. *Ἐτι δ' ἄλλον τρόπον τῷ ἀνάλογον ⁿ ἀρχαὶ αἱ αὐταί, οἶον ἐνέργεια καὶ δυνάμις· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄλλα τε ἄλλοις καὶ ἄλλως. Ἐν ἐνίοις μὲν γάρ τὸ αὐτὸ ὅτε μὲν ἐνεργεία ἐστὶν ² ὅτε δὲ δυνάμει, οἶον οἶνος ἢ σὰρξ ἢ ἄνθρωπος. Πίπτει δὲ καὶ ταῦτα εἰς τὰ εἰρημένα αἷτια. ^o Ἐνεργεία μὲν γάρ τὸ εἶδος, ^p ἐὰν ^q ἢ χωριστόν, ^r καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, στέρησις δὲ οἶον σκότος ἢ κάμνον, δυνάμει δὲ ἡ ὕλη· τοῦτο γάρ ἐστὶ τὸ δυνάμενον γίγνεσθαι ἄμφω. Ἄλλως δ' ἐνεργεία καὶ δυνάμει ³ διαφέρει, ^s ὧν μὴ ἐστὶν ἡ αὐτὴ ὕλη, ὧν οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ εἶδος ἀλλ' ἕτερον, ὥσπερ ἀνθρώπου αἷτιον τά τε στοιχεῖα, πῦρ καὶ γῆ ὡς ὕλη, ^t καὶ τὸ ^v ἴδιον εἶδος καὶ εἰ ^w τι ἄλλο ἔξω, οἶον ὁ πατήρ, καὶ παρὰ ^x ταῦτα ὁ ἥλιος καὶ ὁ λοξὸς κύκλος, οὔτε ὕλη ὄντα οὔτ' εἶδος οὔτε στέρησις οὔτε ὁμοειδές,

^c ἰστών Ab. Fb. ^d καὶ οὐσία] οὐσα E. T. ^e τέσσαρες T. ^f καὶ —ἀρχή om. Ab. ^g ἀνθρώποις om. Ab. γρ. ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ἔτι ἄνθρωπος ἄνθρωπον margo E. ^h ἢ om. T. ⁱ πάντα] τὰ πάντα T. ^k οὐσία γρ. E. ^l ἐκεῖνα E, δοκεῖ εἶναι T. ^m καὶ om. Ab. ⁿ αἱ ἀρχαὶ αὐταί Fb. ^o ἐνέργεια Fb. ^p ἂν Fb. ^q ἢ τὸ χωριστόν Ab. ^r καὶ] ἡ γρ. E. ^s ὧν μὴ] εἰ μὴ T. ^t καὶ ante τὸ om. T. ^v αἶδιον E. ^w τι] ἔτι Ab. ^x ταυτὸ T.

- ἀλλὰ κινούνται. Ὑἑτι ὃδὲ ὁράν δεῖ ὅτι τὰ μὲν καθόλου ἔστιν
 4 εἰπεῖν, τὰ δ' οὐ. Πάντων δὴ πρῶται ἀρχαὶ τὸ ἐνεργεῖα
 πρῶτον, ^zτὸ εἶδει, καὶ ἄλλο ὃ δυνάμει. Ἐκεῖνα μὲν οὖν ^aτὰ
 καθόλου οὐκ ἔστιν. Ἀρχὴ γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον ^aτῶν καθ'
 ἕκαστον· ἄνθρωπος μὲν γὰρ ἀνθρώπου καθόλου· ἄλλ' οὐκ
 ἔστιν οὐθείς, ἀλλὰ Πηλεὺς Ἀχιλλέως, σοῦ δὲ ὁ πατήρ, καὶ
 τοδὶ τὸ Β τοῦδὶ τοῦ ΒΑ, ὅλως δὲ ^bτὸ Β τοῦ ἀπλῶς ΒΑ.
 5 Ἐπειτα εἶδη τὰ τῶν οὐσιῶν ἄλλα δὲ ἄλλων αἷτια καὶ στοι-
 χεῖα, ὥσπερ ἐλέχθη, τῶν μὴ ἐν ταυτῷ γένει, χρωμάτων,
^cψόφων, οὐσιῶν, ποσότητος. Πλὴν τῷ ἀνάλογον καὶ τῶν
 ἐν ταυτῷ εἶδει ἕτερα, οὐκ εἶδει, ἀλλ' ὅτι ^dτῶν καθ' ἕκαστον
 ἄλλο, ἥ τε σὴ ὕλη καὶ τὸ κινήσαν ^eκαὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ ἐμή,
 6 τῷ καθόλου δὲ λόγῳ ταυτά. Ἐτὸ δὲ ζητεῖν τίνες ἀρχαὶ
^gἡ στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν καὶ πρὸς τι καὶ ποιῶν, πότερον αἱ
 αὐταὶ ἢ ἕτεραι, δῆλον ὅτι πολλαχῶς τε λεγομένων ἔστιν
 ἐκάστου, διαιρεθέντων δὲ οὐ ταυτά ἀλλ' ἕτερα, πλὴν ὡδὶ
 καὶ πάντων. Ὡδὶ ^hμὲν ταυτά ⁱἡ τῷ ἀνάλογον, ὅτι ὕλη,
 εἶδος, στέρησις, τὸ κινεῖν, καὶ ὡδὶ τὰ τῶν οὐσιῶν αἷτια ὡς
 αἷτια πάντων, ὅτι ἀναιρεῖται ἀναιρουμένων. Ὑἑτι τὸ πρῶ-
 7 τον ἐντελεχεῖα. Ὡδὶ δὲ ἕτερα πρῶτα ὅσα τὰ ἐναντία, ^a
^kμήτε ὡς γένῃ λέγεται μήτε πολλαχῶς λέγεται· καὶ ἔτι αἱ
 ὕλαι. Τίνες μὲν οὖν ^lαἱ ἀρχαὶ τῶν αἰσθητῶν καὶ πόσαι,
 καὶ ^lπῶς αἱ αὐταὶ καὶ πῶς ἕτεραι, εἴρηται.
 6 Ἐπεὶ δ' ἦσαν ^mτρεῖς οὐσίαι, δύο μὲν αἱ φυσικαί, μία
 δ' ἡ ἀκίνητος, περὶ ταύτης λεκτέον, ὅτι ἀνάγκη εἶναί ⁿτινα
 αἰδῖον οὐσίαν ἀκίνητον. Αἱ τε γὰρ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄν-
 τῶν, καὶ εἰ πᾶσαι φθαρταί, πάντα φθαρτά. Ἀλλ' ἀδύνατον
 κίνησιν ^oἡ γενέσθαι ἢ φθαρῆναι· αἰεὶ γὰρ ἦν. Οὐδὲ χρόνον·
 οὐ γὰρ οἷόν τε ^oτὸ πρότερον καὶ ὕστερον εἶναι μὴ ὄντος

γ δὲ om. Ab. z τὸ εἶδει] τοδὶ E.T. a τὰ et mox τῶν καθ' ἕκαστον
 om. Ab. b τὸ post δὲ om. E. c οὐσιῶν ψόφων T. d τῶν] τῷ E,
 τὸ T. e καὶ τὸ εἶδος post ὕλη E.T. f τὸ δὲ] τὸ δὴ E.T.Fb. g ἡ στοι-
 χεῖα om. Fb. h μὲν] δὲ Ab. i ἡ om. Fb. k ὡς μήτε T. l αἱ post
 οὖν et mox πῶς om. Ab. m τρεῖς αἱ οὐσίαι Fb. n αἰδῖον τινα E.
 o ἡ post κίνησιν et mox τὸ om. T.

χρόνου. Καὶ ἡ κίνησις ἄρα οὕτω συνεχὴς ὥσπερ καὶ ὁ χρό-²
νος· ἢ γὰρ τὸ αὐτὸ ἢ κινήσεώς τι πάθος. Κίνησις δ' οὐκ
ἔστι συνεχὴς ἀλλ' Ρ ἢ ἡ κατὰ τόπον, καὶ ταύτης ἡ κύκλω.
Ἄλλα μὴν εἰ ἔστιται κινητικὸν ἢ ποιητικόν, μὴ ἐνεργοῦν δέ
τι, οὐκ ἔστι κίνησις· ἐνδέχεται γὰρ τὸ δύναμιν ἔχον μὴ ἐνε-
ργεῖν. Ὅθεν ἄρα ὀφελος οὐδ' ἐὰν οὐσίας ποιήσωμεν αἰ-³
δίους, ὥσπερ οἱ τὰ εἶδη, εἰ μὴ τις δυναμένη ἐνέσται ἀρχὴ
μεταβάλλειν. Οὐ τοίνυν οὐδ' αὕτη ἰκανή, οὐδ' ἄλλη οὐσία
παρὰ τὰ εἶδη· εἰ γὰρ μὴ ἔνεργήσῃ, οὐκ ἔσται κίνησις.
Ἔτι οὐδ' εἰ ἐνεργήσῃ, ἢ δ' οὐσία αὐτῆς δύναμις· οὐ γὰρ⁴
ἔσται κίνησις αἰδίου· ἐνδέχεται γὰρ τὸ δυνάμει ὄν μὴ εἶναι.
Δεῖ ἄρα εἶναι ἀρχὴν τοιαύτην ἧς ἡ οὐσία ἐνέργεια. Ἔτι
τοίνυν ταύτας δεῖ τὰς οὐσίας εἶναι ἀνευ ὕλης. Αἰδίου γὰρ
δεῖ, εἰ πέρ γε καὶ ἄλλο τι αἰδίου. Ἐνεργεῖα ἄρα. Καί-⁵
τοι ἀπορία· δοκεῖ γὰρ τὸ μὲν ἐνεργοῦν πᾶν δύνασθαι, τὸ δὲ
δυνάμενον οὐ πᾶν ἐνεργεῖν, ὥστε πρότερον εἶναι τὴν δύναμιν.
Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, οὐθὲν ἔσται τῶν ὄντων· ἐνδέχεται γὰρ
δύνασθαι μὲν εἶναι μήπω δ' εἶναι. Καίτοι ὅτι ὡς λέγουσιν⁶
οἱ θεολόγοι οἱ ἐκ νυκτὸς γεννῶντες, ἢ ὡς οἱ φυσικοὶ ἦν
ὁμοῦ πάντα χρήματα φασί, τὸ αὐτὸ ἀδύνατον. Πῶς γὰρ
κινηθήσεται, εἰ μὴθὲν ἔσται ἐνεργεῖα αἴτιον; Οὐ γὰρ ἢ γε
ὕλη κινήσει αὐτὴ ἑαυτήν, ἀλλὰ τεκτονική, οὐδὲ τὰ ἐπιμήνια
οὐδ' ἡ γῆ, ἀλλὰ τὰ σπέρματα καὶ ἡ γονή. Διὸ ἔτι οἱ ποιού-⁷
σιν αἰεὶ ἐνέργειαν, οἷον Λεύκιππος καὶ Πλάτων· αἰεὶ γὰρ
εἶναι φασὶ κίνησιν. Ἀλλὰ διὰ τί καὶ τίνα οὐ λέγουσιν,
οὐδὲ ὧδί, οὐδὲ τὴν αἰτίαν. Οὐθὲν γὰρ ὡς ἔτυχε κινεῖται,
ἀλλὰ δεῖ^d τι αἰεὶ ὑπάρχειν, ὥσπερ νῦν φύσει μὲν ὧδί, βία δὲ
ἢ ὑπὸ νοῦ ἢ ἄλλου ὧδί. Εἴτα ποία πρώτη; Διαφέρει
γὰρ ἀμήχανον ὅσον. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Πλάτωνί γε οἷόν⁸

Ρ ἢ om. A^b. q ἔστι A^b. r οὐθέν] οὐδ' ἐὰν E.T. s ἐνεργήσῃ
οὐκ ἔστι A^b. t ἔτι δ' οὐδ' T. v τὰς om. A^b. w γε om. T.A^b.
x ἐνεργεῖα A^b. y εἰ] δ' T. z ὡς et ἦν om. E. a ἀδύνατον] αἴτιον F^b.
b μὴ ἔσται ἐνεργεῖα τι αἴτιον E. c αὐτὴν A^b. d τι αἰεὶ τι ὑπάρχειν A^b.
e διαφέρειν A^b. f ὅσον om. A^b. g πλάτων T, πλάτων εἰ A^b.

τε ^h λέγειν ⁱ ἥν οἶεται ἐνίοτε ἀρχὴν εἶναι, τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ
 κινεῖν· ὕστερον γὰρ καὶ ἅμα τῷ οὐρανῷ ἡ ψυχὴ, ὡς φησίν.
 Τὸ μὲν δὴ δύναμιν οἶσθαι ἐνεργείας πρότερον ἔστι μὲν ὡς
 9 καλῶς, ἔστι δ' ὡς οὐ· εἴρηται δὲ πῶς. Ὅτι δ' ἐνέργεια πρό-
 τερον, μαρτυρεῖ Ἀναξαγόρας (ὁ γὰρ νοῦς ^k ἐνεργεία) καὶ
 Ἐμπεδοκλῆς φιλίαν ^l καὶ νεῖκος, καὶ οἱ αἰεὶ λέγοντες κίνησιν
 εἶναι, ὥσπερ Λεῦκιππος. Ὡστ' οὐκ ἦν ἄπειρον ^m χρόνον
 χάος ἢ νύξ, ἀλλὰ ταῦτα αἰεὶ ἢ περιόδῳ ἢ ἄλλως, εἴπερ πρό-
 10 τερον ἐνέργεια δυνάμεως. Εἰ δὴ τὸ αὐτὸ αἰεὶ περιόδῳ, δεῖ
 τι αἰεὶ μένειν ὡσαύτως ἐνεργεῖν. Εἰ δὲ μέλλει γένεσις καὶ
 φθορὰ εἶναι, ἄλλο δεῖ ⁿ εἶναι αἰεὶ ἐνεργεῖν ἄλλως καὶ ἄλλως.
 Ἀνάγκη ἄρα ὡδὶ μὲν καθ' αὐτὸ ἐνεργεῖν, ὡδὶ δὲ καθ' ἄλλο·
 11 ἥτοι ἄρα καθ' ὅτερον ἢ κατὰ τὸ πρῶτον. Ἀνάγκη δὴ
 κατὰ τοῦτο· πάλιν γὰρ ^p ἐκείνο αὐτῷ τε αἷτιον καὶ κείνῳ.
 Οὐκοῦν βέλτιον τὸ πρῶτον· καὶ γὰρ αἷτιον ἦν ἐκείνο τοῦ αἰεὶ
 ὡσαύτως, ^q τοῦ δ' ἄλλως ἕτερον· τοῦ δ' αἰεὶ ἄλλως ἅμφω δη-
 λονότι. Οὐκοῦν οὕτως καὶ ἔχουσιν αἰεὶ κινήσεις. Τί οὖν ἄλ-
 λας δεῖ ζητεῖν ἀρχάς;
 7 Ἐπεὶ δ' οὕτω τ' ἐνδέχεται, καὶ εἰ μὴ οὕτως, ἐκ νυκτὸς
 ἔσται καὶ ὁμοῦ πάντων καὶ ἐκ μὴ ὄντος, λύοιτ' ἂν ταῦτα,
 καὶ ἔστι τι αἰεὶ κινούμενον κίνησιν ἁπαστον, αὕτη δ' ἡ κύ-
 κλω· καὶ τοῦτο οὐ ^r λόγῳ μόνον ἀλλ' ἔργῳ δῆλον. Ὡστ'
 αἰδίδιος ἂν εἴη ὁ πρῶτος οὐρανός. Ἔστι τοίνυν τι καὶ ὁ
 2 κινεῖ. Ἐπεὶ δὲ ^s τὸ κινούμενον καὶ κινεῖν, καὶ μέσον τοῖνυν
 ἐστὶ ^t τι ὃ οὐ κινούμενον κινεῖ, αἰδίδιον, καὶ οὐσία καὶ ἐνέργεια
 οὐσα. Κινεῖ δὲ ὧδε. Τὸ ὀρεκτὸν καὶ ^u τὸ νοητὸν κινεῖ οὐ
 κινούμενα. Τούτων τὰ πρῶτα τὰ αὐτά. Ἐπιθυμητὸν ^w μὲν
 γὰρ τὸ φαινόμενον καλόν, βουλευτὸν δὲ πρῶτον τὸ ὄν καλόν.
 Ὅρεγόμεθα δὲ ^x διότι δοκεῖ ^y μᾶλλον ἢ δοκεῖ διότι ὀρεγό-

^h λόγῳ T. ⁱ ἥν om. A^b. ^k ἐνέργεια T. ^l καὶ τὸ νεῖκος E. T.
^m χρόνου A^b. ⁿ ἐνεργεῖν εἶναι, omisso αἰεὶ, E. T. ^o ἐκότερον T.
^p ἐκείνο om. T. ^q τοῦ δ' τὰ δ' T, οὐδ' A^b. ^r μόνον λόγῳ A^b. ^s τὸ
 et mox τι om. F^b. ^t τὸ post καὶ om. T. ^u κινούμενον A^b. ^w γὰρ
 μὲν A^b. ^x ὅτι E. T. ^y μᾶλλον] καλὸν E.

μεθα. Ἀρχὴ ^z δὲ ἡ νόσις. Νοῦς δὲ ὑπὸ τοῦ νοητοῦ ^aκινεῖ-
ται, ^bνοητὴ δὲ ἡ ἑτέρα συστοιχία καθ' αὐτήν· καὶ ταύτης ^c ἡ
οὐσία πρώτη, ^c καὶ ταύτης ἡ ἀπλὴ ^d καὶ κατ' ἐνέργειαν.
Ἔστι δὲ τὸ ἐν καὶ ^e τὸ ἀπλοῦν οὐ τὸ αὐτό· τὸ μὲν ^f γὰρ ἐν
μέτρον σημαίνει, τὸ δὲ ἀπλοῦν πῶς ἔχον αὐτό. Ἀλλὰ μὴν ⁴
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ^g δι' αὐτὸ αἵρετόν ἐν τῇ αὐτῇ ^h συστοι-
χίᾳ· καὶ ἔστιν ἄριστον αἰεὶ ἢ ἀνάλογον τὸ πρῶτον. Ὅτι δ'
ἔστι τὸ οὐ ἔνεκα ἐν τοῖς ἀκίνητοις, ἡ διαίρεσις δηλοῖ. Ἔστι
γὰρ τινι τὸ οὐ ⁱ ἔνεκα, ὧν τὸ μὲν ἔστι τὸ δ' οὐκ ἔστι, κινεῖ
^k δὲ ὡς ^l ἐρώμενον, ^m κινούμενον δὲ τὰλλα κινεῖ. ⁿ Εἰ μὲν ⁵
οὖν τι κινεῖται, ἐνδέχεται ^o καὶ ἄλλως ἔχειν. Ὡστ' ^p εἰ ^q ἡ
φορὰ ^r πρώτη, καὶ ἐνέργειά ἐστιν ἢ κινεῖται· ^s ταύτην δὲ ἐν-
δέχεται ἄλλως ἔχειν κατὰ τόπον, καὶ εἰ μὴ κατ' οὐσίαν.
Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τι κινεῖν αὐτὸ ἀκίνητον ὄν, ἐνέργειά ὄν, τοῦτο
οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν οὐδαμῶς. Φορὰ γὰρ ἡ πρώτη ⁶
τῶν μεταβολῶν, ταύτης δὲ ἡ κύκλω· ταύτην δὲ τοῦτο κινεῖ.
Ἐξ ἀνάγκης ἄρα ἐστὶν ὄν· καὶ ἡ ἀνάγκη, καλῶς, καὶ οὕτως
ἀρχή. Τὸ γὰρ ἀναγκαῖον τοσαυταχῶς, τὸ μὲν βίᾳ ὅτι
παρὰ τὴν ὁρμήν, τὸ δὲ οὐ οὐκ ἄνευ τὸ εὐ, τὸ δὲ μὴ ἐνδεχό-
μενον ἄλλως ἀλλ' ἀπλῶς. Ἐκ τοιαύτης ἄρα ἀρχῆς ἥρτηται
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ φύσις. Διαγωγὴ δ' ^t ἐστὶν ^v οἷα ἡ ἀρίστη ⁷
μικρὸν χρόνον ἡμῖν. Οὕτω γὰρ αἰεὶ ἐκείνὸ ^w ἐστίν. Ἡμῖν
^x μὲν γὰρ ἀδύνατον, ἐπεὶ ^y καὶ ἡ ἡδονὴ ἐνέργεια τούτου· καὶ
διὰ τοῦτο ἐγρήγορσις αἰσθησις νόσις ἡδιστον, ἐλπίδες δὲ
καὶ ^z μνημαὶ διὰ ταῦτα. Ἡ δὲ νόσις ἡ καθ' αὐτήν τοῦ καθ'
^a αὐτὸ ἀρίστου, καὶ ἡ μάλιστα τοῦ μάλιστα. ^b Αὐτὸν δὲ ⁸

^z δὲ ἡ] γὰρ ἡ E.T. ^a κινεῖται om. Ab. ^b νοητόν T. ^c ἡ ante
οὐσία et mox καὶ ταύτης ἡ om. Ab. ^d καὶ ante κατ' om. T. ^e τὸ
ante ἀπλοῦν om. E.T.Fb. ^f γὰρ om. Ab. ^g δι' αὐτό om. T.
^h συστοιχία Ab. ⁱ ἔνεκα] ἔνεκα τινός Ab. ^k δέ] δὴ Ab. ^l ἐρώ-
μενον T. ^m κινουμένων E.T. ⁿ εἰ] ὅτι Fb. ^o καὶ om. E.Fb. ^p εἰ
post πρώτη T, om. E. ^q ἡ om. Fb. ^r πρώτη] ἡ πρώτη E.Fb.
^s ταύτη E.Fb. ^t ἐστίν om. Fb. ^v οἷα τε E, om. T. ^w ἐστίν
om. Ab. ^x μὲν om. T. ^y γρ. καὶ ἡδονὴ ἡ ἐνέργεια E. ^z κνήμαι E.
^a αὐτὸ] αὐτόν T. ^b αὐτόν Ab.

νοεῖ ὁ νοῦς ^c κατὰ μετάληψιν τοῦ νοητοῦ· ^d νοητὸς γὰρ γίγνεται θιγγάνων καὶ νοῶν, ὥστε ταυτὸν νοῦς ^e καὶ νοητόν. Τὸ γὰρ δεκτικὸν τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς οὐσίας νοῦς. Ἐνεργε δὲ ἔχων. Ὡστ' ἐκείνο μᾶλλον τούτου ὃ δοκεῖ ὁ νοῦς θεοῖ 9 ἔχειν, καὶ ἡ θεωρία τὸ ἡδιστον καὶ ^f ἄριστόν. Εἰ ^g οὖν οὕτω εὖ ἔχει, ὡς ἡμεῖς ποτέ, ὁ θεὸς αἰεὶ, θαυμαστόν· εἰ δὲ μᾶλλον ἔτι θαυμασιώτερον. Ἐχει δὲ ^h ὥδι. Καὶ ζωὴ δέ γε ὑπάρχει· ἡ γὰρ νοῦ ἐνέργεια ζωή, ⁱ ἐκείνος δὲ ἡ ἐνέργεια· ἐνέργεια δὲ ἡ καθ' αὐτὴν ἐκείνου ζωὴ ἀρίστη καὶ ^k αἰδῖος. Φαμέν δὲ τὸν θεὸν εἶναι ζῶν αἰδῖον ^l ἄριστον, ὥστε ζωὴ καὶ αἰὼν συνεχῆς 10 ^m καὶ αἰδῖος ὑπάρχει τῷ θεῷ· τοῦτο γὰρ ὁ θεός. Ὅσοι δὲ ὑπολαμβάνουσιν, ὥσπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Σπεύσιππος, τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον μὴ ἐν ἀρχῇ εἶναι, διὰ τὸ καὶ τῶν φυτῶν ⁿ καὶ τῶν ζῶων τὰς ἀρχὰς αἰτία μὲν εἶναι, τὸ δὲ καλὸν ^o καὶ τέλειον ἐν τοῖς ἐκ τούτων, οὐκ ὀρθῶς οἴονται. 11 Τὸ γὰρ σπέρμα ἐξ ἐτέρων ^p ἐστὶ προτέρων τελείων, καὶ τὸ πρῶτον οὐ σπέρμα ἐστίν, ἀλλὰ τὸ τέλειον· ^q οἷον πρότερον ἄνθρωπον ἂν φαίη ^r τις εἶναι τοῦ σπέρματος, οὐ τὸν ἐκ τού- 12 του γενόμενον, ἀλλ' ἕτερον ἐξ οὗ τὸ σπέρμα. Ὅτι μὲν οὖν ἔστιν οὐσία τις αἰδῖος ^s καὶ ἀκίνητος καὶ κεχωρισμένη τῶν αἰσθητῶν, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων. Δέδεικται δὲ καὶ ὅτι μέγεθος οὐθὲν ἔχειν ἐνδέχεται ταύτην τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ἀμε- ρῆς καὶ ἀδιαίρετός ἐστιν. ^t Κινεῖ γὰρ τὸν ἄπειρον χρόνον, 13 οὐθὲν δ' ἔχει δύναμιν ἄπειρον ^v πεπερασμένον. Ἐπεὶ δὲ πᾶν μέγεθος ἢ ἄπειρον ἢ πεπερασμένον, πεπερασμένον μὲν διὰ τοῦτο οὐκ ἂν ἔχοι ^w μέγεθος, ἄπειρον δ' ὅτι ὅλως οὐκ ἔστιν οὐθὲν ἄπειρον μέγεθος. Ἀλλὰ ^x μὴν καὶ ὅτι ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοίωτον· πᾶσαι γὰρ αἱ ἄλλαι κινήσεις ὕστεραι τῆς

^c κατὰ] καὶ Ab. ^d νοητὸς—νοητοῦ om. T. ^e καὶ post νοῦς om. Ab. ^f ἄριστον E.T. ^g οὖν om. T. ^h ὥδε E.T. ⁱ ἐκείνο E. ^k αἰδῖος —ζῶν om. T. ^l ἄριστον T. ^m καὶ om. E.T. ⁿ καὶ τῶν ζῶων om. T. ^o καὶ τὸ τέλειον T. ^p προτέρων ἐστὶ Ab. ^q οἷον τε πρότερον Ab, οἷον ὥστε πρότερον T. ^r τις] τις ἄνθρωπον T. ^s καὶ ἀκίνητος om. T. ^t κινεῖται T. ^v πεπερασμένον ὄν. ἐπεὶ T. ^w μέγεθος εἰς ἄπειρον T. ^x μὴν ὅτι καὶ ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοίωτος T.

κατὰ τόπον. Ταῦτα μὲν οὖν δῆλα διότι τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

Πότερον δὲ μίαν θετέον τὴν τοιαύτην οὐσίαν ἢ πλείους, 8 καὶ πόσας, δεῖ μὴ λανθάνειν, ἀλλὰ μεμνηῖσθαι καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, ὅτι περὶ πλήθους οὐθὲν εἰρήκασιν, ὃ τι καὶ σαφὲς εἰπεῖν. Ἡ μὲν γὰρ περὶ τὰς ἰδέας ὑπόληψις 2 οὐδεμίαν ἔχει σκέψιν ἰδίαν· ἀριθμοὺς γὰρ λέγουσι τὰς ἰδέας οἱ λέγοντες ἰδέας, περὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν ὅτε μὲν ὡς περὶ ἀπείρων λέγουσιν, ὅτε δὲ ὡς μέχρι τῆς δεκάδος ὠρισμένων· δι' ἣν δ' αἰτίαν τοσοῦτον τὸ πλῆθος τῶν ἀριθμῶν, 3 οὐθὲν λέγεται μετὰ σπουδῆς ἀποδεικτικῆς. Ἡμῖν δ' ἐκ τῶν ὑπο-3 κειμένων καὶ διωρισμένων λεκτέον. Ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ καὶ τὸ πρῶτον τῶν ὄντων ἀκίνητον καὶ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμβεβηκός, κινοῦν δὲ τὴν πρώτην αἰδίον καὶ μίαν κίνησιν. Ἐπεὶ 4 δὲ τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, καὶ τὸ πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον εἶναι καθ' αὐτό, καὶ τὴν αἰδίον κίνησιν ὑπὸ αἰδίου κινεῖσθαι καὶ τὴν μίαν ὑφ' ενός, ὁρῶμεν δὲ παρὰ τὴν τοῦ παντὸς τὴν ἀπλὴν φορὰν, ἣν κινεῖν φαμέν τὴν πρώτην οὐσίαν καὶ ἀκίνητον, ἄλλας φορὰς οὕσας τὰς τῶν πλανήτων αἰδίους (αἰδίον γὰρ καὶ ἄστατον τὸ κύκλῳ σῶμα· δέδεικται δ' ἐν τοῖς φυσικοῖς περὶ τούτων), ἀνάγκη καὶ τούτων ἐκάστην τῶν φορῶν ὑπ' ἀκινήτου τε κινεῖσθαι καθ' 5 αὐτὸ καὶ αἰδίου οὐσίας. Ἡ τε γὰρ τῶν ἄστρον 6 φύσις αἰδίου οὐσία τις 5 οὐσα, καὶ τὸ κινοῦν αἰδίον καὶ πρότερον τοῦ κινουμένου, καὶ τὸ πρότερον οὐσίας οὐσίαν ἀναγκαῖον εἶναι. Φανερόν τοίνυν ὅτι τοσαύτας τε οὐσίας ἀναγκαῖον εἶναι τὴν τε φύσιν αἰδίου καὶ ἀκινήτους καθ' αὐτὰς 6 καὶ ἄνευ μεγέθους, διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν πρότερον. Ὅτι μὲν οὖν 7 εἰσὶν οὐσῖαι, καὶ τού-6 των τίς πρώτη καὶ δευτέρα κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ταῖς φοραῖς τῶν ἄστρον, φανερόν. Τὸ δὲ πλῆθος ἤδη τῶν 7 8 φορῶν 7 ἐκ τῆς οἰκειοτάτης φιλοσοφίας τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν δεῖ σκοπεῖν, ἐκ τῆς ἀστρολογίας· αὕτη γὰρ περὶ οὐσίας

γ οὐδὲ T. 2 αὐτὴν E. 3 φύσις αἰδίου οὐσία] οὐσία αἰδίου T. 6 καὶ ἀμεγέθους T. 7 εἰσὶν om. T. 8 σφαιρῶν Fb.

αίσθητης μὲν αἰδίου δὲ ποιεῖται τὴν θεωρίαν, αἱ δ' ἄλλαι
περὶ οὐδεμιᾶς οὐσίας, οἷον ἢ τε περὶ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὴν
γεωμετρίαν. Ὅτι μὲν οὖν πλείους τῶν φερομένων αἱ φοραί,
φανερὸν τοῖς καὶ μετρίως ἡμμένοις· πλείους γὰρ ἕκαστον
8 φέρεται μιᾷς τῶν πλανωμένων ἄστρον. Πόσαι δ' αὐται
τυγχάνουσιν οὐσαι, νῦν μὲν ἡμεῖς ἃ λέγουσι τῶν μαθημα-
τικῶν τινὲς ἐννοίας χάριν λέγομεν, ὅπως ἢ τι τῇ διανοίᾳ
πλήθος ὠρισμένον ὑπολαβεῖν· τὸ δὲ λοιπὸν τὰ μὲν ζητοῦν-
τας αὐτοὺς δεῖ, τὰ δὲ πυνθανομένους παρὰ τῶν ζητούντων,
ἃν τι ^ε φαίνεται παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα τοῖς ταῦτα πραγμα-
τευομένοις, φιλεῖν μὲν ἀμφοτέρους, πείθεσθαι δὲ τοῖς ἀκρι-
9 βεστέροις. Εὐδόξος μὲν οὖν ἡλίου καὶ σελήνης ^ε ἑκατέρου
τὴν φορὰν ἐν τρισὶν ἐτίθετ' εἶναι σφαίραις, ὧν τὴν μὲν πρῶ-
την τὴν τῶν ἀπλανῶν ἄστρον εἶναι, τὴν δὲ δευτέραν κατὰ
^ε τὸν διὰ μέσων τῶν ζωδίων, τὴν ^h δὲ τρίτην κατὰ τὸν λε-
λοξωμένον ἐν τῷ πλάτει τῶν ζωδίων· ἐν μείζονι δὲ πλάτει
λελοξῶσθαι καθ' ὃν ἡ σελήνη φέρεται ἢ καθ' ὃν ὁ ἥλιος.
10 Τῶν δὲ πλανωμένων ἄστρον ἐν ^ι τέτταρσιν ἑκάστου σφαί-
ραις, καὶ τούτων δὲ τὴν μὲν πρώτην καὶ δευτέραν τὴν αὐτὴν
εἶναι ἐκείναις (τὴν τε γὰρ τῶν ἀπλανῶν τὴν ἀπάσας φέρου-
σαν εἶναι, ^k καὶ τὴν ὑπὸ ^ι ταύτην τεταγμένην καὶ κατὰ ^m τὸν
διὰ μέσων τῶν ζωδίων τὴν φορὰν ἔχουσαν κοινὴν ἀπασῶν
εἶναι), ⁿ τῆς δὲ τρίτης ἀπάντων τοὺς πόλους ἐν τῷ διὰ μέσων
τῶν ζωδίων εἶναι, τῆς δὲ τετάρτης τὴν φορὰν κατὰ τὸν λε-
λοξωμένον πρὸς τὸν μέσον ταύτης· εἶναι δὲ τῆς τρίτης σφαί-
ρας τοὺς πόλους τῶν μὲν ἄλλων ἰδίους, ^ο τοὺς δὲ τῆς Ἀφρο-
11 δίτης καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τοὺς αὐτούς. Κάλλιππος δὲ τὴν μὲν
θέσιν τῶν σφαιρῶν τὴν αὐτὴν ἐτίθετο Εὐδόξῳ, ^p τοῦτ' ἔστι
τῶν ἀποστημάτων τὴν τάξιν, τὸ δὲ πλήθος τῷ μὲν τοῦ Διὸς
καὶ τῷ τοῦ Κρόνου τὸ αὐτὸ ^q ἐκείνῳ ^r ἀπεδίδου, τῷ δ' ^s ἡλίου

^ε φαίνεται T. ^ε ἑκατέρου om. Fb. ^ε τὸν] τὴν T, τὸ E.Ab. ^h δὲ
om. Fb. ^ι τέτταρσιν T. ^k καὶ τὴν—ἀπασῶν εἶναι om. T. ^ι ταύτη E.
^m τὸ Ab. ⁿ τῆς] τοὺς Fb. ^ο τοὺς δὲ] τοῦ δὲ T. ^p τοῦτ'—
τάξιν om. E. ^q ἐκείνο Ab. ^r ἐπιπέδου T. ^s ἡλίω καὶ τῇ σε-
λήνῃ E.T.

καὶ τῷ σελήνης δύο ^τ ᾤετο ἔτι προσθετέας εἶναι σφαίρας, τὰ φαινόμενα εἰ ^ν μέλλει τις ἀποδώσειν, ^ω τοῖς δὲ λοιποῖς τῶν πλανήτων ἐκάστῃ μίαν. Ἀναγκαῖον δέ, εἰ μέλλουσι συντε-¹² θείσαι πᾶσαι τὰ φαινόμενα ἀποδώσειν, καθ' ἕκαστον τῶν πλανωμένων ἐτέρας σφαίρας ^κ μιᾷ ἐλάττονας εἶναι τὰς ἀνελιττούσας καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ^υ ἀποκαθιστάσας τῇ θέσει τὴν πρώτην σφαῖραν ἀεὶ τοῦ ὑποκάτω τεταγμένου ἄστρου· οὕτω γὰρ μόνως ἐνδέχεται τὴν τῶν πλανητῶν φορὰν ἅπαντα ποιεῖσθαι. Ἐπεὶ οὖν ἐν αἷς μὲν αὐτὰ ^z φέρεται σφαίραις αἱ μὲν ¹³ ὀκτὼ αἱ δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν εἰσιν, τούτων δὲ μόνως οὐ δεῖ ^a ἀνελιχθῆναι ἐν αἷς τὸ κατωτάτω τεταγμένον φέρεται, αἱ μὲν τὰς τῶν πρώτων δύο ἀνελίττουσαι ἐξ ἔσονται, αἱ δὲ τὰς τῶν ὕστερον τεττάρων ἐκκαίδεκα, ὁ ^b δὲ ἀπασῶν ἀριθμὸς τῶν τε φερουσῶν καὶ τῶν ἀνελιττουσῶν ταύτας πεντήκοντά τε καὶ πέντε. Εἰ δὲ τῇ σελήνῃ τε καὶ τῷ ἡλίῳ μὴ ^c προστιθείη ¹⁴ τις ἂς ἔπομεν κινήσεις, αἱ πᾶσαι σφαῖραι ἔσονται ἐπτά τε καὶ τεσσαράκοντα. Τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῶν σφαιρῶν ἔστω τοσοῦτον, ὥστε καὶ τὰς οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς ἀκινήτους καὶ τὰς αἰσθητὰς τοσαύτας εὐλογον ὑπολαβεῖν· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ἀφείσθω τοῖς ἰσχυροτέροις λέγειν. Εἰ δὲ μηδε-¹⁵ μίαν ^d οἶόν τ' ^e εἶναι φορὰν μὴ συντείνουσιν πρὸς ἄστρου φορὰν, ἔτι δὲ πᾶσαν φύσιν καὶ πᾶσαν οὐσίαν ^f ἀπαθῇ καὶ καθ' αὐτὴν τοῦ ἀρίστου τετυχηκυῖαν τέλους εἶναι δεῖ νομίζειν, οὐδεμία ἂν εἴη παρὰ ταύτας ἐτέρα φύσις, ἀλλὰ τοῦτον ἀνάγκη τὸν ἀριθμὸν εἶναι τῶν οὐσιῶν. Εἴτε γάρ εἰσιν ἔτε-
ραι, κινοῖεν ἂν ὡς τέλος οὐσαι φορᾶς. Ἄλλ' εἶναι γε ἄλλας ¹⁶ φορὰς ἀδύνατον παρὰ τὰς εἰρημένας. Τοῦτο δ' εὐλογον ἐκ τῶν ^g φερομένων ὑπολαβεῖν. Εἰ γὰρ πᾶν τὸ φέρον τοῦ φερομένου χάριν πέφυκε καὶ φορὰ πᾶσα φερομένου τινός ἐστιν, οὐδεμία φορὰ αὐτῆς ^h ἂν ἔνεκα εἴη οὐδ' ἄλλης φορᾶς,

^τ ἔτι ᾤετο T. ^ν μέλλοι E. ^ω τοῖς—ἀποδώσειν om. T. ^κ μιᾷ] μὴ T. ^υ ἀποκαθιστώσας A^b. ^z φέρονται T. ^a ἀνελλιχθῆναι οὐ δεῖ ἐν ὧ τὸ κάτω φέρεται F^b. ἀναλεχθῆναι T. ^b δὴ E. T. ^c προστεθείη T. ^d οἶόν om. T. ^e εἶναι om. F^b. ^f ἀπαθῇ] ἀγαθὴν ἀπαθῇ T. ^g φαιρομένων T. ^h ἂν om. E.

17 ἀλλὰ τῶν ἀστρων ἕνεκα. Εἰ γὰρ ἔσται φορὰ φορᾶς ἕνεκα, καὶ ἐκείνην ¹ ἐτέρου δεήσει χάριν εἶναι· ὥστ' ἐπειδὴ οὐχ οἶόν τε εἰς ἄπειρον, τέλος ἔσται πάσης φορᾶς τῶν φερομένων τι θείων σωμάτων κατὰ τὸν οὐρανόν. Ὅτι δὲ εἰς οὐρανός, φανερόν. Εἰ γὰρ πλείους οὐανοὶ ὥσπερ ἄνθρωποι, ἔσται εἶδει 18 μία ἢ περὶ ἕκαστον ἀρχή, ἀριθμῷ δέ γε πολλαί. Ἄλλ' ὅσα ἀριθμῷ πολλά, ὕλην ἔχει· εἰς γὰρ λόγος καὶ ὁ αὐτὸς πολλῶν, οἶον ἀνθρώπου, ^κ Σωκράτης δὲ εἰς. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι οὐκ ἔχει ὕλην τὸ πρῶτον· ἐντελέχεια γάρ. Ἐν ἄρα καὶ λόγῳ καὶ ἀριθμῷ τὸ πρῶτον κινεῖν ἀκίνητον ὄν· καὶ τὸ κινούμενον ἄρα αἰεὶ καὶ συνεχῶς ¹ ἐν μόνον· εἰς ἄρα οὐρανός 19 μόνος. Παραδέδοται δὲ παρὰ τῶν ἀρχαίων καὶ παμπαλαίων ἐν μύθου σχήματι καταλελειμμένα τοῖς ὕστερον ὅτι θεοὶ τέ 20 εἰσιν οὗτοι καὶ περιέχει τὸ θεῖον τὴν ὅλην φύσιν. Τὰ δὲ λοιπὰ μυθικῶς ἤδη ^μ προσήκται πρὸς τὴν πειθῇ τῶν πολλῶν καὶ πρὸς τὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὸ συμφέρον χρῆσιν· ἀνθρωποειδείς τε γὰρ τούτους καὶ τῶν ἄλλων ζῶων ὁμοίους τισὶ λέγουσι, καὶ τούτοις ἕτερα ἀκόλουθα καὶ παραπλήσια 21 τοῖς εἰρημένοις. Ὡν εἴ τις χωρίσας αὐτὸ λάβοι μόνον τὸ πρῶτον, ὅτι θεοὺς φοντο τὰς πρώτας οὐσίας εἶναι, θείως αὖ εἰρησθαι νομίσκειν, καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς πολλάκις εὐρημένης εἰς τὸ δυνατόν ἐκάστης καὶ τέχνης καὶ φιλοσοφίας καὶ πάλιν φθειρομένων καὶ ταύτας τὰς δόξας ἐκείνων οἶον λείψανα περισεσῶσθαι μέχρι τοῦ νῦν. Ἡ μὲν οὖν πάτριος δόξα καὶ ἡ παρὰ τῶν πρώτων ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν φανερά μόνον.

9 Τὰ δὲ περὶ τὸν νοῦν ἔχει τινὰς ἀπορίας· δοκεῖ μὲν γὰρ εἶναι τῶν φαινομένων θεϊότατον, πῶς δ' ἔχων τοιοῦτος αὖ εἴη, ἔχει τινὰς δυσκολίας. Εἴτε γὰρ ^η μηθὲν νοεῖ, τί αὖ εἴη τὸ σεμνόν, ἀλλ' ἔχει ὥσπερ αὖ εἰ ὁ καθεύδων· εἴτε νοεῖ, τούτου δ' ἄλλο κύριον (οὐ γὰρ ἔστι τοῦτο ὃ ἔστιν αὐτοῦ ἡ οὐσία νόησις, ἀλλὰ δύναμις), οὐκ αὖ ἡ ἀρίστη οὐσία εἴη· διὰ 2 γὰρ τοῦ νοεῖν τὸ τίμιον αὐτῷ ὑπάρχει. Ἐπι δὲ εἴτε νοῦς ἡ

¹ ἐτέρων Ab.^κ γρ. σωκράτης δὲ οὐχ εἰς margo E.¹ ἐν μόνον om. Ab.^μ προσήκται Fb.^η μηδ' ἐννοεῖ Ab.

οὐσία αὐτοῦ εἴτε νόησις ἐστὶ, τί νοεῖ; Ἡ γὰρ αὐτὸς αὐτὸν ἢ ἕτερόν τι. ^οΚαὶ εἰ ἕτερόν τι, ἢ τὸ αὐτὸ ἀεὶ ἢ ἄλλο. Πότερον οὖν διαφέρει τι ἢ οὐθὲν τὸ νοεῖν τὸ καλὸν ἢ τὸ τυχόν; Ἡ καὶ ἄτοπον τὸ διανοεῖσθαι περὶ ἐνίων; Δῆλον τοίνυν ³ὅτι τὸ θειότατον καὶ τιμιώτατον νοεῖ, καὶ οὐ μεταβάλλει· εἰς χεῖρον ^ργὰρ ἢ μεταβολή, καὶ κίνησις τις ἤδη τὸ τοιοῦτον. Πρῶτον μὲν οὖν εἰ μὴ νόησις ἐστὶν ἀλλὰ δύναιμις, εὐλογον ἐπίπονον εἶναι τὸ συνεχὲς αὐτῷ τῆς νοήσεως. Ἐπειτα δὲ δῆλον ὅτι ἄλλο τι ἂν εἴη τὸ τιμιώτερον ἢ ^qὁ νοῦς, τὸ νοούμενον. Καὶ γὰρ ^ττὸ νοεῖν καὶ ἡ νόησις ὑπάρξει καὶ τὸ χερίστων ⁴νοοῦντι. Ὡστ' ^ςεἰ φευκτὸν τοῦτο (καὶ γὰρ μὴ ὁρᾶν ἔνια ^κκρείττον ἢ ὁρᾶν), οὐκ ἂν εἴη τὸ ἄριστον ἢ νόησις. Αὐτὸν ἄρα νοεῖ, εἴπερ ἐστὶ τὸ κράτιστον, καὶ ἔστιν ^νἡ νόησις νοήσεως νόησις. Φαίνεται δ' ἀεὶ ἄλλου ἢ ἐπιστήμη καὶ ^ωἡ αἴσθησις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ διάνοια, ^χαὐτῆς δ' ἐν παρέργῳ. ^γἘτι εἰ ἄλλο τὸ νοεῖν καὶ τὸ νοεῖσθαι, κατὰ πότερον αὐτῷ ⁵τὸ εὖ ὑπάρχει; Οὐδὲ γὰρ ταῦτ' ὅτι εἶναι νόησει καὶ νοομένῳ. Ἡ ἐπ' ἐνίων ἢ ἐπιστήμη τὸ πρᾶγμα; Ἐπὶ μὲν τῶν ποιητικῶν ἀνευ ὕλης ἢ οὐσία καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ἐπὶ δὲ τῶν θεωρητικῶν ὁ λόγος τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ νόησις. Οὐχ ἑτέρου οὖν ὄντος τοῦ νοουμένου καὶ τοῦ νοῦ, ὅσα μὴ ὕλην ἔχει τὸ αὐτὸ ἔσται, καὶ ἡ νόησις τοῦ νοουμένου ^zμία. Ἐτι δὲ λεί- ⁶πεται ἀπορία, εἰ σύνθετον τὸ νοούμενον· ^αμεταβάλλοι γὰρ ἂν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ ὅλου. Ἡ ἀδιαίρετον πᾶν τὸ μὴ ἔχον ὕλην, ὥσπερ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ἢ ὁ γε τῶν συνθέτων ἔχει ἐν τινι χρόνῳ· οὐ γὰρ ἔχει τὸ εὖ ἐν τῷδὲ ἢ ἐν τῷδὲ, ἀλλ' ἐν ὅλῳ τινὶ τὸ ἄριστον, ὃν ἄλλο τι. Οὕτως δ' ἔχει αὐτὴ αὐτῆς ἢ νόησις τὸν ἅπαντα αἰῶνα.

¹Ἐπισκεπτέον δὲ καὶ ποτέρως ἔχει ἢ τοῦ ^βὅλου φύσις τὸ ¹⁰ἀγαθὸν καὶ τὸ ἄριστον, πότερον ^εκεχωρισμένον τι καὶ αὐτὸ

^ο καὶ—τι om. E.T. ^ρ γὰρ κίνησις καὶ μεταβολή A^b. ^q ὁ om. T. ^τ τὸ post γὰρ om. F^b. ^ς εἰ] εἰ ἔστι E, om. T. ^κ κρείττονι, onisso ἢ, T. ^ν ἡ νόησις κάτω νοήσεως νοήσει. φ. T. ^ω ἢ post καὶ om. E. ^χ ἐαυτῆς F^b. ^γ ἔτι δ' εἰ T. ^z μία om. E. ^α μεταβάλλοι A^b, μετά-βάλλει T. ^β λόγου T. ^ε τι κεχωρισμένον T.

καθ' αὐτό, ἢ τὴν τάξιν, ἢ ἀμφοτέρως ὥσπερ στράτευμα.
 2 Καὶ γὰρ ἐν τῇ τάξει τὸ εὖ καὶ ὁ στρατηγός, καὶ μᾶλλον
^d οὗτος· οὐ γὰρ οὗτος διὰ τὴν τάξιν ἀλλ' ἐκείνη διὰ ^e τοῦτόν
 ἐστίν. Πάντα δὲ συντέτακται πως, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, καὶ
 πλωτὰ καὶ πτηνὰ καὶ φυτὰ· ^f καὶ οὐχ οὕτως ἔχει ὥστε μὴ
 3 εἶναι θατέρῳ πρὸς θατέρον μῆθέν, ἀλλ' ἐστί τι. Πρὸς μὲν
 γὰρ ἐν ἅπαντα συντέτακται, ἀλλ' ὥσπερ ἐν οἰκίᾳ τοῖς ἐλευ-
 θέροις ἤκιστα ἔξεστιν ^g ὅ τι ἔτυχε ποιεῖν, ἀλλὰ πάντα ἢ τὰ
 πλείστα τέτακται, τοῖς δὲ ἀνδραπόδοις καὶ τοῖς θηρίοις μι-
 κρόν τὸ εἰς τὸ κοινόν, τὸ δὲ πολὺ ^h ὅ τι ἔτυχεν· τοιαύτη γὰρ
 4 ἐκάστου ἀρχὴ αὐτῶν ἢ φύσις ἐστίν. Λέγω ^{δ'} οἷον εἰς γε τὸ
 διακριθῆναι ἀνάγκη ἅπασιν ἐλθεῖν, καὶ ἄλλα οὕτως ἐστίν ὧν
 κοινωνεῖ ἅπαντα εἰς τὸ ὅλον. Ὅσα δὲ ἀδύνατα ^h συμβαίνει
 ἢ ἄτοπα τοῖς ἄλλως λέγουσι, καὶ ⁱ ποῖα οἱ χαριεστέρως λέ-
 γοντες, καὶ ἐπὶ ποίῳ ἐλάχισται ἀπορίαι, δεῖ μὴ λανθάνειν.
 5 Πάντες γὰρ ἐξ ἐναντίων ποιοῦσι πάντα. Οὔτε ^k δὲ τὸ πάντα
 οὔτε τὸ ἐξ ἐναντίων ὀρθῶς, οὔτ' ἐν ὅσοις τὰ ἐναντία ὑπάρχει,
 πῶς ἐκ τῶν ἐναντίων ἔσται, οὐ λέγουσιν· ἀπαθὴ γὰρ τὰ ἐναν-
 τία ὑπ' ἀλλήλων. Ἡμῖν δὲ λύεται τοῦτο εὐλόγως τῷ τρί-
 τον τι εἶναι. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιοῦσιν,
 6 ὥσπερ οἱ τὸ ἄνισον τῷ ἴσῳ ἢ τῷ ἐνὶ τὰ πολλά. Λύεται δὲ
 καὶ τοῦτο τὸν αὐτὸν τρόπον· ἢ γὰρ ὕλη ἢ μία οὐθενὶ ἐναν-
 τίων. Ἐτι ἅπαντα τοῦ φαύλου μεθέξει ἔξω τοῦ ἐνός· τὸ
 γὰρ κακὸν αὐτὸ θατέρον τῶν στοιχείων. Οἱ ^{δ'} ἄλλοι οὐδ'
 ἀρχὰς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν· καίτοι ἐν ἅπασι μάλιστα
 τὸ ἀγαθὸν ἀρχή. Οἱ δὲ τοῦτο μὲν ὀρθῶς ὅτι ἀρχήν, ^l ἀλλὰ
 πῶς τὸ ἀγαθὸν ἀρχὴ οὐ λέγουσιν, πότερον ὡς τέλος ἢ ὡς
 7 κινήσαν ἢ ὡς εἶδος. Ἀτόπως δὲ καὶ Ἐμπεδοκλῆς· τὴν γὰρ
 φιλίαν ποιεῖ τὸ ἀγαθόν. Αὕτη ^{δ'} ἀρχὴ καὶ ὡς κινουσα
 (συνάγει γάρ) καὶ ὡς ὕλη· μόριον γὰρ τοῦ μίγματος. Εἰ
 δὴ καὶ τῷ αὐτῷ συμβέβηκεν ὡς ὕλη καὶ ^m ἀρχὴ εἶναι καὶ ὡς

^d οὗτος· οὐ] αὐτός· οὐ T. ^e τοῦτ' ἦν ἐστιν T. ^f καὶ οὐχ οὕτως] οὔτε T. ^g ὅ τι ἔτυχε] ὁτιοῦν E. ^h ἢ ἄτοπα συμβαίνει F^b. ⁱ ποῖα ἢ χάρις ἐτέρως λέγοντες T. ^k δὴ T. ^l ἀλλὰ—ἀρχὴ om. T. ^m ἀρχὴ E.A^b.

κινούντι, ἀλλὰ ^η τό γ' εἶναι οὐ ταυτό. ^ο Κατὰ πότερον οὖν
 φιλία; ^π Ατοπον δὲ καὶ τὸ ἄφθαρτον εἶναι τὸ νεῖκος· τοῦτο
 δ' ἐστὶν αὐτὸ ἢ τοῦ κακοῦ φύσις. ^ρ Ἀναξαγόρας δὲ ὡς κινοῦν ⁸
 τὸ ἀγαθὸν ἀρχήν· ὁ γὰρ νοῦς κινεῖ, ἀλλὰ κινεῖ ἕνεκά τινος,
 ὥστε ἕτερον. Πλὴν ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ γὰρ ἰατρικὴ ἐστὶ
 πως ^ρ ἢ ὑγίεια. ^π Ατοπον δὲ καὶ τὸ ἐναντίον μὴ ποιῆσαι τῷ
 ἀγαθῷ καὶ τῷ νῷ. Πάντες δ' οἱ τὰναντία λέγοντες οὐ χρῶν-
 ται τοῖς ἐναντίοις, ἐὰν μὴ ^ρ ῥυθμίση τις. Καὶ διὰ τί τὰ μὲν ⁹
 φθαρτὰ τὰ δ' ἀφθαρτα, οὐδεὶς λέγει· ^τ πάντα γὰρ τὰ ὄντα
 ποιοῦσιν ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν. ^υ Ἐτι οἱ μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος
 ποιοῦσι τὰ ὄντα· οἱ δ' ἵνα μὴ τοῦτο ἀναγκασθῶσιν, ἐν πάντα
 ποιοῦσιν. ^φ Ἐτι διὰ τί αἰεὶ ἔσται γένεσις καὶ τί αἴτιον γενέ-
 σεως, οὐδεὶς λέγει. Καὶ τοῖς δύο ἀρχὰς ποιοῦσιν ἄλλην ¹⁰
^ς ἀνάγκη ἀρχὴν κυριωτέραν εἶναι, καὶ τοῖς τὰ εἶδη, ὅτι ἄλλη
 ἀρχὴ κυριωτέρα· διὰ τί γὰρ ^τ μετέσχευεν ἢ μετέχει; Καὶ τοῖς
 μὲν ἄλλοις ἀνάγκη τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ τιμιωτάτῃ ἐπιστήμῃ
 εἶναι τι ἐναντίον, ἡμῖν δ' οὐ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐναντίον τῷ πρώτῳ
 οὐθέν. Πάντα γὰρ τὰ ἐναντία ὕλην ἔχει καὶ δυνάμει ταυτά ¹¹
 ἐστίν, ^υ ἢ δὲ ἐναντία ἄγνοια εἰς τὸ ἐναντίον· τῷ δὲ πρώτῳ
 ἐναντίον οὐθέν. ^ω Εἴτε μὴ ἔσται παρὰ τὰ αἰσθητὰ ἄλλα,
 οὐκ ἔσται ἀρχὴ καὶ τάξις καὶ γένεσις καὶ τὰ οὐράνια, ἀλλ'
 αἰεὶ τῆς ἀρχῆς ἀρχή, ὥσπερ τοῖς θεολόγοις καὶ τοῖς φυσικοῖς
 πάσιν. Εἰ δ' ἔσται τὰ εἶδη ^ς ἢ ἀριθμοί, οὐδενὸς αἴτια· εἰ ¹²
 δὲ μή, ^υ οὔτι κινήσεως γε. ^φ Ἐτι πῶς ἔσται ἐξ ἀμεγεθῶν μέ-
 γεθος καὶ συνεχές; ^ο Ὁ γὰρ ἀριθμὸς οὐ ποιήσει συνεχές, οὔτε
 ὡς κινοῦν οὔτε ὡς εἶδος. ^π Ἀλλὰ μὴν οὐθέν γ' ἔσται τῶν ἐναν-
 τίων ὅπερ καὶ ποιητικὸν καὶ κινητικόν· ἐνδέχοιτο γὰρ ^ς ἂν
 μὴ εἶναι. ^φ Ἀλλὰ μὴν ὕστερόν γε τὸ ποιεῖν δυνάμεως. Οὐκ ¹³
 ἄρα αἰδία τὰ ὄντα. ^π Ἀλλ' ἐστίν· ἀναιρετέον ἄρα τούτων τι.
 Τοῦτο δ' εἴρηται ^ς ὥς. ^υ Ἐτι τίνι οἱ ἀριθμοὶ ἐν ἢ ἢ ψυχῇ
 καὶ τὸ σῶμα καὶ ὅλως τὸ εἶδος καὶ τὸ πρᾶγμα, οὐθέν λέγει

^η τό] τῷ T. ^ο κατὰ] καὶ T. ^ρ ἢ post πως om. T. ^ρ ῥαθυμύση T.
^τ πάντες E. ^ς ἀρχὴν ἀνάγκη T. ^τ μετίσχει E. T. ^υ ἢ] εἰ T. ^ω εἴτε]
 ἐν εἰ F^b. ^ς ἢ om. T. ^υ οὔτε A^b. ^ς ἂν om. E. ^ς ὥς] οὕτως T.

οὐθείς· οὐδ' ἐνδέχεται εἰπεῖν, ἐὰν μὴ ὡς ἡμεῖς εἶπῃ, ὡς τὸ κι-
 14 νοὺν ποιεῖ. Οἱ δὲ λέγοντες τὸν ἀριθμὸν πρῶτον τὸν μαθη-
 ματικὸν καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλην ἐχομένην οὐσίαν καὶ ἀρχὰς ἐκά-
 στης ἄλλας, ἐπεισοδιώδη τὴν τοῦ παντὸς οὐσίαν ποιοῦσιν
 (οὐθὲν γὰρ ἢ ἐτέρα τῇ ἐτέρᾳ συμβάλλεται οὐσα ἢ μὴ οὐσα)
 καὶ ἀρχὰς πολλὰς· τὰ δὲ ὄντα οὐ βούλεται πολιτεύεσθαι
 κακῶς.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἰς κοίρανος ὁ ἔστω.

Μ.

Περὶ μὲν ^ε οὖν τῆς τῶν αἰσθητῶν οὐσίας εἴρηται τίς ἐστίν,
 ἐν μὲν τῇ μεθόδῳ τῇ τῶν φυσικῶν περὶ τῆς ὕλης, ὕστερον δὲ
 2 περὶ τῆς κατ' ἐνέργειαν. Ἐπεὶ δ' ἡ σκέψις ἐστὶ πότερον
 ἔστι τις παρὰ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἀκίνητος καὶ αἰδῖος ἢ οὐκ
 ἔστι, καὶ εἴ ἐστὶ τίς ἐστὶ, πρῶτον τὰ παρὰ τῶν ἄλλων λε-
 γόμενα θεωρητέον, ὅπως εἴτε τι μὴ καλῶς λέγουσι, μὴ τοῖς
 αὐτοῖς ἔνοχοι ᾖμεν, καὶ εἴ ^δ τι δόγμα κοινὸν ἡμῖν κακείοις,
 τοῦτ' ἰδίᾳ μὴ καθ' ἡμῶν ^ε δυσχεραίνωμεν· ἀγαπητὸν γὰρ εἴ
 3 τις τὰ μὲν κάλλιον λέγοι τὰ δὲ μὴ χεῖρον. Δύο δ' εἰσὶ
 δόξαι περὶ τούτων· τὰ τε γὰρ μαθηματικά φασιν ^ι οὐσίας
 εἶναι τινες, οἷον ἀριθμοὺς καὶ γραμμὰς καὶ τὰ συγγενῆ τού-
 4 τοις, καὶ πάλιν τὰς ιδέας. Ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν δύο ^ε ταῦτα γένη
 ποιοῦσι, τὰς τε ιδέας καὶ τοὺς μαθηματικοὺς ἀριθμοὺς, οἱ δὲ
 μίαν φύσιν ἀμφοτέρων, ἕτεροι δὲ τινες τὰς μαθηματικὰς μό-
 νον οὐσίας εἶναι φασι, σκεπτέον πρῶτον μὲν περὶ τῶν μαθη-
 ματικῶν, μηδεμίαν προστιθέντας φύσιν ἄλλην αὐτοῖς, οἷον
 πότερον ιδέαι τυγχάνουσιν οὐσαι ἢ οὐ, καὶ πότερον ἀρχαὶ
 καὶ οὐσίαι τῶν ὄντων ἢ οὐ, ἀλλ' ὡς περὶ μαθηματικῶν μόνον
 εἴτ' εἰσὶν εἴτε μὴ εἰσι, καὶ εἴ εἰσι πῶς εἰσίν, ἔπειτα ^η μετὰ
 ταῦτα χωρὶς περὶ τῶν ιδεῶν αὐτῶν ἀπλῶς καὶ ὅσον νόμου
 5 λόγων. Ἔτι δὲ πρὸς ἐκείνην δεῖ τὴν σκέψιν ἀπαντᾶν τὸν

^β ἔστω add. E. et margo T. ^ε οὖν om. T. ^δ τε Ab. ^ε δυσχε-
 ραίνωμεν F^b. ^ι οὐσίαν T. ^ε γένη ταῦτα Ab. ^η μετὰ om. T.

πλείω λόγον, ὅταν ἐπισκοπῶμεν εἰ αἱ οὐσίαι καὶ αἱ ἀρχαὶ¹ τῶν ὄντων ἀριθμοὶ καὶ ἰδέαι εἰσὶν· μετὰ γὰρ τὰς ἰδέας αὕτη λείπεται τρίτη σκέψις. Ἀνάγκη δ', εἴπερ ἔστι τὰ μαθη-6 ματικά, ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι αὐτά, καθάπερ λέγουσιν τινες, ἢ κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν (λέγουσι δὲ καὶ οὕτω τινές)· ἢ εἰ μηδετέρως, ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ ἄλλον τρόπον εἰσὶν. Ὡσθ' ἡ ἀμφισβήτησις ἡμῖν ἔσται οὐ περὶ τοῦ εἶναι ἀλλὰ περὶ τοῦ τρόπου.

Ὅτι μὲν^k τοίνυν ἔν γε τοῖς αἰσθητοῖς ἀδύνατον εἶναι καὶ 2 ἄμα πλασματίας ὁ λόγος, εἴρηται μὲν καὶ ἐν τοῖς¹ διαφορή-μασιν ὅτι δύο^m ἄμα στερεὰ εἶναι ἀδύνατον, ἔτι δὲ καὶ ὅτι τοῦⁿ αὐτοῦ λόγου καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις καὶ φύσεις ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι καὶ μηδεμίαν κεχωρισμένην. Ταῦτα μὲν οὖν εἴρηται πρότερον. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις φανερόν ὅτι ἀδύ-3 νατον διαιρεθῆναι ὅτιοῦν σῶμα. Κατ' ἐπίπεδον γὰρ διαι-ρεθήσεται, καὶ τοῦτο κατὰ γραμμὴν, καὶ αὕτη κατὰ στι-γμὴν, ὥστ' εἰ τὴν στιγμὴν διελεῖν ἀδύνατον, καὶ τὴν γραμ-μὴν, εἰ δὲ ταύτην, καὶ τὰλλα. Τί οὖν διαφέρει ἢ ταύτας 3 εἶναι τοιαύτας φύσεις, ἢ αὐτὰς μὲν μή, εἶναι δ' ἐν αὐταῖς τοι-αύτας φύσεις; Τὸ αὐτὸ γὰρ συμβήσεται· διαιρουμένων γὰρ τῶν αἰσθητῶν διαιρεθήσονται, ἢ οὐδὲ αἱ αἰσθηταί. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ^o κεχωρισμένας γ' εἶναι φύσεις τοιαύτας δυνατόν. Εἰ γὰρ ἔσται στερεὰ παρὰ τὰ αἰσθητὰ κεχωρισμένα τούτων 4 ἕτερα καὶ πρότερα τῶν αἰσθητῶν, δῆλον ὅτι καὶ παρὰ τὰ ἐπίπεδα ἕτερα ἀναγκαῖον εἶναι ἐπίπεδα κεχωρισμένα καὶ στι-γμὰς καὶ γραμμὰς· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου. Εἰ δὲ ταῦτα, πάλιν παρὰ^p τὰ τοῦ στερεοῦ τοῦ μαθηματικοῦ ἐπίπεδα καὶ γραμμὰς καὶ στιγμὰς ἕτερα κεχωρισμένα. Πρότερα γὰρ 5 τῶν συγκειμένων ἐστὶ τὰ ἀσύνθετα· καὶ εἴπερ τῶν αἰσθητῶν πρότερα σώματα^q μὴ αἰσθητά, τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τῶν ἐπι-πέδων τῶν ἐν τοῖς ἀκινήτοις στερεοῖς τὰ αὐτὰ καθ' αὐτά.

¹ τῶν ὄντων] τούτων T. ^k τοίνυν] οὖν Fb. ¹ διαφορήμασιν Fb. ^m ἄμα ante δύο Ab, post στερεὰ Gb.Ib. ⁿ αὐτοῦ om. Ab. ^o κεχωρισμένως γ' εἶναι τοιαύτας φύσεις T. ^p τὰ om. T. ^q μὴ] τὰ μὴ E.

Ὡστε ἕτερα ταῦτα ἐπίπεδα καὶ γραμμαὶ τῶν ἅμα τοῖς στε-
 ρεοῖς τοῖς κεχωρισμένοις· τὰ μὲν γὰρ ἅμα τοῖς μαθηματικοῖς
 6 στερεοῖς, τὰ δὲ πρότερα τῶν μαθηματικῶν στερεῶν. Πάλιν
 τοίνυν τούτων τῶν ἐπιπέδων ἔσονται γραμμαί, ὧν πρότερον
 δέησει ἐτέρας γραμμὰς καὶ στιγμὰς εἶναι διὰ τὸν αὐτὸν λό-
 γον· καὶ τούτων ἐν ταῖς προτέραις γραμμαῖς ἐτέρας προ-
 7 τέρας ἵστιγμὰς, ὧν οὐκέτι πρότεραι ἕτεραι. Ἀποπὸς τε
 δὴ γίγνεται ἡ σώρευσις· συμβαίνει γὰρ στερεὰ μὲν μοναχὰ
 παρὰ τὰ αἰσθητά, ⁸ ἐπίπεδα δὲ τριττὰ παρὰ τὰ αἰσθητά,
 τὰ τε παρὰ τὰ αἰσθητά καὶ ⁹ τὰ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς στε-
 ρεοῖς καὶ παρὰ τὰ ἐν τούτοις, γραμμαὶ δὲ τετραξαί, στιγμαὶ
 8 δὲ πενταξαί. Ὡστε περὶ ποῖα αἱ ἐπιστήμαι ἔσονται αἱ μα-
 θηματικαὶ τούτων; Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὰ ἐν τῷ στερεῷ τῷ
 ἀκινήτῳ ἐπίπεδα καὶ γραμμὰς καὶ στιγμὰς· αἰ γὰρ περὶ
 τὰ πρότερα ἢ ἐπιστήμη. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν
 ἀριθμῶν· ⁹ παρ' ἐκάστας γὰρ ¹⁰ τὰς στιγμὰς ἕτεραι ἔσονται
 μονάδες, καὶ παρ' ἑκάστα τὰ ὄντα αἰσθητά, εἴτα τὰ νοητά,
 9 ὥστ' ἔσται γένη ¹¹ ἄπειρα τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν. Ἐτι
 ἄπερ καὶ ἐν τοῖς ὑπορήμασιν ἐπήλθομεν, πῶς ἐνδέχεται λύ-
 ειν; Περὶ ἃ γὰρ ἡ ἀστρολογία ἐστίν, ὁμοίως ἐστὶ ¹² παρὰ
 τὰ αἰσθητά, καὶ περὶ ἃ ἡ γεωμετρία· εἶναι δ' οὐρανὸν καὶ τὰ
 μόρια αὐτοῦ πῶς δυνατόν, ἢ ἄλλο ὁτιοῦν ἔχον κίνησιν; Ὁ-
 μοίως δὲ καὶ τὰ ὀπτικά καὶ τὰ ἀρμονικά· ἔσται γὰρ φωνή
 10 τε καὶ ὄψις παρὰ τὰ αἰσθητά καὶ τὰ καθ' ἑκάστα. Ὡστε
 δηλὸν ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις καὶ τὰ ἄλλα αἰσθητά· τί
 γὰρ μᾶλλον τάδε ἢ τάδε; Εἰ δὲ ταῦτα, καὶ ζῶα ἔσονται,
 εἴπερ καὶ αἰσθήσεις. Ἐτι γράφεται ἔνια καθόλου ὑπὸ τῶν
 11 μαθηματικῶν ¹³ παρὰ ταύτας τὰς οὐσίας. Ἐσται οὖν καὶ
¹⁴ αὕτη τις ἄλλη οὐσία μεταξὺ κεχωρισμένη τῶν τ' ¹⁵ ἐιδῶν καὶ
 τῶν μεταξὺ, ¹⁶ ἢ οὔτε ἀριθμὸς ἐστὶν οὔτε ¹⁷ στιγμαὶ οὔτε μέ-

⁸ στιγμὰς] γραμμὰς A^b. ⁹ ἐπίπεδα—αἰσθητά om. E. ¹⁰ τὰ post
 καὶ om. T.A^b. ¹¹ παρ'] καὶ παρ' T. ¹² τὰς] ἐν F^b. ¹³ ἄπειρα om.
 E.T.A^b. G^b. I^b. ¹⁴ διαπορήμασιν F^b. ¹⁵ περὶ G^b. I^b. ¹⁶ παρὰ πάντας
 τὰς αἰτίας G^b. ¹⁷ ἄλλη τις αὕτη T.G^b. I^b. ¹⁸ ἐιδῶν G^b. ¹⁹ ἢ A^b.
²⁰ στιγμαὶ G^b. I^b.

γεθος οὔτε χρόνος. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ^f δῆλον ὅτι κα-
 κείνα ἀδύνατον ^g εἶναι κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν. ^h Ὀλως ⁱ 12
^h δὲ τοῦναντίον συμβαίνει καὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ εἰωθότος
 ὑπολαμβάνεσθαι, εἴ τις θήσει οὕτως εἶναι τὰ μαθηματικά ὡς
 κεχωρισμένας τινὰς φύσεις. Ἀνάγκη γὰρ διὰ τὸ μὲν ⁱ οὕτως
 εἶναι αὐτὰς προτέρας εἶναι τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν, κατὰ ^k τὸ
 ἀληθὲς δὲ ὑστέρας· τὸ γὰρ ἀτελὲς ^l μέγεθος γενέσει μὲν πρό-
 τερόν ἐστι, ^m τῇ οὐσίᾳ δ' ὕστερον, οἶον ἄψυχον ἐμψύχον.
ⁿ Ἐτι τίνι καὶ πότ' ἔσται ^o ἐν τὰ μαθηματικά μεγέθη; Τὰ ⁱ 13
 μὲν γὰρ ἐνταῦθα ψυχῇ ἢ μέρει ψυχῆς ἢ ἄλλῳ τινὶ εὐλόγῳ·
 εἰ δὲ μή, πολλά, καὶ διαλύεται. Ἐκείνοις δὲ ^p διαιρετοῖς καὶ
 ποσοῖς οὐσι τί αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι καὶ ^q συμμένειν; Ἐτι αἱ
 γενέσεις δηλοῦσιν. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐπὶ μῆκος γίγνεται, ⁱ 14
 εἶτα ἐπὶ πλάτος, τελευταῖον δ' ^r εἰς βάθος, καὶ τέλος ἔσχεν.
 Εἰ οὖν τὸ τῇ γενέσει ὕστερον τῇ οὐσίᾳ πρότερον, τὸ σῶμα
 πρότερον ἂν εἴη ἐπιπέδου καὶ μήκου, καὶ ταύτῃ καὶ τέλειον
 καὶ ὅλον μᾶλλον, ^s ὅτι ἐμψυχον γίγνεται· γραμμὴ δὲ ἐμ-
 ψυχος ἢ ἐπίπεδον πῶς ἂν εἴη; ^t Ὑπὲρ γὰρ τὰς αἰσθήσεις
 τὰς ἡμετέρας ἂν ^v εἴη τὸ ἀξίωμα. Ἐτι τὸ μὲν σῶμα οὐσία ⁱ 15
 τίς· ἥδη γὰρ ^w ἔχει πῶς τὸ τέλειον· αἱ δὲ γραμμαὶ πῶς οὐσίαι;
 Οὔτε γὰρ ὡς εἶδος καὶ μορφή τις, οἶον εἰ ἄρα ἡ ψυχὴ τοι-
 οὔτον, ^x οὔτε ὡς ἡ ὕλη, οἶον τὸ σῶμα· οὐθεν γὰρ ἐκ γραμ-
 μῶν οὐδ' ἐπιπέδων ^y οὐδὲ στιγμῶν φαίνεται συνίστασθαι δυ-
 νάμενον. Εἰ δ' ^z ἦν οὐσία τις ὑλική, τοῦτ' ἂν ἐφαίνετο ^a δυ- 16
 νάμενα πάσχειν. Τῷ μὲν οὖν λόγῳ ἔστω πρότερα. ^b Ἄλλ'
 οὐ πάντα ὅσα τῷ λόγῳ πρότερα, καὶ ^c τῇ οὐσίᾳ πρότερα.
 Τῇ μὲν γὰρ οὐσίᾳ πρότερα ὅσα χωριζόμενα τῷ εἶναι ὑπερ-
 βάλλει, τῷ λόγῳ δὲ ὅσων οἱ λόγοι ἐκ τῶν λόγων· ταῦτα

^f δῆλον om. G^b. ^g κεχωρισμένα εἶναι G^b.I^b. ^h δὴ T. ⁱ εἶναι
 οὕτως T. ^k δὲ τὸ ἀληθὲς G^b.I^b. ^l μέγεθος τῇ γενέσει G^b.I^b. ^m τῇ δ'
 οὐσία G^b.I^b. ⁿ ἔτι ἐν τίνι E. ^o ἐν om. T. ^p διαιρετικοῖς G^b. ^q συμ-
 βαίνειν T. ^r εἰς] εἰ G^b. ^s ὅτι] καὶ ὅτι G^b.I^b. ^t ὑπὸ G^b.I^b. ^v εἴη
 om. T. ^w ἔχει om. A^b. ^x οὔτε ὡς] ὥστε T. ^y οὐδὲ ἐκ στιγμῶν G^b.I^b.
^z ἦν] ἐν G^b. ^a δυνάμενον G^b.I^b, om. F^b. ^b ἀλλ'—πρότερα om. T.
^c τῇ οὐσίᾳ πρότερον G^b.

17 ^d δὲ οὐχ ἅμα ὑπάρχει. Εἰ γὰρ μὴ ἔστι τὰ πάθη παρὰ τὰς οὐσίας, οἷον κινούμενον ^e τι ^f ἢ λευκόν, τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκὸν πρότερον κατὰ τὸν λόγον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν· οὐ γὰρ ^g ἐνδέχεται εἶναι κεχωρισμένον, ἀλλ' αἰεὶ ἅμα τῷ συνόλῳ ἐστίν· σύνολον δὲ λέγω τὸν ἄνθρωπον ^h τὸν λευκόν. Ὡστε φανερόν ὅτι οὔτε ⁱ τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως πρότερον οὔτε τὸ ἐκ ^k προσθέσεως ὕστερον· ἐκ προσθέσεως γὰρ τῷ λευκῷ ὁ λευκὸς ἄνθρωπος λέγεται. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε οὐσίαι μᾶλλον τῶν σωμάτων εἰσίν, οὔτε πρότερα τῷ εἶναι τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ τῷ λόγῳ ^l μόνον, οὔτε κεχωρισμένα που εἶναι ^m δυνατόν, εἴρηται ἱκανῶς. Ἐπεὶ δ' ⁿ οὐδ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ⁿ ἐνδέχετο αὐτὰ εἶναι, φανερόν ὅτι ἢ ὅλως οὐκ ἔστιν ἢ τρόπον τινὰ ἔστι καὶ διὰ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς ἐστίν· πολλαχῶς ³ γὰρ τὸ εἶναι λέγομεν. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^o τὰ καθόλου ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐ ^p περὶ κεχωρισμένων ἐστὶ ^q παρὰ τὰ μεγέθη καὶ τοὺς ἀριθμούς, ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν, οὐχ ^r ἢ δὲ τοιαῦτα οἷα ἔχειν μέγεθος ἢ εἶναι διαιρετά, δηλον ὅτι ἐνδέχεται καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν εἶναι καὶ λόγους καὶ ^s ἀποδείξεις, μὴ ^t ἢ δὲ αἰσθητά, ἀλλ' ^t ἢ ^r τοιαδί. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^u ἢ κινούμενα μόνον πολλοὶ λόγοι εἰσὶ, χωρὶς τοῦ τί ἕκαστόν ἐστι τῶν τοιούτων καὶ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνάγκη διὰ ταῦτα ^v ἢ κεχωρισμένον τι εἶναι κινούμενον τῶν αἰσθητῶν ^v ἢ ἐν τούτοις τινὰ φύσιν εἶναι ἀφωρισμένην, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν κινουμένων ἔσονται λόγοι καὶ ἐπιστήμαι, ^w οὐχ ^u ἢ κινούμενα δὲ ἀλλ' ^v ἢ σώματα μόνον, καὶ πάλιν ^w ἐπίπεδα μόνον καὶ ^x ἢ μήκη μόνον, καὶ ^x ἢ διαιρετά ^y καὶ ^y ἀδιαίρετα ^z ἔχοντα ^v δὲ θέσιν, καὶ ^y ἢ ἀδιαίρετα μόνον. Ὡστ' ἐπεὶ ἀπλῶς λέγειν ἀληθὲς μὴ μόνον τὰ χωριστὰ εἶναι ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ χωριστὰ, ^w οἷον κινούμενα εἶναι, καὶ τὰ μαθηματικά ὅτι ἔστιν

^d δὲ] γὰρ T. ^e τι] τε G^b. ^f ἢ om. T. ^g ἐνδέχεται] ἐν T. ^h τὸν λευκόν] καὶ τὸ λευκόν F^b. ⁱ τὸ om. A^b. ^k προσθέσεως A^b. F^b. G^b. ^l μόνον T, μόνον I^b. ^m οὐδὲν τοῖς A^b. ⁿ ἐνδέχεται T. ^o τὰ] τὸ F^b. ^p περὶ] παρὰ F^b. ^q παρὰ I^b: ceteri περὶ. ^r τοιαύδε G^b. ^s οὐχ ^u κινούμενα G^b. ^t καὶ ἢ ἀδιαίρετα om. G^b. ^v δὲ om. T. A^b. ^w οἷον τὰ κινούμενα G^b. I^b.

ἀπλῶς ἀληθὲς εἰπεῖν, καὶ τοιαῦτά γε οἶα λέγουσιν. Καὶ ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας ἀπλῶς ἀληθὲς εἰπεῖν ^x τοῦτου εἶναι, οὐχὶ τοῦ συμβεβηκότος, οἷον ὅτι λευκοῦ εἰ ^y τὸ ὑγιεινὸν λευκόν, ἢ δ' ἔστιν ^z ὑγιεινόν, ^a ἀλλ' ἐκείνου ^b οὐδ' ἐστὶν ἐκάστη, εἰ ὑγιεινὸν ὑγιεινοῦ, εἰ δ' ἢ ἄνθρωπος ἄνθρωπον, οὕτω καὶ τὴν γεωμετρίαν· οὐκ εἰ συμβέβηκεν αἰσθητὰ εἶναι ὧν ἐστί, μὴ ἐστὶ δ' ^c ἢ ^d αἰσθητά, οὐ τῶν αἰσθητῶν ἔσονται αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι, οὐ μέντοι οὐδὲ παρὰ ταῦτα ἄλλων κεχωρισμένων. Πολλὰ δὲ συμβέβηκε καθ' αὐτὰ τοῖς πράγμασιν ^e ἢ ἕκαστον ὑπάρχει τῶν τοιούτων, ἐπεὶ καὶ ἢ θῆλυ τὸ ζῶον ^f καὶ ἢ ἄρρεν, ἴδια πάθη ἐστίν, καίτοι οὐκ ἔστι τι θήλυ οὐδ' ἄρρεν ^g κεχωρισμένον τῶν ζώων· ὥστε καὶ ἢ ^h μήκη μόνον καὶ ἢ ἐπίπεδα. Καὶ ὅσῳ δὴ ἂν περὶ προτέρων ⁱ τῷ λόγῳ ⁶ καὶ ἀπλουστέρων, τοσούτῳ μᾶλλον ἔχει τὰκριβές· τοῦτο δὲ τὸ ἀπλοῦν ἐστίν. Ὡστε ἄνευ ^k τε μεγέθους ^l μᾶλλον ἢ μετὰ μεγέθους, καὶ μάλιστα ἄνευ κινήσεως. Ἐὰν δὲ κίνησιν, μάλιστα τὴν πρώτην· ἀπλουστάτη γάρ, καὶ ταύτης ἢ ^m ὀμαλή. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ ἀρμονικῆς καὶ ὀπτικῆς· οὐδετέρα ⁿ γὰρ ^h ἢ ὄψις ἢ ἢ φωνὴ θεωρεῖ, ἀλλ' ἢ γραμμαὶ καὶ ἀριθμοί· οἰκεῖα μέντοι ταῦτα πάθη ἐκείνων. Καὶ ἡ μηχανικὴ ^o δὲ ὥσ-αύτως. Ὡστ' εἴ τις θέμενος κεχωρισμένα τῶν συμβεβηκότων ⁸ σκοπεῖ τι περὶ τούτων ἢ τοιαῦτα, οὐθὲν διὰ τοῦτο ψεῦδος ψεύσεται, ὥσπερ οὐδ' ὅταν ἐν τῇ γῇ γράφη καὶ τὴν ποδιαίαν φῇ μὴ ποδιαίαν· οὐ γὰρ ἐν ταῖς προτάσεσι τὸ ψεῦδος. Ἀρισ-στα δ' ἂν οὕτω ^p θεωρηθεῖ ἕκαστον, εἴ τις τὸ μὴ κεχωρισμέ-νον θείη χωρίσας, ὅπερ ὁ ἀριθμητικὸς ποιεῖ καὶ ὁ γεωμέτρης. Ἐν μὲν γὰρ καὶ ἀδιαίρετον ὁ ἄνθρωπος ἢ ἄνθρωπος· ^q ὁ δ' ⁹ ἔθετο ἐν ἀδιαίρετον, εἴτ' ἐθεώρησεν εἴ τι τῷ ἀνθρώπῳ συμ-

^x τοῦτο T. ^y ὑγιεινὸν τὸ E.T.A^b.G^b.I^b. ^z ὑγιεινοῦ F^b. ^a ἀλλ'—
 ὑγιεινὸν om. T. ^b ἢ ἐστὶν ἐκάστου ὑγιεινὸν ὑγ. E.A^b.G^b.I^b. ^c ἢ om.
 F^b. ^d αἰσθητά] ἔστι τὰ G^b. ^e ἢ ἕκαστον G^b. ^f καὶ ἢ] ἢ G^b. ^g κεχω-
 ρισμένων T.A^b. ^h μήκη μόνον] μὴ κείμενον T, μὴ κινούμενον F^b. ⁱ τῶν
 λόγων G^b. ^k τε] τοῦ A^b. ^l μᾶλλον om. G^b.I^b. ^m ὀμαλῆς E.G^b.
ⁿ ἢ ὄψις ἢ ἢ φωνὴ θεωρεῖ ἀλλ' αἱ γραμμαὶ G^b. ^o δὲ om. G^b.I^b. ^p θεω-
 ρήσει ἢ ἕκαστον T. ^q δὲ διέθετο ἐν ἀδ. εἴτι θεωρήσειν T.

- βέβηκεν ἢ ἀδιαίρετος. Ὁ δὲ γεωμέτρης ^τ οὐθ' ἢ ἄνθρωπος οὐθ' ἢ ἀδιαίρετος, ἀλλ' ἢ στερεόν. Ἀ γὰρ καὶ εἰ μὴ που ^β ἦν ἀδιαίρετος ὑπῆρχεν αὐτῷ, δῆλον ὅτι καὶ ἄνευ τούτων ἐν-
 10 δέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν τὸ δυνατόν. Ὡστε διὰ τοῦτο ὀρθῶς ^τ οἱ γεωμέτραι λέγουσι, καὶ περὶ ὄντων διαλέγονται, καὶ ὄντα ἐστίν· διττὸν γὰρ τὸ ὄν, τὸ μὲν ἐντελεχεία ^τ τὸ δ' ὑλικῶς. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ἕτερον (τὸ μὲν γὰρ αἰεὶ ^ω ἐν πράξει, τὸ δὲ καλὸν καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις), οἱ φάσκοντες οὐθὲν λέγειν τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας περὶ καλοῦ ἢ ἀγα-
 11 θοῦ ψεύδονται. Λέγουσι γὰρ καὶ δεικνύουσι μάλιστα· ^κ οὐ γὰρ εἰ μὴ ὀνομάζουσι, τὰ δ' ἔργα καὶ τοὺς λόγους δεικνύουσιν, οὐ λέγουσι περὶ αὐτῶν. Τοῦ δὲ καλοῦ μέγιστα εἶδη τάξις καὶ συμμετρία καὶ τὸ ὠρισμένον, αὐτὰ μάλιστα δεικνύ-
 12 ουσιν αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι. Καὶ ἐπεὶ γε πολλῶν αἵτια φαίνεται ταῦτα (λέγω δ' οἷον ἡ τάξις καὶ τὸ ὠρισμένον), δῆλον ὅτι λέγοιεν αὐτὰ καὶ τὴν τοιαύτην αἰτίαν τὴν ὡς τὸ καλὸν αἴτιον τρόπον τινά. Ὡς μᾶλλον δὲ γνωρίμως ἐν ἄλλοις περὶ αὐτῶν ἐροῦμεν.
- 4 Περὶ μὲν οὖν τῶν μαθηματικῶν, ὅτι τε ὄντα ἐστὶ καὶ πῶς ὄντα, καὶ πῶς πρότερα ^ζ καὶ πῶς οὐ πρότερα, τοσαῦτα εἰρήσθω. Περὶ δὲ τῶν ιδεῶν πρῶτον αὐτὴν τὴν κατὰ τὴν ιδέαν δόξαν ἐπισκεπτέον, μεθὲν ^α συνάπτοντας πρὸς τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν, ἀλλ' ὡς ὑπέλαβον ἐξ ἀρχῆς οἱ πρῶτοι τὰς ιδέας ^β φήσαντες εἶναι. ^β Συνέβη δ' ἡ περὶ τῶν ^ε εἰδῶν δόξα τοῖς εἰποῦσι διὰ τὸ πεισθῆναι περὶ τῆς ἀληθείας τοῖς Ἡρακλειτείοις λόγοις ὡς πάντων τῶν αἰσθητῶν αἰεὶ ρεόντων, ὥστ' εἴπερ ἐπιστήμη τινὸς ἔσται ^δ καὶ φρόνησις, ἐτέρας δεῖν τινὰς φύσεις εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητὰς μενουσας· οὐ γὰρ εἶναι τῶν ^ζ ρεόντων ἐπιστήμην. Σωκράτους δὲ περὶ τὰς ἠθικὰς ἀρετὰς πραγματευομένου καὶ ^ε περὶ τούτων ὀρίζεσθαι καθόλου ζη-

^τ οὐθ' ἢ ἄνθρωπος om. T. ^σ ἦν] ἢ T. ^τ λέγουσιν οἱ γεωμέτραι T.
^ν τό θ' G^b. ^ω ἐν πράξει] ἐνπάρξει T. ^κ εἰ γὰρ καὶ μὴ F^b. ^υ μᾶλλον
 —ἐροῦμεν om. (G^b. I^b). ^ζ καὶ πῶς οὐ πρότερα om. E. ^α συνάπτοντα
 T, συνάπτοντες G^b. I^b. ^β συμβέβηκε T. ^ε ιδεῶν T. G^b. I^b. ^δ καὶ
 om. G^b. ^ε πρὸς T.

τοῦντος πρώτου (τῶν μὲν γὰρ φυσικῶν ἐπὶ μικρὸν Δημόκριτος ἤψατο μόνον καὶ ὠρίσατό πως τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι πρότερον περὶ τινων ὀλίγων, ὧν τοὺς [†]λόγους εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ^β ἀνῆπτον, οἷον τί ἐστι καιρὸς ἢ τὸ δίκαιον ἢ γάμος), ^η ἐκεῖνος εὐλόγως ^ι ἐξήτει τὸ τί ἐστίν. Συλλογίζεσθαι γὰρ ἐξήτει, ἀρχὴ δὲ τῶν συλλογισμῶν τὸ ⁴ τί ἐστίν. Διαλεκτικὴ γὰρ ἰσχὺς οὕτω τὸτ' ἦν, ὥστε δύνασθαι καὶ χωρὶς τοῦ τί ἐστὶ τὰναντία ἐπισκοπεῖν, καὶ τῶν ἐναντίων ^κ εἰ ἢ ^λ αὐτὴ ἐπιστήμη. Δύο γάρ ἐστιν ^α τις ^{αν} ⁵ ^μ ἀποδοίη Σωκράτει δικαίως, τοὺς ^τ ἐπακτικούς λόγους καὶ τὸ ^ν ὀρίζεσθαι καθόλου· ταῦτα γάρ ἐστιν ἄμφω περὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης. Ἄλλ' ὁ μὲν Σωκράτης τὰ καθόλου οὐ χωριστὰ ἐποίει οὐδὲ τοὺς ὀρισμούς· οἱ δ' ἐχώρισαν, καὶ ^ο τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ιδέας προσηγόρευσαν. ^ψ Ὡστε συνέβαινεν αὐτοῖς ⁶ σχεδὸν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάντων ιδέας εἶναι τῶν καθόλου λεγομένων, καὶ παραπλήσιον ὥσπερ ^{αν} εἴ τις ἀριθμῆσαι βουλόμενος ἐλαττόνων μὲν ὄντων οἶοιτο μὴ ^ρ δύνασθαι, πλείω δὲ ποιήσας ἀριθμοίη· πλείω γάρ ἐστι τῶν καθ' ⁹ ἕκαστα αἰσθητῶν ^ρ ὥς εἰπεῖν τὰ εἶδη, περὶ ὧν ζητοῦντες τὰς αἰτίας ἐκ τούτων ἐκεῖ προῆλθον· ^σ καθ' ἕκαστόν τε γὰρ ὁμώνυμόν ἐστι καὶ παρὰ τὰς οὐσίας, τῶν τε ^τ ἄλλων ἓν ἐστίν ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἐπὶ τοῖς αἰδίοις. ⁷ Ἔτι καθ' οὓς τρόπους δείκνυται ὅτι ἔστι τὰ εἶδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων· ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ ἀνάγκη γίγνεσθαι ^ν συλλογισμόν, ἐξ ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἶονται τούτων ^ω εἶδη γίγνεται. Κατὰ τε ⁸ γὰρ τοὺς λόγους τοὺς ἐκ τῶν ἐπιστημῶν ἔσται εἶδη πάντων ὅσων ἐπιστήμαί εἰσιν, καὶ κατὰ τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, κατὰ δὲ τὸ νοεῖν τι φθαρέντος τῶν φθαρτῶν φάντασμα γάρ τι ^ξ τούτων ἐστίν. Ἔτι δὲ οἱ ἀκριβέστατοι τῶν λόγων οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιοῦσιν ιδέας, ὧν οὐ φασιν

[†] λόγους εἰς τοὺς om. T. ^β γρ. ἀνῆγον E. ^η ἐκεῖνος T, ἐκεῖνος δ' E. ^ι ἐξήτουν G^b. ^κ εἰ ἢ] ἢ ἢ A^b, εἴη T. ^λ αὐτὴ T. ^μ ἀποδῶν E.T.A^b. ^ν ὀρίζεσθαι τὰ καθόλου F^b. ^ο τὰ om. G^b. ^ρ δυνήσεσθαι A^b.G^b.I^b. ^σ ἐκαστον E. ^τ ὥς εἰπεῖν om. G^b.I^b. ^τ καθ' παρ' G^b.I^b. ^θ ἄλλων ἔνεστιν E.T. ^ν συλλογισμούς G^b. ^ω ἥδη G^b.I^b. ^ξ τοῦτ' E.

εἶναι καθ' ὃ αὐτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν.
 9 Ὅλως τε ἀναιροῦσιν οἱ περὶ τῶν εἰδῶν λόγοι αἱ μᾶλλον βού-
 λονται εἶναι οἱ λέγοντες εἶδη τοῦ τὰς ιδέας εἶναι· συμβαί-
 νει γὰρ μὴ εἶναι πρῶτον τὴν δυάδα ἀλλὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ
 τούτου τὸ πρὸς τι καὶ ^z τοῦτο τοῦ καθ' αὐτό, καὶ πάνθ'
 ὅσα τινὲς ἀκολουθήσαντες ταῖς περὶ τῶν ^a εἰδῶν δόξαις ἦναν-
 10 τιώθησαν ταῖς ἀρχαῖς. Ἔτι κατὰ μὲν τὴν ὑπόληψιν καθ'
 ἣν ^b φασιν εἶναι τὰς ιδέας ^c οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν ἔσονται εἶδη
^d ἀλλὰ καὶ ^e ἄλλων πολλῶν· τὸ γὰρ νόημα ἐν οὐ μόνον
 περὶ τὰς οὐσίας ἀλλὰ καὶ ^f κατὰ μὴ οὐσιῶν ^g ἔσται, καὶ ^h αἰ
 ἐπιστῆμαι οὐ μόνον τῆς οὐσίας ἔσονται· συμβαίνει δὲ καὶ
 11 ἄλλα ⁱ μυρία τοιαῦτα. Κατὰ δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰς
 δόξας τὰς περὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι μεθεκτὰ τὰ εἶδη, τῶν οὐσιῶν
 ἀναγκαῖον ιδέας εἶναι μόνον· οὐ γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς με-
 τέχονται, ἀλλὰ ^k δεῖ ^l ταύτῃ ἐκάστου μετέχειν ἢ μὴ καθ' ὑπο-
 12 κειμένου ^m λέγεται. Λέγω δ' οἷον ⁿ εἴ τι ^o αὐτοῦ διπλασίον
 μετέχει, τοῦτο καὶ αἰδίου μετέχει, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς
 συμβέβηκε γὰρ τῷ διπλασίῳ ^p αἰδίῳ εἶναι. Ὡστε ἔσται
 οὐσία τὰ εἶδη. Ταῦτα δ' ἐνταῦθα οὐσίαν σημαίνει κακεῖ
^q ἢ τί ^r ἔσται τὸ εἶναι φάναι τι παρὰ ταῦτα τὸ ἐν ἐπὶ πολ-
 13 λῶν; Καὶ εἰ μὲν ταῦτ' εἶδος τῶν ιδεῶν καὶ τῶν μετεχόν-
 των, ἔσται τι κοινόν· τί γὰρ μᾶλλον ἐπὶ ^s τῶν φθαρτῶν
 δυάδων, ^t καὶ τῶν δυάδων τῶν πολλῶν μὲν αἰδίων δέ, τὸ δυὰς
 ἐν καὶ ταυτόν, ἢ ^v ἐπ' αὐτῆς καὶ ^w τῆς τίνος; Εἰ δὲ μὴ τὸ
 αὐτὸ εἶδος, ^x ὁμώνυμα ἂν εἴη, καὶ ὅμοιον ὥσπερ ἂν εἴ τις
 γκαλοῖ ἄνθρωπον τόν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον, μηδεμίαν
 14 κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν. Εἰ δὲ τὰ μὲν ἄλλα τοὺς κοι-
 νούς λόγους ἐφαρμόττειν θήσομεν τοῖς εἶδεσιν, οἷον ἐπ' αὐ-

γ αὐτὰ G^b. z τοῦτου τὸ G^b, τὸ A^b. a ιδεῶν T. b εἶναι φασιν
 G^b. I^b. c οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν om. E. T. d ἀλλὰ καὶ om. iidem.
 e ἄλλων] ἄλλων τε T, ἐτέρων A^b. f κατὰ] τὰ G^b. g ἐστὶ T. A^b,
 ἔσται ὅσα μὴ οὕτως ἐστὶ I^b. h αἰ om. A^b. i μόρια T. k δὴ G^b.
 l ταύτην A^b. m λέγονται E. T. A^b. G^b. I^b. n εἴ τι om. G^b. o γρ. καὶ
 αὐτοδιπλασίον E. p αἰδίον A^b. q ἢ T. r ἔσται om. T. s φθαρτῶν
 τῶν δυάδων T. t καὶ τῶν δυάδων om. G^b. v ἐπὶ ταύτης G^b. I^b. w τῆς
 om. T. x ὁμώνυμία T. γ καλοῖοι A^b.

τὸν ^z τὸν ^a κύκλον σχῆμα ἐπίπεδον καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου, ^b τὸ δ' οὐ ἐστὶ προστεθήσεται, σκοπεῖν δεῖ μὴ κενὸν ἢ τοῦτο παντελῶς. Τίτιν τε γὰρ προστεθήσεται; Τῷ μέσῳ ¹⁵ ἢ τῷ ἐπιπέδῳ ἢ πᾶσιν; Πάντα γὰρ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἰδέαι, οἷον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν. Ἔτι δὴλον ὅτι ἀνάγκη αὐτὸ εἶναι τι, ὥσπερ τὸ ἐπίπεδον φύσιν τινὰ ἢ πᾶσιν ἐνυπάρξει τοῖς εἶδεσιν ὡς γένος.

Πάντων δὲ μάλιστα διαπορήσειεν ἂν τις τί ποτε συμβάλ- ⁵ λονται τὰ εἶδη ἢ τοῖς αἰδίοις τῶν αἰσθητῶν ἢ τοῖς γιγνομένοις καὶ ^c τοῖς φθειρομένοις· οὔτε γὰρ κινήσεως ^d ἐστὶν οὔτε μεταβολῆς οὐδεμιᾶς ^e αἰτία αὐτοῖς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ² πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὐθὲν ^f βοηθεῖ ^g τὴν τῶν ἄλλων· οὔτε γὰρ οὐσία ἐκείνα τούτων (ἐν τούτοις γὰρ ^h ἂν ἦν)· οὔτ' εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐνυπάρχοντά γε τοῖς μετέχουσιν· οὕτω μὲν γὰρ ἴσως αἰτία δόξειεν ⁱ ἂν εἶναι ^k ὡς τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος λίαν εὐκίνητος, ὃν Ἀναξα- ³ γόρας μὲν πρότερος Εὐδοξος δ' ὕστερος ^l ἔλεγε διαπορῶν καὶ ἑτεροὶ τινες· ῥάδιον γὰρ πολλὰ συναγαγεῖν καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν τοιαύτην δόξαν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ τῶν εἰδῶν ἔστι τὰλλα κατ' οὐθένα τρόπον τῶν εἰωθότων λέγεσθαι. Τὸ ^m δὲ ⁴ λέγειν παραδείγματα εἶναι καὶ μετέχειν αὐτῶν τὰλλα κενολογεῖν ἐστὶ καὶ μεταφορὰς λέγειν ποιητικὰς. Τί γάρ ἐστι τὸ ἐργαζόμενον πρὸς τὰς ιδέας ⁿ ἀποβλέπον; Ἐνδέχεται τε ^o καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ὅτιοῦν καὶ μὴ εἰκαζόμενον, ὥστε καὶ ^p ὄντος Σωκράτους καὶ μὴ ὄντος γένοιτ' ἂν ^q οἷον Σωκράτης. Ὅμοιως δὲ δὴλον ὅτι κἂν εἴη ^r ὁ Σωκράτης αἰδῖος, ⁵ ἔσται τε πλείω παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἶδη, οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἅμα δὲ ^s καὶ αὐ-

^z τὸν om. G^b.I^b. ^a κύκλον] δ Α^b. ^b τὰ δ' οὐκέτι προστεθήσεται T, τὸ δ' οὐκ ἔστι προστεθήσεται G^b. ^c τοῖς om. G^b.I^b. ^d ἐστὶν post οὐδεμιᾶς G^b.I^b. ^e αἰτία E. ^f συντελεῖ G^b.I^b. ^g τὴν om. G^b. ^h ἂν om. G^b. ⁱ ἂν om. A^b. ^k ὡς om. E. ^l ἔλεγε γε διαπορῶν E. ^m δὲ γε λέγειν I^b. ⁿ ἀποβλέπων A^b, ἀποβλέπειν T. ^o καὶ post τε om. T. ^p ὄντος τοῦ σωκράτους G^b.I^b. ^q οἷον] ὁ T. ^r ὁ om. E. ^s καὶ ὁ αὐτοάνθρωπος G^b.I^b.

- 6 τοάνθρωπος. "Ετι οὐ μόνον τῶν αἰσθητῶν παραδείγματα τὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν, οἷον τὸ γένος τῶν ὡς γένους εἰδῶν· ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ εἰκὼν. "Ετι δόξειεν ἂν ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τὴν οὐσίαν καὶ οὐ ἡ οὐσία· ὥστε πῶς ἂν αἱ ιδέαι οὐσίαι τῶν πραγμάτων οὐσαι χωρὶς εἶεν; Ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι τοῦτον λέγεται τὸν τρόπον, ὡς καὶ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι αἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. Καίτοι τῶν εἰδῶν ὄντων ὁμως οὐ γίγνεται, ἂν μὴ ἢ τὸ κινήσον, καὶ πολλὰ γίγνεται ἕτερα, οἷον οἰκία καὶ δακτύλιος, ὧν οὐ φασιν εἶναι 7 εἶδη. Ὡστε δῆλον ὅτι ἐνδέχεται κάκεῖνα ὧν φασὶν ιδέας εἶναι, καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι διὰ τοιαύτας αἰτίας ὅσας καὶ τὰ ῥηθέντα νῦν, ἀλλ' οὐ διὰ τὰ εἶδη. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ιδεῶν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ διὰ ὡλογικωτέρων καὶ ἀκριβεστέρων λόγων ἔστι πολλὰ συναγαγεῖν ὅμοια τοῖς τεθεωρημένοις.
- 6 Ἐπεὶ δὲ διώρισται περὶ τούτων, καλῶς ἔχει πάλιν θεωρῆσαι τὰ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς συμβαίνοντα τοῖς λέγουσιν οὐσίας ἡ αὐτοὺς εἶναι χωριστὰς καὶ τῶν ὄντων αἰτίας πρώτας. Ἀνάγκη δ', εἴπερ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς φύσις τις καὶ μὴ ἄλλη τίς ἔστιν αὐτοῦ ἡ οὐσία ἀλλὰ τούτ' αὐτό, ὥσπερ φασί τινες, ἥτοι εἶναι τὸ μὲν πρῶτόν τι αὐτοῦ τὸ δ' ἔχόμενον, 2 ἕτερον ὃν τῷ εἶδει ἕκαστον. Καὶ τοῦτο ἢ ἐπὶ τῶν μονάδων εὐθὺς ὑπάρχει καὶ ἔστιν ἀσύμβλητος ὅποια οὖν μονὰς ὅποια οὖν μονάδι· ἢ εὐθὺς ἐφεξῆς πᾶσαι καὶ συμβληταὶ ὅποια οὖν ὅποια οὖν, οἷον λέγουσιν εἶναι τὸν μαθηματικὸν ἀριθμόν· ἐν γὰρ τῷ μαθηματικῷ οὐθὲν διαφέρει οὐδεμία μονὰς 3 ἐτέρας. Ἡ τὰς ἄ μὲν συμβλητὰς τὰς δὲ μή, οἷον εἰ ἔστι μετὰ τὸ ἓν πρώτη ἢ δυάς, ἔπειτα ἢ τριάς καὶ οὕτω δὴ ὁ ἄλλος ἀριθμός. Εἰσὶ δὲ συμβληταὶ αἱ ἐν ἐκάστῳ ἀριθμῷ μονάδες, οἷον αἱ ἐν τῇ δυάδι τῇ πρώτῃ αὐταῖς, β καὶ ἢ ἐν τῇ

τὰ om. T. ὅσας] δι' οἷας G^b. I^b. ὡλογικωτέρων E. ἡ αὐτοῖς E. ὁ ἀριθμὸς om. T. ἔστιν αὐτοῦ T. ἔνδεχόμενον T. ὅποια T. A^b. ἕτερα om. G^b. ἄ μὲν οἷον συμβλητὰς T. αἱ post ἀριθμῷ A^b. αἱ om. T. β καὶ—αὐταῖς om. G^b. ἢ ἐν] αἱ ἐν A^b.

τριάδι τῇ πρώτῃ αὐταῖς, καὶ οὕτω δὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν· αἱ δ' ἐν τῇ δυάδι αὐτῇ ¹ πρὸς τὰς ἐν τῇ τριάδι αὐτῇ ἀσύμβλητοι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐφεξῆς ⁴ ἀριθμῶν. Διὸ καὶ ὁ μὲν μαθηματικὸς ἀριθμεῖται μετὰ τὸ ἐν δύο, πρὸς τῷ ἔμπροσθεν ἐνὶ ἄλλο ἓν, καὶ τὰ τρία πρὸς τοῖς δυσὶ τούτοις ἄλλο ἓν, καὶ ὁ λοιπὸς ^k δὲ ὡσαύτως· οὗτος δὲ μετὰ τὸ ἐν δύο ἕτερα ἄνευ τοῦ ἐνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἡ τριάς ἄνευ τῆς δυάδος, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄλλος ἀριθμός. Ἡ ⁵ ¹ τὸν μὲν εἶναι τῶν ἀριθμῶν ^m οἷος ὁ πρῶτος ἐλέχθη, τὸν δ' οἶον ⁿ οἱ μαθηματικοὶ λέγουσι, τρίτον δὲ τὸν ῥηθέντα τελευταῖον. Ἔτι τούτους ἢ χωριστοὺς εἶναι ^o τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πραγμάτων, ἢ οὐ χωριστοὺς ἀλλ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, οὐχ οὕτως δ' ὡς τὸ πρῶτον ^p ἐπεσκοποῦμεν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἀριθμῶν ἐνυπαρχόντων ὄντα τὰ αἰσθητά· ἢ τὸν μὲν ^q αὐτῶν εἶναι τὸν δὲ μή, ^r ἢ πάντας εἶναι. Οἱ μὲν οὖν τρόποι καθ' ⁶ οὓς ἐνδέχεται αὐτοὺς εἶναι οὗτοί εἰσιν ἐξ ἀνάγκης μόνοι. Σχεδὸν δὲ καὶ οἱ λέγοντες τὸ ἐν ἀρχὴν εἶναι καὶ οὐσίαν καὶ στοιχεῖον πάντων, καὶ ἐκ τούτου καὶ ἄλλου τινὸς εἶναι τὸν ἀριθμόν, ἕκαστος τούτων τινὰ τῶν ^s τρόπων εἴρηκε, πλὴν τοῦ πάσας τὰς μονάδας εἶναι ἀσυμβλήτους. Καὶ τοῦτο συμβέβηκεν εὐλόγως· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ^v ἔτι ἄλλον τρόπον εἶναι παρὰ τοὺς εἰρημένους. Οἱ μὲν οὖν ἀμφοτέρους φασὶν εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς, τὸν μὲν ἔχοντα τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ^w τὰς ιδέας, ^x τὸν δὲ μαθηματικὸν παρὰ τὰς ιδέας καὶ τὰ αἰσθητά, καὶ χωριστοὺς ἀμφοτέρους τῶν αἰσθητῶν· οἱ δὲ τὸν μαθηματικὸν μόνον ἀριθμὸν εἶναι τὸν πρῶτον τῶν ὄντων ^y κεχωρισμένον τῶν αἰσθητῶν. Καὶ οἱ Πυθαγόρειοι δ' ἓνα ⁸ τὸν μαθηματικόν, πλὴν οὐ κεχωρισμένον ἀλλ' ἐκ τούτου τὰς αἰσθητὰς οὐσίας συνεστάναι φασὶν· τὸν γὰρ ὄλον οὐρανὸν κατασκευάζουσιν ἐξ ἀριθμῶν, πλὴν οὐ ^z μοναδικῶν, ἀλλὰ τὰς

ⁱ πρὸς—αὐτῇ om. G^b. ^k δὲ om. G^b. ^l τὴν G^b. ^m οἶον T.
ⁿ οἱ om. A^b. ^o τῶν πραγμάτων τοὺς ἀριθμοὺς G^b. I^b. ^p ἐπεσκοποῦν A^b.
^q αὐτὸν E. ^r ἢ πάντας om. G^b. I^b. ^s τρόπων] πρώτων G^b. ^t εἶναι om. E. T. G^b. I^b. ^v ἔτι om. G^b. ^w τῆς G^b. ^x τὸν—ιδέας om. G^b.
^y κεχωρισμένων A^b. G^b. ^z μοναδικὸν G^b. I^b.

μονάδας ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν μέγεθος· ὅπως δὲ τὸ πρῶτον
 9 ἐν συνέσσει ἔχον μέγεθος, ἀπορεῖν εἰκόασιν. Ἄλλος δέ τις
 τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν ἓνα εἶναι, ἔνιοι δὲ καὶ τὸν
 μαθηματικὸν τὸν αὐτὸν τοῦτον εἶναι. Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ
 10 τὰ μήκη καὶ περὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ περὶ ^a τὰ στερεά. Οἱ μὲν
 γὰρ ἕτερα τὰ μαθηματικὰ καὶ ^b τὰ μετὰ τὰς ιδέας τῶν
 δ' ἄλλως λέγοντων οἱ μὲν τὰ μαθηματικὰ καὶ μαθηματικῶς
 λέγουσιν, ὅσοι μὴ ποιοῦσι τὰς ιδέας ἀριθμοὺς μηδὲ εἶναι
 φασιν ιδέας, οἱ δὲ τὰ μαθηματικά, οὐ μαθηματικῶς ^c δέ· οὐ
 γὰρ τέμνεσθαι οὔτε μέγεθος πᾶν εἰς μεγέθη, οὔθ' ὅποιασούν
 11 ^d μονάδας δυάδα εἶναι. Μοναδικούς δὲ τοὺς ἀριθμοὺς εἶναι
 πάντες τιθέασιν, πλὴν τῶν Πυθαγορείων, ὅσοι τὸ ἐν στοι-
 χεῖον καὶ ἀρχὴν φασιν εἶναι τῶν ὄντων· ἐκείνοι δ' ^e ἔχοντα
 μέγεθος, καθάπερ εἴρηται πρότερον. Ὅσαχῶς μὲν οὖν ἐνδέ-
 χεται λεχθῆναι περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι πάντες εἰσὶν εἰρημένοι οἱ
 τρόποι, φανερόν ἐκ τούτων· ^f ἔστι δὲ πάντα μὲν ἀδύνατα,
 μᾶλλον δ' ἴσως θάτερα τῶν ἐτέρων.

- 7 Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον εἰ συμβληταὶ αἱ μονάδες ἢ ἀσύμ-
 βλητοι, καὶ εἰ ἀσύμβλητοι, ὅποτέρως ὥσπερ διείλομεν. Ἔστι
^h μὲν γὰρ ὅποιαν οὖν εἶναι ὅποιον μονάδι ἀσύμβλητον, ἔστι
 δὲ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ δυάδι πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ τῇ τριάδι, καὶ οὕτως
 δὴ ἀσύμβλητους εἶναι τὰς ἐν ἐκάστῃ τῇ πρώτῃ ⁱ ἀριθμῷ πρὸς
 2 ἀλλήλας. Εἰ μὲν οὖν πᾶσαι συμβληταὶ καὶ ἀδιάφοροι αἱ
 μονάδες, ὁ ^k μαθηματικὸς γίγνεται ἀριθμὸς καὶ εἰς μόνος, καὶ
 3 τὰς ιδέας οὐκ ἐνδέχεται εἶναι τοὺς ἀριθμούς. ^l Ποῖος γὰρ
^m ἔσται ἀριθμὸς αὐτοάνθρωπος ἢ ζῶν ἢ ἄλλο ὅτιον τῶν
 εἰδῶν; Ἰδέα μὲν γὰρ μία ἐκάστου, οἷον ⁿ αὐτοῦ ἀνθρώπου
 μία καὶ αὐτοῦ ζῶν ἄλλη μία· οἱ δ' ὅμοιοι καὶ ἀδιάφοροι
 ἄπειροι, ὥστ' οὐθὲν μᾶλλον ἢδε ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος ἢ
 ὅποια οὖν. Εἰ δὲ μή εἰσιν ἀριθμοὶ αἱ ιδέαι, οὐδ' ὅλως οἷον

^a τὰ ante στερεά om. G^b. ^b τὰ μετὰ] τῶν μετὰ G^b, I^b. ^c δέ om. G^b, I^b. ^d μονάδος G^b. ^e ἔχοντας rc. E, ἔχον G^b. ^f ἔστι T. ^g πρότερον T. ^h μὲν om. G^b. ⁱ ἀριθμῷ om. idem. ^k μαθητικὸς A^b. ^l ὅποιος T. ^m ἀριθμὸς ἔσται I^b. ⁿ αὐτοανθρώπου μία καὶ αὐτοζώου E.

τε αὐτὰς εἶναι. Ἐκ τίνων γὰρ ἔσονται ἀρχῶν αἱ ἰδέαι; Ὅ⁴ γὰρ ἀριθμὸς ἐστὶν ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς δυνάδος τῆς ἀορίστου, καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα λέγονται τοῦ ἀριθμοῦ εἶναι, ὁ τάξει τε οὔτε προτέρας ἐνδέχεται τῶν ἀριθμῶν αὐτὰς οὐθ' ὑστέρας. Εἰ δ' ἀσύμβλητοι αἱ μονάδες, καὶ οὕτως ἀσύμ-⁵ βλητοι ὥστε ἡτισοῦν ἡτινιοῦν, οὔτε τὸν μαθηματικὸν ἐνδέχεται εἶναι τοῦτον τὸν ἀριθμόν (ὁ μὲν γὰρ μαθηματικὸς ἐξ ἀδιαφόρων, καὶ τὰ δεικνύμενα κατ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ Ρ τοιούτου ἀρμόττει) οὔτε τὸν τῶν εἰδῶν· οὐ γὰρ ἔσται ἡ δυνὰς πρώτη ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυνάδος, ἔπειτα οἱ ἐξῆς ἀριθμοὶ ὡς λέγεται, δυνάς, τριάς, τετράς· ἅμα γὰρ αἱ ἐν τῇ δυνάδι τῇ πρώτῃ μονάδες γεννῶνται, εἴτε ὥσπερ ὁ πρῶτος εἰπὼν ἐξ ἀνίσων (Ἱ ἰσασθέντων γὰρ ἰ ἐγένοντο) εἴτε ἄλλως. Ἐπειτα⁶ εἰ ἔσται ἡ ἑτέρα μονὰς ἡς ἑτέρας προτέρα, καὶ τῆς δυνάδος τῆς ἐκ τούτων ἔσται προτέρα· ὅταν γὰρ ἡ τι τὸ μὲν πρότερον τὸ δ' ὕστερον, καὶ τὸ ἐκ τούτων τοῦ μὲν ἔσται πρότερον τοῦ δ' ὕστερον. Ἐτι ἐπειδὴ ἐστὶ πρῶτον μὲν αὐτὸ τὸ ἔν,⁷ ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐστὶ ἡ τι πρῶτον ἔν, δεύτερον δὲ μετ' ἐκεῖνο καὶ πάλιν τρίτον, τὸ δεύτερον ἡ μὲν μετὰ τὸ δεύτερον, τρίτον δὲ μετὰ τὸ πρῶτον ἔν· ὥστε πρότεραι ἂν εἶεν αἱ μονάδες ἡ οἱ ἀριθμοὶ ἐξ ὧν ἡ πλέκονται, οἷον ἐν τῇ δυνάδι τρίτῃ μονὰς ἔσται πρὶν τὰ τρία εἶναι, ἡ καὶ ἐν τῇ τριάδι τετάρτη καὶ ἡ πέμπτη ἡ πρὶν τοὺς ἀριθμοὺς τούτους. Οὐθεὶς μὲν οὖν τὸν⁸ τρόπον τοῦτον εἴρηκεν αὐτῶν τὰς μονάδας ἡ ἀσυμβλήτους, ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὰς ἐκείνων ἡ ἀρχὰς εὐλογον⁹ καὶ οὕτως, κατὰ μέντοι τὴν ἀλήθειαν ἀδύνατον. Τὰς τε γὰρ μονάδας ἡ προτέρας καὶ ὑστέρας εἶναι εὐλογον, εἴπερ καὶ πρώτη τίς ἐστὶ μονὰς καὶ ἔν πρῶτον, ἡ ὁμοίως δὲ καὶ δυνάδας, εἴπερ καὶ δυνὰς πρώτη ἐστίν· μετὰ γὰρ τὸ πρῶτον εὐλογον καὶ ἀναγ-

ὁ τάξει T. Ρ τοιούτοις T. Ἱ ἰσασθέντα G^b. ἰ ἐγένετο T. ἡ ἡ et τῆς om. G^b. I^b. ἡ καὶ] καὶ διὰ G^b. ἡ τι om. A^b. ἡ μὲν] δὲ T. ἡ λέγονται E. ἡ καὶ om. G^b. ἡ πλὴν T. ἡ post ἀσυμβλήτους T. εἶναι. ἡ ἔστι om. G^b. I^b. ἡ ἀρχὰς] γραφὰς G^b. ἡ καὶ] καὶ τοῦτον T. ἡ καὶ δυνάδας δὲ ὁμοίως A^b.

καῖον δεύτερόν τι εἶναι, καὶ εἰ δεύτερον, τρίτον, καὶ οὕτω ^δ δὴ
¹⁰ τὰ ^ε ἄλλα ἐφέξῃς. Ἐμα δ' ἀμφοτέρα λέγειν, μονάδα τε
 μετὰ τὸ ἐν πρώτῃν εἶναι καὶ δευτέραν, καὶ δυάδα πρώτῃν,
 ἀδύνατον. Οἱ δὲ ποιοῦσι μονάδα μὲν καὶ ἐν πρώτῳ, δεύ-
 τερον δὲ καὶ τρίτον οὐκέτι, καὶ δυάδα πρώτῃν, δευτέραν ^δ δὲ
 καὶ τρίτῃν οὐκέτι. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται, εἰ
 ἀσύμβλητοι πᾶσαι αἱ μονάδες, δυάδα εἶναι αὐτὴν καὶ τριάδα
¹¹ καὶ οὕτω τοὺς ^ι ἄλλους ἀριθμούς. Ἐν τε γὰρ ὥσιν ἀδιά-
 φοροι αἱ μονάδες ἂν τε διαφέρουσαι ἐκάστη ἐκάστης, ἀνάγκη
 ἀριθμεῖσθαι τὸν ἀριθμὸν κατὰ πρόσθεσιν, οἷον ^κ τὴν δυάδα
 πρὸς τῷ ἐνὶ ἄλλου ἐνὸς ^ι προστεθέντος, ^μ καὶ τὴν τριάδα ἄλ-
 λου ἐνὸς πρὸς τοῖς δυσὶ ^ι προστεθέντος, καὶ τὴν τετράδα
¹² ὡσαύτως. Τούτων δὲ ὄντων ἀδύνατον τὴν γένεσιν εἶναι τῶν
 ἀριθμῶν, ὡς γεννῶσιν ἐκ τῆς δυάδος καὶ τοῦ ἐνός· μόριον γὰρ
 γίνεσθαι ἢ δυὰς τῆς τριάδος καὶ αὕτη τῆς τετράδος· τὸν αὐ-
¹³ τὸν ^ν δὲ τρόπον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐχομένων. Ἄλλ' ἐκ
 τῆς δυάδος τῆς πρώτης καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος ἐγγίγνετο ἢ
 τετράς, δύο δυάδες παρ' αὐτὴν τὴν δυάδα· εἰ δὲ μή, μόριον
 ἔσται αὕτη ἢ δυὰς, ἐτέρα δὲ προσέσται μία δυὰς, καὶ ἢ δυὰς
 ἔσται ἐκ τοῦ ἐνός αὐτοῦ καὶ ἄλλου ἐνός. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐχ
¹⁴ γὰρ ^ο μίαν γεννᾷ, ἀλλ' οὐ δυάδα ὀρισμένην. Ἐπι παρ' αὐ-
 τὴν τὴν τριάδα ^ρ καὶ αὐτὴν τὴν δυάδα πῶς ἔσονται ^ι ἄλλαι
 τριάδες καὶ δυάδες; Καὶ τίνα τρόπον ἐκ προτέρων μονάδων
 καὶ ὑστέρων σύγκεινται; Πάντα γὰρ ταῦτ' ^ε ἔστι καὶ πλα-
 σματώδη, καὶ ἀδύνατον εἶναι ^ς πρώτῃν δυάδα, εἴτ' αὐτὴν τριάδα.
¹⁵ Ἀνάγκη δ', ἐπεὶ περ ἔσται τὸ ἐν ^τ καὶ ἢ ἀόριστος δυὰς στοι-
 χεῖα. Εἰ δ' ἀδύνατα τὰ συμβαίνοντα, καὶ τὰς ἀρχὰς ^ν εἶναι
 ταύτας ἀδύνατον. Εἰ μὲν οὖν διάφοροι αἱ μονάδες ὅποιαοῦν

^δ δὴ et ἄλλα om. G^b.I^b. ^ε εἶναι om. G^b. ^δ δὲ post δευτέραν
 om. G^b. ^ι ἄλλους om. A^b.G^b. ^κ τῇ δυάδι G^b, τῇ δυάδα I^b. ^ι προ-
 τεθέντος utrobique A^b. ^μ καὶ—προστεθέντος om. T. ^ν δὲ om. G^b.
^ο μίαν οὐ γεννᾷ G^b. ^ρ καὶ τὴν αὐτὴν δ. G^b. ^ι ἄλλαι om. G^b.I^b.
^ε εἰσὶ A^b. ^ς πρώτως G^b. ^τ καὶ om. G^b. ^ν ταύτας εἶναι T.

ὅποιαισοῦν, ταῦτα καὶ τοιαῦθ' ἕτερα συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης. Εἰ δ' αἱ μὲν ἐν ἄλλῃ διάφοροι, αἱ δ' ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ ἀδιάφοροι ἀλλήλαις μόναι, καὶ οὕτως οὐθεν ἐλάττω συμβαίνει τὰ δυσχερῆ. ^ω Οἶον γὰρ ἐν τῇ δεκάδι αὐτῇ εἶναι 16 δέκα μονάδες, σύγκειται δὲ καὶ ἐκ τούτων καὶ ἐκ δύο πεντάδων ἢ δεκάς. Ἐπεὶ ^x δ' οὐχ ὁ τυχὼν ἀριθμὸς αὕτη ἢ δεκάς, οὐδὲ σύγκειται ἐκ τῶν τυχουσῶν πεντάδων, ὥσπερ οὐδὲ μονάδων, ἀνάγκη διαφέρειν τὰς μονάδας ^γ τὰς ἐν τῇ δεκάδι ταύτῃ. Ἄν γὰρ μὴ διαφέρωσιν, οὐδ' αἱ ^z πεντάδες διοίσουσιν ἐξ ὧν 17 ἐστὶν ἢ δεκάς· ἐπεὶ ^a δὲ διαφέρουσι, καὶ αἱ μονάδες διοίσουσιν. Εἰ δὲ διαφέρουσι, πότερον ^b οὐκ ἐνέσονται ^c πεντάδες ἄλλαι ἀλλὰ μόνον αὗται ^d αἱ δύο, ἢ ἔσονται; Εἴτε ^e δὲ μὴ ^f ἐνέσονται, ἄτοπον· εἴτ' ἐνέσονται, ποία ἔσται ^β δεκάς ἐξ ἐκείνων; Οὐ γὰρ ἐστὶν ἑτέρα δεκάς ἐν τῇ δεκάδι παρ' αὐτήν. Ἀλλὰ 18 μὴν καὶ ἀνάγκη γε μὴ ἐκ τῶν τυχουσῶν δυνάδων τὴν τετράδα συγκεῖσθαι· ἢ γὰρ ἀόριστος δυάς, ὡς φασί, λαβοῦσα τὴν ὠρισμένην δυνάδα δύο δυνάδας ἐποίησεν· τοῦ γὰρ ληφθέντος ἦν δυοποιός. Ἐτι τὸ εἶναι παρὰ τὰς δύο μονάδας τὴν ^h δυνάδα 19 φύσιν τινά, καὶ τὴν τριάδα παρὰ τὰς τρεῖς μονάδας, πῶς ἐνδέχεται; ⁱ Ἡ γὰρ μεθέξει θατέρου θάτερον, ὥσπερ λευκὸς ἄνθρωπος παρὰ λευκὸν καὶ ἄνθρωπον (μετέχει γὰρ ^k τούτων), ἢ ὅταν ἡ θατέρου θάτερον διαφορά τις, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος ^l παρὰ ζῶον καὶ δίπουν. Ἐτι τὰ μὲν ἀφή ἐστὶν ἓν, τὰ δὲ 20 μίξει, τὰ δὲ θέσει· ὧν οὐθεν ἐνδέχεται ὑπάρχειν ταῖς μονάσιν ἐξ ὧν ἢ δυάς καὶ ἢ τριάς· ἀλλ' ὥσπερ οἱ δύο ἄνθρωποι οὐχ ἓν τι παρ' ἀμφοτέρους, οὕτως ἀνάγκη καὶ τὰς μονάδας. Καὶ 21 οὐχ ὅτι ἀδιαίρετοι, διοίσουσι διὰ τοῦτο· καὶ γὰρ αἱ στιγμαὶ ^m ἀδιαίρετοι, ἀλλ' ὅμως παρὰ τὰς δύο οὐθεν ἕτερον ἢ δυάς αὐτῶν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦτο δεῖ λανθάνειν, ὅτι συμβαίνει προτέρας καὶ ὑστέρας εἶναι δυνάδας, ⁿ ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλ-

^ω οἱ Ab. ^x δ' οὐ τυχὼν T. ^γ τὰς ante ἐν om. Ab. ^z πεμπτάδες T. ^a δὲ διαφέρουσι post ἐπεὶ om. Gb. ^b οὐκ ἔσονται Gb. Ib. οὐχ ἐν ἔσονται T. ^c πεμπτάδες E. ^d αἱ om. E. Gb. Ib. ^e δὴ Ab. ^f ἐν ἔσονται utrobique T. ^g δυάς Gb. ^h δυνάδα] δύναμιν Gb. ⁱ εἰ T. ^k ταυτῶν T. ^l παρὰ τὸ ζῶον T. ^m ἀδιαίρετον Ab. ⁿ ὁμοίους Gb.

21 λους ἀριθμούς. °Αἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τετράδι δυνάδες ἔστωσαν
 ἀλλήλαις ἅμα· ἀλλ' αὖται τῶν ἐν τῇ ὀκτάδι πρότεραί εἰσι,
 καὶ ἐγέννησαν, ὥσπερ ἡ δυὰς ταύτας, αὖται τὰς τετράδας τὰς
 ἐν τῇ ῥοκτάδι αὐτῇ. °Ωστε εἰ καὶ °ἡ πρώτη δυὰς °ιδέα, καὶ
 23 αὖται ιδέαι τινὲς ἔσονται. 'Ο δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν
 μονάδων· αἱ γὰρ ἐν τῇ δυνάδι τῇ πρώτῃ μονάδες γεννῶσι τὰς
 τέτταρας τὰς ἐν τῇ τετράδι, ὥστε πᾶσαι αἱ μονάδες ιδέαι
 γίγνονται καὶ °συγκείμεται ιδέα °ἐξ ιδεῶν. °Ωστε δηλον ὅτι
 24 εἰσίν. °Ολως δὲ τὸ ποιεῖν τὰς μονάδας διαφόρους ὅπως οὖν
 ἄτοπον καὶ πλασματῶδες (λέγω δὲ πλασματῶδες τὸ πρὸς
 ὑπόθεσιν βεβιασμένον)· οὔτε γὰρ κατὰ τὸ ποσὸν οὔτε κατὰ
 τὸ ποιὸν ὁρῶμεν διαφέρουσιν °μονάδα μονάδος, ἀνάγκη °τε
 ἢ ἴσον ἢ ἄνισον εἶναι ἀριθμόν, πάντα μὲν ἀλλὰ μάλιστα τὸν
 25 μοναδικόν. °Ωστ' εἰ μήτε πλείων μήτ' ἐλάττων, °ἴσος· τὰ
 δ' ἴσα καὶ ὅλως ἀδιάφορα ταῦτα ὑπολαμβάνομεν ἐν τοῖς ἀρι-
 θμοῖς. Εἰ δὲ μή, οὐδ' αἱ ἐν ταύτῃ τῇ δεκάδι δυνάδες ἀδιά-
 φοροι ἔσονται ἴσαι οὖσαι· τίνα γὰρ αἰτίαν ἔξει °λέγειν ὃ
 26 φάσκων ἀδιαφόρους εἶναι; °Ἐτι εἰ ἅπασα μονὰς καὶ μονὰς
 ἄλλη δύο, ἢ °α' ἐκ τῆς δυνάδος αὐτῆς μονὰς καὶ ἡ ἐκ τῆς τριά-
 δος αὐτῆς δυὰς ἔσται ἐκ διαφερουσῶν τε, καὶ πότερον προ-
 τέρα τῆς τριάδος ἢ °ὑστέρα; Μᾶλλον °γὰρ ἔοικε προτέραν
 ἀναγκαῖον εἶναι· ἡ μὲν γὰρ ἅμα τῇ τριάδι, ἢ δ' ἅμα τῇ δυνάδι
 27 τῶν μονάδων. Καὶ ἡμεῖς μὲν ὑπολαμβάνομεν ὅλως ἐν καὶ
 ἓν, καὶ ἐὰν ἢ ἴσα ἢ ἄνισα, δύο εἶναι, οἷον τὰ γαθὸν καὶ τὸ
 κακόν, καὶ ἄνθρωπον καὶ ἵππον· °οἱ δ' οὕτως λέγοντες οὐδὲ
 τὰς μονάδας. Εἴτε °δὲ μή ἐστὶ πλείων ἀριθμὸς ὁ τῆς τριά-
 δος αὐτῆς ἢ ὁ τῆς δυνάδος, θαυμαστόν· εἴτε ἐστὶ °πλείων, δη-
 λον ὅτι καὶ ἴσος ἔνεστι τῇ δυνάδι, ὥστε οὗτος ἀδιάφορος αὐτῇ

° αἱ] εἰ G^b. ° ῥοκτάδι E. ° ἡ om. E.A^b. ° ιδέαι T.A^b. ° συ-
 κείσονται ιδέαι G^b.I^b. ° ἐξ om. G^b. ° ιδέαι] ἐκ ζῶων ιδέαι A^b.G^b.I^b.
 ° μονάδα om. A^b. ° τε] τε καὶ G^b.I^b. ° ἴσος· τὰ δ' ἴσα] ἴσος τὰ δὲ
 ἴσως T, ἴσως τὰ δίκαια G^b. ° λέγειν om. G^b. ° α' om. A^b. ° ὑστε-
 ραία G^b. ° γὰρ] μὲν γὰρ G^b. ° οἱ] οὐ E.T. ° δὴ G^b. ° πλείω A^b.

τῇ ὁδῳ. Ἄλλ' οὐκ ἐνδέχεται, εἰ πρῶτός τις ἐστὶν ἀριθ-²⁸
 μὸς καὶ δεύτερος· οὐδὲ ἔσονται αἱ ἰδέαι ἀριθμοί. Τοῦτο
 μὲν γὰρ αὐτὸ ὀρθῶς λέγουσιν οἱ διαφόρους τὰς μονάδας
 ἀξιοῦντες εἶναι, εἴπερ ἰδέαι ἔσονται, ὥσπερ εἴρηται πρότε-
 ρον· ἐν γὰρ τὸ εἶδος. Αἱ δὲ μονάδες ^h εἰ ⁱ ἀδιάφοροι, καὶ
 αἱ δυάδες καὶ αἱ τριάδες ^k ἔσονται ἀδιάφοροι. Διὸ καὶ τὸ ²⁹
 ἀριθμῆσθαι οὕτως, ἐν δύο, μὴ προσλαμβάνομένου πρὸς τῷ
 ὑπάρχοντι ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγειν· οὔτε γὰρ ἡ γένεσις
 ἔσται ἐκ τῆς ἀορίστου δυάδος, ^l οὐτ' ἰδέαν ἐνδέχεται εἶναι·
 ἐνυπάρξει γὰρ ἑτέρα ἰδέα ἐν ἑτέρᾳ, καὶ πάντα τὰ εἶδη ἐνὸς
 μέρη. Διὸ πρὸς μὲν τὴν ὑπόθεσιν ὀρθῶς λέγουσιν, ὅλως δ' ³⁰
 οὐκ ὀρθῶς· πολλὰ γὰρ ἀναιροῦσιν, ἐπεὶ τοῦτό ^m γ' αὐτὸ
 ἔχειν τινὰ φήσουσιν ἀπορίαν, πότερον, ὅταν ἀριθμῶμεν καὶ
 εἴπωμεν ἐν δύο τρία, προσλαμβάνοντες ἀριθμοῦμεν ἢ ⁿ κατὰ
 μερίδας. Ποιοῦμεν δὲ ἀμφοτέρως· διὸ γελοῖον ταύτην εἰς
 τηλικαύτην ^o τῆς οὐσίας ἀνάγειν διαφοράν.

Πάντων ^p δὲ πρῶτον καλῶς ἔχει διορίσασθαι τίς ἀριθμοῦ ⁸
 διαφορὰ καὶ μονάδος, εἰ ἔστιν. Ἀνάγκη ^q δὴ ^r ἢ κατὰ τὸ
 ποσὸν ἢ κατὰ τὸ ποιὸν διαφέρειν· τούτων δ' οὐδέτερον φαί-
 νεται ἐνδέχεσθαι ὑπάρχον. Ἄλλ' ^s ἢ ἀριθμός, κατὰ ^t τὸ
 ποσόν. Εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ μονάδες τῷ ποσῷ διέφερον, καὶ
 ἀριθμὸς ἀριθμοῦ διέφερον· ^v ὁ ἴσος τῷ πλήθει τῶν μονάδων.
 Ἔτι πότερον αἱ πρῶται μείζους ἢ ἐλάττους, καὶ ^w αἱ ^x ὕστε-²
 ρον ἐπιδιδόασιν ἢ τούναντίον; Πάντα γὰρ ταῦτα ἄλογα.
 Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ κατὰ τὸ ποιὸν διαφέρειν ἐνδέχεται. Οὐθὲν
 γὰρ αὐταῖς οἶόν τε ὑπάρχειν πάθος· ὕστερον γὰρ ^y καὶ τοῖς
 ἀριθμοῖς φασὶν ὑπάρχειν τὸ ποιὸν τοῦ ποσοῦ. Ἔτι οὐτ' ^z ἀν ³
 ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τοῦτ' αὐταῖς γένοιτο οὐτ' ἀν ἀπὸ τῆς δυάδος·
 τὸ μὲν γὰρ ^z οὐ ποιόν, ^a ἢ δὲ ^b ποσὸν ποιόν· τοῦ γὰρ πολλὰ

g δεκάδι ἄλλ' G^b. h εἰ om. T. i διάφοροι G^b. k ἔσονται om. T.
 l οὐτ' ἰδέαν] οὔτε δὲ ἂν T. m γ' om. G^b. n κατὰ τὰς μερίδας G^b. I^b.
 o τῆς οὐσίας om. G^b. p δὲ] τε E.T.A^b. q δ' E.A^b. I^b. r ἢ om. G^b.
 s ἢ E.G^b. I^b, ἢ T. t τὸ om. E.I^b. v ὁ ἴσος om. G^b. w αἱ post
 καὶ om. T.A^b. x ὕστεροι G^b. y καὶ ἐν τοῖς G^b. z οὐ om. G^b.
 a ἢ] ἢ δ T. b ποσοποιὸν G^b. I^b.

τὰ ὄντα εἶναι αἰτία ^c αὐτῆς ^d ἢ φύσις. Εἰ δ' ἄρα ἔχει πως ἄλλως, λεκτέον ἐν ἀρχῇ μάλιστα τοῦτο καὶ διοριστέον περὶ μονάδος διαφορᾶς, μάλιστα μὲν καὶ διότι ἀνάγκη ^e ὑπάρ-
 4 χειν· εἰ δὲ μή, τίνα λέγουσιν; Ὅτι μὲν οὖν, εἴπερ εἰσὶν ἀριθμοὶ αἱ ἰδέαι, οὔτε συμβλητὰς τὰς μονάδας ἀπάσας ἐν-
 δέχεται εἶναι, φανερόν, οὔτε ἀσυμβλήτους ἀλλήλαις οὐδέ-
 5 τερον ^f τῶν ^g τρόπων. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὥς ἕτεροὶ τινες λέ-
 γουσι περὶ τῶν ἀριθμῶν λέγεται καλῶς. Εἰσὶ δ' οὗτοι ὅσοι ἰδέας μὲν οὐκ οἶονται εἶναι οὔθ' ἀπλῶς οὔτε ^h ὥς ἀριθμούς τινας οὕσας, τὰ δὲ μαθηματικὰ εἶναι καὶ τοὺς ἀριθμούς πρῶ-
 τούς τῶν ὄντων, καὶ ⁱ ἀρχὴν αὐτῶν εἶναι αὐτὸ τὸ ἐν. Ἀπο-
 πον γὰρ τὸ ἐν μὲν εἶναι τι πρῶτον τῶν ^k ἐνῶν, ὥσπερ ἐκείνοί φασι, δυνάδα ^l δὲ τῶν δυνάδων μή, μηδὲ τριάδα τῶν τριάδων·
 6 τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου πάντα ἐστίν. Εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχει τὰ περὶ ^m τὸν ἀριθμὸν καὶ θήσει τις εἶναι τὸν μαθηματικὸν μόνον, οὐκ ἔστι τὸ ἐν ἀρχῇ. Ἀνάγκη γὰρ διαφέρειν τὸ ἐν τὸ τοιοῦτο τῶν ἄλλων μονάδων· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ δυνάδα τινὰ πρῶτην τῶν δυνάδων, ⁿ ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀριθμούς
 7 τοὺς ἐφεξῆς. Εἰ δὲ ἐστὶ τὸ ἐν ἀρχῇ, ἀνάγκη μᾶλλον, ὥσπερ Πλάτων ἔλεγεν, ἔχειν τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ εἶναι ^o τινα δυνάδα πρῶτην καὶ τριάδα, καὶ οὐ συμβλητοὺς εἶναι τοὺς ἀριθμούς πρὸς ἀλλήλους. Ἄν δ' αὖ πάλιν τις τιθῇ ταῦτα, εἴρηται ὅτι ^p ἀδύνατα πολλὰ συμβαίνει. Ἀλλὰ μὴν ἀνάγκη
^q γε ἢ οὕτως ἢ ἐκείνως ἔχειν, ὥστ' εἰ μηδετέρως, οὐκ ἂν ^r ἐνδέ-
 8 χοιτο εἶναι τὸν ἀριθμὸν χωριστόν. Φανερόν ^s δ' ἐκ τούτων καὶ ὅτι ^t χερίστα λέγεται ὁ τρίτος τρόπος, τὸ εἶναι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν καὶ τὸν μαθηματικόν. Ἀνάγκη γὰρ εἰς μίαν δόξαν συμβαίνειν δύο ἀμαρτίας· οὔτε γὰρ μαθηματικὸν ἀριθμὸν ἐνδέχεται τοῦτον εἶναι τὸν τρόπον, ἀλλ'

^c αὕτη Ab. ^d ἢ φύσις] φησιν Gb. ^e ὑπάρχει Gb. ^f τὸν E, om. Gb. ^g τρόπον Gb. ^h ὥς om. Gb. ⁱ ἀρχὰς T, τὴν ἀρχὴν Gb. ^k ἐνῶν E.Ab.Ib, ἐνάδων Gb. ^l δὲ τῶν] δὲ καὶ T. ^m τοὺς ἀριθμούς Gb.Ib. ⁿ ὁμοίους Gb. ^o τινα om. Ab. ^p πολλὰ ἀδύνατα Gb.Ib. ^q γε om. T. ^r ἐνεδέχετο T. ^s δ'] δὲ καὶ Gb. ^t χερίστος Ab. ^v αὐτὸν om. Gb.

ιδίας ὑποθέσεις ὑποθέμενον ἀνάγκη ^w μῆκύνειν· ὅσα τε τοῖς
ὡς εἶδη τὸν ἀριθμὸν λέγουσι συμβαίνει, καὶ ταῦτα ἀναγκαῖον
λέγειν. Ὁ δὲ τῶν Πυθαγορείων τρόπος τῇ μὲν ἐλάττους ⁹
ἔχει δυσχερείας τῶν πρότερον εἰρημένων, τῇ δὲ ιδίας ἐτέ-
ρας. Τὸ μὲν γὰρ μὴ χωριστὸν ποιεῖν τὸν ἀριθμὸν ἀφαι-
ρεῖται πολλὰ τῶν ἀδυνάτων· τὸ δὲ τὰ σώματα ἐξ ἀριθμῶν
εἶναι συγκείμενα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εἶναι μαθηματικόν,
ἀδύνατόν ἐστιν. Οὔτε γὰρ ἄτομα μεγέθη λέγειν ἀληθές· ¹⁰
^x εἴθ' ὅτι μάλιστα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, οὐχ αἶ ^y γε
μονάδες μέγεθος ἔχουσιν· μέγεθος δ' ἐξ ἀδιαίρετων συγκεί-
σθαι πῶς δυνατόν; Ἀλλὰ μὴν ^z ὁ γ' ἀριθμητικὸς ἀριθμὸς
μοναδικὸς ἐστιν. Ἐκεῖνοι δὲ τὸν ^a ἀριθμὸν τὰ ^b ὄντα λέ-
γουσιν· τὰ γοῦν θεωρήματα προσάπτουσι τοῖς σώμασιν ὡς
ἐξ ἐκείνων ὄντων τῶν ἀριθμῶν. ^c Εἰ ^d τοίνυν ἀνάγκη μὲν, ¹¹
εἴπερ ἐστὶν ἀριθμὸς τῶν ὄντων τι καθ' αὐτό, τούτων εἶναι
τινα τῶν εἰρημένων τρόπων, οὐθένα δὲ τούτων ἐνδέχεται, φα-
νερόν ὡς οὐκ ἐστὶν ἀριθμοῦ τις ^e τοιαύτη φύσις οἷαν κατα-
σκευάζουσιν οἱ χωριστὸν ποιοῦντες αὐτόν. Ἐτι πρότερον ¹²
ἐκάστη μονὰς ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἰσασθέντων ἐστίν,
ἢ ἡ μὲν ἐκ τοῦ μικροῦ ἢ δ' ἐκ τοῦ μεγάλου; Εἰ μὲν δὴ
οὕτως, οὔτε ἐκ πάντων ^f τῶν στοιχείων ἕκαστον, οὔτε ἀδιά-
φοροι αἱ μονάδες· ^g ἐν τῇ μὲν γὰρ τὸ μέγα ἐν τῇ δὲ τὸ
μικρὸν ὑπάρχει, ἐναντίον τῇ φύσει ὄν. Ἐτι αἱ ἐν τῇ τριάδι ¹³
αὐτῇ πῶς; ^h Μία γὰρ περιττή. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἴσως
αὐτὸ τὸ ἐν ποιοῦσιν ἐν τῷ περιττῷ μέσον. Εἰ δ' ἐκατέρα
τῶν μονάδων ἐξ ἀμφοτέρων ἐστὶν ἰσασθέντων, ἢ δυὰς πῶς
ἔσται μία τις οὔσα φύσις ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ; Ἡ τί
διοίσει τῆς μονάδος; Ἐτι προτέρα ἢ μονὰς τῆς δυνάδος
ἀναιρουμένης γὰρ ἀναιρεῖται ἡ δυνάς. ⁱ Ἰδέαν οὖν ἰδέας ἀναγ- ¹⁴
καῖον αὐτὴν εἶναι, προτέραν ^k γ' οὔσαν ἰδέας, καὶ γεγρονέναι
προτέραν ἐκ τινοςοῦν· ἢ γὰρ ἀόριστος δυὰς δυοποιὸς ἦν.

^w μὴ κινεῖν T. ^x εἴθ' Ib. ^y γε om. T. ^z ὁ γὰρ μαθηματικὸς T.
^a ἀριθμητικόν Ib, om. G. ^b ὄντα] ὄντα τόνδε Ib. ^c εἰ] ἔτι T.A^b.
^d τοίνυν] νῦν T. ^e φύσις τοιαύτη T. ^f τῶν om. E. ^g ἐν τι T.
^h μία] μὲν T. ⁱ ἰδέαν οὖν ἰδέας om. G^b. ^k γ' om. T.

Ετι ἀνάγκη ἤτοι ἄπειρον ¹ τὸν ἀριθμὸν εἶναι ἢ πεπερασμέ-
 νον· χωριστὸν γὰρ ποιούσι τὸν ἀριθμὸν, ὥστε οὐχ οἷόν τε
 15 μὴ οὐχὶ ² τούτων θάτερον ὑπάρχειν. Ὅτι μὲν τοίνυν ἄπει-
 ρον οὐκ ἐνδέχεται, δῆλον· οὔτε γὰρ περιττός ὁ ἄπειρός ἐστιν
 οὔτ' ἄρτιος, ἢ δὲ γένεσις τῶν ἀριθμῶν ἢ περιττοῦ ἀριθμοῦ
 ἢ ἀρτίου ³ αἰεὶ ἐστίν, ὡδὲ μὲν τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄρτιον ⁴ πί-
 πτοντος περιττός, ὡδὲ δὲ τῆς μὲν δυνάδος ἐμπιπτούσης ὁ ἀφ'
 ἐνὸς διπλασιαζόμενος, ὡδὲ δὲ τῶν περιττῶν ὁ ἄλλος ἄρτιος.
 16 Ἐτι εἰ πᾶσα ἰδέα τινός, οἱ δὲ ἀριθμοὶ ἰδέαι, καὶ ὁ ἄπειρος
⁵ ἔσται ἰδέα τινός, ἢ τῶν αἰσθητῶν ἢ ἄλλου τινός. Καίτοι
 οὔτε κατὰ τὴν θέσιν ἐνδέχεται οὔτε κατὰ λόγον, τάττουσι
 δ' οὕτω τὰς ἰδέας. Εἰ δὲ πεπερασμένος, μέχρι πόσου;
 Τοῦτο γὰρ δεῖ λέγεσθαι οὐ μόνον ὅτι, ἀλλὰ καὶ διότι.
 17 Ἀλλὰ μὴν ⁶ εἰ μέχρι τῆς δεκάδος ὁ ἀριθμός, ὥσπερ τινὲς
 φασιν, πρῶτον μὲν ταχὺ ἐπιλείψει τὰ εἶδη οἷον ⁷ εἰ ἐστὶν ἢ
 τριάς αὐτοάνθρωπος, τίς ἔσται ἀριθμὸς αὐτοῖππος; Αὐτὸ
 γὰρ ἕκαστος ἀριθμὸς μέχρι δεκάδος. Ἀνάγκη ⁸ δὴ τῶν ἐν
 τούτοις ἀριθμῶν τινὰς εἶναι οὐσίαι γὰρ καὶ ἰδέαι οὗτοι.
 18 Ἀλλ' ὅμως ⁹ ἐπιλείψει τὰ τοῦ ζῶου γὰρ εἶδη ¹⁰ ὑπερέξει.
¹¹ Ἀμα δὲ δῆλον ὅτι ¹² εἰ οὕτως ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος, καὶ
 αἱ ἄλλαι τριάδες ὅμοιαι γὰρ αἱ ἐν τοῖς ¹³ αὐτοῖς ¹⁴ ἀριθμοῖς,
 ὥστ' ἄπειροι ἔσονται ἄνθρωποι, εἰ μὲν ἰδέα ἐκάστη τριάς,
 19 ¹⁵ αὐτοέκαστος ἄνθρωπος, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἄνθρωποί γε. Καὶ
 εἰ μέρος ὁ ἐλάττων τοῦ μείζονος, ὁ ἐκ τῶν συμβλητῶν μονά-
 δων τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ· εἰ δ' ἢ τετράς ¹⁶ αὕτη ἰδέα τινός
 ἐστίν, οἷον ἵππου ἢ λευκοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἔσται μέρος ¹⁷ ἵππου,
 εἰ δυὰς ὁ ἄνθρωπος. Ἀποπον δὲ καὶ τὸ τῆς ¹⁸ μὲν δεκάδος
 εἶναι ἰδέαν, ἐνδεκάδος δὲ ¹⁹ μή, μηδὲ τῶν ἐχομένων ἀριθμῶν.
 20 Ἐτι δὲ καὶ ἔστι καὶ γίγνεται ἔνια καὶ ὧν εἶδη οὐκ ἔστιν,

¹ εἶναι τὸν ἀριθμὸν T. ² τούτω T. ³ ἐστὶν αἰεὶ T. ⁴ ἐμπιπτοντος π.
 Gb.Ib. ⁵ ἔσται εἰ ἰδέα Ab. ⁶ εἰ] ἢ Gb. ⁷ εἰ om. Ab. ⁸ δὴ]
 γὰρ Gb.Ib. ⁹ ἐν τούτοις] γρ. καὶ ἐντὸς τούτων E. ¹⁰ ὑπολείψει Gb.
¹¹ ὑπάρξει T. ¹² εἰ om. Gb. ¹³ αὐτοῖς om. Ib. ¹⁴ ἀριθμητικοῖς Gb.
¹⁵ αὐτοέκαστος ἄνθρωπος E. ¹⁶ αὕτη T. ¹⁷ ἵππου om. T. ¹⁸ μὲν
 et mox μή om. Gb.

ὥστε διὰ τί οὐ κακείνων εἶδη ἐστίν; Οὐκ ἔρα αἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. Ἔτι ἄτοπον εἰ ὁ ἀριθμὸς ὁ μέχρι τῆς δεκάδος μᾶλλον τι ὢν καὶ εἶδος αὐτῆς τῆς δεκάδος· καίτοι τοῦ μὲν οὐκ ἔστι γένεσις ὡς ἐνός, τῆς δ' ἔστιν. Πειρῶνται δ' ὡς τοῦ μέχρι τῆς δεκάδος τελείου ὄντος ἀριθμοῦ. Γεννῶσι γοῦν τὰ ἐπόμενα, οἷον τὸ κενόν, ἀναλογίαν, τὸ περιττόν, τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα ἐντὸς τῆς δεκάδος· τὰ μὲν γὰρ ταῖς ἀρχαῖς ἀποδιδόασιν, οἷον κίνησιν, στάσιν, ἀγαθόν, κακόν, τὰ δ' ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς. Διὸ τὸ ἐν τὸ περιττόν· ^fεἰ γὰρ ἐν ^gτῇ ²²τριάδι, πῶς ἢ πεντὰς περιττόν; ^hἜτι τὰ ⁱμεγέθη καὶ ὅσα τοιαῦτα μέχρι πόσου, οἷον ἢ πρώτη γραμμὴ ^kἄτομος, εἴτα δυνάς, εἴτα καὶ ταῦτα μέχρι δεκάδος. Ἔτι εἰ ἔστι χωριστὸς ὁ ἀριθμὸς, ἀπορήσειεν ἂν τις πρότερον πρότερον τὸ ἐν ἢ ¹ἢ τριάς καὶ ἢ δυνάς. Ἦι μὲν δὴ σύνθετος ὁ ἀριθμὸς, τὸ ἐν, ²³ἢ δὲ τὸ καθόλου πρότερον καὶ τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς· ἐκάστη γὰρ τῶν μονάδων μόνιον τοῦ ἀριθμοῦ ὡς ὕλη, ὁ δ' ὡς εἶδος. Καὶ ἔστι μὲν ὡς ἢ ὀρθὴ προτέρα τῆς ὀξείας, ὅτι ὥρισταί ^mκαὶ τῷ λόγῳ· ἔστι δ' ὡς ἢ ὀξεῖα, ὅτι μέρος καὶ εἰς ταύτην διαιρεῖται. Ὡς μὲν δὴ ὕλη ⁿἢ ὀξεῖα καὶ τὸ στοιχεῖον καὶ ²⁴ἢ μόναν πρότερον, ὡς δὲ κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν οὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον ἢ ὀρθὴ καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐκ τῆς ὕλης καὶ τοῦ εἶδους· ἐγγύτερον γὰρ τοῦ εἶδους καὶ οὐ ὁ λόγος τὸ ὁ ἄμφω, γενέσει δ' ὕστερον. Πῶς οὖν ἀρχὴ τὸ ἐν; Ὅτι οὐ ρηδαιρετόν, φασίν. Ἀλλ' ἀδιαίρετον καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ ἐπὶ ²⁵μέρους καὶ τὸ στοιχεῖον. Ἀλλὰ τρόπον ἄλλον, τὸ μὲν κατὰ λόγον τὸ δὲ κατὰ χρόνον. Ποτέρως οὖν τὸ ἐν ἀρχή; Ὡσπερ γὰρ εἴρηται, καὶ ^rἢ ὀρθὴ τῆς ὀξείας καὶ αὕτη ἐκείνης δοκεῖ προτέρα εἶναι καὶ ἐκατέρα μία. Ἀμφοτέρως ^sδὴ ποιοῦσι τὸ ἐν ἀρχήν. Ἔτι δὲ ἀδύνατον· τὸ μὲν γὰρ ὡς ^vεἶδος καὶ ἢ ²⁶

^e ἔρα om. G^b.I^b. ^f εἰ] ἢ T. ^g τῇ om. G^b. ^h ὅτι T. ⁱ μεγέθη] μετὰ πάθη A^b, πάθη T. ^k τόμος T. ¹ ἢ om. G^b. ^m καὶ post ὥριστα om. G^b. ⁿ ἢ om. G^b.I^b. ^o ἄμφω τῆς ὕλης γενέσει G^b.I^b. ^p ἀδιαίρετόν T, et omissa οὐ G^b. ^q μέρος T. ^r ἢ ὀρθότης ὀξείας καὶ αὐτῆς ἐκείνης G^b. ^s δὲ G^b. ^t ἔστι T.G^b.I^b. ^v εἶδος] μέρος G^b.I^b.

οὐσία, τὸ δ' ὡς μέρος ^ωκαὶ ὡς ὕλη. Ὑπάρχει γὰρ πως ἐν ἐκάτε-
ρον τῇ μὲν ἀληθείᾳ δυνάμει, εἴ γε ὁ ἀριθμὸς ἐν τι καὶ μὴ ὡς
σωρὸς, ἀλλ' ^χἕτερος ἐξ ἐτέρων μονάδων, ὥσπερ φασίν· ἐν-
27 τελεχεία δ' οὐκ ἔστι μονὰς ἐκάτερα. Αἷτιον δὲ τῆς συμ-
βαινούσης ἀμαρτίας ὅτι ἅμα ἐκ τῶν μαθημάτων ἐθήρευνον
καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν καθόλου, ὥστ' ἐξ ἐκείνων μὲν ὡς
στιγμὴν τὸ ἐν καὶ τὴν ἀρχὴν ἔθηκαν· ἡ γὰρ μονὰς στιγμὴ
ἄθετός ἐστιν. Καθάπερ οὖν καὶ ἕτεροὶ τινες ἐκ τοῦ ἐλα-
28 χίστου τὰ ὄντα συνετίθεσαν, καὶ οὗτοι. Ὡστε γίγνεται ἡ
μονὰς ὕλη τῶν ἀριθμῶν καὶ ἅμα προτέρα τῆς δυάδος, πάλιν
δ' ὕστερα ὡς ὅλου τινὸς καὶ ἐνὸς καὶ εἰδους τῆς δυάδος οὐσης.
Διὰ δὲ τὸ καθόλου ζητεῖν τὸ κατηγορούμενον ἐν καὶ οὕτως
ὡς μέρος ἔλεγον. Ταῦτα δ' ἅμα τῷ αὐτῷ ἀδύνατον ὑπάρ-
29 χειν. Εἰ δὲ τὸ ἐν αὐτῷ ^υδεῖ μόνον ἄθετον εἶναι (οὐθενὶ γὰρ
διαφέρει ἢ ὅτι ἀρχή), καὶ ἡ μὲν δυὰς διαιρετὴ ἢ δὲ μονὰς οὐ,
ὁμοιοτέρα ἂν εἴη τῷ ἐνὶ αὐτῷ ἢ μονάς. Εἰ δ' ἡ μονὰς, κακείνο
τῇ μονάδι ἢ τῇ δυάδι· ὥστε προτέρα ἂν εἴη ἐκάτερα ^ζἢ
μονὰς τῆς δυάδος. Οὐ. φασὶ δὲ γεννῶσι γοῦν τὴν δυάδα
^απρῶτον. Ὑπάρχει εἰ ^βἔστιν ἡ δυὰς ἐν τι αὐτῇ καὶ ἡ ^γτριάς
αὐτῇ, ^δἄμφω δυὰς. Ἐκ τίνος οὖν ^εαὕτη ἡ δυὰς ;

9 Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ ἐπεὶ ἀφή μὲν οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς
ἀριθμοῖς, τὸ δ' ἐφέξεῃς, ^εἴσων μὴ ἔστι μεταξὺ μονάδων, οἷον
εἰ τῶν ἐν τῇ δυάδι ἢ τῇ τριάδι, πότερον ἐφέξεῃς τῷ ἐνὶ αὐτῷ
ἢ οὐ, καὶ πότερον ἢ δυὰς προτέρα τῶν ἐφέξεῃς ἢ τῶν μονά-
^αδων ὁποτεραοῦν. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ^βὕστερον γενῶν
τοῦ ἀριθμοῦ συμβαίνει τὰ δυσχερῆ, γραμμῆς τε καὶ ἐπιπέδου
καὶ σώματος. ἸΟὶ μὲν γὰρ ἐκ τῶν εἰδῶν τοῦ μεγάλου καὶ
τοῦ μικροῦ ποιοῦσιν, οἷον ἐκ μικροῦ μὲν καὶ βραχέος τὰ μήκη,
πλατέος δὲ καὶ στενοῦ τὰ ἐπίπεδα, ἐκ βαθέος δὲ καὶ ταπει-
νοῦ τοὺς ὄγκους· ταῦτα δὲ ἔστιν εἶδη τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ.

^ω καὶ om. E.T.G^b.I^b.^χ ἕτερος] ἕτερον T.A^b.^υ δεῖ] δὴ I^b.^ζ ἢ om. I^b.^α πρῶτην E.^β ἔστιν om. T.^γ τριάς αὕτη G^b.I^b.^δ ἢ ἄμφω I^b.^ε αὕτη E.^ε ἴσων G^b.^ε τὸν E.^β ὕστερων T^ι ἢ T, εἰ G^b.

Τὴν δὲ κατὰ τὸ ἐν ἀρχὴν ἄλλοι ἄλλως τιθέασι τῶν τοιού-
των. Καὶ ἐν τοῦτοις δὲ μυρία φαίνεται τὰ τε ἀδύνατα καὶ
τὰ πλασματώδη καὶ τὰ ὑπεναντία πᾶσι τοῖς εὐλόγοις. Ἀπο-
λελυμένα τε γὰρ ἀλλήλων συμβαίνει, εἰ μὴ συνακολουθοῦσι
^k καὶ αἱ ἀρχαί, ὥστ' εἶναι τὸ πλατὺ καὶ στενὸν καὶ μακρὸν
καὶ βραχύ· εἰ δὲ τοῦτο, ἔσται ^l τὸ ἐπίπεδον γραμμὴ καὶ τὸ
στερεὸν ἐπίπεδον. Ἔτι δὲ γωνίαί καὶ σχήματα καὶ τὰ τοι-
αῦτα πῶς ἀποδοθήσεται; ^m Ταυτό τε συμβαίνει τοῖς περὶ
τὸν ἀριθμὸν· ταῦτα γὰρ πάθη μεγέθους ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἐκ
τούτων τὸ μέγεθος, ὥσπερ οὐδ' ἐξ εὐθέος καὶ καμπύλου τὸ
μῆκος, οὐδ' ἐκ λείου καὶ ⁿ τραχέος τὰ στερεά. Πάντων δὲ
κοινὸν τούτων ὅπερ ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν ὡς γένους συμβαίνει
διαπορεῖν, ὅταν τις ^o θῇ τὰ καθόλου, πότερον τὸ ζῶον αὐτὸ
ἐν τῷ ζῳῷ ἢ ἕτερον αὐτοῦ ζῶου. ^p Τοῦτο γὰρ μὴ χωριστοῦ
μὲν ὄντος οὐδεμίαν ^q ποιήσει ἀπορίαν· χωριστοῦ δ', ὥσπερ
οἱ ταῦτα λέγοντές ^r φασι, ^s τοῦ ἐνὸς καὶ ^t τῶν ἀριθμῶν οὐ ῥά-
διον ^v λῦσαι, εἰ μὴ ῥάδιον δεῖ λέγειν τὸ ἀδύνατον. Ὅταν
γὰρ νοῇ τις ἐν τῇ δυάδι τὸ ἐν καὶ ὅλως ἐν ἀριθμῷ, πότερον
αὐτὸ νοεῖ τι ^w ἢ ἕτερον; Οἱ μὲν οὖν ^x τὰ μεγέθη γεννώσιν
ἐκ τοιαύτης ὕλης, ἕτεροι δὲ ἐκ τῆς στιγμῆς (ἡ δὲ στιγμή
αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι οὐχ ἐν ἀλλ' οἷον τὸ ἐν) καὶ ἄλλης ^y ὕλης
οἷας τὸ πλῆθος, ἀλλ' οὐ πλήθους· περὶ ὧν οὐθὲν ἦττον συμ-
βαίνει ^z τὰ αὐτὰ ἀπορεῖν. Εἰ μὲν γὰρ μία ἡ ὕλη, ταὐτὸ ^γ
γραμμὴ καὶ ἐπίπεδον καὶ στερεόν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τὸ
αὐτὸ καὶ ἐν ἔσται. Εἰ δὲ πλείους αἱ ὕλαι, καὶ ἑτέρα μὲν
^a γραμμῆς ἑτέρα δὲ τοῦ ἐπιπέδου καὶ ἄλλη τοῦ στερεοῦ, ἥτοι
ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις ἢ οὐ, ὥστε ^b ταῦτα συμβήσεται καὶ
οὕτως· ἢ γὰρ οὐχ ἔξει τὸ ἐπίπεδον γραμμὴν ἢ ἔσται γραμμὴ.
^ι Ἐτι πῶς μὲν ἐνδέχεται εἶναι ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ πλήθους τὸν 8

^k καὶ ante αἱ om. G^b.I^b. ^l τὸ] καὶ τὸ T. ^m ταυτότητι συμβαίνει G^b.
ⁿ ταχέως G^b. ^o θῇ] τιθῇ T. ^p τούτου T. ^q ποιήσει ἀπορίαν G^b,
ἀπορίαν ποιήσει T. ^r φασι om. G^b.I^b. ^s τὸ G^b. ^t τὸν ἀριθμὸν T.
^v διαλῦσαι T. ^w ἢ om. G^b. ^x ἐκ τῆς τοιαύτης T. ^y ὕλης om. I^b.
^z τὰ αὐτὰ] ταῦτα T. ^a γραμμὴ ἑτέρα δὲ ἐπίπεδον G^b. ^b ταῦτα A^b,
ταῦτα αὐτὰ G^b.

ἀριθμὸν οὐθὲν ἐπιχειρεῖται· ὅπως δ' οὖν λέγουσι ταυτὰ ^cσυμ-
βαίνει δυσχερῇ ἅπερ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ ἐκ τῆς δυάδος
τῆς ἀορίστου. Ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου
γεννᾷ τὸν ἀριθμὸν καὶ ^dοὐ τινὸς πλήθους, ^eὃ δ' ἔκ τινος πλή-
θους, τοῦ πρώτου δέ· τὴν γὰρ δυάδα πρώτῳ τι εἶναι πλήθος.
9 Ὡστε διαφέρει οὐθὲν ^fὡς εἰπεῖν, ἀλλ' ^fαἱ ἀπορίαι αὐται ἀκο-
λουθήσουσι, μῆξις ἢ θέσις ἢ κράσις ἢ γένεσις καὶ ὅσα ἄλλα
τοιαῦτα. Μάλιστα δ' ἂν τις ἐπιζητήσκειν, ^gεἰ μία ἐκάστη
μονάς, ἐκ τίνος ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ αὐτὸ γε τὸ ἓν ἐκάστη.
Ἀνάγκη ^hδ' ἢ ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ ⁱεἶναι καὶ πλήθους, ἢ μορίου
10 τοῦ πλήθους. Τὸ μὲν οὖν πλήθός τι εἶναι φάναι ^kτὴν μο-
νάδα ἀδύνατον, ^lἀδιαίρετόν ^mγ' οὐσαν· τὸ δ' ἐκ μορίου ⁿἄλ-
λας ἔχει πολλὰς δυσχερείας· ἀδιαίρετόν ^oτε γὰρ ἕκαστον
ἀναγκαῖον εἶναι τῶν μορίων, ἢ πλήθος εἶναι ^pκαὶ τὴν μονάδα
διαιρετήν, ^pκαὶ μὴ στοιχεῖον εἶναι τὸ ἓν καὶ τὸ πλήθος· ἢ
11 γὰρ μονὰς ἐκάστη οὐκ ἐκ πλήθους καὶ ἐνός. Ἔτι οὐθὲν ἄλλο
ποιεῖ ὁ ^qτοῦτο λέγων ἀλλ' ἢ ἀριθμὸν ἕτερον· τὸ γὰρ πλῆ-
θος ἀδιαιρέτων ἐστὶν ἀριθμός. Ἔτι ζητητέον καὶ παρὰ τοὺς
οὕτω λέγοντας, πότερον ^rἄπειρος ὁ ἀριθμὸς ἢ πεπερασμένος.
12 Ὑπῆρχε γάρ, ὡς ἔοικε, καὶ πεπερασμένον πλήθος, ἐξ οὗ αἱ
πεπερασμέναι μονάδες καὶ τοῦ ἐνός· ἐστὶ τε ^sἕτερον αὐτὸ
πλήθος καὶ πλήθος ἄπειρον. Ποῖον οὖν πλήθος ^tστοιχεῖον
ἐστὶ καὶ τὸ ἓν; Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ στιγμῆς ἂν τις ζητή-
σειε καὶ τοῦ στοιχείου ἐξ οὗ ποιούσι τὰ μεγέθη· οὐ γὰρ μία
13 ^vγε μόνον στιγμή ἐστὶν αὕτη. Τῶν γοῦν ἄλλων στιγμῶν
ἐκάστη ἐκ τίνος; Οὐ γὰρ δὴ ἔκ ^wγε διαστήματός τινος καὶ
αὐτῆς στιγμῆς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ μόρια ἀδιαίρετα ἐνδέχεται
τοῦ διαστήματος εἶναι ^xμόρια, ὥσπερ τοῦ πλήθους ἐξ ὧν αἱ
μονάδες· ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἐξ ἀδιαιρέτων σύγκειται, τὰ δὲ

^c δυσχερῇ συμβαίνει G^b.I^b. ^d οὐ] οὐτι T. ^e ὃ δ'] οὐδ' E. ^f ὡς
et αἱ om. G^b. ^g εἰ om. G^b. ^h δ' ἢ] δὴ E.T. ⁱ καὶ πλήθους εἶναι T.
^k τὴν μονάδα om. T. ^l ἀδιόριστόν E. ^m γ' om. G^b.I^b. ⁿ ἄλλως G^b.
^o τε om. G^b.I^b. ^p καὶ utramque om. G^b. ^q λέγων τοῦτο T. ^r ὁ ἀρ-
ιθμὸς ἄπειρος T. ^s αὐτὸ ἕτερον T. ^t καὶ στοιχεῖον ἐστὶ T. ^v γε μόνον
om. G^b. ^w τε T. ^x μόριον G^b.

μεγέθη οὕ. Πάντα δὴ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα φανερόν ¹⁴
 ποιεῖ ὅτι ἀδύνατον εἶναι τὸν ὕαριθμόν καὶ τὰ μεγέθη χω-
 ριστά. Ὑἔτι δὲ τὸ διαφωνεῖν τοὺς ^zπρώτους ^aπερὶ τῶν ἀρι-
 θμῶν σημεῖον ὅτι τὰ πράγματα ^bταῦτα οὐκ ὄντα ἀληθῆ
 παρέχει τὴν ταραχὴν αὐτοῖς. Οἱ μὲν γὰρ τὰ μαθηματικὰ ¹⁵
 μόνον ποιοῦντες ^cπαρὰ τὰ αἰσθητά, ὁρῶντες τὴν περὶ τὰ
 εἶδη δυσχέρειαν καὶ πλάσιν, ἀπέστησαν ἀπὸ τοῦ εἰδητικοῦ
 ἀριθμοῦ καὶ τὸν μαθηματικὸν ἐποίησαν· οἱ δὲ τὰ εἶδη βου-
 λόμενοι ἅμα καὶ ἀριθμοὺς ποιεῖν, οὐχ ὁρῶντες δέ, ^dεἰ τὰς
 ἀρχάς ^eτις ^fταύτας θήσεται, πῶς ἔσται ὁ μαθηματικὸς ἀρι-
 θμὸς παρὰ τὸν εἰδητικόν, τὸν αὐτὸν εἰδητικὸν καὶ μαθηματι-
 κὸν ἐποίησαν ἀριθμὸν τῷ λόγῳ, ἐπεὶ ἔργῳ ^gγε ἀνήρηται ὁ
 μαθηματικός· ^hἰδίᾳ γὰρ ⁱκαὶ οὐ μαθηματικὰς ὑποθέσεις λέ-
 γουσιν. Ὁ δὲ πρῶτος θέμενος τὰ ^kτε εἶδη εἶναι καὶ ἀρι- ¹⁶
 θμοὺς τὰ εἶδη καὶ τὰ ¹μαθηματικὰ εἶναι εὐλόγως ἐχώρισεν.
 Ὡστε πάντας συμβαίνει κατὰ μὲν τι λέγειν ὀρθῶς, ὅλως δ'
 οὐκ ὀρθῶς. Καὶ αὐτοὶ δὲ ὁμολογοῦσιν οὐ ταῦτα λέγοντες
 ἀλλὰ τὰναντία. Αἴτιον δ' ὅτι αἱ ὑποθέσεις καὶ αἱ ἀρχαὶ
 ψευδεῖς. Χαλεπὸν δ' ἐκ μὴ καλῶς ἐχόντων λέγειν ^mκαλῶς, ¹⁷
 κατ' Ἐπίχαρμον· ἀρτίως ⁿτε γὰρ λέλεκται, καὶ εὐθέως φαί-
 νεται οὐ καλῶς ἔχον. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἀριθμῶν ἱκανὰ
 τὰ διηπορημένα καὶ διωρισμένα· μᾶλλον γὰρ ^oἐκ πλείονων
 ἂν ἔτι πεισθεῖη τις πεπεισμένος, ^pπρὸς δὲ τὸ πεισθῆναι μὴ
 πεπεισμένος οὐθὲν μᾶλλον. Περὶ δὲ τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ ¹⁸
 τῶν πρώτων αἰτίων καὶ στοιχείων ὅσα μὲν λέγουσιν οἱ περὶ
 μόνης τῆς αἰσθητῆς οὐσίας διορίζοντες, τὰ μὲν ἐν τοῖς περὶ
 φύσεως εἴρηται, τὰ δ' οὐκ ἔστι τῆς μεθόδου τῆς νῦν· ὅσα δὲ
 οἱ φάσκοντες εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητὰς ἐτέρας οὐσίας, ἐχό-
 μενόν ἐστι θεωρῆσαι τῶν εἰρημένων. Ἐπεὶ οὖν λέγουσί τινες ¹⁹

Ὑ ἀριθμὸν χωριστὸν καὶ τὰ μεγέθη. ὅτι δὲ G^b.I^b. ^z πρώτους] τρόπους
 T.A^b, τόπους G^b.I^b. ^a περὶ om. G^b. ^b αὐτὰ E. ^c περὶ T. ^d εἰς
 E.G^b.I^b. ^e τις om. T. ^f ταῦτα G^b. ^g γε om. G^b. ^h ἰδέας E.G^b.I^b.
ⁱ καὶ om. A^b. ^k τε add. G^b.I^b. ¹ μαθηματικὰ ὡς λόγος ἐχώρησεν G^b.
^m καλῶς om. G^b. ⁿ τε om. T. ^o ἂν ἐκ πλείονων T. ^p πρὸς—
 πεπεισμένος om. G^b.

- τοιαύτας εἶναι τὰς ἰδέας καὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ τὰ τούτων
στοιχεῖα ^ι τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα καὶ ἀρχάς, σκεπτέον
20 περὶ τούτων τί λέγουσι καὶ πῶς λέγουσιν. Οἱ μὲν οὖν ἀρι-
θμούς ποιοῦντες μόνον καὶ τούτους μαθηματικούς ὕστερον
ἐπισκεπτέοι· τῶν δὲ τὰς ἰδέας λεγόντων ἅμα τὸν τε τρόπον
θεάσαιτ' ^ι ἂν τις καὶ τὴν ἀπορίαν τὴν περὶ αὐτῶν. Ἄμα
^ς γὰρ καθόλου ^ι τε ὡς οὐσίας ποιοῦσι τὰς ἰδέας καὶ πάλιν ὡς
21 χωριστάς καὶ τῶν καθ' ἕκαστον. Ταῦτα δ' ὅτι οὐκ ἐνδέ-
χεται διηπόρηται πρότερον. Αἴτιον δὲ ^ι τοῦ συνάψαι ταῦτα
εἰς ταὐτὸν τοῖς λέγουσι τὰς ἰδέας καθόλου, ὅτι τοῖς αἰσθη-
τοῖς οὐ τὰς αὐτὰς οὐσίας ἐποιοῦν. Τὰ μὲν οὖν ἐν τοῖς αἰ-
σθητοῖς καθ' ἕκαστα ρεῖν ἐνόμιζον καὶ μένειν οὐθὲν αὐτῶν,
τὸ δὲ καθόλου παρὰ ταῦτα εἶναι ^ι τε καὶ ἕτερόν τι εἶναι.
22 Τοῦτο δ', ὥσπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐλέγουμεν, ἐκίνησε μὲν
Σωκράτης διὰ τοὺς ὀρισμούς, οὐ μὴν ἐχώρισέ γε τῶν καθ'
ἕκαστον· καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἐνόησεν οὐ χωρίσας. Δηλοῖ δὲ
ἐκ τῶν ἔργων· ἄνευ μὲν γὰρ ^ι τοῦ καθόλου οὐκ ἔστιν ἐπι-
στήμην λαβεῖν, τὸ δὲ χωρίζειν αἴτιον τῶν συμβαινόντων δυσ-
23 χερῶν περὶ τὰς ἰδέας ἐστίν. Οἱ δ' ὡς ἀναγκαῖον, εἶπερ
ἔσονταί τινες οὐσίαι ^ι παρὰ τὰς αἰσθητάς καὶ ρεούσας, ^ι χω-
ριστάς εἶναι, ἄλλας μὲν οὐκ εἶχον, ταύτας δὲ τὰς καθόλου
λεγομένας ἐξέθεσαν, ὥστε ^ι συμβαίνειν σχεδὸν τὰς αὐτάς
φύσεις εἶναι τὰς καθόλου καὶ τὰς καθ' ἕκαστον. Αὕτη μὲν
οὖν αὕτη καθ' αὐτὴν εἴη τις ἂν δυσχέρεια τῶν ^ι εἰρημένων.
ΙΟ Ὁ δὲ καὶ τοῖς λέγουσι τὰς ἰδέας ἔχει τινὰ ἀπορίαν καὶ
τοῖς μὴ λέγουσιν, ^ι καὶ κατ' ἀρχὰς ἐν τοῖς διαφορήμασιν
ἐλέχθη πρότερον, ^ι λέγωμεν νῦν. Εἰ μὲν γὰρ ^ι τις μὴ θή-
σει τὰς οὐσίας εἶναι κεχωρισμένας, καὶ τὸν τρόπον τούτον
ὡς λέγεται τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ὄντων, ἀναιρήσει τὴν οὐσίαν,
ὡς βουλόμεθα λέγειν· ἂν δὲ ^ι τις θῇ τὰς οὐσίας χωριστάς,

^ι τῶν—στοιχεῖα om. G^b. ^ι ἂν om. T. ^ς γὰρ om. G^b. ^ι τε ὡς G^b.I^b: vulgo τέως. ^ι τὸ συνάψαι ταὐτὸ εἰ ταυτὸν T. ^ι τε om. G^b.I^b. ^ι τοῦ] τῶν T. ^ι παρὰ] ὑπὲρ G^b. ^ι χωρὶς T. ^ι συμβαίνει T. ^ι λεγομένων G^b. ^ι καὶ ante κατ' om. T. ^ι λέγομεν E.G^b.I^b. ^ι τις μαθήσει T. ^ι τις τιθῇ E.T.I^b.

§ πῶς θήσει τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν; Εἰ μὲν γὰρ 2
 καθ' ἕκαστον καὶ μὴ καθόλου, τοσαῦτ' ἔσται τὰ ὄντα ὅσαπερ
 τὰ στοιχεῖα, καὶ οὐκ ἐπιστητὰ τὰ στοιχεῖα. Ὑποθέσαντες γὰρ
 αἱ μὲν ἐν τῇ φωνῇ συλλαβαὶ οὐσίαι, τὰ δὲ στοιχεῖα αὐτῶν
 στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν· ἀνάγκη ἡ δὲ τὸ Β Α ἰένειν εἶναι καὶ ἐκά-
 στην τῶν συλλαβῶν μίαν, εἴπερ μὴ καθόλου καὶ τῷ εἶδει αἱ
 αὐταί, ἀλλὰ μία ἐκάστη τῷ ἀριθμῷ καὶ τόδε τι καὶ μὴ ὁμώ-
 νυμον. Ὑποτίθεται δ' αὐτὸ ὅ ἐστιν ἐν ἑκαστῷ τιθέασιν· κ εἰ δ' αἱ 3
 συλλαβαί, οὕτω καὶ ἐξ ὧν εἰσίν· οὐκ ἔσται ἄρα πλείω ἄλφα
 ἑνός, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἑτοιμασιῶν οὐθέν κατὰ τὸν αὐτὸν λό-
 γον ὅνπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων συλλαβῶν ἡ αὐτὴ ἄλλη καὶ ἄλλη.
 Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα ἕτερα
 ὄντα, ἀλλὰ μόνον τὰ στοιχεῖα. Ὑποτίθεται δὲ οὐδ' ἐπιστητὰ τὰ 4
 στοιχεῖα· οὐ γὰρ καθόλου, ἡ δ' ἐπιστήμη τῶν καθόλου. Δι-
 λλον δ' ἔκ τε τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ὁρισμῶν· οὐ γὰρ γί-
 γνεται συλλογισμὸς ὅτι τόδε τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, εἰ μὴ
 πᾶν ὀ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, οὐδ' ὅτι ὁδὶ ὁ ἄνθρωπος ζῶν,
 εἰ μὴ πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Ἀλλὰ μὴν εἴγε καθόλου αἱ ἀρ- 5
 χαὶ ἡ καὶ ἐκ τούτων οὐσίαι καθόλου, ἔσται μὴ οὐσία
 πρότερον οὐσίας· τὸ μὲν γὰρ καθόλου οὐκ οὐσία, τὸ δὲ στοι-
 χεῖον καὶ ἡ ἀρχὴ καθόλου· ἡ πρότερον δὲ τὸ στοιχεῖον καὶ ἡ
 ἀρχὴ ὧν ἀρχὴ καὶ στοιχεῖόν ἐστιν. Ταῦτά τε δὴ πάντα 6
 συμβαίνει εὐλόγως, ὅταν ἐκ στοιχείων τε ποιῶσι τὰς ἰδέας
 καὶ παρὰ τὰς τὸ αὐτὸ εἶδος ἐχούσας οὐσίας καὶ ἰδέας ἐν τι
 ἀξιῶσιν εἶναι κεχωρισμένον. Εἰ δὲ μὴθὲν κωλύει ὥσπερ
 ἐπὶ τῶν τῆς φωνῆς στοιχείων πολλὰ εἶναι τὰ ἄλφα καὶ τὰ
 βῆτα καὶ μὴθὲν εἶναι παρὰ τὰ πολλὰ αὐτὸ ἄλφα καὶ αὐτὸ
 βῆτα, ἔσονται ἕνεκά γε τούτου ἄπειροι αἱ ὅμοιαι συλλα-
 βαί. Τὸ δὲ τὴν ἐπιστήμην εἶναι καθόλου πᾶσαν, ὥστε 7

§ πῶς θήσει] προθήσει T. ἡ δὲ T.A^b. ἰ ἐν om. A^b. κ εἰ] ἐάν E.
 ἰ στοιχείων—ἄλλων om. G^b. m δὲ om. T. n τε om. A^b. ο τρί-
 γωνον post πᾶν om. A^b. p ὀρθαί E.T.A^b. q καὶ] καὶ αἱ A^b. r οὐσίαι
 αἱ καθόλου E, οὐσίαι ἡ καθόλου T. s ἔσται τι μὴ G^b. I^b. t πρότερον γὰρ
 στοιχεῖον T. v ἔσται G^b. w τε om. T. x τε G^b. y καὶ μὴθὲν—
 αὐτὸ βῆτα om. G^b. I^b. z γε ἕνεκα T. a αἱ] καὶ G^b.

ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὰς τῶν ὄντων ἀρχὰς καθόλου εἶναι καὶ μὴ ^b οὐσίας κεχωρισμένας, ἔχει ^c μὲν μάλιστ' ἀπορίαν τῶν λεχθέντων, οὐ μὴν ἀλλ' ἔστι μὲν ὡς ἀληθές τὸ λεγόμενον, 8 ἔστι δ' ὡς οὐκ ἀληθές. Ἡ γὰρ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπίστασθαι, διττόν, ὦν τὸ μὲν ^d δυνάμει τὸ δὲ ^e ἐνεργείᾳ. Ἡ μὲν οὖν δύναμις ὡς ὕλη τοῦ καθόλου οὔσα καὶ ἀόριστος τοῦ καθόλου καὶ ἀορίστου ἐστίν, ἡ δ' ἐνέργεια ὠρισμένη καὶ 9 ^f ὠρισμένου τόδε τι οὔσα τοῦδέ τινος. Ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς ἡ ὄψις τὸ καθόλου χρῶμα ὀρά, ὅτι τόδε ^g τὸ χρῶμα ὃ ὀρά χρῶμά ἐστιν· καὶ ὃ θεωρεῖ ὁ γραμματικός, τόδε τὸ ἄλφα ἄλφα, ἐπεὶ ^h εἰ ἀνάγκη τὰς ἀρχὰς καθόλου εἶναι, ἀνάγκη καὶ τὰ ἐκ τούτων καθόλου, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ⁱ ἔσται χωριστὸν οὐθὲν οὐδ' οὐσία. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἔστι μὲν ^k ὡς ἐπιστήμη καθόλου, ἔστι δ' ὡς οὐ.

N.

Περὶ μὲν οὖν ¹ τῆς οὐσίας ταύτης εἰρήσθω τοσαῦτα, πάντες ^m δὲ ποιοῦσι τὰς ἀρχὰς ἐναντίας, ὥσπερ ἐν τοῖς φυσικοῖς, 2 καὶ περὶ τὰς ἀκινήτους οὐσίας ὁμοίως. Εἰ δὲ τῆς τῶν ⁿ ἀπάντων ἀρχῆς μὴ ἐνδέχεται ^o πρότερόν τι εἶναι, ἀδύνατον ἂν εἴη τὴν ἀρχὴν ἕτερόν τι οὔσαν εἶναι ἀρχήν, οἷον εἴ τις λέγοι Ρτὸ λευκὸν ἀρχὴν εἶναι οὐχ ^p ἢ ἕτερον ἀλλ' ^q ἢ λευκόν, εἶναι μέντοι καθ' ὑποκειμένου, καὶ ἕτερόν τι ὃν λευκὸν εἶναι· ἐκείνο 3 γὰρ πρότερον ἔσται. Ἀλλὰ μὴν γίγνεται πάντα ἐξ ἐναντίων ὡς ὑποκειμένου τινός· ἀνάγκη ἄρα μάλιστα ^r τοῖς ἐναντίοις τοῦθ' ὑπάρχειν. Αἰὲ ἄρα πάντα τὰναντία καθ' ὑποκειμένου, καὶ οὐθὲν χωριστόν. Ἀλλ' ὥσπερ καὶ φαίνεται, οὐθὲν οὐσία ἐναντίον, καὶ ὁ λόγος μαρτυρεῖ. Οὐθὲν ἄρα τῶν ἐναντίων 4 κυρίως ἀρχὴ πάντων ἀλλ' ἑτέρα. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιοῦσιν, ^r οἱ μὲν τῷ ἐνὶ τῷ ἴσῳ τὸ ἄνισον, ὡς

^b οὐσας Αῃ. ^c μὲν om. Αῃ. ^d δύναμις Gῃ. ^e ἐνέργεια T.Gῃ.
^f ὠρισμένου] ὠρισμένον Gῃ. ^g τὸ om. Gῃ. ^h εἰ] εἰ καὶ Gῃ. ⁱ ἔστι Gῃ.
^k ὡς ἡ ἐπιστήμη Ιῃ. ¹ ταύτης τῆς οὐσίας Gῃ.Ιῃ. ^m δε] γὰρ Gῃ.Ιῃ.
ⁿ πάντων T. ^o τι πρότερον T. ^p τὸ add. E. ^q τοῖς] ἐν τοῖς T.
^r ὁ Gῃ.

^a τοῦτο τὴν τοῦ πλήθους οὖσαν φύσιν, ^tοἱ δὲ τῷ ἐνὶ τῷ
 πλήθους. Γεννῶνται γὰρ οἱ ἀριθμοὶ τοῖς μὲν ἐκ τῆς τοῦ ⁵
 ἀνίσου δυνάδος τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, τῷ δ' ἐκ τοῦ πλήθους,
 ὑπὸ τῆς τοῦ ἐνὸς δὲ οὐσίας ἀμφοῖν· καὶ γὰρ ὁ τὸ ἄνισον καὶ
 ἐν λέγων τὰ στοιχεῖα, τὸ δ' ἄνισον ^vἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ
 δυνάδα, ὡς ἐν ὄντα τὸ ἄνισον καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν λέγει,
 καὶ οὐ διορίζει ὅτι λόγῳ ἀριθμῷ δ' οὐ. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς ⁶
 ἀρχὰς ^wἅς στοιχεῖα καλοῦσιν, οὐ καλῶς ἀποδιδόασιν, οἱ μὲν
 τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν λέγοντες ^xμετὰ τοῦ ἐνὸς τρία ταῦτα
 στοιχεῖα τῶν ἀριθμῶν, τὰ μὲν δύο ὕλην, τὸ δ' ἐν τὴν μορ-
 φήν, οἱ δὲ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, ὅτι τὸ μέγα καὶ ^yτὸ μι-
 κρὸν μεγέθους ^zοἰκειότερα τὴν ^aφύσιν, οἱ δὲ τὸ καθόλου μᾶλ-
 λον ἐπὶ τούτων τὸ ὑπερέχον καὶ τὸ ὑπερεχόμενον. Διαφέρει ^γ
^bδὲ ^cτούτων οὐθὲν ὡς εἰπεῖν πρὸς ἓνα τῶν συμβαινόντων,
 ἀλλὰ πρὸς τὰς λογικὰς μόνον δυσχερείας, ἅς φυλάττονται
 διὰ τὸ καὶ αὐτοὶ λογικὰς φέρειν τὰς ἀποδείξεις. Πλὴν τοῦ ⁸
 αὐτοῦ γε λόγου ἐστὶ τὸ ὑπερέχον καὶ ^dτὸ ὑπερεχόμενον εἶναι
 ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, καὶ τὸν ἀριθμὸν
 πρότερον τῆς δυνάδος ἐκ τῶν στοιχείων· καθόλου γὰρ ἀμφό-
 τερα μᾶλλον ἐστίν. Νῦν δὲ τὸ μὲν λέγουσι τὸ δ' οὐ λέγου-
 σιν. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὸ ἐν ἀντιτιθέασιν,
 οἱ ^eδὲ πλῆθος καὶ τὸ ἐν. Εἰ δ' ἐστίν, ὥσπερ βούλονται, τὰ ⁹
 ὄντα ἐξ ἐναντίων, τῷ δὲ ἐνὶ ἧ οὐθὲν ἐναντίον, ^fἡ εἴπερ ἄρα
^gμέλλει, τὸ πλῆθος, τὸ δ' ἄνισον τῷ ἴσῳ καὶ τὸ ^hἕτερον τῷ
 ταύτῳ καὶ τὸ ⁱἄλλο ^kταύτῳ, μάλιστα μὲν οἱ τὸ ἐν τῷ πλή-
 θει ἀντιτιθέντες ἔχονται τινος δόξης, οὐ μὴν οὐδ' οὗτοι ἰκα-
 νῶς ἔσται γὰρ τὸ ἐν ὀλίγον· πλῆθος μὲν γὰρ ὀλιγότῃ, τὸ
 δὲ πολὺ τῷ ὀλίγῳ ἀντίκειται. Τὸ δ' ἐν ὅτι μέτρον σημαίνει, ¹⁰
 φανερόν. Καὶ ἐν παντί ^lἐστὶ τι ἕτερον ὑποκείμενον, οἷον ἐν

^a τούτου T. ^t ὁ E. ^v ἐκ] καὶ ἐκ T. ^w ἅ T. ^x τοῦ ἐνὸς μετὰ Ab.
^y τὸ post καὶ om. G^b. ^z οἰκειότερον T. ^a φύσιν ἐστίν οἱ G^b.Ib.
^b δὲ om. T. ^c οὐθὲν τούτων, om. ὡς εἰπεῖν, G^b.Ib. ^d τὸ post
 καὶ om. E.A^b. ^e δὲ τὸ πλῆθος T. ^f ἡ ante εἴπερ om. T. ^g μέλλει]
 ἀμύλει Ab.G^b.Ib. ^h ἕτερον καὶ τῷ G^b. ⁱ ἄλλω Ab. ^k αὐτῷ E.T.
 G^b.Ib, τὸ αὐτῷ Ab. ^l τι ἐστὶ G^b, ἐστὶ τὸ T.

ἁρμονία δίεσις, ἐν δὲ μεγέθει δάκτυλος ἢ πούς ἢ τι τοιοῦτον,
 ἐν δὲ ῥυθμοῖς βάσις ἢ συλλαβή· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν βάρει στα-
 θμός τις ὠρισμένος ἐστίν. Καὶ κατὰ πάντων δὲ τὸν αὐτὸν
 τρόπον, ἐν ^μ μὲν τοῖς ποιόις ποιόν τι, ἐν δὲ τοῖς ποσοῖς πο-
 11 σόν τι. ^μ Καὶ ^η ἀδιαίρετον τὸ μέτρον, τὸ μὲν κατὰ τὸ εἶδος
 τὸ δὲ πρὸς τὴν αἴσθησιν, ὥς οὐκ ὄντος τινὸς τοῦ ἐνὸς καθ'
 ὁ αὐτὸ οὐσίας. Καὶ τοῦτο κατὰ λόγον· σημαίνει γὰρ τὸ ἐν
 ὅτι μέτρον πλήθους τινός, καὶ ^ρ ὁ ἀριθμὸς ὅτι πλήθος μεμε-
 τρημένον καὶ πλήθος μέτρων. Διὸ καὶ εὐλόγως οὐκ ἔστι τὸ
 ἐν ἀριθμὸς· οὐδὲ γὰρ τὸ μέτρον ^η μέτρα, ἀλλ' ἀρχὴ καὶ τὸ
 12 μέτρον καὶ τὸ ἔν. Δεῖ δὲ αἰεὶ τὸ αὐτό τι ὑπάρχειν πᾶσι τὸ
 μέτρον, οἷον εἰ ἵππος τὸ μέτρον, ἵππους, καὶ εἰ ἄνθρωπος,
 ἀνθρώπους. Εἰ δ' ἄνθρωπος καὶ ἵππος καὶ θεός, ζῶν ἴσως,
 13 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἔσται ζῶα. Εἰ δ' ἄνθρωπος καὶ ^ρ λευκὸν
 καὶ βαδίζον, ἥκιστα μὲν ἀριθμὸς τούτων διὰ τὸ ταυτῶ πάνθ'
 ὑπάρχειν καὶ ἐνὶ κατὰ ^α τὸν ἀριθμόν, ὅμως δὲ γενῶν ἔσται
 ὁ ἀριθμὸς ὁ τούτων, ἢ τινος ^ι ἄλλης τοιαύτης προσηγορίας.
 14 Οἱ δὲ τὸ ἀνίσουν ὥς ἐν ^ν τι, τὴν δυάδα δὲ ἀόριστον ποιοῦντες
 μεγάλου καὶ μικροῦ, πόρρω λίαν τῶν δοκούντων καὶ δυνατῶν
 λέγουσιν· πάθη τε γὰρ ταῦτα καὶ συμβεβηκότα μᾶλλον ἢ
 ὑποκείμενα τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἔστι, τὸ πολὺ
 καὶ ὀλίγον ἀριθμοῦ, καὶ μέγα καὶ μικρὸν μεγέθους, ὥσπερ
 ἄρτιον καὶ περιττόν, καὶ λεῖον καὶ τραχύ, καὶ εὐθὺ καὶ
 15 καμπύλον. ^υ Ἐτι δὲ πρὸς ταύτῃ τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ πρὸς τι
 ἀνάγκη ^ω εἶναι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸ
 δὲ πρὸς τι πάντων ἥκιστα φύσις ^κ τις ἢ οὐσία τῶν κατηγο-
 ριῶν ἐστί, καὶ ὑστέρα τοῦ ποιοῦ ^γ καὶ ποσοῦ καὶ πάθος τι
 τοῦ ποσοῦ τὸ πρὸς τι, ὥσπερ ἐλέχθη, ἀλλ' οὐχ ὕλη, ^ζ εἰ τι
 ἕτερον. Καὶ ^α τῷ ^β ὅλως κοινῷ πρὸς τι, καὶ τοῖς μέρεσιν
 16 αὐτοῦ καὶ εἶδесιν. Οὐθὲν γὰρ ἐστίν οὔτε μέγα οὔτε μικρόν,

^μ μὲν et mox καὶ om. T. ^η ἀδιαίρετον γὰρ τὸ G^b.I^b. ^ο ἐναντὶ T.
^ρ ὁ om. A^b. ^η μέτρα] μετρεῖ T. ^ρ λευκός T. ^α τὸν om. T.
^ι ἄλλως G^b. ^ν τι om. E. ^ω τὸ μέγα εἶναι T. ^κ τις ἢ οὐσία om.
 G^b.I^b. ^γ καὶ τοῦ ποσοῦ A^b. ^ζ ἢ G^b.I^b. ^α τὸ T. ^β ὅλω G^b.

οὔτε πολὺν οὔτε ὀλίγον, οὔθ' ὅλως πρὸς τι, ὃ οὐχ ἕτερόν τι ὄν πολὺ ἢ ὀλίγον ἢ μέγα ἢ μικρόν ^c ἢ πρὸς τι ἐστίν. Σημείον δ' ὅτι ἡκιστα οὐσία τις καὶ ὄν τι τὸ πρὸς τι τὸ ἄμόνον μὴ εἶναι γένεσιν αὐτοῦ μηδὲ φθορὰν μηδὲ κίνησιν, ὥσπερ κατὰ τὸ ποσὸν αὐξήσεις καὶ φθίσεις, κατὰ τὸ ποιὸν ἀλλοιώσεις, κατὰ τόπον φορά, κατὰ τὴν οὐσίαν ἢ ^e ἀπλῇ γένεσις καὶ φθορά. Ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ πρὸς τι· ἄνευ γὰρ τοῦ κινήθηναι ¹⁷ ὅτε μὲν μεῖζον ὅτε δὲ ^f ἔλαττον ἢ ἴσον ^g ἔσται θατέρου κινήθentos κατὰ τὸ ποσόν. Ἀνάγκη τε ἐκάστου ὕλην εἶναι τὸ δυνάμει τοιοῦτον, ὥστε καὶ οὐσίας· τὸ δὲ πρὸς τι οὔτε δυνάμει οὐσία οὔτε ἐνεργεία. Ἀποπον ^h οὖν, μᾶλλον δὲ ἀδύνα- ¹⁸ τον, τὸ οὐσίας μὴ οὐσίαν ποιεῖν στοιχεῖον καὶ πρότερον ὕστερον ¹ γὰρ πᾶσαι αἱ κατηγορίαι. Ἔτι δὲ τὰ στοιχεῖα οὐ κατηγορεῖται καθ' ^k ὧν στοιχεῖα, τὸ δὲ πολὺ καὶ ὀλίγον καὶ χωρὶς καὶ ἅμα ¹ κατηγορεῖται ^m ἀριθμοῦ, καὶ τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχὺ γραμμῆς, καὶ ἐπίπεδόν ἐστι ⁿ καὶ πλατὺ καὶ στενόν. Εἰ δὲ ἤ καὶ ἔστι τι πλῆθος ^o οὗ τὸ μὲν αἰεὶ ὀλί- ¹⁹ γον, οἶον ἢ δυνάς (εἰ γὰρ πολὺ, τὸ ἐν αὐτῷ ὀλίγον εἴη), καὶ πολὺ ἀπλῶς εἴη, οἶον ἢ δεκάς πολὺ, ^p καὶ εἰ ταύτης μὴ ἐστι πλείον, ^q ἢ τὰ μύρια. Πῶς οὖν ἔσται ^r οὕτως ἐξ ὀλίγου καὶ πολλοῦ ὁ ἀριθμός; Ἡ γὰρ ἄμφω ἔδει κατηγορεῖσθαι ἢ μηδέτερον· νῦν δὲ τὸ ^s ἕτερον μόνον κατηγορεῖται.

Ἀπλῶς δὲ ^t δεῖ σκοπεῖν, ἄρα δυνατόν τὰ αἰδία ἐκ στοι- ² χείων συγκεῖσθαι; Ὑλὴν γὰρ ἔξει· σύνθετον γὰρ πᾶν τὸ ἐκ στοιχείων. Εἰ τοίνυν ἀνάγκη, ἐξ οὗ ἐστίν, εἰ καὶ αἰεὶ ἐστι ^z καὶ εἰ ἐγένετο, ἐκ ^w τούτου ^x γίγνεσθαι, γίγνεται δὲ πᾶν ^y ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος τούτου ὃ γίγνεται (ζοῦ γὰρ αὐτὸ ^a ἐγίγνετο

^c ἢ πρὸς] ἃ πρὸς E, πρὸς G^b.I^b. ^d ἄμόνον E.I^b. ^e ἀπλῶς G^b.
^f ἔλασσον E.T.A^b. ^g ἐστὶ G^b.I^b. ^h οὖν] δὲ G^b.I^b. ⁱ γὰρ] δὲ T.
^k ὧν τὰ στοιχεῖα G^b.I^b. ^l κατηγορεῖται G^b. ^m ἀριθμῶν A^b, τοῦ ἀριθμοῦ G^b. ⁿ καὶ post ἐστι om. G^b.I^b. ^o οὐ E, ὧν G^b.I^b. ^p καὶ] καὶ S. ^q ἢ τὰ μύρια om. G^b.I^b. ^r οὕτως E, om. T. ^s ἕτερον οὐ μόνον I^b. ^t δεῖ om. G^b. ^v εἰ τοίνυν] οὐ τοίνυν A^b, εἰ τοίνυν T. ^w τούτων G^b. ^x γίγνεσθαι καὶ γίγνεται δὲ T. ^y ἐκ τοῦ] εἰς τὸ A^b. ^z οὐδὲ G^b.I^b. ^a ἐγένετο A^b.

ἐκ τοῦ ἀδυνάτου οὐδὲ ἦν), τὸ δὲ δυνατὸν ἐνδέχεται καὶ ἐνεργεῖν καὶ μὴ, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα αἰεὶ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς ἢ ὅτι οὖν ἄλλο ὕλην ἔχον, ἐνδέχοιτ' ἂν μὴ εἶναι, ὥσπερ καὶ τὸ μίαν ἡμέραν ἔχον καὶ τὸ ὅποσαοῦν ἔτη· εἰ δ' οὕτω, καὶ ^dτὸ το-
³σοῦτον χρόνον οὐ μὴ ἐστὶ πέρασ. Οὐκ ἂν τοίνυν εἴη αἰτία, εἴπερ μὴ αἰτίδιον τὸ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι, καθάπερ ἐν ἄλλοις λό-
 γοις συνέβη πραγματευθῆναι. Εἰ ^εδ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον νῦν ἀληθὲς καθόλου, ὅτι οὐδεμία ἐστὶν αἰτίδιος οὐσία ἐὰν μὴ ἢ
^hἐνεργεία, τὰ δὲ στοιχεῖα ὕλη τῆς οὐσίας, οὐδεμιᾶς ἂν εἴη
⁴αἰδίου οὐσίας στοιχεῖα ἐξ ὧν ἐστὶν ἐνυπαρχόντων. Εἰσὶ δὲ
 τινες οἱ δυνάα μὲν ἀόριστον ποιοῦσι τὸ μετὰ τοῦ ἐνὸς στοι-
 χεῖον, τὸ δ' ἴανισον δυσχεραίνουσιν εὐλόγως διὰ τὰ συμβαί-
 νοντα ἀδύνατα· ^κοἷς τοσαῦτα μόνον ἀφήρηται τῶν δυσχερῶν,
 ὅσα διὰ τὸ ποιεῖν τὸ ἴανισον καὶ ^lτὸ πρὸς τι στοιχεῖον
^mἀναγκαῖα συμβαίνει τοῖς λέγουσιν· ὅσα δὲ χωρὶς ταύτης
 τῆς δόξης, ⁿταῦτα κακένοις ὑπάρχειν ἀναγκαῖον, ἐάν τε τὸν
^oεἰδητικὸν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν ποιῶσιν, ἐάν τε ^pτὸν μαθηματι-
⁵κόν. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ αἷτια τῆς ἐπὶ ταύτας αἰτίας ἐκ-
 τροπῆς, μάλιστα δὲ τὸ ἀπορῆσαι ἀρχαῖκως. Ἐδοξε γὰρ
 αὐτοῖς πάντ' ἔσεσθαι ἐν τὰ ὄντα, αὐτὸ τὸ ὄν, εἰ μὴ τις λύσει
 καὶ ὁμόσε ^ρβαδιεῖται τῷ Παρμενίδου λόγῳ

οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο ^sδαῖς εἶναι μὴ ^tέοντα,

ἀλλ' ^vἀνάγκη ^wεἶναι τὸ μὴ ὄν δεῖξαι ὅτι ἔστιν· οὕτω γὰρ ἐκ
 τοῦ ὄντος καὶ ἄλλου τινὸς τὰ ὄντα ἔσεσθαι, εἰ πολλὰ ἐστὶν.
⁶Καίτοι πρῶτον μὲν, εἰ τὸ ὄν, πολλαχῶς· τὸ μὲν γὰρ ὅτι
 οὐσίαν σημαίνει, τὸ δ' ὅτι ποῖον, ^yτὸ δ' ὅτι ποσόν, καὶ τὰς
 ἄλλας δὴ κατηγορίας. Ποῖον οὖν τὰ ὄντα πάντα ἐν, εἰ μὴ
 τὸ ^yμὴ ὄν ἔσται; Πότερον αἰ οὐσίαι ἢ τὰ πάθη; Καὶ τὰ

^b ἄλλου Α^b. ^c ἔτη] ἐστὶ Γ^b. ^d τὸ om. Τ.Α^b. ^e οὐ Γ^b.
^f λόγοις om. Ε. ^g δὴ Τ. ^h ἐνέργεια Ε.Α^b. ⁱ ἴανισον] ἀόριστον Γ^b.
^k οἷς] εἰς Τ. ^l τὸ post καὶ om. Α^b. ^m ἀναγκαῖον Τ.Α^b. ⁿ ταῦτα Τ.
^o εἰδικόν Α^b. ^p τῶν μαθηματικῶν Γ^b. ^q ἐπιτροπῆς Τ. ^r βαδιεί-
 ται om. Τ. ^s δαμῇ Ε, δυνάμει Τ, οὐδαμῇ Α^b.Γ^b.Ι^b. ^t ἐῶντα Α^b.
^v ἀνάγκην Γ^b. ^w εἶναι om. Τ. ^x οὕτω] ὄντως Ε. ^y τὸ δ' ὅτι ποσόν
 et mox μὴ ante ὄν om. Γ^b.

ἄλλα ὃ δὴ ὁμοίως ἅπαντα· καὶ ἔσται ἐν τῷ τῷδε καὶ τῷ τοι-
 ὄνδε *καὶ τὸ τοσόνδε καὶ ὅσα ἔν τι σημαίνει. Ἄλλ' ἄτοπον, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον, τὸ μίαν φύσιν τινὰ γενομένην
 αἰτίαν εἶναι ἃ τοῦ τοῦ ὄντος τὸ μὲν ἑ τῷδε εἶναι, τὸ δὲ ἑ τοι-
 ὄνδε, τὸ δὲ τοσόνδε, τὸ δὲ ποῦ. Ἐπειτα ἕκ ποίου μὴ ὄντος 8
 καὶ ὄντος τὰ ὄντα; Πολλαχῶς γὰρ καὶ τὸ μὴ ὄν, ἐπειδὴ
 καὶ τὸ ὄν· καὶ τὸ μὲν μὴ ἄνθρωπον σημαίνει τὸ μὴ εἶναι
 τοδί, τὸ δὲ μὴ εὐθὺ τὸ μὴ εἶναι τοιονδί, τὸ δὲ μὴ τρίπηχυν
 τὸ μὴ εἶναι τοσονδί. Ἐκ ποίου οὖν ὄντος καὶ μὴ ὄντος 9
 πολλὰ τὰ ὄντα; Βούλεται μὲν δὴ τὸ ψεῦδος καὶ ταύτην
 τὴν φύσιν λέγειν τὸ οὐκ ὄν, ἐξ οὗ καὶ τοῦ ὄντος πολλὰ τὰ
 ὄντα. Διὸ καὶ ἐλέγετο ὅτι ἡδεῖ ψευδός τι ὑποθέσθαι, ὥσ-
 περ ἰ καὶ οἱ γεωμέτραι ἡ τὸ ποδιαίαν εἶναι τὴν μὴ ποδιαίαν.
 Ἀδύνατον δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχειν. Οὔτε γὰρ οἱ γεωμέτραι 10
 ψεῦδος οὐθὲν ὑποτίθενται (οὐ γὰρ ἐν τῷ συλλογισμῷ ἡ
 πρότασις), οὔτ' ἐκ τοῦ οὕτω μὴ ὄντος τὰ ὄντα γίγνεται οὐδὲ
 φθίρεται· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν κατὰ τὰς πτώσεις μὴ ὄν ἰσα-
 χῶς ταῖς κατηγορίαις λέγεται, παρὰ τοῦτο δὲ τὸ ὡς ψεῦδος
 λέγεται ἡ τὸ μὴ ὄν καὶ τὸ κατὰ δύναμιν, ἐκ τούτου ἡ γένεσις
 ἐστίν, ἐκ τοῦ μὴ ἀνθρώπου δυνάμει δὲ ἀνθρώπου ἀνθρωπος,
 καὶ ἐκ τοῦ μὴ λευκοῦ δυνάμει δὲ λευκοῦ λευκόν, ὁμοίως ἐάν τε
 ἔν τι γίγνεται ἐάν τε πολλά. Φαίνεται δὲ ἡ ζήτησις πῶς 11
 πολλὰ τὸ ὄν τὸ κατὰ τὰς οὐσίας λεγόμενον· ἀριθμοὶ γὰρ
 καὶ μήκη καὶ σώματα ὁ τὰ γεννώμενά ἐστιν. Ἀτοπον ἡ δὴ
 τὸ ὅπως μὲν πολλὰ τὸ ὄν, τὸ τί ἡ ἐστὶ ζητῆσαι, πῶς δὲ ἡ
 ποιά ἡ ποσά, μή. Οὐ γὰρ δὴ ἡ δυὰς ἡ ἀόριστος ἡ αἰτία οὐδὲ 12
 τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν τοῦ δύο λευκά ἡ πολλὰ εἶναι χρώ-
 ματα ἡ χυμοὺς ἡ σχήματα· ἀριθμοὶ γὰρ αἶν καὶ ταῦτα ἦσαν

γ δὴ om. G^b. ζ ἡ πάντα Ib, ἡ ἅπαντα G^b. α καὶ τὸ τοσόνδε om.
 G^b, τὸ om. T. β ἄλλα G^b. ε ἔν om. E. δ τοῦ τοῦ] τοῦ T,
 καὶ τούτου καὶ ὄντος εἶναι τοῦ A^b. ε εἶναι τῷδε G^b, Ib. ς τοιόνδε
 om. A^b. ζ ἐκ τοῦ ποίου G^b. η δὴ G^b, om. E. ι καὶ om. G^b.
 κ τὸ] τὴν T. λ λογισμῷ G^b. μ τὸ ante μὴ om. T. ν τι om. E, G^b.
 ο τὰ om. T. ρ δὴ τὸ] δὲ τὸ Ib, δὲ καὶ G^b. ϑ ἐστὶ] ἐπὶ G^b. ρ αἰτία]
 οὐσία G^b.

⁸ καὶ μονάδες. Ἀλλὰ μὴν εἴ γε ταῦτ' ἐπῆλθον, εἶδον ἂν τὸ αἴτιον καὶ τὸ ἐν ἐκείνοις· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ τὸ ἀνάλογον αἴτιον. Αὕτη γὰρ ἡ παρέκβασις αἰτία καὶ ^ν τοῦ τὸ ἀντικείμενον ^ω ζητοῦντας τῷ ὄντι καὶ τῷ ἐνί, ἐξ οὗ καὶ τούτων τὰ ὄντα, τὸ πρὸς τι καὶ τὸ ἄνισον ὑποθεῖναι, ὃ οὐτ' ἐναντίον οὐτ' ἀπόφασις ἐκείνων, μία τε φύσις τῶν ὄντων ὥσπερ καὶ τὸ τί καὶ τὸ ποῖόν. Καὶ ζητεῖν ἔδει καὶ τοῦτο, πῶς πολλὰ ¹⁴ ^χ τὰ πρὸς τι ἀλλ' οὐχ ἓν. Νῦν δὲ πῶς μὲν πολλὰι μονάδες παρὰ τὸ πρῶτον ἐν ζητεῖται, πῶς δὲ πολλὰ ἄνισα παρὰ τὸ ἄνισον οὐκέτι. Καίτοι χρῶνται καὶ λέγουσι μέγα μικρόν, πολὺ ὀλίγον, ἐξ ὧν οἱ ἀριθμοί, μακρὸν βραχύ, ἐξ ὧν τὸ μῆκος, πλατὺ στενόν, ἐξ ὧν τὸ ἐπίπεδον, βαθὺ ταπεινόν, ἐξ ὧν οἱ ὄγχοι· καὶ ἔτι δὴ πλείω εἶδη λέγουσι τοῦ πρὸς τι. ¹⁵ Τούτοις δὴ τί αἴτιον τοῦ πολλὰ εἶναι; Ἀνάγκη μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, ὑποθεῖναι τὸ ^z δυνάμει ὃν ἐκάστω. Τοῦτο δὲ προσαπεφνήματο ὁ ταῦτα λέγων, τί τὸ δυνάμει τόδε καὶ οὐσία, μὴ ὃν δὲ καθ' αὐτό, ὅτι τὸ πρὸς τι, ὥσπερ ^a εἰ εἶπε τὸ ποῖόν, ὃ οὔτε δυνάμει ἐστὶ τὸ ἐν ἢ τὸ ὄν, οὔτε ἀπόφασις ¹⁶ τοῦ ἐνός ^b οὐδὲ τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἓν τι τῶν ὄντων. Πολύ τε μᾶλλον, ὥσπερ ^c ἐλέχθη, εἰ ^d ἐζητεῖτο πῶς πολλὰ τὰ ὄντα, μὴ τὰ ἐν ^e τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ ζητεῖν, πῶς πολλὰι οὐσίαι ἢ πολλὰ ποιὰ, ἀλλὰ πῶς πολλὰ τὰ ὄντα· τὰ μὲν γὰρ οὐσίαι, ¹⁷ τὰ δὲ πάθη, τὰ δὲ πρὸς τι. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων κατηγοριῶν ἔχει τινὰ καὶ ἄλλην ἐπίστασιν πῶς πολλὰ· διὰ γὰρ τὸ μὴ χωριστὰ εἶναι ^f τῷ τὸ ὑποκείμενον πολλὰ γίγνεσθαι καὶ εἶναι ποιὰ τε πολλὰ εἶναι καὶ ποσά. Καίτοι δεῖ γέ τινα εἶναι ὕλην ἐκάστω γένει· πλὴν χωριστὴν ἀδύνατον τῶν ¹⁸ οὐσιῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν τόδε τι ἔχει τινὰ λόγον, πῶς πολλὰ τὸ τόδε τι, εἰ μὴ τι ἔσται καὶ τόδε τι καὶ φύσις τις τοιαύτη. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἐκείθεν μᾶλλον ἢ ἀπορία, πῶς πολλὰι ἐνερ-

⁸ καὶ om. G^b. ^t ἐπῆλθεν E. ^v τὸ τὸ E, τοῦτο G^b. ^ω ζητοῦντα E. ^x τὰ] τὸ A^b. ^y ὄγχοι· ἔτι δὲ εἶδη πλείω λέγουσι T. ^z δυνάμενον ἐκάστω A^b. ^a εἰ om. G^b. ^b οὐδέ] οὔτε codices. ^c ἐλέχθη] εἰ ἐλέχθη καὶ G^b. ^d ἐζητεῖτο G^b, ἐζήτει T.A^b. ^e τῇ om. G^b. ^f τῷ τὸ] τό τι T.

γεία ἢ οὐσίαι ἀλλ' ^h οὐ μία. Ἀλλὰ μὴν ⁱ καὶ εἰ μὴ ταυτόν
 ἐστὶ τὸ τόδε καὶ τὸ ποσόν, οὐ λέγεται πῶς καὶ διὰ τί πολλὰ
 τὰ ὄντα, ἀλλὰ πῶς ποσὰ πολλὰ. ^k Ὁ γὰρ ἀριθμὸς πᾶς ¹⁹
 ποσόν τι σημαίνει· καὶ ἡ μονάς, εἰ μὴ μέτρον, ὅτι τὸ κατὰ
¹ τὸ ποσὸν ἀδιαίρετον. Εἰ μὲν οὖν ἕτερον τὸ ποσὸν καὶ τὸ
 τί ἐστίν, οὐ λέγεται τὸ τί ἐστίν ἐκ τίνος οὐδὲ πῶς πολλὰ·
 εἰ δὲ ταυτό, πολλὰς ὑπομένει ὁ λέγων ἐναντιώσεις. Ἐπι-
 στησείε δ' ἄν τις τὴν σκέψιν καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν πόθεν
 δεῖ λαβεῖν τὴν πίστιν ὡς εἰσίν. Τῷ μὲν ^m γὰρ ιδέας τιθε- ²⁰
 μένῳ παρέχονται τιν' αἰτίαν τοῖς οὖσιν, εἴπερ ἕκαστος τῶν
 ἀριθμῶν ιδέα τις, ⁿ ἢ δ' ιδέα τοῖς ἄλλοις αἰτία τοῦ εἶναι ὄν
 δὴ ποτε τρόπον· ἔστω γὰρ ^o ὑποκείμενον αὐτοῖς τοῦτο. Τῷ ²¹
 δὲ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον οὐκ οἰομένῳ διὰ τὸ τὰς ἐνούσας
 δυσχερείας ὁρᾶν περὶ τὰς ιδέας, ὥστε διὰ γε ταῦτα μὴ ποιεῖν
 ἀριθμούς, ποιοῦντι δὲ ἀριθμὸν τὸν μαθηματικόν, πόθεν ^p τε
 χρὴ πιστεῦσαι ὡς ἐστὶ τοιοῦτος ἀριθμὸς, καὶ τί τοῖς ἄλλοις
 χρήσιμος; Οὐθενὸς γὰρ οὔτε φησὶν ὁ λέγων αὐτὸν εἶναι,
 ἀλλ' ^q ὡς αὐτὴν τινα λέγει καθ' αὐτὴν φύσιν οὔσαν, οὔτε
 φαίνεται ὡς αἷτιος· τὰ γὰρ θεωρήματα τῶν ^r ἀριθμητικῶν
 πάντα καὶ κατὰ τῶν αἰσθητῶν ὑπάρξει, καθάπερ ἐλέχθη.

Οἱ μὲν οὖν τιθέμενοι τὰς ιδέας εἶναι καὶ ἀριθμούς αὐτάς ³
 εἶναι, κατὰ τὴν ἔκθεσιν ἐκάστου παρὰ τὰ πολλὰ λαμβάνειν,
 τὸ ἓν τι ἕκαστον πειρῶνται ^s γε λέγειν πῶς ^t καὶ διὰ τί ἐστίν.
 Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ οὔτε ἀναγκαῖα οὔτε δυνατὰ ταῦτα, οὐδὲ
 τὸν ἀριθμὸν διὰ γε ταῦτα εἶναι λεκτέον. Οἱ δὲ Πυθαγό- ²
 ρεῖοι διὰ τὸ ὁρᾶν πολλὰ τῶν ἀριθμῶν πάθη ὑπάρχοντα τοῖς
 αἰσθητοῖς σώμασιν, εἶναι μὲν ἀριθμούς ἐποίησαν τὰ ὄντα, οὐ
 χωριστοὺς δέ, ἀλλ' ἐξ ἀριθμῶν ^v τὰ ὄντα. Διὰ τί δέ; Ὅτι
 τὰ ^w πάθη τὰ τῶν ἀριθμῶν ^x ἐν ἀρμονίᾳ ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ
 οὐρανῷ καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις. Τοῖς δὲ τὸν μαθηματικόν ³

g οὔσαι E. ^h οὐ om. G^b. ⁱ εἰ καὶ G^b, I^b. ^k ὁ γὰρ—πῶς πολλὰ
 om. T. ¹ τὸ post κατὰ om. I^b. ^m γὰρ om. G^b. ⁿ ἢ] εἰ G^b. ^o αὐ-
 τοῖς ὑποκείμενον G^b, I^b. ^p τί T. ^q ὡς om. E. ^r ἀρ.] μαθηματικῶν
 ἀριθμῶν I^b. ^s γε om. T, G^b. ^t καὶ om. E. ^v τὰ] δὲ τὰ T. ^w παθη-
 τικά τῶν G^b. ^x ἐναρμόνια A^b.

μόνον λέγουσιν εἶναι ἀριθμὸν οὐθέν τοιοῦτον ἐνδέχεται λέγειν κατὰ τὰς ὑποθέσεις, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔσονται αὐτῶν αἱ ἐπιστῆμαι ὧς ἐλέγετο. Ἡμεῖς δὲ φάμεν εἶναι, καθάπερ εἴπομεν πρότερον. Καὶ δῆλον ὅτι οὐ κεχώριστα τὰ μαθηματικά· οὐ γὰρ ἂν κεχωρισμένων τὰ πάθη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς σώμασιν.

4 Οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι κατὰ μὲν ^z τὸ τοιοῦτον οὐθενὶ ἔνοχοι εἰσιν· κατὰ μέντοι τὸ ποιεῖν ἐξ ἀριθμῶν τὰ φυσικὰ σώματα, ἐκ μὴ ἐχόντων βάρος ^a μηδὲ κουφότητα ἔχοντα κουφότητα καὶ βάρος, εἰκάσι περὶ ἄλλον οὐρανοῦ λέγειν καὶ

5 σωμάτων ἀλλ' οὐ τῶν αἰσθητῶν. Οἱ δὲ χωριστὸν ποιοῦντες, ὅτι ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν οὐκ ἔσται τὰ ἀξιώματα, ἀληθῆ δὲ τὰ λεγόμενα καὶ σαίνει τὴν ψυχὴν, εἶναι ^b τε ὑπολαμβάνουσι καὶ χωριστὰ εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ ^c τὰ μεγέθη τὰ μαθηματικά. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ὁ ἐναντιούμενος λόγος τὰναντία ἐρεῖ· καὶ ὁ ἄρτι ἠπορήθη ^d λυτέον τοῖς οὕτω λέγουσι, διὰ τί οὐδαμῶς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὑπαρχόντων τὰ πάθη ὑπάρχει αὐτῶν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ ἐκ τοῦ πέρατα εἶναι καὶ ἔσχατα τὴν στιγμὴν ^e μὲν γραμμῆς, ταύτην ^δ ἐπιπέδου, τοῦτο δὲ ^f τοῦ στερεοῦ, οἷονται εἶναι ^g ἀνάγκην τοιαύτας φύσεις εἶναι. Δεῖ δὴ καὶ τοῦτον ὁρᾶν τὸν λόγον, μὴ λίαν ἢ μαλακός. Οὔτε γὰρ οὐσίαι εἰσὶ τὰ ἔσχατα ἀλλὰ μᾶλλον ^h πάντα ταῦτα πέρατα, ἐπεὶ καὶ τῆς βαδίσσεως καὶ ὅλως κινήσεώς ἐστὶ ⁱ τι πέρασ. Τοῦτ' οὖν ^k ἔσται ^l τόδε τι καὶ οὐσίαι τις. Ἀλλ' ἄτοπον. Οὐ μὴν ἀλλὰ εἰ καὶ εἰσὶ, τῶνδε τῶν αἰσθητῶν ἔσονται πάντα· ἐπὶ τούτων γὰρ ὁ λόγος εἴρηκεν.

8 Διὰ τί οὖν χωριστὰ ^m ἔσται; Ἐπεὶ δὲ ⁿ ἐπιζητήσειεν ἄν τις μὴ λίαν εὐχερὲς ὦν περὶ ^o μὲν τοῦ ἀριθμοῦ παντὸς καὶ τῶν μαθηματικῶν τὸ μηθὲν συμβάλλεσθαι ἀλλήλοις τὰ πρότερα τοῖς ὕστερον· μὴ ὄντος γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ οὐθέν ἦττον τὰ μεγέθη ἔσται τοῖς ^q τὰ μαθηματικὰ μόνον εἶναι φαιμένοις,

γ ἐλέγοντο T. z τὸ om. G^b. a μηδὲ] οὐδὲ E.G^b.I^b. b τε G^b.I^b. c τὰ μεγέθη om. T. d λύεται T.A^b.G^b. e μὲν om. G^b. f τοῦ om. G^b.I^b. g ἀνάγκη T. h ταῦτα πάντα T.A^b. i τι om. T. k ἐστὶ E.T. l τόδε τι καὶ om. G^b. m ἔσται] ἐστὶν E. n ζητήσειεν T. o μὲν οὖν τοῦ T.I^b. p ὑστέροις G^b. q τὰ post τοῖς om. T.

καὶ [†]τούτων μὴ ὄντων ἢ ψυχὴ καὶ τὰ σώματα τὰ αἰσθητά. Οὐκ ἔοικε δ' ἡ φύσις ἐπεισοδιώδης οὔσα ἐκ τῶν φαινομένων, ⁹ ὥσπερ μοχθηρὰ τραγωδία. Τοῖς δὲ τὰς ιδέας τιθεμένοις τοῦτο μὲν ἐκφεύγει· ποιοῦσι γὰρ τὰ μεγέθη ἐκ τῆς ὕλης καὶ ἀριθμοῦ, ἐκ μὲν τῆς δυάδος τὰ μήκη, ⁸ ἐκ τριάδος δ' ἴσως τὰ ἐπίπεδα, ἐκ δὲ τῆς τετράδος τὰ στερεὰ ἢ καὶ ἐξ ἄλλων ἀριθμῶν διαφέρει γὰρ οὐθέν. Ἀλλὰ ταῦτά γε [†]πότερον ιδέαι ¹⁰ ἔσονται, ἢ [†]τίς ὁ τρόπος αὐτῶν, καὶ τί συμβάλλονται τοῖς οὖσιν; Οὐθὲν γάρ, ὥσπερ [†]οὐδὲ τὰ μαθηματικά, οὐδὲ ταῦτα συμβάλλεται. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὑπάρχει γε [†]κατ' αὐτῶν οὐθὲν θεώρημα, εἰ μὴ τις βούληται κινεῖν τὰ μαθηματικά καὶ ποιεῖν ιδίας τινὰς δόξας. Ἔστι δ' οὐ χαλεπὸν ὁποιασούν ὑποθέσεις λαμβάνοντας [†]μακροποιεῖν καὶ συνείρειν. Οὗτοι ¹¹ μὲν οὖν ταύτῃ προσγλιχόμενοι ταῖς ιδέαις τὰ μαθηματικά διαμαρτάνουσιν· οἱ δὲ πρῶτοι δύο τοὺς ἀριθμοὺς ποιήσαντες, τὸν τε τῶν ²εἰδῶν καὶ ³τὸν ⁴μαθηματικόν, ⁵ἄλλον οὐδαμῶς οὐτ' εἰρήκασιν οὐτ' ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν πῶς καὶ ἐκ τίνος ἔσται ὁ ⁶μαθηματικός. Ποιοῦσι γὰρ αὐτὸν μεταξὺ τοῦ ⁷εἰδητικοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ¹² [†]ὁ αὐτὸς ⁸ἐκείνῳ ἔσται τῷ τῶν ⁹εἰδῶν, ἐξ ἄλλου δέ τινος μικροῦ καὶ μεγάλου· τὰ γὰρ μεγέθη ποιεῖ. Εἰ δ' ἕτερόν τι ἐρεῖ, πλείω τὰ στοιχεῖα ¹ἐρεῖ καὶ εἰ ἓν τι ¹⁰ἐκατέρου ἢ ἀρχή, κοινόν τι ἐπὶ τούτων ἔσται τὸ ἓν. Ζητητέον τε πῶς καὶ ¹³ ταῦτα πολλὰ ¹τὸ ἓν, καὶ ἅμα τὸν ἀριθμὸν γενέσθαι ἄλλως ἢ ἐξ ἐνὸς καὶ δυάδος ἀορίστου ἀδύνατον κατ' ἐκείνον. Πάντα δὴ ταῦτα ἄλογα, καὶ μάχεται καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς εὐλόγοις, καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος· ¹⁴ [†]γίνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος ὥσπερ ὁ τῶν δούλων, ὅταν μὴθὲν ὑγιὲς λέγωσιν. Φαίνεται δὲ καὶ ¹⁵αὐτὰ τὰ στοιχεῖα

[†] τούτων] τῶν T. ⁸ ἐκ τῆς τριάδος T. [†] πότερον Ib. [†] τίς om. T. [†] οὐδὲ om. Gb. [†] κατ' αὐτῶν] τούτων E. [†] μακρὸν ποιεῖν E. [†] εἰδῶν E. [†] τῶν Gb. Ib. [†] μαθηματικῶν Ab. Gb. Ib. [†] ἄλλον οὐδαμῶς om. Ab. οὐδαμῶς om. E. [†] μαθηματικὸς κατ' ἐκείνον. ποιοῦσι T. [†] εἰδητικῶν Ab. [†] ὁ — μικροῦ om. T. [†] ἐκείνους Gb. Ib. [†] εἰδῶν Gb. Ib. [†] ἐρεῖ om. Gb. [†] ἐκατέρω T. [†] τὸ] τὰ Ab. Ib. καὶ Gb. [†] γίνεται—λόγος om. T. Gb. [†] αὐτῶ Gb.

- τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν βοᾶν ὡς ἐλκόμενα· οὐ δύναται γὰρ οὐδαμῶς γεννηῆσαι τὸν ἀριθμὸν ἄλλ' ^ο ἢ τὸν ἀφ' ἐνὸς διπλασιαζόμενον. Ἀποπον δὲ καὶ γένεσιν ποιεῖν αἰδίων ὄντων,
 15 μᾶλλον δ' ἐν τι τῶν ἀδυνάτων. Οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι
^α πότερον οὐ ποιοῦσιν ἢ ποιοῦσι ^ι γένεσιν οὐθέν δεῖ διστάζειν· φανερώς γὰρ ^β λέγουσιν ὡς τοῦ ἐνὸς συσταθέντος, εἴτ' ἐξ ἐπιπέδων εἴτ' ἐκ χροιάς εἴτ' ἐκ σπέρματος εἴτ' ἐξ ὧν ἀποροῦσιν εἰπεῖν, εὐθὺς τὸ ἔγγιστα τοῦ ἀπείρου ὅτι εἴλκετο καὶ
 16 ἐπεραίνετο ὑπὸ τοῦ πέρατος. Ἄλλ' ἐπειδὴ κοσμοποιοῦσι καὶ φυσικῶς βούλονται λέγειν, ^ι δίκαιον αὐτοὺς ἐξετάζειν ^ν τι περὶ φύσεως, ἐκ δὲ τῆς νῦν ἀφείναι μεθόδου· τὰς γὰρ ἐν τοῖς ἀκινήτοις ζητοῦμεν ἀρχάς, ὥστε καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν τοιούτων ἐπισκεπτέον τὴν γένεσιν.
- 4 Τοῦ μὲν οὖν περιττοῦ γένεσιν οὗ ^ω φασιν, ὡς δῆλον ὅτι τοῦ ἀρτίου ^χ οὐσης γενέσεως· τὸν δ' ἄρτιον ^υ πρῶτον ἐξ ἀνίσων τινὲς κατασκευάζουσι τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἰσασθέντων. Ἀνάγκη οὖν ^ζ πρότερον ὑπάρχειν τὴν ἀνισότητα αὐτοῖς τοῦ ἰσασθῆναι. Εἰ δ' αἰεὶ ἦσαν ἰσασμένα, οὐκ ἂν ἦσαν ἄνισα πρότερον· τοῦ γὰρ αἰεὶ οὐκ ἔστι πρότερον οὐθέν.
 2^υ Ὡστε φανερόν ὅτι ^α οὐ τοῦ θεωρῆσαι ἔνεκεν ποιοῦσι τὴν γένεσιν τῶν ἀριθμῶν. Ἐχει δ' ἀπορίαν καὶ εὐπορήσαντι ^β ἐπιτίμησιν, πῶς ἔχει ^ε πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ ἀρχαί, ἀπορίαν μὲν ταύτην πότερόν ἐστί τι ἐκείνων οἶον βουλόμεθα λέγειν αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ^δ ἄριστον, ἢ οὐ, ἀλλ' ὑστερογενῆ. Παρὰ μὲν γὰρ τῶν θεολόγων ἔοικεν ὁμολογεῖσθαι τῶν νῦν τισίν, ^ε οἳ οὐ φασιν, ἀλλὰ προελθούσης τῆς τῶν ὄντων φύσεως καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ἐμφαίνεσθαι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν εὐλαβούμενοι ἀληθινὴν δυσχέριαν, ἢ συμβαίνει τοῖς λέγουσιν, ὥσπερ ἔνιοι, τὸ

^ο ἢ G^b. ^ρ διπλασιαζόμενος G^b. I^b. ^α πότερον ποιοῦσιν ἢ οὐ ποιοῦσι I^b. ^ι τὴν γένεσιν G^b. I^b. ^β λέγουσιν τινες ὡς I^b. ^ι δίκαιον om. G^b. et rc. I^b. ^ν τὰ rc. I^b. ^ω φασιν εἶναι ὡς G^b. I^b. ^χ οὐσία T. ^υ πρῶτον om. G^b. et rc. I^b. ^ζ πρότερον om. iidem. ^α οὐ om. G^b. ^β ἐπιστήμησιν E. ^ε πρὸς] κατὰ G^b. I^b. ^δ ἀρίστον G^b. I^b. ^ε εἰ T.

ἐν ἀρχῇ. Ἔστι δ' ἡ δυσχέρεια οὐ διὰ τὸ ^ττῇ ἀρχῇ τὸ ^εεὐ⁴
ἀποδιδόναι ὡς ὑπάρχον, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ ἀρχὴν
ὡς στοιχεῖον καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἐνός. Οἱ δὲ ποιηταὶ
οἱ ἀρχαῖοι ταύτῃ ὁμοίως, ^hἢ ¹βασιλεύειν καὶ ἄρχειν φασιν
οὐ τοὺς πρώτους, οἷον νύκτα καὶ οὐρανὸν ἢ χάος ἢ ὠκεανόν,
ἀλλὰ ^kτὸν Δία. Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτοις μὲν διὰ τὸ μετα-⁵
βάλλειν τοὺς ἄρχοντας τῶν ὄντων συμβαίνει τοιαῦτα λέγειν,
ἐπεὶ οἱ ^lγε μεμιγμένοι αὐτῶν καὶ ^mτῷ μὴ μυθικῶς ⁿἅπαντα
λέγειν, οἷον Φερεκύδης καὶ ἕτεροί τινες, τὸ γεννήσαν πρῶτον
ἄριστον τιθέασι, καὶ οἱ Μάγοι, καὶ τῶν ^oὑστέρων δὲ σοφῶν,
οἷον Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Ἀναξαγόρας, ὁ μὲν ^pτὴν φιλίαν
στοιχεῖον, ὁ δὲ τὸν νοῦν ἀρχὴν ποιήσας. Τῶν δὲ τὰς ἀκινή-⁶
τους οὐσίας ^qεἶναι λεγόντων οἱ μὲν φασι αὐτὸ τὸ ἐν τὸ
ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι· οὐσίαν μέντοι τὸ ἐν αὐτοῦ ὦντο εἶναι
μάλιστα. Ἡ μὲν οὖν ἀπορία αὕτη, ποτέρως δεῖ λέγειν.
Θαυμαστὸν δ' εἰ τῷ πρώτῳ καὶ αἰδίῳ καὶ αὐταρκεστάτῳ ⁷
τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον οὐχ ὡς ἀγαθὸν ὑπάρχει τὸ αὐταρκες καὶ
ἡ σωτηρία. Ἀλλὰ μὴν οὐ δι' ἄλλο τι ἄφθαρτον ἢ διότι
εὐ ἔχει, οὐδ' αὐταρκες. Ὡστε τὸ μὲν φάναι τὴν ἀρχὴν τοι-
αύτην εἶναι εὐλογον ἀληθεῖς εἶναι. Τὸ μέντοι ταύτην ^qεἶναι ⁸
τὸ ἐν, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, στοιχεῖον ^rτε καὶ στοιχεῖον ἀριθμῶν,
ἀδύνατον· συμβαίνει γὰρ πολλὴ δυσχέρεια, ἣν ἐνιοὶ φεύγον-
τες ἀπειρήκασιν, οἱ τὸ ἐν ^sμὲν ὁμολογοῦντες ἀρχὴν εἶναι
πρώτην καὶ στοιχεῖον, τοῦ ἀριθμοῦ δὲ τοῦ μαθηματικοῦ
ἅπασαι γὰρ αἱ μονάδες γίγνονται ὅπερ ἀγαθόν τι, καὶ
πολλή τις ^tἐνυπορία ἀγαθῶν. Ἔτι ^vεἰ τὰ εἶδη ἀριθμοί, τὰ ⁹
εἶδη πάντα ὅπερ ἀγαθόν τι. Ἀλλὰ μὴν ὅτου βούλεται τι-
θέτω τις εἶναι ιδέας. Εἰ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν ^wμόνον, οὐκ
ἔσονται ^xοὐσίαι ^yαἱ ιδέαι· εἰ δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν, πάντα τὰ

^f τῇ] ἐν G^b. ^g εὐ] ἐν E.T.G^b. ^h ἢ] οἱ G^b.I^b. ⁱ βασιλεύειν E.
^k τὸν om. G^b. ^l γε om. T. ^m τῷ μὴ] τῶν G^b. ⁿ πάντα E.G^b.I^b.
^o ὑστερον E, ἐτέρων G^b. ^p τὴν om. G^b. ^q εἶναι om. T. ^r γε
καὶ στοιχείων ἀριθμὸν G^b.I^b. ^s μὲν om. G^b. ^t ἀπορία T. ^v εἰ
om. A^b. ^w μόνων G^b.I^b. ^x οὐσίαι om. G^b. et rc. I^b. ^y αἱ om. T.

10 ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μετέχοντα. Ταῦτά ^z τε δὴ
 συμβαίνει ἄτοπα, καὶ τὸ ἐναντίον στοιχείον, εἴτε πλήθος ὃν
 εἴτε τὸ ἄνισον ^a καὶ μέγα καὶ μικρόν, τὸ κακὸν αὐτό. Διόπερ
 ὁ μὲν ἔφευγε τὸ ἀγαθὸν προσάπτειν τῷ ἐνὶ ^b ὡς ἀναγκαῖον
 ὄν, ^c ἐπειδὴ ἐξ ἐναντίων ἡ γένεσις, τὸ κακὸν τὴν τοῦ πλήθους
 11 φύσιν ^d εἶναι. Οἱ δὲ λέγουσι τὸ ἄνισον τὴν τοῦ κακοῦ φύσιν
 συμβαίνει δὴ πάντα τὰ ὄντα μετέχειν τοῦ κακοῦ ἔξω ἐνὸς
 αὐτοῦ τοῦ ἐνός, καὶ μᾶλλον ἀκράτου μετέχειν τοὺς ἀριθμοὺς
 ἢ τὰ μεγέθη, καὶ τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ χώραν ^e εἶναι, καὶ
 μετέχειν καὶ ὀρέγεσθαι τοῦ φθαρτικοῦ· φθαρτικὸν γὰρ ^f τοῦ
 12 ἐναντίου τὸ ἐναντίον. Καὶ εἰ ὥσπερ ἐλέγομεν ^g ὅτι ἡ ὕλη
 ἐστὶ τὸ δυνάμει ἕκαστον, οἷον πυρὸς τοῦ ἐνεργείᾳ τὸ δυνά-
 μει πῦρ, τὸ κακὸν ἔσται αὐτὸ τὸ δυνάμει ἀγαθόν. Ταῦτα
 δὴ πάντα συμβαίνει, τὸ μὲν ὅτι ἀρχὴν πᾶσαν στοιχείον
 ποιούσι, τὸ ^δ ὅτι τὰναντία ἀρχάς, τὸ ^δ ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ,
 τὸ ^δ ὅτι τοὺς ἀριθμοὺς τὰς πρώτας οὐσίας καὶ ^h χωριστὰς
 καὶ εἶδη.

5 Εἰ οὖν καὶ τὸ ⁱ μὴ τιθέναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ
 τὸ τιθέναι οὕτως ἀδύνατον, δῆλον ὅτι αἱ ἀρχαὶ οὐκ ὀρθῶς
 ἀποδίδονται οὐδὲ ^k αἱ πρῶται οὐσίαι. Οὐκ ὀρθῶς ^l δ' ὑπολαμ-
 βάνει οὐδ' εἴ τις παρεικάζει τὰς τοῦ ὅλου ἀρχάς ^m τῇ τῶν
 ζώων καὶ φυτῶν, ὅτι ἐξ ἀορίστων ἀτελῶν δὲ αἰεὶ τὰ τελειό-
 τερα, διὸ καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων οὕτως ἔχειν φησίν, ὥστε μὴδὲ
 2 ὃν τι εἶναι τὸ ἐν αὐτό. Εἰσὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τέλειαι ⁿ αἱ
 ἀρχαὶ ἐξ ὧν ^o ταῦτα· ἄνθρωπος γὰρ ^p ἄνθρωπον γεννᾷ, καὶ
 οὐκ ἔστι τὸ σπέρμα πρῶτον. Ἄτοπον δὲ ^q καὶ τὸ τόπον
 ἅμα τοῖς στερεοῖς ^r καὶ τοῖς μαθηματικοῖς ποιῆσαι (ὁ μὲν
 γὰρ τόπος τῶν καθ' ^s ἕκαστον ἴδιος, διὸ χωριστὰ τόποι, τὰ

^z τε om. G^b. ^a καὶ μέγα] εἴτε μέγα G^b. et rc. I^b. ^b ὡς ἀναγκαῖον
 ὄν om. G^b. ^c ἐπειδὴ—εἶναι om. G^b. I^b. ^d εἶναι—φύσιν om. T.
^e εἶναι] ὄν T. ^f τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου G^b. ^g ὅτι om. T. ^h χω-
 ριστὰ I^b. ⁱ μὴ μετιέναι G^b. ^k αἱ om. E. ^l δ' om. G^b. ^m τῇ]
 τι E. ⁿ αἱ om. T. ^o ταῦτα αὐτά· ἄνθρωπος I^b. ^p ἄνθρωπον om. G^b.
^q καὶ τὸν τόπον E. ^r καὶ om. T. A^b. ^s ἕκαστα ὧν αἴδιος T.

δὲ μαθηματικὰ οὐ ποῦ), καὶ τὸ εἰπεῖν μὲν ὅτι ποῦ ἔσται, ^ττί δέ ἐστιν ὁ τόπος, μὴ. Ἔδει δὲ τοὺς λέγοντας ἐκ στοιχείων ³ εἶναι τὰ ὄντα καὶ τῶν ὄντων τὰ πρῶτα τοὺς ἀριθμούς, διελομένους πῶς ἄλλο ἐξ ἄλλου ἐστίν, οὕτω λέγειν τίνα τρόπον ὁ ἀριθμός ἐστιν ἐκ τῶν ἀρχῶν. Πότερον μίξει; Ἀλλ' οὕτε πᾶν μικτόν, τό τε γιγνόμενον ἕτερον, οὐκ ἔσται τε χωριστὸν τὸ ἐν οὐδ' ἑτέρα φύσις· οἱ δὲ βούλονται. Ἀλλὰ συν-⁴ θέσει, ὥσπερ συλλαβήν; Ἀλλὰ θέσιν ^ντε ἀνάγκη ὑπάρχειν, καὶ χωρὶς ὁ νοῶν νοήσει τὸ ἐν καὶ τὸ πλῆθος. Τοῦτ' ^ωοὖν ἔσται ^ξὁ ἀριθμός, μονὰς καὶ πλῆθος, ἢ τὸ ἐν καὶ ἄνισον. Καὶ ἐπεὶ τὸ ἐκ τινῶν εἶναι ἔστι μὲν ὡς ἐνυπαρχόντων ἔστι δὲ ὡς οὐ, ποτέρως ὁ ἀριθμός; Οὕτως γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ὧν γένεσις ἐστίν. Ἀλλ' ὡς ἀπὸ σπέρματος; Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τοῦ ὑαδιαιρέτου τι ἀπελθεῖν. Ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου μὴ ὑπομένοντος; Ἀλλ' ὅσα οὕτως ἐστί, καὶ ἐξ ἄλλου τινός ^zἐστίν ὑπομένοντος. Ἐπεὶ τοίνυν τὸ ἐν ὁ μὲν τῷ πλήθει ὡς ἐναντίον τίθησιν, ὁ δὲ τῷ ἀνίσω, ὡς ἴσῳ τῷ ἐνὶ χρώμενος, ὡς ἐξ ^aἐναντίων εἴη ἂν ὁ ἀριθμός. Ἔστιν ἄρα τι ἕτερον ἐξ οὗ ὑπομένοντος καὶ θατέρου ἐστίν ^ηἢ ⁶γέγονεν. Ἔτι τί δὴ ποτε τὰ μὲν ἄλλ' ὅσα ἐξ ἐναντίων ^ηἢ ^bοἷς ἐστίν ^cἐναντία φθίρεται, ^dκᾶν ἐκ παντὸς ^η, ὁ δὲ ἀριθμός οὐ; Περὶ τούτου γὰρ οὐθὲν λέγεται. Καίτοι καὶ ἐνυπάρχον ^eκαὶ μὴ ἐνυπάρχον ^fφθίρει τὸ ἐναντίον, οἷον τὸ νείκος, τὸ μίγμα. ^gΚαίτοι οὐκ ἔδει· οὐ γὰρ ^hἐκεῖνό γε ἐναντίον. Οὐθὲν δὲ διώρισται οὐδὲ ὁποτέρως οἱ ἀριθμοὶ ⁱαἰ-⁷τιοὶ τῶν οὐσιῶν καὶ τοῦ εἶναι, ^kπότερον ὡς ὁροι, ^mοἷον ⁿαἰστιγμαὶ τῶν μεγεθῶν, καὶ ὡς Εὐρυτος ἔταπτε τίς ἀριθμὸς τίνος, οἷον ὁδὶ μὲν ἀνθρώπου, ὁδὶ δὲ ἵππου, ὥσπερ οἱ τοὺς ἀριθμοὺς ἄγοντες εἰς τὰ σχήματα τρίγωνον καὶ τετράγωνον,

^τ τί] τὸ T. ^ν τε om. E. ^ω ἔσται οὖν Ab. ^ξ ὁ om. T. ^γ ἀδιαι-
ρετόν T. Ab. ^z ἐστίν om. Ib. ^a ἐναντίου Gb. Ib. ^b οἷς T.
^c ἐναντία] ὑπάρχον Gb. ^d κᾶν—φθίρει om. Gb. ^e καὶ μὴ ἐνυπάρ-
χον om. E. ^f φθίρεται Ib. ^g καίτοιγε T. Ab. Gb. Ib. ^h ἐκεῖνω
Ab. Gb. Ib. ⁱ αἰτιον Ib. ^k πρότερον Ib. ^l ὅρος E, σωροὶ T, οἱ ὅροι
Gb. Ib. ^m οἷος T. ⁿ αἰ om. T. Ab.

- 8 οὕτως ὁμοιωμάτων ταῖς ψήφοις τὰς μορφὰς τῶν φυτῶν. Ἡ
 ὅτι ὁ λόγος ἢ συμφωνία ἀριθμῶν, ὁμοίως δὲ ρ καὶ ἄνθρωπος
 ἡ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον; Τὰ δὲ δὴ πάθη πῶς ἀριθμοί, τὸ
 λευκὸν καὶ γλυκὺ καὶ ῥτὸ θερμόν; Ὅτι δὲ οὐχ οἱ ἀριθμοὶ
 οὐσίαι οὐδὲ τῆς μορφῆς αἷτιοι, δῆλον· ὁ γὰρ λόγος ἐστὶ οὐσία,
 ὁ δ' ἀριθμὸς ὕλη. Οἶον σαρκὸς ἢ ὅσπου ἀριθμὸς ἢ οὐσία.
 9 Οὕτω τρία πυρὸς, γῆς δὲ δύο· καὶ αἰεὶ ὁ ἀριθμὸς ὥς ἂν ἢ
 τινῶν ἐστίν, ἢ πύρινος ἢ γήινος ἢ μοναδικός. Ἀλλ' ἡ οὐσία
 τὸ τοσόνδ' εἶναι ἔπρὸς τοσόνδε κατὰ τὴν μίξιν· τοῦτο δ'
 οὐκέτι ἀριθμὸς ἀλλὰ λόγος ἡμίξεως ἀριθμῶν σωματικῶν ἢ
 ὁποιωνούν. Οὔτε οὖν τῷ ποιῆσαι αἷτιος ὁ ἀριθμὸς, οὔτε
 ὅλως ὁ ἀριθμὸς οὔτε ὁ μοναδικός, οὔτε ὕλη οὔτε λόγος καὶ
 εἶδος τῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὥς τὸ οὐ ἕνεκα.
 6 Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ τί τὸ εἶ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῶν ἀρι-
 θμῶν, τὸ ἐν ἀριθμῷ εἶναι τὴν μίξιν, ἢ ἐν εὐλογίστῳ ἢ ἐν
 περιττῷ. Νυνὶ γὰρ οὐθὲν ὑγιεινότερον τρεῖς τρία ἂν ἢ τὸ
 μελίκρατον κεκραμένον, ἀλλὰ μάλλον ὠφελήσειεν ἂν ἐν οὐ-
 2 θενὶ λόγῳ ὅν ὑδαρὲς εἰ δὲ ἢ ἐν ἀριθμῷ ἄκρατον ὄν. Ἐτι οἱ
 λόγοι ἐν προσθέσει ἀριθμῶν εἰσίν, οἱ τῶν μίξεων, οὐκ ἔν
 ἀριθμοῖς, οἶον τρία πρὸς δύο, ἀλλ' οὐ τρεῖς δύο. Τὸ γὰρ
 αὐτὸ δεῖ γένος εἶναι ἐν ταῖς ἡ πολλαπλασιώσεσιν. Ὡστε ἔδει
 μετρεῖσθαι ἡ τῷ τε Α τὸν στοίχον ἡ ἐφ' οὗ ΑΒΓ καὶ τῷ Δ τὸν
 ἡ ΔΕΖ· ὥστε τῷ αὐτῷ πάντα. Οὐκοῦν ἔσται πυρὸς ΒΕΓΖ,
 3 καὶ ὕδατος ἀριθμὸς δις τρία. Εἰ δ' ἀνάγκη πάντα ἀριθμοῦ
 κοινωνεῖν, ἀνάγκη πολλὰ συμβαίνειν τὰ αὐτά, καὶ ἀριθμὸν
 τὸν αὐτὸν τῷδε καὶ ἄλλῳ. Ἀρ' οὖν τοῦτ' αἷτιον καὶ διὰ
 τοῦτό ἐστι τὸ πρᾶγμα, ἢ ἄδηλον; Οἶον ἔστι τις τῶν τοῦ
 ἡλίου φορῶν ἀριθμὸς, καὶ πάλιν τῶν τῆς σελήνης, καὶ τῶν

ο ἀφ' ὁμοίων Ιb. ρ καὶ] καὶ ὡς T, καὶ ὁ Gb. q καὶ om. Gb. r τὸ
 om. T. s οὐσία E.T. t ἢ om. T. v ἢ] ἢ δ' E.T. w ὅς] ὡς T.
 x πρὸς τὸ τοσόνδε T. y οὐκ ἔστιν E.Gb. z μίξεων Gb. Ib. a ἢ om. T.
 b τοῦ T. c οὔτε ὅλως ὁ ἀριθμὸς om. T, ὁ om. Ab. d ὅ] εἰ T. e εὐ-
 λογίστῳ ἢ E. f ἂν om. T. g δὲ om. Gb. h ἐν τοῖς ἀριθμοῖς T.
 i πολλαπλασιώσεσιν Gb. Ib. k δ' εἰ T, om. Gb. l τῷ] τὸ Gb. Ib.
 m ἐφ' οὗ om. Gb. n Δ E om. Gb.

ζῶων γε ἐκάστου τοῦ βίου καὶ ἡλικίας· τί οὖν κωλύει ἐνίους
^ο μὲν τούτων τετραγώνους εἶναι, ἐνίους δὲ κύβους καὶ ἴσους,
 τοὺς δὲ διπλασίους; Οὐθὲν γὰρ κωλύει, ἀλλ' ἀνάγκη ἐν τού-
 4 τοις στρέφεσθαι, εἰ ἀριθμοῦ πάντα ἐκoinώνει, ἐνεδέχεται τε
 τὰ διαφέροντα ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πίπτειν. Ὡστ' εἴ
^α τισιν ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς συνεβεβήκει, ^τ ταῦτα ἂν ᾗν ἀλλήλοις
 ἐκείνα τὸ αὐτὸ εἶδος ἀριθμοῦ ἔχοντα, ^ο οἷον ἥλιος καὶ σελήνη
 τὰ αὐτά. Ἀλλὰ διὰ τί αἷτια ταῦτα; Ἐπτά μὲν φωνήεντα, ⁵
 ἐπτά δὲ χορδαὶ ^τ ἡ ἀρμονίαι, ἐπτά δὲ αἱ πλειάδες, ἐν ἐπτά
 δὲ ὀδόντας βάλλει ^ν ἐνιά γε, ἔνια δ' οὐ· ἐπτά δὲ οἱ ἐπὶ Θή-
 βασι. Ἀρ' οὖν ^ω ὅτι ^κ τοιοσδι ὁ ἀριθμὸς ^υ πέφυκεν, διὰ τοῦτο
 ἡ ἐκείνοι ἐγένοντο ἐπτά ἡ ἡ πλειὰς ἐπτά ἀστέρων ἐστίν; Ἡ
 οἱ μὲν διὰ τὰς πύλας ^κ ἡ ἄλλην τινὰ αἰτίαν, τὴν δὲ ἡμεῖς οὐ-
 τως ἀριθμοῦμεν; Τὴν δὲ ἄρκτον γε δώδεκα, οἱ δὲ πλείους.
 Ἐπεὶ καὶ τὸ ΞΨΖ ^α συμφωνίας φασὶν εἶναι, καὶ ὅτι ἐκείναι ⁶
 τρεῖς, καὶ ταῦτα τρία. Ὅτι δὲ μυρία ἂν εἴη τοιαῦτα, οὐθὲν
^β μέλει· ^ε τὸ γὰρ Γ καὶ Ρ εἴη ἂν ἐν σημείον. Εἰ δ' ὅτι δι-
 πλάσιον τῶν ἄλλων ἕκαστον, ἄλλο δ' οὐ, αἷτιον δ' ὅτι τριῶν
 ὄντων τόπων ἐν ^δ ἐφ' ἐκάστου ἐπιφέρεται ^ε τῷ σίγμα, διὰ
 τοῦτο τρία μόνον ἐστίν, ἀλλ' οὐχ' ὅτι αἱ συμφωνίαι τρεῖς,
 ἐπεὶ πλείους γε αἱ συμφωνίαι· ἐνταῦθα δ' οὐκέτι δύναται.
 Ὅμοιοι δὴ καὶ οὗτοι τοῖς ἀρχαίοις Ὅμηρικοῖς, οἱ μικρὰς ⁷
 ὁμοιότητος ὁρώσι, μεγάλας δὲ παρορῶσιν. Λέγουσι δέ τι-
 νες ὅτι πολλὰ τοιαῦτα, οἷον αἶ τε μέσαι ἡ μὲν ἐννέα ^ε ἡ δὲ
 ὀκτώ, καὶ τὸ ἔπος δεκαεπτὰ, ἰσάριθμον τούτοις· βαίνεται δ'
 ἐν μὲν τῷ δεξιῷ ἐννέα ^η συλλαβαῖς, ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ ὀκτώ.
 Καὶ ὅτι ἴσον τὸ διάστημα ἐν τε τοῖς ^ι γράμμασιν ἀπὸ τοῦ ⁸
 Α πρὸς τὸ ^κ Ω, καὶ ἀπὸ τοῦ βόμβυκος ἐπὶ τὴν ὀξυτάτην νεά-
 την ἐν αὐλοῖς, ἥς ὁ ἀριθμὸς ^ι ἴσος τῇ οὐλομελείᾳ ^μ τοῦ οὐ-

^ο μὲν τούτων om. G^b. Ρ αὐτὸν post ἀριθμὸν T, om. G^b. ^α τις T.
^τ ταῦτα T.A^b.G^b. ^ς οἷον—αὐτά om. G^b.I^b. ^τ ἡ ἀρμονία E. ^ν ἐνιά
 γε om. E. ^ω ὅτι om. T. ^κ τοιοσδ' G^b. ^υ πέφυκεν om. G^b.I^b.
^κ ἡ δι' ἄλλην G^b. ^α συμφωνίαν T. ^β μέλλει E. ^ε τῷ E.A^b. ^δ ἐφ' T.
^ε τὸ G^b. ^ε ὅθ' A^b. ^ε ἡ δέ] οἱ δὲ T. ^η συλλαβὰς T, συλλαβαῖ E.G^b.
^ι πράγμασιν E. ^κ Ω] β G^b.I^b. ^ι ἰσότης E.T.A^b. ^μ τοῦ] τε τοῦ E.

ρανού. Ὅραν δὲ ^ηδεῖ μὴ τοιαῦτα οὐθεὶς ἂν ἀπορήσειεν οὔτε
 λέγειν οὔθ' εὐρίσκειν ἐν τοῖς αἰδίοις, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς φθαρ-
 9 τοῖς. Ἄλλ' αἱ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ^οφύσεις αἱ ἐπαινούμεναι καὶ
 τὰ τούτοις ἐναντία καὶ ὅλως τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὡς μὲν
 λέγουσιν τινες καὶ αἴτια ποιούσιν τῆς φύσεως, ἔοικεν ^ροὕτωςί
 γε ^qσκοποῦμένοις ^τδιαφεύγειν κατ' οὐθένα γὰρ τρόπον τῶν
 διωρισμένων περὶ τὰς ἀρχὰς ^ςοὐθὲν αὐτῶν αἰτιόν ἐστιν.
 10 ^εἘκεῖνο μέντοι ποιούσιν φανερόν ὅτι τὸ εὖ ὑπάρχει ^νκαὶ
 τῆς συστοιχίας ^ωἐστὶ τῆς τοῦ καλοῦ τὸ περιττόν, τὸ εὐθύ,
 τὸ ^ιἴσον, ^υαἱ δυνάμεις ἐνίων ἀριθμῶν· ἅμα γὰρ ὄραι καὶ
 ἀριθμὸς ^zτοισοδί· καὶ τὰλλα ^αδὴ ὅσα συνάγουσιν ἐκ τῶν
 μαθηματικῶν θεωρημάτων πάντα ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν.
 11 Διὸ καὶ ἔοικε συμπτώμασιν· ἔστι γὰρ συμβεβηκότα μὲν,
 ἀλλ' οἰκεῖα ἀλλήλοις πάντα, ἐν δὲ ^βτὸ ἀνάλογον· ἐν ἐκάστη
 γὰρ τοῦ ὄντος κατηγορία ἐστὶ τὸ ἀνάλογον, ὡς εὐθὺ ἐν
 μήκει, οὕτως ἐν πλάτει τὸ ὁμαλὸν ἴσως, ἐν ἀριθμῷ τὸ πε-
 12 ριττόν, ἐν δὲ ^εχροά τὸ λευκόν. Ἔτι οὐχ οἱ ἐν τοῖς εἶδεσιν
 ἀριθμοὶ αἴτιοι τῶν ἀρμονικῶν καὶ τῶν τοιούτων· διαφέρουσι
 γὰρ ^δἐκείνοι ἀλλήλων οἱ ἴσοι εἶδει· καὶ γὰρ αἱ μονάδες, ὥστε
 13 ^εδιὰ γε ^ιταῦτα εἶδη οὐ ποιητέον. Τὰ μὲν οὖν συμβαίνοντα
 ταυτὰ τε κἂν ἔτι πλείω ^ςσυναχθεῖη. Ἔοικε δὲ τεκμήριον
 εἶναι τὸ πολλὰ κακοπαθεῖν περὶ τὴν γένεσιν αὐτῶν καὶ μη-
 θένα ^ητρόπον δύνασθαι ^ισυνεῖραι τοῦ μὴ χωριστὰ εἶναι τὰ
 μαθηματικὰ τῶν αἰσθητῶν, ὡς ἔνιοι λέγουσι, μηδὲ ταύτας
 εἶναι τὰς ἀρχάς.

^η δεῖ] δὴ E, δεῖ δὴ T. ^ο φύσεις ὡς αἱ G^b. ^ρ οὕτω οἷγε T. ^q σκο-
 πούμενοι T.I^b. ^τ διαφεύγει T. ^ς ἐν A^b, οὐθὲν—ἴσον om. T. ^ε ἐκεῖνο]
 ὡς A^b, om. E. ^ν καὶ et συστοιχίας om. E. ^ω ἐστὶ] ταύτης ἐστὶ G^b.I^b.
^z ἰσάριθμον E, ἰσάκις ἴσον G^b.I^b. ^υ αἱ] καὶ T, καὶ αἱ G^b.I^b. ^α τοιούσδε T.
^α δ' T. ^β τὸ] τῷ E.I^b. ^ε χροία T.A^b. ^δ ἀλλήλων ἐκείνοι G^b.I^b.
^ε διὰ om. E. ^ι ταυτὰ E. ^ς συναχθῇ T. ^η τρόπον T, λλοιοπὸν E.
^ι συνιδεῖν E.

INDEX

VERBORUM ET FORMULARUM

MEMORABILIORUM.

Numerus Romanum librum, Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.

A NEGATIVA seu privativa particula quotuplici significatione dicatur iv. 22, 3	10. x. 5, 8. ἀληθινότερον iii. 4, 45
ἀβαρές iii. 2, 18	ἀλλοίωσις vii. 1, 7. xi. 2, 1
ἀγαθός et τέλειος etiam de malis dicuntur metaphorice iv. 16, 2.	ἀλλοφρονέων Hector iii. 5, 14
ἀγαθὸν et καλὸν ut differant xii. 3, 10	ἄλσις x. 9, 3
ἀγαπήσθαι δι' αὐτόν i. 1, 1	ἄμα x. 12, 11
ἀγώνιον σχῆμα iv. 14, 1	τὸ ἄμεινον εἰς τοῦναντίον ἀποτελευντῶ i. 2, 16
ἀδιάφορα τίνα iv. 6, 14	ἀμετάβλητον iv. 4, 3
ἀδρὸς σῆτος iv. 7, 8	ἀμετάπειστος iv. 5, 3
9, 3	ἀμυγῆς καὶ καθαρὸς i. 8, 13
ἀδυναμία et ἀδύνατον viii. 1, 8.	ἀμοιβαῖος ii. 4, 19
ναμία τί iv. 12, 8	ἀμπεχόμενοι iv. 23, 1
ἀδύνατα ποσαχῶς λέγεται iv. 12, 9	ἀμυδρῶς ἐφάπτεσθαι i. 4, 4.
ἀέριος viii. 7, 5	ἀμυδρῶς θιγγάνειν τινός i. 7, 1
ἄθετον, ἡ μὲν iv. 6, 24, 25.	ἀμφισβητήσιμον iii. 5, 19
τος στιγμή xii. 8, 27, 29	ἀναγωγὴ iii. 2, 22
ἄθρεῖν τὴν φύσιν ii. 3, 3	ἀνακάμπτειν εἰς [†πρὸς v.l.i.] ἄλληλα i. M. 2, 7
ἀίδιος οὐσία xi. 1, 3.	ἀναλλοίωτον καὶ ἀπαθές ii. 7, 13
ἴδια καὶ ἀκίνητα i. 6, 4. iv. 5, 6.	ἀνατροπὴ πλοίου iv. 2, 5
αἰσθήματα iii. 5, 29. x. 6, 13.	ἀνδριαντοποιητικὴ iv. 2, 4
αἰσθητήριον τῶν χυμῶν x. 6, 6	ἀνελίττουςαι σφαῖραι xi. 8, 12, 13
αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ iii. 4, 4, 5	ἀνέργαστος viii. 6, 3
αἰκίντων τί x. 12, 10.	ἀνθρώπῳ εἶναι iii. 4, 16.
ἐν i. 3, 12.	ἀνθρωποειδεῖς θεοί ii. 2, 22. xi. 8, 20
ἀκινήσια vii. 4, 8.	ἄνισον τί iv. 22, 3
ἀκινήσιας αἰτία i. 7, 4	ἀνομοιομερῆ iv. 27, 2
ἀκριβὲς quid habeat i. M. 3, 2	ἀνταναιρεῖν vi. 15, 7
ἀληθεύεσθαι κατὰ τῶν αὐτῶν iii. 6, VOL. VIII.	ἀντιθέσεις τετραχῶς λέγονται ix. 3, 1
	ἀντικείμενα ποσαχῶς λέγεται iv. 10, 1

- ἀντιφάσεως μηδέν ἐστὶ μεταξύ ix.
 4, 8
 ἀντίχθον i. 5, 3
 ἀνυπόθετος ἀρχή iii. 3, 8
 αἰδοὶ πολλὰ ψεύδονται i. 2, 13
 ἀόρατον dupl. signif. iv. 22, 3
 ἀπαθὴ τίνα iv. 12, 4
 ἀπαιδευσία τί iii. 4, 2. ἀπαιδευσία.
 τῶν ἀναλυτικῶν iii. 3, 5
 ἀπαξ, οὐσία ἐκάστου τῶν ἀριθμῶν iv.
 14, 2
 ἀπεράντως x. 10, 7
 ἀπειργασμένους viii. 6, 3
 ἄπειρον τί x. 10, 7. ἀπείρῳ εἶναι,
 et ἄπειρον, idem sunt x. 10, 4.
 εἰς ἄπειρον βαδίζειν iii. 4, 2
 ἀπογίνεσθαι ἢ προσγίνεσθαι viii. 7, 2
 ἀποδέχεσθαι τῶν λεγόντων i. M. 3, 2.
 ἀποδεκτέον ἐκαστα πῶς i. M. 3, 3
 ἀποκαθιστᾶν xi. 8, 12
 ἀπολελυμένοι ἀλλήλων vi. 6, 5
 ἀπόρημα iii. 2, 15. ἀπορία, δέσις τις
 ii. 1, 2
 ἀποτελεῦται εἰς τοῦναντίον i. 2, 16
 ἀποτρέγειν τὸ ἀπορθεῖν ii. 4, 23
 ἄπουν dupl. signif. iv. 22, 3
 ἀπόφασις, τὸ μὴ εἶναι iii. 7, 6. ἀπό-
 φασις, ἀπουσία ἐκείνου iii. 2, 11
 ἀποφορά viii. 2, 3
 ἀποψηφίζεσθαι et καταψηφίζεσθαι
 opposita iii. 5, 22
 ἄπτεσθαι τίνα λέγεται x. 12, 11
 ἀπύρηνον dupl. signif. iv. 22, 4
 ἄριστον et δειπνον differunt tem-
 pore vii. 2, 2
 ἀρμονικῆς καὶ ὁπτικῆς λόγος xii. 3, 7
 ἄρσις τις ἡ ἀδυναμία iv. 12, 8
 ἀρτᾶσθαι ἐκ τινος iii. 2, 5
 ἄρτιον, ἐκ τίνων ἐστὶ xiii. 4, 1
 ἄρτιον et περιττὸν, elementa nu-
 meri i. 5, 5. ἀρτιότης καὶ περι-
 τότης iii. 2, 18
 ἀρύθμιστον iv. 4, 3
 ἀρχαϊκῶς ἀπορῆσαι xiii. 2, 5
 ἀρχηγὸς φιλοσοφίας i. 3, 5
 ἀρχικωτάτη καὶ ἡγεμονικωτάτη τῶν
 ἐπιστημῶν i. 2, 7. ii. 2, 7
 ἀρχιτέκτονες cur χειροτέχναις prae-
 rantur i. 1, 11. ἀρχιτεκτονικαὶ
 τέχναι iv. 1, 2
 ἀρχοειδές ii. 3, 9
 ἀσύμβλητοι ἀλλήλαις xii. 8, 4
 ἀσύμμετρος iv. 7, 6. ἀσυμμετρία
 διαμέτρου i. 2, 15
 ἀσυνήθεια i. M. 3, 1
 ἀσύνθετα τῷ γένει ix. 7, 10. ἀσύν-
 θετοι οὐσίαι viii. 10, 6
 ἄσχιστον ζῶον, seu τὸ ἀσχίστους πό-
 δας ἔχον vi. 12, 8
 ἀτελείτητος διέξοδος x. 10, 1
 ἄτμητον duplici signif. iv. 22, 4
 αὐξήσις καὶ φθίσις xi. 2, 1. αὐξή-
 σεως ratione res majores dicun-
 tur aut minores vii. 1, 7
 αὐτὸ sensibilium rerum nomini-
 bus praefixum quid notet vi.
 16, 6. αὐτὸ ὃν et αὐτὸ ἐν ii. 4,
 29. αὐτὸ ἄνθρωπος, αὐτὸ ἵππος
 i. 9, 13, 18. ii. 2, 22
 αὐτοαγαθὸν ii. 2, 2
 αὐτοάλφα, αὐτοβῆτα xii. 10, 6
 αὐτοάνθρωπος vi. 16, 6
 αὐτογραμμὴ vi. 11, 6
 αὐτοῖππος vi. 16, 6. †αὐτοῖππος xii.
 8, 17.
 ἀφεῖσαν pro ἀφήκαν i. 6, 4
 ἀφελθῆ σχολάζειν i. 1, 16
 ἄχρων i. 8, 12
 †ἀχρώματων ib. v. 1. a.
 ἄχυμον i. 8, 13
 ἄψασθαι μεθόδου τινός i. 3, 12
 B.
 Βαδίζων ἐστίν, et βαδίζει, idem sunt
 iv. 7, 5. βάδισις i. M. 2. 2
 βαθὺ et ταπεινὸν oppos. i. 9, 23,
 24. iv. 13, 3. xii. 9, 2. xiii.
 2, 14
 βαίνεσθαι, scandi xiii. 6, 7
 βάνανσοι τέχναι ii. 2, 4
 βία καὶ βίαιον iv. 5, 2
 βάθρον ἐρύττειν iv. 30, 1
 βόμβυξ, bombator in concentu
 harmonica xiii. 6, 8
 βουλητὸν, τὸ καλόν xi. 7, 2
 βροντῇ, ψόφος ἐν τοῖς νέφεσι γινόμενος
 vi. 17, 4
 Γ.
 Γαλήνη τι vii. 2, 10

- γένεσις τί x. 11, 4. γενέσεων καὶ
κινήσεων εἶδη vi. 7, 7
γένος ποσαχῶς λέγεται iv. 28, 1.
γένος pro εἶδος, ut apud Latinos
x. 7, 9
γεωδαισία τίνων ἐστί ii. 2, 26
γῆινον viii. 7, 5
γῆρανσις, ἄδρυνσις x. 9, 3
γνωστά [†seu γνωριστά v.l.t.] vi.
4, 3. γνωστοῦ [†γνωριστοῦ] ἀρχή
iv. 6, 22
γόμφος vii. 2, 2
- Δ.
Δαιμόνια, substantiæ iv. 8, 1
- δακτύλον κινεῖν iii. 5, 18. δακτύλων
ἐπάλλαξις iii. 6, 7
δεῖπνον et ἄριστον differunt tempore
vii. 2, 2
δεκαεπτά xiii. 6, 7
δεκάς videtur esse res perfecta i.
5, 3
διαγραμμαμάτων στοιχεῖα τίνα ii. 3, 1.
iv. 3, 3
διάθεσις ποσαχῶς λέγεται iv. 19, 1.
διαθέσεως etymon ibid.
διαθηγῇ seu διαβιγῇ Democrito
quid i. 4, 11. vii. 2, 1
διαίρετον εἰς ἐνυπάρχοντα iv. 13, 1
διακόσμησις ὅλη [†τοῦ ὅλου] i. 5, 2
διακριτικὸν χρῶμα ix. 7, 7
διαλέγεσθαι περὶ πάντων iii. 2, 19
διάλλαξις μινύτων iv. 4, 5
διάμετρος μετρητή i. 2, 16
διαμέτρου ἀσυμμετρία i. 2, 15
διανοητὸν iv. 15, 8
διὰ πασῶν iv. 2, 1
διαρθροῦν ii. 6, 4. διαρθροῦν σαφῶς
i. 5, 9
διασαφηνίζειν οὐδέν i. 5, 12
διαφερόντως ἔχειν iii. 4, 39
διαφεύγει τί τὸ ὄν sc. ἐστι ii. 5, 7.
διαφεύγειν σκοπούμενοις xiii. 6, 9
διάφορα τίνα λέγεται iv. 9, 4
διαψεύδεσθαι περὶ τι iii. 3, 7
δίδαξις vi. 17, 7
διερωτᾶν ii. 4, 14
δίεσις iv. 6, 23. δίεσις ἐν τῇ μουσικῇ
ix. 1, 15
διίσταται i. 4, 6
- Διονύσια ante Thargelia sunt iv.
24, 5
δίπουν ζῆλον, τὸ δύο πόδας ἔχον vi. 12,
10
δοιχαίλωνες θεοί ii. 4, 16
δόξα τίνων ἐστί vi. 15, 3
δυάς, αὐτογραμμὴ vi. 11, 6. δυάς
an prima numerorum ii. 3, 10.
δυάς, πρῶτόν τι πλῆθος xii. 9, 8.
xiii. 1, 19. δυάς et διπλάσιον
non sunt idem i. 5, 17. δυάς
duplex xii. 7, 18. δυάδος in-
troductio i. 6, 7. δυάδων εἰ
πρώτη τις δυάς xii. 8, 6
δυεῖν αἰτίαις κεχρημένοι i. 5, 15.
6, 9
δύναμις ποσαχῶς λέγεται iv. 12, 1.
δυνάμειον divisio viii. 2, 1. δυ-
νάμει λεγόμενα viii. 6, 2.
δυνατὸν τί, καὶ ποσαχῶς λέγεται iv.
12, 10. viii. 3, 8. iv. 12, 5. δυ-
νατὸν quot modis dicatur iv.
12, 5. viii. 6, 1. δυνατὸν πρώτως
viii. 8, 2
δυοποιός xii. 8, 14. 7, 18
δυστυχεῖς πάντων οἱ περιττοί i. 2, 13
δυσχερεῖαι λογικαί iii. 3, 9. δυσχε-
ραίνειν ἑαυτῷ i. 3, 12
- Ε.
Ἐγγήγοσις, ἥδιστον xi. 7, 7
τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι propter
se expetuntur i. 2, 6
εἰδητικὸς ἀριθμὸς xii. 9, 15. xiii. 2,
4. 3, 11
†εἰδικὸς ἀριθμὸς ibid. v.l.¹ †εἰδικὸς
καὶ οὐσιώδης iii. 4, 22
εἶδος τί vi. 7, 4. εἶδος καὶ μορφή iv.
4, 6
εἰκάζεσθαι πρὸς τι i. 9, 12
ἐκ duplici significatione i. M. 2,
5. ἔκ τινος εἶναι ποσαχῶς λέγεται
iv. 24, 1
ἐκείνινον vi. 7, 10. viii. 7, 4
ἐκμαγεῖον i. 6, 7
ἐκτοπωτέρως χρῆσθαι i. 8, 17
ἐκφεύγειν τινί xiii. 3, 9
ἐλεγχος τίνων ἴσας iii. 5, 3. ἐλεγ-
κτικῶς ἀποδείξει iii. 4, 3, 4
ἐλικες τοῦ οὐρανοῦ ii. 2, 27
- U 2

- ἔμβρυα iv. 4, 1
 ἐμποητικὸς ἄλλοις τῶν τοιούτων iv. 29, 5
 ἐν τῶν ἐνῶν πρῶτον xii. 8, 5. ἐνα, una, plurali num. ix. 6, 4
 ἐναντία ποσαχῶς λέγεται iv. 10, 2
 ἐνάριθμα i. 9, 19
 ἐνδεκάς xii. 8, 19
 ἐνδιατρίβειν περὶ τινος i. 8, 16
 ἐνέργεια τί, καὶ ποῖον viii. 6, 1. ἐνεργείας nomen viii. 3, 9. 8, 11.
 ἐνεργεῖα εἶναι x. 9, 3. xi. 5, 2, 3
 ἔννημμένοι αἰτίας τοιαύτης i. 7, 3
 ἐνίζειν, unum ponere i. 5, 12
 ἐνίστασθαι τι x. 5, 11
 ἐννοήματα i. 1, 5
 ἐννοίας χάριν xi. 8, 8
 ἐνοποιὸς λόγος vii. 6, 9
 ἔνοχοι δόξαι iii. 5, 10
 ἐντελέχεια scorpus τῆς ἐνεργείας viii. 8, 11. ἐντελεχεία ὃν iii. 4, 28.
 ἐντελεχεία ὃν ἐνεργεῖ x. 9, 4
 ἐντεύξεως τρόπος οὐχ ὁ αὐτὸς πρὸς ἀπαντας iii. 5, 2
 ἐξαίρειν pro εξαίρειν viii. 3, 6
 ἐξῆς x. 12, 12
 ἐπαίνει i. 1, 10. ἐπαίνει περὶ τινος iii. 2, 18
 ἐπακτικοὶ λόγοι xii. 4, 5
 ἐπαναδιπλοῦσθαι iii. 2, 7
 ἐπεισοδιώδης οὐσία xi. 10, 14. ἐπεισοδιώδης φύσις xiii. 3, 9
 ἐπέρχεσθαι [ἐπέχεσθαι] i. 5, 4
 ἐπὶ κυνί, sub canicula dierum canicularium tempore v. 2, 7
 ἐπιθυμητὸν τὸ φαινόμενον καλὸν xi. 7, 2
 ἐπιλείπειν, deficere xii. 8, 17
 ἐπιμελὲς οὐδενὶ περὶ τούτου v. 2, 2.
 ἐπιμελητέον τῆς ἀληθείας iii. 4, 43
 Ἐπιμήνια xi. 6, 6
 ἐπιμόριον iv. 15, 3
 ἐπίπετον iv. 6, 24, 25. ἐπίπεδα σχήματα iv. 28, 2
 ἐπιπολαίως ὀρίζων i. 5, 16
 ἐπιρρίπτειν περὶ τινος i. 5, 8
 τὸ ἐπίστασθαι sectati sunt prisci διὰ τὸ εἰδέναι i. 2, 10. ἐπιστητὰ μάλιστα, τὰ πρῶτα καὶ τὰ αἵτια i. 2, 6. ἀπὸ ἐπιστήμης i. 4, 4
 ἐπιφάνεια ii. 5, 3. iv. 18, 4. ἐπιφάνειαί αἱ πρῶται x. 2, 11
 ἐπομένως εἰ πρῶτως iv. 4, 13
 ἐρμῆς ἐν λίθῳ ἐστὶ ii. 5, 6
 ἔρος, pro ἔρω i. 4, 1
 ἐσχάτου ἐσχατώτερον οὐδέν ix. 4, 4
 ἕτερα τίνα λέγεται iv. 9, 4. ἑτερότης τί ix. 8, 3. ἑτερότης ἐστὶν ἡ διαφορά iii. 2, 12
 ἑτερόφθαλμος iv. 22, 4
 εὐδαιμόνηκεν viii. 6, 8
 εὐθύγραμμα σχήματα ix. 2, 7
 εὐάτος ἄγνοια iii. 5, 3
 εὐκίνητος λόγος i. 9, 11
 εὐλόγιστος xiii. 6, 1
 εὐλογον οὕτως ἔχειν ii. 4, 14
 εὐμετακίνητα iv. 12, 4
 τεύνουχίας ἀνὴρ iv. 12, 8. v.l.f.
 εὐρύστερνος γαῖα i. 4, 1
 εὐτέλεια τῆς διανοίας i. 3, 7
 εὐφυῆς πρὸς τι iii. 2, 2
 εὐχερὴς ἀνθρώπος iv. 29, 5
 ἐφαρμόττειν i. 5, 2
 ἐφεξῆς x. 12, 12
 ἐφιστάναι τὴν σκέψιν xiii. 2, 19.
 ἐπιστῆσαι τὴν διάνοιαν i. 6, 2
 ἔχειν quot modis dicatur iv. 23, 1.
 ἐχόμενον τί x. 12, 13
 Z.
 Z symphonia est xiii. 6, 6. Z et N differunt tantum positura i. 4, 11
 H.
 Ἡ quomodo dicatur x. 9, 4
 ἡμικύκλιον vi. 10, 12. ἡμικυκλίου ὀρθή viii. 9, 5
 ἡμιόλιον iii. 7, 5. iv. 15, 3
 ἡμίσεια ἐν τῇ ὅλῃ viii. 6, 2
 ἡμμένοι αἰτίας τοιαύτης i. 7, 3
 Ἡρακλείτειοι δόξαι i. 6, 2. ἡρακλειτίζειν iii. 5, 18
 ἡρέμησις iv. 2, 2
 τῆφειθ i. 1, 16. v.l.s.
 Θ.
 Θαργήλια ἐκ Διονυσίων iv. 24, 5
 θεμέλιος οἰκίας iv. 1, 1
 θεολόγοι xi. 6, 6. θεολόγοι veteres ii. 4, 12. οἱ θεολογήσαντες πρῶτοι i. 3, 6

- θερμανσις motus est, non θερμότης
 x. 11, 2. θερμαντικὸν et θερμαντὸν
 relata iv. 15, 6
 θέσις, positura, diversa a τάξει seu
 ordine i. 4, 11. θετὸς ἡ στιγμὴ
 iv. 6, 25
 θιγγάνειν τινῶν i. 7, 1. θιγγάνειν
 [†περὶ] τινός ii. 4, 13. θίγειν
 τῆς αἰτίας i. 7, 7. θίγειν τῆς φύ-
 σεως i. 5, 12
 θλαστόν viii. 1, 7
 θρυλλούμενον πᾶσι λόγοις iii. 8, 4
 I.
 Ἰατρικὸν pluribus modis dicitur iii.
 2, 2. x. 3, 2
 Ἰδέαι τί xii. 4, 6. ἰδέαι Platoni
 quid i. 6, 3
 ἰσαριθμοὶ τούτοις xiii. 6, 7
 ἰσαχῶς iv. 1, 2
 ἰσογόνια ix. 3, 3
 ἴσον τί ix. 5, 7. xii. 7, 25. ἰσότης,
 ἐνότης ix. 3, 3
 ἰσόπλευρον et ἰσοσκελές iv. 6, 17
 ἰσχυαίνειν, ἰσχυασία viii. 6, 7. ἰσχυα-
 σία iv. 2, 3
 K.
 Καθ' αὐτὸ pluribus modis dicitur
 iv. 18, 3. τὸ καθέκαστον, et τὸ
 ἀριθμῷ ἐν, idem sunt ii. 4, 9.
 καθ' ὃ seu καθὸ quot modis di-
 catur iv. 18, 1
 καθεδεῖσθαι viii. 3, 6
 καινοπρεπεστέρως λέγειν i. 8, 11
 καλὸν et ἀγαθὸν ut differant xii. 3,
 10
 καμπυλότης vi. 11, 17
 †κᾶνπερ vi. 12, 8
 καταμετρεῖν iv. 25, 1
 καταμήνια vii. 4, 5
 κρατᾶναι καὶ ἀποφάναι iii. 6, 11.
 καταφῆσαι καὶ ἀποφῆσαι iii. 4,
 27. κατὰφασις et φάσις non
 sunt idem viii. 10, 5
 κατηγορήμα χωριστόν vi. 1, 5
 καττίτερος vii. 3, 7. ἀργύρῳ ὅμοιος
 ix. 3, 5
 καύσφ πυρέττειν i. 1, 6
 κενολογεῖν i. 9, 12. xii. 5, 4
 κενὸν καὶ μανόν i. 4, 9
 κεφαλαιωδῶς ἐπέρχεσθαι i. 7, 1
 κήρινα vi. 10, 6
 καθαρίζων μανθάνει καθαρίζειν viii. 8, 6
 κλᾶσθαι καὶ συντριβεσθαι iv. 12, 4
 κλέπτῃς ἀγαθός iv. 16, 2
 κοινωνεῖν δύξῃ τινός i. M. 1, 3
 κολοβὸν τί iv. 27, 1. κολοβὸς fœmin.
 gen. ibid. 4. κολόβωμα iv. 27, 1
 κορυφαῖος iv. 11, 4
 κοσμοποιεῖν xiii. 3, 16. κοσμοποιία
 i. 4, 5
 κρᾶσις μελέαν iii. 5, 12
 κριτήριον τῶν χυμῶν x. 6, 6
 κρύσταλλος τί vii. 2, 3, 7
 κύβοι καὶ ἴσοι xiii. 6, 3
 κυκλοφορία ix. 1, 3
 κύκλῳ εἶναι, et κύκλος, idem sunt
 vi. 10, 16
 κύλισις x. 9, 3
 Λ.
 Λείψανα περισσεωσμένα xi. 8, 21
 λήψεις [†λείψεις] καὶ ἀποβολαὶ ix.
 4, 7
 λιπαρόν, καυστόν viii. 1, 7
 λογικαὶ δυσχέρειαι iii. 3, 9
 λόγος ὁ αὐτὸς ἐπὶ—ii. 5, 7. λόγον χάριν
 λέγειν iii. 5, 3. 6, 7. λόγον ζητεῖν
 ὧν οὐκ ἔστι λόγος iii. 6, 2. λόγοι
 αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες iii. 8, 4
 λοιδορία parens rixæ iv. 1, 1
 λοξοῦσθαι xi. 8, 9
 λώπιον καὶ ἰμάτιον iii. 4, 14
 M.
 Μαθηματικὰ ζῆα i. 1, 2. μαθημα-
 τικῶς λέγειν i. M. 3, 2
 μακρὸς λόγος τί xiii. 3, 13. μακρο-
 ποιεῖν xiii. 3, 10
 μαλακὸς λόγος xiii. 3, 7
 μεγαλομέρεια τῆς γῆς i. 8, 4
 μεθεκτός xii. 4, 11. μέθεξις Platonis
 i. 6, 3
 μελανία iv. 14, 3. ix. 9, 1
 μελίκρατον v. 2, 13
 μελοποιίας pater Timotheus i. M.
 1, 4
 μέσης εὐρεσις ii. 2, 9
 μεταβλητικόν iv. 2, 2
 μεταξύ iii. 7, 3. μεταξύ τίνα λέ-
 γεται ix. 7, 2. x. 12, 11
 U 3

- μεταφέρειν ἐπὶ φαῦλα iv. 16, 4.
 μεταφορᾶ, metaphoric iv. 4, 7.
 κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι iv. 12,
 11. μεταφοραὶ ποιητικαὶ xii. 5, 4
 μετιτέον vi. 17, 1
 κατὰ μετοχὴν λέγεσθαι vi. 4, 11
 μέτρον τί ix. 1, 9. μετρητὸν rela-
 tive dicitur iv. 15, 8
 μηδαμῇ διαιρετόν iv. 6, 25
 μηθέν et μηδέν in eodem membro
 usurpata vi. 13, 6
 μῆτις ἐναυξεται iii. 5, 11
 μῆγμα [τμήγμα] iii. 7, 8
 μικρολογία i. M. 3, 2
 μικρομερέστατον τῶν σωματῶν i. 8, 3
 μονὰς τί iv. 6, 24, 25. μονὰς, στιγμὴ
 ἄθετος xii. 8, 27, 29. μοναδικοὶ
 πάντες οἱ ἀριθμοὶ xii. 6, 11
 μοναχὰ vi. 15, 9. μοναχῶς ii. 1, 7
 μορφὴ καὶ εἶδος ii. 4, 6. iv. 8, 4.
 μύειν, oculos claudere viii. 6, 3
 μυθώδη καὶ παιδαριώδη i. M. 3, 1
 μυρία, maximus numerus xiii. 1,
 19
 N.
 Ναῦται, vectores in navi iv. 23, 2
 νεάτη, ἐξυτάτη xiii. 6, 8
 ἐκ νέου, ab adolescentia i. 6, 2
 νημελία τί vii. 2, 9
 νήτη et ἐπάτη, extremæ ix. 7, 2.
 νήτη παρανήτης ὕστερον iv. 11, 4
 νόησις τί vi. 7, 7. νόησις, νόησεως
 νόησις xi. 9, 4. νοητοὶ κύκλοι vi.
 10, 17
 νόμου χάριν xii. 1, 4
 νοῦς καὶ νοητὸν ταυτό xi. 7, 8
 νυκτικρυφές vi. 15, 9
 νωδὸν, στέρησις τις x. 11, 7
 Ξ.
 Ξ, symphonia est xiii. 6, 6
 ξανθὸν καὶ πυρρὸν ix. 3, 5
 ξενικώτερα καὶ ἀγνωστότερα i. M. 3, 1
 O.
 Ὅγχοι, ἐκ βαθέος καὶ ταπεινοῦ xii.
 9, 2. xiii. 2, 14
 ὄθεν ἢ κίνησις ii. 2, 6. iv. 2, 4. ὄθεν
 ἢ ἀρχή iv. 2, 8
 οἰκοδόμησις x. 9, 3, 6. οἰκοδομικὸν τί
 viii. 8, 2
 ὀκτάς xii. 7, 22
 ὀλιγοστὸς χρόνος ix. 1, 14
 ὄλον ποσαχῶς λέγεται, καὶ τί διαφέρει
 τοῦ παντός iv. 26, 1, 3
 ὀλομελία xiii. 6, 8
 ὀλότης, ἐνότης τις iv. 26, 3
 ὀμαλότης θαλάττης vii. 2, 10. ὀμα-
 λυνθῆναι vi. 7, 7
 ὀμοειδῇ μόρια iv. 3, 1
 ὀμολογούμενος ἐπὶ πάντων vii. 1, 1.
 ὀμολογούμενός τῃ λόγῳ τούτῳ i. 8,
 4. ὀμολογούμενός αὐτῷ ii. 4, 15
 ὀμοῦ πάντα χρήματα iii. 4, 28. xi.
 2, 3, 5. 6, 6
 ὄν pluribus modis dicitur x. 3, 3.
 ὄντως ὄν vi. 1, 2
 ἐξυτάτη ἐν αὐλοῖς xiii. 6, 8
 ὀποσοσοῦν ix. 1, 11
 ἴσοποσοσοῦν v.l.m.
 ὀποτεοῦν viii. 7, 1
 ὀπτικά καὶ ἀρμονικά xii. 2, 9
 ὀπάπαμεν ii. 4, 18
 ὀρατικὸν τί viii. 8, 2
 ὄρκος πλατύς ii. 4, 19
 ὄσαχῶς iv. 7, 4
 οὐ ἔνεκα iv. 2, 2
 οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον vii. 2, 2, 3, 6
 οὐλομελεία xiii. 6, 8
 οὐρανὸς ὁ καλούμενος i. 8, 18
 ὀχείας ἐπὶ μιᾷς πληροῦσθαι i. 6, 8
 ὀψοποιητική v. 2, 8
 Π.
 Παγχάλεπον ii. 2, 19
 πάθος ποσαχῶς λέγεται iv. 21, 1.
 πάθη καὶ εἴξεις iv. 13, 3
 παιδαριώδη i. M. 3, 1
 παμπάλαιοι i. 3, 6
 πᾶν τί, καὶ τί διαφέρει τοῦ ὅλου iv.
 26, 3, 4. πάντως πάντῃ iii. 5,
 18
 παραβολή vi. 11, 9
 παράδειγμα καὶ εἰκὼν ταυτό xii. 5, 6.
 παραδειγματικῶς λέγειν i. M. 3, 2
 παρανήτη νήτης πρότερον iv. 11, 4
 παραστάτης τρίτοστάτου πρότερον ib.
 παρεγγύς vi. 16, 2
 παρεικάζειν τινί xiii. 5, 1
 παρελήλαται ii. 4, 19. †παρελήλατο
 ib. v.l.h

παρορᾶν μεγάλα xiii. 6, 7. παρεωρα-
 μένον ii. 1, 1
 πειθοῦς δέισθαι iii. 5, 2
 πενταξός xii. 2, 7
 πεπεμμένοι i. 8, 7
 πέρας καὶ ἄπειρον iii. 2, 22. πέρας
 πράξεων viii. 6, 7. πέρας τί i. M.
 2, 10. πέρας ποσαχῶς λέγεται iv.
 17, 1

περιγράφειν αὐτῷ γένος τι x. 7, 1
 περιέργον, supernacuum, vi. 12, 12
 πεφροισμασμένα ii. 1, 5
 πῆλινος ἀνδριάς vi. 10, 11
 πῆρωμα vi. 9, 5. πῆρωσις vi. 16, 2
 πλασματίας λόγος xii. 2, 1. πλα-
 σματῶδες τί xii. 7, 24

πλεοναχῶς ἔχειν iv. 5, 6
 πληθὺς τί iv. 13, 1
 πλὴν absolute positum ii. 4, 15
 πληρες καὶ στερεόν i. 4, 9
 πλυνθίνη οἰκία vi. 7, 12
 πνίγος καὶ ἀλέα v. 2, 7
 ποδιαία ix. 1, 12. xiii. 2, 9
 ποδότης vi. 12, 8
 πόθεν ποῖ xi. 2, 4

ποιησόμενον passive iv. 15, 7. ποιήσις
 τί vi. 7, 6, 7. ποιήσεων spe-
 cies tres vi. 7, 3. ποιητικά καὶ
 παθητικά qua relatione dicantur
 iv. 15, 6. ποιητικῶν τεχνῶν ἀρχή
 v. 1, 5

ποιὸν τί x. 12, 9. ποῖα καὶ ποσά xiii.
 2, 17

πολλάκις τῆς ἡμέρας viii. 3, 5
 πολλαπλάσιον iv. 15, 2. πολλαπλα-
 σίας xiii. 6, 2

πολλοστημόριον iv. 15, 1
 πολύκαμπτα μένη iii. 5, 12
 πολυκοιρανὴ οὐκ ἀγαθὴν xi. 10, 14
 ποσάκις ποσά iv. 14, 2
 τὸ πότερον λέγεται πρὸς ἀμφότερα ix.
 5, 6. τὸ πότερον ἐν ἀντιθέσει ἀεὶ
 λέγομεν ix. 5, 1. ποτέρως ἔχει xi.
 10, 1

πραγματεῦσθαι περί τι x. 7, 1
 πρακτικῶν τεχνῶν ἀρχή v. 1, 5
 [†πρινῇ, seu] πρὶν ἢ vi. 16, 1
 προαίρεσις, ἀρχή iv. 11, 3
 προκαπορεῖν ii. 1, 3

προσκεῖν i. M. 1, 3
 προδοξάζειν iii. 6, 8
 προελθεῖν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ii. 1, 2
 προενεργεῖν viii. 5, 1
 προεπίστασθαι iii. 3, 5
 πρὸ ἔργου ἐστὶ πρὸς— vi. 6, 1
 †προθέσεις v.l.i. seu προσθέσεις i.
 2, 5

προπηλακίζειν τινά ii. 2, 4
 προσαποκριτέον iii. 4, 19
 προσαποφαινέιν xiii. 2, 15
 προσγίνεσθαι ἢ ἀπογίνεσθαι viii. 7, 2
 προσγλίχεσθαι i. 5, 3. xiii. 3, 11
 προσδιωρισμένα iii. 3, 9
 προσεπιτίθῃμι i. 5, 15
 †προσηρμοσμένος λόγος iii. 4, 22
 ἐκ προσθέσεως λόγος vi. 5, 1. ἐκ προσ-
 θέσεως quid vi. 5, 6

προσκατηγορεῖσθαι ix. 2, 9
 προσπεφυκέναι iv. 4, 1
 πρὸς τι ποσαχῶς λέγεται iv. 15, 1
 †προστυπακούμεσθαι iii. 8, 6
 πτώσεις καὶ κατηγορίαι xiii. 2, 10
 πύρινος ἀήρ viii. 7, 5
 πυρρόν ix. 3, 5

P.

Ῥεῖν et μένειν xii. 9, 21
 ῤῆμα, vocabulum vi. 16, 6
 ῥυθμοῦ μέτρον τί xiii. 1, 11
 ῥυσμός Democrito quid i. 4, 11.
 vii. 2, 1

Σ.

Σ in symphoniam coit cum π, κ, τ,
 xiii. 6, 6

σαίνειν τὴν ψυχὴν xiii. 3, 5
 σιμὸν, κοίλη ῥίς v. 1, 6

—σις finita verbalia x. 9, 3. actum
 significant x. 9, 7

σκέλους partes, μῆρος et κνήμη iv. 6,
 13

σκεπαστικός χρηματῶν vii. 2, 8
 σκιαγραφία iv. 29, 2

σκυτική τέχνη ii. 2, 4
 σμα— i. 9, 35

σοφίζόμενα μυθικῶς ii. 4, 14
 στάσις καὶ κίνησις v. 1, 4. στατική

καὶ κινητική ἀρχὴ viii. 8. i. στα-
 τικόν iv. 12, 5

στοιχείον ποσαχῶς λέγεται iv. 3, 1.
 U 4

στοιχεῖον metaphorice quid iv. 3,
 4. στοιχειωδέστατον πάντων i. 8, 3
 συγκεφαλαιούσθαι ix. 1, 1
 συγκέηται [†συγκηται], compositum
 sit viii. 10, 4
 σύγκρισις καὶ διάκρισις i. 3, 9
 συκοφάντης τέλειος iv. 16, 2
 συμβαίνουσι δύο ἀμαρτίαι εἰς μίαν δό-
 ξαν xii. 8, 8
 ἡσυμπεπεπλεγμένους i. 8, 7
 συμπεφυκέναι iv. 4, 1, 2
 συμπλεκόμενον λέγεσθαι iv. 2, 13.
 συμπλεγμένων θάτερον ἀληθεύεται
 x. 6, 17. συμπλοκή καὶ διαίρεσις
 v. 4, 3. συμπλοκή tantum duo-
 rum iii. 4, 23
 σύμφασιν ἀληθές εἶναι iii. 7, 7
 σύμφυσις et ἀφή differunt iv. 4, 2
 σύμφυσις non est ubi non est
 tactus x. 12, 15. συμφύσει εἶναι
 xi. 3, 3.
 συμφωνία τί vii. 2, 7
 ἡσυναληθεύεσθαι x. 6, 9. v.l.^k
 συνάμφω vii. 2, 9. συναμφότερον x.
 5, 10
 συναναγκάζειν i. 3, 10
 συναπόφασις ix. 5, 10
 συνάπτειν ἢ ἀφαιρεῖν v. 4, 3
 συναψίς x. 12, 14
 συνδεδυασμένος vi. 5, 1
 συνδιαβροῦν i. 8, 11
 σύνεγγυς τούτῳ ii. 6, 5
 συνεδρεῖν τῷ λόγῳ i. 5, 14
 συνείρειν xiii. 3, 10
 συνέχον τί iv. 23, 4. συνεχές τί x.
 12, 13. ἡσυνεχία ἐν iv. 6, 21
 v.l.^f
 σύνθετος οὐσία iv. 24, 3
 σύνολος οὐσία vi. 11, †16. v.l.ⁱ, 17.
 σύνολον ζῶν vi. 10, 13. σύνολον
 τί ii. 1, 11. vi. 3, 2. xii. 2, 17.
 συνουσία ψυχῆς vii. 6, 8
 συστοιχία decem principiorum i.
 5, 6. συστοιχία κατηγορίας ix. 3,
 10. 8, 4. συστοιχία ἐναντίων iii.
 2, 21
 σχῆμα, τάξις, θέσις i. 4, 11. vii. 2, 1
 σχιζόπουν ζῶν vi. 12, 8. σχιζοποδία
 vi. 12, 8

σχολῇ, ægre, vix ii. 3, 10. 4, 28
 σφαῖρα τί vi. 8, 5
 σῶρευσις xii. 2, 7

T.

Ταῦτά τίνα iv. 15, 5. ταῦτα ποσα-
 χῶς λέγεται iv. 9, 1
 ταυτόματα τῶν θαυμάτων i. 2, 15
 ταυτότης ii. 1, 9. ταυτότης, ἐνότης
 τις iv. 9, 3
 τάχος duplici significat. ix. 1, 11
 τελειομένοιο χρόνιο ii. 4, 19
 τέλειον ποσαχῶς λέγεται iv. 16, 1.
 τέλειον τί ix. 4, 2. τέλειον, τὸ
 ἔχον τέλος iv. 24, 2
 τελείως ἀπολωλέναι iv. 16, 4
 τελευτή per metaphoram τέλος di-
 citur iv. 16, 4
 τέλος, πέρας ἐστὶ i. M. 2, 10. τέλος
 ἐπιθεῖναι vii. 1, 1
 τετραγωνίζειν τί ii. 2, 9
 τετραξός xii. 2, 7
 τετράπηχυ x. 6, 10
 τετράς, mater solidorum xiii. 3, 9
 ἡτέτρασι v.l.ⁱ pro τέτταρι xi. 8,
 10
 τηκτά, ἐξ ὕδατος ἐστὶ iv. 24, 1.
 τηκτῶν unitas, et ultimum sub-
 jectum iv. 6, 15
 τί ἐστὶ πλεοναχῶς λέγεται vi. 4, 12.
 τί ἐστὶ quot modis sit v. 1, 6.
 τί ἦν εἶναι, et substantia rei i.
 10, 2. τί ἦν εἶναι, quid sit vi.
 4, 1, 4, 5. qualem finitionem
 requirat i. M. 2, 10. quorum sit
 vi. 5, 7. τί ἦν εἶναι, et ἕκαστον,
 idemne an diversa sint vi. 6, 1.
 τί ἦν εἶναι, ἐπιστήμη ἐστὶν ἕκαστου
 vi. 6, 6. τί ἦν εἶναι unum illis
 est, quibus una est substantia
 vi. 13, 3
 τιμώτατον τὸ πρεσβύτατον i. 3, 6
 τίς ἀν θύρας ἀμάρτοι i. M. 1, 2
 τμήματα κύκλου vi. 10, 10
 τῶδε τι quid, et quibus insit vi.
 4, 9
 τσαυταχῶς iv. 2, 4. 7, 4
 τριτημέριον iv. 15, 1
 τριτοστάτης παραστάτου ὕστερον iv.
 11, 4

τροπή Democrito quid i. 4, 11.
vii. 2, 1

τρόπος πλοίου

iv. 1, 1

τύφω εἴρηται

vi. 3, 3

τυφλὸς τίς

iv. 22, 4. viii. 3, 5

Τ.

*Τυγιάζει ἄνθρωπον ὁ ἰατρεύων i. 1, 8
ὕγιαίνων ἐστίν, et ὑγιαίνει, idem sunt

iv. 7, 5

ὕγιον pluribus modis dicitur iii.

2, 1. x. 3, 3

ὕδατοθρέμμονες ἰχθύς

ii. 4, 16

ὕλική οὐσία

vii. 4, 1. viii. 7, 7

ὕπᾱλληλα

iv. 10, 4

ὕπᾱτη et νήτη, extremæ ix. 7, 2

ὕπεπιμόριον

iv. 15, 3

ὕπερχον et ὑπερεχόμενον qualem relationem habeant iv. 15, 4

ὕπερθρον

vii. 2, 2

ὕπὸ μίαν ἐπιστήμην εἶναι

x. 3, 1

ὕποδύεσθαι ταῦτο σχῆμα

iii. 2, 19

ὕποδοίμεθα

viii. 4, 2

ὕποπον ζῆον, τὸ πόδας ἔχον vi. 12, 10

ὕφημύλιον

iv. 15, 3

Φ.

Φαῖδον χρῶμα τί

iii. 7, 2

φάκελος, δεσμῶ ἔν iv. 6, 11. φάκελος, συνδέσµω εἷς vii. 2, 2

φάλακροι οὐ κολοβοί

iv. 27, 4

φάραγξ

iii. 4, 40

φάσεις καὶ ἀποφάσεις ἀντικείμεναι οὐκ ἀληθεύονται κατὰ τοῦ αὐτοῦ x. 5, 6, 8. 6, 16

φθορά τί

x. 11, 4

φλεγµατώδεις ἄνθρωποι

i. 1, 6

φωινικῶν et φαῖδον colores inter al-

bum et nigrum medii ix. 7, 2

φορά

xi. 2, 1

φρόνησις, αἴσθησις

iii. 5, 10

φύεσθαι quæ dicantur

iv. 4, 1

φύσις, v. producto et correpto iv. 4, 1. φυσικοῦ ἀνωτέρω τι [τι v.l.ε.]

iii. 3, 4. φυσιολόγοι i. 5, 11

X.

Χαλκικὰ σκεύη

iv. 4, 3

χάος omnium primum

i. 4, 1

χαριεστέρως λέγοντες xi. 10, 4. χαριεστᾶτων ζήτησις x. 2, 5

χάριν ἡδονῆς

ii. 4, 13

χολώδεις ἄνθρωποι

i. 1, 6

χρόα xiii. 6, 11. χροιά xiii. 3, 15

χυμοί, succi, unum esse dicuntur iv. 6, 15

χωλαίνειν

iv. 29, 6

χωρίς τίνα

x. 12, 11

Ψ.

Ψ, συμφωνία

xiii. 6, 6

ψελλίζεσθαι i. 4, 3. ψελλίζεσθαι videtur prisca philosophia i. 10, 2

ψευδὴς ἄνθρωπος iv. 29, 5. ψεῦδος ποσαχῶς λέγεται iv. 29, 1

ψόφος, de murmure tonitruum vi. 17, 4

ψυχῇ εἶναι, et ψυχῇ, idem vi. 10, 16. vii. 3, 3

Ω.

ὤικοδόμηκεν

viii. 6, 9

ὥς ἐπ' ἔλαττον ix. 8, 9: ut ὥς ἐπιτοπολύ x. 8, 4

ὥσανεί

vi. 11, 5

INDEX RERUM

QUÆ IN METAPHYSICIS

MEMORABILIORES VISÆ SUNT.

ACCIDENS quid sit, cur sit, et cur non ejus scientia v. 2, 3, 13. quot modis dicatur iv. 30, 1. non accidit accidenti iii. 4, 23. aliud aliis prius iv. 2, 12. accidentia non sunt per se iv. 9, 2. sunt infinita iii. 4, 18. per accidens dici vi. 6, 10. per accidens unum esse quæ dicantur iv. 6, 1

Acria sitim movent v. 3, 2

Actus quid sit, et quale viii. 6, 1. potentia et omni principio mutativo prior est viii. 8, 1. potentia melior viii. 9, 1

Acutus angulus recti pars vi. 10, 2

Admiratio, philosophiæ initium i. 2, 9, inquirendi nobis occasionem præbuit i. 2, 15

Admittenda quæque ut sint i. M. 3, 3

Ægyptiis sacerdotibus otium ad tractandas disciplinas datum i. 1, 16

Æqualia quæ iv. 15, 5. ix. 5, 7. xii. 7, 25. æquale ut magno et parvo sit oppositum ix. 5, 1

Aer aqua prior, at prima omnium causa i. 3, 8

Æternum esse nequit e quo primo corrupto aliquid factum est i. M. 2, 8. æterna ex elementis composita esse non possunt xiii. 2, 1. æternis nihil mali nec ullum delictum inest viii. 9, 3. æterno quodnam primum xiii. 4, 7. æterna cur sint alia, alia corruptibilia, cum sint ex eadem origine ii. 4, 14. æterni quomodo sunt dii si alimento indigent ii. 4, 13

Affectio seu dispositio quot modis dicatur iv. 19, 1

Affirmandum aut negandum esse unum quippiam de uno iii. 7, 1

Album et nigrum an contraria, et quid sint ix. 7, 7

Alcmæonis Crotoniæ opinio i. 5, 7

Alimentum omnium rerum humidum est i. 3, 5. alimento indigentia an æterna ii. 4, 13

Aliud alius gratia esse i. M. 2, 2

Altitudo quid iv. 13, 2

Amicitia et discordia rerum principia statuuntur i. 4, 2, 6

Amor et concupiscentia, rerum principium i. 4, 1

Anaxagoras Clazomenius infinita principia statuit i. 3, 9. mentem principium facit xiii. 4, 5. mente ceu machina utitur ad mundi fabricationem i. 4, 5. an duo statuerit elementa i. 8, 10, 14. omne in omni mixtum dixit iii. 5, 5, 4, 28. omnia una esse dixit ix. 6, 6. τὴν ὁμοιομερῶν ἀειπλῶν statuit principium ceu materiam i. 7, 3. dixit esse aliquid inter contradictionem iii. 7, 8. Anaxagoræ opinio de mente i. 3, 17. dictum, tales esse res quales putentur iii. 5, 13. opinio de speciebus xii. 5, 3. ratio infirma i. 9, 11

Anaximandri μῦγμα xi. 2, 3

Anaximenes ærem primam causam statuit i. 3, 8

Anima animali et corpori quid sit vi. 10, 13

Animalia ut vitam tueantur i. 1, 3. sensus beneficio primum memoriam, deinde prudentiam aut disciplinarum capacitatem consequuntur i. 1, 2. animalium principium alii alibi locant iv. 1, 1. animalibus ceteris et nobis diversa sæpe videntur iii. 5, 9. animalia quædam etiam dissecta vivunt vi. 16, 2

Antiquissimum quodque honoratissimum i. 3, 6

Antisthenis opinio confutata iv. 29, 4.

- Antistheneorum dubitatio vii. 3, 4
 Apparentia au vera omnia iii. 5, 2, 10. apparens, non omne verum est iii. 5, 23, 6, 4
 Appetitus ad faciendum impellit viii. 5, 3
 Aquam rerum principium statuit Thales i. 3, 5. Aqua humidis naturæ principium est i. 3, 5
 Architecti cur manuariis operis præponantur i. 1, 11
 Archytæ definitiones vii. 2, 9
 Argentum stanno simile vii. 3, 7
 Arguendi qui iii. 5, 3
 Aristippus sophista ii. 2, 4
 Arithmetica geometrica exactior i. 2, 5. arithmeticoꝝ theoremata sunt etiam de sensibilibus xiii. 2, 21
 Ars cur magis scientia, quam peritia i. 1, 12. quomodo fiat i. 1, 5. nata ex usu rerum i. 1, 5. arte aut sponte cur fiant quædam, quædam non vi. 9, 1. artifices empiricis sapientiores i. 1, 10, 17
 Astrologia rerum cœlestium una ii. 2, 23. astrologiæ objectum ii. 2, 26, 27. initium et mensura quæ ix. 1, 15
 Atlas cælum sustinens iv. 23, 3
 Aurum igni simile ix. 3, 5
 Auscultationes secundum consuetudines accidunt i. M. 3, 1
 Axiomatum omnium principium iii. 3, 12. axiomatum mathematicoꝝ et substantiæ an eadem scientia iii. 3, 1

B.

 Beatissima vita ceteris minus prudens ii. 4, 17
 Bilis materia prima vii. 4, 1
 Bina esse pleraque in rebus humanis i. 5, 7
 Bonum et perfectum metaphorice dicuntur etiam de malis iv. 16, 2. bonum et optimum quomodo sit in universi natura xi. 10, 1. bonum et malum an principia xi. 10, 6

C.

 Calvities non est mutilatio iv. 27, 4
 Causa quot modis dicatur iv. 2, 1. quatuor modis dicitur i. 3, 1. causæ dicuntur multipliciter iv. 2, 10. causarum modi iv. 2, 9. causarum modi quatuor iv. 2, 6. causas considerare, uniusne an plurium scientiarum sit ii. 1, 5. causarum genera omnia contemplari uniusne an plurium scientiarum sit ii. 2, 1. causæ primæ quæ iv. 5, 5. causæ mutue seu reciproce iv. 2, 5. causas materiales plerique rerum principia statuerunt i. 3, 3. causæ omnes principia sunt iv. 1, 3. causæ omnes perpetuæ v. 1, 10. causæ unius sæpe multæ iv. 2, 4
 Celeritas, dupl. signif. ix. 1, 11
 Cerebrum, animalium principium iv. 1, 1
 Chaos, principium xiii. 4, 4
 Chordæ septem xiii. 6, 5
 Circuli continuitas omnium linearum maxima iv. 6, 22
 Cæcus qui iv. 22, 4. viii. 3, 5. cæcitas, privatio quædam est iv. 22, 2
 Cælum quod dicitur i. 8, 18. cælum an principium xiii. 4, 4. cælum harmoniam esse ac numerum statuerunt Pythagorici i. 5, 8. per cælum ferri decem i. 5, 10. cælum Pythagoricum xiii. 3, 4
 Cogitatio seu *νόησις* vi. 7, 7. triplex v. 1, 5. cogitationis ejusdem est planum facere quid et an sit v. 1, 3
 Cognitio potissimum ex visu i. 1, 2. cognitionis finis quis iv. 16, 4
 Colores an tales quales videntur eminus iii. 5, 24. colorum unitas, et compositio ix. 2, 5
 Compositum est, quidquid ex elementis constat xiii. 2, 1
 Concentus quid vii. 2, 7
 Considerari unumquodque ut possit optime xii. 3, 8
 Consueta, notiora i. M. 3, 1
 Contemplatio substantiarumne solummodo sit, an etiam accidentium ii. 2, 18. contemplationis finis veritas; actionis opus i. M. 1, 5. contemplativæ scientiæ ceteris præoptandæ, et inter has ipsas prima philosophia v. 1, 11
 Continens quid iv. 23, 4
 Continuum quid iv. 6, 12. continuum, unum dicitur iv. 6, 11. continuum, natura vel arte iv. 6, 11. continuitate unum iv. 6, 21
 Contradictio non capit medium iv. 4, 8. contradictiones simul prædicari non possunt iii. 4, 26. contradictiones non sunt simul veræ iii. 6, 10. contradictionis partem alteram veram esse necesse est iii. 8, 3. contradictiones et contraria an simul sint iii. 5, 4. contradictio et contrarietas non sunt idem ix. 4, 8
 de Contrarietate ix. 4, 1. contrarietas, differentia quædam est iii. 2, 12. ix. 3, 10. an medium esse possit ix. 5, 5. contrarietas prima, habitus et privatio ix. 4, 8
 Contraria quæ ix. 4, 11. contraria, specie diversa ix. 10, 1. contraria

- quot modis dicantur iv. 10, 2. multis modis dicuntur ix. 4, 3. contraria uni unum ix. 5, 1. contrarium corruptit contrarium xiii. 4, 11. contraria eidem simul inesse non possunt iii. 6, 10. contraria non mutantur xi. 1, 5. contraria omnia materiam habent, et potentia sunt eadem xi. 10, 11. contrariorum sæpe eadem causa iv. 2, 5. contrariorum eadem quodammodo species vi. 7, 5. contrariorum nullum proprie principium est omnium xiii. 1, 1
- Convitium pugnam parit iv. 1, 1. 24, 2
- Cor, animantis principium iv. 1, 1
- Corpus quid iv. 6, 24. 13, 2. unde constet i. 9, 23. sine quibus esse nequeat ii. 5, 3. minus substantia est quam superficies ii. 5, 3. corporum causæ iv. 2, 7. elementa iv. 3, 2. corpus physicum an conflatum e numeris xiii. 3, 4. corpora sensilia multas habent numerorum affectiones xiii. 3, 2
- Corrumpuntur omnia in ea unde orta sunt ii. 4, 21. corruptio unius, generatio est alterius i. M. 2, 8. corruptio per accidens vii. 5, 3. corruptionis causam Empedocles statuit discordiam ii. 4, 15
- Corruptibilia cur sint alia, alia æterna, cum sint ex eadem origine ii. 4, 14. corruptibilium et incorruptibilium an eadem principia ii. 4, 11
- Cratylus, Platonis præceptor i. 6, 2. Heraclitum reprehendit iii. 5, 18
- D.
- Decipimur in iis quæ non novimus iii. 3, 7
- Definibile cur unum sit, cujus ratio definitio dicitur vi. 12, 1
- de Definitionibus dubitationes vii. 6, 1. definitio quid vi. 5, 7. 4, 10. numerus quidam est vii. 3, 9. unde fiat iii. 7, 8. quomodo sit una oratio vii. 6, 2. si quid addatur aut dematur, non manet eadem vii. 3, 10. definitioni quæ insint vi. 12, 5
- Democritus et Leucippus quæ posuerint elementa i. 4, 9. vacuum et plenum peræque in omni parte esse dixit iii. 5, 5. e duobus unum, et ex uno duo fieri posse negat vi. 13, 9. dixit aut nihil esse verum, aut nobis obscenum iii. 5, 9. tres rerum differentias statuit vii. 2, 1. Physica leviter attigit xii. 4, 3
- Demonstratio omnium omnino esse nequit ii. 2, 14. iii. 4, 2. demonstrationis principium non est demonstratio iii. 6, 2
- Demonstrativæ scientiæ omnes utuntur axiomatibus ii. 2, 14
- Denarius numerus videtur esse perfectus i. 5, 3. denarii numeri compositio xii. 7, 16
- Densum et rarum primæ subjecti differentię i. 9, 28
- Dentes quædam abijciunt septimo anno xiii. 6, 5
- Deus omnibus principium et causa est i. 2, 14. an invidus i. 2, 13. Deos principia faciunt veteres theologi ii. 4, 12. Deos esse, sed humana specie ii. 2, 22. xi. 8, 20. dii quomodo sunt æterni, si alimento indigent ii. 4, 13
- Dialecticæ expertes erant prisci i. 6, 7. Dialectices ac sophistices affinitas et differentia ii. 2, 19, 20
- Dici uno modo, et dici de omnibus nihil potest iii. 8, 1
- Dies e matutino tempore fieri ut dicatur i. M. 2, 7
- Differentia est alteritas ii. 2, 12. differentiarum multiplex ratio vii. 2, 2. differentias qui ceterorum causas statuerint i. 4, 10. differunt omnia, quorum est aliqua differentia, aut genere aut specie ix. 3, 9
- Digitum variatio iii. 6, 7
- Diogenes aerem aqua priorem statuit i. 3, 8
- Discens fit sciens i. M. 2, 6. faciendo acquirit scientiam viii. 8, 7
- Disciplina omnis per quæ fiat i. 9, 27. disciplinæ principium iv. 1, 1
- Dispositio seu affectio quot modis dicatur iv. 19, 1
- Dissimilia quot modis dicantur iv. 10, 1
- Distantia extrema, maxima ix. 4, 2. distantiam extremæ unius rei non sunt plures quam duæ ix. 4, 4
- Diversa quæ dicantur iv. 9, 4. diversa specie quæ iv. 10, 4
- Divina scientia duplex i. 2, 14. divinissima, honoratissima i. 2, 14
- Docent, qui rei cujusque causam reddunt i. 2, 5
- Dubitans et admirans, videtur ignorare i. 2, 10. dubitans seu hæsitans, victo similis ii. 1, 2. dubitantium ignoratio sanabilis iii. 5, 3
- Dubitatio proba, expeditam viam aperit ii. 1, 2. dubitationis utilitas; et de quibus primum dubitandum ii. 1, 1
- Ductor exercitus, non propter ordinem, sed ordo propter illum xi. 10, 2
- Dulce non omnibus idem iii. 4, 8

Duo, multa sunt ix. 6, 2, 3. multitudo exigua xiii. 1, 19

Duplæ literæ, symphonia sunt xiii. 6, 6

Duplex, multiplex est ix. 6, 2. duplex et binarius numerus non sunt idem i. 5, 16

E.

Eadem quæ iv. 15, 5. quot modis dicantur iv. 9, 1. eadem specie quæ iv. 10, 5

Eclipsis quid vii. 4, 8. eclipsæ causa vii. 4, 7

Elementum quid vi. 17, 12. quot modis dicatur iv. 3, 1. elementum cuiusque quod iv. 3, 6. elementum ac principium, universale xii. 10, 5. elementa an scibilia xii. 10, 4. elementa omnium entium quærere, aut haberi posse opinari, verum non est i. 9, 31. elementa entium inveniri nequeunt, nisi distinguantur prius quæ multipliciter dicuntur i. 9, 31. elementa compositis insunt x. 1, 9. non prædicantur de iis, quorum elementa sunt xiii. 1, 18. elementa plura qui statuunt, coguntur et ipsi tot ens et unum dicere, quot aiunt esse principia ii. 4, 27. elementa et principia quomodo se habeant ad bonum et malum xiii. 4, 2. elementum corporum quale i. 8, 4. elementa materialia quatuor i. 4, 8. elementorum concretio et discretio rerum ortus et interitus i. 3, 8, 9. elementa Empedoclis ii. 3, 2

Empedocles quæ principia statuerit i. 4, 3, 5, 7. ignem, terram, aquam et aerem principia statuit i. 7, 1. materiam rerum ponit in quatuor corporibus i. 8, 7. quatuor elementa primam rerum causam statuit i. 3, 8. amicitiam elementum ponit xiii. 4, 5. corruptionis causam statuit dissidium ii. 4, 15. os ratione esse dicit i. 10, 2. refutatur xi. 10, 7. Empedoclis *ψευδολογία* i. 4, 3. Empedoclis materia quæ i. 10, 3, elementa ii. 3, 2. Empedoclis amicitia an principium rerum ii. 1, 13. *φύσις* iv. 4, 5. Empedocli unum ens ii. 4, 26. Empedoclis versus ii. 4, 16, 18. locus de natura iv. 4, 5. loci duo quibus tradit sapientiam mutari cum habitu iii. 5, 11

Ens quot modis dicatur iv. 7, 1. pluribus modis dicitur iii. 2, 1, 3. v. 2, 1. viii. 1, 2. totidem modis dicitur quot unum ix. 2, 4. duplex est xii. 3, 10. ens unum i. 5, 11. ens et unum, an sint substantiæ eorum quæ

sunt ii. 4, 24. ens mutari necesse est iii. 8, 8. entis causæ primæ iii. 1, 2. species tot quot unius iii. 2, 8. entis species omnes contemplari unius est scientiæ iii. 2, 6. entis proprietates contemplari philosophi est iii. 2, 18. entia contemplari unius est scientiæ iii. 2, 4. entia omnia an ex iisdem principiis xi. 10, 9. entia et substantia sunt fere ex contrariis iii. 2, 21. entium alia sensilia, alia non i. 8, 16. entia ejusdem originis, cur alia æterna, alia corruptibilia ii. 4, 14. ens primum quid vi. 1, 1. non ens multipliciter dicitur xiii. 2, 8

Epicharmi et Xenophanis opinio iii. 5, 17. Epicharmi dictum xii. 9, 17

Esse pluribus modis dicitur iv. 7, 1. 11, 7. vii. 2, 3. esse idem et non esse non potest iii. 4, 1. esse huic hoc, significat hoc huic accidere iv. 7, 1. esse in aliquo iv. 23, 4. esse ex aliquo iv. 24, 1. esse per se iv. 7, 6

Eudoxi opinio de speciebus xii. 5, 3. sententia de solis et lunæ latione xi. 8, 9. ratio infirma i. 9, 11

Eveni pentameter de rebus coactis iv. 5, 2

Euryti numeri et calculi xiii. 5, 7

Ex aliquo esse quot modis dicatur iv. 24, 1. ex aliquibus esse, dupliciter dicitur xiii. 5, 4. ex aliquo aliquid dupliciter vii. 4, 2

Exactum quid in se habere soleat i. M. 3, 2

Experientia quid, et qua re ab arte differat i. 1, 8. scientiæ et arti similis i. 1, 4. artem peperit i. 1, 5. ex memoria accedit hominibus i. 1, 4

Expositione non fiunt unum omnia i. 9, 29

Extrema idem fieri per accidens vi. 6, 3

F.

Fabricator domus, non simul facit ejus accidentia v. 2, 2

Falli non in omnibus par est iii. 4, 44

Falsum quid iii. 7, 1. quot modis dicatur iv. 29, 1. falsæ res quæ iv. 29, 5

Febriticanti prodest aqua mulsa v. 2, 13

Fieri quot modis res dicantur vi. 7, 1. fieri tribus modis res dicuntur vi. 7, 3. fieri omne ex ente; ex non ente nihil fieri x. 6, 4. fieri simpliciter aut non simpliciter quo discriminare dicatur vii. 1, 8. fieri arte aut sponte cur soleant quædam, quædam non vi. 9, 1. fieri hoc ex hoc duobus modis dicitur i. M. 2, 5. quod fit, ab aliquo et ex aliquo fit vi. 8, 1, 7,

1. viii. 8, 5. non fit quod ut species vel ut substantia dicitur vi. 8, 1

Figura, ordo, positura i. 4, 11

Finis quot modis dicatur iv. 17, 1

Flumen idem an bis inscendi possit iii. 5, 18

Fortuna, imperitiæ filia i. 1, 5. fortunæ et casui fortuito non est committenda tanta res i. 3, 15

de Futuro peritis credendum potius quam imperitis iii. 5, 25

G.

Generatio e contrariis est xiii. 4, 10. generatione posterius an prius substantia xii. 2, 14. generationis incrementa et progressus xii. 2, 14. generationum species vi. 7, 1. generationum et motuum species vi. 7, 7

Genus quot modis dicatur iv. 28, 1. genus quid iv. 28, 3. ix. 3, 9. speciei pars iv. 25, 3. sine speciebus suis esse nequit ii. 3, 7. generis cuiusque mensura prima quæ iv. 6, 22. genere unum iv. 6, 26, 27. genere diversa quæ iv. 28, 4. genere quæ differant ix. 3, 9. e genere alio in aliud transire non datur, nisi per accidens ix. 7, 3. genera dividua in species ii. 3, 9. an pro elementis et principiis sumenda ii. 3, 1. cur elementa esse nonnulli statuunt iv. 3, 6. generum principia ii. 3, 11. generum extremæ progenies, simpliciores ipsi generibus x. 1, 12. genus summum iv. 6, 17. genera prima quæ ii. 3, 6. x. 1, 9. genera prima, esse principia ii. 3, 1

Geometræ munus iii. 2, 24. geometræ nihil falsi ponunt xiii. 2, 10. geometras ut arguerit Protagoras ii. 2, 27. geometricæ linæ quales ii. 2, 27

Glaciei definitio vii. 2, 7

Globus quid vi. 8, 5

Grammatica, una cum sit, omnes tamen contemplatur voces iii. 2, 5

Gustus aliis aliis iii. 5, 8

H.

Habere quot modis dicatur iv. 23, 1

Habitus quot modis dicatur iv. 20, 1

Harmonix septem xiii. 6, 5. harmonica disciplina ii. 2, 24

Hellen, Hellenum seu Græcorum progenitor iv. 28, 1

Heraclitus Ephesius ignem primam rerum causam statuit i. 3, 8. idem esse, et non esse opinatus est iii. 3, 10. dixit omnia esse et non esse iii. 7, 8, 2. Heraclitæ rationes xii. 4, 1. Heraclitus a Cratylo re-

prehensus iii. 5, 18

Hermotimi Clazomenii opinio de mente i. 3, 17

Hesiodus deos fecit principia ii. 4, 12.

Hesiodi locus de amore, velut rerum principio i. 4, 1

Hippasus Metapontinus ignem primam causam statuit i. 3, 8

Hipponis opinio futilis i. 3, 7

Homerici veteres xiii. 6, 7

Homo quid significet iii. 4, 11. homo, unus homo, et ens homo, idem sunt iii. 2, 7. hominis causa, velut materia, quæ vii. 4, 5. homines æterni ii. 2, 22

I.

a Janua quis aberret? i. M. 1, 2

Ideæ quid xii. 4, 6. quibusdam sunt primæ substantiæ vi. 6, 4. quarum rerum sint xiii. 4, 9. an rerum causæ i. 9, 1. an numeri xii. 7, 2. ideæ et mathematici numeri an idem xii. 1, 4. ideæ an idea prior xii. 8, 14. ideas non esse xii. 4, 6. ideis plane sublati mathematica et numeros quidam rerum primordia faciunt xii. 8, 5. de ideis dubitationes xii. 10, 1

Idem quot modis dicatur iv. 9, 1. multis modis dicitur ix. 3, 2. idem eidem simul esse et non esse impossibile iii. 3, 9

Identitas unitas quædam est iv. 9, 3

Ignis a quibusdam statuitur principium rerum i. 8, 4

Ignorantia dubitantium facile sanabilis iii. 5, 3

Illiberale ut in commerciis est, sic etiam in sermone i. M. 3, 2

Imaginatio non idem quod sensus iii. 5, 23

Impar, mali natura est xiii. 4, 11

Imperitia fortunam peperit i. 1, 5

Impossibilia quot modis dicantur iv. 12, 6, 12

Impotentia quid iv. 12, 8. impotentia et impotens viii. 1, 8

In aliquo esse iv. 23, 4

Inæquale quid xiii. 1, 5

Indifferentia quæ iv. 6, 15

Individuum quot modis quodque ii. 3, 9. individua duum generum ix. 1, 4. individua, ut Callias, Socrates, sunt ratio cum materia ix. 9, 4. in individuis non est aliud prius, aliud posterius ii. 3, 11

Inexercitatorum mos i. 4, 4

Infinium qui statuunt, non animadvertunt se boni naturam tollere i. M. 2, 9. infinitorum scientia an possit concipi ii. 4, 1

Ion, Ionum progenitor iv. 28, 1
Italica philosophia i. 6, 1. 5, 15. **Italici principium statuunt infinitum** i. 7, 2
Judicari de singulis recte an possit iii. 6, 1
Juramentum deorum i. 3, 6
L.
Latum non est genus alti, seu excelsi i. 9, 24
Latitudo quid iv. 13, 1
Leucippus et Democritus quæ posuerint elementa i. 4, 9
Liber qui i. 2, 11. **liberis pauciora licent quam servis** xi. 10, 3
Ligna glutine uniuntur iv. 6, 11
Liminis definitio vii. 2, 6
Linea quid iv. 6, 24, 25. 13, 2. vii. 3, 1. **minus corpus quam unitas et punctum** ii. 5, 3. **linæ et puncti eadem ratio** i. 9, 25. **linæ individuae ibid.** **linæ geometricæ quales** ii. 2, 27
Liquabilia omnia sunt aquea iv. 4, 7. 24, 1. **liquabilium unitas et ultimum subjectum** iv. 6, 15
Locus rei sensibilis iii. 5, 22
Longus sermo quid xiii. 3, 13
Longitudo quid iv. 13, 1. **quibus sit** i. 9, 23. xii. 9, 22. xiii. 2, 14. 3, 9
Lycophronis sententia de scientia vii. 6, 8
M.
Magi primam generationem bono tribuunt xiii. 4, 5
Magnitudo quid dicatur iv. 13, 1. **ex indivisibilibus composita esse nequit** xii. 8, 10. **magnitudinis species** iv. 13, 1. **magnitudines et colores an tales quales cernuntur eminus** iii. 5, 24. **magnitudinum compositio** xiii. 3, 9
Majori si quid addas aut demas, minus animadvertitur quam si minori ix. 1, 13
Malum, elementorum alterum xi. 10, 6. **mali natura, impar** xiii. 4, 11. **mala bonis plura** i. 4, 2
Materia quæ dicitur vi. 7, 2. **quid** vi. 3, 3. **duplex est** vi. 10, 18. 11, 11. vii. 6, 6. **non mutat speciem** ix. 9, 4. **materiæ ejusdem rei quoadque plures** vii. 4, 2. **materiam quam dicat Aristoteles** vii. 1, 6. **materia subjecta quæ** i. 6, 10. **materia prima** iv. 4, 7. viii. 7, 5. **materia prima et ultima** iv. 6, 28
Mathematica, contemplativa est scientia v. 1, 8. 10. **Mathematices et physicæ differentia** v. 1, 9. **mathematicæ disciplinæ in Ægypto**

primum cœperunt i. 1, 16. **mathematicas disciplinas primi attigerunt Pythagorei** i. 5, 1. **mathematicarum disciplinarum contemplatio** iii. 1, 1. **mathematicus qui dicitur** iii. 2, 10. **mathematici circuli** vi. 10, 17. **mathematici numeri an idem cum ideis** xii. 1, 4. **mathematica materia** i. 9, 28. **mathematica sintue, an non** xii. 1, 3. **an sint entia** xii. 4, 1. **quomodo sint entia** xii. 3, 1. **sint ne a sensilibus separata** xii. 1, 6. **non sunt a sensilibus separata** xii. 2, 1. **mathematica et ideæ an conferant entibus** xiii. 3, 10. **mathematica et numeros quidam rerum primordia faciunt, et principium eorum statuunt ipsum unum** xii. 8, 5
Maximum quod ix. 4, 2. **maximum in quoque genere, perfectum** ix. 4, 2
Media quæ dicantur ix. 7, 2. **media, in eodem genere sunt, in quo illa quorum sunt media** ix. 7, 3, 5. **media e contrariis esse necesse est** ix. 7, 1. **mediæ inventio** ii. 2, 9
Megaricorum opinio viii. 3, 1
Melissi unum i. 5, 12
Melius semper prius ii. 3, 11. **melius desinit in contrarium** i. 2, 16
Mens causa mundi et rerum cæterarum i. 3, 16. **sola immista et pura** i. 8, 13. **mens animæ nostræ, ad res natura manifestissimas cæcutit** i. M. 1, 3. **mentem cum corpore mutari sensit Parmenides** iii. 5, 12
Mensura quid ix. 1, 9. **mensuram rerum omnium Protagoras facit hominem** ix. 1, 20. **mensura numerorum exactissima** ix. 1, 13
Mercurius in lapide ii. 5, 6. iv. 7, 8. **in ligno** viii. 6, 2
Metaphoræ poeticæ i. 9, 12
Metaphysica scientia quid contempletur ii. 6, 5
Mistio et separatio eorundem est i. 8, 11. **mixta omnia, præter mentem** i. 8, 13
Modulorum unitas et temperatio ix. 2, 6
Moles, ex alto et humili xii. 9, 2. xiii. 2, 14
Monadicus numerus xii. 7, 24
Moveri omnia, verum non est iii. 8, 7. **motus principium** iv. 2, 5. **motum species** vi. 7, 7. **motus in infinitum** i. M. 2, 2
Mulier e viro nascitur vi. 9, 5
Multa an uni simpliciter sint opposita ix. 6, 1
Multitudo quid dicatur iv. 13, 1. ix. 3,

1. 6, 4. individuo prior est ratione
ix. 3, 2. multitudinis natura xiii.
1. 4. multitudinis natura, malum
xiii. 4, 10. multitudinis species iv.
13, 2. multitudo prima, numerus
binarius xii. 9, 8. multitudo exigua,
duo xiii. 1, 19
Mulus e mulo non fit vi. 9, 8
Mutatio vel in contrarium est, vel in
intermedium iii. 7, 3
Mutilum quid iv. 27, 1
N.
N et Z differunt tantum positura i. 4,
11
Nasci quæ dicantur iv. 4, 1
Natura quot modis dicatur iv. 4, 1.
an sit immobilis iii. 5, 22. unum
entis genus iii. 3, 4. in multis serva
est hominum i. 2, 12. natura prima
et proprie dicta quæ iv. 4, 8. natu-
ram habere, quæ dicantur iv. 4, 6
Nectar et ambrosia an causa sint es-
sendi ii. 4, 13. nectar et ambrosiam
quæ non gustarunt, mortalia ii. 4,
12
Necesse esse quid significet iii. 4, 15
Necessarium quot modis dicatur iv.
5, 1. necessarium non potest aliter
et aliter habere iii. 5, 28. necessa-
rium primum et proprium quod iv.
5, 6
Necessitas persuaderi sibi non patitur
iv. 5, 3. necessitas duplex v. 2, 6
Negatio, non esse iii. 7, 6. negatio,
absentia illius iii. 2, 11
Nemea priora Pythiis iv. 11, 2
Nigrum, privatio est albi ix. 2, 5
Nocturnum oculi i. M. 1, 3
Nomen significet, et significet unum
iii. 4, 11, 7. nominum significa-
tio sæpe ambigua vii. 3, 1
Nosse non licet priusquam ad indivi-
dua veniatur i. M. 2, 11
Notiora naturæ vi. 4, 2
Nox, an principium xiii. 4, 4
Numen an invidum i. 2, 13
Numerus quid iv. 13, 2. 6, 8. est uni-
tates ii. 4, 28. unitatum composi-
tura vi. 13, 10. aliud ex aliis unita-
tibus xii. 8, 26. multitudo mensu-
rata xiii. 1, 11. quantitatem signifi-
cat xiii. 2, 19. compositus ex indivi-
sibilibus xii. 9, 13. quomodo ex
uno et multitudine xii. 7, 23. si vel
minimum addatur aut dematur, non
amplius idem est vii. 3, 10. non est
causa rerum xiii. 5, 1. duplex xii.
6, 7. æqualis aut inæqualis xii.
7, 24. numeri elementa, par et im-
par i. 5, 5. numeri passionem pro-
priæ iii. 2, 18. numeri et unitatis

quæ sit differentia, si sit xii. 8, 1.
numerus et magnitudines separa-
biles esse impossibile est xii. 9, 1.
numerus principium esse qui sen-
serint i. 5, 5. numerum esse om-
nium essentiam putarunt Pythagorei
i. 5, 15. numeri, natura primi i. 5,
2. numeri, corpora, superficies, et
puncta, an sint substantiæ quædam
ii. 5, 1. non sunt substantiæ, nec
causa formæ xiii. 5, 8. an ceteris
causa substantiæ i. 6, 6. numeros
quidam primordia rerum faciunt, et
principium eorum statuunt ipsum
unum xii. 8, 5. numeri ut numeren-
tur xii. 7, 11. numeri duo xiii. 3,
11. numerorum substantia, SEMEL
iv. 14, 2. numerorum elementa xiii.
1, 6. numerorum generatio xi. 8,
15. de numerorum generatione xiii.
4, 1. numerorum materia xiii. 2,
14. numerorum materia, unitas xii.
8, 28. numerorum passionem xiii. 3,
2. numerorum principia ceterarum
quoque rerum principia stauerunt
Pythagorei i. 5, 6. numeros omnes
esse monadicos xii. 6, 11. a nume-
ris quid bene sit xiii. 6, 1. de nu-
meris dici quot modis contingat xii.
6, 1. de numeris dubitationes vii.
6, 1. contra Pythagoreos de nume-
ris xiii. 3, 1

Numerus arithmeticus monadicos
xii. 8, 10. numerus arithmeticus
ut numeretur xii. 6, 4. numerus
idealis xiii. 2, 4. numerus mathe-
maticus et idealis an idem xii. 8, 8.
numerus mathematicus qualis xii. 6,
2. numerus mathematicus an primus
xi. 10, 14. numerus infinitus an
idea sit alicujus rei xi. 8, 16. nu-
merus infinitus nec par est, nec im-
par xi. 8, 13
Numero unum iv. 6, 26
Numeratio assumptione fiat, an per
partes xii. 7, 30

O.

Oceanus an principium xiii. 4, 4.
Oceanus et Tethys ortus parentes i.
3, 6
Oculis carere dicitur etiam planta iv.
2, 1
Olympia ex Isthmiis i. M. 2, 5
Omne quid iv. 26, 3, 4
Opinans cum sciente comparatus, non
est sanus iii. 4, 43
Opinio quorum sit vi. 15, 3. opinio
omnium firmissima quæ iii. 6, 10.
opinio una conjuncta cum duobus
erroribus xii. 8, 8. opinionem di-

versam sequentes falli nobis videntur
iii. 5, 1
Opposita quot modis dicantur iv. 10, 1.
opposita sola non possunt simul esse
ix. 5, 2. in oppositis prius semper
quaeritur ix. 5, 3. oppositionum
modi quatuor ix. 3, 1
Optices materia ii. 2, 24
Opus relinquentis artis principium v.
1, 5
Oratione, cuius nomen signum est, res
definitur iii. 7, 8. oratio falsa quæ
iv. 29, 3
Ordini bonum inest xi. 10, 2
Ortus cause, ex qua et a qua iii. 5, 20.
ortus species vi. 7, 1. *Vide et Gene-*
ratio.
P.
Par et impar, elementa numeri i. 5, 5.
paria quæ iv. 15, 5. par numerus e
quibus xiii. 4, 1
Parmenides Xenophanis discipulus i.
5, 12. Melisso et Xenophane plus
vidit i. 5, 13. non modo unum, sed
etiam duas causas ponit i. 3, 13.
amorem rerum et ipse principium
esse voluit i. 4, 1. Parmenidis unum
i. 5, 12. ratio, unum esse omnia
entia ii. 4, 30. locus de mentis mu-
tatione cum corpore iii. 5, 12
Pars quot modis dicatur iv. 25, 1. quo-
rum sit vi. 10, 16
Passio quot modis dicatur iv. 21, 1
Passon, vel potius Pauson, fictor viii.
8, 11
Paucum quid ix. 6, 4. multitudo quæ-
dam est ix. 6, 3. pauca simpliciter
duo sunt ix. 6, 5
Perfectum quid ix. 4, 2. quot modis
dicatur iv. 16, 1. perfectum unum-
quodque quando iv. 16, 3. perfec-
tum, quod finem habet iv. 24, 3.
nullo indiget ix. 4, 3
Peritia. *Vide* Experientia.
Per se esse quæ dicantur iv. 7, 4. per
se, pluribus modis dicitur iv. 18, 3
Persuasio ex pluribus efficacior xii. 9,
17
Pherecydes primam generationem bono
tribuit xiii. 4, 5
Phialæ materia iv. 2, 1
Philosophus est φιλόμυθος πῶς i. 2, 10.
philosophi speculatio quorum fit iii.
3, 1, 6. philosophi est de omni-
bus posse contemplari iii. 2, 15.
philosophia, scientia contemplan-
s veritatem i. M. 1, 5. initium sumpsit
ab admiratione i. 2, 9. philosophiæ
possessio non est humana i. 2, 12.
philosophiæ est de postulatis mathe-
maticis, et de substantia speculati
VOL. VIII.

iii. 3, 1. philosophiæ partes tot quot
sunt substantiæ iii. 2, 10. philoso-
phiæ contemplatiuæ tres sunt v. 1,
10. philosophia prisca φιλοσοφία
speciem habet i. 10, 2. philosophia
prima v. 1, 11, 12. philosophiæ se-
cundæ manus vi. 11, 13. philoso-
phiam nunc in mathematicis ponunt
nonnulli i. 9, 27. philosophari cepe-
runt prisca ad effugiendam iguoran-
tiam i. 2, 10
Phlegmatis materia prima vii. 4, 1
Phrynis musicus i. M. 1, 4
Physica, sapientia quidem, sed non
prima iii. 3, 4. contemplativa scien-
tia est v. 1, 5, 10. physicæ mu-
nus vi. 11, 13. physices et mathe-
matices differentia v. 1, 9
Pingue, ustile viii. 1, 7
Plantæ ex terra sunt iv. 24, 4
Plato in quibus Pythagoreos secutus,
in quibus non i. 6, 6. in principio-
rum positione quid cum Pythagoreis
commune habuerit, quid peculiare
i. 6, 1. cum Pythagoreis unum sub-
stantiam quandam esse statuit ix. 2,
1. species et mathematica duas sub-
stantias facit vi. 2, 3. duabus tan-
tum causis usus i. 6, 9. magnum et
parvum principia statuit cum mate-
riam i. 7, 2. ut priora et posteriora
diviserit iv. 11, 7. quem cæli nume-
rum statuerit i. 8, 24. quod genus
oppugnaverit i. 9, 25. sophisticæ
tribuit non ens v. 2, 3. Platonis
præceptores i. 6, 2. Platonis et Py-
thagoreorum sententia de ente et
uno ii. 4, 25. Platonis μέθξις i. 6, 3.
Platonis Phædo examinatus xii. 5, 6.
Plato in Phædone species in causa
esse dicit, cur aliquid sit aut fiat
i. 9, 14. Platonici Hippiae locus ex-
aminatus iv. 29, 5
Pleiades septem xiii. 6, 5
Plenum et vacuum Leucippi elementa
i. 4, 9
Poetæ multa mentiuntur i. 2, 13. Poæ-
tæ veteres principium referunt ad
Jovem xiii. 4, 4
Poli dictum de artis origine i. 1, 5
Posse et Potentia pluribus modis di-
cuntur viii. 1, 3
Possibile quid, et quot modis dicatur
iv. 12, 10. possibile an dici debeat
quod futurum non est viii. 4, 1.
possibile, cum appetit quod potest,
rationabili necessitate fit viii. 5, 1
Posteriora sequuntur prima iv. 6, 28.
quot modis dicantur iv. 11, 1
de Potentia viii. 1, 2. quot modis di-
catur iv. 12, 1. an cum actu tantum
X

- conjuncta viii. 3, 1. potentia quando quidque sit, et quando non viii. 7, 1. potentia existens transit in existens actu viii. 8, 5. potentialium divisio viii. 2, 1. potentiae primæ finitio iv. 12, 12
- Primum, multis modis dicitur vi. 1, 5. primum quod non habet, non habet neque id, quod primo adhæret i. M. 2, 11. primo contrarium nihil xi. 10, 11. primum æternum, corrumpi nequit i. M. 1, 8
- Principium esse aliquod i. M. 2, 1. principium quot modis dicatur iv. 1, 1. principium omnium rerum est id ex quo fiunt i. 3, 5. principium oportet etiam causam esse ii. 3, 12. principium et finis an convertantur iv. 17, 2. principium firmissimum quod iii. 3, 6, 8, 9, 4, 1. principium simplicium corporum i. 3, 8. principium corporale i. 5, 14. principii principium an sit xi. 10, 11. principium petere, in disputationibus iii. 4, 4, 5
- Principia corruptibilia sint, an incorruptibilia ii. 4, 21. principia et causæ generabilia sunt, et corruptibilia v. 3, 1. principia an unum sint specie ii. 4, 8. principia rerum an sint genera ii. 3, 3. principia sunt prima genera ii. 3, 1. principia faciunt omnes contraria xiii. 1, 1. principia ad deos referunt veteres theologi ii. 4, 12. principia et causæ entium v. 1, 1. principia corruptibilium et incorruptibilium an eadem ii. 4, 11. principia eorum quæ semper sunt, verissima esse necessum est i. M. 1, 7. principia decem, per coordinationem i. 5, 6. principia totius an comparanda principiis animalium et plantarum xiii. 5, 1. principia principiis aliis priora ii. 4, 21. principia syllogistica iii. 3, 6. principiorum omnium commune quid iv. 1, 3. de principiis opiniones veterum confutatae i. 8, 1
- Priora et posteriora quot modis dicantur iv. 11, 1. priora substantia et ratione quæ xii. 2, 16
- Privatio quot modis dicatur iv. 22, 1. multis modis dicitur viii. 1, 9. contradictio quædam est ix. 4, 8, 9. impotentia diffinita ix. 10, 1. habitus est aliquo modo iv. 12, 6
- Privatum multipliciter privari accidit ix. 4, 11
- Profunditas quid iv. 13, 1
- Proles, ex patre et matre est iv. 24, 4
- Proportione unum iv. 6, 26
- Protagoras hominem facit mensuram omnium rerum ix. 1, 20. ut geometras arguerit ii. 2, 27. Protagoræ dictum viii. 3, 4. dictum, esse omnia, et non esse iii. 4, 27. 5, 1
- Pulchrum et bonum ut differant xii. 3, 10. pulchri species maximæ quæ xii. 3, 11
- Punctum et unitas iv. 6, 25. punctum quid iv. 6, 24, 25. de puncto quæstiones xii. 9, 12
- Putari et esse an idem iii. 5, 13
- Pyrrhæ progenies iv. 28, 2
- Pythagorei mathematicas disciplinas attigerunt primi i. 5, 1. philosophiæ suæ rationes referebant ad numeros xii. 4, 3. quales numeros entia esse statuerint xiii. 3, 2. an recte ex numeris faciant corpora physica xiii. 3, 4. e numero mathematico compositas esse dicunt sensibiles substantias xii. 6, 8. unum substantiam quandam esse statuunt ix. 2, 1. unum, statuunt elementum et principium rerum xii. 6, 11. duo statuerunt principia i. 5, 15. principiis et elementis absurdus usi i. 8, 17. generationem faciant, necne xiii. 3, 15. speciem unam tribuerunt multis vi. 11, 7. Pythagoreorum sententia de ente et uno ii. 4, 25. Pythagoreorum ratio in numeris quas habet difficultates xii. 8, 9. Pythagoreorum contrarietates i. 5, 8
- Pythia posteriora Nemeis iv. 11, 2
- Q.
- Quærendum non est ante dubitationem ii. 1, 3
- Quale, quot modis dicatur iv. 14, 1. quam responsionem postulet vi. 1, 2
- Qualitas prima iv. 14, 4
- Quantum quot modis dicatur iv. 13, 1
- Quantitatis affectiones iv. 13, 4
- Quid est, quot modis sit v. 1, 6. pluribus modis dicitur vi. 4, 12. qualem responsionem postulet vi. 1, 2
- Quiescere omnia, verum non est iii. 8, 7. quiescere potius omnia quam moveri iii. 5, 23. quiescere duobus modis dicitur iv. 7, 7
- R.
- Ratio cujusque vel simplex vel multiplex iv. 29, 3. rationem quærere quorum non est ratio iii. 6, 2
- Relatum, omnium prædicamentorum minime natura est vel substantia xiii. 1, 15, 16. relati species xiii. 2, 14. relata quot modis dicantur iv. 15, 1. duobus modis dicuntur ix. 6, 7. quomodo multa sint, non unum xiii. 2, 13

- S.
 Salubre pluribus modis dicitur iii. 2, 1
 salubrium una scientia iii. 2, 4
 de Sapiente quæ vulgo sit opinio i. 2, 1.
 sapientis imperare est, non juberi
 i. 2, 3
 Sapientia quarum causarum et prin-
 cipiorum sit scientia i. 2, 1. qualis
 appellanda scientia ii. 2, 6. sapien-
 tiam circa primas causas et principia
 versari putant omnes i. 1, 17. sapi-
 entia prima iii. 3, 4
 Sciens e discente fit i. M. 2, 6
 Scientia relative dicitur iv. 15, 11.
 scientia cujusque quæ sit vi. 6, 6.
 quarum rerum sit v. 2, 12. sine uni-
 versalibus comprehendi nequit xii. 9,
 22. scientia et scire, dñum generum
 est xii. 10, 8. scientia principalissima
 quæ i. 2, 7. scientia cogitativa omnis
 circa causas et principia est v. 1, 1.
 scientiæ ejusdem est et mathematica
 axiomata et substantias contemplari
 iii. 3, 1. scientiam non habens facit
 id cuius est scientia viii. 8, 7
 Scire tunc dicimur, cum primam causam
 nosse videmur i. 3, 1. scire omnes
 homines natura desiderant i. 1, 1.
 scire propter se expetitur i. 2, 6. scire
 tum demum videmur cum causas ha-
 bemus cognitias i. M. 2, 13. duobus
 modis dicitur iv. 7, 7
 Secundum quid, quot modis dicatur iv.
 18, 1
 Semel, substantia singulorum numero-
 rum iv. 14, 2
 Semina omnium humida i. 3, 5
 Semper, non habet prius xiii. 4, 1
 Sentire, omnium commune est i. 2, 2
 Sensus omnibus animantibus a natura
 ingeneratus i. 1, 2. sensus nullus
 sapientia esse censetur i. 1, 13. sens-
 us non semper consentiunt iii. 6, 6.
 sensibus sanorum an ægrorum cre-
 dendum iii. 5, 24. sensuum dilectio
 i. 1, 1
 Sensilia æterna ii. 2, 22. sensilia omnia
 semper fluere opinatus est Heraclitus
 xii. 4, 2. præter sensilia et inter-
 media cur quærenda sint quædam
 alia ii. 6, 1. sensibilis rei locus iii.
 5, 22
 Separabile an sit quidquam per se x.
 2, 2
 Septenorum quorundam observatio xiii.
 6, 5
 Servi et bestiarum parum in commune
 prospiciunt xi. 10, 3
 Sidera, partes cæli vi. 2, 1
 Significatio nominum iii. 4, 7, 11
 Similares partes iv. 3, 1
 Similia quæ iv. 15, 5. ix. 3, 4
 Simonidis dictum de Dei honore pecu-
 liari i. 2, 12. Simonidis longus sermo
 xiii. 3, 13
 in Simplicibus non est ulla inquisitio
 nec doctrina vi. 17, 7
 Simul esse omnia iii. 4, 28
 Singulare, et Unum numero, idem sunt
 ii. 4, 9. singularibus non est nomen
 proprium vi. 10, 10. præter singu-
 laria utrum ponendum aliquid, nec
 ne ii. 4, 1. x. 2, 1
 de Singulis recte judicans an inveniri
 possit iii. 6, 1
 Socrates relictis Physicis, Ethica solum
 tractavit i. 6, 2. xii. 4, 3. defini-
 tionibus intentus xii. 9, 22. Socrati
 quæ jure tribuantur, quæ non xii. 4,
 5. Socratis junioris collatio vi. 11, 9
 Sol et luna, singularia vi. 15, 9, 10.
 solis definitio vi. 15, 9. solidum, an
 substantia ii. 2, 18. solida duo an
 eodem in loco esse queant ii. 2, 29.
 solidorum compositio xiii. 3, 9
 Sophisticæ ac dialecticæ affinitas et
 differentia iii. 2, 19, 20. sophistica
 oratio consecratur accidentia v. 2, 4
 Sophoclis locus de vi. 5, 3
 Species quid vi. 7, 4. 10, 16. generis
 pars iv. 25, 3. causa τοῦ εἶναι καὶ τοῦ
 γίνεσθαι i. 9, 14. species an una
 sit multorum vi. 11, 7. species an
 substantiarum participes i. 9, 5. an
 sensilia æterna ii. 2, 22. sensilium
 exempla sunt xii. 5, 6. nihil confu-
 runt xii. 5, 1. speciei partes quæ,
 et quæ non vi. 11, 1. specierum causa
 vi. 8, 7. specierum principia genera
 ii. 3, 4. specie quæ differant ix. 3, 9.
 specie cur differant quædam, quædam
 non ix. 9, 6
 Styx poetarum i. 3, 6
 Subjectum quid iv. 28, 4. subjectum
 primum quod vi. 3, 1
 de Substantia dubitationes vi. 2, 1.
 substantia quot modis dicatur vi. 3,
 1. duobus modis dicitur iv. 8, 4.
 substantiæ ratio una ii. 3, 5. sub-
 stantiæ differentia qualitas iv. 14, 2.
 substantiæ solius definitio est vi. 5,
 5. substantiæ et entium principia an
 sint numeri et idæ xii. 1, 5. quo-
 modo actu multæ sint, non una xiii.
 2, 18. substantiarum divisio vii. 1, 1.
 substantia sensibilem velut actus
 quæ sit vii. 2, 1. de substantia ma-
 teriali vii. 4, 1. de substantiarum re-
 ductione ad numerum vii. 3, 1
 Succu, unum esse dicuntur iv. 6, 15
 Sufficientissimo quodnam primum xiii.
 4, 7

- Superficies quid iv. 6, 24, 25. minus substantia quam linea ii. 5, 3. e quibus sit i. 9, 23. xii. 9, 2
- Supernaturale iii. 3, 4
- Syllabis nonnullis quæ accadat dubitatio i. 9, 35
- Syllogismorum principium quod xii. 4, 4
- T.
- Tempus perfectum quod iv. 16, 1
- Tenebræ, privatio lucis ix. 2, 5
- Terminus seu Finis quot modis dicatur iv. 17, 1
- Terram esse omnia putat vulgus, eamque omnium corporum primam extitisse affirmat Hesiodus i. 8, 6
- Tethys et Oceanus ortus parentes i. 3, 6
- Thales aquam principium rerum statuit i. 3, 5. Thaletis de prima causa opinio i. 3, 7
- Thebarum oppugnatores septem xiii. 6, 5
- Theologi veteres deos faciunt principia ii. 4, 12
- Theologorum recentiorum sententia de bono et malo xiii. 4, 3
- Timotheus multiplicitatis melopoëiæ auctor i. M. 1, 4
- Tonitru, murmur in nubibus vi. 17, 4
- Totum quot modis dicatur, et quomodo ab Omni differat iv. 26, 1, 3. totius rationi aut partium rationem inesse oporteat, necne vi. 10, 1
- Tragedia mala multis episodii interrupta xiii. 3, 9
- Tranquillitas quid vii. 2, 10
- Trojana bella Medicis et Persicis priora iv. 11, 2
- V.
- Vacuum et plenum in omni parte peræque esse dixit Democritus iii. 5, 5
- Vates multa mentiuntur i. 2, 13
- Verum quid iii. 7, 1. verum non numero nec paucitate judicantium metimur iii. 5, 8. vera esse omnia, et falsa iii. 8, 2. veriora aliis alia iii. 4, 45. verissimum quid i. M. 1, 6
- Veritatis contemplatio, qua difficilis, qua facilis i. M. 1, 1
- Videre præ ceteris omnibus expetitur i. 1, 1. videri eadem non solent omnibus, neque adeo eidem eadem semper iii. 6, 6
- Virtus et vitium affectionum pars quædam iv. 14, 5
- Vis et violentum iv. 5, 2. necessitas quædam iv. 5, 3
- Visus et gustus interdum discrepant iii. 6, 6. visum habemus ut videamus; non contra viii. 8, 9
- Vivens an potentia mortuus vii. 5, 3
- Ultimum nihil dicendum aiebat Cratylus iii. 5, 18
- Unde motus ii. 2, 6
- Unitas quid iv. 6, 24, 25. est unum quid ii. 4, 28. numerorum materia xii. 8, 28. binario numero prior xii. 8, 13. unitas quilibet an cuilibet unitati combinabilis xii. 6, 2. unitates in quolibet numero combinabiles xii. 6, 3. unitatum an discrimen sit xii. 6, 3. unitatum et numeri differentia xii. 7, 25
- Universi latio simplex xi. 8, 4
- Universale semper de subjecto aliquo prædicatur vi. 13, 3. secundum rationem prius est iv. 11, 5
- Unum ens i. 5, 11. unum in omnibus generibus non est idem iv. 6, 22. pluribus modis dicitur i. 9, 22. ix. 1, 1. unum et multa ut sint opposita ix. 6, 1. unum et multa pluribus modis opposita sunt ix. 3, 1. uni an multa simpliciter sint opposita ix. 6, 1. unum, principium et elementum numeri xiii. 4, 8. unum an prius quam ternarius et binarius numerus xi. 8, 22. unum, et alterum velut ens, Anaxagoræ principia i. 8, 14. unum an omnia iii. 4, 17. unum quæ sint iv. 18, 3. unum esse quid sit ix. 1, 1. unum esse, principium numeri est rei alicui iv. 6, 22
- Vocis elementa et principia quæ ii. 3, 1. 4, 9. iv. 3, 1. voces compositæ i. 9, 36. voces omnes contemplari grammatices est iii. 2, 5
- Utrum, ad utrumque dicitur ix. 5, 6. semper in antithesi dicitur ix. 5, 1
- X.
- Xenophanis opinio iii. 5, 17. Xenophanis unum i. 5, 12
- Z.
- Zenonis postulatam ii. 4, 31

